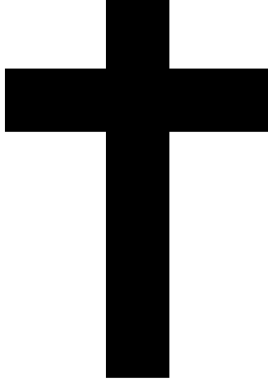

Sanskrit Bible (NT)
in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati
Script

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01

Contents

Matthew	1
Mark	51
Luke	82
John	135
Acts	175
Romans	227
1 Corinthians	249
2 Corinthians	270
Galatians	284
Ephesians	291
Philippians	298
Colossians	303
1 Thessalonians	308
2 Thessalonians	313
1 Timothy	316
2 Timothy	322
Titus	326
Philemon	329
Hebrews	330
James	345
1 Peter	351
2 Peter	357
1 John	361
2 John	367
3 John	368
Jude	369
Revelation	371

મથિલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઇબ્રાહીમ: સન્તાનો દાયુદ્ તસ્ય સન્તાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રોણી।
- II ઇબ્રાહીમ: પુત્ર ઇસ્હાક્ તસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ તસ્ય પુત્રો યિહૂદાસ્તસ્ય ભ્રાતરશ્ચા।
- III તસ્માદ્ યિહૂદાતસ્તામરો ગર્ભે પેરસ્સેરહી જજ્ઞાતે, તસ્ય પેરસ: પુત્રો હિપ્રોણ્ તસ્ય પુત્રો ડરામ્।
- IV તસ્ય પુત્રો ડમ્મીનાદબ્ તસ્ય પુત્રો નહશોન્ તસ્ય પુત્ર: સલ્મોન્।
- V તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભે બોયમ્ જજ્ઞે, તસ્માદ્ રૂતો ગર્ભે ઓબેદ્ જજ્ઞે, તસ્ય પુત્રો યિશય:।
- VI તસ્ય પુત્રો દાયુદ્ રાજ: તસ્માદ્ મૃતોરિયસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જજ્ઞે।
- VII તસ્ય પુત્રો રિહબિયામ્, તસ્ય પુત્રોડબિય:, તસ્ય પુત્ર આસા:।
- VIII તસ્ય સુતો યિહોશાફ્ટ્ તસ્ય સુતો યિહોરામ તસ્ય સુત ઉષિય:।
- IX તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આહમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિય:।
- X તસ્ય સુતો મિનશિ:, તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિય:।
- XI બાબિલ્નગરે પ્રવસનાત્ પૂર્વ્વ સ યોશિયો યિખનિયં તસ્ય ભ્રાતુંશ્ચ જનયામાસા।
- XII તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે યિખનિય: શલ્તીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુત: સિરુબ્બાવિલ્।
- XIII તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાકીમ્ તસ્ય સુતોડસોર્।
- XIV અસોર: સુત: સાદોક્ તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહૂદ્।
- XV તસ્ય સુત ઇલિયાસર્ તસ્ય સુતો મત્તન્।
- XVI તસ્ય સુતો યાકૂબ્ તસ્ય સુતો યૂષક્ તસ્ય જાયા મરિયમ્; તસ્ય ગર્ભે યીશુરજ્ઞનિ, તમેવ ખ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિષિક્તં) વદન્તિ।
- XVII ઇત્યમ્ ઇબ્રાહીમો દાયુદં યાવત્ સાકલ્યેન ચતુર્દશપુરુષા:; આ દાયુદ: કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ। બાબિલિ પ્રવાસનકાલાત્ ખ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ।
- XVIII યીશુખ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથ્યતો મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષકે વાગ્દતાસીત્, તદા તયો: સજ્ઞમાત્ પ્રાક્ સા કન્યા પવિત્રેણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવા।
- XIX તત્ર તસ્યા: પતિ યૂષક્ સૌજન્યાત્ તસ્યા: કલજ્ઞ પ્રકાશયિતુમ્ અનિચ્છન્ ગોપનેને તાં પારિત્યક્તું મનશ્ચક્રે।
- XX સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂત: સ્વપ્ને તં દર્શનં દત્વા વ્યાજહાર, હે દાયુદ: સન્તાન યૂષક્ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમમ્ આદાતું મા ભૈષી:।
- XXI ચતસ્તસ્યા ગર્ભ: પવિત્રાદાત્મનોડભવત્, સા ચ પુત્રં પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ યીશુમ્ (અર્થાત્ ત્રાતારં) કરીષ્યસે, યસ્માત્ સ નિજમનુજાન્ તેષાં કલુષેભ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ।
- XXII ઇત્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતો ઇમ્માનૂયેલ્ તદીયઞ્ચ નામઘેયં ભવિષ્યતિ। ઇમ્માનૂયેલ્ અસ્માકં સજ્ઞીશ્વરઇત્યર્થ:।
- XXIII ઇતિ યદ્ વચનં પુર્વ્વ ભવિષ્યદ્વકત્રા ઈશ્વર: કથાયામાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવત્।

XXIV अनन्तरं यूषङ् निद्रातो जागरित उत्थाय परमेश्वरीयदूतस्य निदेशानुसारेण निष्ठां जायां जग्राह,

XXV किन्तु यावत् सा निष्ठां प्रथमसुतं अ सुषुवे, तावत् तां नोपागच्छत्, ततः सुतस्य नाम यीशुं यके।

II

I अनन्तरं डेरोद् संज्ञके राज्ञि राज्यं शासति यिडूदीयदेशस्य बैत्लेहमि नगरे यीशौ जातवति य, कतिपया ज्योतिर्व्युदः पूर्वस्या दिशि यिडूशालमनगरं समेत्य कथयमासुः,

II यो यिडूदीयानां राजा जातवान्, स कुत्रास्ते? वयं पूर्वस्यां दिशि तिष्ठन्तस्तदीयां तारकाम् अपश्याम तस्मात् तं प्रार्णन्तुम् अागमाम।

III तदा डेरोद् राजा कथामेतां निशम्य यिडूशालमनगरस्थितैः सर्वमानवैः सार्द्धम् उद्विज्य

IV सर्वान् प्रधानयाजकान् अध्यापकांश्च समाह्वयानीय पप्रच्छ, प्रीष्टः कुत्र जनिष्यते?

V तदा ते कथयामासुः, यिडूदीयदेशस्य बैत्लेहमि नगरे, यतो भविष्यद्वादिना एतं लिपितमास्ते,

VI सर्वान्भ्यो राजधानीभ्यो यिडूदीयस्य नीवृतः। डे यीडूदीयदेशस्य बैत्लेहम् त्वं न यावरा। एसायेलीयलोकान् मे यतो यः पालयिष्यति तादृगेको मडाराजस्त्वन्मध्य उद्विष्यती॥

VII तदानीं डेरोद् राजा तान् ज्योतिर्विदो गोपनम् आह्वय सा तारका कदा दृष्टाभवत् , तद् विनिश्चयामासा

VIII अपरं तान् बैत्लेहमं प्रहीत्य गदितवान्, यूयं यात, यत्नात् तं शिशुम् अन्विष्य तद्देशे प्राप्ते मह्यं वार्तां दास्यथ, ततो मयापि गत्वा स प्रार्णस्यते।

IX तदानीं राजा अेतादृशीम् आज्ञां प्राप्य ते प्रतस्थिरे, ततः पूर्वस्यां दिशि स्थितैस्तै र्या तारका दृष्टा सा तारका तेषामग्रे गत्वा यत्र स्थाने शिशूरास्ते, तस्य स्थानस्योपरि स्थगिता तस्यौ।

X तद् दृष्ट्वा ते महानन्दिता बभूवुः,

XI ततो गेहमध्य प्रविश्य तस्य मात्रा मरियमा सार्द्धं तं शिशुं निरीक्ष्य दृष्ट्वा भूत्वा प्रार्णोमुः, अपरं स्वेषां धनसम्पत्तिं भोययित्वा सुवर्णं कुन्दुरं गन्धरमञ्च तस्मै दर्शनीयं दत्तवन्तः।

XII पश्चाद् डेरोद् राजस्य समीपं पुनरपि गन्तुं स्वप्न एश्वरेण निषिद्धाः सन्तो ऽन्येन पथा ते निजदेशं प्रति प्रतस्थिरे।

XIII अनन्तरं तेषु गतवन्तु परमेश्वरस्य दूतो यूषङ् स्वप्ने दर्शनं दत्वा जगाह, त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं पलायस्व, अपरं यावदहं तुभ्यं वार्तां न कथयिष्यामि, तावत् तत्रैव निवस, यतो राजा डेरोद् शिशुं नाशयितुं मृगयिष्यते।

XIV तदानीं यूषङ् उत्थाय रज्यां शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं प्रति प्रतस्थे,

XV गत्वा य डेरोदो नृपते र्भरणापर्यन्तं तत्र देशे न्युवास, तेन मिसर्देशाहं पुत्रं स्वकीयं समुपाह्वयम्। यदेतद्भयनम् एश्वरेण भविष्यद्वादिना कथितं तत् सफलमभूत्।

XVI अनन्तरं डेरोद् ज्योतिर्विद्विरात्मानं प्रवञ्चितं विज्ञाय भृशं युकोपः, अपरं ज्योतिर्विद्वेभ्यस्तेन विनिश्चितं यद् द्विनं तद्दिनाद् गाणयित्वा द्वितीयवत्सरं प्रविष्टा यावन्तो बालका अस्मिन् बैत्लेहमनगरे तत्सीममध्ये यासन्, लोकान् प्रहित्य तान् सर्वान् घातयामासा

XVII अतः अनेकस्य विलापस्य निनादः कन्दनस्य या शोकेन कृतशब्दश्च रामायां संनिशम्यतो स्वबालगणालेतोर्वै राडेल्व नारी तु रोदिनी। न मन्यते प्रबोधन्तु यतस्ते नैव मन्ति ङि।

XVIII यदेतद् वयनं यिरीमियनामकलविष्यद्वादिना कथितं तत् तदानीं सकलम् अभूत्।

XIX तदनन्तरं डेरेदि राञ्जनि मृते परमेश्वरस्य दूतो मिसर्देशे स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा यूपके कथितवान्।

XX त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा पुनरपीसायेवो देशं याडी, ये जनाः शिशुं नाशयितुम् अभृगयन्त, ते मृतवन्तः।

XXI तदानीं स उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृह्णन् षसायेव्देशम् आञ्जगाम।

XXII किन्तु यिडूदीयदेशे अर्बिलायनाम राञ्जकुमारो निजपितु डेरोदः पदं प्राप्य राञ्जत्वं करोतीति निशम्य तत् स्थानं यातुं शङ्कितवान्, पश्चात् स्वप्न ईश्वरात् प्रबोधं प्राप्य गालीव्देशस्य प्रदेशैकं प्रस्थाय नासरनाम नगरं गत्वा तत्र न्युषितवान्।

XXIII तेन तं नासरतीयं कथयिष्यन्ति, यदेतद्वाक्यं लविष्यद्वादिभिरुक्तं तत् सकलमभवत्।

III

I तदानीं योफ्नामा मञ्जयिता यिडूदीयदेशस्य प्रान्तरम् उपस्थाय प्रचारयन् कथयामास,

II मनांसि परावर्त्तयत, स्वर्गीयराञ्जत्वं समीपमागतम्।

III परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राञ्जपथांश्चैव समीकुरुत सर्वथा। एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्ययिद्द स्वः।।

IV अेतद्वयनं यिशयियलविष्यद्वादिना योडनमुद्दिश्य भाषितम् योडनो वसनं मडाङ्गरोमञ्जं तस्य कटौ यर्भकटिबन्धनं; स य शूककीटान् मधु य लुक्तवान्।

V तदानीं यिडूशालमनगरनिवासिनः सर्वे यिडूदिदेशीया यर्दन्तटिन्या उलयतटस्थाश्च मानवा बडिरागत्य तस्य समीपे

VI स्वीयं स्वीयं दुरितम् अङ्गीकृत्य तस्यां यर्दनि तेन मञ्जिता लभूवुः।

VII अपरं बडून् किडूशिनः सिदूकिनश्च मनुजान् मङ्कुतुं स्वसमीपम् आगच्छतु विलोक्य स तान् अबिदधौ, रे रे लुजगवंशा आगामीनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतितवान्?

VIII मनःपरावर्त्तनस्य समुचितं इलं इलत।

IX किन्त्वस्माकं तात एड्राडीम् अस्तीति स्वेषु मनःसु यीन्तयन्तो मा व्याडरता यतो युष्मान् अडं वदामि, ईश्वर अेतैभ्यः पाषाणैभ्य एड्राडीमः सन्तानान् उत्पादयितुं शक्नोति।

X अपरं पादपानां मूले कुठार एडानीमपि लगन् आस्ते, तस्माद् यस्मिन् पादपे उत्तमं इलं न लवति, स कृत्तो मध्येडग्निं निक्षेप्यते।

XI अपरम् अडं मनःपरावर्त्तनसूयकेन मञ्जनेन युष्मान् मञ्जयामीति सत्यं, किन्तु मम पश्चाद् य आगच्छति, स मत्तोपि मडान्, अडं तदीयोपानडौ वोढुमपि नडि योग्योस्मि, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि संमञ्जयिष्यति।

XX तस्य कारे सूर्प आस्ते, स स्वीयशस्यानि सम्यक् प्रस्फोट्य निजान् सकलगोधूमान् संगृह्य भाडगागारे स्थापयिष्यति, किन्तु सर्वाणि वुषाण्यनिर्वाणवह्निना दाडयिष्यति।

XIII अनन्तरं यीशु योडना मञ्जितो लवितुं गालीव्प्रदेशाद् यर्दनि तस्य समीपम् आञ्जगाम।

XIV કિન્તુ યોહન્ તં નિષિધ્ય બભાષે, ત્વં કિં મમ સમીપમ્ આગચ્છસિ? વરં ત્વયા મજ્જનં મમ પ્રયોજનમ્ આસ્તે

XV તદાનીં યીશુઃ પ્રત્યવોચત્; ઈદાનીમ્ અનુમન્યસ્વ, યત ઇત્થં સર્વધર્મસાધનમ્ અસ્માકં કર્તવ્યં, તતઃ સોઽન્વમન્યતા

XVI અનન્તરં યીશુરમ્મસિ મજ્જિજ્જતુઃ સન્ તત્ક્ષણાત્ તોયમધ્યાદ્ ઉત્થાય જગામ, તદા જીમૂતદ્વારે મુક્તે જાતે, સ ઈશ્વરસ્યાત્માનં કપોતવદ્ અવરુદ્ધ સ્વોપચ્યાગચ્છન્તં વીક્ષાઞ્ચકે

XVII અપરમ્ એષ મમ પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્મિન્નેવ મમ મહાસન્તોષ એતાદૃશી વ્યોમજા વાગ્ બભૂવા

IV

I તતઃ પરં યીશુઃ પ્રતારકેણ પરીક્ષિતો ભવિતુમ્ આત્મના પ્રાન્તરમ્ આકૃષ્ટઃ

II સન્ યત્વારિંશદહોરાત્રાન્ અનાહારસ્તિષ્ઠન્ ક્ષુધિતો બભૂવા

III તદાનીં પરીક્ષિતા તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહતવાન્, યદિ ત્વમીશ્વરાત્મજો ભવેસ્તર્હ્યાજ્ઞયા પાષાણાનેતાન્ પૂપાન્ વિધેહિ

IV તતઃ સ પ્રત્યબ્રવીત્, ઇત્થં લિખિતમાસ્તે, "મનુજઃ કેવલપૂપેન ન જીવિષ્યતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વદનાદ્ યાનિ યાનિ વચાંસિ નિઃસરન્તિ તૈરૈવ જીવિષ્યતિ "

V તદા પ્રતારકસ્તં પુણ્યનગરં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડોપરિ નિધાય ગદિતવાન્,

VI ત્વં યદિશ્વરસ્ય તનયો ભવેસ્તર્હીતોઽધઃ પત, યત ઇત્થં લિખિતમાસ્તે, આદેક્ષ્યતિ નિજાન્ દૂતાન્ રક્ષિતું ત્વાં પરમેશ્વરઃ। યથા સર્વેષુ માર્ગેષુ ત્વદીયચરણદ્વયો ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે કરૈઃ॥

VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્ એતદપિ લિખિતમાસ્તે, "ત્વં નિજપ્રભું પરમેશ્વરં મા પરીક્ષસ્વા "

VIII અનન્તરં પ્રતારકઃ પુનરપિ તમ્ અત્યુઞ્ચધરાધરોપરિ નીત્વા જગતઃ સકલરાજ્યાનિ તદૈશ્વર્યાંણિ ય દર્શયાશ્ચકાર કથયાઞ્ચકાર ચ,

IX યદિ ત્વં દણ્ડવદ્ ભવન્ માં પ્રણમેસ્તર્હ્યાહમ્ એતાનિ તુભ્યં પ્રદાસ્યામિ

X તદાનીં યીશુસ્તમવોચત્, દૂરીભવ પ્રતારક, લિખિતમિદમ્ આસ્તે, "ત્વયા નિજઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ પ્રણમ્યઃ કેવલઃ સ સેવ્યશ્ચા "

XI તતઃ પ્રતારકેણ સ પર્યત્યાજિ, તદા સ્વર્ગીયદૂતૈરાગત્ય સ સિષેવે

XII તદનન્તરં યોહન્ કારાયાં બબન્ધે, તદ્ધાર્તાં નિશમ્ય યીશુના ગાલીલ્ પ્રાસ્થીયતા

XIII તતઃ પરં સ નાસરન્નગરં વિહાય જલઘેસ્તટે સિબૂલૂન્નપ્તાલી એતયોરુવભયોઃ પ્રદેશયોઃ સીમ્નોર્મધ્યવર્તી યઃ કફ્નાહૂમ્ તન્નગરમ્ ઇત્વા ન્યવસત્

XIV તસ્માત્, અન્યાદેશીયગાલીલિ યર્દનપારેઽબ્ધિરોઘસિ નપ્તાલિસિબૂલૂન્દેશૌ યત્ર સ્થાને સ્થિતૌ પુરા

XV તત્રત્યા મનુજા યે યે પર્યભ્રામ્યન્ તમિસ્રકો તૈર્જનૈર્બૃહદાલોકઃ પરિદર્શિષ્યતે તદા। અવસન્ યે જના દેશે મૃત્યુચ્છયાસ્વરૂપકો તેષામુપરિ લોકાનામાલોકઃ સંપ્રકાશિતઃ॥

XVI યદેતદ્વચનં યિશાયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં, તત્ તદા સફલમ્ અભૂત્

XVII અનન્તરં યીશુઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ એતાં કથાં કથયિતુમ્ આરેભે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવત્

XVIII ततः परं यीशु गर्लीलो जलधेस्तटेन गच्छन् गच्छन् आन्द्रियस्तस्य भ्राता शिमोन् अर्थतो यं पितरं वदन्ति अतावुभौ जलधौ जालं क्षिपन्तौ ददर्श, यतस्तौ मीनधारिणावास्ताम्

XIX तदा स तावाहूय व्याजहार, युवां मम पश्चाद् आगच्छतं, युवामहं मनुजधारिणौ करिष्यामि

XX तेनैव तौ जालं विहाय तस्य पश्चात् आगच्छताम्

XXI अनन्तरं तस्मात् स्थानात् प्रजन् प्रजन् सिवदियस्य सुतौ याकूब् योडन्नामानौ द्वौ सल्लजौ तातेन सार्द्धं नौकोपरि जालस्य जालोद्धारं कुर्वन्तौ वीक्ष्य तावाहूतवान्

XXII तत्क्षणात् तौ नावं स्वतातञ्च विहाय तस्य पश्चाद्गामिनौ बभूवतुः

XXIII अनन्तरं भजनभवने समुपदिशन् राज्यस्य सुसंवाहं प्रचारयन् मनुजानां सर्वप्रकारान् रोगान् सर्वप्रकारपीडाश्च शमयन् यीशुः कृत्स्नं गालील्लेशं त्रमितुम् आरभत

XXIV तेन कृत्स्नसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतग्रस्ता अपस्मारर्गीणः पक्षाघातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजा नानाविधव्याधिभिः क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान् यकार

XXV अतेन गालील्ल-दिकापनि-यिश्शालम्-यिडूदीयदेशेभ्यो यर्दनः पाराञ्च बहवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन्

V

I अनन्तरं स जननिवलं निरीक्ष्य भूधरोपरि प्रजित्वा समुपविवेश

II तदानीं शिष्येषु तस्य समीपमागतेषु तेन तेभ्य ओषा कथा कथ्याञ्चक्रे

III अब्दिमानडीना जना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति

IV पिधमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति

V नम्रा मानवाश्च धन्याः, यस्मात् ते मेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति

VI धर्माय भुबुक्षिताः तृषार्त्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितप्स्यन्ति

VII कृपालवो मानवा धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्स्यन्ति

VIII निर्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः, यस्मात् त ईश्वरं द्रक्ष्यन्ति

IX मेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त ईश्वरस्य सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति

X धर्मकारणात् ताडिता मनुजा धन्या, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विधते

XI यदा मनुजा मम नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषा नानादुर्व्याज्यानि वदन्ति य, तदा युयं धन्याः।

XII तदा आनन्दत, तथा भृशं ह्लादध्वञ्च, यतः स्वर्गे भूयांसि क्लानि लप्स्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग् अताडयन्

XIII युयं मेदिन्यां लवणरूपाः, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपयाति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वाद्युक्तं भविष्यति? तत् कस्यापि कार्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं भवति

XIV यूयं जगति दीप्तिरूपाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं नहि शक्यति

XV अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाधो न स्थापयन्ति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेहस्थितान् सकलान् प्रकाशयन्ति

XVI येन मानवा युष्माकं सत्कर्माणि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम्

XXVII अहं व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोप्तुम् आगतवान्, इत्थं मानुभवत, ते द्वे लोप्तुं नागतवान्, किन्तु सङ्गले कर्तुम् आगतोस्मि।

XXVIII अपरं युष्मान् अहं तथ्यं वदामि यावत् व्योममेदिन्यो ध्वंसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सङ्गले न जाते व्यवस्थाया अेका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्स्यते।

XXIX तस्मात् यो ज्ञन अेतासाम् आज्ञानाम् अतिक्षुद्राम् अेकाज्ञामपी लंघते मनुजंञ्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वोत्थः क्षुद्रत्वेन विभ्यास्यते, किन्तु यो ज्ञनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति य, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विभ्यास्यते।

XX अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापकङ्किरुशिमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जाते यूयम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथा।

XXI अपरञ्च त्वं नरं मा वधीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति, पूर्वकालीनजनेभ्य इति कथितमासीत्, युष्माभिरश्रावि।

XXII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् कारणां विना निजभ्रात्रे कुप्यति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति; यः कश्चिद्य स्वीयसहजं निर्वर्द्धं वदति, स महासभायां दण्डार्हो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ इति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयभ्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स दण्डार्हो भविष्यति।

XXIII अतो वेद्याः समीपं निजनेवेद्ये समानीतेऽपि निजभ्रातरं प्रति कस्माच्च्यित् कारणात् त्वं यदि द्रोषी विद्यसे, तदानीं तव तस्य स्मृति र्जायते य,

XXIV तर्हि तस्या वेद्याः समीपे निजनेवेद्यं निधाय तदैव गत्वा पूर्वं तेन साद्धं मिल, पश्चात् आगत्य निजनेवेद्यं निवेद्य।

XXV अन्यञ्च यावत् विवादिना साद्धं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन साद्धं मेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः।

XXVI तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपर्देऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागन्तुं न शक्यसि।

XXVII अपरं त्वं मा व्यभियर, यदेतद् वयनं पूर्वकालीनलोकेभ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः;

XXVIII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभियरितवान्।

XXIX तस्मात् तव दक्षिणां नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पाट्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् तवैकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXX यद्वा तव दक्षिणः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् अेकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXXI उक्तमास्ते, यदि कश्चिन् निजजायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददात्।

XXXII किन्त्वहं युष्मान् व्याहरामि, व्यभियारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निजजायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभियारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवहति, सोपि व्यभियरति।

XXXIII पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्वन् ईश्वराय निजशपथं पालय, पूर्वकालीनलोकेभ्यो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः।

XXXIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कर्ष, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स ईश्वरस्य सिंहासनं;

XXXV पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादपीठं; यिश्शालमो नाम्नापि न, यतः सा महाराजस्य पुरी;

XXXVI निजशिरोनाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं कथमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते।

XXXVII अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतोऽधिकं यत् तत् पापात्मनो ज्ञायते।

XXXVIII अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं दन्तस्य विनिमयेन दन्तः पूर्व्वक्तमिदं वयनञ्च युष्माभिरश्रूयता।

XXXIX किन्त्वहं युष्मान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याघातयता किन्तु केनयित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याघोटया।

XL अपरं केनयित् त्वया साधुर्विवाहं कृत्वा तव परिधेयवसने ञ्छित्तिते तस्मात्तुरीयवसनमपि देहि।

XLI यद्दि कश्चित् त्वां क्रोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन साधुर्विवाहं क्रोशद्वयं याहि।

XLII यश्च मानवस्त्वां यायते, तस्मै देहि, यद्दि कश्चित् तुभ्यं धारयितुम् छच्छति, तर्हि तं प्रति परांमुषो मा भूः।

XLIII निजसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं अेतदपि यूयं श्रुतवन्तः।

XLIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यूयं रिपुष्वपि प्रेम कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान्, आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताडयन्ति य, तेषां कृते प्रार्थयध्वं।

XLV तत्र यः सतामसताञ्चोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्चोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथ।

XLVI ये युष्मासु प्रेम कुर्वन्ति, यूयं यद्दि केवलं तेव्येव प्रेम कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं क्वलं भविष्यति? याइलाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?

XLVII अपरं यूयं यद्दि केवलं स्वीयभ्रातृत्वेन नमत, तर्हि किं मखत् कर्म कुरुथ? याइलाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?

XLVIII तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूर्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवता।

VI

I सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गोचरे धर्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन क्वलं न प्राप्स्यथ।

II त्वं यदा ददासि तदा कपटिनो जना यथा मनुजेषुः प्रशंसां प्राप्तुं लज्जनभवने राज्जमार्गे य तूरीं वाद्यन्ति, तथा मा कुरि, अहं तुभ्यं यथार्थं कथयामि, ते स्वकायं क्वलम् अलभन्ता।

III किन्तु त्वं यदा ददासि, तदा निजदक्षिणकरो यत् करोति, तद् वामकरं मा ज्ञापया।

IV तेन तव दानं गुप्तं भविष्यति यस्तु तव पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं क्वलं दास्यति।

V अपरं यदा प्रार्थयसे, तदा कपटिनः एव मा कुरु, यस्मात् ते भजनभवने राजमार्गस्य कोणे तिष्ठन्तो लोकान् दर्शयन्तः प्रार्थयितुं प्रीयन्ते; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, ते स्वकीयङ्गलं प्राप्नुवन्।

VI तस्मात् प्रार्थनाकाले अन्तरागारं प्रविश्य द्वारं रुद्व्या गुप्तं पश्यतस्तव पितुः समीपे प्रार्थयस्व; तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति।

VII अपरं प्रार्थनाकाले देवपूजकाः एव मुधा पुनरुक्तिं मा कुरु, यस्मात् ते बोधन्ते, बहुवारं कथायां कथितायां तेषां प्रार्थना ग्राह्यते।

VIII यूयं तेषामिव मा कुरुत, यस्मात् युष्माकं यद् यत् प्रयोजनं यायनातः प्रागेव युष्माकं पिता तत् जानाति।

IX अतयेव यूयम ईदृक् प्रार्थयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितः, तव नाम पूज्यं भवतु।

X तव राजत्वं भवतु; तवेच्छा स्वर्गं यथा तथैव मेदिन्यामपि सङ्गला भवतु।

XI अस्माकं प्रयोजनीयम् आहारम् अद्य देहि।

XII वयं यथा निजापराधिनः क्षमामहे, तथैवास्माकम् अपराधान् क्षमस्वा।

XIII अस्मान् परीक्षां मानय, किन्तु पापात्मनो रक्ष; राजत्वं गौरवं पराक्रमः अते सर्व्वे सर्व्वदा तव; तथास्तु।

XIV यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् क्षमध्वे तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थपितापि युष्मान् क्षमिष्यते;

XV किन्तु यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि युष्माकं जनकोपि युष्माकम् अपराधान् न क्षमिष्यते।

XVI अपरम् उपवासकाले कपटिनो जना मानुषान् उपवासं ज्ञापयितुं स्वेषां वदनानि भ्रानानि कुर्वन्ति, यूयं तः एव विषावदना मा भवत; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि ते स्वकीयङ्गलम् अलभन्त।

XVII यदा त्वम् उपवससि, तदा यथा लोकैस्त्वं उपवासीव न दृश्यसे, किन्तु तव योऽगोरः पिता तेनैव दृश्यसे, तद्कृते निजशिरसि तैलं मर्दय वदनञ्च प्रक्षालय;

XVIII तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति।

XIX अपरं यत्र स्थाने कीटाः कलङ्काश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं शक्नुवन्ति, तादृश्यां मेदिन्यां स्वार्थं धनं मा संयिनुत।

XX किन्तु यत्र स्थाने कीटाः कलङ्काश्च क्षयं न नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं न शक्नुवन्ति, तादृशे स्वर्गे धनं सञ्चिनुत।

XXI यस्मात् यत्र स्थाने युष्माकं धनं तत्रैव जाने युष्माकं मनांसि।

XXII लोयनं देहस्य प्रदीपकं, तस्मात् यदि तव लोयनं प्रसन्नं भवति, तर्हि तव कृत्स्नं वपुर्दीप्तियुक्तं भविष्यति।

XXIII किन्तु लोयनेऽप्रसन्ने तव कृत्स्नं वपुः तमिस्रयुक्तं भविष्यति। अतयेव या दीप्तिस्त्वयि विद्यते, सा यदि तमिस्रयुक्ता भवति, तर्हि तत् तमिस्रं कियन् मडत्।

XXIV कोपि मनुजो द्वौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यस्माद् अेकं संमन्य तदन्यं न सम्मन्यते, यद्वा अेकत्र मनो निधाय तदन्यम् अवमन्यते; तथा यूयमपीश्वरं लक्ष्मीञ्चेत्युभे सेवितुं न शक्नुथा।

XXV अपरम् अहं युष्मत्स्यं तथ्यं कथयामि, किं भक्षिष्यामः? किं पास्यामः? इति प्राणधारणाय मा यिन्तयत; किं परिधास्यामः? इति कायरक्षणाय न यिन्तयत; भक्ष्यात् प्राणा वसनाञ्च वपुषि किं श्रेष्ठाणि न ङि?

XXVI विहायसो विडङ्गमान् विलोक्यत; तैर् नोप्यते न कृत्यते भाण्डागारे न सञ्जीयतेऽपि; तथापि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता तेभ्य आहारं वितरति।

XXVII यूयं तेभ्यः किं श्रेष्ठा न भवथ? युष्माकं कश्चित् मनुजः यिन्तयन् निष्ठायुषः क्षणमपि वर्द्धयितुं शक्नोति?

XXVIII अपरं वसनाय कुतश्चिन्तयत? क्षेत्रोत्पन्नानि पुष्पाणि कथं वर्द्धन्ते तदालोचयता तानि तन्तून् नोत्पाद्यन्ति किमपि कार्थ्यं न कुर्वन्ति;

XXIX तथाप्यहं युष्मान् वदामि, सुलेमान् तादृग् अश्वर्यवानपि तत्पुष्पमिव विभूषितो नासीत्।

XXX तस्मात् क्षध विद्यमानं श्वः युल्ल्यां निक्षेप्यते तादृशं यत् क्षेत्रस्थितं कुसुमं तत् यदीश्वर एतथं विभूषयति, तर्हि हे स्तोत्रप्रत्ययिनो युष्मान् किं न परिधापयिष्यति?

XXXI तस्मात् अस्माभिः किमत्स्यते? किञ्च पायिष्यते? किं वा परिधापयिष्यते, एति न यिन्तयत।

XXXII यस्मात् देवार्यका अपीति येष्टन्ते; अतेषु द्रव्येषु प्रयोजनमस्तीति युष्माकं स्वर्गस्थः पिता ज्ञानाति।

XXXIII अतयेव प्रथमत एश्वरीयराज्यं धर्मञ्च येष्टध्वं, तत येतानि वस्तूनि युष्मभ्यं प्रदायिष्यन्ते।

XXXIV श्वः कृते मा यिन्तयत, श्वयेव स्वयं स्वमुद्दिश्य यिन्तयिष्यति; अद्यतनी या यिन्ता साद्यकृते प्रयुरतरा।

VII

I यथा यूयं द्रोषीकृता न भवथ, तत्कृतेऽन्यं द्रोषिणं मा कुरुत।

II यतो यादृशेन द्रोषेण यूयं परान् द्रोषिणः कुरुथ, तादृशेन द्रोषेण यूयमपि द्रोषीकृता भविष्यथ, अन्यञ्च येन परिमाणेन युष्माभिः परिमीयते, तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमायिष्यते।

III अपरञ्च निज्जनयने या नासा विद्यते, ताम् अनालोच्य तव सङ्गस्य लोचने यत् तृणम् आस्ते, तदेव कुतो वीक्षसे?

IV तव निजलोचने नासायां विद्यमानायां, हे भ्रातः, तव नयनात् तृणं बहिष्यर्तुं अनुजानीहि, कथामेतां निजसङ्गस्य कथं कथयितुं शक्नोषि?

V हे कपटिन्, आदौ निज्जनयनात् नासां बहिष्कुरु ततो निजदृष्टौ सुप्रसन्नायां तव भ्रातृ लोचनात् तृणं बहिष्कर्तुं शक्यसि।

VI अन्यञ्च सारभेयेभ्यः पवित्रवस्तूनि मा वितरत, वराडाणां समक्षञ्च मुक्ता मा निक्षिपत; निक्षेपणात् ते ताः सर्वाः पदैर् दलयिष्यन्ति, परावृत्य युष्मानपि विदारयिष्यन्ति।

VII यायध्वं ततो युष्मभ्यं दायिष्यते; मृगयध्वं तत उद्देशं लप्स्यध्वे; द्वारम् आहत, ततो युष्मत्कृते मुक्तं भविष्यति।

VIII यस्माद् येन याच्यते, तेन लभ्यते; येन मृग्यते तेनोद्देशः प्राप्यते; येन च द्वारम् आहन्यते, तत्कृते द्वारं मोच्यते।

IX आत्मजेन पूषे प्रार्थिते तस्मै पाषाणं विश्राणयति,

X मीने यायिते य तस्मै लुज्जगं वितरति, येतादृशः पिता युष्माकं मध्ये क आस्ते?

XI तस्माद् यूयम् अबद्राः सन्तोऽपि यदि निजबालकेभ्य उन्नतं द्रव्यं दातुं ज्ञानीथ, तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता स्वीययाचकेभ्यः किमुत्तमानि वस्तूनि न दायति?

XII યુષ્માન્ પ્રતીતરેષાં યાદૃશો વ્યવહારો યુષ્માકં પ્રિયઃ, યૂયં તાન્ પ્રતિ તાદૃશાનેવ વ્યવહારાન્ વિદ્યતઃ; યસ્માદ્ વ્યવસ્થાભવિષ્યદ્દાદિનાં વચનાનામ્ ઇતિ સારમ્।

XIII સડ્કીર્ણદ્વારેણ પ્રવિશતઃ; યતો નરકગમનાય યદ્ દ્વારં તદ્ વિસ્તીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તદ્ બૃહત્ તેન બહવઃ પ્રવિશન્તિ।

XIV અપરં સ્વર્ગગમનાય યદ્ દ્વારં તત્ કીદૃક્ સંકીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તત્ કીદૃગ્ દુર્ગમમ્ તદુદ્દેષ્ટારઃ કિયન્તોડલ્લાઃ।

XV અપરંચ્ચ યે જના મેષવેશેન યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છન્તિ, કિન્ત્વન્તદુરન્તા વૃકા એતાદૃશેભ્યો ભવિષ્યદ્દાદિભ્યઃ સાવધાના ભવત, યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેતું શક્નુથા।

XVI મનુજાઃ કિં કણ્ટકિનો વૃક્ષાદ્ દ્રાક્ષાફલાનિ શૃગાલકોલિતશ્ચ ઉડુમ્બરફલાનિ શાતયન્તિ?

XVII તદ્દદ્ ઉત્તમ એવ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયતિ, અધમપાદપએવાધમફલાનિ જનયતિ।

XVIII કિન્તૂત્તમપાદપઃ કદાપ્યધમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ, તથાધમોપિ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ।

XIX અપરં યે યે પાદપા અધમફલાનિ જનયન્તિ, તે કૃત્તા વહ્નૌ ક્ષિપ્યન્તે।

XX અતએવ યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેષ્યથા।

XXI યે જના માં પ્રભું વદન્તિ, તે સર્વે સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેક્ષ્યન્તિ તન્ન, કિન્તુ યો માનવો મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરોતિ સ એવ પ્રવેક્ષ્યતિ।

XXII તદ્ દિને બહવો માં વદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો હે પ્રભો, તવ નામ્ના કિમસ્મામિ ભવિષ્યદ્દાક્યં ન વ્યાહતં? તવ નામ્ના ભૂતાઃ કિં ન ત્યાજિતાઃ? તવ નામ્ના કિં નાનાદ્ભુતાનિ કર્મ્મણિ ન કૃતાનિ?

XXIII તદાહં વદિષ્યામિ, હે કુકર્મકારિણો યુષ્માન્ અહં ન વેદ્મિ, યૂયં મત્સમીપાદ્ દૂરીભવત।

XXIV યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા પાલયતિ, સ પાષાણોપરિ ગૃહનિર્માત્રા જ્ઞાનિના સહ મયોપમીયતે।

XXV યતો વૃષ્ટૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે વાયૌ વાતે ય તેષુ તદ્ગૃહં લગ્નેષુ પાષાણોપરિ તસ્ય ભિત્તેસ્તન્ન પતતિ।

XXVI કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા ન પાલયતિ સ સૈકતે ગૃહનિર્માત્રા ડજ્ઞાનિના ઉપમીયતે।

XXVII યતો જલવૃષ્ટૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે પવને વાતે ય તૈ ગૃહે સમાઘાતે તત્ પતતિ તત્પતનં મહદ્ ભવતિ।

XXVIII યીશુનૈતેષુ વાક્યેષુ સમાપિતેષુ માનવાસ્તદીયોપદેશમ્ આશ્ચર્ય મેનિરે।

XXIX યસ્માત્ સ ઉપાધ્યાયા ઇવ તાન્ નોપદિદેશ કિન્તુ સમર્થપુરુષઇવ સમુપદિદેશ।

VIII

I યદા સ પર્વતાદ્ અવારોહત્ તદા બહવો માનવાસ્તત્પશ્ચાદ્ વપ્રજુઃ।

II એકઃ કુષ્ઠવાન્ આગત્ય તં પ્રણમ્ય બભાષે, હે પ્રભો, યદિ ભવાન્ સંમન્યતે, તર્હિ માં નિરામયં કર્તું શક્નોતિ।

III તતો યીશુઃ કરં પ્રસાર્ય તસ્યાઙ્ સ્પૃશન્ વ્યાજહાર, સમ્મન્યેડહં ત્વં નિરામયો ભવ; તેન સ તત્ક્ષણાત્ કુષ્ઠનામોચિ।

IV ततो यीशुस्तं जगाद, अवघेडि कथामेतां कश्चिदपि मा ब्रूहि, किन्तु याजकस्य सन्निधिं गत्वा स्वात्मानं दर्शय मनुजेषु निजनिरामयत्वं प्रमाणायितुं मूसानिर्जुपितं द्रव्यम् उत्सृज या

V तदनन्तरं यीशुना कङ्कनाङ्गनामनि नगरे प्रविष्टे कश्चित् शतसेनापतिस्तत्समीपम् आगत्य विनीय बलाघे,

VI हे प्रभो, मदीय अेको दासः पक्षाघातव्याधिना भृशं व्यथितः, सतु शयनीय आस्ते

VII तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान्, अहं गत्वा तं निरामयं करिष्यामि

VIII ततः स शतसेनापतिः प्रत्यवदत्, हे प्रभो, भवान् यत् मम गेडमध्यं याति तद्योग्यभाजनं नाडमस्मि; वाङ्गात्रम् आदिशतु, तेनैव मम दासो निरामयो भविष्यति

IX यतो मयि परनिधनेऽपि मम निदेशवश्याः कति कति सेनाः सन्ति, तत अेकस्मिन् याडीत्युक्ते स याति, तदन्यस्मिन् अेडीत्युक्ते स आयाति, तथा मम निजदासे कर्भेतत् कुर्वित्युक्ते स तत् करोति

X तदानीं यीशुस्तस्यैतत् वयो निशम्य विस्मयापन्नोऽभूत्; निजपश्चाद्गामिनो मानवान् अवोच्य, युष्मान् तथ्यं वयिम्, एसायेलीयलोकानां मध्येऽपि नैतादृशो विश्वासो मया प्राप्तः।

XI अन्यथाहं युष्मान् वदामि, बडवः पूर्वस्याः पश्चिमायाश्च दिश आगत्य एब्राहीमा एरुडाका याकूबा य साकम् मिलित्वा समुपवेक्ष्यन्ति;

XII किन्तु यत्र स्थाने रोदनन्तघर्षणे भवतस्तस्मिन् बडिर्भूततमिसे राज्यस्य सन्ताना निक्षेस्यन्ते।

XIII ततः परं यीशुस्तं शतसेनापतिं जगाद, याहि, तव प्रतीत्यनुसारतो मङ्गलं भूयात्; तदा तस्मिन्नेव एएडे तदीयदासो निरामयो भवूव

XIV अनन्तरं यीशुः पितरस्य गेडमुपस्थाय ज्वरेण पीडितां शयनीयस्थितां तस्य श्वश्रूं वीक्षाञ्चके।

XV ततस्तेन तस्याः करस्य स्पृष्टतवात् ज्वरस्तां तत्याज, तदा सा समुत्थाय तान् सिषेवे।

XVI अनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां बहुशो भूतग्रस्तमनुजान् तस्य समीपम् आनिन्युः स य वाक्येन भूतान् त्याजयामास, सर्वप्रकारपीडितजनांश्च निरामयान् यकार;

XVII तस्मात्, सर्वा दुर्बलतास्माकं तेनैव परिधारिता। अस्माकं सकलं व्याधिं सयेव संगृहीतवान्। यदेतद्भयं यिशयियभविष्यद्वादिनोक्तमासीत्, तत्तदा सङ्गलमभवत्।

XVIII अनन्तरं यीशुश्चतुर्दिक्षु जननिवहं विलोक्य तटिन्याः पारं यातुं शिष्यान् आदिदेश।

XIX तदानीम् अेक उपाध्याय आगत्य कथितवान्, हे गुरो, भवान् यत्र यास्यति तत्राहमपि भवतः पश्चाद् यास्यामि।

XX ततो यीशु जगाद, क्रीष्टुः स्थातुं स्थानं विद्यते, विडायसो विडङ्गमानां नीडानि य सन्ति; किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं न विद्यते।

XXI अनन्तरम् अपर अेकः शिष्यस्तं बलाघे, हे प्रभो, प्रथमतो मम पितरं श्मशाने निघातुं गमनार्थं माम् अनुमन्यस्व।

XXII ततो यीशुरुक्तवान् मृता मृतान् श्मशाने निदधतु, त्वं मम पश्चाद् आगच्छ।

XXIII अनन्तरं तस्मिन् नावमाङ्के तस्य शिष्यास्तत्पश्चात् जग्मुः।

XXIV पश्चात् सागरस्य मध्यं तेषु गतेषु तादृशः प्रबलो जम्भशानिल उदतिष्ठत्, येन महातरङ्ग उत्थाय तरङ्गिं छादितवान्, किन्तु स निद्रित आसीत्।

XXV तदा शिष्या आगत्य तस्य निद्राभङ्गं कृत्वा कथयामासुः, हे प्रभो, वयं म्रियामहे, भवान् अस्माकं प्राणान् रक्षतु।

XXVI तदा स तान् उक्तवान्, हे अल्पविश्वासिनो यूयं कुतो विभीथ? ततः स उत्थाय वातं सागरञ्च तर्जयामास, ततो निर्व्वर्तमभवत्।

XXVII अपरं मनुजं विस्मयं विलोक्य कथयामासुः, अहो वातसरित्पती अस्य किमाज्ञाग्राहिणौ? कीदृशोऽयं मानवः।

XXVIII अनन्तरं स पारं गत्वा गिदरीयदेशम् उपस्थितवान्; तदा द्वौ भूतग्रस्तमनुजौ श्मशानस्थानाद् बहिर्भूत्वा तं साक्षात् कृतवन्तौ, तावेतादृशौ प्रयत्नावास्तां यत् तेन स्थानेन कोपि यातुं नाशक्नोत्।

XXIX तावुयैः कथयामासतुः, हे ईश्वरस्य सूनो यीशो, त्वया साकम् आवयोः कः सम्बन्धः? निरूपितकालात् प्रागेव किमावाभ्यां यातनां दातुम् अत्रागतोसि?

XXX तदानीं ताभ्यां किञ्चिद् दूरे वराडाणाम् अेको मडाप्रजोऽयरत्।

XXXI ततो भूतौ तौ तस्यान्तिके विनीय कथयामासतुः, यद्वावां त्याज्यसि, तर्हि वराडाणां मध्येप्रजम् आवां प्रेरय।

XXXII तदा यीशुरवदत् यातं, अनन्तरं तौ यदा मनुजौ विहाय वराडान् आश्रितवन्तौ, तदा ते सर्व्वे वराडा उच्यस्थानात् मडाजवेन धावन्तः सागरीयतोये मज्जन्तो मभुः।

XXXIII ततो वराडरक्षकाः पलायमाना मध्येनगरं तौ भूतग्रस्तौ प्रति यद्दद् अघटत, ताः सर्व्ववार्त्ता अवदन्।

XXXIV ततो नागरिकाः सर्व्वे मनुजा यीशुं साक्षात् कर्तुं बहिरायाताः तत्र विलोक्य प्रार्थयाञ्चक्रिरे भवान् अस्माकं सीमातो यातु।

IX

I अनन्तरं यीशु नौकामारुह्य पुनः पारमागत्य निजग्रामम् आययौ।

II ततः कतिपया जना अेकं पक्षाघातिनं स्वट्रोपरि शाययित्वा तत्समीपम् आनयन्; ततो यीशुस्तेषां प्रतीतिं विज्ञाय तं पक्षाघातिनं जगाद, हे पुत्र, सुस्थिरो भव, तव क्लुषस्य मर्षणं जातम्।

III तां कथां निशम्य क्रियन्त उपाध्याया मनःसु यिन्तितवन्त अेष मनुज ईश्वरं निन्दति।

IV ततः स तेषाम् अेतादृशीं यिन्तां विज्ञाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत अेतादृशीं कुयिन्तां कुरुथ?

V तव पापमर्षणं जातं, यद्वा त्वमुत्थाय गच्छ, द्वयोरनयो र्विक्रियोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं?

VI किन्तु मेदिन्यां क्लुषं क्षमितुं मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा जानीथ, तदर्थं स तं पक्षाघातिनं गदितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयनीयं आदाय गेहं गच्छ।

VII ततः स तत्क्षणाद् उत्थाय निजगेहं प्रस्थितवान्।

VIII मानवा एत्थं विलोक्य विस्मयं मेनिरे, ईश्वरेण मानवाय सामर्थ्यम् ईदृशं दत्तं एति कारणात् तं धन्यं बभाषिरे य।

IX अनन्तरं यीशुस्तत्स्थानाद् गच्छन् गच्छन् करसंग्रहस्थाने समुपविष्टं मथिनामानम् अेकं मनुजं विलोक्य तं बभाषे, मम पश्चाद् आगच्छ, ततः स उत्थाय तस्य पश्चाद् वप्राजा।

X ततः परं यीशौ गृहे लोक्तुम् उपविष्टे बहवः करसंग्राहिणः क्लुषिणश्च मानवा आगत्य तेन साकं तस्य शिष्यैश्च साकम् उपविविषुः।

XI किं शिष्यान् बलाधिरे, युष्माकं गुरुः किं निमित्तं करसंग्राहिभिः कलुषिभिश्च साकं भुङ्क्ते?

XII यीशुस्तत् श्रुत्वा तान् प्रत्यवदत्, निरामयलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु सामयलोकानां प्रयोजनमास्ते।

XIII अतो यूयं यात्वा वयनस्यास्यार्थं शिक्षध्वम्, दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्माणि। यतोऽहं धार्मिकान् आह्वानुं नागतोऽस्मि किन्तु मनः परिवर्तयितुं पापिन आह्वानुम् आगतोऽस्मि।

XIV अनन्तरं योऽहः शिष्यास्तस्य समीपम् आगत्य कथयामासुः, किं शिष्यान् वयञ्च पुनः पुनरुपवसामः, किन्तु तव शिष्या नोपवसन्ति, कुतः?

XV तदा यीशुस्तान् अवोचत् यावत् सभूनां संज्ञे कन्याया वरस्तिष्ठति, तावत् किं ते विलापं कर्तुं शक्नुवन्ति? किन्तु यदा तेषां संज्ञाद् वरं नयन्ति, तादृशः समय आगमिष्यति, तदा ते उपवत्स्यन्ति।

XVI पुरातनवसने कोपि नवीनवस्त्रं न योजयति, यस्मात् तेन योजितेन पुरातनवसनं छिनत्ति तच्छिद्रञ्च बहुकुत्सितं दृश्यते।

XVII अन्यञ्च पुरातनकुत्वां कोपि नवानगोस्तनीरसं न निदधाति, यस्मात् तथा कृते कुतू विदीर्यते तेन गोस्तनीरसः पतति कुतूश्च नश्यति; तस्मात् नवीनायां कुत्वां नवीनो गोस्तनीरसः स्थाप्यते, तेन द्वयोरवनं भवति।

XVIII अपरं तेनैतत्कथाकथनकाले ऐकोऽधिपतिस्तं प्राण्य बलाधे, मम दुःखिता प्रायेणैतावत्काले मृता, तस्माद् भवानागत्य तस्या गात्रे हस्तमर्पयतु, तेन सा ञ्जविष्यति।

XIX तदानीं यीशुः शिष्यैः साकम् उत्थाय तस्य पश्चाद् वप्राञ्ज।

XX एतन्तरे द्वादशवत्सरान् यावत् प्रहरामयेन शीर्षिका नारी तस्य पश्चाद् आगत्य तस्य वसनस्य ग्रन्थिं पस्पर्श;

XXI यस्मात् मया केवलं तस्य वसनं स्पृष्ट्वा स्वास्थ्यं प्राप्स्यते, सा नारीति मनसि निश्चितवती।

XXII ततो यीशुर्वदनं परावर्त्य तां जगाद, हे कन्ये, त्वं सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थामकार्षीत्। अतद्वाक्ये गदितमेव सा योषित् स्वस्थाम्भूत्।

XXIII अपरं यीशुस्तस्याध्यक्षस्य गेहं गत्वा वादकप्रभृतीन् बहून् लोकान् शब्दायमानान् विलोक्य तान् अवदत्,

XXIV पन्थानं त्यज, कन्येयं नाम्रियत निद्रितास्ते; कथामेतां श्रुत्वा ते तमुपजहसुः।

XXV किन्तु सर्वेषु बहिष्कृतेषु सोऽभ्यन्तरं गत्वा कन्यायाः करं धृतवान्, तेन सोऽतिष्ठत्;

XXVI ततस्तत्कर्माणि यशः कृत्स्नं तं देशं व्याप्तवत्।

XXVII ततः परं यीशुस्तस्मात् स्थानाद् यात्रां यकार; तदा हे दायूदः सन्तान, अस्मान् द्यस्व, एति वदन्तौ द्वौ जनावन्धौ प्रोयैराहूयन्तौ तत्पश्चाद् वप्राञ्जतुः।

XXVIII ततो यीशौ गेहमध्यं प्रविष्टं तावपि तस्य समीपम् उपस्थितवन्तौ, तदानीं स तौ स्पृष्टवान् कर्म्मैतत् कर्तुं मम सामर्थ्यम् आस्ते, युवां किमिति प्रतीथः? तदा तौ प्रत्यूयतुः, सत्यं प्रभो।

XXIX तदानीं स तयो लॉयनानि स्पृशन् बलाधे, युवयोः प्रतीत्यनुसाराद् युवयोर्भङ्गलं भूयात्। तेन तत्क्षणात् तयो नैत्राणि प्रसन्नान्यभवन्,

XXX પશ્ચાદ્ યીશુસ્તૌ દૃઢમાજ્ઞાપ્ય જગાદ, અવધતમ્ એતાં કથાં કોપિ મનુજો મ જાનીયાત્|

XXXI કિન્તુ તૌ પ્રસ્થાય તસ્મિન્ કૃત્સ્ને દેશે તસ્ય કીર્તિ પ્રકાશયામાસતુઃ|

XXXII અપરં તૌ બહિર્યાત એતસ્મિન્નન્તરે મનુજા એકં ભૂતગ્રસ્તમૂકં તસ્ય સમીપમ્ આનીતવન્તઃ|

XXXIII તેન ભૂતે ત્યાજિતે સ મૂકઃ કથાં કથયિતું પ્રારભત, તેન જના વિસ્મયં વિજ્ઞાય કથયામાસુઃ, ઇસ્રાયેલો વંશે કદાપિ નેદ્ગદ્દશ્યત;

XXXIV કિન્તુ ફિરિશિનઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ ભૂતાધિપતિના સ ભૂતાન્ ત્યાજયતિ|

XXXV તતઃ પરં યીશુસ્તેષાં ભજનભવન ઉપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનાં યસ્ય ય આમયો યા ય પીડાસીત્, તાન્ શમયન્ શમયંશ્ચ સર્વાણિ નગરાણિ ગ્રામાંશ્ચ બભ્રામા|

XXXVI અન્યઞ્ચ મનુજાન્ વ્યાકુલાન્ અરક્ષકમેષાનિવ ચ ત્યક્તાન્ નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ સન્ શિષ્યાન્ અવદત્,

XXXVII શસ્યાનિ પ્રચુરાણિ સન્તિ, કિન્તુ છેત્તારઃ સ્તોકાઃ|

XXXVIII ક્ષેત્રં પ્રત્યપરાન્ છેદકાન્ પ્રહેતું શસ્યસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વમ્|

X

I અનન્તરં યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂયામેધ્યભૂતાન્ ત્યાજયિતું સર્વપ્રકારરોગાન્ પીડાશ્ચ શમયિતું તેભ્યઃ સામર્થ્યમદાત્|

II તેષાં દ્વાદશપ્રેષ્યાણાં નામાન્યેતાનિ પ્રથમં શિમોન્ યં પિતરં વદન્તિ, તતઃ પરં તસ્ય સહજ આન્દ્રિયઃ, સિવદિયસ્ય પુત્રો યાક્રૂબ્

III તસ્ય સહજો યોહન્; ફિલિપ્ બર્થલમય્ થોમાઃ કરસંગ્રાહી મથિઃ, આલ્ફેયપુત્રો યાક્રૂબ્

IV કિનાનીયઃ શિમોન્, ય ઈષ્કરિયોતીયયિહૂદાઃ ખ્રીષ્ટં પરકરેડર્પયત્|

V એતાન્ દ્વાદશશિષ્યાન્ યીશુઃ પ્રેષયન્ ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયમ્ અન્યદેશીયાનાં પદવીં શેમિરોણીયાનાં કિમપિ નગરઞ્ચ ન પ્રવિશ્યે

VI ઇસ્રાયેલ્ગોત્રસ્ય હારિતા યે યે મેષાસ્તેષામેવ સમીપં યાતા|

VII ગત્વા ગત્વા સ્વર્ગસ્ય રાજત્વં સવિધમભવત્, એતાં કથાં પ્રચારયતા|

VIII આમયગ્રસ્તાન્ સ્વસ્થાન્ કુરુત, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કુરુત, મૃતલોકાન્ જીવયત, ભૂતાન્ ત્યાજયત, વિના મૂલ્યં યૂયમ્ અલભધ્વં વિનૈવ મૂલ્યં વિશ્રાણયતા|

IX કિન્તુ સ્વેષાં કટિબન્ધેષુ સ્વાર્ણરૂપ્યતામ્રાણાં કિમપિ ન ગૃહ્ણીતા|

X અન્યરચ યાત્રાયૈ ચેલસમ્મુટે વા દ્વિતીયવસનં વા પાદુકે વા યષ્ટિઃ, એતાન્ મા ગૃહ્ણીત, યતઃ કાર્ચકૃત્ ભર્તુ યોગ્યો ભવતિ|

XI અપરં યૂયં યત્ પુરં યઞ્ચ ગ્રામં પ્રવિશથ, તત્ર યો જનો યોગ્યપાત્રં તમવગત્ય યાનકાલં યાવત્ તત્ર તિષ્ઠતા|

XII યદા યૂયં તદ્દેહં પ્રવિશથ, તદા તમાશિષં વદતા|

XIII યદિ સ યોગ્યપાત્રં ભવતિ, તર્હિ તત્કલ્યાણં તસ્મૈ ભવિષ્યતિ, નોચેત્ સાશીર્યુષ્મભ્યમેવ ભવિષ્યતિ|

XIV કિન્તુ યે જના યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાઞ્ચ ન શૃણ્વન્તિ તેષાં ગેહાત્ પુરાદ્વા પ્રસ્થાનકાલે સ્વપદ્મલીઃ પાતયતા|

XV युष्मानहं तथ्यं वय्मि विचारदिने तत्पुरस्य दशातः सिद्धोममोरापुरयोर्दशा सह्यतरा भविष्यति।

XVI पश्यत, वृक्षयूथमध्ये भेषः यथाविस्तथा युष्मान प्रडिणोमि, तस्माद् यूयम् अडिरिव सतर्काः कपोताद्यवाहिसका भवता।

XVII नृभ्यः सावधाना भवत; यतस्तै यूयं राजसंसदि समर्पिष्यध्वे तेषां लज्जनगोडे प्रडारिष्यध्वे।

XVIII यूयं मन्नामडेतोः शास्तृणां राज्ञाञ्च समक्षं तानन्यदेशिनश्चाधि साक्षित्वार्थमानेष्यध्वे।

XIX किन्वित्थं समर्पिता यूयं कथं किमुत्तरं वक्ष्यथ तत्र मा यिन्तयत, यतस्तदा युष्माभि र्यद् वक्तव्यं तत् तद्दण्डं युष्मन्मनः सु समुपस्थास्यति।

XX यस्मात् तदा यो वक्ष्यति स न यूयं किन्तु युष्माकमन्तरस्थः पित्त्रात्मा।

XXI सडण्ठः सडण्ठं तातः सुतञ्च मृतौ समर्पयिष्यति, अपत्यागि स्वस्वपित्रोर्विपक्षीभूय तौ धातयिष्यन्ति।

XXII मन्मडेतोः सर्वे जना युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं यावद् धैर्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यते।

XXIII तै र्यदा यूयमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूयमन्यपुरं पलायध्वं युष्मानहं तथ्यं वय्मि यावन्मनुजसुतो नैति तावद् दस्त्रायेद्वेशीयसर्वनगरभ्रमणं समापयितुं न शक्यथा।

XXIV गुरोः शिष्यो न मडान्, प्रभोर्दासो न मडान्।

XXV यदि शिष्यो निजगुरो र्दासश्च स्वप्रभोः समानो भवति तर्हि तद् यथेष्टं येतैर्गृहपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते?

XXVI किन्तु तेभ्यो यूयं मा बिभीत, यतो यत्र प्रकाशिष्यते, तादृक् छादितं किमपि नास्ति, यथ्य न व्यञ्जिष्यते, तादृग् गुप्तं किमपि नास्ति।

XXVII यदहं युष्मान् तमसि वय्मि तद् युष्माभिर्दीप्तौ कथ्यतां; कर्णाभ्यां यत् श्रूयते तद् गोडोपरि प्रयार्थतां।

XXVIII ये कायं हन्तुं शक्नुवन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा भैष्ट; यः कायात्मानौ निरये नाशयितुं, शक्नोति, ततो बिभीता।

XXIX द्वौ यट्कौ किमेकताम्रमुद्रया न विक्रीयेते? तथापि युष्मत्तातानुमतिं विना तेषामेकोपि लुपि न पतति।

XXX युष्मच्छिरसां सर्वकया गणिताः सन्ति।

XXXI अतो मा बिभीत, यूयं बडुयट्केभ्यो बडुमूल्याः।

XXXII यो मनुजसाक्षान्मामङ्गीकुरुते तमहं स्वर्गस्थतातसाक्षादङ्गीकरिष्ये।

XXXIII पृथ्व्यामहं शान्तिं दातुमागतमिति मानुभवत, शान्तिं दातुं न किन्त्वसिं।

XXXIV पितृमातृश्रूभिः साकं सुतसुताबधू विरोधयितुञ्चागतेऽस्मि।

XXXV ततः स्वस्वपरिवारयेव नृशत्रु र्भविता।

XXXVI यः पितरि मातरि वा मत्तोधिकं प्रीयते, स न मर्दः;

XXXVII यश्च सुते सुतायां वा मत्तोधिकं प्रीयते, सेऽपि न मर्दः।

XXXVIII यः स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चान्नैति, सेऽपि न मर्दः।

XXXIX यः स्वप्राणानवति, स तान् डारयिष्यते, यस्तु मत्कृते स्वप्राणान् डारयति, स तानवति।

XL यो युष्माकमातिथ्यं विदधाति, स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च ममातिथ्यं विदधाति, स मत्प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति।

XLI यो भविष्यद्वादीति ज्ञात्वा तस्यातिथ्यं विधत्ते, स भविष्यद्वादिनः क्वलं लप्स्यते, यश्च धार्मिकं एति विदित्वा तस्यातिथ्यं विधत्ते स धार्मिकमानवस्य क्वलं प्राप्स्यति।

XLII यश्च कश्चित् अतेषां क्षुद्रनराणाम् यं कञ्चनैकं शिष्यं एति विदित्वा कंसैकं शीतलसलिलं तस्मै दत्ते, युष्मानहं तथ्यं वदामि, स केनापि प्रकारेण क्वलेन न वञ्चिष्यते।

XI

I एतथ्यं यीशुः स्वद्वादशशिष्याणामाज्ञापनं समाप्य पुरे पुर उपदेशं सुसंवादं प्रचारयितुं तत्स्थानात् प्रतस्थे।

II अनन्तरं योहन् कारायां तिष्ठन् भ्रिष्टस्य कर्माणां वार्त्तं प्राप्य यस्यागमनवार्त्तसीत् सभवे किं त्वं? वा वयमन्यम् अपेक्षिष्यामहे?

III अेतत् प्रष्टुं निज्जौ द्वौ शिष्यौ प्राडिणोत्।

IV यीशुः प्रत्यवोयत्, अन्धा नेत्राणि लभन्ते, अन्ना गच्छन्ति, कुष्ठिनः स्वस्था भवन्ति, अधिराः शृण्वन्ति, मृता ज्ज्वन्त उत्तिष्ठन्ति, दरिद्राणां समीपे सुसंवादः प्रचार्यत,

V अेतानि यद्यद् युवां शृणुथः पश्यथश्च गत्वा तद्वात्तां योहन् गदतां।

VI यस्याहं न विदनीभवामि, सभवे धन्यः।

VII अनन्तरं तयोः प्रस्थितयो रीशु योहन् उद्दिश्य ज्ञान् जगाद, यूयं किं द्रष्टुं वडिर्मध्येप्रान्तरम् अगच्छत? किं वातेन कम्पितं नलं?

VIII वा किं वीक्षितुं वडिर्गतवन्तः? किं परिहितसूक्ष्मवसनं मनुजमेकं? पश्यत, ये सूक्ष्मवसनानि परिदधति, ते राजधान्यां तिष्ठन्ति।

IX तर्हि यूयं किं द्रष्टुं अडिर्गमत, किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यां युष्मानहं वदामि, स भविष्यद्वादिनोपि मडान्;

X यतः, पश्य स्वकीयदूतोयं त्वदग्रे प्रेष्यते मया। स गत्वा तव पन्थानं स्मयक् परिष्कृष्यति। अेतद्वयनं यमधि लिपितमास्ते सोडयं योहन्।

XI अपरं युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, मज्जयितु योहन्ः श्रेष्ठः कोपि नारीतो नाजयत; तथापि स्वर्गराज्यमध्ये सर्वेभ्यो यः क्षुद्रः स योहन्ः श्रेष्ठः।

XII अपरञ्च आ योहन्ोडध यावत् स्वर्गराज्यं अलादाकान्तं भवति आकमिनश्च ज्ञाना अलेन तदधि कुर्वन्ति।

XIII यतो योहन् यावत् सर्वभविष्यद्वादिभिर्व्यवस्थया य उपदेशः प्राकाश्यत।

XIV यद्दि यूयमिदं वाक्यं ग्रीडितुं शक्नुथ, तर्हि श्रेयः, यस्यागमनस्य वयनमास्ते सोडयम् अेलियः।

XV यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

XVI अेतं विदमानज्जनाः कै र्भयोपमीयन्ते? ये आलका ड्टु उपविश्य स्वं स्वं अन्धुमाडूय वदन्ति,

XVII वयं युष्माकं समीपे वंशीरवाद्याम, किन्तु यूयं नानृत्यत; युष्माकं समीपे य वयमरोदिम, किन्तु यूयं न व्यलपत, तादृशैर् अलकैस्त उपमायिष्यन्ते।

XVIII यतो योहन् आगत्य न भुक्तवान् न पीतवांश्च, तेन लोका वदन्ति, स भूतग्रस्त एति।

XIX मनुजसुत आगत्य भुक्तवान् पीतवांश्च, तेन लोका वदन्ति, पश्यत अेष भोक्ता मद्यपाता यण्डालपापिनां अन्धश्च, किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानव्यवहारं निर्दोषं ज्ञानन्ति।

XX स यत्र यत्र पुरे बह्वाश्रय्यं कर्म कृतवान्, तन्निवासिनां मनःपरावृत्त्यभावात् तानि नगराणि प्रति छन्तेत्युक्ता कथितवान्,

XXI डा कोरासीन्, डा बैत्सैदे, युष्मन्मध्ये यद्यदाश्रय्यं कर्म कृतं यदि तत् सोरसीदोन्नगर अकारिष्यत, तर्हि पूर्वमेव तन्निवासिनः शाशवसने भस्मनि योपविशन्तो मनांसि परावर्तिष्यन्तः।

XXII तस्मादहं युष्मान् वदामि, विचारदिने युष्माकं दशातः सोरसीदोनो दशा सह्यतरा भविष्यति।

XXIII अपरञ्च अत इकुर्नाडूम्, त्वं स्वर्गं यावदुन्नतोसि, किन्तु नरके निक्षेप्यसे, यस्मात् त्वयि यान्याश्रय्याणि कर्माण्यकारिषत, यदि तानि सिदोमनगर अकारिष्यन्त, तर्हि तद्यथा यावदस्थास्यत्।

XXIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, विचारदिने तव दण्डतः सिदोमो दण्डो सह्यतरो भविष्यति।

XXV अतस्मिन्नेव समये यीशुः पुनरुवाच, हे स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपते पितस्त्वं ज्ञानवतो विदुषश्च लोकान् प्रत्येतानि न प्रकाश्य बालकान् प्रति प्रकाशितवान्, एतित्तेतोस्त्वां धन्यं वदामि।

XXVI हे पितः, एतथं भवेत् यत एहं त्वदृष्टावुत्तमं।

XXVII पित्रा मयि सर्वाणि समर्पितानि, पितरं विना कोपि पुत्रं न ज्ञानाति, यान् प्रति पुत्रेण पिता प्रकाशयते तान् विना पुत्राद् अन्यः कोपि पितरं न ज्ञानाति।

XXVIII हे परिश्रान्ता भाराकान्ताश्च लोका यूयं मत्सन्निधिम् आगच्छत, अहं युष्मान् विश्रमयिष्यामि।

XXIX अहं क्षमणशीलो नम्रमनाश्च, तस्मात् मम युगं स्वेषामुपरि धारयत मत्तः शिक्षध्वञ्च, तेन यूयं स्वे स्वे मनसि विश्रामं लप्स्यध्वे।

XXX यतो मम युगम् अनायासं मम भारश्च लघुः।

XII

I अनन्तरं यीशु विश्रामवारे शस्यमध्येन गच्छति, तदा तच्छिष्या बुभुक्षिताः सन्तः शस्यमञ्जरीश्रुत्वा छित्वा भादितुमारभन्तः।

II तद् विलोक्य किंशिनो यीशुं जगद्गुः, पश्य विश्रामवारे यत् कर्माकर्तव्यं तदेव तव शिष्याः कुर्वन्ति।

III स तान् प्रत्यावदत, दायूद् तत्सङ्गिनश्च बुभुक्षिताः सन्तो यत् कर्माकुर्वन् तत् किं युष्माभिर्नर्पाठि?

IV ये दर्शनीयाः पूपाः याजकान् विना तस्य तत्सङ्गिभनुजानात्राभोजनीयास्त एश्वरावासं प्रविष्टेन तेन लुक्ताः।

V अन्यस्य विश्रामवारे मध्येमन्दिरं विश्रामवारीयं नियमं लड्वन्तोपि याजका निर्दोषा भवन्ति, शास्त्रमध्ये किमिदमपि युष्माभिर्न पठितं?

VI युष्मानहं वदामि, अत्र स्थाने मन्दिरादपि गरीयान् अेक आस्ते।

VII किन्तु दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्माणि। अतद्वयनस्यार्थं यदि युयम् अज्ञासिष्ट तर्हि निर्दोषान् द्रोषिणो नाकार्थं।

VIII अन्यस्य मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि पतिरास्ते।

IX अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय तेषां भजनभवनं प्रविष्टवान्, तदानीम् अेकः शुष्करामयवान् उपस्थितवान्।

X ततो यीशुम् अपवदितुं मानुषाः पप्रच्छुः, विश्रामवारे निरामयत्वं करणीयं न वा?

XI तेन स प्रत्युवाच, विश्रामवारे यदि कस्यचिद् अवि गर्तं पतति, तर्हि यस्तं धृत्वा न तोलयति, अेतादृशो मनुजो युष्माकं मध्ये क आस्ते?

XII अवे र्मानवः किं नहि श्रेयान्? अतो विश्रामवारे हितकर्म कर्तव्यं

XIII अनन्तरं स तं मानवं गदितवान्, करं प्रसारय; तेन करे प्रसारिते सोन्यकरवत् स्वस्थोऽभवत्।

XIV तदा किंशिनो बहिर्भूय कथं तं छनिष्याम एति कुमन्त्राणां तत्रातिकूल्येन यक्षुः।

XV ततो यीशुस्तद् विदित्वा स्थानान्तरं गतवान्; अन्येषु बहून्रेषु तत्पश्चाद् गतेषु तान् स निरामयान् कृत्वा एत्याज्ञापयत्,

XVI यूयं मां न परियाययता।

XVII तस्मात् मम प्रीयो मनोनीतो मनसस्तुष्टिकारकः। मदीयः सेवको यस्तु विद्यते तं समीक्षतां तस्योपरि स्वकीयात्मा मया संस्थापयिष्यते। तेनान्यदेश्जातेषु व्यवस्था संप्रकाश्यते।

XVIII केनापि न विरोधं स विवाहञ्च करिष्यति। न य राजपथे तेन वयनं श्रावयिष्यते।

XIX व्यवस्था यलिता यावत् नहि तेन करिष्यते। तावत् नलो विदीर्षोऽपि भक्ष्यते नहि तेन या तथा सधूमवर्तिञ्च न स निर्व्वापयिष्यते।

XX प्रत्याशाञ्च करिष्यन्ति तन्नाम्नि भिन्नदेश्जाः।

XXI यान्येतानि वयनानि यिशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तान्यासन्, तानि सङ्गलान्यभवन्।

XXII अनन्तरं लोके स्तत्समीपम् आनीतो भूतग्रस्तान्धमूकैकमनुजस्तेन स्वस्थीकृतः, ततः सोऽन्धो मूको द्रष्टुं वक्तुञ्चारब्धवान्।

XXIII अनेन सर्वे विस्मिताः कथयाञ्चक्रुः, अेषः किं दायूदः सन्तानो नहि?

XXIV किन्तु किंशिनस्तत् श्रुत्वा गदितवन्तः, आल्सिबूषनाम्नो भूतराजस्य साढायं विना नायं भूतान् त्याजयति।

XXV तदानीं यीशुस्तेषाम् एति मानसं विज्ञाय तान् अवदत् किञ्चन राज्यं यदि स्वविपक्षाद् भिद्यते, तर्हि तत् उच्छिद्यते; यस्य किञ्चन नगरं वा गृहं स्वविपक्षाद् विभिद्यते, तत् स्थातुं न शक्नोति।

XXVI तद्गतं शयतानो यदि शयतानं बहिः कृत्वा स्वविपक्षात् पृथक् पृथक् भवति, तर्हि तस्य राज्यं केन प्रकारेण स्थास्यति?

XXVII अहञ्च यदि आल्सिबूषा भूतान् त्याज्यामि, तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन भूतान् त्याजयन्ति? तस्माद् युष्माकम् अेतद्वियारयितारस्त एव भविष्यन्ति।

XXVIII किन्तवहं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याज्यामि, तर्हीश्वरस्य राज्यं युष्माकं सन्निधिमागतवत्।

XXIX अन्यञ्च कोपि बलवन्त ज्ञं प्रथमतो न बद्ध्वा केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगृहस्य द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति।

XXX यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीय आस्ते, यश्च मया साकं न संगृह्णाति, स विकिरति।

XXXI अतएव युष्मानहं वदामि, मनुजानां सर्वप्रकारपापानां निन्दयाश्च मर्षणं भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दया मर्षणं भवितुं न शक्नोति।

XXXII यो मनुजसुतस्य विरुद्धां कथां कथयति, तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति, किन्तु यः कश्चित् पवित्रस्यात्मनो विरुद्धां कथां कथयति नेडलोके न प्रेत्य तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति।

XXXIII पादपं यदि भद्रं वदथ, तर्हि तस्य फलमपि साधु वक्तव्यं, यदि य पादपं असाधुं वदथ, तर्हि तस्य फलमध्यसाधु वक्तव्यं; यतः स्वीयस्वीयकुलेन पादपः परिधीयते।

XXXIV रे भुजगवंशा यूयमसाधवः सन्तः कथं साधु वाक्यं वक्तुं शक्यथ? यस्माद् अन्तःकरणस्य पूर्णभावानुसाराद् वदनाद् वयो निर्गच्छति।

XXXV तेन साधुर्मनवोऽन्तःकरणरूपात् साधुभाषागारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मनुषस्त्वसाधुभाषागाराद् असाधुवस्तूनि निर्गमयति।

XXXVI किन्त्वहं युष्मान् वदामि, मनुजा यावन्त्यालस्यवयांसि वदन्ति, विचारदिने तद्दुत्तरमवश्यं द्यातव्यं,

XXXVII यतस्त्वं स्वीयवयोभिर्निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गणिष्यसे।

XXXVIII तदानीं कतिपया उपाध्यायाः किंशिनश्च जगद्गुरुः, हे गुरो वयं भवतः किञ्चन लक्ष्म दिदृक्षामः।

XXXIX तदा स प्रत्युक्तवान्, दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म मृगयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते।

XL यतो यूनम् यथा त्र्यहोरात्रं बृहन्मीनस्य कुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि त्र्यहोरात्रं मेदिन्या मध्ये स्थास्यति।

XLI अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिने अतद्दंशीयानां प्रतिकूलम् उत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यस्मात्ते यूनस उपदेशात् मनांसि परावर्तयाञ्चकिरे, किन्त्वत्र यूनसोपि गुरुतर अेक आस्ते।

XLII पुनश्च दक्षिणदेशीया राज्ञी विचारदिने अतद्दंशीयानां प्रतिकूलमुत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यति यतः सा राज्ञी सुलेमनो विद्यायाः कथां श्रोतुं मेदिन्याः सीम्न आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर अेको ज्जोऽत्र आस्ते।

XLIII अपरं मनुजाद् बहिर्गतो ऽपवित्रभूतः शुष्कस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्माः निकेतनाद् आगमं, तदेव वेश्म पकावृत्य यामि।

XLIV पश्चात् स तत् स्थानम् उपस्थाय तत् शून्यं माञ्जिर्जतं शोभितञ्च विवोक्य प्रजन् स्वतोपि दृष्टतरान् अन्यसप्तभूतान् सङ्गिनः करोति।

XLV ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्वदशातोतीवाशुभा भवति, अेतेषां दृष्टवंश्यानामपि तथैव घटिष्यते।

XLVI मानवेभ्य अेतासां कथनां कथनकाले तस्य माता सङ्गञ्च तेन साकं काञ्चित् कथां कथयितुं वाञ्छन्ती बहिरेव स्थितवन्तः।

XLVII ततः कश्चित् तस्मै कथितवान्, पश्य तव ज्जनी सङ्गञ्च त्वया साकं काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति।

XLVIII किन्तु स तं प्रत्यवदत्, मम का ज्जनी? के वा मम सङ्गञ्चः?

XLIX पश्चात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान्, पश्य मम ज्जनी मम सङ्गञ्चश्चैते;

L यः कश्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म कुरुते, सअेव मम भ्राता भगिनी ज्जनी य।

XIII

1 अपरञ्च तस्मिन् दिने यीशुः सद्मनो गत्वा सरित्पते रोधसि समुपविवेश।

II तत्र तत्सन्निधौ बडुञ्जानानां निवडोपस्थितेः स तरणिमारुह्य समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः।

III तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् एत्थं बडुश उपदिष्टवान् पश्यत, कश्चित् कृषीवलो बीजानि वपुं बडिर्जगाम,

IV तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गपार्श्वे पतितेषु विडगास्तानि भक्षितवन्तः।

V अपरं कतिपयबीजेषु स्तोकमृद्युक्तपाषाणे पतितेषु मृद्वल्पत्वात् तत्क्षणात् तान्यडुकुरितानि,

VI किन्तु स्वावुद्धिते दग्धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि या

VII अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जग्रसुः।

VIII अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशदगुणानि झलानि झलितवन्ति।

IX श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्।

X अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते?

XI ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि।

XII यस्माद् यस्यान्तिके वर्द्धते, तस्मायेव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वर्द्धते, तस्य यत् किञ्चनास्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते।

XIII ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते।

XIV यथा कर्णैः श्रोष्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथा नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथा ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोयनैः कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः व्यावर्तितेषु यितेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति या तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्ध्यः। अधिरीभूतकर्णाश्च ज्ञाताश्च मुद्रिता दृशः।

XV यद्देतानि वयनानि यिशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि झलन्ति।

XVI किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्रहाः, यस्मात् तैराकर्ष्यते।

XVII मया यूयं तथं वयामि युष्माभि र्यद्दद् वीक्ष्यते, तद् बडवो भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा दिदृक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यद्यत् शृणुथ, तत् ते शुश्रूषमाणा अपि श्रोतुं नालभन्त।

XVIII कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुत।

XIX मार्गपार्श्वे बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः, यदा कश्चित् राज्यस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उप्तां कथां ङरन् नयति।

XX अपरं पाषाणस्थले बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वैव लर्षयित्तेन गृह्णाति,

XXI किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि क्लेस्ताऽना वा येत् ज्ञायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विघ्नमेति।

XXII अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; केनयित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभि र्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विङ्गला भवति।

XXIII अपरम् उर्वरायां बीजान्युत्तानि तदर्थं अेषः; ये तां कथां श्रुत्वा बुध्यन्ते, ते इल्लिताः सन्तः केचित् शतगुणानि केचित् षष्टिगुणानि केचिच्च त्रिंशद्गुणानि इल्लानि जनयन्ति।

XXIV अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनचिद् गृहस्थेनोपमीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौष्यन्त।

XXV किन्तु क्षाण्डायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्यवमबीजान्युत्त्वा वप्राजा।

XXVI ततो यदा बीजेभ्योऽङ्कुरा जायमानाः कृषिाशानि धृतवन्तः; तदा वन्यवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्।

XXVII ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे मडेच्छ, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नौष्यन्त? तथात्वे वन्यवसानि कृत आयन्?

XXVIII तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनचित् रिपुरा कर्ममकारि दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते?

XXIX तेनावादि, नहि, शङ्केऽहं वन्यवसोत्पाटनकाले युष्माभिस्तैः साकं गोधूमा अध्युत्पाटिष्यन्ते।

XXX अतः शस्यकर्त्तनकालं यावद् उभयान्यपि सह वर्द्धन्तां, पश्चात्कर्त्तनकाले कर्त्तकान् वक्ष्यामि, यूयमादौ वन्यवसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्वे गोधूमा युष्माभिर्भाण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्।

XXXI अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्थाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजमेकं नीत्वा स्वक्षेत्र उवापा।

XXXII सर्षपबीजं सर्व्वस्माद् बीजात् क्षुद्रमपि सदङ्कुरितं सर्व्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तरु भवति, यस्य शाखासु नभसः भगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्गीयराज्यं तादृशस्य सर्षपैकस्य समम्।

XXXIII पुनरपि स उपमाकथामेकां तेभ्यः कथयाञ्चकार; कायन योषित् यत् किण्वमादाय द्रोणत्रयमितगोधूमयूषानां मध्ये सर्व्वेषां मिश्रीभवनपर्य्यन्तं समाच्छाद्य निधत्तवती, तत्किण्वमिव स्वर्गराज्यं।

XXXIV एत्थं यीशु मनुजनिवहानां सन्निधावुपमाकथाभिरेतान्याप्यानानि कथितवान् उपमां विना तेभ्यः किमपि कथां नाकथयत्।

XXXV अतेन दृष्टान्तीयेन वाक्येन व्यादाय वदनं निष्ठा अहं प्रकाशयिष्यामि गुप्तवाक्यं पुराभवां यदेतद्भयनं भविष्यद्वादिना प्रोक्तमासीत्, तत् सिद्धमभवत्।

XXXVI सर्व्वान् मनुजान् विसृज्य यीशौ गृहं प्रविष्टे तच्छिष्या आगत्य यीशवे कथितवन्तः, क्षेत्रस्य वन्यवससीयदृष्टान्तकथाम् भवान् अस्मान् स्पष्टीकृत्य वदतु।

XXXVII ततः स प्रत्युवाच, येन भद्रबीजान्युष्यन्ते स मनुजपुत्रः,

XXXVIII क्षेत्रं जगत्, भद्रबीजानी राज्यस्य सन्तानाः,

XXXIX वन्यवसानि पापात्मनः सन्तानाः। येन रिपुरा तान्युत्तानि स शयतानः, कर्त्तनसमयश्च जगतः शेषः, कर्त्तकाः स्वर्गीयदूताः।

XL यथा वन्यवसानि संगृह्य दाह्यन्ते, तथा जगतः शेषे भविष्यति;

XLI अर्थात् मनुजसुतः स्वांयदूतान् प्रेषयिष्यति, तेन ते य तस्य राज्यात् सर्व्वान् विघ्नकारिणोऽघाभिर्कलिकांश्च संगृह्य

XLII यत्र रोदनं दन्तघर्षणञ्च भवति, तत्राग्निकुण्डे निक्षेप्यन्ति।

XLIII તદાનીં ધાર્મિકલોકાઃ સ્વેષાં પિતૃ રાજ્યે ભાસ્કરઇવ તેજસ્વિનો ભવિષ્યન્તિ શ્રોતું યસ્ય શ્રુતી આસાતે, મ શૃણુયાત્

XLIV અપરઞ્ચ ક્ષેત્રમધ્યે નિર્ધિં પશ્યન્ યો ગોપયતિ, તતઃ પરં સાનન્દો ગત્વા સ્વીયસર્વસ્વં વિક્રીય તક્ષેત્રં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLV અન્યઞ્ચ યો વણિક્ ઉત્તમાં મુક્તાં ગવેષયન્

XLVI મહાર્ઘાં મુક્તાં વિલોક્ય નિજસર્વસ્વં વિક્રીય તાં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLVII પુનશ્ચ સમુદ્રો નિક્ષિપ્તઃ સર્વપ્રકારમીનસંગ્રાહ્યાનાયઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLVIII તસ્મિન્ આનાયે પૂર્ણે જના યથા રોધસ્યુત્તોલ્ય સમુપવિશ્ય પ્રશસ્તમીનાન્ સંગ્રહ્ય ભાજનેષુ નિદધતે, કુત્સિતાન્ નિક્ષિપન્તિ;

XLIX તથૈવ જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ, ફલતઃ સ્વર્ગીયદૂતા આગત્ય પુણ્યવજ્જનાનાં મધ્યાત્ પાપિનઃ પૃથક્ કૃત્વા વહ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્સ્યન્તિ,

L તત્ર રોદનં દન્તૈ દન્તઘર્ષણઞ્ચ ભવિષ્યતઃ

LI યીશુના તે પૃષ્ઠા યુષ્માભિઃ કિમેતાન્યાખ્યાનાન્યબુદ્યન્ત? તદા તે પ્રત્યવદન્, સત્યં પ્રભો

LII તદાનીં સ કથિતવાન્, નિજભાણ્ડાગારાત્ નવીનપુરાતનાનિ વસ્તૂનિ નિર્ગમયતિ યો ગૃહસ્થઃ સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યમધિ શિક્ષિતાઃ સર્વ ઉપદેષ્ટારઃ

LIII અનન્તરં યીશુરેતાઃ સર્વા દૃષ્ટાન્તકથાઃ સમાપ્ય તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો અપરં સ્વદેશમાગત્ય જનાન્ ભજનભવન ઉપદિષ્ટવાન્;

LIV તે વિસ્મયં ગત્વા કથિતવન્ત એતસ્યૈતાદૃશં જ્ઞાનમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ ય કસ્માદ્ અજાયત?

LV કિમયં સૂત્રધારસ્ય પુત્રો નહિ? એતસ્ય માતુર્ નામ ય કિં મરિયમ્ નહિ? યાકુબ્-યૂષક્-શિમોન્-યિહૂદાશ્ચ કિમેતસ્ય ભ્રાતરો નહિ?

LVI એતસ્ય ભગિન્યશ્ચ કિમસ્માકં મધ્યે ન સન્તિ? તર્હિ કસ્માદયમેતાનિ લબ્ધવાન્? ઇત્યં સ તેષાં વિદ્નરૂપો બભૂવ;

LVII તતો યીશુના નિગદિતં સ્વદેશીયજનાનાં મધ્યં વિના ભવિષ્યદ્વાદી કુત્રાપ્યન્યત્ર નાસમ્માન્યો ભવતી

LVIII તેષામવિશ્વાસહેતોઃ સ તત્ર સ્થાને બહ્વાશ્ચર્ય્યકર્માણિ ન કૃતવાન્

XIV

I તદાનીં રાજા હેરોદ્ યીશો યશઃ શ્રુત્વા નિજદાસેયાન્ જગાદ્,

II એષ મજ્જયિતા યોહન્, પ્રમિતેભયસ્તસ્યોત્થાનાત્ તેનેત્યમદ્ભૂતં કર્મ પ્રકાશ્યતો

III પુરા હેરોદ્ નિજભ્રાતુઃ ફિલિપો જાયાયા હેરોદીયાયા અનુરોધાદ્ યોહનં ધારયિત્વા બદ્ધા કારાયાં સ્થાપિતવાન્

IV યતો યોહન્ ઉક્તવાન્, એત્સયાઃ સંગ્રહો ભવતો નોચિતઃ

V તસ્માત્ નૃપતિસ્તં હન્તુમિચ્છન્નપિ લોકેભ્યો વિભયાઞ્ચકાર; યતઃ સર્વે યોહનં ભવિષ્યદ્વાદિનં મૈનિરે

VI કિન્તુ હેરોદો જન્માહીયમહ ઉપસ્થિતે હેરોદીયાયા દુહિતા તેષાં સમક્ષં નૃતિત્વા હેરોદમપ્રીણયત્

VII તસ્માત્ ભૂપતિઃ શપથં કુર્વન્ ઇતિ પ્રત્યજાસીત્, ત્વયા યદ્ યાચ્યતે, તદેવાહં દાસ્યામિ

VIII सा कुमारी स्वीयमातुः शिक्षां लब्धा बलाभे, मञ्जयितुर्योडन उत्तमाङ्गं भाजने समानीय मह्यं विश्राणाय।

IX ततो राज्ञा शुशोच, किन्तु भोजनायोपविशतां सङ्गिनां स्वकृतशपथस्य यानुरोधात् तत् प्रदातुम आदिदेश।

X पश्चात् कारां प्रति नरं प्रहित्य योडन उत्तमाङ्गं छित्वा।

XI तत् भाजन आनाय्य तस्यै कुमार्यै व्यश्राणायत्, ततः सा स्वजनन्याः समीपं तन्निनाया।

XII पश्चात् योडनः शिष्या आगत्य कायं नीत्वा श्मशाने स्थापयामासुस्ततो यीशोः सन्निधिं प्रणित्वा तद्दार्तां बलाधिरे।

XIII अनन्तरं यीशुरिति निशब्दं नावा निर्जनस्थानम् अेकाकी गतवान्, पश्चात् मानवास्तत् श्रुत्वा नानानगरेभ्य आगत्य पदैस्तत्पश्चाद् ष्युः।

XIV तदानीं यीशु बर्दिरागत्य महान्तं जननिवहं निरीक्ष्य तेषु कारुणिकः मन् तेषां पीडितजनान् निरामयान् यकार।

XV ततः परं सन्ध्यायां शिष्यास्तदन्तिकमागत्य कथयाञ्चक्रुः, एतं निर्जनस्थानं वेलाप्यवसन्नाः तस्मात् मनुजान् स्वस्वग्रामं गन्तुं स्वार्थं लक्ष्याणि केतुञ्च भवान् तान् विसृजतु।

XVI किन्तु यीशुस्तानवादीत्, तेषां गमने प्रयोजनं नास्ति, यूयमेव तान् भोजयत।

XVII तदा ते प्रत्यवदन्, अस्माकमत्र पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्चास्ते।

XVIII तदानीं तेनोक्तं तानि मदन्तिकमानयत।

XIX अनन्तरं स मनुजान् यवसोपर्युपवेष्टुम् आज्ञापयामास; अपर तत् पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्च गृह्णन् स्वर्गं प्रति निरीक्ष्येश्वरीयगुणान् अनूद्य भक्त्या शिष्येभ्यो दत्तवान्, शिष्याश्च लोकेभ्यो ददुः।

XX ततः सर्वे भुक्त्वा परितृप्तवन्तः, ततस्तदवशिष्टलक्ष्यैः पूर्णान् द्वादशशलकान् गृहीतवन्तः।

XXI ते भोक्तारः स्त्रीर्बालकांश्च विहाय प्रायेण पञ्च सदस्राणि पुमांस आसन्।

XXII तदनन्तरं यीशु लोकाणां विसर्जनकाले शिष्यान् तरणिमारोढुं स्वाग्रे पारं यातुञ्च गाढमादिष्टवान्।

XXIII ततो लोकेषु विसृष्टेषु स विविक्ते प्रार्थयितुं गिरिमेकं गत्वा सन्ध्यां यावत् तत्रैकाकी स्थितवान्।

XXIV किन्तु तदानीं सम्भुजवातत्वात् सरित्पते र्भयं तरङ्गैस्तरणितोलायमानाभवत्।

XXV तदा स यामिन्याश्चतुर्थप्रदरे पट्टभ्यां व्रजन् तेषामन्तिकं गतवान्।

XXVI किन्तु शिष्यास्तं सागरोपरि व्रजन्तं विलोक्य समुद्रिग्रा जगदुः, अेष भूत एति शङ्कमाना उच्यैः शब्दायाञ्चक्रिरे या।

XXVII तदैव यीशुस्तानवदत्, सुस्थिरा भवत, मा भैष्ट, अेषोऽडम्।

XXVIII ततः पितर एत्युक्तवान्, हे प्रभो, यदि भवानेव, तर्हि मां भवत्समीपं यातुमाज्ञापयतु।

XXIX ततः तेनादिष्टः पितरस्तरणितोऽवरुह्य यीशे रन्तिकं प्राप्तुं तोयोपरि वराज्जा।

XXX किन्तु प्रयाणं पवनं विलोक्य भयात् तोये भक्तुम् आरेभे, तस्माद् उच्यैः शब्दायमानः कथितवान्, हे प्रभो, मामवतु।

XXXI यीशुस्तत्कालात् करं प्रसार्य तं धरन् उक्तवान्, ७ स्तोकप्रत्ययिन् त्वं कुतः समशेथाः?

XXXII अनन्तरं तयोस्तरणिमाड्ढयोः पवनो निववृत्तो

XXXIII तदानीं ये तरण्यामासन्, त आगत्य तं प्राणभ्य कथितवन्तः, यथार्थस्त्वमेवेश्वरसुतः।

XXXIV अनन्तरं पारं प्राप्य ते गिनेषरन्नामकं नगरमुपतस्थुः,

XXXV तदा तत्रत्या जना यीशुं परिचीय तद्देशस्य यतुर्दिशो वार्त्ता प्रहित्य यत्र यावन्तः पीडिता आसन्, तावतमेव तदन्तिकमानयामासुः।

XXXVI अपरं तदीयवसनस्य ग्रन्थिमात्रं स्प्रष्टुं विनीय यावन्तो जनास्तत् स्पर्शं यच्छिरे, ते सर्व्वमेव निरामया बभूवुः।

XV

I अपरं यिज्ञशालम्नगरीयाः कतिपया अध्यापकाः डिज्ञशिनश्च यीशोः समीपमागत्य कथयामासुः,

II तव शिष्याः किमर्थम् अप्रक्षालितकरैर् भक्षित्वा परम्परागतं प्राचीनानां व्यवहारं लड्वन्ते?

III ततो यीशुः प्रत्युवाच, यूयं परम्परागतायारेण कुत ईश्वराज्ञां लड्वध्वे

IV ईश्वर एत्याज्ञापयत्, त्वं निजपितरौ संमन्येथाः, येन य निजपितरौ निन्देते, स निश्चितं म्रियेत;

V किन्तु यूयं वदथ, यः स्वजनकं स्वजननीं वा वाक्यमिदं वदति, युवां मत्तो यल्लभेथे, तत् न्यविद्यत,

VI स निजपितरौ पुनर् न संमंस्यते। एत्थं यूयं परम्परागतेन स्वेषामायारेणेश्वरीयाज्ञां लुम्पथा

VII रे कपटिनः सर्व्वे यिशयियो युष्मानधि भविष्यद्वयनान्येतानि सम्यग् उक्तवान्।

VIII वदन् मनुजा अते समायान्ति मदन्तिकं। तथाधरैर् मदीयञ्च मानं कुर्व्वन्ति ते नराः।

IX किन्तु तेषां मनो मत्तो विदूरमेव तिष्ठति। शिक्षयन्तो विधीन् त्राज्ञा भजन्ते मां मुधैव ते।

X ततो यीशु लौकान् आहूय प्रोक्तवान्, यूयं श्रुत्वा बुध्यध्वं।

XI यन्मुपं प्रविशति, तत् मनुजम् अमेध्यं न करोति, किन्तु यदास्यात् निर्गच्छति, तदेव मानुषममेधी करोती।

XII तदानीं शिष्या आगत्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, अेषां कथां श्रुत्वा डिज्ञशिनो व्यरज्यन्त, तत् किं भवता ज्ञायते?

XIII स प्रत्यवदत्, मम स्वर्गस्थः पिता यं कञ्चिद्दुःखं नारोपयत्, स उत्पाद्यते।

XIV ते तिष्ठन्तु, ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शका एव; यद्यन्धोऽन्धं पन्थानं दर्शयति, तर्ह्युभौ गर्तं पततः।

XV तदा पितरस्तं प्रत्यवदत्, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु।

XVI यीशुना प्रोक्तं, यूयमद्य यावत् किमबोधाः स्थ?

XVII कथामिमां किं न बुध्यध्वे ? यदास्यं प्रविशति, तद् उदरे पतन् बहिर्निर्याति,

XVIII किन्त्वास्याद् यन्निर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजममेध्यं करोति।

XIX यतोऽन्तःकरणात् कुयिन्ता अधः पारदारिकता वेश्यागमनं यैर्य्य मिथ्यासाक्ष्यम् ईश्वरनिन्दा यैतानि सर्वाणि निर्यान्ति।

XX એતાનિ મનુષ્યમપવિત્રી કુર્વન્તિ કિન્ત્વપ્રક્ષાલિતકરેણ ભોજનં મનુજમમેઘ્યં ન કરોતિ

XXI અનન્તરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સોરસીદોત્તગરયોઃ સીમામુપતસ્યૌ

XXII તદા તત્સીમાતઃ કાચિત્ કિનાનીયા યોષિદ્ આગત્ય તમુચ્ચૈરુવાચ, હે પ્રભો દાયુદઃ સન્તાન, મમૈકા દુહિતાસ્તે સા ભૂતગ્રસ્તા સતી મહાકલેશં પ્રાપ્નોતિ મમ દયસ્વા

XXIII કિન્તુ યીશુસ્તાં કિમપિ નોક્તવાન્, તતઃ શિષ્યા આગત્ય તં નિવેદયામાસુઃ, એષા યોષિદ્ અસ્માકં પશ્ચાદ્ ઉચ્ચૈરાહૂયાગચ્છતિ, એનાં વિસૃજતુ!

XXIV તદા સ પ્રત્યવદત્, ઇસ્રાયેલ્ગોત્રસ્ય હારિતમેષાન્ વિના કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપં નાહં પ્રેષિતોસ્મિ

XXV તતઃ સા નારીસમાગત્ય તં પ્રણમ્ય જગાદ, હે પ્રભો મામુપકુરુ

XXVI સ ઉક્તવાન્, બાલકાનાં ભક્ષ્યમાદાય સારમેયેભ્યો દાનં નોચિતાં

XXVII તદા સા બભાષે, હે પ્રભો, તત્ સત્યં, તથાપિ પ્રભો ભંજ્યાદ્ યદુચ્છિષ્ટં પતતિ, તત્ સારમેયાઃ ખાદન્તિ

XXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, હે યોષિત્, તવ વિશ્વાસો મહાન્ તસ્માત્ તવ મનોભિલષિતં સિદ્ધ્યતુ, તેન તસ્યાઃ કન્યા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે નિરામયાભવત્

XXIX અનન્તરં યીશસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય ગાલીલ્સાગરસ્ય સન્નિધિમાગત્ય ધરાધરમારુદ્ય તત્રોપવિવેશ

XXX પશ્ચાત્ જનનિવહો બહૂન્ ખત્રાન્ધમૂકશુષ્કકરમાનુષાન્ આદાય યીશોઃ સમીપમાગત્ય તચ્ચરણાન્તિકે સ્થાપયામાસુઃ, તતઃ સા તાન્ નિરામયાન્ અકરોત્

XXXI ઇત્યં મૂકા વાક્યં વદન્તિ, શુષ્કકરાઃ સ્વાસ્થ્યમાયાન્તિ, પજ્જવો ગચ્છન્તિ, અન્ધા વીક્ષન્તે, ઇતિ વિલોક્ય લોકા વિસ્મયં મન્યમાના ઇસ્રાયેલ ઈશ્વરં ધન્યં બભાષિરે

XXXII તદાનીં યીશુઃ સ્વશિષ્યાન્ આહૂય ગદિતવાન્, એતજ્જનનિવહંષુ મમ દયા જાયતે, એતે દિનત્રયં મયા સાકં સન્તિ, એષાં ભક્ષ્યવસ્તુ ચ કચ્છિદપિ નાસ્તિ, તસ્માદહમેતાનકૃતાહારાન્ ન વિસ્રક્ષ્યામિ, તથાત્વે વર્ત્મમધ્યે કલામ્યેષુઃ

XXXIII તદા શિષ્યા ઊચુઃ, એતસ્મિન્ પ્રાન્તરમધ્ય એતાવતો મર્ત્યાન્ તર્પયિતું વયં કુત્ર પૂપાન્ પ્રાપ્સ્યામઃ?

XXXIV યીશુરપૃચ્છત્, યુષ્માકં નિકટે કતિ પૂપા આસતે? ત ઊચુઃ, સપ્તપૂપા અલ્પાઃ ક્ષુદ્રમીનાશ્ચ સન્તિ

XXXV તદાનીં સ લોકનિવહં ભૂમાવુપવેષ્ટુમ્ આદિશ્ય

XXXVI તાન્ સપ્તપૂપાન્ મીનાંશ્ચ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરીયગુણાન્ અનૂદ્ય ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યો દદૌ, શિષ્યા લોકેભ્યો દદુઃ

XXXVII તતઃ સર્વે ભુક્ત્વા તૃપ્તવન્તઃ; તદવશિષ્ટભક્ષ્યેણ સપ્તલકાન્ પરિપૂર્ય સંજગુહુઃ

XXXVIII તે ભોક્તારો યોષિતો બાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ ચતુઃસહસ્રાણિ પુરુષા આસન્

XXXIX તતઃ પરં સ જનનિવહં વિસૃજ્ય તરિમારુદ્ય મગ્દલાપ્રદેશં ગતવાન્

XVI

1 તદાનીં ફિરિશિનઃ સિદ્ધકિન્શ્રાગત્ય તં પરીક્ષિતું નભમીયં કિત્ર્ચન લક્ષ્મ દર્શયિતું તસ્મૈ નિવેદયામાસુઃ

II ततः स उक्तवान्, सन्ध्यायां नभसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्मलं दिनं भविष्यति;

III प्रातःकाले य नभसो रक्तत्वात् मलिनत्वाच्च वदथ, ऋग्भशद्य भविष्यति। डे क्पटिनो यदि यूयम् अन्तरीक्षस्य लक्ष्म षोड्दुं शक्नुथ, तर्हि कालस्यैतस्य लक्ष्म कथं षोड्दुं न शक्नुथ?

IV अेतत्कालस्य दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म गवेषयति, किन्तु यूनसो भविष्यद्वादिनो लक्ष्म विनान्यत् किमपि लक्ष्म तान् न दर्शयिष्यते। तदानीं स तान् विडाय प्रतस्थे।

V अनन्तरमन्यपारगमनकाले तस्य शिष्याः पूपमानेतुं विस्मृतवन्तः।

VI यीशुस्तानवादीत्, यूयं किंशिनां सिद्धकिनाञ्च किण्वं प्रति सावधानाः सतर्काश्च भवत।

VII तेन ते परस्परं विविष्य कथयितुमारेभिरे, वयं पूपानानेतुं विस्मृतवन्त अेतत्कारणाद् एति कथयति।

VIII किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोयत्, डे स्तोत्रविश्वासिनो यूयं पूपानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविष्य?

IX युष्माभिः किमद्यापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूपैः पञ्चसडस्रपुरुषेषु भोजितेषु लक्ष्योच्छिष्टपूषान् कति ऽलकान् समगृह्णीतं;

X तथा सप्तभिः पूपैश्चतुःसडस्रपुरुषेषु भोजितेषु कति ऽलकान् समगृह्णीत, तत् किं युष्माभिर्न स्मर्यते?

XI तस्मात् किंशिनां सिद्धकिनाञ्च किण्वं प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथामिमाम् अडं पूपानधि नाकथयं, अेतद् यूयं कुतो न बुध्यध्वे?

XII तदानीं पूपकिण्वं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति नोक्त्वा किंशिनां सिद्धकिनाञ्च उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति कथितवान्, एति तैरबोधि।

XIII अपरञ्च यीशुः कैसरिया-इलिपिप्रदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योऽडं मनुजसुतः सोऽडं कः? लोकरडं किमुष्ये?

XIV तदानीं ते कथितवन्तः, केयिद् वदन्ति त्वं मञ्जयिता योडन्, केयिद् वदन्ति, त्वम् अेलियः, केयिष्य वदन्ति, त्वं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्वादीति।

XV पश्चात् स तान् अपृच्छ, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाच,

XVI त्वममरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः।

XVII ततो यीशुः कथितवान्, डे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं धन्यः, यतः कोपि अनुजस्त्वय्येतज्ज्ञानं नोदपादयत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपादयत्।

XVIII अतोऽडं त्वां वदामि, त्वं पितरः (प्रस्तरः) अडञ्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमण्डलीं निर्मास्यामि, तेन निरयो बलात् तां पराजितुं न शक्यति।

XIX अडं तुभ्यं स्वर्गीयराज्यस्य कुञ्जिकां दास्यामि, तेन यत् किञ्चन त्वं पृथिव्यां भन्त्यसि तत्स्वर्गे भन्त्यते, यस्य किञ्चन मह्यं मोक्षयसि तत् स्वर्गे मोक्षयते।

XX पश्चात् स शिष्यानादिशत्, अडमभिषिक्तो यीशुरिति कथां कस्मैयिदपि यूयं मा कथयत।

XXI अन्यञ्च यिज्ञाशलमनगरं गत्वा प्राचीनलोकेभ्यः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च बडुद्गुःअभोगस्तै र्हतत्वं तृतीयदिने पुनरुत्थानञ्च ममावश्यकम् अेताः कथा यीशुस्तत्कालमारभ्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् आरब्धवान्।

XXII तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान्, हे प्रभो, तत् त्वत्तो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न घटिष्यते।

XXIII किन्तु स वदनं परावर्त्य पितरं जगाद, हे विघ्नकारिन्, मत्सम्भुषाद् दूरीभव, त्वं मां बाधसे, ईश्वरीयकार्यार्थं मानुषीयकार्यं तुल्यं रोयते।

XXIV अनन्तरं यीशुः स्वीयशिष्यान् उक्तवान् यः कश्चित् मम पश्चाद्गामी भवितुम् इच्छति, स स्वं दाम्यतु, तथा स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चादायातु।

XXV यतो यः प्राणान् रक्षितुमिच्छति, स तान् डारयिष्यति, किन्तु यो मर्द्यं निजप्राणान् डारयति, स तान् प्राप्स्यति।

XXVI मानुषो यदि सर्व्वं जगत् लभते निजप्राणान् डारयति, तर्हि तस्य को लाभः? मनुजो निजप्राणानां विनिमयेन वा किं दातुं शक्नोति?

XXVII मनुजसुतः स्वदूतैः साकं पितुः प्रभावेणागमिष्यति; तदा प्रतिमनुजं स्वस्वकर्म्मनुसारात् कुलं दास्यति।

XXVIII अहं युष्मान् तथ्यं वस्मि, सराज्यं मनुजसुतम् आगतं न पश्यन्तो मृत्युं न स्वादिष्यन्ति, अेताद्दृशाः कतिपयजना अत्रापि दृश्यायमानाः सन्ति।

XVII

I अनन्तरं षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं याकूबं तत्सङ्गं योहनञ्च गृह्णन् उच्यते। विविक्तस्थानम् आगत्य तेषां समक्षं उपमन्यत् दधार।

II तेन तदास्यं तेजस्वि, तदाभरणम् आलोकवत् पादरत्नमभवत्।

III अन्यथ्य तेन साकं संलपन्तौ मूसा अेलियश्च तेभ्यो दर्शनं ददतुः।

IV तदानीं पितरो यीशुं जगाद, हे प्रभो स्थितिरत्रास्माकं शुभा, यदि भवतानुमन्यते, तर्हि भवदर्थमेकं मूसार्थमेकम् अेलियार्थञ्चैकम् एति त्रीणि दृष्याणि निर्भ्रमा।

V अेतत्कथनकाले अेक उज्ज्वलः पयोदस्तेषामुपरि छायां कृतवान्, वारिदाद् अेषा नभसीया वाग् बभूव, ममायं प्रियः पुत्रः, अस्मिन् मम महासन्तोष अेतस्य वाक्यं यूयं निशामयत।

VI किन्तु वाचमेतां शृण्वन्तअेव शिष्या मृशं शङ्कमाना न्युञ्जन् न्यपतन्।

VII तदा यीशुरागत्य तेषां गात्राणि स्पृशन् उवाच, उत्तिष्ठत, मा लैष्ट।

VIII तदानीं नेत्राण्युन्मील्य यीशुं विना कमपि न ददृशुः।

IX ततः परम् अद्रेवरुण्डाकाले यीशुस्तान् एत्यादिदेश, मनुजसुतस्य मृतानां मध्यादुत्थानं यावन्न जायते, तावत् युष्माभिरेतद्दर्शनं कस्मैयिदपि न कथयितव्यं।

X तदा शिष्यास्तं पप्रच्छुः, प्रथमम् अेलिय आयास्यतीति कुत उपाध्यायैरुच्यते?

XI ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, अेलियः प्रागेत्य सर्वाणि साधयिष्यतीति सत्यं,

XII किन्त्वहं युष्मान् वस्मि, अेलिय अेत्य गतः, ते तमपरित्यज्य तस्मिन् यथेच्छं व्यवजुः; मनुजसुतेनापि तेषामन्तिके ताद्गु द्युःषं भोक्तव्यं।

XIII तदानीं स मज्जयितारं योहनमधि कथामेतां व्याहृतवान्, एत्थं तच्छिष्या बुबुधिर।

XIV पश्चात् तेषु जननिवहस्यान्तिकमागतेषु कश्चित् मनुजस्तदन्तिकमेत्य ज्ञानूनी पातयित्वा कथितवान्,

XV हे प्रभो, मत्पुत्रं प्रति कृपां विदधातु, सोपस्माराभयेन लृशं व्यथितः सन् पुनः पुनर्वह्नौ मुहुर्ज्वलमध्ये पतति।

XVI तस्माद् भवतः शिष्याणां समीपे तमानयं किन्तु ते तं स्वास्थं कर्तुं न शक्ताः।

XVII तदा यीशुः कथितवान् रे अविश्वासिनः, रे विपथगाभिनः, पुनः कतिकालान् अहं युष्माकं सन्निधौ स्थास्यामि? कतिकालान् वा युष्मान् सखिष्ये? तत्र ममान्तिकमानयता

XVIII पश्चाद् यीशुना तर्जतयेव स भूतस्तं विहाय गतवान्, तद्दृश्येव स बालको निरामयोऽभूत्।

XIX ततः शिष्या गुप्तं यीशुमुपागत्य अब्राहिरे, कुतो वयं तं भूतं त्याजयितुं न शक्ताः?

XX यीशुना ते प्रोक्ताः, युष्माकमप्रत्ययात्;

XXI युष्मानहं तथं वयिं यदि युष्माकं सर्षपैकमात्रोपि विश्वासो जायते, तर्हि युष्माभिरस्मिन् शैले त्वमितः स्थानात् तत् स्थानं याहीति ब्रूते स तदैव यलिष्यति, युष्माकं किमप्यसाध्यञ्च कर्म न स्थास्याति। किन्तु प्रार्थनोपवासौ विनैतादृशो भूतो न त्याज्येता।

XXII अपरं तेषां गालीलप्रदेशे त्रमणकाले यीशुना ते गदिताः, मनुजसुतो जनानां करेषु समर्पयिष्यते तैर्हनिष्यते य,

XXIII किन्तु तृतीयेऽह्नि न म उत्थापिष्यते, तेन ते भृशं दुःखिता बभूवुः।

XXIV तदनन्तरं तेषु कर्नूनाडून्गरमागतेषु करसंग्राहिणः पितरान्तिकमागत्य पप्रक्षुः, युष्माकं गुरुः किं मन्दिरार्थं करं न ददाति? ततः पितरः कथितवान् ददाति।

XXV ततस्तस्मिन् गृहमध्यमागते तस्य कथाकथनात् पूर्वमेव यीशुरुवाच, हे शिमोन्, मेदिन्या राजानः स्वस्वापत्येभ्यः किं विदेशिभ्यः केभ्यः करं गृह्णन्ति? अत्र त्वं किं बुध्यसे? ततः पितर उक्तवान्, विदेशिभ्यः।

XXVI तदा यीशुरुक्तवान्, तर्हि सन्ताना मुक्ताः सन्ति।

XXVII तथापि यथास्माभिस्तेषामन्तरायो न जन्यते, तद्भृते जलधेस्तीरं गत्वा वडिशं क्षिप, तेनादौ यो मीन उत्थास्यति, तं धृत्वा तन्मुपे मोयिते तोलकैकं रूप्यं प्राप्स्यसि, तद् गृहीत्वा तव मम य कृते तेभ्यो देहि।

XVIII

I तदानीं शिष्या यीशोः समीपमागत्य पृष्ठवन्तः स्वर्गराज्ये कः श्रेष्ठः?

II ततो यीशुः क्षुद्रमेकं बालकं स्वसमीपमानीय तेषां मध्ये निधाय जगाद,

III युष्मानहं सत्यं ब्रवीमि, यूयं मनोविनिमयेन क्षुद्रबालवत् न सन्तः स्वर्गराज्यं प्रवेष्टुं न शक्नुथा।

IV यः कश्चिद् अेतस्य क्षुद्रबालकस्य सममात्मानं नम्रीकरोति, सयेव स्वर्गराज्ये श्रेष्ठः।

V यः कश्चिद् अेतादृशं क्षुद्रबालकमेकं मम नाम्नि गृह्णाति, स मामेव गृह्णाति।

VI किन्तु यो जनो मयि कृतविश्वासानामेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधिं जनयति, कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजले मञ्जुनं श्रेयः।

VII विघ्नात् जगतः सन्तापो भविष्यति, विघ्नोऽवश्यं जनयिष्यते, किन्तु येन मनुजेन विघ्नो जनयिष्यते तस्यैव सन्तापो भविष्यति।

VIII तस्मात् तव कश्चरिणो वा यदि त्वां बाधते, तर्हि तं छित्वा निक्षिप, द्विकरस्य द्विपदस्य वा तवानप्तवह्नौ निक्षेपात्, अञ्जस्य वा छिन्नदस्तस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं।

IX अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तदप्युत्पाप्य निक्षिप, द्विनेत्रस्य नरकाग्नौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं।

X तस्मादवधद्धं, अतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत,

XI यतो युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, स्वर्गे तेषां दूता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं नित्यं पश्यन्ति अेवं ये ये डारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छतु!

XII यूयमत्र किं विविंगध्वे? कस्ययिद् यदि शतं मेषाः सन्ति, तेषामेको डार्यते य, तर्हि स अेकोनशतं मेषान् विडाय पर्वतं गत्वा तं डारितमेकं किं न मृगयते?

XIII यदि य कडायित् तन्मेषोदेशं लमते, तर्हि युष्मानहं सत्यं कथयामि, सोडविपथगामिभ्य अेकोनशतमेषेभ्योपि तद्वेकडेतोरधिकम् आह्लादते।

XIV तद्ध् अतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितुर्नाभिमतम्।

XV यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापया तत्र स यदि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्।

XVI किन्तु यदि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभिर्वा साक्षीभिः सर्व्व वाक्यं यथा निश्चितं ज्ञायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि।

XVII तेन स यदि तयोर्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकएव यएडालएव य भविष्यति।

XVIII अहं युष्मान् सत्यं वडामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बध्यते तत् स्वर्गे भन्त्यते; मेदिन्यां यत् भोष्यते, स्वर्गेडपि तत् मोक्षयते।

XIX पुनरहं युष्मान् वडामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति।

XX यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नान्नि मिलन्ति, तत्रैवाहं तेषां मध्येडस्मि।

XXI तदानीं पितरस्तत्समीपमागत्य कथितवान् डे प्रभो, मम भ्राता मम यद्यपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये?

XXII किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्वो यावत् न वडामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्वो यावत्।

XXIII अपरं निजडासैः सह जिगणायिषुः कश्चिद् राजेव स्वर्गराज्यां।

XXIV आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसहस्रमुद्रापूरितानां दशसहस्रपुटकानाम् अेकोडधमर्णस्तत्समक्षमानायि।

XXV तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभाय्यापुत्रादिसर्व्वस्वञ्च विक्रीयतामिति तत्प्रभुरादिदेश।

XXVI तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्रणाम्य कथितवान्, डे प्रभो भवता धैर्य्ये कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।

XXVII तदानीं दासस्य प्रभुः सकरुणः सन् सकलार्णं क्षमित्वा तं तत्याज।

XXVIII किन्तु तस्मिन् दासे बहि र्याति, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सहदासं दृष्ट्वा तस्य कएठं निष्पीड्य गदितवान्, मम यत् प्राप्यं तत् परिशोधया।

XXIX तदा तस्य सहदासस्तत्पादयोः पतित्वा विनीय बलाघे, त्वया धैर्य्ये कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।

XXX तथापि स तत् नाडगीकृत्य यावत् सर्व्वमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास।

XXXI તદા તસ્ય સહદાસાસ્તસ્યૈતાદૃગ્ આચરણં વિલોક્ય પ્રભોઃ સમીપં ગત્વા સર્વં વૃત્તાન્તં નિવેદયામાસુઃ।

XXXII તદા તસ્ય પ્રભુસ્તમાહૂય જગાદ, રે દુષ્ટ દાસ, ત્વયા મત્સન્નિઘૌ પ્રાર્થિતે મયા તવ સર્વમૃણં ત્યક્તં;

XXXIII યથા ચાહં ત્વયિ કરુણાં કૃતવાન્, તથૈવ ત્વત્સહદાસે કરુણાકરણં કિં તવ નોચિતં?

XXXIV ઇતિ કથયિત્વા તસ્ય પ્રભુઃ ક્રુદ્ધ્યન્ નિજપ્રાપ્યં યાવત્ સ ન પરિશોધિતવાન્, તાવત્ પ્રહારકાનાં કરેષુ તં સમર્પિતવાન્।

XXXV યદિ યૂયં સ્વાન્તઃકરણૈઃ સ્વસ્વસહજાનામ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમધ્વે, તર્હિ મમ સ્વર્ગસ્યઃ પિતાપિ યુષ્માન્ પ્રતીત્યં કરિષ્યતિ।

XIX

I અનન્તરમ્ એતાસુ કથાસુ સમાપ્તાસુ યીશુ ગાલીલપ્રદેશાત્ પ્રસ્થાય યદન્તીરસ્થં ચિહ્નપ્રદેશં પ્રાપ્તઃ।

II તદા તત્પશ્ચાત્ જનનિવહે ગતે સ તત્ર તાન્ નિરામયાન્ અકરોત્।

III તદનન્તરં ક્રિસ્તિનસ્તત્સમીપમાગત્ય પારીક્ષિતું તં પપ્રચ્છુઃ, કસ્માદપિ કારણાત્ નરેણ સ્વજાયા પરિત્યાજ્યા ન વા?

IV સ પ્રત્યુવાચ, પ્રથમમ્ ઈશ્વરો નરત્વેન નારીત્વેન ચ મનુજાન્ સસર્જ, તસ્માત્ કથિતવાન્,

V માનુષઃ સ્વપિતરૌ પરિત્યજ્ય સ્વપત્ન્યામ્ આસક્ષ્યતે, તૌ દ્વૌ જનાવેકાઙ્ગૌ ભવિષ્યતઃ, કિમેતદ્ યુષ્માભિર્ન પઠિતમ્?

VI અતસ્તૌ પુનર્ન દ્વૌ તયોરેકાઙ્ગત્વં જાતં, ઈશ્વરેણ યચ્ય સમયુજ્યત, મનુજો ન તદ્ ભિન્દાત્।

VII તદાનીં તે તં પ્રત્યવદન્, તથાત્વે ત્યાજ્યપત્રં દત્વા સ્વાં સ્વાં જાયાં ત્યક્તું વ્યવસ્થાં મૂસાઃ કથં લિલેખ?

VIII તતઃ સ કથિતવાન્, યુષ્માકં મનસાં કાઠિન્યાદ્ યુષ્માન્ સ્વાં સ્વાં જાયાં ત્યક્તુમ્ અન્વમન્યત કિન્તુ પ્રથમાદ્ એષો વિધિર્નસીત્।

IX અતો યુષ્માનહં વદામિ, વ્યભિચારં વિના યો નિજજાયાં ત્યજેત્ અન્યાઞ્ચ વિવહેત્, સ પરદારાન્ ગચ્છતિ; યશ્ચ ત્યક્તાં નારીં વિવહતિ સોપિ પરદારેષુ રમતે।

X તદા તસ્ય શિષ્યાસ્તં બભાષિરે, યદિ સ્વજાયયા સાકં પુંસ એતાદૃક્ સમ્બન્ધો જાયતે, તર્હિ વિવહનમેવ ન ભદ્રં।

XI તતઃ સ ઉક્તવાન્, યેભ્યસ્તત્સામર્થ્યં આદાયિ, તાન્ વિનાન્યઃ કોપિ મનુજ એતન્મતં ગ્રહીતું ન શક્નોતિ।

XII કતિપયા જનનકલીબઃ કતિપયા નરકૃતકલીબઃ સ્વર્ગરાજ્યાય કતિપયાઃ સ્વકૃતકલીબાશ્ચ સન્તિ, યે ગ્રહીતું શક્નુવન્તિ તે ગૃહ્ણન્તુ।

XIII અપરમ્ યથા સ શિશૂનાં ગાત્રેષુ હસ્તં દત્વા પ્રાર્થયતે, તદર્થં તત્સમીપં શિશવ આનીયન્ત, તત આનયિતૃન્ શિષ્યાસ્તિરસ્કૃતવન્તઃ।

XIV કિન્તુ યીશુરુવાચ, શિશવો મદન્તિકમ્ આગચ્છન્તુ, તાન્ મા વારયત, એતાદૃશાં શિશૂનામેવ સ્વર્ગરાજ્યાં

XV તતઃ સ તેષાં ગાત્રેષુ હસ્તં દત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થે।

XVI અપરમ્ એક આગત્ય તં પપ્રચ્છ, હે પરમગુરો, અનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું મયા કિં કિં સત્કર્મ્ કર્તવ્યં?

XVII તતઃ સ ઉવાચ, માં પરમં કુતો વદસિ? વિનેશ્વરં ન કોપિ પરમઃ, કિન્તુ યદનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું વાચ્છસિ, તદ્વાજ્ઞાઃ પાલયા

XVIII તદા સ પૃષ્ટવાન્, કાઃ કા આજ્ઞાઃ? તતો યીશુઃ કથિતવાન્, નરં મા હન્યાઃ, પરદારાન્ મા ગચ્છેઃ, મા ચોરયેઃ, મૃષાસાક્ષ્યં મા દદાઃ,

XIX નિજપિતરૌ સંમન્યસ્વ, સ્વસમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરા

XX સ યુવા કથિતવાન્, આ બાલ્યાદ્ એતાઃ પાલયામિ, ઇદાનીં કિં ન્યુનમાસ્તે?

XXI તતો યીશુરવદત્, યદિ સિદ્ધો ભવિતું વાચ્છસિ, તર્હિ ગત્વા નિજસર્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિતર, તતઃ સ્વર્ગો વિત્તં લપ્સ્યસે; આગચ્છ, મત્પશ્ચાદ્દર્તીં ચ ભવા

XXII એતાં વાયં શ્રુત્વા સ યુવા સ્વીયબહુસમ્પત્તે વિષણઃ સન્ ચલિતવાન્

XXIII તદા યીશુઃ સ્વશિષ્યાન્ અવદત્, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશો મહાદુષ્કર ઇતિ યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ

XXIV પુનરપિ યુષ્માનહં વદામિ, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશાત્ સૂચીછિદ્રેણ મહાજ્ગમનં સુકરં

XXV ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય શિષ્યા અતિયમત્કૃત્ય કથયામાસુઃ; તર્હિ કસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?

XXVI તદા સ તાન્ દૃષ્ટ્વા કથયામાસ, તત્ માનુષાણામશક્યં ભવતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વ્વ શક્યમ્

XXVII તદા પિતરસ્તં ગદિતવાન્, પશ્ય, વયં સર્વ્વ પરિત્યજ્ય ભવતઃ પશ્ચાદ્દર્તિનો ડભવામ; વયં કિં પ્રાપ્સ્યામઃ?

XXVIII તતો યીશુઃ કથિતવાન્, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, યૂયં મમ પશ્ચાદ્દર્તિનો જાતા ઇતિ કારણાત્ નવીનસૃષ્ટિકાલે યદા મનુજસુતઃ સ્વીયૈશ્વર્યસિંહાસન ઉપવેક્ષ્યતિ, તદા યૂયમપિ દ્વાદશસિંહાસનેષૂપવિશ્ય ઇસ્રાયેલીયદ્વાદશવંશાનાં વિચારં કરિષ્યથા

XXIX અન્યચ્ચ યઃ કશ્ચિત્ મમ નામકારણાત્ ગૃહં વા ભ્રાતરં વા ભગિનીં વા પિતરં વા માતરં વા જાયાં વા બાલકં વા ભૂમિં પરિત્યજતિ, સ તેષાં શતગુણં લપ્સ્યતે, અનન્તાયુમોડધિકારિત્વચ્ચ પ્રાપ્સ્યતિ

XXX કિન્તુ અગ્રીયા અનેકે જનાઃ પશ્ચાત્, પશ્ચાતીયાશ્ચાનેકે લોકા અગ્રે ભવિષ્યન્તિ

XX

I સ્વર્ગરાજ્યમ્ એતાદૃશા કેનચિદ્ ગૃહસ્થેન સમં, ચોડતિપ્રભાતે નિજદ્રાક્ષાક્ષેત્રે કૃષકાન્ નિયોક્તું ગતવાન્

II પશ્ચાત્ તૈઃ સાકં દિનૈકભૃતિં મુદ્રાયતુર્થાશં નિરૂપ્ય તાન્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં પ્રેરયામાસા

III અનન્તરં પ્રહરૈકવેલાયાં ગત્વા હટ્ટે કતિપયાન્ નિષ્કર્મ્કાન્ વિલોક્ય તાનવદત્,

IV યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, યુષ્મભ્યમહં યોગ્યભૃતિં દાસ્યામિ, તતસ્તે વપ્રજુઃ

V પુનશ્ચ સ દ્વિતીયતૃતીયયોઃ પ્રહરયો બ્હિર્હિ ગર્ત્વા તથૈવ કૃતવાન્

VI તતો દણ્ડદ્વાવાશિષ્ટાયાં વેલાયાં બ્હિર્હિ ગર્ત્વાપરાન્ કતિપયજનાન્ નિષ્કર્મ્કાન્ વિલોક્ય પૃષ્ટવાન્, યૂયં કિમર્થમ્ અત્ર સર્વ્વ દિનં નિષ્કર્મ્માણસ્તિષ્ઠથ?

VII તે પ્રત્યવદન્, અસ્માન્ ન કોપિ કર્મભણિ નિયુંકતો તદાનીં સ કથિતવાન્, યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, તેન યોગ્યાં ભૃતિં લપ્સ્યથા

VIII તદનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં સચ્ચેવ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરધ્યક્ષં ગદિવાન્, કૃષકાન્ આહૂય શોષજનમારભ્ય પ્રથમં યાવત્ તેભ્યો ભૃતિં દેહિં

IX તેન યે દણ્ડદ્વયાવસ્થિતે સમાયાતાસ્તેષામ્ એકૈકો જનો મુદ્રાયતુર્થાશં પ્રાપ્નોત્

X તદાનીં પ્રથમનિયુક્તા જના આગત્યાનુમિતવન્તો વયમધિકં પ્રપ્સ્યામઃ, કિન્તુ તૈરપિ મુદ્રાયતુર્થાશોડલાભિ

XI તતસ્તે તં ગૃહીત્વા તેન ક્ષેત્રપતિના સાકં વાગ્યુદ્ધં કુર્વન્તઃ કથયામાસુઃ,

XII વયં કૃત્સ્નં દિનં તાપકલેશૌ સોઢવન્તઃ, કિન્તુ પશ્ચાતાયા સે જના દણ્ડદ્વયમાત્રં પરિશ્રાન્તવન્તસ્તેડસ્માભિઃ સમાનાંશાઃ કૃતાઃ

XIII તતઃ સ તેષામેકં પ્રત્યુવાચ, હે વત્સ, મયા ત્વાં પ્રતિ કોપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કિં ત્વયા મત્સમક્ષં મુદ્રાયતુર્થાશો નાઙ્ગીકૃતઃ?

XIV તસ્માત્ તવ યત્ પ્રાપ્યં તદાદાય યાહિ, તુભ્યં યતિ, પશ્ચાતીયનિયુક્તલોકાયાપિ તતિ દાતુમિચ્છામિ

XV સ્વેચ્છયા નિજદ્રવ્યવ્યવહરણં કિં મયા ન કર્તવ્યં? મમ દાતૃત્વાત્ ત્વયા કિમ્ ઈર્ષ્યાદૃષ્ટિઃ કિયતે?

XVI ઇત્યમ્ અગ્રીયલોકાઃ પશ્ચાતીયા ભવિષ્યન્તિ, પશ્ચાતીયજનાશ્ચગ્રીયા ભવિષ્યન્તિ, અહૂતા બહવઃ કિન્ત્વલ્પે મનોભિલષિતાઃ

XVII તદનન્તરં યીશુ ચિરંશાલભનગરં ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે શિષ્યાન્ એકાન્તે વભાષે,

XVIII પશ્ય વયં ચિરંશાલભનગરં યામઃ, તત્ર પ્રધાનયાજકાધ્યાપકાનાં કરેષુ મનુષ્યપુત્રઃ સમર્પિષ્યતે;

XIX તે ય તં હન્તુમાજ્ઞાપ્ય તિરસ્કૃત્ય વેત્રેણ પ્રહર્તું કુશે ઘાતયિતુઞ્ચાન્યદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ, કિન્તુ સ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિષ્યતો

XX તદાનીં સિવદીયસ્ય નારી સ્વપુત્રાવાદાય યીશોઃ સમીપમ્ એત્ય પ્રણમ્ય કચ્ચનાનુગ્રહં તં યયાયો

XXI તદા યીશુસ્તાં પ્રોક્તવાન્, ત્વં કિં યાયસે? તતઃ સા બભાષે, ભવતો રાજત્વે મમાનયોઃ સુતયોરેકં ભવદક્ષિણપાર્શ્વે દ્વિતીયં વામપાર્શ્વ ઉપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયતુ

XXII યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યુવાભ્યાં યદ્ યાચ્યતે, તન્ન બુદ્ધ્યતે, અહં યેન કંસેન પાસ્યામિ યુવાભ્યાં કિં તેન પાતું શક્યતે? અહચ્ચ યેન મજ્જેનેન મજ્જિષ્યે, યુવાભ્યાં કિં તેન મજ્જયિતું શક્યતે? તે જગદ્ઃ શક્યતો

XXIII તદા સ ઉક્તવાન્, યુવાં મમ કંસેનાવશ્યં પાસ્યથઃ, મમ મજ્જેનેન ય યુવામપિ મજ્જિષ્યેથે, કિન્તુ યેષાં કૃતે મત્તાતેન નિરૂપિતમ્ ઇદં તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મદક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ય સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ

XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વાન્યે દશશિષ્યાસ્તૌ ભ્રાતરૌ પ્રતિ યુક્તુઃ

XXV કિન્તુ યીશુઃ સ્વસમીપં તાનાહૂય જગાદ, અન્યદેશીયલોકાનાં નરપતયસ્તાન્ અધિકુર્વન્તિ, યે તુ મહાન્તસ્તે તાન્ શાસતિ, ઇતિ યૂયં જાનીથા

XXVI કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે ન તથા ભવેત્, યુષ્માકં યઃ કચ્ચિત્ મહાન્ બુભૂષતિ, સ યુષ્માન્ સેવેત;

XXVII યશ્ચ યુષ્માકં મધ્યે મુખ્યો બુભૂષતિ, સ યુષ્માકં દાસો ભવેત્

XXVIII ઇત્યં મનુજપુત્રઃ સેવ્યો ભવિતું નહિ, કિન્તુ સેવિતું બહૂનાં પરિત્રાણમૂલ્યાર્થં સ્વપ્રાણાન્ દાતુઞ્ચાગતઃ

XXIX अनन्तरं यिरीडोनगरात् तेषां बडिर्गमनसमये तस्य पश्चाद् बडवो लोका वप्रणुः।

XXX अपरं वर्त्मपार्श्व उपविशन्तौ द्वावन्धौ तेन मार्गेण यीशो गर्गमनं निशम्य प्रोच्यैः कथयामासतुः, डे प्रभो दायूदः सन्तान, आवयो द्यां विधेडि।

XXXI ततो लोकाः सर्वे तुषणीभभवतमित्युक्त्वा तौ तर्जयामासुः; तथापि तौ पुनरुच्यैः कथयामासतुः डे प्रभो दायूदः सन्तान, आवां द्यस्वा

XXXII तदानीं यीशुः स्थगितः सन् तावाडूय भाषितवान्, युवयोः कृते मया किं कर्तव्यं? युवां किं कामयेथे?

XXXIII तदा तावुक्तवन्तौ, प्रभो नेत्राणि नौ प्रसन्नानि भवेयुः।

XXXIV तदानीं यीशुस्तौ प्रति प्रमन्नः सन् तयो न्त्राणि पस्पर्श, तेनैव तौ सुवीक्षाञ्चकते तत्पश्चात् जग्मुतुश्चा

XXI

I अनन्तरं तेषु यिरीडालनगरस्य समीपवेर्त्तिनो जैतुननामकधराधरस्य समीपस्थितं वैट्ङ्गिग्रामम् आगतेषु, यीशुः शिष्यद्वयं प्रेषयन् जगाद,

II युवां सम्भुपस्थग्रामं गत्वा बद्धां यां सवत्सां गर्दभीं छडात् प्राप्स्यथः, तां मोचयित्वा मधन्तिकम् आनयतां।

III तत्र यद्वि कश्चित् किञ्चिद् वक्ष्यति, तर्हि वद्विष्यथः, अतस्यां प्रभोः प्रयोजनमास्ते, तेन स तत्क्षणात् प्रडेष्यति।

IV सीयोनः कन्यकां यूयं भाषध्वमिति भारतीं पश्य ते नम्रशीलः सन् नृप आरुह्य गर्दभीं अर्थादारुह्य तद्वत्समायास्यति त्वदन्तिकं।

V भविष्यद्वादिनोक्तं वयनमिदं तदा सङ्गमभूत्।

VI अनन्तरं तौ शिष्यौ यीशो र्यथानिदेशं तं ग्रामं गत्वा

VII गर्दभीं तद्वत्सञ्च समानीतवन्तौ, पश्चात् तदुपरि स्वीयवसनानी पातयित्वा तमारोडयामासतुः।

VIII ततो बडवो लोका निजवसनानि पथि प्रसारयितुमारंभिरं, कतिपया जनाश्च पादपपर्णादिकं छित्वा पथि विस्तारयामासुः।

IX अग्रगामिनः पश्चाद्गामिनश्च मनुजा उच्यैर्जय जय दायूदः सन्तानेति जगदुः परमेश्वरस्य नाम्ना य आयाति स धन्यः, सर्वोपरिस्थस्वर्गोपि जयति।

X एत्थं तस्मिन् यिरीडालमं प्रविष्टे कोडयमिति कथनात् कृत्स्नं नगरं यञ्जलमभवत्।

XI तत्र लोकोः कथयामासुः, अेष गालीलप्रदेशीय-नासरतीय-भविष्यद्वादी यीशुः।

XII अनन्तरं यीशुश्रीश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य तन्मध्यात् क्यविक्रयिणो वडिश्चकारः वलिण्ठां मुद्रासनानी कपोतविक्रयिणाञ्चसनानी य न्युव्जयामासा।

XIII अपरं तानुवाय, अेषा लिपिरास्ते, "मम गृहं प्रार्थनागृहमिति विष्यास्यति", किन्तु यूयं तद् दस्युनां गह्वरं कृतवन्तः।

XIV तदनन्तरम् अन्धपञ्चलोकास्तस्य समीपमागताः, स तान् निरामयान् कृतवान्।

XV यदा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तेन कृतान्येतानि चित्रकर्माणि दृष्टुः, जय जय दायूदः सन्तान, मन्दिरं बालकानाम् अतादृशम् उच्यध्वनिं शुश्रुवुश्च, तदा मडकुड्ढा अभूवः,

XVI तं पप्रच्छुश्च, एभे यद् वदन्ति, तत् किं त्वं शृणोषि? ततो यीशुस्तान् अवोचत्, सत्यम्; स्तन्यपायिशिश्नानाञ्च बालकानाञ्च वक्रतः। स्वकीयं मछिमानं त्वं संप्रकाशयसि स्वयं। अेतद्वाक्यं यूयं किं नापठत?

XVII ततस्तान् विहाय स नगराद् बैथनियाग्रामं गत्वा तत्र रञ्जनीं यापयामासा

XVIII अनन्तरं प्रभाते सति यीशुः पुनरपि नगरमागच्छन् क्षुधात्तो बभूवा

XIX ततो मार्गपार्श्वं उडुम्बरवृक्षमेकं विलोक्य तत्समीपं गत्वा पत्राणि विना किमपि न प्राप्य तं पादपं प्रोवाय, अधारभ्य कदापि त्वयि फलं न भवतु; तेन तत्क्षणात् स उडुम्बरमाहीरुहः शुष्कतां गतः।

XX तद् दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोडतितूर्णं शुष्कोऽभवत्।

XXI ततो यीशुस्तानुवाय, युष्मानहं सत्यं वदामि, यदि यूयमसन्दिग्धाः प्रतीथ, तर्हि यूयमपि डेवलोडुम्बरपादपं प्रतीत्यं कर्तुं शक्यथ, तन्न, त्वं यलित्वा सागरे पतेति वाक्यं युष्माभिरस्मिन् शैले प्रोक्तेपि तदैव तद् घटिष्यते।

XXII तथा विश्वस्य प्रार्थ्य युष्माभि र्यद् याचिष्यते, तदेव प्राप्स्यते।

XXIII अनन्तरं मन्दिरे प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं प्रधानयाजकाः प्राचीनलोकाश्चागत्य पप्रच्छुः, त्वया केन सामर्थ्येनैतानि कर्माणि क्रियन्ते? केन वा तुभ्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि?

XXIV ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहमपि युष्मान् वायमेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्दुत्तरं दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माण्येतानि करोमि, तदहं युष्मान् वक्ष्यामि।

XXV योडनो मञ्जुनं कस्याज्ञयाभवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य वा? ततस्ते परस्परं विविच्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वायमेतां वक्ष्यति।

XXVI मनुष्यस्येति वक्तुमपि लोकेभ्यो बिभीमः, यतः सर्वैरपि योडन् भविष्यद्वादीति ज्ञायते।

XXVII तस्मात् ते यीशुं प्रत्यवदन्, तद् वयं न विद्मः। तदा स तानुक्तवान्, तर्हि केन सामर्थ्येन कर्माण्येतान्यहं करोमि, तदह्यहं युष्मान् न वक्ष्यामि।

XXVIII कस्यचिञ्जुनस्य द्वौ सुतावास्तां स अेकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगाद, हे सुत, त्वमद्य मम द्राक्षाक्षेत्रे कर्म कर्तुं प्रज।

XXIX ततः स उक्तवान्, न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुतप्य जगाम।

XXX अनन्तरं सोन्यसुतस्य समीपं गत्वा तथैव कथितवान्; ततः स प्रत्युवाय, मडेय्य यामि, किन्तु न गतः।

XXXI अेतयोः पुत्रयो र्मध्ये पितुरभिमतं केन पालितं? युष्माभिः किं बुध्यते? ततस्ते प्रत्यूयुः, प्रथमेन पुत्रेण। तदानीं यीशुस्तानुवाय, अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, यद्दाला गणिकाश्च युष्माकमग्रत एश्वरस्य राज्यं प्रविशन्ति।

XXXII यतो युष्माकं समीपं योडनि धर्मपथेनागते यूयं तं न प्रतीथ, किन्तु यद्दाला गणिकाश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं नाभिधध्वं।

XXXIII अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गूडस्थः क्षेत्रे द्राक्षालता रोपयित्वा तस्यतुर्दिक्षु वारणां विधाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्, माञ्च निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थं स्वयं दूरदेशं जगाम।

XXXIV तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राप्नुं कृषीवलानां समीपं निजडासान् प्रेषयामास।

XXXV किन्तु कृषीवलास्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा कञ्चन प्रहृतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराडतवन्तः, कञ्चन य इतवन्तः।

XXXVI पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि तथैव यक्षुः।

XXXVII अनन्तरं मम सुते गते तं समाहरिष्यन्ते, इत्युक्त्वा शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामास।

XXXVIII किन्तु ते कृषीवलाः सुतं वीक्ष्य परस्परम् इति मन्त्रयितुम् आरेभिरे, अयमुत्तराधिकारी वयमेनं निहत्यास्याधिकारं स्ववशीकरिष्यामः।

XXXIX पश्चात् ते तं धृत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः पातयित्वा बधिषुः।

XL यदा स द्राक्षाक्षेत्रपतिरागमिष्यति, तदा तान् कृषीवलान् किं करिष्यति?

XLI ततस्ते प्रत्यवदन्, तान् क्लुषिणो दारुणयातनाभिराडनिष्यति, ये य समयानुक्रमात् इलानि दास्यन्ति, तादृशेषु कृषीवलेषु क्षेत्रं समर्पयिष्यति।

XLII तदा यीशुना ते गदिताः, ग्रहणं न कृतं यस्य पाषाणस्य नियायकैः प्रधानप्रस्तरः कोणो सञ्चेव संभविष्यति। अतत् परेशितुः कर्मास्मिदृष्टावद्भूतं भवेत्। धर्मग्रन्थे लिखितमेतद्धयनं युष्माभिः किं नापाठि?

XLIII तस्मादहं युष्मान् वदामि, युष्मत्त ईश्वरीयराज्यमपनीय इलोत्पाद्यित्रन्यज्जातये दायिष्यते।

XLIV यो जन अतत्पाषाणोपरि पतिष्यति, तं स भक्षयते, किन्त्वयं पाषाणो यस्योपरि पतिष्यति, तं स धूलिवत् यूर्णीकरिष्यति।

XLV तदानीं प्राधनयाजकाः किंशिनश्च तस्येमां दृष्टान्तकथां श्रुत्वा सोऽस्मानुद्दिश्य कथितवान्, इति विज्ञाय तं धर्तुं येष्टितवन्तः;

XLVI किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः, यतो लोकैः स भविष्यद्वादीत्यज्ञायि।

XXII

I अनन्तरं यीशुः पुनरपि दृष्टान्तेन तान् अवादीत्,

II स्वर्गीयराज्यम् अतादृशस्य नृपतेः समं, यो निज पुत्रं विवाडयन् सर्वान् निमन्त्रितान् आनेतुं दासेयान् प्रडितवान्,

III किन्तु ते समागन्तुं नेष्टवन्तः।

IV ततो राजा पुनरपि दासानन्यान् इत्युक्त्वा प्रेषयामास, निमन्त्रितान् वदत, पश्यत, मम भेज्यमासादितमास्ते, निजदृष्टादिपुष्टजन्तून् मारयित्वा सर्वं भाद्यद्रव्यमासादितवान्, यूर्यं विवाडमागच्छत।

V तथपि ते तुच्छीकृत्य केचित् निजक्षेत्रं केचिद् वाणिज्यं प्रति स्वस्वमार्गोण यलितवन्तः।

VI अन्ये लोकास्तस्य दासेयान् धृत्वा दौरात्म्यं व्यवहृत्य तानवधिषुः।

VII अनन्तरं स नृपतिस्तां वार्तां श्रुत्वा क्रुध्यन् सैन्यानि प्रडित्य तान् घातकान् इत्वा तेषां नगरं दाडयामास।

VIII ततः स निजदासेयान् बलाभे, विवाडीयं भोज्यमासादितमास्ते, किन्तु निमन्त्रिता जना अयोग्याः।

IX तस्माद् यूयं राजमार्गं गत्वा यावतो मनुजान् पश्यत, तावतमेव विवाहीयभोज्याय निमन्त्रयत।

X तदा ते दासेया राजमार्गं गत्वा भद्रान् अભद्रान् वा यावतो ज्ञान् दृष्टुः, तावतमेव संगृह्णानयन्; ततोऽभ्यागतमनुजैर्विवाहगृहम् अपूर्यत।

XI तदानीं स राजा सर्वानभ्यागतान् द्रष्टुम् अभ्यन्तरमागतवान्; तदा तत्र विवाहीयवसनहीनमेकं ज्ञानं वीक्ष्य तं जगाद्,

XII हे मित्र, त्वं विवाहीयवसनं विना कथमत्र प्रविष्टवान्? तेन स निरुत्तरो बभूव।

XIII तदा राजा निजानुययान् अवदत्, अेतस्य कस्यराणान् बद्धा यत्र रोदनं दन्तैर्दन्तघर्षणञ्च भवति, तत्र वडिर्भूतमिसे तं निक्षिपत।

XIV एत्थं बहव आहूता अल्पे मनोभिमताः।

XV अनन्तरं झिश्शिनः प्रगत्य यथा संलापेन तम् उन्माथे पातयेयुस्तथा मन्त्रयित्वा

XVI डेरोदीयमनुजैः साकं निजशिष्यगणैः तं प्रति कथयामासुः, हे गुरो, भवान् सत्यः सत्यमीश्वरीयमार्गमुपदिशति, कमपि मानुषं नानुरुध्यते, कमपि नापेक्षते य, तद् वयं ज्ञानीमः।

XVII अतः कैसरभूपाय करोऽस्माकं दातव्यो न वा? अत्र भवता किं बुध्यते? तद् अस्मान् वदतु।

XVIII ततो यीशुस्तेषां भवतां विज्ञाय कथितवान्, रे कपटिनः युयं कुतो मां परिक्षध्वे?

XIX तत्करदानस्य मुद्रां मां दर्शयत। तदानीं तैस्तस्य समीपं मुद्रायतुर्थभाग आनीते

XX स तान् पप्रच्छ, अत्र कस्येयं मूर्तिर्नाम यास्ते? ते जगदुः, कैसरभूपस्या

XXI ततः स उक्तवान्, कैसरस्य यत् तत् कैसराय दत्त, ईश्वरस्य यत् तद् ईश्वराय दत्त।

XXII एति वाक्यं निशम्य ते विस्मयं विज्ञाय तं विहाय यलितवन्तः।

XXIII तस्मिन्नहनि सिद्धकिर्नोऽर्थात् श्मशानात् नोत्थास्यन्तीति वाक्यं ये वदन्ति, ते

यीशेऽरन्तिकम् आगत्य पप्रच्छुः,

XXIV हे गुरो, कश्चिन्मनुजश्चेत् निःसन्तानः सन् प्राणान् त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता तस्य ज्ञायां व्युह्य भ्रातुः सन्तानम् उत्पादयिष्यतीति मूसा आदिष्टवान्।

XXV किन्त्वस्माकमत्र केऽपि जनाः सप्तसहोदरा आसन्, तेषां ज्येष्ठ अेकां कन्यां व्यवह्रात्, अपरं प्राणत्यागकाले स्वयं निःसन्तानः सन् तां स्त्रियं स्वभ्रातरि समर्पितवान्,

XXVI ततो द्वितीयादिसप्तमान्ताश्च तथैव यकुः।

XXVII शेषे सापी नारी ममार।

XXVIII मृतानाम् उत्थानसमये तेषां सप्तानां मध्ये सा नारी कस्य भाय्यां भविष्यति? यस्मात् सर्वमेव तां व्यवह्रन्।

XXIX ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयं धर्मपुस्तकम् ईश्वरीयां शक्तिञ्च न विज्ञाय भ्रान्तिमन्तः।

XXX उत्थानप्राप्ता लोका न विवदन्ति, न य वाया दीयन्ते, किन्त्वीश्वरस्य स्वर्गस्थदूतानां सदृशा भवन्ति।

XXXI अपरं मृतानामुत्थानमधि युष्मान् प्रतीयमीश्वरोक्तिः,

XXXII "अहमिब्राहीम ईश्वर इस्हाक ईश्वरो याकूब ईश्वर" एति किं युष्मानि नर्पाठि? किन्त्वीश्वरो ज्ञवताम् ईश्वरः, स मृतानामीश्वरो नहि।

XXXIII एति श्रुत्वा सर्वे लोकास्तस्योपदेशाद् विस्मयं गताः।

- XXXIV अनन्तरं सिद्धकिनाम् निरुत्तरत्ववार्तां निशम्य किंशिन ऐकत्र मिलितवन्तः,
 XXXV तेषामेको व्यवस्थापको यीशुं परीक्षितुं पप्रच्छ,
 XXXVI हे गुरो व्यवस्थाशास्त्रमध्ये काजा श्रेष्ठा?
 XXXVII ततो यीशुरुवाच, त्वं सर्वान्तःकरणैः सर्वप्राणैः सर्वचित्तैश्च साकं प्रभौ
 परमेश्वरं प्रीयस्व,
 XXXVIII अेषा प्रथममहाजा। तस्याः सदृशी द्वितीयाज्ञैषा,
 XXXIX तव समीपवासिनि स्वात्मनीव प्रेम कुरु।
 XL अनयो द्वयोरज्ञयोः कृत्स्नव्यवस्थाया लविष्यद्भक्तृग्रन्थस्य य भारस्तिष्ठति।
 XLI अनन्तरं किंशिनोऽपि ऐकत्र स्थितिकाले यीशुस्तान् पप्रच्छ,
 XLII श्रीष्टमधि युष्माकं कीदृग्बोधो जायते? स कस्य सन्तानः? ततस्ते प्रत्यवदन्,
 दायूदः सन्तानः।
 XLIII तदा स उक्तवान्, तर्हि दायूद् कथम् आत्माधिष्ठानेन तं प्रभुं वदति ?
 XLIV यथा मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि
 करोम्यहं। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्वं उपाविशा अतो यदि दायूद् तं प्रभुं वदति,
 तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति?
 XLV तदानीं तेषां कोपि तद्वाक्यस्य किमप्युत्तरं दातुं नाशक्नोत्;
 XLVI तद्दिनमारभ्य तं किमपि वाक्यं प्रष्टुं कस्यापि साहसो नाभवत्।

XXIII

- I अनन्तरं यीशु र्जननिवहं शिष्यांश्चावदत्,
 II अध्यापकाः किंशिनश्च मूसासने उपविशन्ति,
 III अतस्ते युष्मान् यद्यत् मनुमुम् आज्ञापयन्ति, तत् मन्यध्वं पालयध्वञ्च, किन्तु तेषां
 कर्मानुरूपं कर्म न कुरुध्वं; यतस्तेषां वाक्यमात्रं सारं कार्यं किमपि नास्ति।
 IV ते दुर्वहान् गुरुतरान् भारान् बद्ध्वा मनुष्याणां स्कन्धपरि समर्पयन्ति, किन्तु
 स्वयमङ्गुल्यैक्यापि न यालयन्ति।
 V केवलं लोकदर्शनाय सर्वकर्माणि कुर्वन्ति; इतः पट्टबन्धान् प्रसार्य धारयन्ति,
 स्ववस्त्रेषु य दीर्घग्रन्थीन् धारयन्ति;
 VI भोजनभवन उग्रस्थानं, भजनभवने प्रधानमासनं,
 VII छट्टे नमस्कारं गुरुरिति सम्बोधनञ्चैतानि सर्वाणि वाञ्छन्ति।
 VIII किन्तु यूयं गुरुव एति सम्बोधनीया मा भवत, यतो युष्माकम् ऐकः श्रीष्टमेव
 गुरु
 IX यूयं सर्वे मिथो भ्रातरश्च पुनः पृथिव्यां कमपि पितेति मा सम्बुध्यध्वं, यतो
 युष्माकमेकः स्वर्गस्थमेव पिता।
 X यूयं नायकेति सम्भाषिता मा भवत, यतो युष्माकमेकः श्रीष्टमेव नायकः।
 XI अपरं युष्माकं मध्ये यः पुमान् श्रेष्ठः स युष्मान् सेविष्यते।
 XII यतो यः स्वमुन्नमति, स नतः करिष्यते; किन्तु यः कश्चित् स्वमवनतं करोति, स
 उन्नतः करिष्यते।
 XIII इन्त कपटिन उपाध्यायाः किंशिनश्च, यूयं मनुजानां समक्षं स्वर्गद्वारं रुन्ध, यूयं
 स्वयं तेन न प्रविशथ, प्रविविध्वनपि वारयथा वत कपटिन उपाध्यायाः किंशिनश्च यूयं
 छलाद् दीर्घं प्रार्थ्य विधवानां सर्वस्वं ग्रसथ, युष्माकं धोरतरदण्डो लविष्यति।

XIV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિર્રશિનશ્ર, યૂયમેકં સ્વધર્માવલમ્બિનં કર્તુ સાગરં ભૂમણ્ડલઞ્ચ પ્રદક્ષિણીકુરુથ,

XV કઞ્ચન પ્રાપ્ય સ્વતો દ્વિગુણનરકભાજનં તં કુરુથા

XVI વત અન્ધપથદર્શકા: સર્વો, યૂયં વદથ, મન્દિરસ્ય શપથકરણાત્ કિમપિ ન દેયં; કિન્તુ મન્દિરસ્યસુવર્ણસ્ય શપથકરણાદ્ દેયં

XVII હે મૂઢા હે અન્ધા: સુવર્ણ તત્સુવર્ણપાવકમન્દિરમ્ એતયોરુભયો મધ્યે કિં શ્રેય:?

XVIII અન્યચ્ચ વદથ, યજ્ઞવેદ્યા: શપથકરણાત્ કિમપિ ન દેયં, કિન્તુ તદ્દુપરિસ્થિતસ્ય નૈવેદ્યસ્ય શપથકરણાદ્ દેયં

XIX હે મૂઢા હે અન્ધા:, નૈવેદ્યં તન્નૈવેદ્યપાવકવેદિરેતયોરુભયો મધ્યે કિં શ્રેય:?

XX અત: કેનચિદ્ યજ્ઞવેદ્યા: શપથે કૃતે તદ્દુપરિસ્થસ્ય સર્વસ્ય શપથ: ક્રિયતો

XXI કેનચિત્ મન્દિરસ્ય શપથે કૃતે મન્દિરતન્નિવાસિનો: શપથ: ક્રિયતો

XXII કેનચિત્ સ્વર્ગસ્ય શપથે કૃતે ઈશ્વરીયસિંહાસનતદ્દુપર્યુપવિષ્ટયો: શપથ: ક્રિયતો

XXIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિર્રશિનશ્ર, યૂયં પોદિનાયા: સિતરઘ્નત્રાયા જ્જરકસ્ય ચ દશમાંશાન્ દત્થ, કિન્તુ વ્યવસ્થાયા ગુરુતરાન્ ન્યાયદ્યાવિશ્વાસાન્ પરિત્યજથ; ઇમે યુષ્માભિરાચરણીયા અમી ચ ન લંઘનીયા:!

XXIV હે અન્ધપથદર્શકા યૂયં મશકાન્ અપસારયથ, કિન્તુ મહાજ્ઞાન્ ગ્રસથા

XXV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિર્રશિનશ્ર, યૂયં પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાઞ્ચ બહિ: પરિષ્કુરુથ; કિન્તુ તદભ્યન્તરં દુરાત્મતયા કલુષેણ ચ પરિપૂર્ણમાસ્તો

XXVI હે અન્ધા: ફિર્રશિલોકા આદૌ પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાઞ્ચાભ્યન્તરં પરિષ્કુરુત, તેન તેષાં બહિરપિ પરિષ્કારિષ્યતો

XXVII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિર્રશિનશ્ર, યૂયં શુકલીકૃતશ્મશાનસ્વરૂપા ભવથ, યથા શ્મશાનભવનસ્ય બહિશ્ચાર, કિન્ત્વભ્યન્તરં મૃતલોકાનાં કીકશૈ: સર્વપ્રકારમલેન ચ પરિપૂર્ણમ્;

XXVIII તથૈવ યૂયમપિ લોકાનાં સમક્ષં બહિર્ધાર્મિકા: કિન્ત્વન્ત:કરણેષુ કેવલકાપટ્યાધર્માભ્યાં પરિપૂર્ણા:!

XXIX હા હા કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિર્રશિનશ્ર, યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિનાં શ્મશાનગેહં નિર્માથ, સાધૂનાં શ્મશાનનિકેતનં શોભયથ

XXX વદથ ચ યદિ વયં સ્વેષાં પૂર્વપુરુષાણાં કાલ અસ્થાસ્યામ, તર્હિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં શોણિતપાતને તેષાં સહભાગિનો નાભવિષ્યામા

XXXI અતો યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિદાતકાનાં સન્તાના ઇતિ સ્વયમેવ સ્વેષાં સાક્ષ્યં દત્થા

XXXII અતો યૂયં નિજપૂર્વપુરુષાણાં પરિમાણપાત્રં પરિપૂરયતા

XXXIII રે ભુજગા: કૃષ્ણભુજગવંશા:, યૂયં કથં નરકદણ્ડાદ્ રક્ષિષ્યધ્વો

XXXIV પશ્યત, યુષ્માકમન્તિકમ્ અહં ભવિષ્યદ્વાદિનો બુદ્ધિમત ઉપાધ્યાયાશ્ર પ્રેષયિષ્યામિ, કિન્તુ તેષાં કતિપયા યુષ્માભિ ધાનિષ્યન્તે, કુશે ચ ધાનિષ્યન્તે, કેચિદ્ ભજનભવને કષાભિરાધાનિષ્યન્તે, નગરે નગરે તાડિષ્યન્તે ચ;

XXXV તેન સત્પુરુષસ્ય હાબિલો રક્તપાતમારભ્ય બેરિખિય: પુત્રં યં સિખરિયં યૂયં મન્દિરયજ્ઞવેદ્યો મધ્યે હતવન્ત:, તદીયશોણિતપાતં યાવદ્ અસ્મિન્ દેશે યાવતાં સાધુપુરુષાણાં શોણિતપાતો ડભવત્ તત્ સર્વેષામાગસાં દણ્ડા યુષ્માસુ વર્તિષ્યન્તો

XXXVI અહં યુષ્માન્ત તથ્યં વદામિ, વિદ્યમાનેડસ્મિન્ પુરુષે સર્વે વર્તિષ્યન્તો

XXXVII હે ચિરૂશાલમ્ હે ચિરૂશાલમ્ નગરિ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હતવતી, તવ સમીપં પ્રેરિતાંશ્ચ પાષાણૈરાહતવતી, યથા કુક્કુટી શાવકાન્ પક્ષાધઃ સંગૃહ્ણતિ, તથા તવ સન્તાનાન્ સંગ્રહીતું અહં બહુવારમ્ ઐચ્છં; કિન્તુ ત્વં ન સમમન્યથાઃ।

XXXVIII પશ્યત યષ્માકં વાસસ્થાનમ્ ઉચ્ચિન્નં ત્યક્ષ્યતો

XXXIX અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, યઃ પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ, સ ધન્ય ઇતિ વાણીં યાવન્ન વદિષ્યથ, તાવત્ માં પુનર્ન દ્રક્ષ્યથા

XXIV

I અનન્તરં યીશુ ર્થદા મન્દિરાદ્ બહિર્ગચ્છતિ, તદાનીં શિષ્યાસ્તં મન્દિરનિર્માણં દર્શયિતુમાગતાઃ।

II તતો યીશુસ્તાનુવાય, યૂયં કિમેતાનિ ન પશ્યથ? યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, એતન્નિયનસ્ય પાષાણૈકમધ્યન્યપાષાણૌપરિ ન સ્થાસ્યતિ સર્વાણિ ભૂમિસાત્ કારિષ્યન્તો

III અનન્તરં તસ્મિન્ જૈતુનપર્વતોપરિ સમુપવિષ્ટે શિષ્યાસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય ગુપ્તં પપ્રચ્છુઃ, એતા ઘટનાઃ કદા ભવિષ્યન્તિ? ભવત આગમનસ્ય યુગાન્તસ્ય ચ કિં લક્ષમ્? તદસ્માન્ વદતુ।

IV તદાનીં યીશુસ્તાનવોચત્, અવઘદ્ધ્વં, કોપિ યુષ્માન્ ન ભ્રમયેત્।

V બહવો મમ નામ ગૃહ્ણન્ત આગમિષ્યન્તિ, ખ્રીષ્ટોડહમેવેતિ વાયં વદન્તો બહૂન્ ભ્રમયિષ્યન્તિ।

VI યૂયન્ન સંગ્રામસ્ય રણસ્ય ચાડમ્બરં શ્રોષ્યથ, અવઘદ્ધ્વં તેન ચન્નલા મા ભવત, એતાન્યવશ્યં ઘટિષ્યન્તે, કિન્તુ તદા યુગાન્તો નહિ।

VII અપરં દેશસ્ય વિપક્ષો દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષો રાજ્યં ભવિષ્યતિ, સ્થાને સ્થાને ચ દુર્ભિક્ષં મહામારી ભૂકમ્પશ્ચ ભવિષ્યન્તિ,

VIII એતાનિ દુઃખોપક્રમાઃ।

IX તદાનીં લોકા દુઃખં ભોજયિતું યુષ્માન્ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ હનિષ્યન્તિ ચ, તથા મમ નામકારણાદ્ યૂયં સર્વદેશીયમનુજાનાં સમીપે ઘૃણાર્હા ભવિષ્યથા।

X બહુષુ વિઘ્નં પ્રાપ્તવત્સુ પરસ્પરમ્ ઋત્રીયાં કૃતવત્સુ ચ એકોડપરં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XI તથા બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિન ઉપસ્થાય બહૂન્ ભ્રમયિષ્યન્તિ।

XII દુષ્કર્માણાં બાહુલ્યાન્ન બહૂનાં પ્રેમ શીતલં ભવિષ્યતિ।

XIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ શેષં યાવદ્ ધૈર્યમાશ્રયતે, સએવ પરિત્રાયિષ્યતો।

XIV અપરં સર્વદેશીયલોકાન્ પ્રતિમાક્ષી ભવિતું રાજસ્ય શુભસમાચારઃ સર્વજગતિ પ્રચારિષ્યતે, એતાદૃશિ સતિ યુગાન્ત ઉપસ્થાસ્યતિ।

XV અતો યત્ સર્વનાશકૃદ્ઘૃણાર્હ વસ્તુ દાનિયેલ્ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તદ્ યદા પુણ્યસ્થાને સ્થાપિતં દ્રક્ષ્યથ, (યઃ પઠતિ, સ બુધ્યતાં)।

XVI તદાનીં યે ચિહ્નદીયદેશે તિષ્ઠન્તિ, તે પર્વતેષુ પલાયન્તાં।

XVII યઃ કશ્ચિદ્ ગૃહપૃષ્ઠે તિષ્ઠતિ, સ ગૃહાત્ કિમપિ વસ્તવાનેતુમ્ અધેનાવરોહેત્।

XVIII યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ, સોપિ વસ્ત્રમાનેતું પરાવૃત્ય ન યાયાત્।

XIX તદાનીં ગર્ભિણીસ્તન્યપાયચિત્રીણાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ।

XX અતો યષ્માકં પલાયનં શીતકાલે વિશ્રામવારે વા યન્ન ભવેત્, તદર્થં પ્રાર્થયધ્વમ્।

XXI आ ङगदरभ्माद् अतत्कालपर्यन्तं यादृशः कदापि नाभवत् न च भविष्यति तादृशो महाकलेशस्तदानीम् उपस्थास्यति।

XXII तस्य कलेशस्य समयो यदि ह्स्वो न क्रियेत, तर्हि कस्यापि प्राणिनो रक्षणं भवितुं न शक्नुयात्, किन्तु मनोनीतमनुजानां कृते स कालो ह्स्वीकरिष्यते।

XXIII अपरञ्च पश्यत, प्रीष्टोऽत्र विद्यते, वा तत्र विद्यते, तदानीं यदी कश्चिद् युष्मान् एति वाक्यं वदति, तथापि तत् न प्रतीत्।

XXIV यतो भाक्तप्रीष्टा भाक्तभविष्यद्वादिनश्च उपस्थाय यानि भवन्ति लक्ष्माणि चित्रकर्माणि य प्रकाशयिष्यन्ति, तै र्यदि सम्भवेत् तर्हि मनोनीतमानवा अपि भ्रामिष्यन्ते।

XXV पश्यत, घटनातः पूर्वं युष्मान् वार्ताम् अवादिषम्।

XXVI अतः पश्यत, स प्रान्तरे विद्यत एति वाक्ये केनचित् कथितेपि षड्भिर्मा गच्छत, वा पश्यत, सोऽन्तःपुरे विद्यते, अतद्वाक्य उक्तेपि मा प्रतीत्।

XXVII यतो यथा विद्युत् पूर्वंदिशो निर्गत्य पश्चिमदिशं यावत् प्रकाशते, तथा मानुषपुत्रस्याप्यागमनं भविष्यति।

XXVIII यत्र शवस्तिष्ठति, तत्रेव गृध्रा मिलन्ति।

XXIX अपरं तस्य कलेशसमयस्याव्यवहितपरत्र सूर्यस्य तेजो लोप्यते, यन्द्रमा ज्योत्स्नां न करिष्यति, नभसो नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, गगणीया ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति।

XXX तदानीम् आकाशमध्ये मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराक्रमेण महातेजसा य मेघाऽर्धं मनुजसुतं नभसागच्छन्तं विलोक्य पृथिव्याः सर्ववंशीया विलपिष्यन्ति।

XXXI तदानीं स महाशब्दायमानतूर्या वादकान् निजदूतान् प्रहृष्यति, ते व्योम्न अकसीमातोऽपरसीमां यावत् यतुर्दिशस्तस्य मनोनीतजानान् आनीय भेलयिष्यन्ति।

XXXII उडुम्बरपादपस्य दृष्टान्तं शिक्षध्वं; यदा तस्य नवीनाः शाखा ज्ञायन्ते, पल्लवादिश्च निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञानीथ;

XXXIII तद्दृष्ट्वा अतो घटना दृष्ट्वा स समयो द्वार उपास्थाद् एति ज्ञानीत्।

XXXIV युष्मान्दं तथ्यं वदामि, एदानीन्तनजानानां गमनात् पूर्वंमेव तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते।

XXXV नभोमेदिन्यो लुप्तयोरपि मम वाक् कदापि न लोप्यते।

XXXVI अपरं मम तातं विना मानुषः स्वर्गस्थो दूतो वा कोपि तदिदं न ददद्श्च न ज्ञापयति।

XXXVII अपरं नोडे विद्यमाने यादृशमभवत् तादृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि भविष्यति।

XXXVIII कुलतो जलाप्लावनात् पूर्वं यदिदं यावत् नोडः पोतं नारोडत्, तावत्कालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवहने विवाहने य प्रवृत्ता आसन्;

XXXIX अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सकलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न विदामासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति।

XL तदा क्षेत्रस्थितयोर्द्वयोरेका धारिष्यते, अपरस्त्याजिष्यते।

XLI तथा पेषण्या पिषत्योरुभयो र्योषितोरेका धारिष्यतेऽपरा त्याजिष्यते।

XLII युष्माकं प्रभुः कस्मिन् ददद् आगमिष्यति, तद् युष्माभिर्नावगम्यते, तस्मात् ज्ञातः सन्तस्तिष्ठत।

XLIII कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञानुम् अशक्यत्, तर्हि जगारित्वा तं सन्धिं कर्त्तितुम् अवारयिष्यत् तद् ज्ञानीत्।

XLIV युष्माभिरवधीयतां, यतो युष्माभि र्यत्र न ब्रुध्यते, तत्रैव दण्डे मनुजसुत आयास्यति।

XLV प्रभु निजपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अधक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः कः?

XLVI प्रभुरागत्य यं दासं तथाचरन्तं वीक्षते, सत्रेव धन्यः।

XLVII युष्मानहं सत्यं वदामि, स तं निजसर्वस्वस्याधिपं करिष्यति।

XLVIII किन्तु प्रभुरागतुं विलम्बत इति मनसि चिन्तयित्वा यो द्रुष्टो दासो

XLIX उपरदासान् प्रहर्षुं मत्तानां सङ्गे भोक्तुं पातुञ्च प्रवर्त्तते,

L स दासो यदा नापेक्षते, यत्र दण्डं न ज्ञानाति, तत्कालमेव तत्रप्रभुरुपस्थास्यति।

LI तदा तं दण्डयित्वा यत्र स्थाने रोदनं दन्तधर्षणञ्चासाते, तत्र कपटिभिः साकं तद्दशां निरूपयिष्यति।

XXV

I या दश कन्याः प्रदीपान् गृह्णन्त्यो वरं साक्षात् कर्त्तुं बहिरिताः, ताभिस्तदा स्वर्गीयराज्यस्य सादृश्यं भविष्यति।

II तासां कन्यानां मध्ये पञ्च सुधियः पञ्च दुर्धिय आसन्।

III या दुर्धियस्ताः प्रदीपान् सङ्गे गृहीत्वा तैलं न जगृहुः,

IV किन्तु सुधियः प्रदीपान् पात्रेषु तैलञ्च जगृहुः।

V अनन्तरं वरे विलम्बिते ताः सर्वा निद्राविष्टा निद्रां जग्मुः।

VI अनन्तरम् अर्द्धरात्रे पश्यत वर आगच्छति, तं साक्षात् कर्त्तुं बहिर्यातेति जनरवात्

VII ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसादयितुं आरभन्त।

VIII ततो दुर्धियः सुधिय उच्युः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्वार्याः।

IX किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, दत्ते युष्मानस्मांश्च प्रति तैलं न्यूनीभवत्, तस्माद् विक्रेतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीता।

X तदा तासु केतुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सञ्जिज्ञता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविदिशुः।

XI अनन्तरं द्वारे रुद्धे अपराः कन्या आगत्य जगद्गुः, डे प्रभो, डे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोचय।

XII किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानहं न वेद्मि।

XIII अतो जगत्तः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागमिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते।

XIV अपरं स अतोदृशः कस्ययित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आहूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुरूपम्

XV अकस्मिन् मुद्राणां पञ्च पोटलिकाः अन्यस्मिंश्च द्वे पोटलिके अपरस्मिंश्च पोटलिकैकाम् एतथ्यं प्रतिजनं समर्थ्य स्वयं प्रवासं गतवान्।

XVI अनन्तरं यो दासः पञ्च पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार।

XVII यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार।

XVIII किन्तु यो दास अेकां पोडलिकां लब्धवान्, स गत्वा भूमिं अनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार।

XIX तदनन्तरं अडुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दासैः समं गणयाञ्चकार।

XX तदानीं यः पञ्च पोडलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगाद; डे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोडलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः।

XXI तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, डे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां अडुवित्ताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुप्रस्य भागी भव।

XXII ततो येन द्वे पोडलिके लब्धे सोप्यागत्य जगाद, डे प्रभो, भवता मयि द्वे पोडलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृते।

XXIII तेन तस्य प्रभुस्तमवोचत्, डे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां अडुद्रविषाधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुप्रस्य भागी भव।

XXIV अनन्तरं य अेकां पोडलिकां लब्धवान्, स अेत्य कथितवान्, डे प्रभो, त्वां कठिनतरं ज्ञातवान्, त्वया यत्र नोपतं, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णं, तत्रैव संगृह्यते।

XXV अतोडं सशङ्कः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान्, पश्य, तव यत् तदेव गृह्णाण।

XXVI तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदत् रे दृष्टालस दास, यत्राडं न वपामि, तत्र छिनधि, यत्र य न किरामि, तत्रेव संगृह्णामीति येदजानास्तर्हि।

XXVII वणिक्षु मम वित्तार्पणं तवोचितमासीत्, येनाडमागत्य वृष्ट्या साकं मूलमुद्राः प्राप्स्यम्।

XXVIII अतोस्मात् तां पोडलिकाम् आदाय यस्य दश पोडलिकाः सन्ति तस्मिन्नर्पयता।

XXIX येन वर्ध्व्यते तस्मिन्नैवार्पिष्यते, तस्यैव य आडुल्यं त्वविष्यति, किन्तु येन न वर्ध्व्यते, तस्यान्तिके यत् किञ्चन तिष्ठति, तदपि पुनर्नष्यते।

XXX अपरं यूयं तमकर्माण्यं दासं नीत्वा यत्र स्थाने कन्दनं दन्तर्घर्षणञ्च विद्येते, तस्मिन् अडिर्भूततमसि निक्षिपत।

XXXI यदा मनुजसुतः पवित्रदूतान् सङ्गिनः कृत्वा निजप्रभावेनागत्य निजतेजोभये सिंहासने निवेक्ष्यति,

XXXII तदा तत्सम्भुषे सर्वज्जातीया जना संभेलिष्यन्ति। ततो भेषपालको यथा छागेभ्योऽवीन् पृथक् करोति तथा सोप्येकस्मादन्यम् एत्थं तान् पृथक् कृत्वावीन्।

XXXIII दक्षिणे छागांश्च वामे स्थापयिष्यति।

XXXIV ततः परं राजा दक्षिणस्थितान् मानवान् वदिष्यति, आगच्छत मत्तातस्यानुग्रहभाजनानि, युष्मत्कृत आ जगदारम्भत् यद् राज्यम् आसादितं तदधिदुरुत।

XXXV यतो बुभुक्षिताय मह्यं भोज्यम् अदत्त, पिपासिताय पेयमदत्त, विदेशिनं मां स्वस्थानमनयत्,

XXXVI वस्त्रडीनं मां वसनं पर्यधापयत्, पीडीतं मां द्रष्टुमागच्छत, कारास्थञ्च मां वीक्षितुम आगच्छत।

XXXVII तदा धार्मिकाः प्रतिवदिष्यन्ति, डे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वीक्ष्य वयमभोजयाम? वा पिपासितं वीक्ष्य अपाययाम?

XXXVIII कदा वा त्वां विदेशिनं विलोक्य स्वस्थानमनयाम? कदा वा त्वां नञ् वीक्ष्य वसनं पर्यधापयाम?

XXXIX कदा वा त्वां पीडितं कारास्थञ्च वीक्ष्य त्वदन्तिकमगच्छाम?

XL तदानीं राजा तान् प्रतिवदिष्यति, युष्मान्दं सत्यं वदामि, ममैतेषां भ्रातृणां मध्ये कञ्चनैकं क्षुद्रतमं प्रति यद् अकुरुत, तन्मां प्रत्यकुरुत।

XLI पश्चात् स वामस्थितान् ज्वान् वदिष्यति, रे शापग्रस्ताः सर्वे, शैताने तस्य दूतेभ्यश्च योऽनन्तवह्निरासादित आस्ते, यूयं मदन्तिकात् तमग्निं गच्छत।

XLII यतो क्षुधिताय मह्यमाहारं नादत्त, पिपासिताय मह्यं पेयं नादत्त,

XLIII विदेशिनं मां स्वस्थानं नानयत, वसनढीनं मां वसनं न पर्यधापयत, पीडितं कारास्थञ्च मां वीक्षितुं नागच्छत।

XLIV तदा ते प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वा पिपासितं वा विदेशिनं वा नग्नं वा पीडितं वा कारास्थं वीक्ष्य त्वां नासेवामहि?

XLV तदा स तान् वदिष्यति, तथ्यमहं युष्मान् ब्रवीमि, युष्माभिरेषां कञ्चन क्षोद्विषं प्रति यन्नाकारि, तन्मां प्रत्येव नाकारि।

XLVI पश्चादभ्यनन्तशास्तिं किन्तु धार्मिका अनन्तायुषं भोक्तुं यास्यन्ति।

XXVI

I यीशुरेतान् प्रस्तावान् समाप्य शिष्यानूये,

II युष्माभिर्जातं दिनद्वयात् परं निस्तारमह उपस्थास्यति, तत्र मनुजसुतः कुशेन ङन्तुं परकरेषु समर्पिष्यते।

III ततः परं प्रधानयाजकाध्यापकप्राञ्चः क्रियज्ञानाम्नो मढायाजकस्याट्टालिकायां मिलित्वा।

IV केनोपायेन यीशुं धृत्वा ङन्तुं शक्युयुरिति मन्त्रयाञ्चक्रुः।

V किन्तु तैरुक्तं महकाले न धर्त्तव्यः, धृते प्रज्जानां कललेन भवितुं शक्यते।

VI ततो बैथनियापुरे शिमोनाभ्यस्य कुष्ठिनो वेश्मनि यीशौ तिष्ठति।

VII कायन योषा श्वेतीपलभाजनेन मढार्घ्यं सुगन्धि तैलमानीय भोजनायोपविशतस्तस्य शिरोभ्यषेयत्।

VIII किन्तु तदालोक्य तस्मिन् कुपितैरुक्तं, कुत एतथमपव्ययते?

IX येद्विदं व्यक्रेष्यत, तर्हि भूरिमूल्यं प्राप्य दरिद्रेभ्यो व्यतारिष्यत।

X यीशुना तदवगत्य ते समुदितः, योषामेनां कुतो दुःप्पिनीं कुरुथ, सा मां प्रति साधु कर्माकार्षीत्।

XI युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेहं नासे सततां।

XII सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्त्वा मम श्मशानदानकर्माकार्षीत्।

XIII अतोहं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमायारः प्रयारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नार्थ्याः स्मरणार्थम् कर्मैहं प्रयारिष्यते।

XIV ततो द्वादशशिष्याणाम् ँष्करियोतीययिडूदानामक अेकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्,

XV यद्वि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः।

XVI स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं येष्यितवान्।

XVII अनन्तरं क्लिष्टवशून्यपूपपर्वणः प्रथमेहि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रच्छुः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमहभोज्यम् आयोजयिष्यामः? भवतः क्रेच्छा?

XXVIII તદા સ ગદિતવાન્, મધ્યેનગરમુકપુંસઃ સમીપં વ્રજિત્વા વદત, ગુરુ ગદિતવાન્, મત્કાલઃ સવિઢઃ, સહ શિષ્યૈસ્ત્વદાલયે નિસ્તારમહભોજ્યં ભોક્ષ્યો

XIX તદા શિષ્યા યીશોસ્તાદૃશનિદેશાનુરૂપકર્મ વિધાય તત્ર નિસ્તારમહભોજ્યમાસાદયામાસુઃ।

XX તતઃ સન્ધ્યાયાં સત્યાં દ્વાદશભિઃ શિષ્યૈઃ સાકં સ ન્યવિશત્।

XXI અપરં ભુજ્ઞાન ઉક્તવાન્ યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, યુષ્માકમેકો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XXII તદા તેડતીવ દુઃખિતા એકૈકશો વક્તુમારેભિરે, હે પ્રભો, સ કિમહં?

XXIII તતઃ સ જગાદ, મયા સાકં યો જનો ભોજનપાત્રે કરં સંક્ષિપતિ, સ એવ માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XXIV મનુજસુતમધિ યાદૃશં લિખિતમાસ્તે, તદનુરૂપા તદ્રતિ ભવિષ્યતિ; કિન્તુ યેન પુંસા સ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતે, હા હા એત્ સ નાજનિષ્યત, તદા તસ્ય ક્ષેમભવિષ્યત્।

XXV તદા યિહૂદાનામા યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ, સ ઉક્તવાન્, હે ગુરો, સ કિમહં? તતઃ સ પ્રત્યુક્તવાન્, ત્વયા સત્યં ગદિતમ્।

XXVI અનન્તરં તેષામશનકાલે યીશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરીયગુણાનનૂદ્ય ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યઃ પ્રદાય જગાદ, મદ્યપુઃસ્વરૂપમિમં ગૃહીત્વા ખાદતા।

XXVII પશ્ચાત્ સ કંસં ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરીયગુણાનનૂદ્ય તેભ્યઃ પ્રદાય કથિતવાન્, સર્વે યુષ્માભિરનેન પાતવ્યં,

XXVIII યસ્માદનેકેષાં પાપમર્ષણાય પાતિતં યન્મનૂત્નનિયમરૂપશોણિતં તદેતત્।

XXIX અપરમહં નૂત્નગોસ્તનીરસં ન પાસ્યામિ, તાવત્ ગોસ્તનીફલરસં પુનઃ કદાપિ ન પાસ્યામિ।

XXX પશ્ચાત્ તે ગીતમેકં સંગીય જૈતુનાખ્યગિરિં ગતવન્તઃ।

XXXI તદાનીં યીશુસ્તાનવોચત્, અસ્યાં રજન્યામહં યુષ્માકં સર્વેષાં વિદ્નરૂપો ભવિષ્યામિ, યતો લિખિતમાસ્તે, "મેષાણાં રક્ષકો યસ્તં પ્રહરિષ્યામ્યહં તતઃ। મેષાણાં નિવહો નૂનં પ્રવિકીર્ણો ભવિષ્યતિ"।

XXXII કિન્તુ શ્મશાનાત્ સમુત્થાય યુષ્માકમગ્રેડહં ગાલીલં ગમિષ્યામિ।

XXXIII પિતરસ્તં પ્રોવાચ, ભવાંશ્ચેત્ સર્વેષાં વિદ્નરૂપો ભવતિ, તથાપિ મમ ન ભવિષ્યતિ।

XXXIV તતો યીશુના સ ઉક્તઃ, તુભ્યમહં તથ્યં કથયામિ, યામિન્યામસ્યાં ચરણાયુધસ્ય રવાત્ પૂર્વ્વ ત્વં માં ત્રિ નાફીકરિષ્યસિ।

XXXV તતઃ પિતર ઉદિતવાન્, યદ્યપિ ત્વયા સમં મર્ત્તવ્યં, તથાપિ કદાપિ ત્વાં ન નાફીકરિષ્યામિ; તથૈવ સર્વે શિષ્યાશ્રોયુઃ।

XXXVI અનન્તરં યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકં ગેત્શિમાનીનામકં સ્થાનં પ્રસ્થાય તેભ્યઃ કથિતવાન્, અદઃ સ્થાનં ગત્વા યાવદહં પ્રાર્થયિષ્યે તાવદ્ યૂયમત્રોપવિશત।

XXXVII પશ્ચાત્ સ પિતરં સિવદિયસુતૌ ચ સજ્ઞિનઃ કૃત્વા ગતવાન્, શોકાકુલોડતીવ વ્યથિતશ્ચ બભૂવા।

XXXVIII તાનવાદીચ્ય મૃતિયાતનેવ મત્રાણાનાં યાતના જાયતે, યૂયમત્ર મયા સાદ્ધં જાગૃતા।

XXXIX તતઃ સ કિચ્છિદૂરં ગત્વાઘોમુખઃ પતન્ પ્રાર્થયાન્નક્રે, હે મત્પિતર્યદિ ભવિતું શકનોતિ, તર્હિ કંસોડયં મત્તો દૂરં યાતુ; કિન્તુ મદિચ્છાવત્ ન ભવતુ, ત્વદિચ્છાવદ્ ભવતુ।

XL ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं दण्डमेकमपि जगारितुं नाशङ्कत?

XLI परीक्षायां न पतितुं जगृत प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुद्यतोस्ति, किन्तु वपुर्दुर्बलं।

XLII स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चके, डे मत्तात, न पीते यदि कंसमिदं मत्तो दूरं यातुं न शक्नोति, तर्हि त्वदिच्छावद् भवतु।

XLIII स पुनरेत्य तान् निद्रतो ददर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णान्यासन्।

XLIV पश्चात् स तान् विधाय व्रजित्वा तृतीयवारं पूर्ववत् कथयन् प्रार्थितवान्।

XLV ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्प्रतं शयानाः किं विश्राम्यथ? पश्यत, समय उपास्थात्, मनुजसुतः पापिनां करेषु समर्प्यते।

XLVI उत्तिष्ठत, वयं यामः, यो मां परकरेषु मसर्पयिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति।

XLVII अेतत्कथाकथनकाले द्वादशशिष्याणामेको यिद्धानामको मुष्ययाजकलोकप्राचीनैः प्रदितान् असिधारियष्टिधारिणो मनुजान् गृहीत्वा तत्समीपमुपतस्थौ।

XLVIII असौ परकरेष्वर्पयिता पूर्व तान् एत्थं सङ्केतयामास, यमलं युम्बिष्ये, सोऽसौ मनुजः, सत्येव युष्माम्नि धार्य्यतां।

XLIX तदा स सपदि यीशुमुपागत्य डे गुरो, प्रणामामीत्युक्त्वा तं युगुम्बे।

L तदा यीशुस्तमुवाच, डे मित्रं किमर्थमागतोसि? तदा तैरागत्य यीशुराक्रम्य दध्ने।

LI ततो यीशोः सङ्गिनामेकः करं प्रसार्य कोषादसिं बहिष्कृत्य मढायाजकस्य दासमेकमाहृत्य तस्य कर्णं यिच्छेद।

LII ततो यीशुस्तं जगाद, षड्गं स्वस्थाने निधेहि यतो ये ये जना असिं धारयन्ति, तथेवासिना विनश्यन्ति।

LIII अपरं पिता यथा मदन्तिकं स्वर्गीयदूतानां द्वादशवाहिनीतोऽधिकं प्रहिणुयात् मया तमुद्दिश्येदानीमेव तथा प्रार्थयितुं न शक्यते, त्वया किमित्थं ज्ञायते?

LIV तथा सतीत्यं घटिष्यते धर्मपुस्तकस्य यदिदं वाक्यं तत् कथं सिध्येत्?

LV तदानीं यीशुर्जननिवलं जगाद, यूयं षड्गयष्टीन् आदाय मां किं यौरं धर्तुमायाताः? अहं प्रत्यहं युष्माम्निः साकमुपविश्य समुपादिशं, तदा मां नाधरत;

LVI किन्तु भविष्यद्वादिनां वाक्यानां संसिद्धये सर्वमेतदभूत्। तदा सर्वे शिष्यास्तं विधाय पलायन्त।

LVII अनन्तरं ते मनुजा यीशुं धृत्वा यत्राध्यापकप्राञ्चः परिषदं कुर्वन्त उपाविशन् तत्र क्रियज्ञानामकमढायाजकस्यान्तिकं निन्युः।

LVIII किन्तु शेषे किं भविष्यतीति वेत्तुं पितरो दूरे तत्पश्चाद् व्रजित्वा मढायाजकस्याट्टालिकां प्रविश्य दासैः सखित उपाविशत्।

LIX तदानीं प्रधानयाजकप्राचीनमन्त्रिणः सर्वे यीशुं ङन्तुं मृषासाक्ष्यम् अलिप्सन्त,

LX किन्तु न लेभिरो अनेकेषु मृषासाक्षिष्वागतेष्वपि तत्र प्रापुः।

LXI शेषे द्वौ मृषासाक्षिणावागत्य जगदतुः, पुमानयमकथयत्, अहमीश्वरमन्दिरं भङ्क्त्वा दिनत्रयमध्ये तन्निर्मातुं शक्नोमि।

LXII तदा मढायाजक उत्थाय यीशुम् अवादीत्। त्वं किमपि न प्रतिवदसि? त्वामधि किमेते साक्ष्यं वदन्ति?

LXIII किन्तु यीशुर्भौनीभूय तस्यौ ततो मढायाजक उक्तवान्, त्वाम् अमरेश्वरनाम्ना शपयामि, त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिक्तो भवसि नवेति वद।

LXIV યીશુઃ પ્રત્યવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાનુ; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, ઇતઃપરં મનુજસુતં સર્વશક્તિમતો દક્ષિણપાર્શ્વે સ્થાતું ગગણસ્થં જલધરાનારુઘ્યાયાન્તં વીક્ષધ્વો

LXV તદા મહાયાજકો નિજવસનં છિત્વા જગાદ, એષ ઈશ્વરં નિન્દિતવાનુ, અસ્માકમપરસાક્ષ્યેણ કિં પ્રયોજનં? પશ્યત, યૂયમેવાસ્યાસ્યાદ્ ઈશ્વરનિન્દાં શ્રુતવન્તઃ,

LXVI યુષ્માભિઃ કિં વિવિચ્યતે? તે પ્રત્યૂચુઃ, વધાર્હોડ્યાં

LXVII તતો લોકૈસ્તદાસ્યે નિષ્ઠીવિતં કેચિત્ પ્રતલમાહત્ય કેચિચ્ચ ચપેટમાહત્ય બભાષિરે,

LXVIII હે ખ્રીષ્ટ ત્વાં કશ્ચપેટમાહતવાનુ? ઇતિ ગણયિત્વા વદાસ્માન્

LXIX પિતરો બહિરક્ન ઉપવિશતિ, તદાનીમેકા દાસી તમુપાગત્ય બભાષે, ત્વં ગાલીલીયયીશોઃ સહચરએકઃ।

LXX કિન્તુ સ સર્વેષાં સમક્ષમ્ અનક્ષીકૃત્યાવાદીત્, ત્વયા ચદુચ્યતે, તદર્થમહં ન વેક્ષિા

LXXI તદા તસ્મિન્ બહિર્દ્વારં ગતે ડન્યા દાસી તં નિરીક્ષ્ય તત્રત્યજનાનવદત્, અયમપિ નાસરતીયયીશુના સાર્દ્ધમ્ આસીત્।

LXXII તતઃ સ શપથેન પુનરનક્ષીકૃત્ય કથિતવાનુ, તં નરં ન પરિચિનોમિ

LXXIII ક્ષણાત્ પરં તિષ્ઠન્તો જના એત્ય પિતરમ્ અવદન્, ત્વમવશ્યં તેષામેક ઇતિ ત્વદુચ્યારણમેવ ધોતયતિ।

LXXIV કિન્તુ સોડભિશાય્ય કથિતવાનુ, તં જનં નાહં પરિચિનોમિ, તદા સપદિ કુક્કુટો રુરાવ।

LXXV કુક્કુટરવાત્ પ્રાક્ ત્વં માં ત્રિરપાહ્નોષ્યસે, યૈષા વાગ્ યીશુનાવાદિ તાં પિતરઃ સંસ્મૃત્ય બહિરિત્વા ખેદાદ્ ભૃશં ચક્રન્દા

XXVII

I પ્રભાતે જાતે પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીના યીશું હન્તું તત્પ્રતિકૂલં મન્ત્રયિત્વા

II તં બદ્ધ્વા નીત્વા પન્તીયપીલાતાપ્યાધિપે સમર્પયામાસુઃ।

III તતો યીશોઃ પરકરેવ્વર્પયિતા ચિહ્નુદાસ્તત્રાણાદણ્ડાણાં વિદિત્વા સન્તપ્તમનાઃ પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીનાનાં સમક્ષં તાસ્ત્રીશન્મુદ્રાઃ પ્રતિદાયાવાદીત્,

IV એતન્નિરાગોનરપ્રાણપરકરાર્પણાત્ કલુષં કૃતવાનહં તદા ત ઉદિતવન્તઃ, તેનાસ્માકં કિં? ત્વયા તદ્ બુધ્યતામ્।

V તતો ચિહ્નુદા મન્દિરમધ્યે તા મુદ્રા નિક્ષિપ્ય પ્રસ્થિતવાનુ ઇત્વા ચ સ્વયમાત્માનમુદ્ધબન્ધા

VI પશ્ચાત્ પ્રધાનયાજકાસ્તા મુદ્રા આદાય કથિતવન્તઃ, એતા મુદ્રાઃ શોણિતમૂલ્યં તસ્માદ્ ભાણ્ડાગારે ન નિઘાતવ્યાઃ।

VII અનન્તરં તે મન્ત્રયિત્વા વિદેશિનાં શ્મશાનસ્થાનાય તાભિઃ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રમક્રીણાન્

VIII અતોડદ્યાપિ તત્સ્થાનં રક્તક્ષેત્રં વદન્તિ।

IX ઇત્યં સતિ ઇસ્રાયેલીયસન્તાનૈ ર્યસ્ય મૂલ્યં નિરુપિતં, તસ્ય ત્રિંશન્મુદ્રામાનં મૂલ્યં

X માં પ્રતિ પરમેશ્વરસ્યાદેશાત્ તેભ્ય આદીયત, તેન ચ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રં ક્રીતમિતિ ચદ્વયનં ચિરિમિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તત્ તદાસિધ્યત્।

XI અનન્તરં યીશૌ તદધિપતેઃ સમ્મુખ ઉપતિષ્ઠતિ સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિં ચિહ્નુદીયાનાં રાજા? તદા યીશુસ્તમવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાનુ

XII કિન્તુ પ્રધાનયાજકપ્રાચીનૈરભિયુક્તેન તેન કિમપિ ન પ્રત્યવાદિ।

XIII તતઃ પીલાતેન સ ઉદ્દિતઃ, ઇમે ત્વત્પ્રતિકૂલતઃ કતિ કતિ સાક્ષ્યં દદતિ, તત્ ત્વં ન શૃણોષિ?

XIV તથાપિ સ તેષામેકસ્યાપિ વચસ ઉત્તરં નોદિતવાનુ; તેન સોડધિપતિ મહાચિત્રં વિદામાસા

XV અન્યસ્ય તન્મહકાલેડધિપતેરેતાદૃશી રાતિરાસીત્, પ્રજા યં કચ્ચન બન્ધિનં યાયન્તે, તમેવ સ મોચયતીતિ

XVI તદાનીં બરબ્બાનામા કચ્ચિત્ પ્યાતબન્ધ્યાસીત્

XVII તતઃ પીલાતસ્તત્ર મિલિતાન્ લોકાન્ અપૃચ્છત્, એષ બરબ્બા બન્ધી ખ્રીષ્ટવિખ્યાતો યીશુશ્ચૈતયોઃ કં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કિમીપ્સિતં?

XVIII તૈરીર્ષ્યા સ સમર્પિત ઇતિ સ જ્ઞાતવાન્

XIX અપરં વિચારાસનોપવેશનકાલે પીલાતસ્ય પત્ની ભૃત્યં પ્રહિત્ય તસ્મૈ કથયામાસ, તં ધાર્મિકમનુજં પ્રતિ ત્વયા કિમપિ ન કર્તવ્યં; યસ્માત્ તત્કૃતેડધાહં સ્વપ્ને પ્રભૂતકષ્ટમલભે

XX અનન્તરં પ્રધાનયાજકપ્રાચીના બરબ્બાં યાચિત્વાદાતું યીશુચ્ચ હન્તું સકલલોકાન્ પ્રાવર્તયન્

XXI તતોડધિપતિસ્તાન્ પૃષ્ટવાન્, એતયોઃ કમહં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કેચ્છા? તે પ્રોચુ બરબ્બાં

XXII તદા પીલાતઃ પપ્રચ્છ, તર્હિ યં ખ્રીષ્ટં વદન્તિ, તં યીશું કિં કરિષ્યામિ? સર્વે કથયામાસુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં

XXIII તતોડધિપતિરવાદીત્, કુતઃ? કિં તેનાપરાહ્લં? કિન્તુ તે પુનરુચૈ જ્ઞગદુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં

XXIV તદા નિજવાક્યમગ્રાહ્યમભૂત્, કલહશ્રાપ્યભૂત્, પીલાત ઇતિ વિલોક્ય લોકાનાં સમક્ષં તોચમાદાય કરૌ પ્રક્ષાલ્યાવોચત્, એતસ્ય ધાર્મિકમનુષ્યસ્ય શોણિતપાતે નિર્દોષોડહં, યુષ્માભિરેવ તદ્ બુધ્યતાં

XXV તદા સર્વાઃ પ્રજાઃ પ્રત્યવોચન્, તસ્ય શોણિતપાતાપરાધોડસ્માકમ્ અસ્મત્સન્તાનાનાચ્ચોપરિ ભવતુ

XXVI તતઃ સ તેષાં સમીપે બરબ્બાં મોચયામાસ યીશુન્તુ કષાભિરાહત્ય કુશેન વેધિતું સમર્પયામાસા

XXVII અનન્તરમ્ અધિપતેઃ સેના અધિપતે ગૃહં યીશુમાનીય તસ્ય સમીપે સેનાસમૂહં સંજગૃહુઃ

XXVIII તતસ્તે તસ્ય વસનં મોચયિત્વા કૃષ્ણલોહિતવર્ણવસનં પરિધાપયામાસુઃ

XXIX કણ્ટકાનાં મુકુટં નિર્માય તચ્ચિરસિ દદુઃ, તસ્ય દક્ષિણકરે વેત્રમેકં દત્વા તસ્ય સમ્મુખે જાનૂનિ પાતયિત્વા, હે ચિહ્નદ્વીયાનાં રાજન્, તુભ્યં નમ ઇત્યુક્ત્વા તં તિરશ્ચક્રુઃ,

XXX તતસ્તસ્ય ગાત્રે નિષ્ઠીવં દત્વા તેન વેત્રેણ શિર આજઘ્નુઃ

XXXI ઇત્યં તં તિરસ્કૃત્ય તદ્ વસનં મોચયિત્વા પુનર્નિજવસનં પરિધાપયાચ્ચક્રુઃ, તં કુશેન વેધિતું નીતવન્તઃ

XXXII પશ્ચાત્તે બહિર્ભૂચ કુરીણીયં શિમોન્નામકમેકં વિલોક્ય કુશં વોઢું તમાદદિરે

XXXIII અનન્તરં ગુલ્ગલ્તામ્ અર્થાત્ શિરસ્કપાલનામકસ્થાનમુ પસ્થાય તે યીશવે પિત્તમિશ્રિતામ્બરસં પાતું દદુઃ,

XXXIV કિન્તુ સ તમાસ્વાધ ન પપૌ

XXXV तदानीं ते तं कुशेन संविध्य तस्य वसनानि गुटिकापातेन विभज्य जगृहुः,
तस्मात्, विभजन्तेऽधरीयं मे ते मनुष्याः परस्परं मद्गुत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति
या। यदेतद्भयं लविष्यद्वादिभिरुक्तमासीत्, तदा तद् असिध्यत्,

XXXVI पश्चात् ते तत्रोपविश्य तद्रक्षणकर्त्विणि नियुक्तास्तस्युः।

XXXVII अपरम् अेष यिद्धीयानां राज्ञा यीशुरित्यपवादलिपिपत्रं तच्छिरस उर्द्ध्वे
योजयामासुः।

XXXVIII ततस्तस्य वामे दक्षिणे च द्वौ यैरौ तेन साकं कुशेन विविधुः।

XXXIX तदा पान्था निजशिरो लाडयित्वा तं निन्दन्ती जगदुः,

XL ऊ एश्वरमन्दिरभञ्जक दिनत्रये तन्निर्भातः स्वं रक्ष, येत्वमीश्वरसुतस्तर्हि
कुशादवरोढ।

XLI प्रधानयाजकाध्यापकप्राचीनाश्च तथा तिरस्कृत्य जगदुः,

XLII सोऽन्यजनावावत्, किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति। यदीस्रायेलो राज्ञा भवेत्,
तर्हीदानीमेव कुशादवरोढतु, तेन तं वयं प्रत्येष्यामः।

XLIII स एश्वरे प्रत्याशामकरोत्, यदीश्वरस्तस्मिन् सन्तुष्टस्तर्हीदानीमेव तमवेत्, यतः
स उक्तवान् अहमीश्वरसुतः।

XLIV यौ स्तेनौ साकं तेन कुशेन विद्धौ तौ तद्ददेव तं निन्दन्तुः।

XLV तदा द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सर्वदेशे तमिरं भूवत्,

XLVI तृतीययामे "अेली अेली लामा शिवक्तनी", अर्थात् मदीश्वर मदीश्वर कुतो
मामत्याक्षीः? यीशुरुच्यैरिति जगाद्य

XLVII तदा तत्र स्थिताः केचित् तत् श्रुत्वा अभाषिरे, अयम् अेलियमाडूयति।

XLVIII तेषां मध्याद् अेकः शीघ्रं गत्वा स्पञ्जं गृहीत्वा तत्राभ्ररसं दत्त्वा नलेन पातुं
तस्मै ददौ।

XLIX एतरेऽकथयन् तिष्ठत, तं रक्षितुम् अेलिय आयाति नवेति पश्यामः।

L यीशुः पुनरुचैराडूय प्राणान् जडौ।

LI ततो मन्दिरस्य विच्छेदवसनम् उर्द्ध्वाद्यो यावत् छिद्यमानं द्विधाभवत्,

LII भूमिश्रकम्पे भूधरोव्यदीर्यत या श्मशाने मुक्ते भूरिपुण्यवतां सुप्तदेहा
उदतिष्ठन्,

LIII श्मशानाद् वडिर्भूय तद्गुत्थानात् परं पुण्यपुरं गत्वा अडुञ्जान् दर्शयामासुः।

LIV यीशुरक्षणाय नियुक्तः शतसेनापतिस्तत्सङ्गिन्श्च तादृशीं भूकम्पादिघटनां दृष्ट्वा
भीता अवदन्, अेष एश्वरपुत्रो भवति।

LV या अडुयोषितो यीशुं सेवमाना गालीलस्तत्पश्चादागतास्तासां मध्ये

LVI मगदलीनी मरियम् याङ्गव्योश्यो मर्ता या मरियम् सिबदियपुत्रयो मर्ता य योषित
अेता दूरे तिष्ठन्त्यो ददृशुः।

LVII सन्ध्यायां सत्यम् अरिमथियानगरस्य यूषङ्नामा धनी मनुजो यीशोः शिष्यत्वात्

LVIII पीलातस्य समीपं गत्वा यीशोः कायं ययाये, तेन पीलातः कायं दातुम् आदिदेश।

LIX यूषङ्क तत्कायं नीत्वा श्रुयिवस्त्रेषां गद्य

LX स्वार्थं शैले यत् श्मशानं यजान, तन्मध्ये तत्कायं निधाय तस्य द्वारि वृत्त्वाषाणं
ददौ।

LXI किन्तु मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् अेते स्त्रियौ तत्र श्मशानसम्भुज
उपविशतुः।

LXII तदनन्तरं निस्तारोत्सवस्यायोजनदिनात् परेऽहनि प्रधानयाजकाः किंश्चिन्मि
मिलित्वा पीलातमुपागत्याकथयन्,

LXIII हे मडेच्छ स प्रतारको ज्ज्वन अकथयत्, दिनत्रयात् परं श्मशानाद्दुत्थास्यामि
तद्वाक्यं स्मरामो वयं;

LXIV तस्मात् तृतीयदिनं यावत् तत् श्मशानं रक्षितुमादिशतु, नोयेत् तच्छिष्या
यामिन्यामागत्य तं हत्वा लोकान् वदिष्यन्ति, स श्मशानाद्दुदतिष्ठत्, तथा सति
प्रथमत्रान्तेः शेषीयन्नान्ति र्मंडती भविष्यति।

LXV तदा पीलात अवादीत्, युष्माकं समीपे रक्षिगण आस्ते, यूयं गत्वा यथा साध्यं
रक्षयता।

LXVI ततस्ते गत्वा तद्द्वारपाषाणं मुद्राङ्कितं कृत्वा रक्षिगणं नियोज्य श्मशानं
रक्षयामासुः।

XXVIII

I ततः परं विश्रामवारस्य शेषे सप्ताहप्रथमदिनस्य प्रभोते जाते मग्दलीनी मरियम्
अन्यमरियम् य श्मशानं द्रष्टुमागता।

II तदा मडान् लूकम्पोडभवत्; परमेश्वरीयदूतः स्वर्गादवरुह्य श्मशानद्वारात्
पाषाणमपसार्य तद्दुपर्युपविवेश।

III तद्धनं विद्युद्धत् तेजोभयं वसनं छिमशुभ्रञ्च।

IV तदानीं रक्षिणस्तद्भयात् कम्पिता भूतवद् बभूवः।

V स दूतो योषितो जगाद, यूयं मा लैष्ट, कुशलतयीशुं मृगयध्वे तदहं वेदि।

VI सोऽत्र नास्ति, यथावदत् तथोत्थितवान्; अतत् प्रभोः शयनस्थानं पश्यत।

VII तूर्णं गत्वा तच्छिष्यान् एति वदत, स श्मशानाद् उदतिष्ठत्, युष्माकमत्रे गालीलं
यास्यति यूयं तत्र तं वीक्षिष्यध्वे, पश्यताहं वार्तामिमां युष्मानवादिषं।

VIII ततस्ता भयात् मडान्दाञ्च श्मशानात् तूर्णं बहिर्भूय तच्छिष्यान् वार्ता वक्तुं
धावितवत्यः। किन्तु शिष्यान् वार्ता वक्तुं यान्ति, तदा यीशु दर्शनं दत्त्वा ता जगाद,

IX युष्माकं कल्याणं भूयात्, ततस्ता आगत्य तत्पादयोः पतित्वा प्रणोमुः।

X यीशुस्ता अवादीत्, मा भिभीत, यूयं गत्वा मम भ्रातृन् गालीलं यातुं वदत, तत्र ते
मां द्रक्ष्यन्ति।

XI स्त्रियो गच्छन्ति, तदा रक्षिणां केचित् पुरं गत्वा यद्यद् घटितं तत्सर्वं
प्रधानयाजकान् ज्ञापितवन्तः।

XII ते प्राचीनैः समं संसदं कृत्वा मन्त्रयन्तो बडुमुद्राः सेनाभ्यो दत्त्वावदन्,

XIII अस्मासु निद्रितेषु तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वानयन्, एति यूयं प्रयास्यता।

XIV यद्येतदधिपतेः श्रोत्रगोयरीभवत्, तर्हि तं बोधयित्वा युष्मानविष्यामः।

XV ततस्ते मुद्रा गृहीत्वा शिक्षानुज्ञं कर्म यक्नुः, यिडूदीयानां मध्ये तस्याद्यापि
किंवदन्ती विद्यते।

XVI अकादश शिष्या यीशुनिर्जितागालीलस्याद्रिं गत्वा

XVII तत्र तं संवीक्ष्य प्रणोमुः, किन्तु केचित् सन्दिग्धवन्तः।

XVIII यीशुस्तेषां समीपमागत्य व्याहृतवान्, स्वर्गभेदिन्योः सर्वाधिपतित्वभारो
मथ्यर्पित आस्ते।

XIX अतो यूयं प्रयास्य सर्वदेशीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः पुत्रस्य पवित्रस्यात्मनश्च
नाम्ना तानवगाहयत; अहं युष्मान् यद्यदादिशं तदपि पालयितुं तानुपादिशता।

XX પશ્યત, જગદન્તં યાવત્ સદાહં યુષ્માભિઃ સાકં તિષ્ઠામિ ઇતિ।

मार्कलिपितः सुसंवाहः

I ईश्वरपुत्रस्य यीशुप्रीष्टस्य सुसंवाहारम्भः।

II भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपिरित्यमास्ते, पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्रे प्रेषयाम्यहम्।
गत्वा त्वदीयपन्थानं स हि परिष्करिष्यति।

III "परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना।"
इत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्रवः॥

IV सञ्चैव योहन् प्रान्तरे मञ्जिष्ठतवान् तथा पापमार्जननिमित्तं
मनोव्यावर्तकमञ्जिष्ठनस्य कथाञ्च प्रचारितवान्।

V ततो यिडूदादेशयिडूशालमनगरनिवासिनः सर्व्वे लोका बहिर्भूत्वा तस्य
समीपमागत्य स्वानि स्वानि पापान्यङ्गीकृत्य यद्दननधां तेन मञ्जिष्ठता बभूवुः।

VI अस्य योहनः परिधेयानि कृमेलकलोमजानि, तस्य कटिबन्धनं यर्मज्जातम्, तस्य
भक्ष्याणि य शुककीटा वन्यमधूनि यासन्।

VII स प्रचारयन् कथयाञ्चक्रे, अहं नम्रीभूय यस्य पादुकाबन्धनं मोचयितुमपि न
योग्योस्मि, तादृशी मत्तो गुरुतर अकः पुरुषो मत्पश्चादागच्छति।

VIII अहं युष्मान् जले मञ्जिष्ठतवान् किन्तु स पवित्र आत्मानि संमञ्जिष्ठयिष्यति।

IX अपरञ्च तस्मिन्नेव काले गालीलप्रदेशस्य नासरद्ग्रामाद् यीशुरागत्य योहना
यद्दननधां मञ्जिष्ठतोऽभूत्।

X स जलादुत्थितमात्रो मेघद्वारं मुक्तं कपोतवत् स्वस्योपरि अवरोहन्तमात्मानञ्च
दृष्टवान्।

XI त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वय्येव मममहासन्तोष इयमाकाशीया वाणी बभूवा।

XII तस्मिन् काले आत्मा तं प्रान्तरमध्यं निनाया।

XIII अथ स यत्वारिंशद्दिनानि तस्मिन् स्थाने वन्यपशुभिः सह तिष्ठन् शैताना
परीक्षितः; पश्चात् स्वर्गीयदूतास्तं सिषेविरो।

XIV अनन्तरं योहनि बन्धनालये बद्धे सति यीशु गालीलप्रदेशमागत्य ईश्वरराज्यस्य
सुसंवाहं प्रचारयन् कथयामास,

XV कालः सम्पूर्णा ईश्वरराज्यञ्च समीपमागतं; अतोऽेतो यूयं मनांसि व्यावर्तयध्वं
सुसंवाहे य विश्वासिता।

XVI तदनन्तरं स गालीलीयसमुद्रस्य तीरे गच्छन् शिमोन् तस्य भ्राता अन्द्रियनामा
य इमौ द्वौ जनौ मत्स्यधारिणौ सागरमध्ये जालं प्रक्षिपन्तौ दृष्ट्वा तावदत्,

XVII युवां मम पश्चादागच्छतं, युवामहं मनुष्यधारिणौ करिष्यामि।

XVIII ततस्तौ तत्क्षणाभेव जालानि परित्यज्य तस्य पश्चात् जग्मतुः।

XIX ततः परं तत्स्थानात् किञ्चिद् दूरं गत्वा स सिवदीपुत्रयाकूब् तद्भ्रातृयोहन् य इमौ
नौकायां जालानां जालमार्जारयन्तौ दृष्ट्वा तावाहूयत्।

XX ततस्तौ नौकायां वेतनभुग्भिः सहितं स्वपितरं विहाय तत्पश्चादीयतुः।

XXI ततः परं कर्नाडूमनामकं नगरमुपस्थाय स विश्रामदिवसे भजनग्रहं प्रविश्य
समुपदिदेश।

XXII તસ્યોપદેશાલ્લોકા આશ્ચર્ય્ય મેનિરે યતઃ સોઘ્યાપકાઇવ નોપદિશન્ પ્રભાવવાનિવ પ્રોપદિદેશા

XXIII અપરઞ્ચ તસ્મિન્ ભજનગૃહે અપવિત્રભૂતેન ગ્રસ્ત એકો માનુષ આસીત્ સ યીત્શબ્દં કૃત્વા કથયાઞ્ચકે

XXIV ભો નાસરતીય યીશો ત્વમસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? ત્વં કિમસ્માન્ નાશયિતું સમાગતઃ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રલોક ઇત્યહં જાનામિ

XXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વા જગાદ તૂષર્ણી ભવ ઇતો બહિર્ભવ યા

XXVI તતઃ સોડપવિત્રભૂતસ્તં સમ્પીડ્ય અત્યુચૈશ્ચીત્કૃત્ય નિર્જગામ

XXVII તેનૈવ સર્વે યમત્કૃત્ય પરસ્પરં કથયાઞ્ચકિરે, અહો કિમિદં? કીદૃશોડ્યં નવ્ય ઉપદેશઃ? અનેન પ્રભાવેનાપવિત્રભૂતેષ્વાજ્ઞાપિતેષુ તે તદાજ્ઞાનુવર્તિનો ભવન્તિ

XXVIII તદા તસ્ય યશો ગાલીલશ્ચતુર્દિક્સ્થસર્વદેશાન્ વ્યાપ્નોત્

XXIX અપરઞ્ચ તે ભજનગૃહાદ્ બહિર્ ભૂત્વા યાકૂબ્યોહન્ભ્યાં સહ શિમોન આન્દ્રિયસ્ય ય નિવેશનં પ્રવિવિશુઃ

XXX તદા પિતરસ્ય શ્ચશ્રૂર્જ્વરપીડિતા શય્યાયામાસ્ત ઇતિ તે તં ઝટિતિ વિજ્ઞાપયાઞ્ચકુઃ

XXXI તતઃ સ આગત્ય તસ્યા હસ્તં ધૃત્વા તામુદ્સ્થાપયત્; તદૈવ તાં જવરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ પરં સા તાન્ સિષેવો

XXXII અથાસ્તં ગતે રવૌ સન્ધ્યાકાલે સતિ લોકાસ્તત્સમીપં સર્વાન્ રોગિણો ભૂતધૃતાંશ્ચ સમાનિન્યુઃ

XXXIII સર્વે નાગરિકા લોકા દ્વારિ સંમિલિતાશ્ચા

XXXIV તતઃ સ નાનાવિધરોગિણો બહૂન્ મનુજ્ઞાનરોગિણશ્ચકાર તથા બહૂન્ ભૂતાન્ ત્યાજ્યાઞ્ચકાર તાન્ ભૂતાન્ કિમપિ વાક્યં વક્તું નિષિષેધ ય યતોહેતોસ્તે તમજ્ઞાનન્

XXXV અપરઞ્ચ સોડતિપ્રત્યૂષે વસ્તુતસ્તુ રાત્રિશેષે સમુત્થાય બહિર્ભૂય નિર્જનં સ્થાનં ગત્વા તત્ર પ્રાર્થયાઞ્ચકે

XXXVI અનન્તરં શિમોન્ તત્સક્લિનશ્ચ તસ્ય પશ્ચાદ્ ગતવન્તઃ

XXXVII તદુદ્દેશં પ્રાપ્ય તમવદન્ સર્વે લોકાસ્ત્વાં મૃગયન્તો

XXXVIII તદા સોડકથયત્ આગચ્છત વયં સમીપસ્થાનિ નગરાણિ યામઃ, યતોડહં તત્ર કથાં પ્રચારયિતું બહિરાગમમ્

XXXIX અથ સ તેષાં ગાલીલપ્રદેશસ્ય સર્વેષુ ભજનગૃહેષુ કથાઃ પ્રચારયાઞ્ચકે ભૂતાનત્યાજ્યશ્ચા

XL અનન્તરમેકઃ કુષ્ઠી સમાગત્ય તત્સમ્મુખે જાનુપાતં વિનયઞ્ચ કૃત્વા કથિતવાન્ યદિ ભવાન્ ઇચ્છતિ તર્હિ માં પરિષ્કર્તું શક્નોતિ

XLI તતઃ કૃપાલુ રીંશુઃ કરૌ પ્રસાર્ય તં સ્પષ્ટવા કથયામાસ

XLII મમેચ્છા વિદ્યતે ત્વં પરિષ્કૃતો ભવા એતત્કથાયાઃ કથનમાત્રાત્ સ કુષ્ઠી રોગાન્મુક્તઃ પરિષ્કૃતોડભવત્

XLIII તદા સ તં વિસૃજન્ ગાઢમાદિશ્ય જગાદ

XLIV સાવધાનો ભવ કથામિમાં કમપિ મા વદઃ; સ્વાત્માનં યાજકં દર્શય, લોકેભ્યઃ સ્વપરિષ્કૃતેઃ પ્રમાણદાનાય મૂસાનિર્ણાતં યદાનં તદુત્સૃજસ્વ યા

XLV કિન્તુ સ ગત્વા તત્ કર્મ્મ ઇત્થં વિસ્તાર્ય પ્રચારયિતું પ્રારેભે તેનૈવ યીશુઃ પુનઃ સપ્રકાશં નગરં પ્રવેષ્ટું નાશકનોત્ તતોહૈતોર્બહિઃ કાનનસ્થાને તસ્યૌ; તથાપિ ચતુર્દિગ્ભ્યો લોકાસ્તસ્ય સમીપમાયયુઃ।

II

I તદનન્તરં યીશૌ કતિપયદિનાનિ વિલમ્બ્ય પુનઃ કફુર્નાહૂમ્નગરં પ્રવિષ્ટે સ ગૃહ આસ્ત ઇતિ કિંવદન્ત્યા તત્ક્ષણં તત્સમીપં બહવો લોકા આગત્ય સમુપતસ્થુઃ,

II તસ્માદ્ ગૃહમધ્યે સર્વ્વેષાં કૃતે સ્થાનં નાભવદ્ દ્વારસ્ય ચતુર્દિક્ષવપિ નાભવત્, તત્કાલે સ તાન્ પ્રતિ કથાં પ્રચારયાઞ્ચક્રે।

III તતઃ પરં લોકાશ્ચતુર્ભિર્ માનવૈરેકં પક્ષાઘાતિનં વાહયિત્વા તત્સમીપમ્ આનિન્યુઃ।

IV કિન્તુ જનાનાં બહુત્વાત્ તં યીશોઃ સમ્મુખમાનેતું ન શક્નુવન્તો યસ્મિન્ સ્થાને સ આસ્તે તદ્ગુપરિગૃહપૃષ્ઠં ખનિત્વા છિદ્રં કૃત્વા તેન માર્ગેણ સશય્યં પક્ષાઘાતિનમ્ અવરોહયામાસુઃ।

V તતો યીશુસ્તેષાં વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા તં પક્ષાઘાતિનં બભાષે હે વત્સ તવ પાપાનાં માર્જનં ભવતુ।

VI તદા કિયન્તોડધ્યાપકાસ્ત્રોપવિશન્તો મનોભિર્ વિતર્કયાઞ્ચક્રુઃ, એષ મનુષ્ય એતાદૃશીમીશ્વરનિન્દાં કથાં કુતઃ કથયતિ?

VII ઈશ્વરં વિના પાપાનિ માર્ષ્ટું કસ્ય સામર્થ્યમ્ આસ્તે?

VIII ઇત્થં તે વિતર્કયન્તિ યીશુસ્તત્ક્ષણં મનસા તદ્ બુદ્ધ્વા તાનવદદ્ યૂયમન્તઃકરણૈઃ કુત એતાનિ વિતર્કયથ?

IX તદનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ।

X કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપાનિ માર્ષ્ટું મનુષ્યપુત્રસ્ય સામર્થ્યમસ્તિ, એતદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું (સ તસ્મૈ પક્ષાઘાતિને કથયામાસ)

XI ઉત્તિષ્ઠ તવ શય્યાં ગૃહીત્વા સ્વગૃહં યાહિ, અહં ત્વામિદમ્ આજ્ઞાપયામિ।

XII તતઃ સ તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય શય્યાં ગૃહીત્વા સર્વ્વેષાં સાક્ષાત્ જગામ; સર્વ્વે વિસ્મિતા એતાદૃશં કર્મ્મ વયમ્ કદાપિ નાપશ્યામ, ઇમાં કથાં કથયિત્વેશ્વરં ધન્યમબ્રુવન્।

XIII તદનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ।

XIV અથ ગચ્છન્ કરસઞ્ચયગૃહ ઉપવિષ્ટમ્ આલ્ફીયપુત્રં લેવિં દૃષ્ટ્વા તમાહૂય કથિતવાન્ મત્પશ્ચાત્ ત્વામામચ્છ તતઃ સ ઉત્થાય તત્પશ્ચાદ્ યયૌ।

XV અનન્તરં યીશૌ તસ્ય ગૃહે ભોક્તુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરમઞ્ચાયિનઃ પાપિનશ્ચ તેન તચ્છિષ્યૈશ્ચ સહોપવિવિશુઃ, યતો બહવસ્તત્પશ્ચાદાજગમુઃ।

XVI તદા સ કરમઞ્ચાયિભિઃ પાપિભિશ્ચ સહ ખાદતિ, તદ્ દૃષ્ટ્વાધ્યાપકાઃ ફિઝ્શિનશ્ચ તસ્ય શિષ્યાનૂયુઃ કરમઞ્ચાયિભિઃ પાપિભિશ્ચ સહાયં કુતો ભુક્તે પિવતિ ચ?

XVII તદ્દાક્યં શ્રુત્વા યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, અરોગિલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ રોગિણામેવ; અહં ધાર્મિકાનાહ્વાતું નાગતઃ કિન્તુ મનો વ્યાવર્તયિતું પાપિન એવા

XXVIII તતઃ પરં યોહનઃ ફિઝ્શિનાઞ્ચોપવાસાચારિશિષ્યા યીશોઃ સમીપમ્ આગત્ય કથયામાસુઃ, યોહનઃ ફિઝ્શિનાઞ્ચ શિષ્યા ઉપવસન્તિ કિન્તુ ભવતઃ શિષ્યા નોપવસન્તિ કિં કારણમસ્ય?

XIX તદા યીશુસ્તાન્ બભાષે યાવત્ કાલં સખિભિઃ સહ કન્યાયા વરસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં તે કિમુપવસ્તું શક્નુવન્તિ? યાવત્કાલં વરસ્તૈઃ સહ તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં ત ઉપવસ્તું ન શક્નુવન્તિ।

XX યસ્મિન્ કાલે તેભ્યઃ સકાશાદ્ વરો નેષ્યતે સ કાલ આગચ્છતિ, તસ્મિન્ કાલે તે જના ઉપવત્સ્યન્તિ।

XXI કોપિ જનઃ પુરાતનવસ્ત્રે નૂતનવસ્ત્રં ન સીવ્યતિ, યતો નૂતનવસ્ત્રેણ સહ સેવને કૃતે જીર્ણ વસ્ત્રં છિદ્યતે તસ્માત્ પુન મંહત્ છિદ્રં જાયતે।

XXII કોપિ જનઃ પુરાતનકુતૂષુ નૂતનં દ્રાક્ષારસં ન સ્થાપયતિ, યતો નૂતનદ્રાક્ષારસસ્ય તેજસા તાઃ કુત્વો વિદીર્યન્તે તતો દ્રાક્ષારસશ્ચ પતતિ કુત્વશ્ચ નશ્યન્તિ, અતએવ નૂતનદ્રાક્ષારસો નૂતનકુતૂષુ સ્થાપનીયઃ।

XXIII તદનન્તરં યીશુ ર્થદા વિશ્રામવારે શસ્યક્ષેત્રેણ ગચ્છતિ તદા તસ્ય શિષ્યા ગચ્છન્તઃ શસ્યમસ્રરીશ્છેતું પ્રવૃત્તાઃ।

XXIV અતઃ ફિઝ્શિનો યીશવે કથયામાસુઃ પશ્યતુ વિશ્રામવાસરે યત્ કર્મ ન કર્તવ્યં તદ્ ઇમે કુતઃ કુર્વન્તિ?

XXV તદા સ તેભ્યોડકથયત્ દાયૂદ્ તત્સંફિનશ્ચ ભક્ષ્યાભાવાત્ ક્ષુધિતાઃ સન્તો યત્ કર્મ કૃતવન્તસ્તત્ કિં યુષ્માભિ ન પઠિતમ્?

XXVI અભિયાથનામકે મહાયાજકતાં કુર્વતિ સ કથમીશ્વરસ્યાવાસં પ્રવિશ્ય યે દર્શનીયપૂપા યાજકાન્ વિનાન્યસ્ય કસ્યાપિ ન ભક્ષ્યાસ્તાનેવ બુભુજે સફિલોકેભ્યોડપિ દદૌ।

XXVII સોડપરમપિ જગાદ, વિશ્રામવારો મનુષ્યાર્થમેવ નિરૂપિતોડસ્તિ કિન્તુ મનુષ્યો વિશ્રામવારાર્થં નૈવા।

XXVIII મનુષ્યપુત્રો વિશ્રામવારસ્યાપિ પ્રભુરાસ્તે।

III

I અનન્તરં યીશુઃ પુન ભજનગૃહં પ્રવિષ્ટસ્તસ્મિન્ સ્થાને શુષ્કહસ્ત એકો માનવ આસીત્।

II સ વિશ્રામવારે તમરોગિણં કરિષ્યતિ નવેત્યત્ર બહવસ્તમ્ અપવદિતું છિદ્રમપેક્ષિતવન્તઃ।

III તદા સ તં શુષ્કહસ્તં મનુષ્યં જગાદ મધ્યસ્થાને ત્વમુત્તિષ્ઠા।

IV તતઃ પરં સ તાન્ પપ્રચ્છ વિશ્રામવારે હિતમહિતં તથા હિ પ્રાણરક્ષા વા પ્રાણનાશ એષાં મધ્યે કિં કરણીયં? કિન્તુ તે નિઃશબ્દાસ્તસ્થુઃ।

V તદા સ તેષામન્તઃકરણાનાં કાઠિન્યાદ્દેતો દુઃખિતઃ ક્રોધાત્ યતુર્િદશો દૃષ્ટવાન્ તં માનુષં ગદિતવાન્ તં હસ્તં વિસ્તારય, તતસ્તેન હસ્તે વિસ્તૃતે તદ્દસ્તોડન્યહસ્તવદ્ અરોગો જાતઃ।

VI અથ ફિઝ્શિનઃ પ્રસ્થાય તં નાશયિતું હેરોદીયૈઃ સહ મન્ત્રયિતુમારેભિરે।

VII અતએવ યીશુસ્તત્સ્થાનં પરિત્યજ્ય શિષ્યૈઃ સહ પુનઃ સાગરસમીપં ગતઃ;।

VIII તતો ગાલીલ્લિહ્લૂદા-યિરૂશાલમ્-ઇદોમ્-યર્દનદીપારસ્થાનેભ્યો લોકસમૂહસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ ગતઃ; તદન્યઃ સૌરસીદનોઃ સમીપવાસિલોકસમૂહશ્ચ તસ્ય મહાકર્મણાં વાર્ત શ્રુત્વા તસ્ય સન્નિધિમાગતઃ।

IX તદા લોકસમૂહશ્ચેત્ તસ્યોપરિ પતતિ ઇત્યાશઙ્ક્ય સ નાવમેકાં નિકટે સ્થાપયિતું શિષ્યાનાદિષ્ટવાન્।

X यतोऽनेकमनुष्याणामारोग्यकराणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्वे तं स्प्रष्टुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः।

XI अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तय्यरणयोः पतित्वा प्रोचैः प्रोचुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः।

XII किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परियायितुं निषिद्धवान्।

XIII अनन्तरं स पर्वतमारुह्य यं यं प्रतिच्छा तं तमाहूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः।

XIV तदा स द्वादशजनान् स्वेन सङ्गं स्थातुं सुसंवाद्यन्तयाय प्रेरिता भवितुं

XV सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकराय प्रभावं प्राप्तुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्।

XVI तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो

XVII याकूब् तस्य भ्राता योडन् य आन्द्रियः झिलिपो बर्थलमयः,

XVIII मथी थोमा य आल्डीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परदस्तेष्वर्पयिष्यति स ष्ठरियोतीयिडूदाश्चा

XIX स शिमोने पितरं एत्युपनाम ददौ याकूब् योडन्-भ्यां य विनेरिगिश् अर्थतो मेघनादपुत्रावित्युपनाम ददौ।

XX अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्महान् जनसमागमो ऽभवत् तस्मात्ते भोक्तुमध्यवकाशं न प्राप्ताः।

XXI ततस्तस्य सुहृद्लोका एभां वार्तां प्राप्य स हतज्ञानोभूद् एति कथां कथयित्वा तं धृत्वानेतुं गताः।

XXII अपरञ्च त्रिंशत्सालम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुरयं पुरुषो भूतपत्याभिष्टस्तेन भूतपतिना भूतान् त्याजयति।

XXIII ततस्तानाहूय यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतानं त्याजयितुं शक्नोति?

XXIV किञ्चन राज्यं यदि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

XXV तथा इत्यापि परिवारो यदि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

XXVI तद्गतं शैतान् यदि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् भिन्नो भवति तर्हि सोपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तुच्छिन्नो भवति।

XXVII अपरञ्च प्रबलं जनं प्रथमं न बद्धा कोपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्ध्वैव तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति।

XXVIII अतोऽेतो र्युष्मत्समलं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि यानि पापानीश्वरनिन्दान् कुर्वन्ति तेषां तत्सर्वेषामपराधानां क्षमा भवितुं शक्नोति,

XXIX किन्तु यः कश्चित् पवित्रमात्मानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोऽनन्तदण्डस्यार्हो भविष्यति।

XXX तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतत्कथाऽेतोः स एत्थं कथितवान्।

XXXI अथ तस्य माता भ्रातृगणान् आगत्य बहिस्तिष्ठन्तो लोकान् प्रेष्य तमाहूतवन्तः।

XXXII ततस्तत्सन्निधौ समुपविष्टा लोकास्तं बलाधिरे पश्य बहिस्तव माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विच्छन्ति।

XXXIII तदा स तान् प्रत्युवाच मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास

XXXIV पश्यतेते मम माता भ्रातरश्च।

XXXV यः कश्चिद् ईश्वरस्येष्टां क्रियां करोति स अथेव मम भ्राता भगिनी माता या

IV

I अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपदेष्टुं प्रारंभे, ततस्तत्र बह्नुजानानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारुह्य समुपविष्टः; सर्वे लोकाः समुद्रकूले तस्थुः।

II तदा स दृष्टान्तकथाभिर्बहूंपदिष्टवान् उपदिशंश्च कथितवान्,

III अवधानं कुरुत, अेको बीजवप्ता बीजानि वपुं गतः;

IV वपनकाले कियन्ति बीजानि मार्गपार्श्वे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिण अेत्य तानि यभाद्ः।

V कियन्ति बीजानि स्वल्पमृत्तिकावत्पाषाणभूमौ पतितानि तानि मृदोल्पत्वात् शीघ्रमङ्कुरितानि;

VI किन्तूदिते सूर्ये दग्धानि तथा मूलानो नाधोगतत्वात् शुष्काणि या

VII कियन्ति बीजानि कण्टकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकानि संवृष्टव्य तानि जग्नसुस्तानि न य इलितानि।

VIII तथा कियन्ति बीजान्युत्तमभूमौ पतितानि तानि संवृष्टव्य इलान्युत्पादितानि कियन्ति बीजानि त्रिंशद्गुणानि कियन्ति षष्टिगुणानि कियन्ति शतगुणानि इलानि इलितवन्ति।

IX अथ स तानवदत् यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

X तदनन्तरं निर्जनसमये तत्सङ्गिनो द्वादशशिष्याश्च तं तद्दृष्टान्तवाक्यस्यार्थं पप्रच्छुः।

XI तदा स तानुदितवान् ईश्वरराज्यस्य निगूढवाक्यं बोद्धुं युष्माकमधिकारोऽस्ति;

XII किन्तु ये वडिर्भूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न जानन्ति, शृण्वन्तः शृण्वन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, येतै र्मनःसु कदापि परिवर्तितेषु तेषां पापान्यमोययिष्यन्त," अतोऽहेतोस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि।

XIII अथ स कथितवान् यूयं किमेतद् दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यध्वे? तर्हि कथं सर्वान् दृष्टान्तान् भोत्स्यध्वे?

XIV बीजवप्ता वाक्यरूपाणि बीजानि वपति;

XV तत्र ये ये लोका वाक्यं शृण्वन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूतानि तानि वाक्यरूपाणि बीजान्यपनयति तथेव उप्तबीजमार्गपार्श्वेस्वर्षाः।

XVI ये जना वाक्यं श्रुत्वा सलसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृदि स्थैर्याभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यहेतोः

XVII कुत्रचित् क्लेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विधनं प्राप्नुवन्ति तथेव उप्तबीजपाषाणभूमिस्वर्षाः।

XVIII ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी चिन्ता धनभ्रान्तिर्विषयलोभश्च अेते सर्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विह्वला भवति

XIX तथेव उप्तबीजसकण्टकभूमिस्वर्षाः।

XX ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि कस्य वा शतगुणानि इलानि भवन्ति तथेव उप्तबीजोर्वरभूमिस्वर्षाः।

XXI तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि जनो दीपाधारं परित्यज्य द्रोणस्याधः भटवाया अघे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं?

XXII अतोडेतो र्यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति।

XXIII यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

XXIV अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मदर्थमधिकं दास्यते।

XXV यस्याश्रये वर्द्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वर्द्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते।

XXVI अनन्तरं स कथितवान् अको लोकः क्षेत्रे बीजान्युप्त्वा

XXVII जगारणानिद्राभ्यां दिवानिशं गमयति, परन्तु तद्बीजं तस्याज्ञातरूपेणाङ्कुरयति वर्द्धते यः;

XXVIII यतोडेतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कण्डिशानि तत्पश्चात् कण्डिशपूरानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पाद्यति;

XXIX किन्तु झलेषु पक्केषु शस्यच्छेदनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणां शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यां

XXX पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सह वा तदुपमास्यामि?

XXXI तत् सर्षपैकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्व्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं

XXXII किन्तु वपनात् परम् अङ्कुरयित्वा सर्व्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्तयः शाभाश्च जायन्ते ततस्तच्छयायां पक्षिण आश्रयन्ते।

XXXIII एत्थं तेषां बोधानुरूपं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्,

XXXIV दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्व्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान्।

XXXV तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं याम।

XXXVI तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौक्या प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सह स्थिताः।

XXXVII ततः परं मडाज्जभ्रशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेषु जलैः पूर्याभवस्या

XXXVIII तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगारयित्वा जगद्गुः, डे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति?

XXXIX तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रञ्चोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भवः ततो वायौ निवृत्तेऽब्धिर्निस्तरेज्जोभूत्।

XL तदा स तानुवाय यूयं कुत अतादृक्शङ्काकुला भवत? किं वो विश्वासो नास्ति?

XLI तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारेभिरे, अहो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिणौ कीदृगयं मनुजः।

V

I अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिद्रेरीयप्रदेश उपतस्थुः।

II नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अेकः श्मशानादृत्य तं साक्षात् यकार।

III स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शृङ्गलेन बद्ध्वा स्थापयितुं नाशक्तोत्।

IV जनैर्वारं निगडैः शृङ्गलैश्च स बद्धोपि शृङ्गलान्याकृष्य मोयितवान् निगडानि य भक्त्या ऋणं ऋणं कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शक।

V द्विवादिशं सदा पर्वतं श्मशानञ्च भ्रमित्वा यीत्शब्दं कृतवान् ग्रावन्निश्च स्वयं स्वं कृतवान्।

VI स यीशुं दूरात् पश्यन्नेव धावन् तं प्रणनाम उरैरुवंश्रोवाय,

VII हे सर्वोपरिस्थेश्वरपुत्र यीशो भवता सद्य मे कः सम्बन्धः? अहं त्वामीश्वरेण शापये मां मा यातया।

VIII यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नाराद् अङ्घ्रिर्निर्गच्छ।

IX अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम? तेन प्रत्युक्तं वयमनेके ऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम आङ्घ्रिनी।

X ततोऽस्मान् देशान्न प्रेषयेति ते तं प्रार्थयन्त।

XI तदानीं पर्वतं निकषा बृहन् वराहप्रजश्वरन्नासीत्।

XII तस्माद् भूता विनयेन जगद्गुः, अमुं वराहप्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रङ्गिण्।

XIII यीशुनानुज्ञातास्तेऽपवित्रभूता अङ्घ्रिर्निर्याय वराहप्रजं प्राविशन् ततः सर्वे वराहा वस्तुतस्तु प्रायोद्विसहस्रसङ्ख्यकाः कटकन मडाजवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जङ्घुः।

XIV तस्माद् वराहपालकाः पलायमानाः पुरे ग्रामे य तद्दार्त्तं कथयाञ्चकुः। तदा लोका घटितं तत्कार्यं द्रष्टुं अङ्घ्रिजग्मुः।

XV यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् आङ्घ्रिनीभूतग्रस्तं नरं सवस्त्रं सयेतनं समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा विभ्युः।

XVI ततो दृष्टतत्कार्यलोकास्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराहप्रजस्यापि तां घटनां वर्णयामासुः।

XVII ततस्ते स्वसीमातो अङ्घ्रिन्तुं यीशुं विनेतुमारंभिते।

XVIII अथ तस्य नौकारोडणकाले स भूतमुक्तो ना यीशुना सद्य स्थातुं प्रार्थयते;

XIX किन्तु स तमननुमत्य कथितवान् त्वं निज्जात्मीयानां समीपं गृहञ्च गच्छ प्रभुस्त्वयि कृपां कृत्वा यानि कर्माणि कृतवान् तानि तान् ज्ञापय।

XX अतः स प्रस्थाय यीशुना कृतं तत्सर्वोपर्यर्कं कर्म द्विकापलिदेशे प्रयारयितुं प्रारब्धवान् ततः सर्वे लोका आश्चर्यं मेनिरे।

XXI अनन्तरं यीशौ नावा पुनरन्यपार उत्तीर्णो सिन्धुतटे य तिष्ठति सति तत्समीपे बहुलोकानां समागमोऽभूत्।

XXII अपरं यायीर् नाम्ना कश्चिद् भजनगृहस्याधिप आगत्य तं दृष्ट्वैव यररायोः पतित्वा बहु निवेद्य कथितवान्;

XXIII मम कन्या मृतप्रायाभूद् अतो भवानेत्य तदारोग्याय तस्या गात्रे हस्तम् अर्पयतु तेनैव सा ञ्जिविष्यति।

XXIV तदा यीशुस्तेन सद्य यलितः किन्तु तत्पश्चाद् बहुलोकाश्चलित्वा ताद्गात्रे पतिताः।

XXV अथ द्वादशवर्षाणि प्रदररोगेण।

XXVI शीर्षां चिकित्सकानां नानाचिकित्साभिश्च दुःखं भुक्तवती य सर्वस्वं व्ययित्वापि नारोग्यं प्राप्ता य पुनरपि पीडितासीत्य।

XXVII या स्त्री सा यीशो वर्तिर्त्ता प्राप्य मनसाकथयत् यद्यहं तस्य वस्त्रमात्रं स्पर्शुं लभेयं तदा रोगहीना भविष्यामि।

XXVIII अतोऽहोतः सा लोकारण्यमध्ये तत्पश्चादागत्य तस्य वस्त्रं पस्पर्शा।

XXIX तेनैव तत्क्षणां तस्या रक्तस्रोतः शुष्कं स्वयं तस्माद् रोगान्मुक्ता एत्यपि देहोऽनुभूता।

XXX અથ સ્વસ્માત્ શક્તિર્નિર્ગતા યીશુરેતન્મનસા જ્ઞાત્વા લોકનિવહં પ્રતિ મુખં વ્યાવૃત્ય પૃષ્ટવાન્ કેન મદ્દસ્ત્રં સ્પૃષ્ટં?

XXXI તતસ્તસ્ય શિષ્યા ઊચુઃ ભવતો વપુષિ લોકાઃ સંઘર્ષન્તિ તદ્ દૃષ્ટ્વા કેન મદ્દસ્ત્રં સ્પૃષ્ટમિતિ કુતઃ કથયતિ?

XXXII કિન્તુ કેન તત્ કર્મ્મ કૃતં તદ્ દ્રષ્ટું યીશુશ્ચતુર્દિશો દૃષ્ટવાન્

XXXIII તતઃ સા સ્ત્રી ભીતા કમ્પિતા ચ સતી સ્વસ્યા રુક્ષપ્રતિક્રિયા જાતેતિ જ્ઞાત્વાગત્ય તત્સમ્મુખે પતિત્વા સર્વવૃત્તાન્તં સત્યં તસ્મૈ કથયામાસા

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તાં ગદ્ધિતવાન્, હે કન્યે તવ પ્રતીતિસ્ત્વામ્ અરોગામકરોત્ ત્વં ક્ષેમેણ વ્રજ સ્વરોગાન્મુક્તા ચ તિષ્ઠા

XXXV ઇતિવાક્યવદનકાલે ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનાલ્ લોકા એત્યાધિપં બભાષિરે તવ કન્યા મૃતા તસ્માદ્ ગુરું પુનઃ કુતઃ ક્લિશ્નાસિ?

XXXVI કિન્તુ યીશુસ્તદ્ વાક્યં શ્રુત્વૈવ ભજનગૃહાધિપં ગદ્ધિતવાન્ મા ભૈષીઃ કેવલં વિશ્વાસિહિ

XXXVII અથ પિતરો યાકૂબ્ તદ્ભ્રાતા યોહન્ ચ એતાન્ વિના કમપિ સ્વપશ્ચાદ્ યાતું નાન્વમન્યતા

XXXVIII તસ્ય ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનસમીપમ્ આગત્ય કલહં બહુરોદનં વિલાપન્ન કુર્વતો લોકાન્ દદર્શા

XXXIX તસ્માન્ નિવેશનં પ્રવિશ્ય પ્રોક્તવાન્ યૂયં કુત ઇત્યં કલહં રોદનન્ન કુરુથ? કન્યા ન મૃતા નિદ્રાતિ

XL તસ્માત્તે તમુપજહસુઃ કિન્તુ યીશુઃ સર્વાન્ બહિષ્કૃત્ય કન્યાયાઃ પિતરૌ સ્વસક્લિનશ્ચ ગૃહીત્વા યત્ર કન્યાસીત્ તત્ સ્થાનં પ્રવિષ્ટવાન્

XLI અથ સ તસ્યાઃ કન્યાયા હસ્તૌ ધૃત્વા તાં બભાષે ટાલીયા કૂમી, અર્થતો હે કન્યે ત્વમુત્તિષ્ઠ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ

XLII તુનૈવ તત્ક્ષણં સા દ્વાદશવર્ષવયસ્કા કન્યા પોત્યાય ચલિતુમારેભે, ઇતઃ સર્વે મહાવિસ્મયં ગતાઃ

XLIII તત એતસ્યૈ કિચ્ચિત્ ખાદં દત્તેતિ કથયિત્વા એતત્કર્મ્મ કમપિ ન જ્ઞાપયતેતિ દૃઢમાદિષ્ટવાન્

VI

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સ્વપ્રદેશમાગતઃ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્ચાદ્ ગતાઃ

II અથ વિશ્રામવારે સતિ સ ભજનગૃહે ઉપદેષ્ટુમારબ્ધવાન્ તતોડનેકે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વા વિસ્મિત્ય જગદુઃ, અસ્ય મનુજસ્ય ઈદૃશી આશ્ચર્યક્રિયા કસ્માજ્ જાતા? તથા સ્વકરાભ્યામ્ ઇત્યમદ્ભૂતં કર્મ્મ કર્ત્તુમ્ એતસ્મૈ કથં જ્ઞાનં દત્તમ્?

III કિમયં મરિયમઃ પુત્રસ્તજ્ઞા નો? કિમયં યાકૂબ્-યોસિ-યિહુદા-શિમોનાં ભ્રાતા નો? અસ્ય ભગિન્યઃ કિમિહાસ્માભિઃ સહ નો? ઇત્યં તે તદર્થે પ્રત્યૂહં ગતાઃ

IV તદા યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ સ્વદેશં સ્વકુટુમ્બાન્ સ્વપરિજનાંશ્ચ વિના કુત્રાપિ ભવિષ્યદ્વાદી અસત્કૃતો ન ભવતિ

V અપરન્ન તેષામપ્રત્યયાત્ સ વિસ્મિતઃ કિયતાં રોગિણાં વપુઃષુ હસ્તમ્ અર્પયિત્વા કેવલં તેષામારોગ્યકરણાદ્ અન્યત્ કિમપિ ચિત્રકાર્ય કર્ત્તા ન શક્તઃ

VI અથ સ ચતુર્દિક્થ ગ્રામાન્ ભ્રમિત્વા ઉપદિષ્ટવાન્

VII द्वादशशिष्यान् आहूय अभेद्यभूतान् वशीकर्त्ता शक्तिं दत्त्वा तेषां द्वौ द्वौ ज्ञो प्रेषितवान्।

VIII पुनरित्यादिशद् यूयम् अकैकां यष्टिं विना वस्त्रसंपुटः पूषः कटिबन्धे ताम्रभाण्डञ्च अेषां किमपि मा ग्रह्णीत,

IX मार्गयात्रायै पादेषूपानलौ दत्त्वा द्वे उत्तरीये मा परिधृष्ट्वां

X अपरमध्युक्तं तेन यूयं यस्यां पुर्यां यस्य निवेशनं प्रवेक्ष्यथ तां पुरीं यावन्न त्यक्ष्यथ तावत् तन्निवेशने स्थास्यथा।

XI तत्र यदि केपि युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाश्च न शृण्वन्ति तर्हि तत्स्थानात् प्रस्थानसमये तेषां विरुद्धं साक्ष्यं दातुं स्वपादानास्फाल्य रणः सम्पातयत; अहं युष्मान् यथार्थं वञ्चिं विचारदिने तन्नगरस्यावस्थातः सिदोभामोरयो र्नगरयोरवस्था सद्यतरा भविष्यति।

XII अथ ते गत्वा लोकानां मनःपरावर्त्तनीः कथा प्रचारितवन्तः।

XIII अेवमनेकान् भूतांश्च त्याञ्जितवन्तस्तथा तैलेन मर्दयित्वा बहून् ज्ञानारोगानकार्षुः।

XIV एत्थं तस्य सुध्यातिश्चतुर्दिशो व्याप्ता तदा डेरोद् राजा तन्निशम्य कथितवान्, योऽहं मञ्जुकः श्मशानाद् उत्थित अतोऽतोस्तेन सर्वा अेता अद्भुतक्रियाः प्रकाशन्ते।

XV अन्येऽकथयन् अयम् अेलियः, केपि कथितवन्त अेष भविष्यद्वादी यद्वा भविष्यद्वादिनां सद्दृश अेकीयम्।

XVI किन्तु डेरोद् एत्याकएर्यं भाषितवान् यस्याहं शिरश्छिन्नवान् स अेव योऽहं नयं स श्मशानाद्दुदतिष्ठत्।

XVII पूर्वं स्वभ्रातुः झिलिपस्य पत्न्या उद्वाहं कृतवन्तं डेरोहं योऽहं नवादीत् स्वभ्रातृवधूर्न विवाह्या।

XVIII अतः कारणात् डेरोद् लोकं प्रहित्य योऽहं धृत्वा बन्धनालये बद्धवान्।

XIX डेरोदिया तस्मै योऽहं प्रकुप्य तं हन्तुम् अैच्छत् किन्तु न शक्ता,

XX यस्माद् डेरोद् तं धार्मिकं सत्पुरुषञ्च ज्ञात्वा सम्मन्य रक्षितवान्; तत्कथां श्रुत्वा तदनुसारेण बहूनि कर्माणि कृतवान् हृष्टमनास्तदुपदेशं श्रुतवांश्च।

XXI किन्तु डेरोद् यदा स्वजन्मदिने प्रधानलोकैभ्यः सेनानीभ्यश्च गालील्रदेशीयश्रेष्ठलोकैभ्यश्च रात्रौ भोज्यमेकं कृतवान्

XXII तस्मिन् शुभदिने डेरोदियायाः कन्या समेत्य तेषां समक्षं संनृत्य डेरोदस्तेन सङ्घोपविष्टानाञ्च तीषमञ्जुजन्तु तता नृपः कन्यामाह स्म मत्तो यद् यायसे तदेव तुभ्यं दास्ये।

XXIII शपथं कृत्वाकथयत् येद् राज्याद्धमपि यायसे तदपि तुभ्यं दास्ये।

XXIV ततः सा बहिर्गत्वा स्वमातरं पप्रच्छ किमहं याचिष्ये? तदा साकथयत् योऽहं नो मञ्जुकस्य शिरः।

XXV अथ तूर्णं भूपसमीपम् अेत्य यायमानावदत् क्षणोस्मिन् योऽहं नो मञ्जुकस्य शिरः पात्रे निधाय देहि, अेतद् यायेऽहं।

XXVI तस्मात् भूपोऽतिदुःषितः, तथापि स्वशपथस्य सङ्घोऽज्ञानानुरोधात् तदनुज्ञीकर्त्तुं न शक्तः।

XXVII तत्क्षणां राजा घातकं प्रेष्य तस्य शिर आनेतुमादिष्टवान्।

XXVIII ततः स कारागारं गत्वा तच्छिरश्छित्वा पात्रे निधायानीय तस्यै कन्यायै दत्तवान् कन्या य स्वमात्रे ददौ।

XXIX अननतरं योद्धनः शिष्यास्तद्गार्ता प्राप्यागत्य तस्य कुण्डं श्मशानेऽस्थापयन्।

XXX अथ प्रेषिता यीशोः सन्निधौ मिलिता यद् यद् यद्कः शिक्षयामासुश्च तत्सर्व्ववार्तास्तस्मै कथितवन्तः।

XXXI स तानुवाय यूयं विज्जनस्थानं गत्वा विश्राम्यत यतस्तत्सन्निधौ बहूलोकानां समागमात् ते भोक्तुं नावकाशं प्राप्ताः।

XXXII ततस्ते नावा विज्जनस्थानं गुप्तं गग्मुः।

XXXIII ततो लोकनिवहस्तेषां स्थानान्तरयानं ददर्श, अनेके तं परियित्य नानापुरेभ्यः पदैर्गच्छित्वा ज्वेन तेषामग्रे यीशोः समीपे उपतस्थुः।

XXXIV तदा यीशुर् नावो बहिर्गत्य लोकारण्यानीं दृष्ट्वा तेषु करुणां कृतवान् यतस्तेऽरक्षकमेषा एवासन् तदा स तान नानाप्रसङ्गान् उपदिष्टवान्।

XXXV अथ दिवान्ते सति शिष्या अेत्य यीशुमूयिरे, एदं विज्जनस्थानं दिनत्रावसन्नां

XXXVI लोकानां किमपि जाद्यं नास्ति, अतश्चतुर्दिक्षु ग्रामान् गन्तुं भोज्यद्रव्याणि क्रेतुञ्च भवान् तान् विसृजतु।

XXXVII तदा स तानुवाय यूयमेव तान् भोजयत; ततस्ते जगद्दुर्वयं गत्वा द्विशतसंख्यकैर्मुद्रापादैः पूषान् क्रीत्वा किं तान् भोजयिष्यामः?

XXXVIII तदा स तान् पृष्ठवान् युष्माकं सन्निधौ कति पूषा आसते? गत्वा पश्यत; ततस्ते दृष्ट्वा तमवदन् पञ्च पूषा द्वौ मत्स्यौ य सन्ति।

XXXIX तदा स लोकान् शस्योपरि पंक्तिभिरुपवेशयितुम् आदिष्टवान्,

XL ततस्ते शतं शतं जनाः पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनाश्च पंक्तिभिर्भुवि समुपविविशुः।

XLI अथ स तान् पञ्चपूषान् मत्स्यद्वयञ्च धृत्वा स्वर्गं पश्यन् ईश्वरगुणान् अन्वकीर्त्तयत् तान् पूषान् भंक्त्वा लोकेभ्यः परिवेषयितुं शिष्येभ्यो दत्तवान् द्वा मत्स्यौ य विभज्य सर्व्वेभ्यो दत्तवान्।

XLII ततः सर्व्वे भुक्त्वातृप्यन्।

XLIII अनन्तरं शिष्या अवशिष्टैः पूषैर्भत्स्यैश्च पूषान् द्वादश ऽल्लकान् जगृहुः।

XLIV ते भोक्तारः प्रायः पञ्च सङ्ख्याणि पुरुषा आसन्।

XLV अथ स लोकान् विसृजन्नेव नावमारोढुं स्वस्मादग्रे पारे बैत्सैदापुरं यातुञ्च शिष्यान् वाढमादिष्टवान्।

XLVI तदा स सर्व्वान् विसृज्य प्रार्थयितुं पर्व्वतं गतः।

XLVII ततः सन्ध्यायां सत्यां नौः सिन्धुमध्य उपस्थिता किन्तु स अेकाकी स्थले स्थितः।

XLVIII अथ सम्भुजवातवहनात् शिष्या नावं वाहयित्वा परिश्रान्ता एति ज्ञात्वा स निशायतुर्थयामे सिन्धूपरि पद्भ्यां प्रजन् तेषां समीपमेत्य तेषामग्रे यातुम् उद्यतः।

XLIX किन्तु शिष्याः सिन्धूपरि तं प्रजन्तं दृष्ट्वा भूतमनुमाय रुरुवुः,

L यतः सर्व्वे तं दृष्ट्वा व्याकुलिताः। अतयेव यीशुस्तत्क्षणां तैः सहालय्य कथितवान्, सुस्थिरा भूत, अयमहं मा भैष्ये।

LI अथ नौकामारुह्य तस्मिन् तेषां सन्निधिं गते वातो निवृत्तः; तस्मात्ते मनःसु विस्मिता आश्चर्य्यं मेनिरे।

LII यतस्ते मनसां काठिन्यात् तत् पूषीयम् आश्चर्य्यं कर्म्म न विविक्तवन्तः।

LIII अथ ते पारं गत्वा गिनेषरत्प्रदेशमेत्य तट उपस्थिताः।

LIV तेषु नौकातो बहिर्गतेषु तत्प्रदेशीया लोकास्तं परियित्य

LV यतुर्दिक्षु धावन्तो यत्र यत्र रोगिणो नरा आसन् तान् सर्वान् पटवोपरि निधाय यत्र कुत्रयित् तद्दार्ता प्रापुः तत् स्थानम् आनेतुम् आरेभिरे

LVI तथा यत्र यत्र ग्रामे यत्र यत्र पुरे यत्र यत्र पल्ल्याञ्च तेन प्रवेशः कृतस्तद्धर्ममध्ये लोकाः पीडितान् स्थापयित्वा तस्य खेलग्रन्थिमात्रं स्प्रष्टुम् तोषामर्थं तदनुज्ञां प्रार्थयन्तः यावन्तो लोकाः पस्पृशुस्तावन्त एव गदान्मुक्ताः।

VII

I अनन्तरं यिज्ञशालम आगताः किज्ञशिनोऽध्यापकाश्च यीशोः समीपम् आगताः।

II ते तस्य क्रियतः शिष्यान् अशुचिकरैरर्थाद् अप्रक्षालितहस्तैर्भुञ्जतो दृष्ट्वा तानदूषयन्।

III यतः किज्ञशिनः सर्वयिद्धदीयाश्च प्रायां परम्परागतवाक्यं सम्मन्य प्रतलेन हस्तान् अप्रक्षाल्य न भुञ्जते।

IV आपनाद्यगत्य मञ्जन् विना न जादन्ति; तथा पानपात्राणां जलपात्राणां पित्तलपात्राणाम् आसनानाञ्च जले मञ्जन्म एत्याद्योन्येपि बहवस्तेषामागाराः सन्ति।

V ते किज्ञशिनोऽध्यापकाश्च यीशुं पप्रष्टुः, तव शिष्याः प्रायां परम्परागतवाक्यानुसारेण नाचरन्तोऽप्रक्षालितकरैः कुतो भुञ्जते?

VI ततः स प्रत्युवाच कपटिनो युष्मान् उद्दिश्य यिशयियभविष्यद्वादी युक्तमवादीत्। यथा स्वकीयैरधरैरेते सम्मन्यन्ते सदैव मां। किन्तु मतो विप्रकर्षे सन्ति तेषां मनांसि या

VII शिक्षयन्तो बिधीन् त्राज्ञा भजन्ते मां मुधैव तो।

VIII यूयं जलपात्रपानपात्रादीनि मञ्जयन्तो मनुजपरम्परागतवाक्यं रक्षथ किन्तु ईश्वराज्ञां लंघध्वे; अपरा ईदृश्योनेकाः क्रिया अपि कुरुध्वे।

IX अन्यत्राकथयत् यूयं स्वपरम्परागतवाक्यस्य रक्षार्थं स्पष्टरूपेण ईश्वराज्ञां लोपयथा।

X यतो मूसाद्वारा प्रोक्तमस्ति स्वपितरौ सम्मन्यध्वं यस्तु मातरं पितरं वा दुर्व्याक्यं वक्ति स नितान्तं ह्यन्यतां।

XI किन्तु मदीयेन येन द्रव्येण तवोपकारोभवत् तत् कर्त्तव्यमर्थाद् ईश्वराय निवेदितम्। एदं वाक्यं यदि कोपि पितरं मातरं वा वक्ति

XII तर्हि यूयं मातुः पितुर्वापकारं कर्त्ता तं वारयथा।

XIII एत्थं स्वप्रचारितपरम्परागतवाक्येन यूयम् ईश्वराज्ञां मुधा विधद्वे, ईदृशान्यन्यान्यनेकानि कर्त्माणि कुरुध्वे।

XIV अथ स लोकानाढूय बलाघे यूयं सर्वे मद्राक्यं शृणुत बुध्यध्वञ्च।

XV बाह्याहन्तरं प्रविश्य नरममेध्यं कर्त्ता शक्नोति ईदृशं किमपि वस्तु नास्ति, वरम् अन्तराद् बहिर्गतं यद्दस्तु तन्मनुजम् अमेध्यं करोति।

XVI यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

XVII ततः स लोकान् हित्वा गृहमध्यं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तदृष्टान्तवाक्यार्थं पप्रष्टुः।

XVIII तस्मात् स तान् जगाद यूयमपि किमेतादृगबोधाः? किमपि द्रव्यं बाह्याहन्तरं प्रविश्य नरममेध्यं कर्त्ता न शक्नोति कथामिमां किं न बुध्यध्वे?

XIX तत् तदन्तरं प्रविशति किन्तु कुक्षिमध्यं प्रविशति शेषे सर्वभुक्तवस्तुग्राहिणि बहिर्देशे निर्याति।

XX अपरमध्यवादीद् यन्नरान्निरेति तदेव नरममेध्यं करोति।

XXI यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुयिन्ता परस्त्रीवेश्यागमनं

XXII नरवधश्चौर्यं लोभो दृष्टता प्रवञ्चना कामुकता कुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्वस्तम
छत्यादीनि निर्गच्छन्ति।

XXIII अेतानि सर्वाणि दुरितान्यन्तरादेत्य नरमभेधं कुर्वन्ति।

XXIV अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदो-पुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं
प्रविश्य सर्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्चक्रे किन्तु गुप्तः स्थातुं न शशाक।

XXV यतः सुरङ्गैर्निकीटेशीययूनानीवंशोद्धवस्त्रियाः कन्या भूतग्रस्तासीत् सा स्त्री
तद्दार्ता प्राप्य तत्समीपमागत्य तय्यरणयोः पतित्वा

XXVI स्वकन्यातो भूतं निराकर्ता तस्मिन् विनयं कृतवती।

XXVII किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तृप्यन्तु यतो बालकानां पादं गृहीत्वा
कुक्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुयितः।

XXVIII तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मन्त्राधःस्थाः कुक्कुरा
बालानां करपतितानि पादभण्डानि पादन्ति।

XXIX ततः सोऽकथयद् अेतत्कथाधेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्त्वा भूतो गतः।

XXX अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शय्यास्थितां ददर्शा।

XXXI पुनश्च स सोरसीदो-पुरप्रदेशात् प्रस्थाय टिकापलितेशस्य प्रान्तरभागेन
गालील्लजलधेः समीपं गतवान्।

XXXII तदा लोडैरेकं बधिरं कद्रदञ्च नरं तन्निकटमानीय तस्य गात्रे हस्तमर्पयितुं विनयः
कृतः।

XXXIII ततो यीशु लोकारण्यात् तं निर्जनमानीय तस्य कर्णयोऽङ्गुली ददौ निष्ठीवं दत्त्वा
य तञ्जिह्वां पस्पशी।

XXXIV अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्चस्य तमवदत् छतङ्गतः अर्थान् मुक्तो भूयात्।

XXXV ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णौ मुक्तौ जिह्वायाश्च जाड्यापगमात् स
सुस्पष्टवाक्यमकथयत्।

XXXVI अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां कस्मैयिदपि मा कथयत, किन्तु
स यति न्यषेधत् ते तति बाहुल्येन प्रायारयन्।

XXXVII तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय श्रवणशक्तिं भूकाय य
कथनशक्तिं दत्त्वा सर्व्वं कर्मोत्तमरूपेण यकार।

VIII

I तदा तत्समीपं बहवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः
शिष्यानाल्लय जगाद।

II लोकनिवले मम कृपा जायते ते दिनत्रयं मया सार्द्धं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति।

III तेषां मध्येऽनेके दूराद् आगताः, अलुक्तेषु तेषु मया स्वगृहमभिप्रहितेषु ते पथि
कलमिष्यन्ति।

IV शिष्या अवादिषुः, अेतावतो लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूपान् प्राप्तुं केन
शक्यते?

V ततः स तान् पप्रच्छ युष्माकं कति पूपाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्त।

VI ततः स ताव्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूपान् धृत्वा
ईश्वरगुणान् अनुकीर्तयामास, लंक्त्वा परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति ददौ, ततस्ते लोकेभ्यः
परिवेषयामासुः।

VII તથા તેષાં સમીપે યે ક્ષુદ્રમત્સ્યા આસન્ તાનપ્યાદાય ઈશ્વરગુણાન્ સંકીર્ત્ય પરિવેષયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્

VIII તતો લોકા ભુક્ત્વા તૃપ્તિં ગતા અવશિષ્ટખાદૈઃ પૂર્ણાઃ સપ્તડલ્લકા ગૃહીતાશ્ચા

IX એતે ભોક્તારઃ પ્રાયશ્ચતુઃ સહસ્રપુરુષા આસન્ તતઃ સ તાન્ વિસસર્જા

X અથ સ શિષ્યઃ સહ નાવમારુદ્ધ દલ્માનૂથાસીમામાગતઃ।

XI તતઃ પરં ક્રિઝ્શિન આગત્ય તેન સહ વિવદમાનાસ્તસ્ય પરીક્ષાર્થમ્ આકાશીયચિહ્નં દ્રષ્ટું યાયિતવન્તઃ।

XII તદા સોડન્તર્દીર્ઘં નિશ્વસ્યાકથયત્, એતે વિદ્યામાનનરાઃ કુતશ્ચિન્હં મૃગયન્તે? યુષ્માનહં યથાર્થં બ્રવીમિ લોકાનેતાન્ કિમપિ ચિહ્નં ન દર્શયિષ્યતો

XIII અથ તાન્ હિત્વા પુન નાવમ્ આરુદ્ધ પારમગાત્

XIV એતર્હિ શિષ્યૈઃ પૂર્વેષુ વિસ્મૃતેષુ નાવિ તેષાં સન્નિઘૌ પૂપ એકએવ સ્થિતઃ।

XV તદાનીં યીશુસ્તાન્ આદિષ્ટવાન્ ક્રિઝ્શિનાં હેરોદ્શ્ચ કિણ્વં પ્રતિ સતર્કાઃ સાવધાનાશ્ચ ભવતા

XVI તતસ્તેડન્યોન્યં વિવેચનં કર્તુમ્ આરેભિરે, અસ્માકં સન્નિઘૌ પૂપો નાસ્તીતિ હેતોરિદં કથયતિ

XVII તદ્ બુદ્ધ્વા યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ યુષ્માકં સ્થાને પૂપાભાવાત્ કુત ઇત્યં વિતર્કયથ? યૂયં કિમધાપિ કિમપિ ન જાનીથ? બોદ્ધુઞ્ચ ન શક્નુથ? યાવદદ્ય કિં યુષ્માકં મનાંસિ કઠિનાનિ સન્તિ?

XVIII સત્સુ નેત્રેષુ કિં ન પશ્યથ? સત્સુ કર્ણેષુ કિં ન શૃણુથ? ન સ્મરથ ય?

XIX યદાહં પઞ્ચપૂપાન્ પઞ્ચસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે ભંક્ત્વા દત્તવાન્ તદાનીં યૂયમ્ અવશિષ્ટપૂપૈઃ પૂર્ણાન્ કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તેડકથયન્ દ્વાદશડલ્લકાન્

XX અપરઞ્ચ યદા ચતુઃસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે પૂપાન્ ભંક્ત્વાદદાં તદા યૂયમ્ અતિરિક્તપૂપાનાં કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તે કથયામાસુઃ સપ્તડલ્લકાન્

XXI તદા સ કથિતવાન્ તર્હિ યૂયમ્ અધુનાપિ કુતો બોદ્ધવું ન શક્નુથ?

XXII અનન્તરં તસ્મિન્ બૈત્સૈદાનગરે પ્રાપ્તે લોકા અન્ધમેકં નરં તત્સમીપમાનીય તં સ્પ્રષ્ટું તં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રિરે

XXIII તદા તસ્યાન્ધસ્ય કરૌ ગૃહીત્વા નગરાદ્ બહિર્દેશં તં નીતવાન્; તન્નેત્રે નિષ્ઠીવં દત્ત્વા તદ્ગત્રે હસ્તાવર્પયિત્વા તં પપ્રચ્છ, કિમપિ પશ્યસિ?

XXIV સ નેત્રે ઉન્મીલ્ય જગાદ, વૃક્ષવત્ મનુજાન્ ગચ્છતો નિરીક્ષે

XXV તતો યીશુઃ પુનસ્તસ્ય નયનયો હસ્તાવર્પયિત્વા તસ્ય નેત્રે ઉન્મીલયામાસઃ; તસ્માત્ સ સ્વસ્થો ભૂત્વા સ્પષ્ટ૩પં સર્વ્વલોકાન્ દદર્શા

XXVI તતઃ પરં ત્વં ગ્રામં મા ગચ્છ ગ્રામસ્થં કમપિ ય કિમપ્યનુક્ત્વા નિજગૃહં યાહીત્યાદિશ્ય યીશુસ્તં નિજગૃહં પ્રહિતવાન્

XXVII અનન્તરં શિષ્યૈઃ સહિતો યીશુઃ કૈસરીયાકિલિપિપુરં જગામ, પથિ ગચ્છન્ તાનપૃચ્છત્ કોડહમ્ અત્ર લોકાઃ કિં વદન્તિ?

XXVIII તે પ્રત્યુચુઃ ત્વાં યોહનં મજ્જકં વદન્તિ કિન્તુ કેપિ કેપિ એલિયં વદન્તિ; અપરે કેપિ કેપિ ભવિષ્યદ્વાદિનામ્ એકો જન ઇતિ વદન્તિ

XXIX અથ સ તાનપૃચ્છત્ કિન્તુ કોહમ્? ઇત્યત્ર યૂયં કિં વદથ? તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્ ભવાન્ અભિષિક્તસ્ત્રાતા

XXX તતઃ સ તાન્ ગાઢમાદિશદ્ યૂયં મમ કથા કર્મૈચિદપિ મા કથયતા

XXXI मनुष्यपुत्रेणावश्यं बलवो यातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकेः प्रधानयाजकैरध्यापकैश्च स निन्दितः सन् घातयिष्यते तृतीयदिने उत्थास्यति य, यीशुः शिष्यानुपदेशुमारभ्य कथामिमां स्पष्टमायष्ट।

XXXII तस्मात् पितरस्तस्य हस्तौ धृत्वा तं तर्ज्जितवान्।

XXXIII किन्तु स मुष्ं परावर्त्य शिष्यगणं निरीक्ष्य पितरं तर्जयित्वावादीद् दूरीभव विघ्नकारिन् ईश्वरीयकार्यार्थेऽपि मनुष्यकार्यं तुल्यं रोयततरां।

XXXIV अथ स लोकान् शिष्यांश्चाहूय जगाद् यः कश्चिन् मामनुगन्तुम् इच्छति स आत्मानं दाम्यतु, स्वकुशं गृहीत्वा मत्पश्चाद् आयातु।

XXXV यतो यः कश्चित् स्वप्राणं रक्षितुमिच्छति स तं हारयिष्यति, किन्तु यः कश्चिन् मर्दर्थं सुसंवादायार्थं प्राणं हारयति स तं रक्षिष्यति।

XXXVI अपरञ्च मनुजः सर्व्वं जगत् प्राप्य यदि स्वप्राणं हारयति तर्हि तस्य को लाभः?

XXXVII नरः स्वप्राणविनिमयेन किं दातुं शक्नोति?

XXXVIII अतेषां व्यभियारिणां पापिनाञ्च लोकानां साक्षाद् यदि कोपि मां मत्कथाञ्च लज्जतास्पदं जानाति तर्हि मनुजपुत्रो यदा धर्मदूतैः सह पितुः प्रभावेणागमिष्यति तदा सोपि तं लज्जतास्पदं ज्ञास्यति।

IX

I अथ स तानवादीत् युष्मभ्यमहं यथार्थं कथयामि, ईश्वरराज्यं पराक्रमेणोपस्थितं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वाद्विष्यन्ते, अत्र दण्डायमानानां मध्येपि तादृशा लोकाः सन्ति।

II अथ षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं याकूबं योडनञ्च गृहीत्वा गिरेरुच्यस्य निर्जनस्थानं गत्वा तेषां प्रत्यक्षे मूर्त्यन्तरं दधारा।

III ततस्तस्य परिधेयम् ईदृशम् उज्ज्वलवर्द्धिमपाण्डरं ज्ञातं यद् जगति कोपि रज्जको न तादृक् पाण्डरं कर्त्ता शक्नोति।

IV अपरञ्च अेलियो मूसाश्च तेभ्यो दर्शनं दत्त्वा यीशुना सह कथनं कर्त्तुमारेभातो।

V तदा पितरो यीशुमवादीत् ङे गुरोऽस्माकमत्र स्थितिरुत्तमा, ततश्चैव वयं त्वत्कृते अेकां मूसाकृते अेकाम् अेलियकृते यैकां, अेतास्तिस्रः कुटी निर्माणा।

VI किन्तु स यदुक्तवान् तत् स्वयं न बुबुधे ततः सर्व्वे भिभयाञ्चक्रुः।

VII अेतर्हि पयोदस्तान् छाद्यामास, ममयां प्रियः पुत्रः कथासु तस्य मनांसि निवेशयतेति नभोवाणी तन्मेघान्निर्ययौ।

VIII अथ हठात्ते यतुर्दिशो दृष्ट्वा यीशुं विना स्वैः सहितं कमपि न ददृशुः।

IX ततः परं गिरेरवररोडणकाले स तान् गाढम् दूत्यादिदेश यावन्नरसूनोः श्मशानाद्दुत्थानं न भवति, तावत् दर्शनस्यास्य वार्त्ता युष्माभिः कस्मैयिदपि न वक्तव्या।

X तदा श्मशानाद्दुत्थानस्य कोम्पिप्राय एति वियार्थं ते तद्वाक्यं स्वेषु गोपायाञ्चक्रिरे।

XI अथ ते यीशुं पप्रच्छुः प्रथमत अेलियेनागन्तव्यम् एति वाक्यं कुत उपाध्याया आहुः?

XII तदा स प्रत्युवाय, अेलियः प्रथममेत्य सर्व्वकार्यार्थि साधयिष्यति; नरपुत्रे य लिपि र्यथास्ते तथैव सोपि बहुदुःखं प्राध्यावज्ञास्यते।

XIII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, अेलियार्थे लिपि र्यथास्ते तथैव स अेत्य ययौ, लोकाः स्वेच्छानुज्ञं तमभिव्यवहरन्ति स्म।

XIV अनन्तरं स शिष्यसमीपमेत्य तेषां यतुःपार्श्वं तैः सः ङुषुणनान् विवदमानान् अध्यापकांश्च दृष्टवान्;

XV किन्तु सर्व्वलोकस्तं दृष्टवैव यमत्कृत्य तदासन्नं धावन्तस्तं प्रणोमुः।

XVI तदा यीशुरध्यापकानप्राक्षीद् अतैः सः ङुयं किं विवदध्वे?

XVII ततो लोकानां कश्चिद्वेकः प्रत्यवादीत् ङे गुरो मम सूनुं मूकं भूतधृतञ्च भवदासन्नम् आनयं।

XVIII यदासौ भूतस्तमाक्रमते तदैव पातसति तथा स ङेणायते, दन्तैर्दन्तान् घर्षति क्षीणो भवति यः; ततो ङेतोस्तं भूतं त्याजयितुं भवच्छिष्यान् निवेदितवान् किन्तु ते न शेकुः।

XIX तदा स तमवादीत्, रे अविश्वासिनः सन्ताना युष्माभिः सः कति कालानङ्कं स्थास्यामि? अपरान् कति कालान् वा व आचारान् सङ्घिष्ये? तं मदासन्नमानयत।

XX ततस्तत्सन्निधिं स आनीयत किन्तु तं दृष्टवैव भूतो ङालकं धृतवान्; स य भूमौ पतित्वा ङेणायमानो लुलोढ।

XXI तदा स तत्पितरं पप्रच्छ, अस्येदृशी दशा कति दिनानि भूता? ततः सोवादीत् ङाल्यकालात्।

XXII भूतोयं तं नाशयितुं ङुवुवारान् वह्नौ जले य न्यक्षिपत् किन्तु यदि भवान किमपि कर्त्ता शक्नोति तर्हि दयां कृत्वास्मान् उपकरोतु।

XXIII तदा यीशुस्तमवदत् यदि प्रत्येतुं शक्नोषि तर्हि प्रत्ययिने जनाय सर्व्व साध्यम्।

XXIV ततस्तत्क्षणां तद्दालकस्य पिता प्रोच्यै ङ्वन् साश्रुनेत्रः प्रोवाय, प्रभो प्रत्येमि ममाप्रत्ययं प्रतिकुरु।

XXV अथ यीशु लोङ्कसङ्कं धावित्वायान्तं दृष्ट्वा तमपूतभूतं तर्जयित्वा जगाद, रे ङधिर मूक भूत त्वमेतस्माद् ङङ्किर्भव पुनः कदापि माश्रयैन् त्वामङ्कम् दत्त्वादिशामि।

XXVI तदा स भूतश्चीत्शब्दं कृत्वा तमापीड्य ङङ्किर्जाम, ततो ङालको मृतकल्पो ङभूव तस्मादयं मृतदत्यनेके कथयामासुः।

XXVII किन्तु करं धृत्वा यीशुनोत्थापितः स उत्तस्थौ।

XXVIII अथ यीशो गृहं प्रविष्टे शिष्या गुप्तं तं पप्रच्छुः, वयमेनं भूतं त्याजयितुं कुतो न शक्ताः?

XXIX स उवाच, प्रार्थनोपवासौ विना केनाप्यन्येन कर्म्मणा भूतमीदृशं त्याजयितुं न शक्यं।

XXX अनन्तरं स तत्स्थानादित्वा गालीलमध्येन ययौ, किन्तु तत् कोपि ज्ञानीयादिति स नैच्छत्।

XXXI अपरञ्च स शिष्यानुपदिशन् ङभाषे, नरपुत्रो नरङ्कस्तेषु समर्पयिष्यते ते य तं ङनिष्यन्ति तैस्तस्मिन् ङते तृतीयदिने स उत्थास्यतीति।

XXXII किन्तु तत्कथां ते नाढुध्यन्त प्रष्टुञ्च ङिभ्यः।

XXXIII अथ यीशुः कङ्कान्ङुम्पुरमागत्य मध्येगृहञ्चेत्य तानपृच्छद् वत्र्ममध्ये यूयमन्योन्यं किं विवदध्वे स्म?

XXXIV किन्तु ते निरुत्तरास्तस्थु र्यस्मात्तेषां को मुष्य दिति वत्र्मानि तेङ्कन्योन्यं व्यवदन्त।

XXXV ततः स उपविश्य द्वादशशिष्यान् आङ्क्य ङभाषे यः कश्चित् मुष्यो भवितुमिच्छति स सर्व्वेभ्यो गौणः सर्व्वेषां सेवकश्च भवतु।

XXXVI तदा स ङालकमेकं गृहीत्वा मध्ये समुपावेशयत् ततस्तं कोडे कृत्वा तानवादात्

XXXVII यः कश्चिद्दीदृशस्य कस्यापि बालस्यातिथ्यं करोति स ममातिथ्यं करोति; यः कश्चिन्ममातिथ्यं करोति स केवलम् ममातिथ्यं करोति तत्र मत्प्रेरकस्याप्यातिथ्यं करोति।

XXXVIII अथ योऽन्तं तमब्रवीत् ङे गुरो, अस्माकमननुगामिनम् अकं त्वान्नाम्ना भूतान् त्याज्यन्तं वयं दृष्टवन्तः, अस्माकमपश्चाद्गामित्वाय्यं तं न्यषेधाम।

XXXIX किन्तु यीशुरवदत् तं मा निषेधत, यतो यः कश्चिन् मन्नाम्ना यित्रं कर्म करोति स सडसा मां निन्दितुं न शक्नोति।

XL तथा यः कश्चिद् युष्माकं विपक्षतां न करोति स युष्माकमेव सपक्षः।

XLI यः कश्चिद् युष्मान् प्रीष्टशिष्यान् ज्ञात्वा मन्नाम्ना कंसैकेन पानीयं पातुं ददाति, युष्मानदं यथार्थं वग्मि, स इलेन वञ्चितो न भविष्यति।

XLII किन्तु यदि कश्चिन् मयि विश्वासिनामेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अकस्यापि विध्नं जनयति, तर्हि तस्यैतत्कर्म करणात् कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजल मञ्जणं भद्रं।

XLIII अतः स्वकरो यदि त्वां बाधते तर्हि तं छिन्धि;

XLIV यस्मात् यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणानलनरके करद्वयवस्तव गमनात् करलीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं।

XLV यदि तव पादो विध्नं जनयति तर्हि तं छिन्धि,

XLVI यतो यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विपादवतस्तव निक्षेपात् पादलीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं।

XLVII स्वनेत्रं यदि त्वां बाधते तर्हि तद्युत्पाटय, यतो यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति,

XLVIII तस्मिन् अनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अकनेत्रवत ईश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमं।

XLIX यथा सर्व्वो बलि लवणाक्तः क्रियते तथा सर्व्वो ज्ञो वह्निर्पेषण लवणाक्तः कारिष्यते।

L लवणं भद्रं किन्तु यदि लवणो स्वाद्युता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वाद्युक्तं करिष्यथ? यूयं लवणयुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुत।

X

I अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय यर्दननद्याः पारे यिडूदाप्रदेश उपस्थितवान्, तत्र तदनतिके लोकानां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश।

II तदा डिर्शिनस्तत्समीपम् अत्यं तं परीक्षितुं पप्रच्छः स्वजाया मनुजानां त्यज्या न वेति?

III ततः स प्रत्यवादीत्, अत्र कार्य्ये मूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत्?

IV त उयुः त्यागपत्रं लेपितुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च मूसाऽनुमन्यते।

V तदा यीशुः प्रत्युवाय, युष्माकं मनसां काठिन्याद्धेतो मूसा निदेशमिमम् अलिपत्।

VI किन्तु सृष्टेरादौ ईश्वरो नरान् पुंरूपेण स्त्रीरूपेण य ससर्ज।

VII "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायायाम् आसक्तो भविष्यति,

VIII तौ द्वाव् अकाङ्गौ भविष्यतः।" तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अकाङ्गौ।

IX अतः कारणाद् ईश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तत्र वियोजयेत्।

X अथ यीशुर्गुहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं पप्रच्छुः।

XI ततः सोवदत् कश्चिद् यदि स्वभार्या त्यक्तवान्याम् उद्धति तर्हि स स्वभार्यायाः प्रातिकूल्येन व्यभियारी भवति।

XII कायिन्नारी यदि स्वपतिं हित्वान्यपुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभियारिणी भवति।

XIII अथ स यथा शिशून् स्पृशेत्, तदर्थं लोकेस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानानीतवतस्तर्ज्यामासुः।

XIV यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुड्यन् जगाद, मन्त्रिकटम् आगन्तुं शिशून् मा वारयत, यत अेतादृशा ईश्वरराज्याधिकारिणः।

XV युष्मानहं यथार्थं वस्मि, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यामीश्वरस्य न गृह्णीयात् स कदापि तद्राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति।

XVI अनन्तरं स शिशून्के निधाय तेषां गात्रेषु हस्तौ दत्त्वाशिषं बभाषे।

XVII अथ स वर्त्मना याति, अेतर्हि ज्ञान् अेको धावन् आगत्य तत्सम्भुषे ज्ञानुनी पातयित्वा पृष्टवान्, भोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं?

XVIII तदा यीशुरुवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति।

XIX परस्त्री नाभिगच्छ; नरं मा धातय; स्तेयं मा कुरु; मृषासाक्ष्यं मा देहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्मन्यस्व; निदेशा अेते त्वया ज्ञाताः।

XX ततस्तन प्रत्युक्तं, हे गुरो बाल्यकालाहलं सव्वानितान् आयरामि।

XXI तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभावा आस्ते; त्वं गत्वा सर्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो विश्राणाय, ततः स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अेत्य कुशं वडन् मध्नुवर्ती भव।

XXII किन्तु तस्य बडुसम्पद्धिमानत्वात् स एमां कथामाकर्ण्य विषणो दुःखितश्च सन् जगाम।

XXIII अथ यीशुश्चतुर्दिशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवादीत्, धनिलोकानाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXIV तस्य कथातः शिष्याश्चमग्न्यङ्कुः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXV ईश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूयिरन्ध्रेण मडाङ्गस्य गमनागमनं सुकरं।

XXVI तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोयुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्नुं शक्नोति?

XXVII ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्वं साध्यम्।

XXVIII तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्वं परित्यज्य भवतोनुगामिनो ज्ञाताः।

XXIX ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानहं यथार्थं वदामि, मधर्थं सुसंवाद्यर्थं वा यो ज्ञानः सधनं भ्रातरं भगिनीं पितरं मातरं ज्ञायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा

XXX गृहभ्रातृभगिनीपितृमातृपत्नीसन्तानभूमिनामिह शतगुणान् प्रेत्यानन्तायुश्च न प्राप्नोति तादृशः कोपि नास्ति।

XXXI किन्त्वग्रीया अनेके लोकाः शेषाः, शेषीया अनेके लोकाश्चात्रा भविष्यन्ति।

XXXII अथ यिज्ञासालभ्यानकाले यीशुस्तेषाम् अग्रगामी बभूव, तस्मात्ते यित्रं ज्ञात्वा पश्चाद्गामिनो भूत्वा बिल्युः। तदा स पुन द्र्ददशशिष्यान् गृहीत्वा स्वीयं यद्यद् घटिष्यते तत्तत् तेभ्यः कथयितुं प्रारभे;

XXXIII पश्यत वयं यिज्ञशासाम्पुरं यामः, तत्र मनुष्यपुत्रः प्रधानयाजकानाम्
उपाध्यायानाञ्च करेषु समर्पयिष्यते; ते य वधदण्डाज्ञां द्वापयित्वा परदेशीयानां करेषु तं
समर्पयिष्यन्ति।

XXXIV ते तमुपलस्य कशया प्रहृत्य तद्गुपि निष्ठीवं निक्षिप्य तं हनिष्यन्ति, ततः स
तृतीयदिने प्रोत्थास्यति।

XXXV ततः सिवदेः पुत्रौ याकूब्योहनौ तदन्तिकम् अेत्य प्रोयतुः, हे गुरो यद् आवाभ्यां
यायिष्यते तदस्मदर्थं भवान् करोतु निवेदनमिदमावयोः।

XXXVI ततः स कथितवान्, युवां किमिच्छथः? किं मया युष्मदर्थं करणीयं?

XXXVII तदा तौ प्रोयतुः, आवयोरेकं दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं यैकं तवैश्वर्यपदे
समुपवेष्टुम् आज्ञापय।

XXXVIII किन्तु यीशुः प्रत्युवाय युवामज्ञात्वेदं प्रार्थयेथे, येन कंसेनाहं पास्यामि तेन
युवाभ्यां किं पातुं शक्यते? यस्मिन् मञ्जनेनाहं मञ्जिष्ये तन्मञ्जने मञ्जयितुं किं
युवाभ्यां शक्यते? तौ प्रत्यूयतुः शक्यते।

XXXIX तदा यीशुर्वदत् येन कंसेनाहं पास्यामि तेनावश्यं युवामपि पास्यथः, येन
मञ्जनेन याहं मञ्जिष्ये तत्र युवामपि मञ्जिष्येथे।

XL किन्तु येषामर्थम् एदं निरूपितं, तान् विहायान्यं कमपि मम दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं
वा समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति।

XLI अथान्यदशशिष्या एमां कथां श्रुत्वा याकूब्योहनभ्यां युक्तुः।

XLII किन्तु यीशुस्तान् समाहूय बलाघे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव
प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये मलालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति यूयं ज्ञानीथा।

XLIII किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स
युष्माकं सेवकी भविष्यति,

XLIV युष्माकं यो मडान् भवितुमिच्छति स सर्वेषां किङ्करो भविष्यति।

XLV यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथानेकेषां परित्राणस्य
मूल्यरूपस्वप्राणं दातुञ्चागतः।

XLVI अथ ते यिरीडोनगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्यै लॉकैश्च सह यीशो गर्मनकाले
टीमयस्य पुत्रो बर्टीमयनामा अन्धस्तन्मार्गपार्श्वं भिक्षार्थम् उपविष्टः।

XLVII स नासरीयस्य यीशोरागमनवार्ता प्राप्य प्रोयै र्वक्तुमारेभे, हे यीशो दायूदः
सन्तान मां दयस्वा।

XLVIII ततोनेके लोका मौनीभवति तं तर्जयामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुख्यै र्जगाद, हे
यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्वा।

XLIX तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्वातुं समादिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाहूय बलाघिरे,
हे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति।

L तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः।

LI ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थते? तुभ्यमहं किं करिष्यामी? तदा
सोन्धस्तमुवाय, हे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत्।

LII ततो यीशुस्तमुवाय याहि तव विश्वासस्त्वां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणं स
दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् ययौ।

XI

I अनन्तरं तेषु यि३शालमः समीपस्थयो ॢत्ङ्गीॢथनीयपुरयोरन्तिकस्थं
जैतुननामाद्रिमागतेषु यीशुः प्रेषणकाले द्वौ शिष्याविदं वाक्यं जगाद,

II युवाममुं सम्पुष्पस्थं ग्रामं यातं, तत्र प्रविश्य यो नरं नावलत् तं गर्दभशावकं
द्रक्ष्यथस्तं मोययित्वानयतं।

III किन्तु युवां कर्भेदं कुतः कुरुथः? कथामिमां यदि कोपि पृच्छति तर्हि प्रभोरत्र
प्रयोजनमस्तीति कथिते स शीघ्रं तमत्र प्रेषयिष्यति।

IV ततस्तौ गत्वा द्विमार्गमेलने कस्ययिद् द्वारस्य पार्श्वं तं गर्दभशावकं प्राप्य मोययतः,

V अेतर्हि तत्रोपस्थितलोकानां कश्चिद् अपृच्छत्, गर्दभशिशुं कुतो मोययथः?

VI तदा यीशोराज्ञानुसारेण तेभ्यः प्रत्युदिते तत्क्षणां तमादातुं तेऽनुजङ्गुः।

VII अथ तौ यीशोः सन्निधिं गर्दभशिशुम् आनीय तदुपरि स्ववस्त्राणि पातयामासतुः;
ततः स तदुपरि समुपविष्टः।

VIII तदानेके पथि स्ववासांसि पातयामासुः, परैश्च तरुशाभाश्छित्वा मार्गं विकीर्णाः।

IX अपरञ्च पश्चाद्गामिनोऽग्न्याग्निस्य सर्व्वं जना उचैःस्वरेण वक्तुमारेभिरे, जय
जय यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्य एति।

X तथास्माकमं पूर्व्वपुरुषस्य दायूदो यद्राज्यं परमेश्वरनाम्नायाति तदपि धन्यं,
सर्व्वस्माद्गुह्ये स्वर्गो ईश्वरस्य जयो भवेत्।

XI एत्थं यीशु यि३शालमि मन्दिरं प्रविश्य यतुर्दिकस्थानि सर्वाणि वस्तूनि दृष्टवान्;
अथ सायंकाल उपस्थिते द्वादशशिष्यसहितो ॢथनियं जगाम।

XII अपरेऽहनि ॢथनियाद् आगमनसमये क्षुधात्तो ॢलूवा

XIII ततो दूरे सपत्रमुडुम्बरपादपं विलोक्य तत्र किञ्चित् इलं प्राप्तुं तस्य सन्निदृष्टं ययौ,
तदानीं इलपातनस्य समयो नागच्छति। ततस्तत्रोपस्थितः पत्राणि विना किमप्यपरं न
प्राप्य स कथितवान्,

XIV अद्यारभ्य कोपि मानवस्त्वत्तः इलं न लुञ्जीत; एमां कथां तस्य शिष्याः श्रुश्रुवुः।

XV तदनन्तरं तेषु यि३शालममायातेषु यीशु मन्दिरं गत्वा तत्रस्थानां ॢणिज्जां
मुद्रासनानि पारावतविकेतृणाम् आसनानि य न्युञ्जयाञ्चकार सर्व्वान् क्तृन् विकेतृञ्च
ॢडिञ्चकार।

XVI अपरं मन्दिरमध्येन किमपि पात्रं वोढुं सर्व्वजनं निवारयामासा

XVII लोकानुपदिशन् जगाद, मम गृहं सर्व्वजातीयानां प्रार्थनागृहम् एति नाम्ना
प्रथितं भविष्यति अेतत् किं शास्त्रे लिपितं नास्ति? किन्तु यूयं तदेव योराणां गह्वरं
कुरुथा।

XVIII एमां वाणीं श्रुत्वाध्यापकाः प्रधानयाजकाश्च तं यथा नाशयितुं शक्नुवन्ति
तथोपायं मृगयामासुः, किन्तु तस्योपदेशात् सर्व्वं लोका विस्मयं गता अतस्ते तस्माद्
ॢभ्युः।

XIX अथ सायंसमय उपस्थिते यीशुर्नगराद् ॢडिर्व्राज्जा

XX अनन्तरं प्रातःकाले ते तेन मार्गेण गच्छन्तस्तमुडुम्बरमडीरुहं समूलं शुष्कं दृष्टुः।

XXI ततः पितरः पूर्व्ववाक्यं स्मरन् यीशुं ॢत्पाषं, हे गुरो पश्यतु य उडुम्बरविटपी
भवता शप्तः स शुष्को ॢलूवा।

XXII ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयमीश्वरे विश्वसिता।

XXIII युष्मान् यथार्थं वदामि कोपि यद्येतद्दिर्निं वदति, त्वमुन्थाय गत्वा जलधौ पत, प्रोक्तमिदं वाक्यमवश्यं घटिष्यते, मनसा किमपि न सन्दिह्य येदं विश्वसेत् तर्हि तस्य वाक्यानुसारेण तद् घटिष्यते।

XXIV अतो डेतोरं युष्मान् वयि, प्रार्थनाकाले यद्यदाकांक्षिष्यध्वे तत्तदवश्यं प्राप्स्यथ, एत्थं विश्वसित, ततः प्राप्स्यथा।

XXV अपरञ्च युष्मासु प्रार्थयितुं समुत्थितेषु यदि कोपि युष्माकम् अपराधी तिष्ठति, तर्हि तं क्षमध्वं, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांमि क्षमिष्यते।

XXVI किन्तु यदि न क्षमध्वे तर्हि वः स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांसि न क्षमिष्यते।

XXVII अनन्तरं ते पुन यिंशालमं प्रविशुः, यीशु र्यदा मध्येमन्दिर्म् एतस्ततो गच्छति, तदानीं प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राञ्चश्च तदन्तिकमेत्य कथामिमां पप्रच्छुः,

XXVIII त्वं केनादेशेन कर्माण्येतानि करोषि? तथैतानि कर्माणि कर्त्ता केनादिष्टोसि?

XXIX ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अहमपि युष्मान् अेककथां पृच्छामि, यदि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि कयाज्ञयाडं कर्माण्येतानि करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि।

XXX योडनो मञ्जणम् एश्वरात् ज्ञातं किं मानवात्? तन्मह्यं कथयत।

XXXI ते परस्परं विवेक्तुं प्रारेभिरे, तद् एश्वराद् बभूवेति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रत्यैत? कथमेतां कथयिष्यति।

XXXII मानवाद् अभवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो डेतोः सर्व्वे योडनं सत्यं भविष्यद्वादिनं मन्यन्ते।

XXXIII अतरेव ते यीशुं प्रत्यवादिषु र्वयं तद् वक्तुं न शक्नुमः। यीशुरुवाय, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि, अहमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि।

XII

I अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारंभे, कश्चिदेको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तस्यतुर्दिक्षु वारणीं कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषणकुण्डम् अपनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्प्य दूरदेशं जगाम।

II तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रइलानि प्राप्तुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिणोत्।

III किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य रिक्तडस्तं विससृजुः।

IV ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणाघातैस्तस्य शिरो भङ्गत्वा सापमानं तं व्यसर्जन्।

V ततः परं सोपरं दासं प्राडिणोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्ययित् प्रहारः कस्ययिद् वधश्च तैः कृतः।

VI ततः परं मया स्वपुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं सम्भंस्यन्ते, एत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं पुत्रं प्रषयामास।

VII किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगदुः, अेष उत्तराधिकारी, आगच्छत वयमेनं डन्मस्तथा कृते डधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति।

VIII ततस्तं धृत्वा डत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बडिः प्राक्षिपन्।

IX अनेनासौ द्राक्षाक्षेत्रपतिः किं करिष्यति? स अत्य तान् कृषीवलान् संडत्य तत्क्षेत्रम् अन्येषु कृषीवलेषु समर्पयिष्यति।

X अपरञ्च, "स्थपतयः करिष्यन्ति ग्रावाणं यन्तु तुच्छकं प्राधानप्रस्तरः कोणो स अेव संभविष्यति।

XI એતત્ કર્મ પરેશસ્યાંદ્ભૂતં નો દૃષ્ટિતો ભવેત્ ॥ " ઇમાં શાસ્ત્રીયાં લિપિં યૂયં કિં નાપાઠિષ્ટ?

XII તદાનીં સ તાનુદિશ્ય તાં દૃષ્ટાન્તકથાં કથિતવાન્, ત ઇત્યં બુદ્ધ્વા તં ધર્તામુદતાઃ, કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ, તદનન્તરં તે તં વિહાય વદ્રજુઃ।

XIII અપરઞ્ચ તે તસ્ય વાક્યદોષં ધર્તા કતિપયાન્ કિરુશિનો હરોદીયાંશ્ચ લોકાન્ તદન્તિકં પ્રેષયામાસુઃ।

XIV ત આગત્ય તમવદન્, હે ગુરો ભવાન્ તથ્યભાષી કસ્યાપ્યનુરોધં ન મન્યતે, પક્ષપાતઞ્ચ ન કરોતિ, યથાર્થત ઈશ્વરીયં માર્ગ દર્શયતિ વયમેતત્ પ્રજ્ઞાનીમઃ, કૈસરાય કરો દ્યો ન વાં? વયં દાસ્યામો ન વા?

XV કિન્તુ સ તેષાં કપટં જ્ઞાત્વા જગાદ, કુતો માં પરીક્ષધ્વે? એકં મુદ્રાપાદં સમાનીય માં દર્શયતા

XVI તદા તૈરેકસ્મિન્ મુદ્રાપાદે સમાનીતે સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર લિખિતં નામ મૂર્તિં વા કસ્ય? તે પ્રત્યૂયુઃ, કૈસરસ્યા

XVII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યાણિ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય દ્રવ્યાણિ તુ ઈશ્વરાય દત્ત; તતસ્તે વિસ્મયં મેનિરે।

XVIII અથ મૃતાનામુત્યાનં યે ન મન્યન્તે તે સિદ્ધકિનો યીશોઃ સમીપમાગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ;

XIX હે ગુરો કશ્ચિજ્જનો યદિ નિઃસન્તતિઃ સન્ ભાર્યાયાં સત્યાં મિચ્યતે તર્હિ તસ્ય ભ્રાતા તસ્ય ભાર્યા ગૃહીત્વા ભ્રાતુ વંશોત્પત્તિં કરિષ્યતિ, વ્યવસ્થામિમાં મૂસા અસ્માન્ પ્રતિ વ્યલિખત્।

XX કિન્તુ કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્, તતસ્તેષાં જ્યેષ્ઠભ્રાતા વિવદ્ધ નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિચ્યતા

XXI તતો દ્વિતીયો ભ્રાતા તાં સ્ત્રિયમગૃહણત્ કિન્તુ સોપિ નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિચ્યત; અથ તૃતીયોપિ ભ્રાતા તાદૃશોભવત્।

XXII ઇત્યં સપ્તૈવ ભ્રાતરસ્તાં સ્ત્રિયં ગૃહીત્વા નિઃસન્તાનાઃ સન્તોડમિચ્યન્ત, સર્વ્વશેષે સાપિ સ્ત્રી મિચ્યતે સ્મા

XXIII અથ મૃતાનામુત્યાનકાલે યદા ત ઉત્થાસ્યન્તિ તદા તેષાં કસ્ય ભાર્યા સા ભવિષ્યતિ? યતસ્તે સપ્તૈવ તાં વ્યવહન્।

XXIV તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય શાસ્ત્રમ્ ઈશ્વરશક્તિઞ્ચ યૂયમજ્ઞાત્વા કિમભ્રામ્યત ન?

XXV મૃતલોકાનામુત્યાનં સતિ તે ન વિવહન્તિ વાગદત્તા અપિ ન ભવન્તિ, કિન્તુ સ્વર્ગાયદ્ભૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ।

XXVI પુનશ્ચ "અહમ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વરઃ" યામિમાં કથાં સ્તમ્ભમધ્યે તિષ્ઠન્ ઈશ્વરો મૂસામવાદીત્ મૃતાનામુત્યાનાર્થે સા કથા મૂસાલિખિતે પુસ્તકે કિં યુષ્માભિ નાપાઠિ?

XXVII ઈશ્વરો જીવતાં પ્રભુઃ કિન્તુ મૃતાનાં પ્રભુ ન ભવતિ, તસ્માદ્દેતો યૂયં મહાભ્રમેણ તિષ્ઠથા

XXVIII એતર્હિ એકોઘ્યાપક એત્ય તેષામિત્યં વિચારં શુશ્રાવ; યીશુસ્તેષાં વાક્યસ્ય સદુત્તરં દત્તવાન્ ઇતિ બુદ્ધ્વા તં પૃષ્ટવાન્ સર્વાસામ્ આજ્ઞાનાં કા શ્રેષ્ઠા? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય,

XXIX "હે ઇસ્રાયેલ્લોકા અવધત્, અસ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વર એક એવ,

XXX યૂયં સર્વન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ તસ્મિન્ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયધ્વં," ઇત્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા।

XXXI तथा "स्वप्रतिवासिनि स्ववत् प्रेम कुरुध्वं," ओषा या द्वितीयाज्ञा सा तादृशी; अेताभ्यां द्वाभ्याम् आज्ञाभ्याम् अन्या काप्याज्ञा श्रेष्ठा नास्ति।

XXXII तदा सोध्यापकस्तमवदत्, ङे गुरो सत्यं भवान् यथार्थं प्रोक्तवान् यत अेकस्माद् ँश्वराद् अन्यो द्वितीय ँश्वरो नास्ति;

XXXIII अपरं सर्वान्तःकरणैः सर्वप्राणैः सर्वयित्तैः सर्वशक्तिभिश्च ँश्वरे प्रेमकरणं तथा स्वमीपवासिनि स्ववत् प्रेमकरणञ्च सर्वेभ्यो ङोमबलिदानाद्विभ्यः श्रृंषं भवति।

XXXIV ततो यीशुः सुबुद्धेरिव तस्येदम् उत्तरं श्रुत्वा तं भाषितवान् त्वमीश्वरस्य राज्यान् दूरोसि। एतः परं तेन सह कस्यापि वाक्यस्य विचारं कर्ता कस्यापि प्रगल्भता न ङत।।

XXXV अनन्तरं मध्येमन्दिरम् उपदिशन् यीशुरिमं प्रश्नं यकार, अध्यापका अभिषिक्तं (तारकं) कुतो दायूदः सन्तानं वदन्ति?

XXXVI स्वयं दायूद् पवित्रस्यात्मन आवेशेनेदं कथयामासा यथा। "मम प्रभुमिदं वाक्यवदत् परमेश्वरः। तव शत्रून् ङं यावत् पादपीठं करोमि ना तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्वं उपाविश। "

XXXVII यदि दायूद् तं प्रभूं वदति तर्हि कथं स तस्य सन्तानो भवितुमर्हति? एतरे लोकास्तत्कथां श्रुत्वाननन्दुः।

XXXVIII तदानीं स तानुपदिश्य कथितवान् ये नरा दीर्घपरिधेयानि ङट्टे विपनौ य

XXXIX लोककृतनमस्कारान् भञ्जनगृहे प्रधानासनानि भोञ्जनकाले प्रधानस्थानानि य काङ्क्षन्ते;

XL विधवानां सर्वस्वं ग्रसित्वा छलाद् दीर्घकालं प्रार्थयन्ते तेभ्य उपाध्यायेभ्यः सावधाना भवतः; तेऽधिकतरान् दण्डान् प्राप्स्यन्ति।

XLI तदनन्तरं लोका भाण्डागारे मुद्रा यथा निक्षिपन्ति भाण्डागारस्य सम्भुभे समुपविश्य यीशुस्तदवलुलोकः; तदानीं बडवो धनिनस्तस्य मध्ये बडूनि धनानि निरक्षिपन्।

XLII पश्चाद् अेका दरिद्रा विधवा समागत्य द्विपणामूल्यां मुद्रैकां तत्र निरक्षिपत्।

XLIII तदा यीशुः शिष्यान् आडूय कथितवान् युष्मानं यथार्थं वदामि ये ये भाण्डागारेऽस्मिन् धनानि निःक्षिपन्ति स्म तेभ्यः सर्वेभ्य एयं विधवा दरिद्राधिकम् निःक्षिपति स्म।

XLIV यतस्ते प्रभूतधनस्य किञ्चित् निरक्षिपन् किन्तु दीनेयं स्वदिनयापनयोग्यं किञ्चिदपि न स्थापयित्वा सर्वस्वं निरक्षिपत्।

XIII

I अनन्तरं मन्दिराद् बडिर्गमनकाले तस्य शिष्याणामेकस्तं व्याहृतवान् ङे गुरो पश्यतु कीदृशाः पाषाणाः कीदृक् य निययन्।

II तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययन् पश्यसि? अस्यैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्वे ङधःक्षेप्स्यन्ते।

III अथ यस्मिन् काले ङैतुन्गिरौ मन्दिरस्य सम्भुभे स समुपविष्टस्तस्मिन् काले पितरो याङ्गुब् योडन् आन्द्रियश्रैते तं रडसि पप्रश्नुः;

IV अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? तथैतत्सर्वासां सिद्धयुपक्रमस्य वा किं यिहं? तदस्मभ्यं कथयतु भवान्।

V ततो याशुस्तान् वक्तुमारोभे, कोपि यथा युष्मान् न भ्रामयति तथात्र यूयं सावधाना भवत।

VI यतः प्रीष्टोऽमिति कथयित्वा मम नाम्नानेके समागत्य लोकानां भ्रमं जनयिष्यन्ति;

VII किन्तु यूयं रणस्य वार्तां रणोऽम्बरञ्च श्रुत्वा मा व्याकुला भवत, घटना येता अवश्यमाविन्यः; किन्त्वापाततो न युगान्तो भविष्यति।

VIII देशस्य विपक्षतया देशो राज्यस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दुर्भिक्षं मण्डकलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्व्वे अते दुःप्रस्यारम्भाः।

IX किन्तु यूयम् आत्मार्थे सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका राजसभायां युष्मान् समर्पयिष्यन्ति, तथा भजनगृहे प्रदर्शयिष्यन्ति; यूयं मर्द्ये देशाधिपान् भूपांश्च प्रति साक्ष्यदानाय तेषां सम्भुषे उपस्थापयिष्यध्वे।

X शेषीभवनात् पूर्वं सर्व्वान् देशीयान् प्रति सुसंवाहः प्रयारयिष्यते।

XI किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यद्यद् उत्तरं दास्यथ, तद्यत् तस्य विवेचनं मा कुरुत तद्यत् किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यद्यद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्रक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्त।

XII तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परदस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति।

XIII मम नामडेतोः सर्व्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्य्यम् आलम्बिष्यते सयेव परित्रास्यते।

XIV दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्व्वनाशि जुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिद्धीयदेशे तिष्ठन्ति ते महीध्रं प्रति पलायन्तां;

XV तथा यो नरो गृहोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोऽतु, तथा किमपि वस्तु गृहीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु;

XVI तथा य यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं गृहीतुं परावृत्य न व्रजतु।

XVII तदानीं गर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गतिं भविष्यति।

XVIII युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तद्यत् प्रार्थयध्वं।

XIX यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथममारब्धाद्य यावत् कदापि न ज्ञाता न जनिष्यते या।

XX अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां डेतोः स तदनेहसं संक्षेप्यति।

XXI अन्यथ पश्यत प्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद् युष्मान् येतादृशं वाक्यं व्याहरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भवैव विश्वसित।

XXII यतोनेके मिथ्याप्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बहूनि यिहान्यद्भूतानि कर्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनयिष्यन्ति।

XXIII पश्यत घटनातः पूर्वं सर्व्वकार्य्यस्य वार्तां युष्मभ्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत।

XXIV अपरञ्च तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति।

XXV नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योममण्डलस्था ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति।

XXVI तदानीं मडापराक्रमेण मडैश्वर्येण य मेधमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते।

XXVII अन्यस्य स निजदूतान् प्रहित्य नभोभूम्योः सीमां यावद् जगतश्चतुर्दिग्भ्यः स्वमनोनीतलोकान् संग्रहीष्यति।

XXVIII उदुम्बरतरो दृष्टान्तं शिक्षध्वं यदोदुम्बरस्य तरो र्वीनाः शाप्ता जायन्ते पल्लवादीनि य निगच्छन्ति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्नुथा।

XXIX तद्गद् अेता घटना दृष्ट्वा स कालो द्वार्युपस्थित एति जानीता।

XXX युष्मानहं यथार्थं वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्वं तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते।

XXXI द्यावापृथिव्यो विचलितयोः सत्यो र्भेदीया वाणी न विचलिष्यति।

XXXII अपरञ्च स्वर्गस्थदूतगणो वा पुत्रो वा तातादन्यः कोपि तं दिवसं तं दण्डं वा न ज्ञापयति।

XXXIII अतः स समयः कदा भविष्यति, अेतज्ज्ञानात्मावाद् यूयं सावधानास्तिष्ठत, सतर्काश्च भूत्वा प्रार्थयध्वं;

XXXIV यद्भत् कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति यात्राकरणकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्वांन् स्वे स्वे कर्म्मणि नियोजयति; अपरं दौवारिकं जागरितुं समादिश्य याति, तद्भन् नरपुत्रः।

XXXV गृहपतिः सायंकाले निशीथे वा तृतीययामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूयं न जानीथ;

XXXVI स ङडादागत्य यथा युष्मान् निद्रितान् न पश्यति, तर्ध्वं जागरितास्तिष्ठता।

XXXVII युष्मानहं यद् वदामि तदैव सर्वांन् वदामि, जागरितास्तिष्ठतेति।

XIV

I तदा निस्तारोत्सवकिण्वडीनपूपोत्सवयोरारम्भस्य दिनद्वये ऽवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्च केनापि छलेन यीशुं धर्त्ता ङन्तुञ्च मृगयाञ्चक्रिरे;

II किन्तु लोकानां कलहभयाद्दूरिरे, नयोत्सवकाल उचितमेतदिति।

III अनन्तरं वैथनियापुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशौ भोत्कुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरपाषाणस्य सम्पुटकेन मडाध्वोत्तमतैलम् आनीय सम्पुटकं भंक्तवा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारां पातयाञ्चक्रे।

IV तस्मात् केयित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवंतः कुतोयं तैलापव्ययः?

V यद्येतत् तैल व्यक्तेष्यत तर्हि मुद्रापादशतत्रयादप्यधिकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकैभ्यो दातुमशक्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वायायुधन्।

VI किन्तु यीशुरुवाय, कुत अेतस्यै कृष्ट्रं ददासि? मह्यमियं कर्म्मोत्तमं कृतवती।

VII दरिद्राः सर्वदा युष्माभिः सह तिष्ठन्ति, तस्माद् यूयं यद्रेष्यथ तदैव तानुपकर्त्ता शक्नुथ, किन्त्वहं युष्माभिः सह निरन्तरं न तिष्ठामि।

VIII अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्रपुषि तैलम् अमर्दयत्।

IX अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवादोयं प्रचारयिष्यते तत्र तत्र योषित् अेतस्याः स्मरणार्थं तत्कृतकर्म्मैतत् प्रचारयिष्यते।

X ततः परं द्वादशानां शिष्याणामेक ईषडरियोतीययिडूदाप्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाया।

XI ते तस्य वाङ्मयं समाकण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दत्तुं प्रत्यजानतः; तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयामासा।

XII अनन्तरं किण्वशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं भेषमारणासमये शिष्यास्तं पप्रच्छः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासाद्यिष्यामः? किमिच्छति भवान्?

XIII तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् अभाषे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो यो ज्ञः सज्जलकुम्भं वहन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातः;

XIV स यत् सदनं प्रवेक्ष्यति तद्भवनपतिं वदतं, गुरुराह यत्र सशिष्योऽहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति?

XV ततः स परिष्कृतां सुसज्जितां बृहतीयञ्च यां शालां दर्शयिष्यति तस्याभस्मर्द्धं भोज्यद्रव्याण्यासाद्यतां।

XVI ततः शिष्यौ प्रस्थाय पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासाद्येताम्।

XVII अनन्तरं यीशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं जगाम;

XVIII सर्वेषु भोजनाय प्रोपविष्टेषु स तानुद्धितवान् युष्मानहं यथार्थं व्याहरामि, अत्र युष्माकमेको ज्ञो यो मया सह भुङ्क्ते मां परकरेषु समर्पयिष्यते।

XIX तदानीं ते द्युःप्रिताः सन्त अकैकशस्तं प्रष्टुमारब्धवन्तः स किमहं? पश्चाद् अन्य अकोभिदधे स किमहं?

XX ततः स प्रत्यवदद् अतेषां द्वादशानां यो ज्ञो मया समं भोजनापात्रे पाणिं मज्जयिष्यति स अेव।

XXI मनुजतनयमधि यादृशं लिपितमास्ते तदनुज्ञा गतिस्तस्य भविष्यति, किन्तु यो ज्ञो मानवसुतं समर्पयिष्यते हन्त तस्य जन्माभावे सति भद्रमभविष्यत्।

XXII अपरञ्च तेषां भोजनसमये यीशुः पूर्णं गृहीत्वेश्वरगुणान् अनुकीर्त्य भङ्क्त्वा तेभ्यो दत्त्वा अभाषे, अेतद् गृहीत्वा भुञ्जीध्वम् अेतन्मम विग्रहर्षणं।

XXIII अनन्तरं स कंसं गृहीत्वेश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयित्वा तेभ्यो ददौ, ततस्ते सर्वे उपुः।

XXIV अपरं स तानवादीद् अहूनां निमित्तं पातितं मम नवीननियमर्षणं शोषितमेतत्।

XXV युष्मानहं यथार्थं वदामि, ईश्वरस्य राज्ये यावत् सद्योजातं द्राक्षारसं न पास्यामि, तावदहं द्राक्षाङ्गलरसं पुनर्न पास्यामि।

XXVI तदनन्तरं ते गीतमेकं संगीय अहिं जेतुं शिष्यैः ययुः।

XXVII अथ यीशुस्तानुवाच निशायाभस्यां मयि युष्माकं सर्वेषां प्रत्यूढो भविष्यति यतो लिपितमास्ते यथा, भेषाणां रक्षकञ्चाहं प्रहरिष्यामि वै ततः। भेषाणां निवहो नूनं प्रविडीर्णो भविष्यति।

XXVIII कन्तु मद्गुत्थाने जाते युष्माकमग्रेऽहं गालीलं प्रजिष्यामि।

XXIX तदा पितरः प्रतिअभाषे, यद्यपि सर्वेषां प्रत्यूढो भवति तथापि मम नैव भविष्यति।

XXX ततो यीशुरुक्तावान् अहं तुभ्यं तथ्यं कथयामि, क्षाणाद्यामद्य कुक्कुटस्य द्वितीयवारवशात् पूर्वं त्वं वारत्रयं मामपह्नुष्यसे।

XXXI किन्तु स गाढं व्याहरद् यद्यपि त्वया सार्द्धं मम प्राणो याति तथापि कथमपि त्वां नापह्नुष्ये; सर्वेऽपीतरे तथैव अभाषिरे।

XXXII अपरञ्च तेषु गेत्शिमानानीनामकं स्थान गतेषु स शिष्यान् जगाद, यावदहं प्रार्थये तावदत्र स्थाने यूयं समुपविशत।

XXXIII अथ स पितरं याकूबं योहनञ्च गृहीत्वा वव्राज; अत्यन्तं त्रासितो व्याकुलितश्च तेभ्यः कथयामास,

XXXIV निघनकालवत् प्राणो मेऽतीव दःभमेति, यूयं जाग्रतोत्र स्थाने तिष्ठत।

XXXV ततः स किञ्चिद्दूरं गत्वा भूमावधोमुपः पतित्वा प्रार्थितवानेतत्, यदि भवितुं शक्यं तर्हि दुःभसमयोयं मत्तो दूरीभवतु।

XXXVI अपरमुदितवान् हं पित हं पितः सर्व्वं त्वया साध्यं, ततो हेतोरिभं कंसं मत्तो दूरीकुरु, किन्तु तन् ममेच्छातो न तवेच्छातो भवतु।

XXXVII ततः परं स अत्य तान् निद्रितान् निरीक्ष्य पितरं प्रोवाय, शिमोन् त्वं किं निद्रासि? घटिकाभेकाम् अपि जागरितुं न शक्नोषि?

XXXVIII परीक्षायां यथा न पतथ तदर्थं सयेतनाः सन्तः प्रार्थयध्वं; मन उद्युक्तमिति सत्यं किन्तु वपुरशक्तिकं।

XXXIX अथ स पुनर्नृजित्वा पूर्व्ववत् प्रार्थयाञ्चके।

XL परावृत्यागत्य पुनरपि तान् निद्रितान् ददर्श तदा तेषां लोयनानि निद्रया पूर्णानि, तस्मात्तस्मै का कथा कथयितव्या त अेतद् बोद्धुं न शकुः।

XLI ततःपरं तृतीयवारं आगत्य तेभ्यो ऽकथयद् एदानीमपि शयित्वा विश्राम्यथ? यथेष्टं जातं, समयश्चोपस्थितः पश्यत मानवतनयः पापिलोकानां पाणिषु समर्प्यते।

XLII उत्तिष्ठत, वयं व्रजामो यो जनो मां परपाणिषु समर्पयिष्यते पश्यत स समीपमायातः।

XLIII एमां कथां कथयति स, अेतर्हिद्वादशानामेको यिडूदा नामा शिष्यः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानां प्राचीनलोकानाञ्च सन्निधेः अङ्गलगुडधारिणो बहुलोकान् गृहीत्वा तस्य समीप उपस्थितवान्।

XLIV अपरञ्चासौ परपाणिषु समर्पयिता पूर्व्वमिति सङ्केतं कृतवान् यमहं युम्बिष्यामि स अेवासौ तमेव धृत्वा सावधानं नयत।

XLV अतो हेतोः स आगत्यैव योशोः सविधं गत्वा हं गुरो हं गुरो, एत्युक्त्वा तं युयुम्बा।

XLVI तदा ते तदुपरि पाणीनर्पयित्वा तं दध्नुः।

XLVII ततस्तस्य पार्श्वस्थानां लोकानामेकः अङ्गं निष्कोषयन् मढायाजकस्य दासमेकं प्रहृत्य तस्य कर्णं यिच्छेद।

XLVIII पश्चाद् यीशुस्तान् व्याजहार अङ्गान् लगुडांश्च गृहीत्वा मां किं यौरं धर्तां समायाताः?

XLIX मध्येमन्दिरं समुपदिशन् प्रत्यहं युष्माभिः सह स्थितवानेतदं, तस्मिन् काले यूयं मां नादीधरत, किन्त्वनेन शास्त्रीयं वयनं सेधनीयां।

L तदा सर्व्वं शिष्यास्तं परित्यज्य पलायाञ्चक्रिरे।

LI अथैको युवा मानवो नञ्जकाये वस्त्रमेकं निधाय तस्य पश्चाद् व्रजन् युवलोके धृतो।

LII वस्त्रं विहाय नञ्जः पलायाञ्चके।

LIII अपरञ्च यस्मिन् स्थाने प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राचीनलोकान् मढायाजकेन सह सदसि स्थितास्तस्मिन् स्थाने मढायाजकस्य समीपं यीशुं निन्युः।

LIV पितरो दूरे तत्पश्चाद् एत्वा मढायाजकस्याट्टालिकां प्रविश्य किङ्करैः सहोपविश्य वह्नितापं जग्राह।

LV तदानीं प्रधानयाजका मन्त्रिणश्च यीशुं घातयितुं तत्प्रातिकूल्येन साक्षिणो भृगयाञ्चक्रिरे, किन्तु न प्राप्ताः।

LVI अनेकैस्तद्विरुद्धं मृषासाक्ष्ये दत्तेपि तेषां वाक्यानि न समगच्छन्त।

LVII सर्वशेषे क्रियन्त उत्थाय तस्य प्रातिकूल्येन मृषासाक्ष्यं दत्त्वा कथयामासुः,

LVIII एदं करकृतमन्दिरं विनाश्य दिनत्रयमध्ये पुनरपरम् अकरकृतं मन्दिरं निर्मास्यामि, एति वाक्यम् अस्य मुष्पात् श्रुतमस्मात्भिरिति।

LIX किन्तु तत्रापि तेषां साक्ष्यकथा न सङ्गताः।

LX अथ मढायाजको मध्येसत्तम् उत्थाय यीशुं व्याजहार, अते जनास्त्वयि यत् साक्ष्यमद्दुः त्वमेतस्य किमप्युत्तरं किं न दास्यसि?

LXI किन्तु स किमप्युत्तरं न दत्त्वा मौनीभूय तस्यौ; ततो मढायाजकः पुनरपि तं पृष्टवान् त्वं सख्यिदानन्दस्य तनयो ऽभिषिक्तस्त्रता?

LXII तदा यीशुस्तं प्रोवाय त्वाम्यहम् यूयञ्च सर्वशक्तिमतो दक्षीणपार्श्वं समुपविशन्तं मेघ मारुह्य समायान्तञ्च मनुष्यपुत्रं सन्द्रक्षयथा।

LXIII तदा मढायाजकः स्वं वमनं छित्त्वा व्यावहस्तु

LXIV किमस्माकं साक्षिभिः प्रयोजनम्? ईश्वरनिन्दावाक्यं युष्माभिरश्रावि किं विचारयथ? तदानीं सर्वे जगद्दुर्यं निघनदण्डमर्हति।

LXV ततः कश्चित् कश्चित् तद्भुषि निष्ठीवं नियिक्षेप तथा तन्मुष्पायाग्राद्य यपेटेन हत्त्वा गदितवान् गणयित्वा वद, अनुयराश्च यपेटैस्तमाजघ्नः

LXVI ततः परं पितरेऽट्टालिकाघःकोष्ठे तिष्ठति मढायाजकस्यैका दासी समेत्य

LXVII तं विह्नितापं गृह्णन्तं विलोक्य तं सुनिरीक्ष्य बलाषे त्वमपि नासरतीययीशोः सङ्गिनाम् अेको ज्ञन आसीः।

LXVIII किन्तु सोपहृत्य जगाद तमहं न वद्वि त्वं यत् कथयमि तदप्यहं न बुद्ध्यो तदानीं पितरे यत्वरं गतवति कुक्कुटो ररावा।

LXIX अथान्या दासी पितरं दृष्ट्वा समीपस्थान् ज्ञान् जगाद अयं तेषामेको ज्ञनः।

LXX ततः स द्वितीयवारम् अपहृतवान् पश्चात् तत्रस्था लोकाः पितरं प्रोयुस्त्वमवश्यं तेषामेको ज्ञनः यतस्त्वं गालीलीयो नर एति तवोय्यारणं प्रकाशयति।

LXXI तदा स शपथाभिशापौ कृत्वा प्रोवाय यूयं कथां कथयथ तं नरं न ज्ञानेऽहं।

LXXII तदानीं द्वितीयवारं कुक्कुटो उरावीत्। कुक्कुटस्य द्वितीयरवात् पूर्वं त्वं मां वारत्रयम् अपह्णोष्यसि, एति यद्वाक्यं यीशुना समुदितं तत् तदा संस्मृत्य पितरो रोदितुम् आरभता।

XV

I अथ प्रभाते सति प्रधानयाजकाः प्राञ्च उपाध्यायाः सर्वे मन्त्रिणश्च सत्मां कृत्वा यीशुं बन्धयित्वा पीलाताप्यस्य देशाधिपतेः सविधं नीत्वा समर्पयामासुः।

II तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं यिद्धीयलोकानां राजा? ततः स प्रत्युक्तवान् सत्यं वदसि।

III अपरं प्रधानयाजकास्तस्य बहुषु वाक्येषु दोषमारोपयाञ्चक्रुः किन्तु स किमपि न प्रत्युवाय।

IV तदानीं पीलातस्तं पुनः पप्रच्छ त्वं किं नोत्तरयसि? पश्यैते त्वद्विरुद्धं कतिषु साध्येषु साक्षं ददति।

V कन्तु यीशुस्तदापि नोत्तरं ददौ ततः पीलात आश्चर्यं जगाम।

VI અપરઞ્ચ કારાબદ્ધે કસ્તિંશ્ચિત્ જને તન્મહોત્સવકાલે લોકૈ યાચિતે દેશાધિપતિસ્તં મોચયતી।

VII યે ચ પૂર્વમુપ્પલવમકાર્ષુરુપ્પલવે વધમપિ કૃતવન્તસ્તેષાં મધ્યે તદાનોં બરબ્બાનામક એકો બદ્ધ આસીત્।

VIII અતો હેતોઃ પૂર્વાપરીયાં રીતિકથાં કથયિત્વા લોકા ઉચ્ચૈરુવન્તઃ પીલાતસ્ય સમક્ષં નિવેદયામાસુઃ।

IX તદા પીલાતસ્તાનાયપ્યૌ તર્હિં કિં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?

X યતઃ પ્રધાનયાજકા ઈષ્યાત એવ યીશું સમાર્પયન્નિતિ સ વિવેદ।

XI કિન્તુ યથા બરબ્બાં મોચયતિ તથા પ્રાર્થયિતું પ્રધાનયાજકા લોકાન્ પ્રવર્તયામાસુઃ।

XII અથ પીલાતઃ પુનઃ પૃષ્ટવાન્ તર્હિં યં ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વદથ તસ્ય કિં કરિષ્યામિ યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?

XIII તદા તે પુનરપિ પ્રોચ્યૈઃ પ્રોચુસ્તં કુશે વેદયા।

XIV તસ્માત્ પીલાતઃ કથિતવાન્ કુતઃ? સ કિં કુકર્મ્મ કૃતવાન્? કિન્તુ તે પુનશ્ચ રુવન્તો વ્યાજહુસ્તં કુશે વેદયા।

XV તદા પીલાતઃ સર્વાલ્લોકાન્ તોષયિતુમિચ્છન્ બરબ્બાં મોચયિત્વા યીશું કશાભિઃ પ્રહ્ત્ય કુશે વેદ્યું તં સમર્પયામ્બભૂવા।

XVI અનન્તરં સૈન્યગણોડટ્ટાલિકામ્ અર્થાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશું નીત્વા સેનાનિવહં સમાહુયત્।

XVII પશ્ચાત્ તે તં ધૂમલવર્ણવસ્ત્રં પરિધાપ્ય કણ્ઠકમુકુટં રચયિત્વા શિરસિ સમારોપ્ય

XVIII હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજાન્ નમસ્કાર ઇત્યુકત્વા તં નમસ્કર્તામારેભિરે

XIX તસ્યોત્તમાઙ્ગે વેત્રાઘાતં ચક્રુસ્તદ્રાત્રે નિષ્ઠીવઞ્ચ નિચિક્ષિપુઃ, તથા તસ્ય સમ્મુખે જાનુપાતં પ્રણોમુઃ।

XX ઇત્યમુપહસ્ય ધૂમ્રવર્ણવસ્ત્રમ્ ઉત્તાર્ય તસ્ય વસ્ત્રં તં પર્યઘાપયન્ કુશે વેદ્યું બહિર્નિન્યુશ્ચ।

XXI તતઃ પરં સેકન્દરસ્ય રુદ્રસ્ય ચ પિતા શિમોન્નામા કુરીણીયલોક એકઃ કુતશ્ચિદ્ ગ્રામાદેત્ય પથિ યાતિ તં તે યીશોઃ કુશં વોદ્ધું બલાદ્ દધ્નુઃ।

XXII અથ ગુલ્ગલ્તા અર્થાત્ શિરઃકપાલનામકં સ્થાનં યીશુમાનીય

XXIII તે ગન્ધરસમિશ્રિતં દ્રાક્ષારસં પાતું તસ્મૈ દદુઃ કિન્તુ સ ન જગ્રાહ।

XXIV તસ્મિન્ કુશે વિદ્ધે સતિ તેષામેકૈકશઃ કિં પ્રાપ્સ્યતીતિ નિર્ણયાય

XXV તસ્ય પરિઘેયાનાં વિભાગાર્થં ગુટિકાપાતં ચક્રુઃ।

XXVI અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ લિપિતં દોષપત્રં તસ્ય શિરોઉદ્વમ્ આરોપયાઞ્ચક્રુઃ।

XXVII તસ્ય વામદક્ષિણયો દ્વીં ચૌરૌ કુશયો વિવિધાતો

XXVIII તેનૈવ "અપરાધિજનૈઃ સાહ્યં સ ગણિતો ભવિષ્યતિ," ઇતિ શાસ્ત્રોક્તં વચનં સિદ્ધમભૂત।

XXIX અનન્તરં માર્ગે યે યે લોકા ગમનાગમને ચક્રુસ્તે સર્વ્વ એવ શિરાંસ્થાન્દોલ્ય નિન્દન્તો જગદુઃ, રે મન્દિરનાશક રે દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માયક,

XXX અધુનાત્માનમ્ અવિત્વા કુશાદવરોહ।

XXXI કિંચ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદ્ભત્ તિરસ્કૃત્ય પરસ્પરં ચચક્ષિરે એષ પરનાવત્ કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ।

XXXII યદીસ્રાયેલો રાજાભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હ્યધુનૈન કુશાદવરોહતુ વયં તદ્ દૃષ્ટવા વિશ્વસિષ્યામઃ; કિંચ યૌ લોકૌ તેન સાદ્ધ્ કુશે ડવિધ્યેતાં તાવપિ તં નિર્ભર્ત્સ્યામાસતુઃ।

XXXIII અથ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વો દેશઃ સાન્ધકારોભૂત્

XXXIV તતસ્તૃતીયપ્રહરે યીશુરુચ્યૈરવદત્ એલી એલી લામા શિવક્તની અર્થાદ્ "હે મદીશ મદીશ ત્વં પર્યત્યાક્ષીઃ કુતો હિ માં?"

XXXV તદા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિત્ તદ્વાક્યં નિશમ્યાચખ્યુઃ પશ્યૈષ એલિયમ્ આહૂયતિ।

XXXVI તત એકો જનો ધાવિત્વાગત્ય સ્પન્ને ડમ્લરસં પૂરયિત્વા તં નડાગ્રે નિધાય પાતું તસ્મૈ દન્વાવદત્ તિષ્ઠ એલિય એનમવરોહયિતુમ્ એતિ ન વેતિ પશ્યામિ।

XXXVII અથ યીશુરુચ્યૈઃ સમાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ।

XXXVIII તદા મન્દિરસ્ય જવનિકોર્દ્વવાદધઃચ્યન્તા વિદીર્ણા દ્વિખણ્ડાભૂત્।

XXXIX કિંચ ઇત્યમુચ્યૈરાહૂય પ્રાણાન્ ત્યજન્તં તં દૃષ્ટ્વા તદ્રક્ષણાય નિયુક્તો યઃ સેનાપતિરાસીત્ સોવદત્ નરોયમ્ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ સત્યમ્।

XL તદાનીં મગ્દલીની મરિસમ્ કનિષ્ઠયાકૂબો યોસેશ્ચ માતાન્યમરિયમ્ શાલોમી ચ યાઃ સ્ત્રિયો

XLI ગાલીલ્પ્રદેશે યીશું સેવિત્વા તદ્નુગામિન્યો જાતા ઇમાસ્તદન્યાશ્ચ યા અનેકા નાર્યો યીશુના સાદ્ધ્ ચિરૂશાલમમાયાતાસ્તાશ્ચ દૂરાત્ તાનિ દદ્દશુઃ।

XLII અથાસાદનદિનસ્યાર્થાદ્ વિશ્રામવારાત્ પૂર્વદિનસ્ય સાયંકાલ આગત

XLIII ઈશ્વરરાજ્યાપેક્ષરિમથીયયૂષ્કનામા માન્યમન્ત્રી સમેત્ય પીલાતસવિધં નિર્ભયો ગત્વા યીશોર્દેહં ચયાચો।

XLIV કિન્તુ સ ઇદાનીં મૃતઃ પીલાત ઇત્યસમ્ભવં મત્વા શતસેનાપતિમાહૂય સ કદા મૃત ઇતિ પપ્રચ્છ।

XLV શતસેનાપતિમુખાત્ તજ્જાત્વા યૂષ્કે યીશોર્દેહં દદૌ।

XLVI પશ્ચાત્ સ સૂક્ષ્મં વાસઃ ક્રીત્વા યીશોઃ કાયમવરોહ્ય તેન વાસસા વેષ્ટાયિત્વા ગિરૌ ખાતશ્મશાને સ્થાપિતવાન્ પાષાણં લોઠયિત્વા દ્વારિ નિદધે।

XLVII કિન્તુ યત્ર સોસ્થાપ્યત તત મગ્દલીની મરિયમ્ યોસિમાતૃમરિયમ્ ચ દદ્દશતુઃ।

XVI

I અથ વિશ્રામવારે ગતે મગ્દલીની મરિયમ્ યાકૂબમાતા મરિયમ્ શાલોમી ચેમાસ્તં મદ્દયિતું સુગન્ધિદ્રવ્યાણિ ક્રીત્વા

II સપ્તાહપ્રથમદિનેડતિપ્રત્યૂષે સૂર્યોદયકાલે શ્મશાનમુપગતાઃ।

III કિન્તુ શ્મશાનદ્વારપાષાણોડતિબૃહન્ તં કોડપસારયિષ્યતીતિ તાઃ પરસ્પરં ગદન્તિ!।

IV એતર્હિ નિરીક્ષ્ય પાષાણો દ્વારો ડપસારિત ઇતિ દદ્દશુઃ।

V પશ્ચાત્તાઃ શ્મશાનં પ્રવિશ્ય શુકલવર્ણદીર્ઘપરિચ્છદાવૃતમેકં યુવાનં શ્મશાનદક્ષિણપાર્શ્વ ઉપવિષ્ટં દૃષ્ટવા ચમચ્યક્રુઃ।

VI સોડવદત્, માભૈષ્ટ યૂયં કુશે હતં નાસરતીયયીશું ગવેષયથ સોત્ર નાસ્તિ શ્મશાનાદુદ્ધસ્થાત્; તૈ યત્ર સ સ્થાપિતઃ સ્થાનં તદિદં પશ્યતા।

VII किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमग्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय च वार्त्ताभिमां कथयता

VIII ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्वा पलायन्त भयात् कमपि किमपि नावदंश्चा

IX अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्दुत्थाय यस्याः सप्तभूतास्स्याजितास्तस्यै मगदलीनीभरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ।

X ततः सा गत्वा शोकरोदनकृद्भ्योऽनुगतलोकैभ्यस्तां वार्त्ता कथयामासा

XI किन्तु यीशुः पुनश्चैवन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन्।

XII पश्चात् तेषां द्वायो ग्रामयानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ।

XIII तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चक्रुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन्।

XIV शेषत एकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तदर्शनप्राप्तलोकानां कथायामविश्वासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां हेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान्।

XV अथ तानायभ्यौ यूयं सर्व्वजगद् गत्वा सर्व्वजनान् प्रति सुसंवादं प्रचारयता

XVI तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य मज्जिजतो भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स एडयिष्यते।

XVII किञ्च ये प्रत्येच्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्य्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याज्यिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वदिष्यन्ति।

XVIII अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणनाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षतिर्न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति या

XIX अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश।

XX ततस्ते प्रस्थाय सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारेभिरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावतीं चकारा एति।

લૂકલિખિત: સુસંવાદ:

I પ્રથમતો યે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્ચાસન્ તેડસ્માકં મધ્યે યદત્ સપ્રમાણં વાક્યમર્પયન્તિ સ્મ

II તદનુસારતોડન્યેપિ બહવસ્તદ્દુત્તાન્તં રચયિતું પ્રવૃત્તાઃ।

III અતસ્ત્રેવ હે મહામહિમથિયફિલ્ ત્વં યા યાઃ કથા અશિક્ષ્યથાસ્તાસાં દૃઢપ્રમાણાનિ યથા પ્રાપ્નોષિ

IV તદર્થં પ્રથમમારભ્ય તાનિ સર્વાણિ જ્ઞાત્વાહમપિ અનુક્રમાત્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તુભ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્।

V યિહૂદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વતિ અબીયયાજકસ્ય પર્યાયાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો હારોણવંશોદ્ભવા ઇલીશેવાખ્યા

VI તસ્ય જાયા દ્વાવિમૌ નિર્દોષૌ પ્રભોઃ સર્વાજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ચ સંમન્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકાવાસ્તામ્।

VII તયોઃ સન્તાન એકોપિ નાસીત્, યત ઇલીશેવા બન્ધ્યા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્।

VIII યદા સ્વપર્યાનુક્રમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ

IX તદા યજ્ઞસ્ય દિનપરિપાચ્યા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વાલનં કર્મ તસ્ય કરણીયમાસીત્।

X તદ્ધૂપજ્વાલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તુ બહિસ્તિષ્ઠતિ

XI સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેદ્યાં ધૂપં જ્વાલયતિ તદ્દક્ષિણપાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ।

XII તં દૃષ્ટ્વા સિખરિય ઉદ્ભિવિજે શશક્કે ચ।

XIII તદા સ દૂતસ્તં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહ્યા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોષ્યતે તસ્ય નામ યોહન્ ઇતિ કરિષ્યસિ।

XIV કિન્ન ત્વં સાનન્દઃ સહર્ષશ્ચ ભવિષ્યસિ તસ્ય જન્મનિ બહવ આનન્દિષ્યન્તિ ચ।

XV યતો હેતોઃ સ પરમેશ્વરસ્ય ગોચરે મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા દ્રાક્ષારસં સુરાં વા કિમપિ ન પાસ્યતિ, અપરં જન્મારભ્ય પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ।

XVI સન્ ઇસ્રાયેલ્વંશીયાન્ અનેકાન્ પ્રભોઃ પરમેશ્વરસ્ય માર્ગમાનેષ્યતિ।

XVII સન્તાનાન્ પ્રતિ પિતૃણાં મનાંસિ ધર્મજ્ઞાનં પ્રત્યનાજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ પરાવર્તયિતું, પ્રભોઃ પરમેશ્વરસ્ય સેવાર્થમ્ એકાં સજ્જિજ્ઞતજાતિં વિધાતુશ્ચ સ એલિયરૂપાત્મશક્તિપ્રાપ્તસ્તસ્યાગ્રે ગમિષ્યતિ।

XVIII તદા સિખરિયો દૂતમવાદીત્ કથમેતદ્ વેત્સ્યામિ? યતોહં વૃદ્ધો મમ ભાર્યા ચ વૃદ્ધા।

XIX તતો દૂતઃ પ્રત્યુવાચ પશ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્દર્તી જિબ્રાયેલનામા દૂતોહં ત્વયા સહ કથાં ગદિતું તુભ્યમિમાં શુભવાર્તા દાતુશ્ચ પ્રેષિતઃ।

XX કિન્તુ મદીયં વાક્યં કાલે ફલિષ્યતિ તત્ ત્વયા ન પ્રતીતમ્ અતઃ કારણાદ્ યાવદેવ તાનિ ન સેત્સ્યન્તિ તાવત્ ત્વં વક્તુમશક્તો મૂકો ભવા

XXI તદાનીં યે યે લોકાઃ સિખરિયમપૈક્ષન્ત તે મધ્યેમન્દિરં તસ્ય બહુવિલમ્બાદ્ આશ્ચર્ય મેનિરે

XXII સ બહિરાગતો યદા કિમપિ વાક્યં વક્તુમશક્તઃ સફૂલં કૃત્વા નિઃશબ્દસ્તસ્યૌ તદા મધ્યેમન્દિરં કસ્યચિદ્ દર્શનં તેન પ્રાપ્તમ્ ઇતિ સર્વે બુબુધિરો

XXIII અનન્તરં તસ્ય સેવનપથ્યયિ સમ્પૂર્ણો સતિ સ નિજગેહં જગામા

XXIV કતિપયદિનેષુ ગતેષુ તસ્ય ભાર્ય્યા ઇલીશેવા ગબ્બવતી બભૂવ

XXV પશ્ચાત્ સા પન્નમાસાન્ સંગોપ્યાકથયત્ લોકાનાં સમક્ષં મમાપમાનં ખણ્ડયિતું પરમેશ્વરો મયિ દૃષ્ટિં પાતયિત્વા કર્મદૃશં કૃતવાન્

XXVI અપરંત્ર તસ્યા ગબ્બસ્ય ષષ્ઠે માસે જાતે ગાલીલ્પ્રદેશીયનાસરત્પુરે

XXVII દાયુદો વંશીયાય યૂષ્ફનામ્ને પુરુષાય યા મરિયમ્નામકુમારી વાગદન્તાસીત્ તસ્યાઃ સમીપં જિબ્રાયેલ્ દૂત ઈશ્વરેણ પ્રહિતઃ

XXVIII સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા

XXIX તદાનીં સા તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય વાક્યત ઉદ્વિજ્ય કીદૃશં ભાષણમિદમ્ ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસા

XXX તતો દૂતોડવદત્ હે મરિયમ્ ભયં માકાર્ષીઃ, ત્વયિ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહોસ્તિ

XXXI પશ્ય ત્વં ગબ્બં ધૃત્વા પુત્રં પ્રસોષ્યસે તસ્ય નામ યીશુરિતિ કરિષ્યસિ

XXXII સ મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા સર્વેભ્યઃ શ્રેષ્ઠસ્ય પુત્ર ઇતિ ખ્યાસ્યતિ; અપરં પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તસ્ય પિતુદાયુદઃ સિંહાસનં તસ્મૈ દાસ્યતિ;

XXXIII તથા સ યાકૂબો વંશોપરિ સર્વદા રાજત્વં કરિષ્યતિ, તસ્ય રાજત્વસ્યાન્તો ન ભવિષ્યતિ

XXXIV તદા મરિયમ્ તં દૂતં બભાષે નાહં પુરુષસઙ્ગં કરોમિ તર્હિ કથમેતત્ સમ્ભવિષ્યતિ?

XXXV તતો દૂતોડકથયત્ પવિત્ર આત્મા ત્વામાશ્રાયિષ્યતિ તથા સર્વશ્રેષ્ઠસ્ય શક્તિસ્તવોપરિ છાયાં કરિષ્યતિ તતો હેતોસ્તવ ગબ્બાદ્ યઃ પવિત્રબાલકો જનિષ્યતે સ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યતિ

XXXVI અપરંત્ર પશ્ય તવ જ્ઞાતિરિલીશેવા યાં સર્વે બન્ધ્યામવદન્ ઇદાનીં સા વાર્હક્યે સન્તાનમેકં ગબ્બેડધારયત્ તસ્ય ષષ્ઠમાસોભૂત્

XXXVII કિમપિ કર્મ નાસાધ્યમ્ ઈશ્વરસ્યા

XXXVIII તદા મરિયમ્ જગાદ, પશ્ય પ્રભેરહં દાસી મહં તવ વાક્યાનુસારેણ સર્વમેતદ્ ઘટતામ્; અનનતરં દૂતસ્તસ્યાઃ સમીપાત્ પ્રતસ્થો

XXXIX અથ કતિપયદિનાત્ પરં મરિયમ્ તસ્માત્ પર્વતમયપ્રદેશીયચિહ્નદ્વાયા નગરમેકં શીઘ્રં ગત્વા

XL સિખરિયયાજકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય જાયામ્ ઇલીશેવાં સમ્બોધ્યાવદત્

XLI તતો મરિયમઃ સમ્બોધનવાક્યે ઇલીશેવાયાઃ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ તસ્યા ગબ્બસ્થબાલકો નનર્તી તત ઇલીશેવા પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા સતી

XLII પ્રોચ્યૈર્ગદિતુમારેભે, યોષિતાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા, તવ ગબ્બસ્થઃ શિશુશ્ચ ધન્યઃ

XLIII ત્વં પ્રભોર્માતા, મમ નિવેશને ત્વયા ચરણાવર્પિતો, મમાદ્ય સૌભાગ્યમેતત્

XLIV પશ્ય તવ વાક્યે મમ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ મમોદરસ્થઃ શિશુરાનન્દાન્ નનર્તી

XLV યા સ્ત્રી વ્યશ્વસીત્ સા ધન્યા, યતો હેતોસ્તાં પ્રતિ પરમેશ્વરોક્તં વાક્યં સર્વે સિદ્ધં ભવિષ્યતિ

XLVI તદાનીં મરિયમ્ જગાદા ધન્યવાદં પરેશસ્ય કરોતિ મામકં મનઃ

XLVII મમાત્મા તારકેશે ચ સમુલ્લાસં પ્રગચ્છતિ

XLVIII અકરોત્ સ પ્રભુ દુષ્ટિં સ્વદાસ્યા દુર્ગતિં પ્રતિા પશ્યાદારભ્ય માં ધન્યાં વક્ષ્યન્તિ પુરુષાઃ સદા।

XLIX યઃ સર્વ્વશક્તિમાન્ યસ્ય નામાપિ ય પવિત્રકં સ એવ સુમહત્કર્મ્મ કૃતવાન્ મન્નિમિત્તકં।

L યે બિભ્યતિ જનાસ્તસ્માત્ તેષાં સન્તાનપંક્તિષુ અનુકમ્પા તદીયા ય સર્વ્વદૈવ સુતિષ્ઠતિ।

LI સ્વબાહુબલતસ્તેન પ્રાકાશ્યત પરાક્રમઃ। મનઃકુમન્ત્રણાસાર્દ્ધં વિકીર્ચન્તેડભિમાનિનઃ।

LII સિંહાસનગતાલ્લોકાન્ બલિનશ્રાવરોહ્ય સઃ। પદેષૂચ્યેષુ લોકાંસ્તુ ક્ષુદ્રાન્ સંસ્થાપયત્યપિ।

LIII ક્ષુધિતાન્ માનવાન્ દ્રવ્યૈરુત્તમૈઃ પરિતર્પ્ય સઃ। સકલાન્ ધનિનો લોકાન્ વિસૃજેદ્ રિક્તહસ્તકાન્।

LIV ઇબ્રાહીમિ ય તદ્દ્વંશે યા દયાસ્તિ સદૈવ તાં। સ્મૃત્વા પુરા પિતૃણાં નો યથા સાક્ષાત્ પ્રતિશ્રુતાં।

LV ઇસ્રાયેલ્સેવકસ્તેન તથોપક્રિયતે સ્વયં।

LVI અનન્તરં મરિયમ્ પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઇલીશેવયા સહોષિત્વા વ્યાધુચ્ય નિજનિવેશનં યયૌ।

LVII તદનન્તરમ્ ઇલીશેવાયાઃ પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે સતિ સા પુત્રં પ્રાસોષ્ટ।

LVIII તતઃ પરમેશ્વરસ્તસ્યાં મહાનુગ્રહં કૃતવાન્ એતત્ શ્રુત્વા સમીપવાસિનઃ કુટુમ્બાશ્રાગત્ય તયા સહ મુમુદિરે।

LIX તથાષ્ટમે દિને તે બાલકસ્ય ત્વયં છેતુમ્ એત્ય તસ્ય પિતૃનામાનુરૂપં તન્નામ સિખરિય ઇતિ કર્તુમીષુઃ।

LX કિન્તુ તસ્ય માતાકથયત્ તન્ન, નામાસ્ય યોહન્ ઇતિ કર્તવ્યમ્।

LXI તદા તે વ્યાહરન્ તવ વંશમધ્યે નામેદ્દશં કસ્યાપિ નાસ્તિ।

LXII તતઃ પરં તસ્ય પિતરં સિખરિયં પ્રતિ સદ્કેત્ય પપ્રચ્છુઃ શિશોઃ કિં નામ કારિષ્યતે?

LXIII તતઃ સ ફલકમેકં યાયિત્વા લિલેખ તસ્ય નામ યોહન્ ભવિષ્યતિ। તસ્માત્ સર્વ્વે આશ્ચર્ય્ય મેનિરે।

LXIV તત્ક્ષણં સિખરિયસ્ય જિહ્વાજાડ્યેડપગતે સ મુખં વ્યાદાય સ્પષ્ટવર્ણમુચ્યાર્ય્ય ઈશ્વરસ્ય ગુણાનુવાદં ચકાર।

LXV તસ્માચ્યતુર્દિકસ્થાઃ સમીપવાસિલોકા ભીતા એવમેતાઃ સર્વ્વાઃ કથા ચિહ્નદાયાઃ પર્વ્વતમયપ્રદેશસ્ય સર્વ્વત્ર પ્રચારિતાઃ।

LXVI તસ્માત્ શ્રોતારો મનઃસુ સ્થાપયિત્વા કથયામ્બભૂવુઃ કીદૃશોયં બાલો ભવિષ્યતિ? અથ પરમેશ્વરસ્તસ્ય સહાયોભૂત્।

LXVII તદા યોહનઃ પિતા સિખરિયઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ સન્ એતાદૃશં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથયામાસ।

LXVIII ઇસ્રાયેલઃ પ્રભુ ચસ્તુ સ ધન્યઃ પરમેશ્વરઃ। અનુગૃહ્ય નિજાલ્લોકાન્ સ એવ પરિમોચયેત્।

LXIX વિપક્ષજનહસ્તેભ્યો યથા મોચ્યામહે વયં યાવજજીવન્ન ધર્મ્મેણ સારલ્યેન ય નિર્ભયાઃ।

LXX સેવામહૈ તમેવૈકમ્ એતત્કારણમેવ યા સ્વકીયં સુપવિત્રન્ન સંસ્મૃત્ય નિયમં સદા।

LXXI કૃપયા પુરુષાન્ પૂર્વાન્ નિકષાર્થાન્તુ નઃ પિતુઃ। ઇબ્રાહીમઃ સમીપે યં શપથં કૃતવાન્ પુરા।

LXXII तमेव सङ्कलं कर्त्तं तथा शत्रुगणस्य या ऋतीयाकारिणश्चैव करेभ्यो रक्षाणाय नः।

LXXIII सृष्टेः प्रथमतः स्वीयैः पवित्रैर्भाविवाद्विभिः।

LXXIV यथोक्तवान् तथा स्वस्य दायूदः सेवकस्य तु।

LXXV वंशे त्रातारमेकं स समुत्पादितवान् स्वयम्।

LXXVI अतो हे बालक त्वन्तु सर्वेभ्यः श्रेष्ठ एव यः। तस्यैव भाविवादीति प्रविष्यातो भविष्यसि। अस्माकं यरणान् क्षेमे मार्गे यालयितुं सदा। एवं ध्वान्तेऽर्थतो मृत्योश्छायायां ये तु मानवाः।

LXXVII उपविष्टास्तु तानेव प्रकाशयितुमेव हि। कृत्वा मलानुकम्पां हि यामेव परमेश्वरः।

LXXVIII उद्द्वेष्यात् सूर्यमुदाय्यैवास्मभ्यं प्रादात्तु दर्शनां तयानुकम्पया स्वस्य लोकानां पापभोग्ये।

LXXIX परित्राणस्य तेभ्यो हि ज्ञानविश्राणनाय या प्रभो मार्गं परिष्कर्तुं तस्याग्रायी भविष्यसि॥

LXXX अथ बालकः शरीरेण बुद्ध्या य वद्विस्तुमारेभे; अपरञ्च स ष्णायेलो वंशीयलोकानां समीपे यावन्न प्रकटीभूतस्तास्तावत् प्रान्तरे न्यवसत्।

II

I अपरञ्च तस्मिन् काले रण्यस्य सर्वेषां लोकानां नामानि लेभयितुम् अगस्तकैसर आज्ञापयामास।

II तदनुसारेण कुरीणियनामनि सुरियादेशस्य शासके सति नामलेभनं प्रारेभे।

III अतो हेतोर्नाम लेभितुं सर्वे जनाः स्वीयं स्वीयं नगरं जग्मुः।

IV तदानीं यूषङ् नाम लेभितुं वागदत्तया स्वभार्यया गवर्भवत्या भरियमा सह स्वयं दायूदः सजातिवंश इति कारणेण गालीलप्रदेशस्य नासरत्नगराद्

V यिडूदाप्रदेशस्य बैत्लेहमाष्यं दायूदगरं जगाम।

VI अन्यस्य तत्र स्थाने तयोस्तिष्ठतोः सतो भरियमः प्रसूतिकाल उपस्थिते

VII सा तं प्रथमसुतं प्रासोष्ट किन्तु तस्मिन् वासगृहे स्थानाभावाद् बालकं वस्त्रेण वेष्टयित्वा गोशालायां स्थापयामास।

VIII अनन्तरं ये क्रियन्तो मेषपालकाः स्वमेषप्रणखरक्षायै तत्रदेशे स्थित्वा रण्यं प्रान्तरे प्रहरिणः कर्म कुर्वन्ति,

IX तेषां समीपं परमेश्वरस्य दूत आगत्योपतस्थौ; तदा यतुष्यार्थं परमेश्वरस्य तेजसः प्रकाशितत्वात् तेऽतिशशङ्किरे।

X तदा स दूत उवाच मा भैष्ट पश्यताद्ये दायूदः पुरे युष्मन्निमित्तं त्राता प्रभुः प्रीष्टोऽजनिष्ट,

XI सर्वेषां लोकानां मलानन्देनकम् एभं मङ्गलवृत्तान्तं युष्मान् ज्ञापयामि।

XII यूयं (तत्स्थानं गत्वा) वस्त्रवेष्टितं तं बालकं गोशालायां शयनं द्रक्ष्यथ युष्मान् प्रतीदं यिहं भविष्यति।

XIII दूत एभां कथां कथितवति तत्राकस्मात् स्वर्गीयाः पृतना आगत्य कथाम् एभां कथयित्वेश्वरस्य गुणानन्ववाद्विषुः, यथा,

XIV सर्वोद्द्वेष्यैरीश्वरस्य मडिमा सम्प्रकाशयतां। शान्तिर्भूयात् पृथिव्यास्तु सन्तोषश्च नरान् प्रति॥

XV ततः परं तेषां सन्निधे दूतगणो स्वर्गं गते मेषपालकाः परस्परम् अवेयन् आगच्छत प्रभुः परमेश्वरो यां घटनां ज्ञापितवान् तस्या याथर्थं ज्ञातुं वयमधुना बैत्लेहम्पुरं यामः।

XVI पश्चात् ते तूर्णं व्रजित्वा मरियमं यूषङ्कं गोशालायां शयनं बालकञ्च दृष्टुः।

XVII एत्थं दृष्ट्वा बालकस्यार्थं प्रोक्तां सर्वकथां ते प्रायारयाञ्चक्रुः।

XVIII ततो ये लोका मेषरक्षकाणां वदन्त्यस्तां वार्तां शुश्रुवुस्ते मडाश्चर्य्यं मेनिरे।

XIX किन्तु मरियम् अेतत्सर्वघटनानां तात्पर्य्यं विविच्य मनसि स्थापयामासा।

XX तत्पश्चाद् दूतविज्ञप्तानुत्तं श्रुत्वा दृष्ट्वा य मेषपालका ईश्वरस्य गुणानुवाहं धन्यवाहञ्च कुर्वाणाः परावृत्य ययुः।

XXI अथ बालकस्य त्वच्छेदनकालेऽष्टमदिवसे समुपस्थिते तस्य गर्भस्थितेः पुर्व्वं स्वर्गायद्भूतो यथाज्ञापयत् तदनुत्तं ते तन्नामधेयं यीशुरिति यङ्किरे।

XXII ततः परं मूसाविभितव्यवस्थाया अनुसारेण मरियमः श्रुयित्काल उपस्थिते,

XXIII "प्रथमजः सर्व्वः पुरुषसन्तानः परमेश्वरे समर्प्यतां," एति परमेश्वरस्य व्यवस्थया।

XXIV यीशुं परमेश्वरे समर्पयितुम् शास्त्रीयविध्युक्तं कपोतद्वयं पारावतशावकद्वयं वा बलिं दातुं ते तं गृहीत्वा यिज्ञशालमम् आययुः।

XXV यिज्ञशालम्पुरनिवासी शिमियोन्नामा धार्मिक अेक आसीत् स एसायेलः सान्त्वनामपेक्ष्य तस्थौ किञ्च पवित्र आत्मा तस्मिन्नाविर्भूतः।

XXVI अपरं प्रभुणा परमेश्वरेणाभिषिक्ते त्रातरि त्वया न दृष्टे त्वं न मरिष्यसीति वाक्यं पवित्रेण आत्मना तस्म प्राकथ्यता।

XXVII अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुत्तं कर्म कर्तुं तं मन्दिरम् आनिन्यतुस्तदा।

XXVIII शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरमागत्य तं कोडे निधाय ईश्वरस्य धन्यवाहं कृत्वा कथयामास, यथा,

XXIX हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारतः। एधानीन्तु सकल्याणो भवता संविसृज्यताम्।

XXX यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरूपकं।

XXXI एसायेलीयलोकस्य मडागौरवरूपकं।

XXXII यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुजे त्वमञ्जुजनः। सखेव विधतेऽस्माकं ध्रवं नयननगोयरे।

XXXIII तदानीं तेनोक्ता अेताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूषङ्कं य विस्मयं मेनाते।

XXXIV ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं मरियमम् उवाच, पश्य एसायेलो वंशमध्ये बहूनां पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बहूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति।

XXXV तस्मात् तवापि प्राणाः शूलेन व्यत्स्यन्ते।

XXXVI अपरञ्च आशेरस्य वंशीयङ्किनूयेलो दृडिता हन्नाप्या अतिज्वरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाहात् परं सप्त वत्सरान् पत्या सह न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं।

XXXVII मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनोपवासैर्दिवानिशम् ईश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरमागत्य।

XXXVIII परमेश्वरस्य धन्यवाहं यकार, यिज्ञशालम्पुरवासिनो यावन्तो लोका मुक्तिमपेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोर्वृत्तान्तं ज्ञापयामासा।

XXXIX एत्थं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्व्वेषु कर्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलो नासरतनामकं निजनगरं प्रतस्थाते।

XL तत्पश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमेत्य ज्ञानेन परिपूर्णा आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेभे तथा तस्मिन् ईश्वरानुग्रहो बभूव

XLI तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिज्ञाालमम् अगच्छताम्

XLII अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयस्के सति तौ पर्वसमयस्य रीत्यनुसारेण यिज्ञाालमं गत्वा

XLIII पार्व्वेणं सम्पाद्य पुनरपि व्याधुय्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिज्ञाालमि तिष्ठति। यूपङ्क् तन्माता य तद् अविदित्वा

XLIV स सङ्गिभिः सह विद्यत एतस्य बुद्ध्या दिनैकगम्यमार्गं जग्मतुः। किन्तु शेषे ज्ञातिबन्धूनां समीपे मृगयित्वा तद्दृशेमप्राप्य

XLV तौ पुनरपि यिज्ञाालमम् परावृत्यागत्य तं मृगयाञ्चक्रुः।

XLVI अथ दिनत्रयात् परं पण्डितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्त्वं पृच्छंश्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः।

XLVII तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्वे श्रोतारो विस्मयमापद्यन्ते।

XLVIII तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमय्यकतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, डे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समायरस्त्वम्? पश्य तव पिताहञ्च शोकाकुलौ सन्तौ त्वामन्विच्छावः स्म।

XLIX ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छतं? पितुर्गृहे मया स्थातव्यम् एतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते?

L किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्य्यं बोद्धुं नाशक्नुतां।

LI ततः परं स ताभ्यां सह नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्वा एताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास।

LII अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् ईश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे।

III

I अनन्तरं तिभिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिडूदादेशाधिपति उर्रोद् तु गालील्यदेशस्य राजा इल्लिपिनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राप्पीनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत् लुषानीयनामा अविदीनीदेशस्य राजासीत्

II हानन् क्रियङ्गाश्चेमौ प्रधानयाजाकावास्तां तदानीं सिपरियस्य पुत्राय योहने मध्येप्रान्तरम् ईश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति

III स यदन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोयनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिह्वृपं यन्मज्जनं तदीयाः कथाः सर्वत्र प्रचारयितुमारेभे।

IV यिशयियभविष्यद्भक्तृग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना।

V कारिष्यन्ते समुच्छ्रायाः सकला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्चोपपर्वताः। कारिष्यन्ते य या वक्रास्ताः सर्वाः सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्यन्तीयभूमयः।

VI ईश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः। एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्ययिद् रवः॥

VII ये ये लोका मज्जनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतयामास?

VIII તસ્માદ્ ઇબ્રાહીમ્ અસ્માકં પિતા કથામીદૃશીં મનોભિ ન કથયિત્વા યૂયં મનઃપરિવર્તનયોગ્યં ફલં ફલતઃ; યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ પાષાણોભ્ય એતેભ્ય ઈશ્વર ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનોત્પાદને સમર્થઃ।

IX અપરઞ્ચ તરુમૂલેડધુનાપિ પરશુઃ સંલગ્નોસ્તિ યસ્તરુરુત્તમં ફલં ન ફલતિ સ છિદ્યતેડગ્રૌ નિક્ષિપ્યતે ચા

X તદાનીં લોકાસ્તં પપ્રચ્છુસ્તર્હિ કિં કર્તવ્યમસ્માભિઃ?

XI તતઃ સોવાદીત્ યસ્ય દ્વે વસને વિદ્યેતે સ વસ્ત્રહીનાયૈકં વિતરતુ કિંચ યસ્ય ખાદ્યદ્રવ્યં વિદ્યેતે સોપિ તથૈવ કરોતુ।

XII તતઃ પરં કરસન્નાયિનો મજ્જનાર્થમ્ આગત્ય પપ્રચ્છુઃ હે ગુરો કિં કર્તવ્યમસ્માભિઃ?

XIII તતઃ સોકથયત્ નિરૂપિતાદધિકં ન ગૃહ્ણિતા

XIV અનન્તરં સેનાગણ એત્ય પપ્રચ્છ કિમસ્માભિ વા કર્તવ્યમ્? તતઃ સોભિદધે કસ્ય કામપિ હાનિં મા કાર્ષ્ટં તથા મૃષાપવાદં મા કુરુત નિજવેતનેન ચ સન્તુષ્ય તિષ્ઠતા

XV અપરઞ્ચ લોકા અપેક્ષયા સ્થિત્વા સર્વેપીતિ મનોભિ વિતર્કયાન્નક્રુઃ, યોહનયમ્ અભિષિક્તસ્ત્રાતા ન વેતિ?

XVI તદા યોહન્ સર્વાન્ વ્યાજહાર, જલેડહં યુષ્માન્ મજ્જયામિ સત્યં કિન્તુ યસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ ન યોગ્યોસ્મિ તાદૃશ એકો મત્તો ગુરુતરઃ પુમાન્ એતિ, સ યુષ્માન્ વહ્નિરૂપે પવિત્ર આત્મનિ મજ્જયિષ્યતિ।

XVII અપરઞ્ચ તસ્ય હસ્તે શૂર્પ આસ્તે સ સ્વશસ્યાનિ શુદ્ધરૂપં પ્રસ્ફોટ્ય ગોધૂમાન્ સર્વાન્ ભાણડાગારે સંગ્રહીષ્યતિ કિન્તુ બૂષાણિ સર્વાણ્યનિર્વાણવહ્નિના દાહયિષ્યતિ।

XVIII યોહન્ ઉપદેશેનેત્થં નાનાકથા લોકાનાં સમક્ષં પ્રચારયામાસા

XIX અપરઞ્ચ હેરોદ્ રાજા ફિલિખામ્નઃ સહોદરસ્ય ભાર્ય્યા હેરોદિયામધિ તથાન્યાનિ યાનિ યાનિ કુકર્માણિ કૃતવાન્ તદધિ ચ

XX યોહના તિરસ્કૃતો ભૂત્વા કારાગારે તસ્ય બન્ધનાદ્ અપરમપિ કુકર્મ ચકારા

XXI ઇતઃ પૂર્વં યસ્મિન્ સમયે સર્વે યોહના મજ્જિજતાસ્તદાનીં યીશુરખ્યાગત્ય મજ્જિજતઃ।

XXII તદનન્તરં તેન પ્રાર્થિતે મેઘદ્વારં મુક્તં તસ્માચ્ય પવિત્ર આત્મા મૂર્તિમાન્ ભૂત્વા કપોતવત્ તદુપર્યવરુરોહઃ; તદા ત્વં મમ પ્રિયઃ પુત્રસ્ત્વયિ મમ પરમઃ સન્તોષ ઇત્યાકાશવાણી ભભૂવા

XXIII તદાનીં યીશુઃ પ્રાયેણ ત્રિંશદ્ધર્ષવયસ્ક આસીત્। લૌકિકજ્ઞાને તુ સ યૂષકઃ પુત્રઃ,

XXIV યૂષક્ એલેઃ પુત્રઃ, એલિર્મત્તતઃ પુત્રઃ, મત્તત્ લેવેઃ પુત્રઃ, લેવિર્મલ્કેઃ પુત્રઃ, મલ્કિર્યાન્નસ્ય પુત્રઃ; યાન્નો યૂષકઃ પુત્રઃ।

XXV યૂષક્ મત્તથિયસ્ય પુત્રઃ, મત્તથિય આમોસઃ પુત્રઃ, આમોસ્ નહૂમઃ પુત્રઃ, નહૂમ્ ઇષ્લેઃ પુત્રઃ ઇષ્લિર્નગેઃ પુત્રઃ।

XXVI નગિર્મટઃ પુત્રઃ, માટ્ મત્તથિયસ્ય પુત્રઃ, મત્તથિયઃ શિમિયેઃ પુત્રઃ, શિમિયિર્યૂષકઃ પુત્રઃ, યૂષક્ ચિહૂદાઃ પુત્રઃ।

XXVII ચિહૂદા યોહાનાઃ પુત્રઃ, યોહાના રીષાઃ પુત્રઃ, રીષાઃ સિરુબ્બાબિલઃ પુત્રઃ, સિરુબ્બાબિલ્ શલ્તીયેલઃ પુત્રઃ, શલ્તીયેલ્ નેરેઃ પુત્રઃ।

XXVIII નેરિર્મલ્કેઃ પુત્રઃ, મલ્કિઃ અદાઃ પુત્રઃ, અદી કોષમઃ પુત્રઃ, કોષમ્ ઇલ્મોદદઃ પુત્રઃ, ઇલ્મોદદ્ એરઃ પુત્રઃ।

XXIX એર્ યોશે: પુત્ર:, યોશિ: ઇલીયેષર: પુત્ર:, ઇલીયેષર્ યોરીમ: પુત્ર:, યોરીમ્ મત્તત: પુત્ર:, મત્તત લેવે: પુત્ર:।

XXX લેવિ: શિમિયોન: પુત્ર:, શિમિયોન્ ચિહૂદા: પુત્ર:, ચિહૂદા યૂષુફ: પુત્ર:, યૂષુફ યોનન: પુત્ર:, યાનન્ ઇલીયાકીમ: પુત્ર:।

XXXI ઇલિયાકીમ્: મિલેયા: પુત્ર:, મિલેયા મૈનન: પુત્ર:, મૈનન્ મત્તત્તસ્ય પુત્ર:, મત્તત્તો નાથન: પુત્ર:, નાથન્ દાયૂદ: પુત્ર:।

XXXII દાયૂદ્ ચિશય: પુત્ર:, ચિશય ઓબેદ: પુત્ર, ઓબેદ્ બોયસ: પુત્ર:, બોયસ્ સલ્મોન: પુત્ર:, સલ્મોન્ નહશોન: પુત્ર:।

XXXIII નહશોન્ અમ્મીનાદબ્: પુત્ર:, અમ્મીનાદબ્ અરામ: પુત્ર:, અરામ્ હિપ્રોણ: પુત્ર:, હિપ્રોણ્ પેરસ: પુત્ર:, પેરસ્ ચિહૂદા: પુત્ર:।

XXXIV ચિહૂદા યાકૂબ: પુત્ર:, યાકૂબ્ ઇસ્હાક: પુત્ર:, ઇસ્હાક ઇબ્રાહીમ: પુત્ર:, ઇબ્રાહીમ્ તેરહ: પુત્ર:, તેરહ્ નાહોર: પુત્ર:।

XXXV નાહોર્ સિરુગ: પુત્ર:, સિરુગ્ રિચ્વ: પુત્ર:, રિચૂ: પેલગ: પુત્ર:, પેલગ્ એવર: પુત્ર:, એવર્ શેલહ: પુત્ર:।

XXXVI શેલહ્ કૈનન: પુત્ર:, કૈનન્ અર્ફક્ષદ: પુત્ર:, અર્ફક્ષદ્ શામ: પુત્ર:, શામ્ નોહ: પુત્ર:, નોહો લેમક: પુત્ર:।

XXXVII લેમક્ મિથૂશેલહ: પુત્ર:, મિથૂશેલહ્ હનોક: પુત્ર:, હનોક્ ચેરદ: પુત્ર:, ચેરદ્ મહલલેલ: પુત્ર:, મહલલેલ્ કૈનન: પુત્ર:।

XXXVIII કૈનન્ ઇનોશ: પુત્ર:, ઇનોશ્ શેત: પુત્ર:, શેત્ આદમ: પુત્ર, આદમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર:।

IV

I તત: પરં યીશુ: પવિત્રેણાત્મના પૂર્ણા: સન્ યદ્નનદાઃ પરાવૃત્યાત્મના પ્રાન્તરં નીત: સન્ યત્વારિંશદ્દિનાનિ યાવત્ શૈતાના પરીક્ષિતોડભૂત્,

II કિંચ તાનિ સર્વદિનાનિ ભોજનં વિના સ્થિતત્વાત્ કાલે પૂર્ણે સ ક્ષુધિતવાન્।

III તત: શૈતાનાગત્ય તમવદત્ ત્વં ચેદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ પ્રસ્તરાનેતાન્ આજ્ઞયા પૂપાન્ કુરુ।

IV તદા યીશુરુવાય, લિપિરીદૃશી વિદ્યતે મનુજઃ કેવલેન પૂપેન ન જીવતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વાભિરાજ્ઞાભિ જીવતિ।

V તદા શૈતાન્ તમુચ્યં પર્વતં નીત્વા નિમિષૈકમધ્યે જગત: સર્વરાજ્યાનિ દર્શિતવાન્।

VI પશ્ચાત્ તમવાદીત્ સર્વમ્ એતદ્ વિભવં પ્રતાપઞ્ચ તુભ્યં દાસ્યામિ તન્ મયિ સમર્પિતમાસ્તે યં પ્રતિ મમેચ્છા જાયતે તસ્મૈ દાતું શક્નોમિ,

VII ત્વં ચેન્માં ભજસે તર્હિ સર્વમેતત્ તવૈવ ભવિષ્યતિ।

VIII તદા યીશુસ્તં પ્રત્યુક્તવાન્ દૂરી ભવ શૈતાન્ લિપિરાસ્તે, નિજં પ્રભું પરમેશ્વરં ભજસ્વ કેવલં તમેવ સેવસ્વ ચ।

IX અથ શૈતાન્ તં ચિરૂશાલમં નીત્વા મન્દિરસ્ય યૂડાયા ઉપરિ સમુપવેશ્ય જગાદ ત્વં ચેદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ સ્થાનાદિતો લમ્કિત્વાધ:

X પત યતો લિપિરાસ્તે, આજ્ઞાપયિષ્યતિ સ્વીયાન્ દૂતાન્ સ પરમેશ્વર:

XI રક્ષિતું સર્વમાર્ગે ત્વાં તેન ત્વચ્યરણે યથા ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે તથા।

XII તદા યીશુના પ્રત્યુક્તમ્ ઇદમધ્યુક્તમસ્તિ ત્વં સ્વપ્રભું પરેશં મા પરીક્ષસ્વા

XIII पश्चात् शैतान् सर्व्वपरीक्षां समाप्य क्षणात्तं त्यक्त्वा ययौ।

XIV तदा यीशुरात्मप्रभावात् पुनर्गालील्रदेशं गतस्तदा तत्सुभ्यातिश्रुतुर्दिशं व्यानशो

XV स तेषां भजनगृहेषु उपदिश्य सर्व्वैः प्रशंसितो बभूव।

XVI अथ स स्वपालनस्थानं नासरत्पुरमेत्य विश्रामवारे स्वायाराद् भजनगेळं प्रविश्य पठितुमुत्तस्थौ।

XVII ततो यिशयिबविष्यद्वादिनः पुस्तके तस्य करदत्ते सति स तत् पुस्तकं विस्तार्य्य यत्र वक्ष्यमाणानि वयनानि सन्ति तत् स्थानं प्राप्य पपाठ।

XVIII आत्मा तु परमेशस्य मदीयोपरि विद्यते। दरिद्रेषु सुसंवादं वक्तुं मां सोभिषिक्तवान्। भ्रान्तः करणाल्लोकान् सुस्वस्थान् कर्तुमेव या बन्दीकृतेषु लोकेषु मुक्तं धोषयितुं वयः। नेत्राणि दातुमन्धेभ्यस्त्रातुं बद्धजनानपि।

XIX परेशानुग्रहे कालं प्रयारयितुमेव या सर्व्वैतत्करणार्थाय मामेव प्रदिशोति सः॥

XX ततः पुस्तकं बद्ध्वा परियारकस्य हस्ते समर्थ्य यासने समुपविष्टः, ततो भजनगृहे यावन्तो लोका आसन् ते सर्व्वेऽनन्यदृष्ट्या तं विलुलोकिते।

XXI अनन्तरम् अद्यैतानि सर्वाणि लिखितवयनानि युष्माकं मध्ये सिद्धानि स एमां कथां तेभ्यः कथयितुमारेभे।

XXII ततः सर्व्वे तस्मिन् अन्वरज्यन्त, किञ्च तस्य मुष्मन्निर्गताभिरनुग्रहस्य कथाभिश्चमत्कृत्य कथयामासुः किमयं यूषङ्गः पुत्रो न?

XXIII तदा सोऽवादीद् डे यिक्तिस्सक स्वमेव स्वस्थं कुरु कर्ङ्गाङ्गुमि यद्यत् कृतवान् तदश्रौभ ताः सर्वाः क्रिया अत्र स्वदेशे कुरु कथामेतां यूयमेवावश्यं मां वदिष्यथा।

XXIV पुनः सोवादीद् युष्मानहं यथार्थं वदामि, कोपि भविष्यद्वादी स्वदेशे सत्कारं न प्राप्नोति।

XXV अपरञ्च यथार्थं वयिम्, अेलियस्य ञ्जवनकाले यदा सार्द्धत्रितयवर्षाणि यावत् जलदप्रतिबन्धात् सर्व्वस्मिन् देशे मडाद्दुर्भिक्षम् अजनिष्ट तदानीम् एसायेलो देशस्य मध्ये ब्स्व्यो विधवा आसन्।

XXVI किन्तु सीदोन्-प्रदेशीयसारिङ्कत्पुरनिवासिनीम् अेकां विधवां विना कस्याश्चिदपि समीपे अेलियः प्रेरितो नाभूत्।

XXVII अपरञ्च एलीशायभविष्यद्वादिविद्यमानताकाले एसायेलेशे बलवः कुष्ठिन आसन् किन्तु सुरीयदेशीयं नामान्कुष्ठिनं विना कोप्यन्यः परिश्रुतो नाभूत्।

XXVIII एमां कथां श्रुत्वा भजनगेळस्थिता लोकाः सकोधम् उत्थाय

XXIX नगरात्तं बहिष्कृत्य यस्य शिषरिण उपरि तेषां नगरं स्थापितमास्ते तस्मान्निक्षेप्तुं तस्य शिषरं तं निन्युः

XXX किन्तु स तेषां मध्यादपसृत्य स्थानान्तरं जगाम।

XXXI ततः परं यीशुर्गालील्रदेशीयकर्ङ्गाङ्गुमनगर उपस्थाय विश्रामवारे लोकानुपदेशुम् आरब्धवान्।

XXXII तदुपदेशात् सर्व्वे यमय्यङ्कुर्यतस्तस्य कथा गुरुतरा आसन्।

XXXIII तदानीं तद्भजनगेळस्थितोऽमेध्यभूतग्रस्त अेको जन् उर्यैः कथयामास,

XXXIV डे नासरतीययीशोऽस्मान् त्यज, त्वया सडास्माकं कः सम्बन्धः? किमस्मान् विनाशयितुमायासि? त्वमीश्वरस्य पवित्रो जन् अेतदहं ज्ञानामि।

XXXV तदा यीशुस्तं तर्जयित्वावदत् मौनी भव एतो बहिर्भव; ततः सोमेध्यभूतस्तं मध्यस्थाने पातयित्वा किञ्चिदध्यडिसित्वा तस्माद् बहिर्गतवान्।

XXXVI તતઃ સર્વે લોકાશ્રમત્કૃત્ય પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે ક્રોયં ચમત્કારઃ। એષ પ્રભાવેણ પરાક્રમેણ ચામેઘભૂતાન્ આજ્ઞાપયતિ તેનૈવ તે બહિર્ગચ્છન્તિ।

XXXVII અનન્તરં ચતુર્દિક્થદેશાન્ તસ્ય સુખ્યાતિવ્યાપ્નોત્।

XXXVIII તદનન્તરં સ ભજનગેહાદ્ બહિરાગત્ય શિમોનો નિવેશનં પ્રવિવેશ તદા તસ્ય શ્વશ્રૂજ્વરિણાત્યન્તં પીડિતાસીત્ શિષ્યાસ્તદર્થં તસ્મિન્ વિનયં ચક્રુઃ।

XXXIX તતઃ સ તસ્યાઃ સમીપે સ્થિત્વા જ્વરં તર્જયામાસ તેનૈવ તાં જ્વરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ સા તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય તાન્ સિષેવે।

XL અથ સૂર્યાસ્તિકાલે સ્વેષાં યે યે જના નાનારોગૈઃ પીડિતા આસન્ લોકાસ્તાન્ યીશોઃ સમીપમ્ આનિન્યુઃ, તદા સ એકૈકસ્ય ગાત્રે કરમર્પયિત્વા તાનરોગાન્ ચકાર।

XLI તતો ભૂતા બહુભ્યો નિર્ગત્ય ચીત્શબ્દં કૃત્વા ચ બભાષિરે ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તત્રાતાઃ; કિન્તુ સોભિષિક્તત્રાતેતિ તે વિવિદુરેતસ્માત્ કારણાત્ તાન્ તર્જયિત્વા તદ્વક્તું નિષિષેધ।

XLII અપરઞ્ચ પ્રભાતે સતિ સ વિજનસ્થાનં પ્રતસ્થે પશ્ચાત્ જનાસ્તમન્વિચ્છન્તસ્તન્નિકટં ગત્વા સ્થાનાન્તરગમનાર્થં તમન્વરન્ધન્।

XLIII કિન્તુ સ તાન્ જગાદ, ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અન્યાનિ પુરાણ્યપિ મયા યાતવ્યાનિ યતસ્તદર્થમેવ પ્રેરિતોહં।

XLIV અથ ગાલીલો ભજનગેહેષુ સ ઉપદિદેશ।

V

I અનન્તરં યીશુરેકદા ગિનેષરથ્દસ્ય તીર ઉત્તિષ્ઠતિ, તદા લોકા ઈશ્વરીયકથાં શ્રોતું તદુપરિ પ્રપતિતાઃ।

II તદાનીં સ દ્દસ્ય તીરસમીપે નૌદ્વયં દદર્શ કિઞ્ચ મત્સ્યોપજીવિનો નાવં વિહાય જાલં પ્રક્ષાલયન્તિ।

III તતસ્તયોદ્વયો મધ્યે શિમોનો નાવમારુદ્ય તીરાત્ કિઞ્ચિદૂરં યાતું તસ્મિન્ વિનયં કૃત્વા નૌકાયામુપવિશ્ય લોકાન્ પ્રોપદિષ્ટવાન્।

IV પશ્ચાત્ તં પ્રસ્તાવં સમાપ્ય સ શિમોનં વ્યાજહાર, ગભીરં જાલં ગત્વા મત્સ્યાન્ ધર્તું જાલં નિક્ષિપ।

V તતઃ શિમોન બભાષે, હે ગુરો યદ્યપિ વયં કૃત્સ્નાં યામિનીં પરિશ્રમ્ય મત્સ્યૈકમપિ ન પ્રાપ્તાસ્તથાપિ ભવતો નિદેશતો જાલં ક્ષિપામઃ।

VI અથ જાલે ક્ષિપ્તે બહુમત્સ્યપતનાદ્ આનાયઃ પ્રચ્છિન્નઃ।

VII તસ્માદ્ ઉપકર્તુમ્ અન્યનૌસ્થાન્ સજ્ઞિન આયાતુમ્ ઈજ્ઞિતેન સમાહ્વયન્ તતસ્ત આગત્ય મત્સ્યૈ નૌદ્વયં પ્રપૂરયામાસુ ચૈ નૌદ્વયં પ્રમગ્નમ્।

VIII તદા શિમોન્પિતરસ્તદ્ વિલોક્ય યીશોશ્વરણયોઃ પતિત્વા, હે પ્રભોહં પાપી નરો મમ નિકટાદ્ ભવાન્ યાતુ, ઇતિ કથિતવાન્।

IX યતો જાલે પતિતાનાં મત્સ્યાનાં યૂથાત્ શિમોન્ તત્સજ્ઞિનશ્ચ ચમત્કૃતવન્તઃ; શિમોનઃ સહકારિણૌ સિવદેઃ પુત્રૌ યાક્રૂબ્ યોહન્ ચેમૌ તાદૃશૌ બભૂવતુઃ।

X તદા યીશુઃ શિમોનં જગાદ મા ભૈષીરદ્યારભ્ય ત્વં મનુષ્યધરો ભવિષ્યસિ।

XI અનન્તરં સર્વાસુ નૌસુ તીરમ્ આનીતાસુ તે સર્વાન્ પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાદ્ગામિનો બભૂવુઃ।

XII ततः परं यीशौ कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति जन अेकः सर्वाङ्गकुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युञ्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारंभे, ङे प्रभो यदि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति।

XIII तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्गं स्पृशन् अभाषे त्वं परिष्कियस्वेति मभेच्छास्ति ततस्तत्क्षणां स कुष्ठात् मुक्तः।

XIV पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथामिमां कस्मैयिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपञ्च गत्वा स्वं दर्शयि, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्सृज्य स्व या

XV तथापि यीशोः सुभ्याति र्बहु व्याप्तुमारंभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो भोक्तुञ्च लोका आजग्मुः।

XVI अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चक्रे।

XVII अपरञ्च अेकदा यीशुरुपदिशति, अेतर्हि गालील्यिडूदाप्रदेशयोः सर्वनगरेभ्यो यिज्ञाालमश्च कियन्तः किञ्चिदल्लोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके समुपविविशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशे।

XVIII पश्चात् कियन्तो लोका अेकं पक्षाघातिनं षट्पायां निधाय यीशोः समीपमानेतुं सम्भुषे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त।

XIX किन्तु अडुञ्जननिवहसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं अनित्वा तं पक्षाघातिनं षट्पायां गृहमध्ये यीशोः सम्भुषे ऽवरोडयामासुः।

XX तदा यीशुस्तेषाम् ँर्दृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, ङे मानव तव पापमक्षम्यत।

XXI तस्माद् अध्यापकाः किञ्चिन्निश्चयित्वा यित्तरित्थं प्रयिन्तितवन्तः, अेष जन ँश्चरं निन्दति कोयं? केवलमीश्वरं विना पापं क्षन्तुं कः शक्नोति?

XXII तदा यीशुस्तेषाम् ँर्त्थं यिन्तनं विदित्वा तेभ्योक्थयद् यूयं मनोभिः कुतो वितर्कयथ?

XXIII तव पापक्षमा ज्ञाता यद्वा त्वमुत्थाय प्रज अेतयो र्भये का कथा सुकथ्या?

XXIV किन्तु पृथिव्यां पापं क्षन्तुं मानवसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ तदर्थं (स तं पक्षाघातिनं जगाद) उत्तिष्ठ स्वशय्यां गृहीत्वा गृहं याहीति त्वामादिशामि।

XXV तस्मात् स तत्क्षणात् उत्थाय सर्वेषां साक्षात् निजशयनीयं गृहीत्वा ँश्चरं धन्यं वदन् निजनिवेशनं ययौ।

XXVI तस्मात् सर्वे विस्मय प्राप्ता मनःसु लीताश्च वयमद्यासम्भवकार्यार्णयदर्शामि ँत्युक्त्वा परमेश्वरं धन्यं प्रोदितः।

XXVII ततः परं अडिर्गच्छन् करसञ्चयस्थाने लेविनामानं करसञ्चयकं दृष्ट्वा यीशुस्तमभिदधे मम पश्चादेडि।

XXVIII तस्मात् स तत्क्षणात् सर्वे परित्यज्य तस्य पश्चाद्विधाय।

XXIX अनन्तरं लेवि निजगृहे तदर्थं मडालोञ्जयं यकार, तदा तैः सडानेके करसञ्चायिनस्तदन्यल्लोकाश्च भोक्तुमुपविविशुः।

XXX तस्मात् कारणात् यएडालानां पापिल्लोकानाञ्च सङ्गे यूयं कुतो लंग्धे पिवथ येति कथां कथयित्वा किञ्चिन्निश्चयित्वा तस्य शिष्यैः सड वाग्युद्धं कर्तुमारंभेरे।

XXXI तस्माद् यीशुस्तान् प्रत्यवोयद् अरोगल्लोकानां यिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति किन्तु सरोगाणामेव।

XXXII अडं धार्मिकान् आह्वानुं नागतोस्मि किन्तु मनः परावर्त्तयितुं पापिन अेव।

XXXIII ततस्ते प्रोयुः, योऽनः किंशिनान् शिष्या वारंवारम् उपवसन्ति प्रार्थयन्ते य किन्तु तव शिष्याः कुतो भुञ्जते पिबन्ति य?

XXXIV तदा स तानायुष्यौ वरे सङ्के तिष्ठति वरस्य सभिगणं किमुपवासयितुं शक्नुथ?

XXXV किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते समुपवत्स्यन्ति

XXXVI सोपरमपि दृष्टान्तं कथयाम्बभूव पुरातनवस्त्रे कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन ज्ञानवस्त्रं छिद्यते, नूतनपुरातनवस्त्रयो र्भेदश्च न भवति

XXXVII पुरातन्यां कुत्वां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतू विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतूश्च नश्यति

XXXVIII ततो हंतो नूतन्यां कुत्वां नवीनद्राक्षारसः निघातव्यस्तेनोत्पद्यस्य रक्षा भवति

XXXIX अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाञ्छति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम्

VI

I अयञ्च पर्वणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गमनकाले तस्य शिष्याः कणिशं छित्वा करेषु मर्दयित्वा भादितुमारैर्भिरे

II तस्मात् कियन्तः किंशिनस्तानवदन् विश्रामवारे यत् कर्म न कर्त्तव्यं तत् कुतः कुरुथ?

III यीशुः प्रत्युवाय दायूद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधार्ताः किं यद्बुः स कथम् ईश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य

IV ये दर्शनीयाः पूपा याञ्जकान् विनान्यस्य कस्याप्यभोजनीयास्तानानीय स्वयं भुज्जते सङ्गिभ्योपि ददौ तत् किं युष्माभिः कदापि नापाठि?

V पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि प्रभु भवति

VI अनन्तरम् अन्यविश्रामवारे स भज्जगोळं प्रविश्य समुपदिशति तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणकर ऐकः पुमान् उपतस्थिवान्

VII तस्माद् अध्यापकाः किंशिनश्च तस्मिन् द्रोषमारोपयितुं स विश्रामवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारैर्भिरे

VIII तदा यीशुस्तेषां यिन्तां विदित्वा तं शुष्ककरं पुमांसं प्रोवाय, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठ

IX तस्मात् तस्मिन् उत्थितवति यीशुस्तान् व्याज्जहार, युष्मान् एषां कथां पृच्छामि, विश्रामवारे हितम् अहितं वा, प्राणरक्षणं प्राणनाशनं वा, अतेषां किं कर्मकरणीयम्?

X पश्चात् यतुर्दिक्षु सर्वांन् विलोक्य तं मानवं बभाषे, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा कृतं एतत्करवत् तस्य हस्तः स्वस्थोभवत्

XI तस्मात् ते प्रयाङ्कोपान्विता यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः

XII ततः परं स पर्वतमारुह्येश्वरमुद्दिश्य प्रार्थयमानः कृत्स्नां रात्रिं यापितवान्

XIII अथ दिने सति स सर्वांन् शिष्यान् आहूतवान् तेषां मध्ये

XIV पितरनाम्ना प्यातः शिमोन् तस्य भ्राता आन्द्रियश्च याकूब् योऽनः य किंलिप् बर्थलमयश्च

XV मथिः थोमा आल्फ़ीयस्य पुत्रो याकूब् ज्वलन्तनाम्ना प्यातः शिमोन्

XVI य याकूब् भ्राता यिडूदाश्च तं यः परकरेषु समर्पयिष्यति स ईश्वरीयोतीययिडूदाश्चैतान् द्वादश ज्ञान् मनोनीतान् कृत्वा स जग्गाह तथा प्रेरित एति तेषां नाम यकारा

XXVII તતઃ પરં સ તૈઃ સહ પર્વતાદવરુદ્ધ ઉપત્યકાયાં તસ્થૌ તતસ્તસ્ય શિષ્યસઙ્ગો યિહૂદાદેશાદ્ યિરૂશાલમશ્ચ સોરઃ સીદોનશ્ચ જલધે રોધસો જનનિહાશ્ચ એત્ય તસ્ય કથાશ્રવણાર્થં રોગમુક્ત્યર્થશ્ચ તસ્ય સમીપે તસ્થુઃ।

XXVIII અમેઘ્યભૂતગ્રસ્તાશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય સ્વાસ્થ્યં પ્રાપુઃ।

XIX સર્વેષાં સ્વાસ્થ્યકરણપ્રભાવસ્ય પ્રકાશિતત્વાત્ સર્વે લોકા એત્ય તં સ્પ્રષ્ટું યેતિરે

XX પશ્ચાત્ સ શિષ્યાન્ પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા જગાદ, હે દરિદ્રા યૂયં ધન્યા યત ઈશ્વરીયે રાજ્યે વોડધિકારોસ્તિ।

XXI હે અધુના ક્ષુધિતલોકા યૂયં ધન્યા યતો યૂયં તાપ્સ્યથ; હે ઇહ રોદિનો જના યૂયં ધન્યા યતો યૂયં હસિષ્યથ।

XXII યદા લોકા મનુષ્યસૂનો નામિહેતો યુષ્માન્ ઋત્વીયિષ્યન્તે પૃથક્ કૃત્વા નિન્દિષ્યન્તિ, અધમાનિવ યુષ્માન્ સ્વસમીપાદ્ દૂરીકરિષ્યન્તિ ચ તદા યૂયં ધન્યાઃ।

XXIII સ્વર્ગે યુષ્માકં યથેષ્ટં ફલં ભવિષ્યતિ, એતદર્થં તસ્મિન્ દિને પ્રોલ્લસત આનન્દેન નૃત્યત ચ, તેષાં પૂર્વપુરુષાશ્ચ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રતિ તથૈવ વ્યવાહરન્।

XXIV કિન્તુ હા હા ધનવન્તો યૂયં સુખં પ્રાપ્નુતા હન્ત પરિતૃપ્તા યૂયં ક્ષુધિતા ભવિષ્યથ;

XXV ઇહ હસન્તો યૂયં વત યુષ્માભિઃ શોચિતવ્યં રોદિતવ્યશ્ચ।

XXVI સર્વેલાકૈ યુષ્માકં સુખ્યાતૌ કૃતાયાં યુષ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રતિ તદ્વત્ કૃતવન્તઃ।

XXVII હે શ્રોતારો યુષ્મભ્યમહં કથયામિ, યૂયં શત્રુષુ પ્રીયધ્વં યે ચ યુષ્માન્ દ્વિષન્તિ તેષામપિ હિતં કુરુતા।

XXVIII યે ચ યુષ્માન્ શપન્તિ તેભ્ય આશિષં દત્ત યે ચ યુષ્માન્ અવમન્યન્તે તેષાં મજ્જલં પ્રાર્થયધ્વાં।

XXIX યદિ કશ્ચિત્ તવ કપોલે ચપેટાઘાતં કરોતિ તર્હિ તં પ્રતિ કપોલમ્ અન્યં પરાવત્સ્યં સમ્મુખીકુરુ પુનશ્ચ યદિ કશ્ચિત્ તવ ગાત્રીયવસ્ત્રં હરતિ તર્હિ તં પરિધેયવસ્ત્રમ્ અપિ ગ્રહીતું મા વારયા।

XXX યસ્ત્વાં યાયતે તસ્મૈ દેહિ, યશ્ચ તવ સમ્પત્તિં હરતિ તં મા યાયસ્વા।

XXXI પરેભ્યઃ સ્વાન્ પ્રતિ યથાયરણમ્ અપેક્ષધ્વે પરાન્ પ્રતિ યૂયમપિ તથાયરતા।

XXXII યે જના યુષ્માસુ પ્રીયન્તે કેવલં તેષુ પ્રીયમાણેષુ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ સ્વેષુ પ્રીયમાણેષુ પ્રીયન્તે।

XXXIII યદિ હિતકારિણ એવ હિતં કુરુથ તર્હિ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ તથા કુર્વન્તિ।

XXXIV યેભ્ય ઋણપરિશોધસ્ય પ્રાપ્તિપ્રત્યાશાસ્તે કેવલં તેષુ ઋણે સમર્પિતે યુષ્માકં કિં ફલં? પુનઃ પ્રાપ્ત્યાશયા પાપિલોકા અપિ પાપિજનેષુ ઋણમ્ અર્પયન્તિ।

XXXV અતો યૂયં રિપુષ્વપિ પ્રીયધ્વં, પરહિતં કુરુત ચ; પુનઃ પ્રાપ્ત્યાશાં ત્યક્ત્વા ઋણમર્પયત, તથા કૃતે યુષ્માકં મહાફલં ભવિષ્યતિ, યૂયશ્ચ સર્વપ્રધાનસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યથ, યતો યુષ્માકં પિતા કૃતઘનાનાં દુર્ઠતાનાશ્ચ હિતમાચરતિ।

XXXVI અત એવ સ યથા દયાલુ યૂયમપિ તાદૃશા દયાલવો ભવતા।

XXXVII અપરશ્ચ પરાન્ દોષિણો મા કુરુત તસ્માદ્ યૂયં દોષીકૃતા ન ભવિષ્યથ; અદાણ્યાન્ મા દાણ્યત તસ્માદ્ યૂયમપિ દાણં ન પ્રાપ્સ્યથ; પરેષાં દોષાન્ ક્ષમધ્વં તસ્માદ્ યુષ્માકમપિ દોષાઃ ક્ષમિષ્યન્તે।

XXXVIII दानानिदत्त तस्माद् यूयं दानानि प्राप्स्यथ, वरञ्च लोकाः परिमाणपात्रं प्रदलय्य सञ्चाल्य प्रोञ्चाल्य परिपूर्य्य युष्माकं क्रीडेषु समर्पयिष्यन्ति; यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमास्यते।

XXXIX अथ स तेभ्यो दृष्टान्तकथामकथयत्, अन्धो ज्ञनः किमन्धं पन्थानं दर्शयितुं शक्नोति? तस्माद् उभावपि किं गर्ते न पतिष्यतः?

XL गुरोः शिष्यो न श्रेष्ठः किन्तु शिष्ये सिद्धे सति स गुरुतुल्यो भवितुं शक्नोति।

XLI अपरञ्च त्वं स्वयक्षुषि नासाम् अदृष्ट्वा तव भ्रातुश्चक्षुषि यत्तृणमस्ति तदेव कुतः पश्यमि?

XLII स्वयक्षुषि या नासा विद्यते ताम् अज्ञात्वा, भ्रातस्तव नेत्रात् तृणं बहिः करोमीति वाक्यं भ्रातरं कथं वक्तुं शक्नोषि? हे कपटिन् पूर्वं स्वनयनात् नासां बहिः कुरु ततो भ्रातुश्चक्षुषस्तृणं बहिः कर्तुं सुदृष्टिं प्राप्स्यसि।

XLIII अन्यञ्च उत्तमस्तरः कदापि झलमनुत्तमं न झलति, अनुत्तमतरश्च झलमुत्तमं न झलति कारणादतः झलैस्तरवो ज्ञायन्ते।

XLIV कष्टकिपादपात् कोपि उदुम्बरफलानि न पातयति तथा शृगालकोलिवृक्षादपि कोपि द्राक्षाफलं न पातयति।

XLV तद्दत् साधुलोकोऽन्तःकरणरूपात् सुभाषडागाराद् उत्तमानि द्रव्याणि बहिः करोति, दुष्टो लोकश्चान्तःकरणरूपात् कुभाषडागारात् कुत्सितानि द्रव्याणि निर्गमयति यतोऽन्तःकरणाणां पूर्णभावानुत्तमपाणि वयांसि मुष्मन्निर्गच्छन्ति।

XLVI अपरञ्च ममाज्ञानुत्तमं नायरित्वा कुतो मां प्रभो प्रभो एति वदथ?

XLVII यः कश्चिन् मम निकटम् आगत्य मम कथा निशम्य तदनुत्तमं कर्म करोति स कस्य सदृशो भवति तदहं युष्मान् ज्ञापयामि।

XLVIII यो ज्ञनो गभीरं ज्ञनित्वा पाषाणस्थले भित्तिं निर्माय स्वगृहं रचयति तेन सह तस्योपमा भवति; यत आप्लाविजलमेत्य तस्य मूले वेगेन वडदपि तद्गृहं लाडयितुं न शक्नोति यतस्तस्य भित्तिः पाषाणोपरि तिष्ठति।

XLIX किन्तु यः कश्चिन् मम कथाः श्रुत्वा तदनुत्तमं नायरति स भित्तिं विना मृदुपरि गृहनिर्मात्रा समानो भवति; यत आप्लाविजलमागत्य वेगेन यदा वडति तदा तद्गृहं पतति तस्य महत् पतनं जायते।

VII

I ततः परं स लोकानां कर्णगोचरे तान् सर्वान् उपदेशान् समाप्य यदा कङ्कर्णाङ्गुभ्युरं प्रविशति

II तदा शतसेनापतेः प्रियदास अको मृतकल्पः पीडित आसीत्।

III अतः सेनापति र्थीशो र्वात्तां निशम्य दासस्यारोग्यकरणाय तस्यागमनार्थं विनयकरणाय यिद्धीयान् क्रियतः प्रायः प्रेषयामास।

IV ते थीशोरन्तिकं गत्वा विनयातिशयं वक्तुमारंभिरे, स सेनापति र्भवतोनुत्तमं प्राप्नुम् अर्हति।

V यतः सोस्मञ्जलीयेषु लोकेषु प्रीयते तथास्मत्कृते भजनगोहं निर्मितवान्।

VI तस्माद् थीशुस्तैः सह गत्वा निवेशनस्य समीपं प्राप, तदा स शतसेनापति र्वक्ष्यमाणवाक्यं तं वक्तुं बन्धून् प्राडिणोत्। हे प्रभो स्वयं श्रमो न कर्तव्यो यद् भवता मद्गृहमध्ये पादार्पणं क्रियेत तदप्यहं नाहामि,

VII किञ्चाहं भवत्समीपं यातुमपि नात्मानं योग्यं बुद्धवान्, ततो भवान् वाक्यमात्रं वदतु तेनैव मम दासः स्वस्थो भविष्यति।

VIII यस्माद् अहं पराधीनोपि ममाधीना याः सेनाः सन्ति तासाम् अेकज्जनं प्रति याहीति मया प्रोक्ते स याति; तदन्यं प्रति आयाहीति प्रोक्ते स आयाति; तथा निजदासं प्रति अेतत् कुर्विति प्रोक्ते स तदेव करोति।

IX यीशुरिदं वाक्यं श्रुत्वा विस्मयं ययौ, मुष्ं परावर्त्य पश्चाद्दर्शिनो लोकान् बभाषे य, युष्मानहं वदामि इस्रायेलो वंशमध्येपि विश्वासमीदृशं न प्राप्नवं।

X ततस्ते प्रेषिता गृहं गत्वा तं पीडितं दासं स्वस्थं ददृशुः।

XI परेऽहनि स नायीनाप्यं नगरं जगाम तस्यानेके शिष्या अन्ये य लोकास्तेन सार्द्धं ययुः।

XII तेषु तन्नगरस्य द्वारसन्निधिं प्राप्तेषु कियन्तो लोका अेकं मृतमनुजं वहन्तो नगरस्य बहिर्यान्ति, स तन्मातुरेकपुत्रस्तन्माता य विधवा; तथा सार्द्धं तन्नगरीया बहवो लोका आसन्।

XIII प्रभुस्तां विलोक्य सानुकम्पः कथयामास, मा रोदीः। स समीपमित्वा षट्वां पस्पर्श तस्माद् वाहकाः स्थगितास्तभ्युः;

XIV तदा स उवाच हे युवमनुष्य त्वमुत्तिष्ठ, त्वामहम् आज्ञापयामि।

XV तस्मात् स मृतो जन्तस्तत्क्षणमुत्थाय कथां प्रकथितः; ततो यीशुस्तस्य मातरि तं समर्पयामास।

XVI तस्मात् सर्वे लोकाः शशङ्किरे; अेको महाभविष्यद्वादी मध्येऽस्माकम् समुदृत्य, ईश्वरश्च स्वलोकानन्वगृह्णात् कथामिमां कथयित्वा ईश्वरं धन्यं जगद्गुः।

XVII ततः परं समस्तं यिहूदादेशं तस्य यतुर्दिकस्थदेशश्च तस्यैतत्कीर्त्तिं व्यनिशे।

XVIII ततः परं योहनः शिष्येषु तं तद्गृत्तान्तं ज्ञापितवत्सु

XIX स स्वशिष्याणां द्वौ जनावाहूय यीशुं प्रति वक्ष्यमाणं वाक्यं वक्तुं प्रेषयामास, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं किं स अेव जन्तस्त्वं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः?

XX पश्चात्तौ मानवौ गत्वा कथयामासतुः, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं, किं सअेव जन्तस्त्वं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? कथामिमां तुभ्यं कथयितुं योहन् मज्जज्ज आवां प्रेषितवान्।

XXI तस्मिन् दण्डे यीशुरोगिणो महाव्याधिमतो दृष्टभूतग्रस्तांश्च बहून् स्वस्थान् कृत्वा, अनेकान्घेत्स्यश्चक्षुषि दत्त्वा प्रत्युवाच,

XXII युवां व्रजतम् अन्धा नेत्राणि षज्जाम्भरणानि य प्राप्नुवन्ति, कुष्ठिनः परिच्छिद्यन्ते, बधिराः श्रवणानि मृताश्च श्रवणानि प्राप्नुवन्ति, दरिद्राणां समीपेषु सुसंवाहः प्रयार्थते, यं प्रति विघ्नस्वर्णपोहं न भवामि स धन्यः,

XXIII अेतानि यानि पश्यथः शृणुथश्च तानि योहन् ज्ञापयतम्।

XXIV तयो दूतयो र्गतयोः सतो योहनि स लोकान् वक्तुमुपयुक्तमे, यूयं मध्येप्रान्तरं किं द्रष्टुं निरगमत? किं वायुना कम्पितं नडं?

XXV यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किं सूक्ष्मवस्त्रपरिधायिनं कमपि नरं? किन्तु ये सूक्ष्ममद्दुवस्त्राणि परिदधति सूत्तमानि द्रव्याणि भुञ्जते य ते राजधानीषु तिष्ठन्ति।

XXVI तर्हि यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं किन्तु स पुमान् भविष्यद्वादिनोपि श्रेष्ठ इत्यहं युष्मान् वदामि;

XXVII पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्र प्रेषयाम्यहं। गत्वा त्वदीयमार्गन्तु स हि परिष्करिष्यति। यद्यर्थं लिपिरियम् आस्ते स अत्र योहन्।

XXVIII अतो युष्मानहं वदामि स्त्रिया गवर्भज्जातानां भविष्यद्वादिनां मध्ये योहन्नो मञ्जुकात् श्रेष्ठः कोपि नास्ति, तत्रापि ईश्वरस्य राज्ये यः सर्वस्मात् क्षुद्रः स योहन्नोपि श्रेष्ठः।

XXIX अपरञ्च सर्वे लोकाः करमञ्चायिनश्च तस्य वाक्यानि श्रुत्वा योहन्ना मञ्जुजनेन मञ्जुजताः परमेश्वरं निर्दोषं मेनिरे।

XXX किन्तु किञ्चिन् शिनो व्यवस्थापकाश्च तेन न मञ्जुजताः स्वान् प्रतीश्वरस्योपदेशं निष्कलम् अकुर्वन्।

XXXI अथ प्रभुः कथयामास, एदानीन्तनज्जानान् केनोपमामि? ते कस्य सदृशाः?

XXXII ये बालका विपण्याम् उपविश्य परस्परम् आहूय वाक्यमिदं वदन्ति, वयं युष्माकं निकटे वंशीरवादिभ्यः, किन्तु यूयं नानर्त्तिष्य, वयं युष्माकं निकट अरोदिभ्यः, किन्तु यूयं न व्यलपिष्य, बालकैरेतादृशैस्तेषाम् उपमा भवति।

XXXIII यतो योहन् मञ्जुजक आगत्य पूषं नाप्पादत् द्राक्षारसञ्च नापिवत् तस्माद् यूयं वदथ, भूतग्रस्तोयम्।

XXXIV ततः परं मानवसुत आगत्याप्पाददपिवञ्च तस्माद् यूयं वदथ, पादकः सुरापश्चाद्दालपापिनां बन्धुरेको ज्ञो दृश्यताम्।

XXXV किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानं निर्दोषं विदुः।

XXXVI पश्चादेकः किञ्चिन् यीशुं भोजनाय न्यमन्त्रयत् ततः स तस्य गृहं गत्वा भोक्तुमुपविष्टः।

XXXVII अतर्हि तत्किञ्चिन् शिनो गृहे यीशुर्भोक्तुम् उपावेक्षीत् तच्छ्रुत्वा तन्नगरवासिनी कापि द्रुष्टा नारी पाण्डुरप्रस्तरस्य सम्मुटके सुगन्धितैलम् आनीय

XXXVIII तस्य पश्चात् पादयोः सन्निधौ तस्यै रुदती य नेत्राम्बुभिस्तस्य यरणौ प्रक्षाल्य निष्कयैरमाक्षीत्, ततस्तस्य यरणौ युम्बित्वा तेन सुगन्धितैलेन ममर्द।

XXXIX तस्मात् स निमन्त्रयिता किञ्चिन् मनसा यिन्तयामास, यद्ययं भविष्यद्वादी भवेत् तर्हि अनेन स्पृशति या स्त्री सा का कीदृशी येति ज्ञातुं शक्नुयात् यतः सा द्रुष्टा।

XL तदा याशुस्तं जगाद, हे शिमोन् त्वां प्रति मम किञ्चिद् वक्तव्यमस्ति; तस्मात् स बलाघे, हे गुरो तद् वदतु।

XLI अेकोत्तमार्गस्य द्वावधमार्गावास्तां, तयोरेकः पञ्चशतानि मुद्रापादान् अपरश्च पञ्चाशत् मुद्रापादान् धारयामास।

XLII तदनन्तरं तयोः शोधात्मावात् स उत्तमार्गस्तयो रूपा यक्षमे; तस्मात् तयोर्द्वयोः कस्तस्मिन् प्रेष्यते बहु? तद् ब्रूहि।

XLIII शिमोन् प्रत्युवाय, मया बुध्यते यस्याधिकम् ऋषं यक्षमे स एति; ततो यीशुस्तं व्याजहार, त्वं यथार्थं व्ययारयः।

XLIV अथ तां नारीं प्रति व्याघुष्य शिमोनमवोयत्, स्त्रीमिमां पश्यसि? तव गृहे मय्यागते त्वं पादप्रक्षालनार्थं जलं नादाः किन्तु योषिदेषा नयनजलै र्भम पादौ प्रक्षाल्य केशैरमाक्षीत्।

XLV त्वं मां नायुम्भीः किन्तु योषिदेषा स्वीयागमनादारभ्य मदीयपादौ युम्बितुं न व्यरंस्ता।

XLVI त्वञ्च मदीयोत्तमाङ्गे किञ्चिदपि तैलं नामर्दीः किन्तु योषिदेषा मम यरणौ सुगन्धितैलेनामर्दीत्।

XLVII अतस्त्वां व्याडरामि, अेतस्या बडु पापमक्षम्यत ततो बडु प्रीयते किन्तु यस्याल्पपापं क्षम्यते सोल्यं प्रीयते।

XLVIII ततः परं स तां बलाषे, त्वदीयं पापमक्षम्यता

XLIX तदा तेन सार्द्धं ये लोक्तुम् उपविविशुस्ते परस्परं वक्तुमारेभिरे, अयं पापं क्षमते क् अपेः?

L किन्तु स तां नारीं जगाद, तव विश्वासस्त्वां पर्यत्रास्त त्वं क्षेमेण प्रण

VIII

I अपरञ्च यीशु द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं नानानगरेषु नानाग्रामेषु य गच्छन् ईश्वरीयराजत्वस्य सुसंवाहं प्रचारयितुं प्रारेभे।

II तदा यस्याः सप्त भूता निरगच्छन् सा मगदलीनीति विष्याता मरियम् डेरोद्राजस्य गृहाधिपतेः डोषे र्भार्यां योडना शूशाना

III प्रभृतयो या बह्व्यः स्त्रियः दृष्टभूतेभ्यो रोगेभ्यश्च मुक्ताः सत्यो निजविभूती व्यथित्वा तमसेवन्त, ताः सर्वास्तेन सार्द्धम् आसन्।

IV अनन्तरं नानानगरेभ्यो बडवो लोका आगत्य तस्य समीपेडमिलन्, तदा स तेभ्य अेकां दृष्टान्तकथां कथयामासा अेकः कृषीबलो बीजानि वप्तुं बडिर्जगाम,

V ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गपार्श्वं पेतुः, ततस्तानि पढतलै र्दलितानि पक्षिभि र्भक्षितानि च।

VI कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यड्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुषुः।

VII कतिपयानि बीजानि कण्टकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकिनानि संवृद्ध्य तानि जग्रसुः।

VIII तदन्यानि कतिपयबीजानि च भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यड्कुरयित्वा शतगुणानि इलानि डेलुः। स एमा कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाच, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

IX ततः परं शिष्यास्तं पप्रच्छुरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्यं?

X ततः स व्याजडार, ईश्वरीयराज्यस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मत्स्यमधिकारो दीयते किन्त्वन्धे यथा दृष्ट्वापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि न बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्वाः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते।

XI दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, ईश्वरीयकथा बीजस्वर्षा।

XII ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेत्य हृदयात् तां कथाम् अपडरति त अेव मार्गपार्श्वस्थभूमिस्वर्षाः।

XIII ये कथं श्रुत्वा सानन्दं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले लश्यन्ति तथेव पाषाणभूमिस्वर्षाः।

XIV ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषययिन्तायां धनलोभेन अेडिक्सुभे च मञ्जन्त उपयुक्तइलानि न इलन्ति त अेवोप्तबीजकण्टकिभूस्वर्षाः।

XV किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धैश्चान्तःकरणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य इलान्युत्पाद्यन्ति य त अेवोत्तमभूस्वर्षाः।

XVI અપરઞ્ચ પ્રદીપં પ્રજ્વાલ્ય કોપિ પાત્રેણ નાચ્છાદ્યતિ તથા ખટવાધોપિ ન સ્થાપયતિ, કિન્તુ દીપાધારોપચ્યેવ સ્થાપયતિ, તસ્માત્ પ્રવેશકા દીપ્તિં પશ્યન્તિ।

XVII યન્ન પ્રકાશયિષ્યતે તાદૃગ્ અપ્રકાશિતં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ યચ્ચ ન સુવ્યક્તં પ્રચારયિષ્યતે તાદૃગ્ ગૃપ્તં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ।

XVIII અતો યૂયં કેન પ્રકારેણ શુણુથ તત્ર સાવધાના ભવત, યસ્ય સમીપે બદ્ધતે તસ્મૈ પુનર્દાસ્યતે કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન બદ્ધતે તસ્ય યદ્યદસ્તિ તદપિ તસ્માત્ નેષ્યતે।

XIX અપરઞ્ચ યીશો માર્તા ભ્રાતરશ્ચ તસ્ય સમીપં જિગમિષવઃ

XX કિન્તુ જનતાસમ્બાધાત્ તત્સન્નિધિં પ્રાપ્તું ન શેકુઃ। તત્પશ્ચાત્ તવ માતા ભ્રાતરશ્ચ ત્વાં સાક્ષાત્ ચિકીર્ષન્તો બહિસ્તિષ્ઠનતીતિ વાર્તાયાં તસ્મૈ કથિતાયાં

XXI સ પ્રત્યુવાચ; યે જના ઈશ્વરસ્ય કથાં શ્રુત્વા તદનુરૂપમાચરન્તિ તચ્ચેવ મમ માતા ભ્રાતરશ્ચ।

XXII અનન્તરં એકદા યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધં નાવમારુહ્ય જગાદ, આયાત વયં હ્રદસ્ય પારં યામઃ, તતસ્તે જગ્મુઃ।

XXIII તેષુ નૌકાં વાહ્યત્સુ સ નિદદ્રૌ;

XXIV અથાકસ્માત્ પ્રબલઝમ્બશગમાદ્ હ્રદે નૌકાયાં તરઙ્ગૈરાચ્છન્નાયાં વિપત્ તાન્ જગ્રાસા તસ્માદ્ યીશોરન્તિકં ગત્વા હે ગુરો હે ગુરો પ્રાણા નો યાન્તીતિ ગદિત્વા તં જાગરયામ્બભૂવુઃ। તદા સ ઉત્થાય વાયું તરઙ્ગાશ્ચ તર્જયામાસ તસ્માદુભૌ નિવૃત્ય સ્થિરૌ બભૂવતુઃ।

XXV સ તાન્ બભાષે યુષ્માકં વિશ્વાસઃ ક? તસ્માત્તે ભીતા વિસ્મિતાશ્ચ પરસ્પરં જગદુઃ, અહો કીદૃગયં મનુજઃ પવનં પાનીયઞ્ચાદિશતિ તદુભયં તદાદેશં વહતિ।

XXVI તતઃ પરં ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય સમ્મુખસ્થગિદેરીયપ્રદેશે નૌકાયાં લગન્ત્યાં તટેડવરોહમાવાદ્

XXVII બહુતિથકાલં ભૂતગ્રસ્ત એકો માનુષઃ પુરાદાગત્ય તં સાક્ષાયકારા સ મનુષો વાસો ન પરિદધત્ ગૃહે ય ન વસન્ કેવલં શ્મશાનમ્ અધ્યુવાસા।

XXVIII સ યીશું દૃષ્ટ્વૈવ યીચ્છબ્દં ચકાર તસ્ય સમ્મુખે પતિત્વા પ્રોચ્યૈર્જગાદ ચ, હે સર્વપ્રધાનેશ્વરસ્ય પુત્ર, મયા સહ તવ કઃ સમ્બન્ધઃ? ત્વયિ વિનયં કરોમિ માં મા યાતયા

XXIX યતઃ સ તં માનુષં ત્યક્ત્વા યાતુમ્ અમેઘ્યભૂતમ્ આદિદેશ; સ ભૂતસ્તં માનુષમ્ અસકૃદ્ દધાર તસ્માલ્લોકાઃ શૃણ્વલેન નિગડેન ચ બબન્ધુઃ; સ તદ્ ભંક્ત્વા ભૂતવશત્વાત્ મધ્યેપ્રાન્તરં યયૌ।

XXX અનન્તરં યીશુસ્તં પપ્રચ્છ તવ કિન્નામ? સ ઉવાચ, મમ નામ બાહિનો યતો બહવો ભૂતાસ્તમાશિશ્રિયુઃ।

XXXI અથ ભૂતા વિનયેન જગદુઃ, ગભીરં ગર્ત્ત ગન્તું માજ્ઞાપયાસ્માન્।

XXXII તદા પર્વતોપરિ વરાહવ્રજશ્ચરતિ તસ્માદ્ ભૂતા વિનયેન પ્રોચુઃ, અમું વરાહવ્રજમ્ આશ્રયિતુમ્ અસ્માન્ અનુજાનીહિ; તતઃ સોનુજ્ઞૌ।

XXXIII તતઃ પરં ભૂતાસ્તં માનુષં વિહાય વરાહવ્રજમ્ આશિશ્રિયુઃ વરાહવ્રજાશ્ચ તત્ક્ષણાત્ કટકેન ધાવન્તો હ્રદે પ્રાણાન્ વિજૃહુઃ।

XXXIV તદ્ દૃષ્ટ્વા શૂકરરક્ષકાઃ પલાયમાના નગરં ગ્રામઞ્ચ ગત્વા તત્સર્વવૃત્તાન્તં કથયામાસુઃ।

XXXV તતઃ કિં વૃત્તમ્ એતદર્શનાર્થં લોકા નિર્ગત્ય યીશોઃ સમીપં યયુઃ, તં માનુષં ત્યક્તભૂતં પરિહિતવસ્ત્રં સ્વસ્થમાનુષવદ્ યીશોશ્ચરણસન્નિધૌ સૂપવિશન્તં વિલોક્ય બિભ્સુઃ।

XXXVI ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकराणं दृष्टुस्ते तेभ्यः सर्व्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXVII तदनन्तरं तस्य गिद्रेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिकस्था बहवो जना अतित्रस्ता विनयेन तं जगद्गुः, भवान् अस्माकं निकटाद् व्रजतु तस्मात् स नावमारुह्य ततो व्याघृत्य जगाम।

XXXVIII तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सह स्थातुं प्रार्थयाञ्चके

XXXIX किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृङ्गुडाकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा विज्ञाप्य, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्ज्वा ततः स व्रजित्वा यीशुस्तदर्थं यन्महाकर्म यकार तत् पुरस्य सर्व्वत्र प्रकाशयितुं प्रारंभे।

XL अथ यीशौ परावृत्यागते लोकास्तं आदरेण जगद्गु र्यस्मात्ते सर्व्वे तमपेक्षाञ्चकिरे।

XLI तदनन्तरं यायीर्नाम्नो भजनगोडस्यैकोधिप आगत्य यीशोश्चरणयोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं यकार,

XLII यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्कः कन्यैकासीत् सा मृतकल्पाभवत्। ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां महान् समागमो बभूव।

XLIII द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैद्वैश्चिकित्सिता सर्व्वस्वं व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पस्पर्शा।

XLIV तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः।

XLV तदानीं यीशुर्वदत् केनाहं स्पृष्टः? ततोऽनेकैरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टेति भवान् कुतः पृच्छति?

XLVI यीशुः कथयामास, केनाप्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि।

XLVII तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्भुषे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पर्श स्पर्शमात्राय्य येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्व्वं तस्य साक्षादायप्यौ।

XLVIII ततः स तां जगाद् हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षमेण याहि।

XLIX यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिल्लोक आगत्य तं बलाघे, तव कन्या मृता गुरुं मा क्लिशान।

L किन्तु यीशुस्तदाकर्ष्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिद्धिं तस्मात् सा ज्ञविष्यति।

LI अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योहनं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं वारयामास।

LII अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्व्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोदिष्ट कन्या न मृता निद्राति।

LIII किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजडसुः।

LIV पश्चात् स सर्व्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुडुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ,

LV तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्यौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदिदेश।

LVI ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अेतस्याः कथां कस्मैचिदपि मा कथयतां।

IX

I ततः परं स द्वादशशिष्यानाङ्गुल्य भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ।

II अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद।

III यात्रार्थं यष्टिर्वस्त्रपुटकं लक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीता।

IV यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठत।

V तत्र यदि कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं पदधूलीः सम्पातयत।

VI अथ ते प्रस्थाय सर्वत्र सुसंवाहं प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारम्भिरे।

VII अतर्हि डेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्मणां वार्तां श्रुत्वा भृशमुद्विग्विजे।

VIII यतः केयिद्वयुयोऽहन् श्मशानाद्दुदतिष्ठत्। केयिद्वयुः, अेलियो दर्शनं दत्तवान्; अेवमन्यलोका उयुः पूर्व्वीयः कश्चिद् भविष्यद्वादी समुत्थितः।

IX किन्तु डेरोदुवाय योऽहन् शिरोऽहमछिनदम् घटानीं यस्येदृक्कर्मणां वार्तां प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अैच्छत्।

X अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्माणि यद्वृस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् भैत्सैदानामकनगरस्य विज्जनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम।

XI पश्चाद् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् ईश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्साया प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार य।

XII अपरञ्च दिवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अेत्य कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य लक्ष्यद्रव्याणि क्तुं ज्ञननिवहं भवान् विसृजतु।

XIII तदा स उवाच, यूयमेव तान् भेज्यध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूपा द्वौ मत्स्यौ य विद्यन्ते, अतयेव स्थानान्तरम् घत्वा निमित्तमेतेषां लक्ष्यद्रव्येषु न कीतेषु न भवति।

XIV तत्र प्रायेण पञ्चसहस्राणि पुरुषा आसन्।

XV तदा स शिष्यान् जगाद पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनैः पंक्तीकृत्य तानुपवेशयत, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्व्वलोकानुपवेशयापासुः।

XVI ततः स तान् पञ्च पूपान् भीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्त्तयाञ्चक्रे लङ्कता य लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु समर्पयाम्बभूव।

XVII ततः सर्व्वे लुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश उल्लकान् संजगृहुः।

XVIII अथैकदा निर्जनैः शिष्यैः सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति?

XIX ततस्ते प्रायुः, त्वां योऽहन्मज्जकं वदन्ति; केचित् त्वाम् अेलियं वदन्ति, पूर्व्वकालिकः कश्चिद् भविष्यद्वादी श्मशानाद् उदतिष्ठद् घत्यपि केयिद् वदन्ति।

XX तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर उक्तवान् त्वम् ईश्वराभिषिक्तः पुरुषः।

XXI तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैयिदपि मा कथयत।

XXII સ પુનરુવાય, મનુષ્યપુત્રેણ વહુયાતના ભોક્તવ્યાઃ પ્રાચીનલોકૈઃ પ્રધાનયાજકૈરધ્યાપકૈશ્ચ સોવજાય હન્તવ્યઃ કિન્તુ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાત્ તેનોત્થાતવ્યમ્

XXIII અપરં સ સર્વાનુવાય, કશ્ચિદ્ યદિ મમ પશ્ચાદ્ ગન્તું વાચ્છતિ તર્હિ સ સ્વં દામ્યતુ, દિને દિને ક્લુશં ગૃહીત્વા ચ મમ પશ્ચાદાગચ્છતુ

XXIV યતો યઃ કશ્ચિત્ સ્વપ્રાણાન્ રિરક્ષિષતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ, યઃ કશ્ચિન્ મદર્થં પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સ તાન્ રક્ષિષ્યતિ

XXV કશ્ચિદ્ યદિ સર્વં જગત્ પ્રાપ્નોતિ કિન્તુ સ્વપ્રાણાન્ હારયતિ સ્વયં વિનશ્યતિ ચ તર્હિ તસ્ય કો લાભઃ?

XXVI પુન યઃ કશ્ચિન્ માં મમ વાક્યં વા લજ્જાસ્પદં જાનાતિ મનુષ્યપુત્રો યદા સ્વસ્ય પિતૃશ્ચ પવિત્રાણાં દૂતાનાઞ્ચ તેજોભિઃ પરિવેષ્ટિત આગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદં જ્ઞાસ્યતિ

XXVII કિન્તુ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરીયરાજત્વં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, એતાદૃશાઃ કિયન્તો લોકા અત્ર સ્થનેડપિ દણ્ડાયમાનાઃ સન્તિ

XXVIII એતદાખ્યાનકથનાત્ પરં પ્રાયેણાષ્ટસુ દિનેષુ ગતેષુ સ પિતરં ચોહનં યાકૂબઞ્ચ ગૃહીત્વા પ્રાર્થયિતું પર્વતમેકં સમારુરોહ

XXIX અથ તસ્ય પ્રાર્થનકાલે તસ્ય મુખાકૃતિરન્યરૂપા જાતા, તદીયં વસ્ત્રમુજ્જ્વલશુકલં જાતાં

XXX અપરઞ્ચ મૂસા એલિયશ્ચોભૌ તેજસ્વિનૌ દૃષ્ટૌ

XXXI તૌ તેન ચિરૂશાલમ્પુરે ચો મૃત્યુઃ સાધિષ્યતે તદીયાં કથાં તેન સાર્દ્ધં કથયિતુમ્ આરેભાતે

XXXII તદા પિતરાદયઃ સ્વસ્ય સક્કિનો નિદ્રયાકૃષ્ટા આસન્ કિન્તુ જાગરિત્વા તસ્ય તેજસ્તેન સાર્દ્ધમ્ ઉત્તિષ્ઠન્તૌ જનૌ ચ દદૃશુઃ

XXXIII અથ તયોરુભયો ગમનકાલે પિતરો યીશું બભાષે, હે ગુરોડસ્માકં સ્થાનેડસ્મિન્ સ્થિતિઃ શુભા, તત એકા ત્વદર્થા, એકા મૂસાર્થા, એકા એલિયાર્થા, ઇતિ તિસ્રઃ કુટ્યોસ્માભિ નિર્મીયન્તાં, ઇમાં કથાં સ ન વિવિચ્ય કથયામાસા

XXXIV અપરઞ્ચ તદ્વાક્યવદનકાલે પયોદ એક આગત્ય તેષામુપરિ છાયાં ચકાર, તતસ્તન્મધ્યે તયોઃ પ્રવેશાત્ તે શશક્કિરે

XXXV તદા તસ્માત્ પયોદાદ્ ઇયમાકાશીયા વાણી નિર્જગામ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્ય કથાયાં મનો નિઘત્તા

XXXVI ઇતિ શબ્દે જાતે તે યીશુમેકાકિનં દદૃશુઃ કિન્તુ તે તદાનીં તસ્ય દર્શનસ્ય વાયમેકામપિ નોક્ત્વા મનઃસુ સ્થાપયામાસુઃ

XXXVII પરેડહનિ તેષુ તસ્માચ્છૈલાદ્ અવરૂઢેષુ તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહવો લોકા આજગ્મુઃ

XXXVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકો જન ઉચ્ચૈરુવાય, હે ગુરો અહં વિનયં કરોમિ મમ પુત્રં પ્રતિ કૃપાદૃષ્ટિં કરોતુ, મમ સ એવૈકઃ પુત્રઃ

XXXIX ભૂતેન ધૃતઃ સન્ સં પ્રસભં ચીચ્છબ્દં કરોતિ તન્મુખાત્ ફેણા નિર્ગચ્છન્તિ ચ, ભૂત ઇત્યં વિદાર્ય ક્લિષ્ટવા પ્રાયશસ્તં ન ત્યજતિ

XL તસ્માત્ તં ભૂતં ત્યાજયિતું તવ શિષ્યસમીપે ન્યવેદયં કિન્તુ તે ન શેકુઃ

XLI તદા યીશુરવાદીત્, રે આવિશ્વાસિન્ વિપથગામિન્ વંશ કતિકાલાન્ યુષ્માભિઃ સહ સ્થાસ્યામ્યહં યુષ્માકમ્ આચરણાનિ ચ સહિષ્યે? તવ પુત્રમિહાનયા

XLII ततस्तस्मिन्नागतमात्रे भूतस्तं भूमौ पातयित्वा विद्वेदः; तदा यीशुस्तममेध्यं भूतं तर्जयित्वा बालकं स्वस्थं कृत्वा तस्य पितरि समर्पयामास।

XLIII ईश्वरस्य मडाशक्तिम् एमां विलोक्य सर्वे यमय्यकुः; एत्थं यीशोः सर्वाभिः क्रियाभिः सर्वैर्लोकैराश्चर्यं मन्यमाने सति स शिष्यान् बभाषे,

XLIV कथयं युष्माकं कर्णेषु प्रविशतु, मनुष्यपुत्रो मनुष्याणां कर्णेषु समर्पयिष्यते।

XLV किन्तु ते तां कथां न बुबुधिरं, स्पष्टत्वाभावात् तस्या अभिप्रायस्तेषां बोधगम्यो न बभूव; तस्या आशयः क एत्यपि ते भयात् प्रष्टुं न शक्नुः।

XLVI तदनन्तरं तेषां मध्ये कः श्रेष्ठः कथामेतां गृहीत्वा ते मिथो विवादं यकुः।

XLVII ततो यीशुस्तेषां मनोभिप्रायं विदित्वा बालकमेकं गृहीत्वा स्वस्य निकटे स्थापयित्वा तान् जगाद,

XLVIII यो ज्ञो मम नाम्नास्य बालास्यातिथ्यं विदधाति स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च ममातिथ्यं विदधाति स मम प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति, युष्माकं मध्येयः स्वं सर्वस्मात् क्षुद्रं ज्ञानीते स अेव श्रेष्ठो भविष्यति।

XLIX अपरञ्च योऽन् व्याजहार डे प्रभो तव नाम्ना भूतान् त्याज्यन्तं मानुषम् अेकं दृष्टवन्तो वयं, किन्त्वस्माकम् अपश्चाद् गामित्वात् तं न्यषेधाम्। तदानीं यीशुरुवाच,

L तं मा निषेधत, यतो यो ज्ञोस्माकं न विपक्षः स अेवास्माकं सपक्षो भवति।

LI अनन्तरं तस्यारोहणसमय उपस्थिते स स्थिरयेता यिज्ञासलमं प्रति यात्रां कर्तुं निश्चित्याग्ने दूतान् प्रेषयामास।

LII तस्मात् ते गत्वा तस्य प्रयोञ्जीयद्रव्याणि संग्रहीतुं शोमिरोणीयानां ग्रामं प्रविशतुः।

LIII किन्तु स यिज्ञासलमं नगरं याति ततो डेतो लोकास्तस्यातिथ्यं न यकुः।

LIV अतरेव याकूब्योऽनौ तस्य शिष्यौ तद् दृष्ट्वा जगदतुः; डे प्रभो अेलियो यथा यकार तथा वयमपि किं गगणाद् आगन्तुम् अेतान् भस्मीकर्तुञ्च वह्निमाज्ञापयामः? भवान् किमिच्छति?

LV किन्तु स मुपं परावर्त्य तान् तर्जयित्वा गदितवान् युष्माकं मनोभावः कः; एति यूयं न ज्ञानीथा।

LVI मनुजसुतो मनुजानां प्राणान् नाशयितुं नागच्छत्, किन्तु रक्षितुम् आगच्छत् पश्चाद् एतरग्रामं ते ययुः।

LVII तदनन्तरं पथि गमनकाले ज्ञन अेकस्तं बभाषे, डे प्रभो भवान् यत्र याति भवता सहाडमपि तत्र यास्यामि।

LVIII तदानीं यीशुस्तमुवाच, गोमायूनां गर्ता आसते, विहायसीयविडगाणानां नीडानि य सन्ति, किन्तु मानवतनयस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं नास्ति।

LIX ततः परं स एतरज्जं जगाद, त्वं मम पश्चाद् अेडि; ततः स उवाच, डे प्रभो पूर्वं पितरं श्मशाने स्थापयितुं मामादिशतु।

LX तदा यीशुरुवाच, मृता मृतान् श्मशाने स्थापयन्तु किन्तु त्वं गत्वेश्वरीयराज्यस्य कथां प्रचारया।

LXI ततोऽन्यः कथयामास, डे प्रभो मयापि भवतः पश्चाद् गंस्यते, किन्तु पूर्वं मम निवेशनस्य परिजनानाम् अनुमतिं ग्रहीतुम् अडमादिश्यै भवता।

LXII तदानीं यीशुस्तं प्रोक्तवान्, यो ज्ञो लाङ्गले करमर्पयित्वा पश्चात् पश्यति स ईश्वरीयराज्यं नाडति।

X

I તત: પરં પ્રભુરપરાન્ સપ્તતિશિષ્યાન્ નિયુજ્ય સ્વયં યાનિ નગરાણિ યાનિ સ્થાનાનિ ય ગમિષ્યતિ તાનિ નગરાણિ તાનિ સ્થાનાનિ ય પ્રતિ દ્વૌ દ્વૌ જનૌ પ્રહિતવાન્

II તેભ્ય: કથયામાસ ય શસ્યાનિ બહૂનીતિ સત્યં કિન્તુ છેદકા અલ્પે; તસ્માદ્દેતો: શસ્યક્ષેત્રે છેદકાન્ અપરાનપિ પ્રેષયિતું ક્ષેત્રસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વાં

III યૂયં યાત, પશ્યત, વૃકાણાં મધ્યે મેષશાવકાનિવ યુષ્માન્ પ્રહિણોમિ

IV યૂયં ક્ષુદ્રં મહદ્ વા વસનસમ્પુટકં પાદુકાશ્ચ મા ગૃહ્ણીત, માર્ગમધ્યે કમપિ મા નમત યા

V અપરઞ્ચ યૂયં યદ્ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ર નિવેશનસ્યાસ્ય મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદતા

VI તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મજ્જલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તર્હિ તન્મજ્જલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોચેત્ યુષ્માન્ પ્રતિ પરાવર્તિષ્યતે

VII અપરઞ્ચ તે યત્કિઞ્ચિદ્ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથ; યત: કર્મકારી જનો ભૃતિમ્ અર્હતિ; ગૃહાદ્ ગૃહં મા યાસ્યથા

VIII અન્યસ્ય યુષ્માસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં કરિષ્યન્તિ, તર્હિ યત્ ખાદ્યમ્ ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથા

IX તન્નગરસ્થાન્ રોગિણ: સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુષ્માકમ્ અન્તિકમ્ આગમત્ કથામેતાઞ્ચ પ્રચારયિષ્યથા

X કિન્તુ કિમપિ પુરં યુષ્માસુ પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ,

XI યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતયામ:; તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીતા

XII અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાત: સિદોમો દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ

XIII હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા બૈત્સૈદાનગર યુવયોર્મધ્યે યાદૃશાનિ આશ્ચર્યાણિ કર્માણ્યક્રિયન્ત, તાનિ કર્માણિ યદિ સોરસીદોનો નગરયોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વ્વં તન્નિવાસિન: શણવસ્ત્રાણિ પરિધાય ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિપ્ય સમુપવિશ્ય સમપ્તેત્સ્યન્તા

XIV અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાત: સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ

XV હે કફર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગે યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગભવિષ્યસિ

XVI યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણાતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણાતિ; કિઞ્ચ યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ય સ મત્પ્રેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ

XVII અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુ:; હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અપ્યસ્માકં વશીભવન્તિ

XVIII તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્

XIX પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપો: સર્વ્વપરાક્રમાંશ્ચ પદતલૈ દલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ

XX ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગે યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ નિમિત્તં સમુલ્લસતા

XXI तद्धटिकायां यीशु र्मनसि ज्ञाताह्लादः कथयामास डे स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपते पितस्त्वं ज्ञानवतां विदुषाञ्च लोकानां पुरस्तात् सर्वमेतद् अप्रकाश्य बालकानां पुरस्तात् प्राकाश्य अतस्माद्धेतोस्त्वां धन्यं वदामि, डे पितरित्थं भवतु यद् अतदेव तव गीयर उत्तमम्।

XXII पित्रा सर्वाणि मयि समर्पितानि पितरं विना कोपि पुत्रं न ज्ञानाति किञ्च पुत्रं विना यस्मै ज्ञनाय पुत्रस्तं प्रकाशितवान् तञ्च विना कोपि पितरं न ज्ञानाति।

XXIII तपः परं स शिष्यान् प्रति परावृत्य गुप्तं जगाद, यूयमेतानि सर्वाणि पश्यथ ततो युष्माकं यक्षुंषि धन्यानि।

XXIV युष्मानडं वदामि, यूयं यानि सर्वाणि पश्यथ तानि बडवो भविष्यद्वादिनो भूपतयश्च द्रष्टुमिच्छन्तोपि द्रष्टुं न प्राप्नुवन्, युष्माभि र्या याः कथाश्च श्रूयन्ते ताः श्रोतुमिच्छन्तोपि श्रोतुं नालभन्त।

XXV अनन्तरम् अडो व्यवस्थापक उत्थाय तं परीक्षितुं पप्रच्छ, डे उपदेशक अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं करणीयं?

XXVI यीशुः प्रत्युवाय, अत्रार्थे व्यवस्थायां किं लिपितमस्ति? त्वं डीदृक् पठसि?

XXVII ततः सोवदत्, त्वं सर्वान्तःकरणैः सर्वप्राणैः सर्वशक्तिभिः सर्वयित्तैश्च प्रभौ परमेश्वरे प्रेम कुरु, समीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु या।

XXVIII तदा स कथयामास, त्वं यथार्थं प्रत्यवोयः, एतथम् आयर तेनैव ज्जुविष्यसि।

XXIX किन्तु स जनः स्वं निर्दोषं ज्ञापयितुं यीशुं पप्रच्छ, मम समीपवासी कः? ततो यीशुः प्रत्युवाय,

XXX अडो जनो यिश्शालम्पुराद् यिरीडोपुरं याति, अतर्हि दस्यूनां करेषु पतिते ते तस्य वस्त्रादिकं हतवन्तः तमाहृत्य मृतप्रायं कृत्वा त्यक्त्वा ययुः।

XXXI अडस्माद् अडो याजकस्तेन मार्गेषु गच्छन् तं दृष्ट्वा मार्गान्यपार्श्वेन जगाम।

XXXII एतथम् अडो लेवीयस्तत्स्थानं प्राप्य तस्यान्तिकं गत्वा तं विलोक्यान्येन पार्श्वेन जगाम।

XXXIII किन्त्वेकः शीमिरोणीयो गच्छन् तत्स्थानं प्राप्य तं दृष्ट्वाद्यत।

XXXIV तस्यान्तिकं गत्वा तस्य क्षतेषु तैलं दाक्षारसञ्च प्रक्षिप्य क्षतानि बद्ध्वा निजवाहनोपरि तमुपवेश्य प्रवासीयगृहम् आनीय तं सिषेवो।

XXXV परस्मिन् दिवसे निजगमनकाले द्वौ मुद्रापाडौ तद्गृहस्वामिने दत्त्वावदत् जनमेनं सेवस्व तत्र योडडिको व्ययो भविष्यति तमडं पुनरागमनकाले परिशोत्स्यामि।

XXXVI अेषां त्रयाणां मध्ये तस्य दस्युडस्तपतितस्य जनस्य समीपवासी कः? त्वया किं बुध्यते?

XXXVII ततः स व्यवस्थापकः कथयामास यस्तस्मिन् दयां यकारा तदा यीशुः कथयामास त्वमपि गत्वा तथायर।

XXXVIII ततः परं ते गच्छन्त अडं ग्रामं प्रविशिशुः; तदा मथानामा स्त्री स्वगृडे तस्यातिथ्यं यकारा।

XXXIX तस्मात् मरियम् नामधेया तस्या भगिनी यीशोः पदसमीपे उवविश्य तस्योपदेशकथां श्रोतुमारेले।

XL किन्तु मथा नानापरियर्यायां व्यग्रा बभूव तस्माद्धेतोस्तस्य समीपमागत्य बलाषेः डे प्रभो मम भगिनी केवलं ममोपरि सर्वकर्मणां भारम् अर्पितवती तत्र भवता किञ्चिदपि न मनो निधीयते किम्? मम साहाय्यं कर्तुं भवान् तामादिशतु।

XXI ततो यीशुः प्रत्युवाय ङे मर्थे ङे मर्थे, त्वं नानाकार्येषु यिन्तितवती व्यग्रा यासि,
 XLII किन्तु प्रयोजनीयम् अेकमात्रम् आस्तो अपरञ्च यमुत्तमं भागं कोपि ङर्तुं न
 शक्नोति सअेव मरियमा वृत्तः।

XI

I अनन्तरं स कस्मिंश्चित् स्थाने प्रार्थयत तत्समाप्तौ सत्यां तस्यैकः शिष्यस्तं जगाद
 ङे प्रभो योङ् न् यथा स्वशिष्यान् प्रार्थयितुम् उपदिष्टवान् तथा भवानप्यस्मान् उपदिशतु।

II तस्मात् स कथयामास, प्रार्थनकाले यूयम् ङत्थं कथयध्वं, ङे अस्माकं
 स्वर्गस्थपितस्तव नाम पूज्यं भवतु; तव राजत्वं भवतु; स्वर्गं यथा तथा पृथिव्यामपि
 तवेच्छया सर्व्वं भवतु।

III प्रत्यङ्गम् अस्माकं प्रयोजनीयं भोज्यं देङ्।

IV यथा वयं सर्व्वान् अपराधिनः क्षमामङ् तथा त्वमपि पापान्यस्माकं क्षमस्वा
 अस्मान् परीक्षां मानय किन्तु पापात्मनो रक्षा।

V पश्चात् सोपरमपि कथितवान् यद्वि युष्माकं कस्ययिद् बन्धुस्तिष्ठति निशीथे य तस्य
 समीपं स गत्वा वदति,

VI ङे बन्धो पथिक अेको बन्धु र्भम निवेशनम् आयातः किन्तु तस्यातिथ्यं कर्तुं
 ममान्तिके किमपि नास्ति, अतअेव पूपत्रयं मह्यम् ऋणं देङ्;

VII तदा स यद्वि गृङ्मध्यात् प्रतिवदति मां मा क्लिशान्, ङदानीं द्वारं रुद्धं शयने मया
 सङ् बालकाश्च तिष्ठन्ति तुभ्यं दानुम् उत्थातुं न शक्नोमि,

VIII तर्हि युष्मानङ् वदामि, स यद्वि मित्रतया तस्मै किमपि दानुं नोत्तिष्ठति तथापि
 वारं वारं प्रार्थनात् उत्थापितः सन् यस्मिन् तस्य प्रयोजनं तद्वेव दास्यति।

IX अतः कारणात् कथयामि, यायध्वं ततो युष्मभ्यं दास्यते, मृगयध्वं तत् उद्देशं
 प्राप्स्यथ, द्वारम् आङ्गत ततो युष्मभ्यं द्वारं मोक्ष्यते।

X यो यायते स प्राप्नोति, यो मृगयते स अेवोद्देशं प्राप्नोति, यो द्वारम् आङ्गन्ति तदर्थं
 द्वारं मोक्ष्यते।

XI पुत्रेण पूपे यायिते तस्मै पाषाणं ददाति वा मत्स्ये यायिते तस्मै सर्पं ददाति

XII वा अङ्गे यायिते तस्मै वृश्चिकं ददाति युष्माकं मध्ये क अेतादृशः पितास्ते?

XIII तस्माद्वेव यूयमभद्रा अपि यद्वि स्वस्वबालकेभ्य उत्तमानि द्रव्याणि दानुं जानीथ
 तर्ह्यस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजयायकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति?

XIV अनन्तरं यीशुना कस्माच्चिद् अेकस्मिन् मूङ्भूते त्याजिते सति स भूतत्यक्तो
 मानुषो वाक्यं वक्तुम् आरेभे; ततो लोकाः सकला आश्चर्य्यं मेनिरे।

XV किन्तु तेषां केयिद्भ्यु ज्ञनीयं बालसिबूबा अर्थाद् भूतराज्णे भूतान् त्याजयति

XVI तं परीक्षितुं केयिद् आकाशीयम् अेकं यिङ् दशयितुं तं प्रार्थयाञ्चक्रिरे।

XVII तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्ययिद् राज्यस्य लोका यद्वि
 परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तद् राज्यम् नश्यति; केयिद् गृङ्स्था यद्वि परस्परं विरुन्धन्ति
 तर्हि तेपि नश्यन्ति।

XVIII तथैव शैतानपि स्वलोकां यद्वि विरुणाद्धि तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति?
 बालसिबूबाङ् भूतान् त्याजयामि यूयमिति वदथा।

XIX यद्विङ् बालसिबूबा भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन त्याजयन्ति?
 तस्मात् तअेव कथाया अेतस्या विचारयितारो भविष्यन्ति।

XX किन्तु यद्यद्म ईश्वरस्य पराक्रमेण भूतान् त्याज्यामि तर्हि युष्माकं निकटम् ईश्वरस्य राज्यमवश्यम् उपतिष्ठति।

XXI बलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं निजद्वालिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति।

XXII किन्तु तस्माद् अधिकबलः कश्चिदागत्य यदि तं जयति तर्हि येषु शस्त्रास्त्रेषु तस्य विश्वास आसीत् तानि सर्वाणि हत्वा तस्य द्रव्याणि गृह्णाति।

XXIII अतः कारणाद् यो मम सपक्षो न स विपक्षः, यो मया सह न संगृह्णाति स विकिरति।

XXIV अपरञ्च अमेध्यभूतो मानुषस्यान्तर्निर्गत्य शुष्कस्थाने भ्रान्त्वा विश्रामं मृगयते किन्तु न प्राप्य वदति मम यस्माद् गृहाद् आगतोऽहं पुनस्तद् गृहं परावृत्य यामि।

XXV ततो गत्वा तद् गृहं मार्जितं शोभितञ्च दृष्ट्वा

XXVI तत्क्षणात् अपगत्य स्वस्माद्दपि दुर्भतीन् अपरान् सप्तभूतान् सहानयति ते य तद्गृहं पविश्य निवसन्ति। तस्मात् तस्य मनुष्यस्य प्रथमदशातः शेषदशा दुःखतरा भवति।

XXVII अस्याः कथायाः कथनकाले जनतामध्यस्था कायिन्नारी तमुच्यैः स्वरं प्रोवाच, या योषित् त्वां गर्भोऽधारयत् स्तन्यमपाययस्य सैव धन्या।

XXVIII किन्तु सौकथयत् ये परमेश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुत्तमम् आयरन्ति तत्रैव धन्याः।

XXIX ततः परं तस्यान्तिके बहुलोकानां समागमे जाते स वक्तुमारेभे, आधुनिका दुष्टलोकाश्चिह्नं द्रष्टुमिच्छन्ति किन्तु यूनस्त्वविष्यद्वादिनश्चिह्नं विनान्यत् किञ्चिद्विह्नं तान् न दर्शयिष्यते।

XXX यूनस् तु यथा नीनिवीयलोकानां समीपे चिह्नरूपोभवत् तथा विद्यमानलोकानाम् अेषां समीपे मनुष्यपुत्रोपि चिह्नरूपो भविष्यति।

XXXI विचारसमये एदानीन्तनलोकानां प्रातिकूल्येन दक्षिणदेशीया राज्ञी प्रोत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यति, यतः सा राज्ञी सुलेमान उपदेशकथां श्रोतुं पृथिव्याः सीमात आगच्छत् किन्तु पश्यत सुलेमानोपि गुरुतर अेको जनोऽस्मिन् स्थाने विद्यते।

XXXII अपरञ्च विचारसमये नीनिवीयलोका अपि वर्तमानकालिकानां लोकानां वैपरीत्येन प्रोत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यतो हेतोस्ते यूनसो वाक्यात् यित्तानि परिवर्त्तयामासुः किन्तु पश्यत यूनसोतिगुरुतर अेको जनोऽस्मिन् स्थाने विद्यते।

XXXIII प्रदीपं प्रज्वाल्य द्रोणस्याधः कुत्रापि गुप्तस्थाने वा कोपि न स्थापयति किन्तु गृहप्रवेशिभ्यो दीप्तिं दातं दीपाधारोपर्येव स्थापयति।

XXXIV दंडस्य प्रदीपश्चक्षुस्तस्मादेव यक्षु र्यदि प्रसन्नं भवति तर्हि तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति किन्तु यक्षु र्यदि मलीमसं तिष्ठति तर्हि सर्वशरीरं सान्धकारं स्थास्यति।

XXXV अस्मात् कारणात् तवान्तःस्थं ज्योति र्यथान्धकारमयं न भवति तदर्थं सावधानो भव।

XXXVI यतः शरीरस्य कुत्राप्यंशे सान्धकारे न जाते सर्वं यदि दीप्तिमत् तिष्ठति तर्हि तुभ्यं दीप्तिदायिप्रोज्ज्वलन् प्रदीप एव तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति।

XXXVII अेतत्कथायाः कथनकाले झिरुश्येको भेजनाय तं निमन्त्रयामास, ततः स गत्वा भोक्तुम् उपविवेश।

XXXVIII किन्तु भोजनात् पूर्व्वं नामाङ्गीत् अेतद् दृष्ट्वा स झिरुश्याश्चर्य्यं मेने।

XXXIX तदा प्रभुस्तं प्रोवाय यूयं डिङ्गिलोकाः पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः
परिष्कुरथ किन्तु युष्माकमन्त दौरात्म्यैर्दुष्क्रियाभिश्च परिपूर्णा तिष्ठति।

XL हे सर्वे निर्बोधा यो बहिः ससर्ज स अत्र किमन्त न ससर्ज?

XLI तत अत्र युष्माभिरन्तःकरणं (ईश्वराय) निवेद्यतां तस्मिन् कृते युष्माकं सर्वाणि
शुचितां यास्यन्ति।

XLII किन्तु अन्त डिङ्गिलोकाः यूयं न्यायम् ईश्वरे प्रेम य परित्यज्य पोदिनाया
अरुदादीनां सर्वेषां शाकानाञ्च दशमांशान् दत्त किन्तु प्रथमं पालयित्वा शेषस्यालङ्घनं
युष्माकम् उचितमासीत्।

XLIII हा हा डिङ्गिलोकाः यूयं भोजनगोळे प्रोख्यासने आपणेषु य नमस्कारेषु प्रीयध्वे।

XLIV वत कपटिनोऽध्यापकाः डिङ्गिलोकायत् श्मशानम् अनुपलभ्य तदुपरि
गच्छन्ति यूयम् तादृगप्रकाशितश्मशानवाद् भवथा।

XLV तदानीं व्यवस्थापकानाम् अत्र यीशुमवदत्, हे उपदेशक वाक्येनेदृशेनास्मास्वपि
दोषम् आरोपयसि।

XLVI ततः स उवाच, हा हा व्यवस्थापका यूयम् मानुषाणाम् उपरि दुःसह्यान् भारान्
न्यस्यथ किन्तु स्वयम् अत्राङ्गुल्यापि तान् भारान् न स्पृशथ।

XLVII अन्त युष्माकं पूर्वपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिषुस्तेषां श्मशानानि यूयं
निर्माथा।

XLVIII तेनैव यूयं स्वपूर्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्यध्वे तदेव सप्रमाणं कुरुथ य,
यतस्ते तानवधिषुः यूयं तेषां श्मशानानि निर्माथा।

XLIX अतएव ईश्वरस्य शास्त्रे प्रोक्तमस्ति तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च
प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन इनिष्यन्ति कांश्चन ताऽशिष्यन्ति।

L अतस्मात् कारणात् हाबिलः शोणितपातमारभ्य मन्दिरयज्ञवेद्यो मध्ये अतस्य
सिंहरियस्य रक्तपातपर्यन्तं।

LI जगतः सृष्टिमारभ्य पृथिव्यां भविष्यद्वादिनां यतिरक्तपाता ज्ञातास्ततीनाम्
अपराधदण्डा अेषां वर्तमानलोकानां भविष्यन्ति, युष्मानहं निश्चितं वदामि सर्वे दण्डा
वंशस्यास्य भविष्यन्ति।

LII हा हा व्यवस्थापका यूयं ज्ञानस्य कुञ्चिकां हत्वा स्वयं न प्रविष्टा ये प्रवेष्टुञ्च
प्रयासिनस्तानपि प्रवेष्टुं वारितवन्तः।

LIII अत्र कथाकथनाद् अध्यापकाः डिङ्गिलोकायत् सतर्काः।

LIV सन्तस्तमपवदितुं तस्य कथाया द्रोषं धर्तमिच्छन्तो नानाप्यानकथनाय तं
प्रवर्तयितुं कोपयितुञ्च प्रारम्भे।

XII

I तदानीं लोकाः सडस्रं सडस्रम् आगत्य समुपस्थितास्तत अत्रैको अन्येषामुपरि
पतितुम् उपयक्रमे; तदा यीशुः शिष्यान् बलाघे, यूयं डिङ्गिलोकां किण्वत्प्रकापत्य विशेषेण
सावधानास्तिष्ठत।

II यतो यत्र प्रकाशयिष्यते तदाश्चन्नं वस्तु किमपि नास्ति; तथा यत्र ज्ञास्यते तद् गुप्तं
वस्तु किमपि नास्ति।

III अन्धकारे तिष्ठन्तो याः कथा अकथयत ताः सर्वाः कथा दीप्तौ श्रोष्यन्ते निर्जने
कर्णं य यदकथयत गृहपृष्ठात् तत् प्रचारयिष्यते।

IV हे अन्धवो युष्मानहं वदामि, ये शरीरस्य नाशं विना किमप्यपरं कर्तुं न शक्नुवन्ति
तेभ्यो मा भैषा।

V तर्हि कस्माद् भेतव्यम् एतच्छब्दं वदामि, यः शरीरं नाशयित्वा नरकं निक्षेपन्तुं शक्नोति तस्मादेव भयं कुरुत, पुनरपि वदामि तस्मादेव भयं कुरुत।

VI पञ्च यटकपक्षिणः किं द्वाभ्यां ताम्रभाण्डाभ्यां न विक्रीयन्ते? तथापीश्वरस्तेषाम् अेकमपि न विस्मरति।

VII युष्माकं शिरःकेशा अपि गणिताः सन्ति तस्मात् मा विभीत बह्व्यटकपक्षिभ्योपि यूयं बहुभूष्याः।

VIII अपरं युष्मभ्यं कथयामि यः कश्चिन् मानुषाणां साक्षान् मां स्वीकरोति मनुष्यपुत्र ईश्वरदूतानां साक्षात् तं स्वीकरिष्यति।

IX किन्तु यः कश्चिन्मानुषाणां साक्षान्माम् अस्वीकरोति तम् ईश्वरस्य दूतानां साक्षाद् अहम् अस्वीकरिष्यामि।

X अन्यथ्य यः कश्चिन् मनुजसुतस्य निन्दाभावेन काञ्चित् कथां कथयति तस्य तत्पापस्य मोचनं भविष्यति किन्तु यदि कश्चित् पवित्रम् आत्मानं निन्दति तर्हि तस्य तत्पापस्य मोचनं न भविष्यति।

XI यदा लोका युष्मान् भोजनगोष्ठं विचारकर्तृराज्यकर्तृणां सम्भुपञ्च नेष्यन्ति तदा केन प्रकारेण किमुत्तरं वदिष्यथ किं कथयिष्यथ येत्यत्र मा यिन्तयत;

XII यतो युष्माभिर्यद् यद् वक्तव्यं तत् तस्मिन् समयमेव पवित्र आत्मा युष्मान् शिक्षयिष्यति।

XIII ततः परं जनतामध्यस्थः कश्चिज्जनस्तं जगद् डे गुरो मया सड् पैतृकं धनं विभक्तुं मम भ्रातरमाज्ञापयतु भवान्।

XIV किन्तु स तमवदत् डे मनुष्य युवयो विचारं विभागाञ्च कर्तुं मां को नियुक्तवान्?

XV अनन्तरं स लोकानवदत् लोभे सावधानाः सतर्काश्च तिष्ठत, यतो बहुसम्पत्तिप्राप्त्या मनुष्यस्यायुर्न भवति।

XVI पश्चाद् दृष्टान्तकथामुत्थाप्य कथयामास, अेकस्य धनिनो भूमौ बहूनि शस्यानि ज्ञातानि।

XVII ततः स मनसा यिन्तयित्वा कथयाम्बलूव ममैतानि समुत्पन्नानि द्रव्याणि स्थापयितुं स्थानं नास्ति किं करिष्यामि?

XVIII ततोवदद् एतथं करिष्यामि, मम सर्व्वभाण्डागाराणि भङ्क्त्वा बहुद्वाण्डागाराणि निर्माय तन्मध्ये सर्व्वकुलानि द्रव्याणि य स्थापयिष्यामि।

XIX अपरं निजमनो वदिष्यामि, डे मनो बहुवत्सरार्थं नानाद्रव्याणि सञ्चितानि सन्ति विश्रामं कुरु भुक्त्वा पीत्वा कौतुकञ्च कुरु। किन्त्वीश्वरस्तम् अवदत्,

XX रे निर्बाध अद्य रात्रौ तव प्राणास्त्वत्तो नेष्यन्ते तत ऐतानि यानि द्रव्याणि त्वयासादितानि तानि कस्य भविष्यन्ति?

XXI अतमेव यः कश्चिद् ईश्वरस्य समीपे धनसञ्चयमकृत्वा केवलं स्वनिकटे सञ्चयं करोति सोपि तादृशः।

XXII अथ स शिष्येभ्यः कथयामास, युष्मानडं वदामि, किं जादिष्यामः? किं परिधास्यामः? एत्युक्त्वा ज्जुवनस्य शरीरस्य यार्थं यिन्तां मा कर्षी।

XXIII भक्ष्याज्जुवनं लूषणारघरीरञ्च श्रेष्ठं भवति।

XXIV काकपक्षिणां कार्य्यं विचारयत, ते न वपन्ति शस्यानि य न छिन्दन्ति, तेषां भाण्डागाराणि न सन्ति कोषाश्च न सन्ति, तथापीश्वरस्तेभ्यो भक्ष्याणि ददाति, यूयं पक्षिभ्यः श्रेष्ठतरा न किं?

XXV અપરઞ્ચ ભાવયિત્વા નિજાયુષઃ ક્ષણમાત્રં વર્દ્ધયિતું શક્નોતિ, એતાદૃશો લાકો યુષ્માકં મધ્યે કોસ્તિ?

XXVI અતએવ ક્ષુદ્રં કાર્યં સાધયિતુમ્ અસમર્થા યૂયમ્ અન્યસ્મિન્ કાર્યં કુતો ભાવયથ?

XXVII અન્યચ્ચ કામ્પિલપુષ્પં કથં વર્દ્ધતે તદાપિ વિચારયત, તત્ કઞ્ચન શ્રમં ન કરોતિ તન્તૂંશ્ચ ન જનયતિ કિન્તુ યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ સુલેમાન્ બહૈશ્ચર્યાન્વિતોપિ પુષ્પસ્યાસ્ય સદૃશો વિભૂષિતો નાસીત્!

XXVIII અદ્ય ક્ષેત્રે વર્તમાનં શ્વશ્રૂલ્લ્યાં ક્ષેપ્સ્યમાનં યત્ તૃણં, તસ્મૈ યદીશ્વર ઇત્યં ભૂષયતિ તર્હિ હે અલ્પપ્રત્યયિનો યુષ્માન કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?

XXIX અતએવ કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિધાસ્યામઃ? એતદર્થં મા ચેષ્ટધ્વં મા સંદિગ્ધવઞ્ચા

XXX જગતો દેવાચર્યકા એતાનિ સર્વાણિ ચેષ્ટનતે; એષુ વસ્તુષુ યુષ્માકં પ્રયોજનમાસ્તે ઇતિ યુષ્માકં પિતા જાનાતિ

XXXI અતએવેશ્વરસ્ય રાજ્યાર્થં સચેષ્ટા ભવત તથા કૃતે સર્વાણ્યેતાનિ દ્રવ્યાણિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે!

XXXII હે ક્ષુદ્રમેષવ્રજ યૂયં મા ભૈષ્ટ યુષ્મભ્યં રાજ્યં દાતું યુષ્માકં પિતુઃ સમ્મતિરસ્તિ!

XXXIII અતએવ યુષ્માકં યા યા સમ્મતિરસ્તિ તાં તાં વિક્રીય વિતરત, યત્ સ્થાનં ચૌરા નાગચ્છન્તિ, કીટાશ્ચ ન ક્ષાયયન્તિ તાદૃશે સ્વર્ગે નિજાર્થમ્ અજરે સમ્પુટકે ડક્ષયં ધનં સચ્ચિનુત ય;

XXXIV યતો યત્ર યુષ્માકં ધનં વર્તતે તત્રેવ યુષ્માકં મનઃ!

XXXV અપરઞ્ચ યૂયં પ્રદીપં જ્વાલયિત્વા બદ્ધકટયસ્તિષ્ઠત;

XXXVI પ્રભુ વિવાહાદાગત્ય યદૈવ દ્વારમાહન્તિ તદૈવ દ્વારં મોચયિતું યથા ભૃત્યા અપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્તિ તથા યૂયમપિ તિષ્ઠતા

XXXVII યતઃ પ્રભુરાગત્ય યાન્ દાસાન્ સચેતનાન્ તિષ્ઠતો દ્રક્ષ્યતિ તએવ ધન્યાઃ; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ પ્રભુસ્તાન્ ભોજનાર્થમ્ ઉપવેશ્ય સ્વયં બદ્ધકટિઃ સમીપમેત્ય પરિવેષયિષ્યતિ!

XXXVIII યદિ દ્વિતીયે તૃતીયે વા પ્રહરે સમાગત્ય તથૈવ પશ્યતિ, તર્હિ તએવ દાસા ધન્યાઃ!

XXXIX અપરઞ્ચ કસ્મિન્ ક્ષણે ચૌરા આગમિષ્યન્તિ ઇતિ યદિ ગૃહપતિ જ્ઞાતું શક્નોતિ તદાવશ્યં જાગ્રન્ નિજગૃહે સન્ધિં કર્ત્તયિતું વારયતિ યૂયમેતદ્ વિત્તા

XL અતએવ યૂયમપિ સજ્જમાનાસ્તિષ્ઠત યતો યસ્મિન્ ક્ષણે તં નાપ્રેક્ષધ્વે તસ્મિન્નેવ ક્ષણે મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ!

XLI તદા પિતરઃ પપ્રચ્છ, હે પ્રભો ભવાન્ કિમસ્માન્ ઉદિશ્ય કિં સર્વાન્ ઉદિશ્ય દૃષ્ટાન્તકથામિમાં વદતિ?

XLII તતઃ પ્રભુઃ પ્રોવાચ, પ્રભુઃ સમુચિતકાલે નિજપરિવારાર્થં ભોજ્યપરિવેષણાય યં તત્પદે નિયોક્ષ્યતિ તાદૃશો વિશ્વાસ્યો બોદ્ધા કર્માધીશઃ કોસ્તિ?

XLIII પ્રભુરાગત્ય યમ્ એતાદૃશે કર્મણિ પ્રવૃત્તં દ્રક્ષ્યતિ સચેવ દાસો ધન્યઃ!

XLIV અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ સ તં નિજસર્વસ્વસ્યાધિપતિં કરિષ્યતિ!

XLV કિન્તુ પ્રભુર્વિલમ્બેનાગમિષ્યતિ, ઇતિ વિચિન્ત્ય સ દાસો યદિ તદન્યદાસીદાસાન્ પ્રહર્તુમ્ ભોકતું પાતું મદિતુઞ્ચ પ્રારભતે,

XLVI तर्हि यदा प्रभुं नापेक्षिष्यते यस्मिन् क्षणे सोऽयेतनश्च स्थास्यति तस्मिन्नेव क्षणे तस्य प्रभुरागत्य तं पदभ्रष्टं कृत्वा विश्वासहीनैः सह तस्य अंशं निरूपयिष्यति।

XLVII यो दासः प्रभोराज्ञां ज्ञात्वापि सञ्जिज्ञतो न तिष्ठति तदाज्ञानुसारेण य कार्यं न करोति सोनेकान् प्रहारान् प्राप्स्यति;

XLVIII किन्तु यो जनोऽज्ञात्वा प्रहारार्हं कर्म करोति सोऽप्यप्रहारान् प्राप्स्यति। यतो यस्मै बाहुव्येन दत्तं तस्मादेव बाहुव्येन ग्राहीष्यते, मानुषा यस्य निकटे बहु समर्पयन्ति तस्माद् बहु यायन्ते।

XLIX अहं पृथिव्याम् अनैक्यरूपं वह्निं निक्षेप्तुम् आगतोस्मि, स येद् एदानीमेव प्रण्वलति तत्र मम का यिन्ता?

L किन्तु येन मञ्जनेनाहं मग्नो भविष्यामि यावत्कालं तस्य सिद्धिं न भविष्यति तावदहं कतिकष्टं प्राप्स्यामि।

LI मेलनं कर्तुं जगद् आगतोस्मि यूयं किमित्थं बोधध्वे? युष्मान् वदामि न तथा, किन्त्वहं मेलनाभावं कर्तुम् आगतोस्मि।

LII यस्मादेतत्कालमारभ्य अेकत्रस्थपरिजनानां मध्ये पञ्चजनाः पृथग् भूत्वा त्रयो जना द्वयोर्जनयोः प्रतिकूला द्वौ जनौ य त्रयाणां जनानां प्रतिकूलौ भविष्यन्ति।

LIII पिता पुत्रस्य विपक्षः पुत्रश्च पितुर्विपक्षो भविष्यति माता कन्याया विपक्षा कन्या य मातुर्विपक्षा भविष्यति, तथा श्वश्रुर्बध्वा विपक्षा अध्वश्व श्वश्र्वा विपक्षा भविष्यति।

LIV स लोकेभ्योपरमपि कथयामास, पश्चिमदिशि मेघोद्गमं दृष्ट्वा यूयं ङडाद् वदथ वृष्टिं भविष्यति ततस्तथैव ज्ञायते।

LV अपरं दक्षिणतो वायौ वाति सति वदथ निदाघो भविष्यति ततः सोऽपि ज्ञायते।

LVI रे रे कपटिन आकाशस्य भूम्याश्च लक्षणां बोद्धुं शक्नुथ,

LVII किन्तु कालस्यास्य लक्षणां कुतो बोद्धुं न शक्नुथ? यूयञ्च स्वयं कुतो न न्याष्यं विचारयथ?

LVIII अपरञ्च विवादिना साद्धं विचारयितुः समीपं गच्छन् पथि तस्माद्दुद्धारं प्राप्तुं यतस्व नोयेत् स त्वां धृत्वा विचारयितुः समीपं नयति। विचारयिता यदि त्वां प्रहर्षुः समीपं समर्पयति प्रहर्ता त्वां कारायां बध्नाति।

LIX तर्हि त्वामहं वदामि त्वया निःशेषं कपर्दकेषु न परिशोधितेषु त्वं ततो मुक्तिं प्राप्तुं न शक्यसि।

XIII

I अपरञ्च पीलातो येषां गालीलीयानां रक्तानि बलीनां रक्तैः सहाभिश्चयत् तेषां गालीलीयानां वृत्तान्तं कतिपयजना उपस्थाप्य यीशवे कथयामासुः।

II ततः स प्रत्युवाच तेषां लोकानाम् अेतादृशी दुर्गतिं घटिता तत्कारणाद् यूयं किमन्येभ्यो गालीलीयेभ्योऽप्यधिकपापिनस्तान् बोधध्वे?

III युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्तितेषु यूयमपि तथा नक्ष्यथा।

IV अपरञ्च शीलौहनाम्न उच्यगृहस्य पतनाद् येऽष्टादशजना मृतास्ते यिज्ञासुः किं ययमित्यं बोधध्वे?

V युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परिवर्तितेषु यूयमपि तथा नक्ष्यथा।

VI अनन्तरं स एमां दृष्टान्तकथामकथयद् अेको जनो द्राक्षाक्षेत्रमध्य अेकमुद्गुम्बरवृक्षं रोपितवान्। पश्चात् स आगत्य तस्मिन् इलानि गवेषयामास,

VII કિન્તુ ફલાપ્રાપ્તે: કારણાદ્ ઉદાનકારં ભૃત્યં જગાદ, પશ્ય વત્સરત્રયં યાવદાગત્ય એતસ્મિન્નુડુમ્બરતરૌ ક્ષલાન્યન્વિચ્છામિ, કિન્તુ નૈકમપિ પ્રપ્નોમિ તરુરયં કુતો વૃથા સ્થાનં વ્યાપ્ય તિષ્ઠતિ? એનં છિન્ધિ।

VIII તતો ભૃત્ય: પ્રત્યુવાચ, હે પ્રભો પુનર્વર્ષમેકં સ્થાતુમ્ આદિશ; એતસ્ય મૂલસ્ય ચતુર્દિક્ષુ ખનિત્વાહમ્ આલવાલં સ્થાપયામિ।

IX તત: ફલિતું શકનોતિ યદિ ન ફલતિ તર્હિ પશ્ર્ચાત્ છેત્સ્યસિ।

X અથ વિશ્રામવારે ભજનગેહે યીશુરુપદિશતિ

XI તસ્મિત્ સમયે ભૂતગ્રસ્તત્વાત્ કુબ્જભૂયાષ્ટાદશવર્ષાણિ યાવત્ કેનાધ્યુપાયેન ઋજુ ભવિતું ન શકનોતિ યા દુર્બલા સ્ત્રી,

XII તાં તત્રોપસ્થિતાં વિલોક્ય યીશુસ્તામાહૂય કથિતવાન્ હે નારિ તવ દૌર્બલ્યાત્ ત્વં મુક્તા ભવ।

XIII તત: પરં તસ્યા ગાત્રે હસ્તાર્પણમાત્રાત્ સા ઋજુર્ભૂત્વેશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કર્તુમારેભો

XIV કિન્તુ વિશ્રામવારે યીશુના તસ્યા: સ્વાસ્થ્યકરણાદ્ ભજનગેહસ્યાધિપતિ: પ્રકુપ્ય લોકાન્ ઉવાચ, ષટ્સુ દિનેષુ લોકૈ: કર્મ કર્તવ્યં તસ્માદ્દેતો: સ્વાસ્થ્યાર્થં તેષુ દિનેષુ આગચ્છત, વિશ્રામવારે માગચ્છત।

XV તદા પભુ: પ્રત્યુવાચ રે કપટિનો યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો વિશ્રામવારે સ્વીયં સ્વીયં વૃષભં ગર્દભં વા બન્ધનાન્મોચયિત્વા જલં પાયયિતું કિં ન નયતિ?

XVI તર્હ્યાષ્ટાદશવત્સરાન્ યાવત્ શૈતાના બદ્ધા ઇબ્રાહીમ: સન્તતિરિયં નારી કિં વિશ્રામવારે ન મોચયિતવ્યા?

XVII એષુ વાક્યેષુ કથિતેષુ તસ્ય વિપક્ષા: સલજ્જા જાતા: કિન્તુ તેન કૃતસર્વમહાકર્મકારણાત્ લોકનિવહ: સાનન્દોડભવત્।

XVIII અનન્તરં સોવદદ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં? કેન તદુપમાસ્યામિ?

XIX યત્ સર્ષપબીજં ગૃહીત્વા કશ્ચિજ્જન ઉદાન ઉપતવાન્ તદ્ બીજમડ્કુરિતં સત્ મહાવૃક્ષોડજાયત, તતસ્તસ્ય શાખાસુ વિહાયસીયવિહગા આગત્ય ન્યૂષુ; તદ્રાજ્યં તાદૃશેન સર્ષપબીજેન તુલ્યં।

XX પુન: કથયામાસ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં વદિષ્યામિ? યત્ કિંણવં કાચિત્ સ્ત્રી ગૃહીત્વા દ્રોણત્રયપરિમિતગોઘૂમચૂર્ણેષુ સ્થાપયામાસ,

XXI તત: ક્રમેણ તત્ સર્વગોઘૂમચૂર્ણં વ્યાપ્નોતિ, તસ્ય કિણવસ્ય તુલ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં।

XXII તત: સ ચિરશાલમ્નગરં પ્રતિ યાત્રાં કૃત્વા નગરે નગરે ગ્રામે ગ્રામે સમુપદિશન્ જગામ।

XXIII તદા કશ્ચિજ્જનસ્તં પપ્રચ્છ, હે પ્રભો કિં કેવલમ્ અલ્પે લોકા: પરિત્રાસ્યન્તે?

XXIV તત: સ લોકાન્ ઉવાચ, સંકીર્ણદ્વારેણ પ્રવેષ્ટું યતદ્ધવં, યતોહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવ: પ્રવેષ્ટું ચેષ્ટિષ્યન્તે કિન્તુ ન શક્યન્તિ।

XXV ગૃહપતિનોત્થાય દ્વારે રુદ્ધે સતિ યદિ યૂયં બહિ: સ્થિત્વા દ્વારમાહત્ય વદથ, હે પ્રભો હે પ્રભો અસ્મકારણાદ્ દ્વારં મોચયતુ, તત: સ ઇતિ પ્રતિવક્ષ્યતિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ।

XXVI તદા યૂયં વદિષ્યથ, તવ સાક્ષાદ્ વયં ભેજનં પાનન્ન કૃતવન્ત:; ત્વચ્ચાસ્માકં નગરસ્ય પથિ સમુપદિષ્ટવાન્।

XXVII કિન્તુ સ વક્ષ્યતિ, યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ; હે દુરાચારિણો યૂયં મત્તો દૂરીભવતા।

XXVIII તદા ઇબ્રાહીમં ઇસ્હાકં યાકૂબઞ્ચ સર્વભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રાપ્તાન્ સ્વાંશ્ચ બહિષ્કૃતાન્ દૃષ્ટ્વા યૂયં રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણઞ્ચ કરિષ્યથા

XXIX અપરઞ્ચ પૂર્વપશ્ચિમદક્ષિણોત્તરદિગ્ભ્યો લોકા આગત્ય ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે નિવત્સ્યન્તિ।

XXX પશ્યતેત્યં શેષીયા લોકા અગ્રા ભવિષ્યન્તિ, અગ્રીયા લોકાશ્ચ શેષા ભવિષ્યન્તિ।

XXXI અપરઞ્ચ તસ્મિન્ દિને કિયન્તઃ ફિઝ્શિન આગત્ય યીશુઃ, બહિર્ગચ્છ, સ્થાનાદસ્માત્ પ્રસ્થાનં કુરુ, હેરોદ્ ત્વાં જિઘાંસતિ।

XXXII તતઃ સ પ્રત્યવોચત્ પશ્યતાઘ શ્વશ્ચ ભૂતાન્ વિહાપ્ય રોગિણોઽરોગિણઃ કૃત્વા તૃતીયેઽર્થિ સેત્સ્યામિ, કથામેતાં યૂયમિત્વા તં ભૂરિમાયં વદતા।

XXXIII તત્રાપ્યઘ શ્વઃ પરશ્વશ્ચ મયા ગમનાગમને કર્તવ્યે, યતો હેતો ચિઝ્શાલમો બહિઃ કુત્રાપિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી ન ઘાનિષ્યતો।

XXXIV હે ચિઝ્શાલમ્ હે ચિઝ્શાલમ્ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હંસિ તવાન્તિકે પ્રેરિતાન્ પ્રસ્તરૈર્મારિયસિ ય, યથા કુક્કુટી નિજપક્ષાઘઃ સ્વશાવકાન્ સંગૃહ્ણાતિ, તથાહમપિ તવ શિશૂન્ સંગ્રહીતું કતિવારાન્ ઐચ્છં કિન્તુ ત્વં નૈચ્છઃ।

XXXV પશ્યત યુષ્માકં વાસસ્થાનાનિ પ્રોચ્છિઘમાનાનિ પરિત્યક્તાનિ ય ભવિષ્યન્તિ; યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, યઃ પ્રભો નામ્નાગચ્છતિ સ ઘન્ય ઇતિ વાયં યાવત્કાલં ન વદિષ્યથ, તાવત્કાલં યૂયં માં ન દ્રક્ષ્યથા।

XIV

I અનન્તરં વિશ્રામવારે યીશૌ પ્રધાનસ્ય ફિઝ્શિનો ગૃહે ભોક્તું ગતવતિ તે તં વીક્ષિતુમ્ આરેભિરે।

II તદા જલોદરી તસ્ય સમ્મુખે સ્થિતઃ।

III તતઃ સ વ્યવસ્થાપકાન્ ફિઝ્શિનશ્ચ પપ્રચ્છ, વિશ્રામવારે સ્વાસ્થ્યં કર્તવ્યં ન વા? તતસ્તે કિમપિ ન પ્રત્યુચુઃ।

IV તદા સ તં રોગિણં સ્વસ્થં કૃત્વા વિસસર્જઃ;

V તાનુવાચ ય યુષ્માકં કસ્યચિદ્ ગર્દભો વૃષભો વા ચેદ્ ગર્તે પતતિ તર્હિ વિશ્રામવારે તત્ક્ષણં સ કિં તં નોત્યાપચિષ્યતિ?

VI તતસ્તે કથાયા એતસ્યાઃ કિમપિ પ્રતિવક્તું ન શેકુઃ।

VII અપરઞ્ચ પ્રધાનસ્થાનમનોનીતત્વકરણં વિલોક્ય સ નિમન્ત્રિતાન્ એતદુપદેશકથાં જગાદ,

VIII ત્વં વિવાહાદિભોજ્યેષુ નિમન્ત્રિતઃ સન્ પ્રધાનસ્થાને મોપાવેક્ષીઃ। ત્વત્તો ગૌરવાન્વિતનિમન્ત્રિતજન આયાતે।

IX નિમન્ત્રયિતાગત્ય મનુષ્યાયૈતસ્મૈ સ્થાનં દેહીતિ વાક્યં ચેદ્ વક્ષ્યતિ તર્હિ ત્વં સદ્કુચિતો ભૂત્વા સ્થાન ઇતરસ્મિન્ ઉપવેષ્ટુમ્ ઉઘંસ્યસિ।

X અસ્માત્ કારણાદૈવ ત્વં નિમન્ત્રિતો ગત્વાઽપ્રધાનસ્થાન ઉપવિશ, તતો નિમન્ત્રયિતાગત્ય વદિષ્યતિ, હે બન્ધો પ્રોચ્યસ્થાનં ગત્વોપવિશ, તથા સતિ ભોજનોપવિષ્ટાનાં સકલાનાં સાક્ષાત્ ત્વં માન્યો ભવિષ્યસિ।

XI યઃ કશ્ચિત્ સ્વમુન્નમયતિ સ નમચિષ્યતે, કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વં નમયતિ સ ઉન્નમચિષ્યતે।

XII તદા સ નિમન્ત્રયિતારં જનમપિ જગાદ, મધ્યાહ્ને રાત્રૌ વા ભોજ્યે કૃતે નિજબન્ધુગણો વા ભ્રાતૃગણો વા જ્ઞાતિગણો વા ઘનિગણો વા સમીપવાસિગણો વા એતાન્ ન નિમન્ત્રય, તથા કૃતે ચેત્ તે ત્વાં નિમન્ત્રયિષ્યન્તિ, તર્હિ પરિશોઘો ભવિષ્યતિ।

XIII किन्तु यदा भेष्यं करोषि तदा हरिद्रशुष्ककरपञ्जान्धान् निमन्त्रय,

XIV तत आशिषं लप्स्यसे, तेषु परिशोधं कर्तुमशक्नुवत्सु
शमशानाद्दार्मिकानामुत्थानकाले त्वं कृत्वां लप्स्यसे।

XV अनन्तरं तां कथां निशम्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जन ईश्वरस्य
राज्ये भोक्तुं लप्स्यते सत्येव धन्यः।

XVI ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भेष्यं कृत्वा बद्धून् निमन्त्रयामास।

XVII ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकान् आह्वातुं दासद्वारा कथयामास,
पद्मद्वयाणि सर्वाणि समासादितानि सन्ति, यूयमागच्छत।

XVIII किन्तु ते सर्व्व अकैकं एवं कृत्वा क्षमां प्रार्थयाञ्चक्रिरे प्रथमो जनः कथयामास,
क्षेत्रमेकं क्रीतवानहं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतयेव मां क्षन्तुं तं निवेद्य।

XIX अन्यो जनः कथयामास, दशवृषानहं क्रीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां
क्षन्तुं तं निवेद्य।

XX अपरः कथयामास, व्यूढवानहं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि।

XXI पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्व्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोसौ
गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याजहार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मार्गाश्च गत्वा
हरिद्रशुष्ककरपञ्जान्धान् अत्रानया।

XXII ततो दासोऽवदत्, हं प्रभो भवत आजानुसारेणाक्रियत तथापि स्थानमस्ति।

XXIII तदा प्रभुः पुनर् दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि य यात्वा
मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्त्तया।

XXIV अहं युष्मभ्यं कथयामि, पूर्व्वनिमन्त्रितानमेकोपि ममास्य रात्रिभोज्यस्यास्वाहं
न प्राप्स्यति।

XXV अनन्तरं बहुषु लोकेषु यीशोः पश्चाद् प्रणितेषु सत्सु स व्याघृत्य तेभ्यः
कथयामास,

XXVI यः कश्चिन् मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना भ्रातरो
भगिन्यो निजप्राणाश्च, अतेभ्यः सर्व्वेभ्यो मय्यधिकं प्रेम न करोति, स मम शिष्यो
भवितुं न शक्यति।

XXVII यः कश्चित् स्वीयं कुशं वहन् मम पश्चान्न गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न
शक्यति।

XXVIII दुर्गनिर्माणे कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति
न वा, प्रथममुपविश्य अतन्न गणयति, युष्माकं मध्य अतादृशः कोस्ति?

XXIX नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति,

XXX तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशक्नोत्, एति व्याहृत्य सर्व्वं
तमुपलसिष्यन्ति।

XXXI अपरञ्च भिन्नभूपतिना सह युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसहस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा
विंशतिसहस्रेः सैन्यैः संहितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं
उपविश्य न विचारयति अतादृशो भूमिपतिः कः?

XXXII यदि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्तुं
प्रार्थयेत्।

XXXIII तद्गद् युष्माकं मध्ये यः कश्चिन् महर्थं सर्व्वस्वं हातुं न शक्नोति स मम शिष्यो
भवितुं न शक्यति।

XXXIV लवणम् उत्तमम् इति सत्यं, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्युक्तं भविष्यति?

XXXV तद् भूम्यर्थम् आलवालराशयर्थमपि तद् न भवति; लोकास्तद् बहिः क्षिपन्ति यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु!

XV

I तदा करसञ्चायिनः पापिनश्च लोका उपदेशकथां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्

II ततः किंशिन उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सङ्ग प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं लुङ्क्तो

III तदा स तेभ्य इमां दृष्टान्तकथां कथितवान्,

IV कस्यचित् शतमेषेषु तिष्ठन्तु तेषामेकं स यदि हारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अकोनशतमेषान् विहाय हारितमेषस्य उद्देशप्राप्तिपर्यन्तं न गवेषयति, अेतादृशी लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते?

V तस्योद्देशं प्राप्य हृष्टमनास्तं स्कन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आहूय वक्ति,

VI हारितं मेषं प्राप्तोऽहम् अतो हेतो र्भया सार्द्धम् आनन्दता

VII तद्दृष्टं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोजनं नास्ति, तादृशैकोनशतधाम्मिककारणाद् य आनन्दस्तस्माद् अेकस्य मनःपरिवर्तिनः पापिनः कारणात् स्वर्गो ऽधिकानन्दो जायते।

VIII अपरञ्च दशानां त्र्यम्बणां अेकभास्ते हारिते प्रदीपं प्रज्वाल्य गृहं सम्भाज्य तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अेतादृशी योषित् कास्ते?

IX प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराहूय कथयति, हारितं त्र्यम्बणं प्राप्ताहं तस्मादेव मया सार्द्धम् आनन्दता

X तद्दृष्टं युष्मान् व्याहरामि, अेकेन पापिना मनसि परिवर्तिते, ईश्वरस्य दूतानां मध्येष्यानन्दो जायते।

XI अपरञ्च स कथयामास, कस्यचिद् द्वौ पुत्रावास्तां,

XII तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, हे पितस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यहं विभज्य तं देहि, ततः पिता निजं सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां ददौ।

XIII कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दुष्टायरणेन सर्व्वां सम्पत्तिं नाशयामास।

XIV तस्य सर्व्वधने व्ययं गते तद्देशे मडाद्गुर्भिक्षं बभूव, ततस्तस्य दैन्यदशा भवितुम् आरेभे।

XV ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरत्रयं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास।

XVI केनापि तस्मै भक्ष्यादानात् स शूकरइलवल्कलेन पिण्डपुराणां ववाञ्छ।

XVII शेषे स मनसि येतनां प्राप्य कथयामास, हा मम पितुः समीपे कति कति वेतनभुजो दासा यथेष्टं ततोधिकञ्च भक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वहं क्षुधा मुमूर्षुः।

XVIII अहमुन्धाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वदित्वा, हे पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्

XIX तव पुत्रइति विख्यातो भवितुं न योग्योऽस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय।

XX पश्चात् स उत्थाय पितुः समीपं जगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्चक्रे, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्ब या

XXI तदा पुत्र उवाच, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवं, तव पुत्र्यति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि या

XXII किन्तु तस्य पिता निजदासान् आदिदेश, सर्वोत्तमवस्त्राण्यानीय परिधापयतैनं हस्ते याङ्गुरीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानहौ समर्पयत;

XXIII पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं भुक्त्वा वयम् आनन्दात्

XXIV यतो मम पुत्रोयम् अग्रियत पुनरञ्जवीद् डारितश्च लब्धोभूत् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे

XXV तत्काले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत् अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा

XXVI दासानाम् अेकम् आहूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य?

XXVII ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्

XXVIII ततः स प्रकुप्य निवेशनान्तः प्रवेष्टुं न सम्भेने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास

XXIX ततः स पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव काञ्चिदप्याज्ञां न विलंध्य बहून् वत्सरान् अहं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः;

XXX किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनादिभिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं मारितवान्

XXXI तदा तस्य पितावोयत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सहासि तस्मान् मम यद्यदास्ते तत्सर्व्वं तवा

XXXII किन्तु तवायं भ्राता मृतः पुनरञ्जवीद् डारितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्, अेतस्मात् कारणाद् उत्सवानन्दौ कर्तुम् उचितमस्माकम्

XVI

I अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्योन्यामेकां कथां कथयामास कस्ययिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्य्याधीशे सम्पत्तेरपव्ययेऽपवादिते सति

II तस्य प्रभुस्तम् आहूय जगाद, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्य्याधीशकर्मणो गणानां दर्शय गृहकार्य्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि

III तदा स गृहकार्य्याधीशो मनसा चिन्तयामास, प्रभु र्यदि मां गृहकार्य्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं अनितुं मम शक्ति नास्ति भिक्षितुञ्च लज्जिष्येऽहं

IV अतएव मयि गृहकार्य्याधीशपदात् व्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णीयतो

V पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम् अधमार्णम् आहूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्?

VI ततः स उवाच, अेकशताढकतैलानि; तदा गृहकार्य्याधीशः प्रोवाच, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पञ्चाशतं लिप्ता

VII पश्चादन्यमेकं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् अेकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं लिप्ता

VIII तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं तद्बुद्धिनैपुण्यात् प्रशशंस; एत्थं
 दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अेतत्संसारस्य सन्ताना वर्त्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति।

IX अतो वदामि यूयमप्ययथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि
 तानि यिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति।

X यः कश्चित् क्षुद्रे कार्ये विश्वास्यो भवति स महति कार्येपि विश्वास्यो भवति, किन्तु
 यः कश्चित् क्षुद्रे कार्येऽविश्वास्यो भवति स महति कार्येष्वविश्वास्यो भवति।

XI अतयेव अयथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्या ज्ञातास्तर्हि सत्यं धनं युष्माकं
 करेषु कः समर्पयिष्यति?

XII यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्या भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को
 दास्यति?

XIII कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अेकस्मिन्
 प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्नप्रीयते यद्वा अेकं ज्ञनं समाहृत्य तदन्यं तुच्छीकरोति तद्गद् यूयमपि
 धनेश्वरौ सेवितुं न शक्नुथा।

XIV तदैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिर्किंशिनस्तमुपजहसुः।

XV ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दर्शयथ किन्तु युष्माकम्
 अन्तःकराणानीश्वरो ज्ञानाति, यत् मनुष्याणाम् अति प्रशंस्यं तद् ईश्वरस्य धृष्यां।

XVI योऽहंन आगमनपर्यन्तं युष्माकं समीपे व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेपनानि
 यासन् ततः प्रभृति ईश्वरराज्यस्य सुसंवाहः प्रयरति, अेकैको लोकस्तन्मध्यं यत्नेन
 प्रविशति या।

XVII वरं नभसः पृथिव्याश्च लोपो भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अेकबिन्दोरपि
 लोपो न भविष्यति।

XVIII यः कश्चित् स्वीयां भार्यां विहाय स्त्रियमन्यां विवहति स परदारान् गच्छति,
 यश्च ता त्यक्तां नारीं विवहति सोऽपि परदारान् गच्छति।

XIX अेको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि वस्त्राणि पर्येधधात् प्रतिदिनं
 परितोषरूपेणानुंक्तापिवर्या।

XX सर्वाङ्गि क्षतयुक्त एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो भोजनपात्रात्
 पतितम् उखिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत्;

XXI अथ श्वान आगत्य तस्य क्षतान्यलिहन्।

XXII कियत्कालात्परं स दरिद्रः प्राणान् जहौ; ततः स्वर्गीयदूतास्तं नीत्वा एब्राहीमः
 कोऽ उपवेशयामासुः।

XXIII पश्चात् स धनवानपि ममार, तं श्मशाने स्थापयामासुश्च; किन्तु परलोके स
 वेदनाकुलः सन् उर्ध्वं निरीक्ष्य बहुदूराद् एब्राहीमं तत्कोऽ एलियासरश्च विलोक्य
 रुवन्नृवाय;

XXIV हे पितर एब्राहीम अनुगृह्य अङ्गुल्यग्रभागं जले मञ्जयित्वा मम जिह्वां
 शीतलां कर्तुम् एलियासरं प्रेरय, यतो वह्निशिपातोऽं व्यथितोस्मि।

XXV तदा एब्राहीमं बलाधे, हे पुत्र त्वं श्रुवन् सम्पदं प्राप्तवान् एलियासरस्तु विपदं
 प्राप्तवान् अेतत् स्मर, किन्तु सम्प्रति तस्य सुभं तव य द्युःभं भवति।

XXVI अपरमपि युष्माकम् अस्माकञ्च स्थानयो र्मध्ये महद्द्विच्छेदोऽस्ति तत
 अेतत्स्थानस्य लोकास्तत् स्थानं यातुं यद्वा तत्स्थानस्य लोका अेतत् स्थानमायातुं न
 शक्नुवन्ति।

XXVII તદા સ ઉક્તવાન્, હે પિતસ્તર્હિ ત્વાં નિવેદયામિ મમ પિતુ ગૌહે યે મમ પઞ્ચ ભ્રાતરઃ સન્તિ

XXVIII તે યથૈતદ્ યાતનાસ્થાનં નાયાસ્યન્તિ તથા મન્ત્રણાં દાતું તેષાં સમીપમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરયા

XXIX તત ઇબ્રાહીમ્ ઉવાચ, મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ પુસ્તકાનિ તેષાં નિકટે સન્તિ તે તદ્વચનાનિ મન્યન્તાં

XXX તદા સ નિવેદયામાસ, હે પિતર્ ઇબ્રાહીમ્ ન તથા, કિન્તુ યદિ મૃતલોકાનાં કશ્ચિત્ તેષાં સમીપં યાતિ તર્હિ તે મનાંસિ વ્યાઘોટયિષ્યન્તિ

XXXI તત ઇબ્રાહીમ્ જગાદ, તે યદિ મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ વચનાનિ ન મન્યન્તે તર્હિ મૃતલોકાનાં કસ્મિંશ્ચિદ્ ઉત્થિતેપિ તે તસ્ય મન્ત્રણાં ન મંસ્યન્તે

XVII

I ઇતઃ પરં યીશુઃ શિષ્યાન્ ઉવાચ, વિદ્નૈરવશ્યમ્ આગન્તવ્યં કિન્તુ વિદ્ના યેન ઘટિષ્યન્તે તસ્ય દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ

II એતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિદ્નજનનાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં ભદ્રાં

III યૂયં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતઃ; તવ ભ્રાતા યદિ તવ કિઞ્ચિદ્ અપરાધ્યતિ તર્હિ તં તર્જય, તેન યદિ મનઃ પરિવર્તયતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા

IV પુનરેકદિનમધ્યે યદિ સ તવ સપ્તકૃત્વોડપરાધ્યતિ કિન્તુ સપ્તકૃત્વ આગત્ય મનઃ પરિવર્ત્ય મયાપરાદ્ધમ્ ઇતિ વદતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા

V તદા પ્રેરિતાઃ પ્રભુમ્ અવદન્ અસ્માકં વિશ્વાસં વર્દ્ધયા

VI પ્રભુરુવાચ, યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકપ્રમાણો વિશ્વાસોસ્તિ તર્હિ ત્વં સમૂલમુત્પાટિતો ભૂત્વા સમુદ્રે રોપિતો ભવ કથાયામ્ એતસ્યામ્ એતદ્દુઃખ્મરાય કથિતાયાં સ યુષ્માકમાજ્ઞાવહો ભવિષ્યતિ

VII અપરં સ્વદાસે હલં વાહયિત્વા વા પશૂન્ ચારયિત્વા ક્ષેત્રાદ્ આગતે સતિ તં વદતિ, એહિ ભોક્તુમુપવિશ, યુષ્માકમ્ એતાદૃશઃ કોસ્તિ?

VIII વરઞ્ચ પૂર્વ્વ મમ ખાદમાસાદ્ય યાવદ્ ભુજ્ઞે પિવામિ ચ તાવદ્ બદ્ધકટિઃ પરિચર પશ્ચાત્ ત્વમપિ ભોક્ષ્યસે પાસ્યસિ ચ કથામીદૃશીં કિં ન વક્ષ્યતિ?

IX તેન દાસેન પ્રભોરાજાનુરૂપે કર્મણિ કૃતે પ્રભુઃ કિં તસ્મિન્ બાધિતો જાતઃ? નેત્યં બુદ્ધ્યતે મયા

X ઇત્યં નિરૂપિતેષુ સર્વકર્મસુ કૃતેષુ સત્મુ યૂયમપીદં વાક્યં વદથ, વયમ્ અનુપકારિણો દાસા અસ્માભિર્યદ્ધત્કર્તવ્યં તન્માત્રમેવ કૃતાં

XI સ ચિરૂશાલમિ યાત્રાં કુર્વન્ શોમિરોણગાલીલ્પદ્દેશમધ્યેન ગચ્છતિ,

XII એતર્હિ કુત્રચિદ્ ગ્રામે પ્રવેશમાત્રે દશકુષ્ઠિનસ્તં સાક્ષાત્ કૃત્વા

XIII દૂરે તિષ્ઠનત ઉચ્ચૈ વક્તુમારેભિરે, હે પ્રભો યીશો દયસ્વાસ્માન્

XIV તતઃ સ તાન્ દૃષ્ટ્વા જગાદ, યૂયં યાજકાનાં સમીપે સ્વાન્ દર્શયત, તતસ્તે ગચ્છન્તો રોગાત્ પરિષ્કૃતાઃ

XV તદા તેષામેકઃ સ્વં સ્વસ્થં દૃષ્ટ્વા પ્રોચ્ચૈરીશ્વરં ધન્યં વદન્ વ્યાઘુટ્યાયાતો યીશો ગુણાનનુવદન્ તચ્ચરણાધોભૂમૌ પપાત;

XVI સ ચાસીત્ શોમિરોણી

XVII તદા યીશુરવદત્, દશજનાઃ કિં ન પરિષ્કૃતાઃ? તદ્ધન્યે નવજનાઃ કુત્ર?

XVIII ઈશ્વર ધન્યં વદન્તમ્ એનં વિદેશિનં વિના કોપ્યન્થો ન પ્રાપ્યતા

XIX તદા સ તમુવાય, ત્વમુત્થાય યાહિ વિશ્વાસસ્તે ત્વાં સ્વસ્થં કૃતવાન્

XX અથ કદેશ્વરસ્ય રાજત્વં ભવિષ્યતીતિ ફિરિશિભિઃ પૃષ્ઠે સ પ્રત્યુવાય, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ ઐશ્વર્યદર્શનેન ન ભવિષ્યતિ

XXI અત એતસ્મિન્ પશ્ય તસ્મિન્ વા પશ્ય, ઇતિ વાક્યં લોકા વક્તું ન શક્યન્તિ, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વં યુષ્માકમ્ અન્તરેવાસ્તે

XXII તતઃ સ શિષ્યાન્ જગાદ, યદા યુષ્માભિર્મનુજસુતસ્ય દિનમેકં દ્રષ્ટુમ્ વાઙ્ઞિષ્યતે કિન્તુ ન દર્શિષ્યતે, ઈદ્દકાલ આયાતિ

XXIII તદાત્ર પશ્ય વા તત્ર પશ્યેતિ વાક્યં લોકા વક્ષ્યન્તિ, કિન્તુ તેષાં પશ્ચાત્ મા યાત, માનુગચ્છત યા

XXIV યતસ્તદિદ્ યથાકાશૈકદિશ્યુદિય તદન્યામપિ દિશં વ્યાપ્ય પ્રકાશતે તદ્દત્ નિજદિને મનુજસૂનુઃ પ્રકાશિષ્યતે

XXV કિન્તુ તત્પૂર્વ્વં તેનાનેકાનિ દુઃખાનિ ભોક્તવ્યાન્યેતદ્દર્તમાનલોકૈશ્ચ સોડવજ્ઞાતવ્યઃ

XXVI નોહસ્ય વિદ્યમાનકાલે યથાભવત્ મનુષ્યસૂનોઃ કાલેપિ તથા ભવિષ્યતિ

XXVII યાવત્કાલં નોહો મહાપોતં નારોહદ્ આપ્લાવિવાર્ય્યેત્ય સર્વ્વં નાનાશયચ્ચ તાવત્કાલં યથા લોકા અભુજ્ઞતાપિવન્ વ્યવહન્ વ્યવાહયશ્ચ

XXVIII ઇત્યં લોટો વર્તમાનકાલેપિ યથા લોકા ભોજનપાનક્રયવિક્રયરોપણગૃહનિર્માણકર્મસુ પ્રાવર્તન્ત,

XXIX કિન્તુ યદા લોટ્ સિદ્ધોમો નિર્જગામ તદા નભસઃ સગન્ધકાગ્નિવૃષ્ટિ ભૂત્વા સર્વ્વં વ્યનાશયત્

XXX તદ્દન્ માનવપુત્રપ્રકાશદિનેપિ ભવિષ્યતિ

XXXI તદા યદિ કશ્ચિદ્ ગૃહોપરિ તિષ્ઠતિ તર્હિ સ ગૃહમધ્યાત્ કિમપિ દ્રવ્યમાનેતુમ્ અવરુદ્ધ નૈતુ; યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ સોપિ વ્યાઘુટ્ય નાયાતુ

XXXII લોટઃ પત્નીં સ્મરતા

XXXIII યઃ પ્રાણાન્ રક્ષિતું ચેષ્ટિષ્યતે સ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ યસ્તુ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સએવ પ્રાણાન્ રક્ષિષ્યતિ

XXXIV યુષ્માનહં વચ્મિ તસ્યાં રાત્રૌ શયૈકગતયો લોકયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતે

XXXV સ્ત્રિયૌ યુગપત્ પેષણીં વ્યાવર્તયિષ્યતસ્તયોરેકા ધારિષ્યતે પરાત્યક્ષ્યતે

XXXVI પુરુષૌ ક્ષેત્રે સ્થાસ્યતસ્તયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતે

XXXVII તદા તે પ્રપચ્છુઃ, હે પ્રભો કુત્રેત્યં ભવિષ્યતિ? તતઃ સ ઉવાય, યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ તત્ર ગૃધ્રા મિલન્તિ

XVIII

I અપરઞ્ચ લોકૈરકલાન્તૈર્નિરન્તરં પ્રાર્થયિતવ્યમ્ ઇત્યાશયેન યીશુના દૃષ્ટાન્ત એકઃ કથિતઃ

II કુત્રચિન્નગરે કશ્ચિત્ પ્રાડ્વિવાક આસીત્ સ ઈશ્વરાન્નાભિભેત્ માનુષાંશ્ચ નામન્યતા

III અથ તત્પુરવાસિની કાયિદ્વિધવા તત્સમીપમેત્ય વિવાદિના સહ મમ વિવાદં પરિષ્કુર્વિતિ નિવેદયામાસા

IV તતઃ સ પ્રાડ્વિવાકઃ કિયદિનાનિ ન તદદ્ગ્નીકૃતવાન્ પશ્ચાચ્ચિત્તે ચિન્તયામાસ, યદપીશ્વરાન્ન ભિભેમિ મનુષ્યાનપિ ન મન્યે

V तथाप्येषा विधवा मां क्लिञ्चति तस्मादस्या विवाहं परिष्करिष्यामि नोयेत् सा सदागत्य मां व्यग्रं करिष्यति।

VI पश्चात् प्रभुरवदद् असावन्यायप्राड्विवाको यदाह तत्र मनो निधध्वं।

VII ईश्वरस्य ये ऽभिरुचितलोकं दिवानिशं प्रार्थयन्ते स बहुदिनानि विलम्ब्यापि तेषां विवादान् किं न परिष्करिष्यति?

VIII युष्मानहं वदामि त्वरया परिष्करिष्यति, किन्तु यदा मनुष्यपुत्र आगमिष्यति तदा पृथिव्यां किमीदृशं विश्वासं प्राप्स्यति?

IX ये स्वान् धार्मिकान् ज्ञात्वा परान् तुच्छीकुर्वन्ति अतादृग्भ्यः, कियद्भ्य एषं दृष्टान्तं कथयामास।

X अकः किञ्चिदपरः करसञ्चायी द्वाविमौ प्रार्थयितुं मन्दिरं गतौ।

XI ततोऽसौ किञ्चिदपरार्थं तिष्ठन् ह्ये ईश्वर अहमन्यलोकवत् लोठयितान्यायी पारदारिकश्च न भवामि अस्य करसञ्चायिनस्तुल्यश्च न, तस्मात्त्वां धन्यं वदामि।

XII सप्तसु दिनेषु दिनद्वयमुपवसामि सर्व्वसम्पत्तेर् दृशमांशं ददामि य, अतत्कथां कथयन् प्रार्थयामास।

XIII किन्तु स करसञ्चायि दूरे तिष्ठन् स्वर्गं द्रष्टुं नेच्छन् वक्षसि कराघातं कुर्वन् ह्ये ईश्वर पापिष्ठं मां दयस्व, एतथं प्रार्थयामास।

XIV युष्मानहं वदामि, तयोर्द्वयो र्मध्ये केवलः करसञ्चायी पुण्यवत्त्वेन गणितो निष्कृष्टं जगाम, यतो यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नामयिष्यते किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते।

XV अथ शिशूनां गात्रस्पर्शार्थं लोकास्तान् तस्य समीपमानिन्युः शिष्यास्तद् दृष्टवानेतन् तर्जयामासुः,

XVI किन्तु यीशुस्तानाहूय जगाद, मन्त्रिकतम् आगन्तुं शिशून् अनुजानीध्वं तांश्च मा वारयत; यत ईश्वरराज्याधिकारिण्येषां सदृशाः।

XVII अहं युष्मान् यथार्थं वदामि, यो जनः शिशोः सदृशो भूत्वा ईश्वरराज्यं न गृह्णाति स केनापि प्रकारेण तत् प्रवेष्टुं न शक्नोति।

XVIII अपरम् अकोधिपतिस्तं पप्रच्छ, ह्ये परमगुरो, अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं कर्त्तव्यं?

XIX यीशुरुवाच, मां कुतः परमं वदसि? ईश्वरं विना कोपि परमो न भवति।

XX परदारान् मा गच्छ, नरं मा जह्मि, मा योरय, मिथ्यासाक्ष्यं मा दैहि, मातरं पितरञ्च संमन्यस्व, अता या आज्ञाः सन्ति तास्त्वं जानासि।

XXI तदा स उवाच, आव्यकालात् सर्वा अता आचरामि।

XXII एति कथां श्रुत्वा यीशुस्तमवदत्, तथापि तवैकं कर्म न्यूनमास्ते, निष्कं सर्व्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो वितर, तस्मात् स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; तत आगत्य ममानुगामी भवा।

XXIII किन्वेतां कथां श्रुत्वा सोधिपतिः शुशोय, यतस्तस्य बहुधनमासीत्।

XXIV तदा यीशुस्तमतिशोकान्वितं दृष्ट्वा जगाद, धनवताम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दृष्टः।

XXV ईश्वरराज्ये धनिनः प्रवेशात् सूयेशिद्रेण मडाङ्गस्य गमनागमने सुकरे।

XXVI श्रोतारः पप्रच्छुस्तर्हि केन परित्राणं प्राप्स्यते?

XXVII स उक्तवान्, यन् मानुषेणशक्यं तद् ईश्वरेण शक्यं।

XXVIII तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्व्वस्वं परित्यज्य तव पश्चाद्गमिनोऽभवाम।

XXIX ततः स उवाच, युष्मानहं यथार्थं वदामि, ईश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ भ्रातृगणं
ज्यायां सन्तानांश्च त्यक्तवा

XXX एहं काले ततोऽधिकं परकाले ऽनन्तायुश्च न प्राप्स्यति लोक ईदृशः कोपि नास्ति।

XXXI अनन्तरं स द्वादशशिष्यानाल्लूय बलाघे, पश्यत वयं यिऱ्शालमनगरं यामः,
तस्मात् मनुष्यपुत्रे भविष्यद्वादिभिरुक्तं यदस्ति तदनुऱ्पं तं प्रति घटिष्यते;

XXXII वस्तुतस्तु सोऽन्यदेशीयानां हस्तेषु समर्पयिष्यते, ते तमुपलसिष्यन्ति,
अन्यायमायारिष्यन्ति तद्गुपि निष्ठीवं निक्षेप्स्यन्ति, कशाभिः प्रहृत्य तं ढनिष्यन्ति य,

XXXIII किन्तु तृतीयदिने स श्मशानाद् उत्थास्यति।

XXXIV अेतस्याः कथाया अभिप्रायं किञ्चिदपि ते बोद्धुं न शेकुः तेषां
निकटेऽस्पष्टतवात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न शेकुश्चा

XXXV अथ तस्मिन् यिरीडोः पुरस्यान्तिकं प्राप्ते कश्चिदन्धः पथः पार्श्वं उपविश्य
भिक्षाम् अकरोत्

XXXVI स लोकसमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं पृष्टवान्।

XXXVII नासरतीययीशुर्थातीति लोकैरुक्ते स उच्यैर्वक्तुमारेभे,

XXXVIII हे दायूदः सन्तान यीशो मां दयस्वा

XXXIX ततोऽग्रगामिनस्तं भौनी तिष्ठेति तर्जयामासुः किन्तु स पुनारुवन् उवाच, हे
दायूदः सन्तान मां दयस्वा

XL तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश।

XLI ततः स तस्यान्तिकम् आगतत्, तदा स तं पप्रच्छ, त्वं किमिच्छसि? त्वदर्थमहं
किं करिष्यामि? स उक्तवान्, हे प्रभोऽहं द्रष्टुं लभै।

XLII तदा यीशुरुवाच, दृष्टिशक्तिं गृहाण तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्थं कृतवान्।

XLIII ततस्तत्क्षणात् तस्य यक्षुषी प्रसन्नेः तस्मात् स ईश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद्
ययौ, तदा लोक्ष्य सर्वे लोका ईश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिरे।

XIX

I यदा यीशु यिरीडोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छंस्तदा

II सक्केयनामा करसञ्जायिनां प्रधानो धनवानेको

III यीशुः कीदृगिति द्रष्टुं येषितवान् किन्तु भर्व्वत्वाल्लोकसंघमध्ये तदर्शनमप्राप्य

IV येन पथा स यास्यति तत्पथेऽग्रे धावित्वा तं द्रष्टुम् उडुम्बरतरुमारुरोडा।

V पश्चाद् यीशुस्तत्स्थानम् एत्वा उर्द्ध्वं विलोक्य तं दृष्टवावादीत्, हे सक्केय त्वं
शीघ्रमवरोह मयाद्य त्वद्गृहे वस्तव्यां।

VI ततः स शीघ्रमवरुह्य साह्लाहं तं जग्राडा।

VII तद् दृष्ट्वा सर्वे विवदमाना वक्तुमारेभिरे, सोतिथित्वेन दृष्टलोकगृहं गच्छति।

VIII किन्तु सक्केयो दण्डायमानो वक्तुमारेभे, हे प्रभो पश्य मम या सम्पत्तिरस्ति तदद्भ्यं
दरिद्रेभ्यो ददे, अपरम् अन्यायं कृत्वा कस्मादपि यदि कदापि किञ्चित् मया गृहीतं तदि
तस्यतुर्गुणं ददामि।

IX तदा यीशुस्तमुक्तवान् अयमपि एब्राहीमः सन्तानोऽतः कारणाद् अद्यास्य गृहे
त्राणमुपस्थितं।

X यद् डारितं तत् मृगयितुं रक्षितुञ्च मनुष्यपुत्र आगतवान्।

XI अथ स यिऱ्शालमः समीप उपातिष्ठद् ँश्वरराजत्वस्यानुष्ठानं तदैव भविष्यतीति लोकेरन्वभूयत, तस्मात् स श्रोतृभ्यः पुनर्दृष्टान्तकथाम् उत्थाप्य कथयामास।

XII कोपि मडाल्लोको निजार्थं राजत्वपदं गृहीत्वा पुनरागन्तुं दूरदेशं जगाम।

XIII यात्राकाले निजान् दशदासान् आडूय दशस्वर्णमुद्रा दत्त्वा ममागमनपर्यन्तं वाणिज्यं कुरुतेत्यादिदेश।

XIV किन्तु तस्य प्रजास्तमवज्ञाय मनुष्यमेनम् अस्माकमुपरि राजत्वं न कारयिव्याम एमां वार्तां तन्निकटे प्रेरयामासुः।

XV अथ स राजत्वपदं प्राप्यागतवान् अकेको जनो बाणिज्येन किं लब्धवान् एति ज्ञानुं येषु दासेषु मुद्रा अर्पयत् तान् आडूयानेतुम् आदिदेश।

XVI तदा प्रथम आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तव तयैक्या मुद्रया दशमुद्रा लब्धाः।

XVII ततः स उवाच त्वमुत्तमो दासः स्वल्पेन विश्वास्यो ज्ञात एतः कारणात् त्वं दशनगराणाम् अधिपो भव।

XVIII द्वितीय आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तवैक्या मुद्रया पञ्चमुद्रा लब्धाः।

XIX ततः स उवाच, त्वं पञ्चानां नगराणामधिपति भव।

XX ततोऽन्य आगत्य कथयामास, हे प्रभो पश्य तव या मुद्रा अहं वस्त्रे बद्ध्वास्थापयं सेयं।

XXI त्वं कृपणो यन्नास्थापयस्तदपि गृह्णासि, यन्नावपस्तदेव य एिनत्सि ततोऽहं त्वतो भीतः।

XXII तदा स जगाद, रे दृष्टदास तव वाक्येन त्वां दोषिणं करिष्यामि, यदहं नास्थापयं तदेव गृह्णामि, यदहं नावपञ्च तदेव एिनन्मि, अतादृशः कृपणोऽहमिति यदि त्वं ज्ञानासि,

XXIII तर्हि मम मुद्रा बाणिज्यां निकटे कुतो नास्थापयः? तथा कृतेऽहम् आगत्य कुसीदैन साद्धं निजमुद्रा अप्राप्स्यम्।

XXIV पश्चात् स समीपस्थान् जनान् आज्ञापयत् अस्मात् मुद्रा आनीय यस्य दशमुद्राः सन्ति तस्मै दत्त।

XXV ते प्रोयुः प्रभोऽस्य दशमुद्राः सन्ति।

XXVI युष्मानहं वदामि यस्याश्रये वद्धते ऽधिकं तस्मै दायिष्यते, किन्तु यस्याश्रये न वद्धते तस्य यद्यदस्ति तदपि तस्मान् नायिष्यते।

XXVII किन्तु ममाधिपतित्वस्य वशत्वे स्थातुम् असम्भन्यमाना ये मम रिपवस्तानानीय मम समक्षं संदरता।

XXVIII एत्युपदेशकथां कथयित्वा सोग्रगः सन् यिऱ्शालमपुरं ययौ।

XXIX ततो बैत्कुगीवैथनीयाग्रामयोः समीपे जैतुनाद्वेरन्तिकम् एत्वा शिष्यद्वयम् एत्युक्त्वा प्रेषयामास,

XXX युवामुं सम्भुजस्थग्रामं प्रविश्यैव यं कोपि मानुषः कदापि नारोडत् तं गर्हभशावकं बद्धं द्रक्ष्यथस्तं मोचयित्वानयतं।

XXXI तत्र कुतो मोचयथः? एति येत् कोपि वक्ष्यति तर्हि वक्ष्यथः प्रभो रत्र प्रयोजनम् आस्ते।

XXXII तदा तौ प्ररितौ गत्वा तत्कथां अनुसारेण सर्व्वं प्राप्तौ।

XXXIII गर्हभशावकमोचनकाले तत्त्वामिन उयुः, गर्हभशावकं कुतो मोचयथः?

XXXIV तावूयतुः प्रभोरत्र प्रयोजनम् आस्ते।

XXXV પશ્ચાત્ તૌ તં ગર્દભશાવકં યીશોરન્તિકમાનીય તત્પૃષ્ઠે નિજવસનાનિ પાતયિત્વા તદ્દુપરિ યીશુમારોહ્યામાસતુઃ।

XXXVI અથ યાત્રાકાલે લોકાઃ પથિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયિતુમ્ આરેભિરે

XXXVII અપરં જૈતુનાદ્રેરુપત્યકામ્ ઇત્વા શિષ્યસંઘઃ પૂર્વદૃષ્ટાનિ મહાકર્માણિ સ્મૃત્વા,

XXXVIII યો રાજા પ્રભો નર્મિનાયાતિ સ ધન્યઃ સ્વર્ગે કુશલં સર્વોચ્ચે જ્યધ્વનિ ભવતુ, કથામેતાં કથયિત્વા સાનન્દમ્ ઉચૈરીશ્વરં ધન્યં વક્તુમારેભે।

XXXIX તદા લોકારણ્યમધ્યસ્થાઃ કિયન્તઃ કિંચિન્નસ્તત્ શ્રુત્વા યીશુ પ્રોચુઃ, હે ઉપદેશક સ્વશિષ્યાન્ તર્જયા

XL સ ઉવાચ, યુષ્માનહં વદામિ યદમી નીરવાસ્તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પાષાણા ઉચૈઃ કથાઃ કથયિષ્યન્તિ।

XLI પશ્ચાત્ તત્પુરાન્તિકમેત્ય તદવલોક્ય સાશ્રુપાતાં જગાદ,

XLII હા હા ચેત્ ત્વમગ્રેડજ્ઞાસ્યથાઃ, તવાસ્મિન્નેવ દિને વા યદિ સ્વમજ્જલમ્ ઉપાલપ્સ્યથાઃ, તર્હ્યુત્તમમ્ અભવિષ્યત્, કિન્તુ ક્ષણોસ્મિન્ તત્તવ દૃષ્ટેરગોચરમ્ ભવતિ।

XLIII ત્વં સ્વત્રાણકાલે ન મનો ન્યધત્થા ઇતિ હેતો યત્કાલે તવ રિપવસ્ત્વાં ચતુર્દિક્ષુ પ્રાચીરેણ વેષ્ટયિત્વા રોત્સ્યન્તિ

XLIV બાલકૈઃ સાહૃદ્ ભૂમિસાત્ કરિષ્યન્તિ ચ ત્વન્મધ્યે પાષાણૌકોપિ પાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ ચ, કાલ ઈદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ।

XLV અથ મધ્યેમન્દિરં પ્રવિશ્ય તત્રત્યાન્ કથિવિક્કયિણો બહિષ્કુર્વન્

XLVI અવદત્ મદ્દૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ લિપિરાસ્તે કિન્તુ યૂયં તદેવ ચૈરાણાં ગહ્વરં કુરુથા

XLVII પશ્ચાત્ સ પ્રત્યહં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિદેશ; તતઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચીનાશ્ચ તં નાશયિતું ચિચેષ્ટિરે;

XLVIII કિન્તુ તદ્દુપદેશે સર્વે લોકા નિવિષ્ટયિતાઃ સ્થિતાસ્તસ્માત્ તે તત્કર્તુ નાવકાશં પ્રાપુઃ।

XX

I અથૈકદા યીશુ મનિદરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનુપદિશતિ, એતર્હિ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાજ્ઞશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય પપ્રચ્છુઃ

II કયાજ્ઞયા ત્વં કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? કો વા ત્વામાજ્ઞાપયત્? તદસ્માન્ વદ।

III સ પ્રત્યુવાચ, તર્હિ યુષ્માનપિ કથામેકાં પૃચ્છામિ તસ્યોત્તરં વદતા।

IV યોહનો મજ્જનમ્ ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાં વાજ્ઞાતો જાતં?

V તતસ્તે મિથો વિવિચ્ય જગદુઃ, યદીશ્વરસ્ય વદામસ્તર્હિ તં કુતો ન પ્રત્યૈત સ ઇતિ વક્ષ્યતિ।

VI યદિ મનુષ્યસ્યેતિ વદામસ્તર્હિ સર્વે લોકા અસ્માન્ પાષાણૌ હનિષ્યન્તિ યતો યોહન્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ સર્વે દૃઢં જાનન્તિ।

VII અતએવ તે પ્રત્યૂચુઃ કસ્યાજ્ઞયા જાતમ્ ઇતિ વક્તું ન શક્નુમઃ।

VIII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કયાજ્ઞયા કર્માણ્યેતાતિ કરોમીતિ ચ યુષ્માન્ ન વક્ષ્યામિ।

IX અથ લોકાનાં સાક્ષાત્ સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં વક્તુમારેભે, કશ્ચિદ્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ ક્ષેત્રં કૃષીવલાનાં હસ્તેષુ સમર્પ્ય બહુકાલાર્થં દૂરદેશં જગામ।

X અથ ફલકાલે ફલાનિ ગ્રહીતુ કૃષીવલાનાં સમીપે દાસં પ્રાહિણોત્ કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં પ્રહત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ।

XI ततः सोधिपतिः पुनरन्यं दासं प्रेषयामास, ते तमपि प्रहृत्य कुव्यवहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः।

XII ततः स तृतीयवारम् अन्यं प्राडिणोत् ते तमपि क्षताङ्गं कृत्वा बहिर्निघिक्षिपुः।

XIII तदा क्षेत्रपतिर्वियारयामास, ममेदानीं किं कर्त्तव्यं? मम प्रिये पुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं दृष्ट्वा समादरिष्यन्ते।

XIV किन्तु कृषीवलस्तं निरीक्ष्य परस्परं विविच्य प्रोयुः, अयमुत्तराधिकारी आगच्छतैनं हन्मस्ततोधिकारोस्माकं भविष्यति।

XV ततस्ते तं क्षेत्राद्बहिर्निपाल्य जघ्नुस्तस्मात्स क्षेत्रपतिस्तान् प्रति किं करिष्यति?

XVI स आगत्य तान् कृषीवलान् हत्वा परेषां हस्तेषु तत्क्षेत्रं समर्पयिष्यति; एति कथं श्रुत्वा ते ऽवदन् अतादृशी घटना न भवतु।

XVII किन्तु यीशुस्तानवलोक्य जगाद, तर्हि, स्थपतयः करिष्यन्ति ग्रावाणं यन्तु तुच्छकं प्रधानप्रस्तरः कोणे स अेव हि भविष्यति। अेतस्य शास्त्रीयवयनस्य किं तात्पर्यं?

XVIII अपरं तत्पाषाणोपरि यः पतिष्यति स भङ्ग्यते किन्तु यस्योपरि स पाषाणः पतिष्यति स तेन धूलिवयं यूर्णीभविष्यति।

XIX सोस्माकं विरुद्धं दृष्टान्तमिमं कथितवान् एति ज्ञात्वा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तदैव तं धर्तुं ववाग्धुः किन्तु लोकेभ्यो बिल्युः।

XX अतश्चेव तं प्रति सतर्काः सन्तः कथं तद्वाक्यदोषं धृत्वा तं द्देशाधिपस्य साधुवेशधारिणश्चरान् तस्य समीपे प्रेषयामासुः।

XXI तदा ते तं पप्रच्छुः, हे उपदेशक भवान् यथार्थं कथयन् उपदिशति, कमप्यनपेक्ष्य सत्यत्वेनैश्वरं मार्गमुपदिशति, वयमेतज्जानीमः।

XXII कैसरराज्याय करोस्माभिर्दियो न वा?

XXIII स तेषां वञ्चनं ज्ञात्वावदत् कुतो मां परीक्षध्वे? मां मुद्रामेकं दर्शयत।

XXIV एह लिपिता मूर्तिरियं नाम य कस्य? तेऽवदन् कैसरस्य।

XXV तदा स उवाच, तर्हि कैसरस्य द्रव्यं कैसराय दत्तः; ईश्वरस्य तु द्रव्यमीश्वराय दत्त।

XXVI तस्मात्लोकानां साक्षात् तत्कथायाः कमपि दोषं धर्तुमप्राप्य ते तस्योत्तराद् आश्चर्यं मन्यमाना मौनिनस्तस्थुः।

XXVII अपरञ्च श्मशानाद्दुत्थानान्जीकारिणां सिद्धकिनां कियन्तो जना आगत्य तं पप्रच्छुः,

XXVIII हे उपदेशक शास्त्रे मूसा अस्मान् प्रतीतिं विलेभ यस्य भ्राता भार्यायां सत्यां निःसन्तानो म्रियते स तज्ज्यायां विवह्य तद्दशम् उत्पादयिष्यति।

XXIX तथाय केयित् सप्त भ्रातर आसन् तेषां ज्येष्ठो भ्राता विवह्य निरपत्यः प्राणान् जडौ।

XXX अथ द्वितीयस्तस्य ज्यायां विवह्य निरपत्यः सन् ममारा तृतीयश्च तामेव व्युवाह;

XXXI एत्थं सप्त भ्रातरस्तामेव विवह्य निरपत्याः सन्तो मभ्युः।

XXXII शेषे सा स्त्री य ममारा

XXXIII अतश्चेव श्मशानाद्दुत्थानकाले तेषां सप्तजनानां कस्य सा भार्या भविष्यति?

यतः सा तेषां सप्तानामेव भार्यासीत्।

XXXIV तदा यीशुः प्रत्युवाच, अेतस्य जगतो लोका विवहन्ति वाग्दत्ताश्च भवन्ति

XXXV किन्तु ये तज्जगत्प्राप्तियोग्यत्वेन गणितां भविष्यन्ति श्मशानाद्योत्थास्यन्ति ते न विवहन्ति वाग्दत्ताश्च न भवन्ति,

XXXVI ते पुन न भ्रियन्ते किन्तु श्मशानाद्दुत्थापिताः सन्त ईश्वरस्य सन्तानाः स्वर्गीयदूतानां सदृशाश्च भवन्ति।

XXXVII अधिकन्तु मूसाः स्तम्भोपाख्याने परमेश्वर ईब्राहीम ईश्वर एस्डाक ईश्वरो याङ्गुलेश्वर एत्युक्त्वा मृतानां श्मशानाद् उत्थानस्य प्रमाणां लिलेष्वा

XXXVIII अतरेव य ईश्वरः स मृतानां प्रभु न किन्तु श्रवतामेव प्रभुः, तन्निकटे सर्वे श्रवन्तः सन्ति।

XXXIX एति श्रुत्वा क्रियन्तोध्यापका उयुः, डे उपदेशक भवान् भद्रं प्रत्युक्तवान्।

XL एतः परं तं किमपि प्रष्टं तेषां प्रगल्भता नाभूत्।

XLI पश्चात् स तान् उवाच, यः प्रीष्टः स दायूदः सन्तान अेतां कथां लोकाः कथं कथयन्ति?

XLII यतः मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। तव शत्रूनडं यावत् पादपीठं करोमि ना तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्व उपाविश।

XLIII एति कथां दायूद स्वयं गीतग्रन्थेऽवदत्।

XLIV अतरेव यदि दायूद तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति?

XLV पश्चाद् यीशुः सर्वजानां कर्णगोचरे शिष्यानुवाच,

XLVI येऽध्यापका दीर्घपरिच्छदं परिधाय भ्रमन्ति, ङ्ट्रापाणयो न्मस्कारे भजनगोडस्य प्रोच्यासने भोजनगोडस्य प्रधानस्थाने य प्रीयन्ते

XLVII विधवानां सर्वस्वं असित्वा छलेन दीर्घकालं प्रार्थयन्ते य तेषु सावधाना भवत, तेषामुग्रदण्डो भविष्यति।

XXI

I अथ धनिलोका भाण्डागारे धनं निक्षिपन्ति स तदेव पश्यति,

II अेतर्हि कायिदीना विधवा पणद्वयं निक्षिपति तद् ददर्शा।

III ततो यीशुरुवाच युष्मानडं यथार्थं वदामि, दरिद्रेयं विधवा सर्वेभ्योधिकं न्यक्षेप्सीत्,

IV यतोन्ये स्वप्राण्यधनेभ्य ईश्वराय किञ्चित् न्यक्षेप्सुः, किन्तु दरिद्रेयं विधवा दिनयापनार्थं स्वस्य यत् किञ्चित् स्थितं तत् सर्वं न्यक्षेप्सीत्।

V अपरञ्च उत्तमप्रस्तरैरुत्सृष्टव्यैश्च मन्दिरं सुशोभतेतरां कैश्चिदित्युक्ते स प्रत्युवाच

VI यूयं यदिदं निययनं पश्यथ, अस्य पाषाणैकोप्यन्यपाषाणोपरि न स्थास्यति, सर्वे भूसाद्धविष्यन्ति कालोयमायाति।

VII तदा ते पप्रच्छुः, डे गुरो घटनेदृशी कदा भविष्यति? घटनाया अेतस्यसश्चिह्नं वा किं भविष्यति?

VIII तदा स जगाद, सावधाना भवत यथा युष्माकं भ्रमं कोपि न जनयति, प्रीष्टोडमित्युक्त्वा मम नाम्ना ङडव उपस्थास्यन्ति स कालः प्रायेणोपस्थितः, तेषां पश्चान्मा गच्छता।

IX युद्धस्योपप्लवस्य य वार्ता श्रुत्वा मा शङ्कध्वं, यतः प्रथमम् अेता घटना अवश्यं भविष्यन्ति किन्तु नापाते युगान्तो भविष्यति।

X अपरञ्च कथयामास, तदा देशस्य विपक्षत्वेन देशो राज्यस्य विपक्षत्वेन राज्यम् उत्थास्यति,

XI नानास्थानेषु मडाभूकम्पो दुर्भिक्षं मारी य भविष्यन्ति, तथा व्योममण्डलस्य भयङ्करदर्शनान्यश्चर्यलक्षणानि य प्रकाशयिष्यन्ते।

XII કિન્તુ સર્વાસામેતાસાં ઘટનાનાં પૂર્વે લોકા યુષ્માન્ ધૃત્વા તાડયિષ્યન્તિ, ભજનાલયે કારાયાઞ્ચ સમર્પયિષ્યન્તિ મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ ભૂપાનાં શાસકાનાઞ્ચ સમ્મુખં નેષ્યન્તિ ચા

XIII સાહ્યાર્થમ્ એતાનિ યુષ્માન્ પ્રતિ ઘટિષ્યન્તે

XIV તદા કિમુત્તરં વક્તવ્યમ્ એતત્ ન ચિન્તયિષ્યામ ઇતિ મનઃસુ નિશ્ચિન્તનુતા

XV વિપક્ષા યસ્માત્ કિમપ્યુત્તરમ્ આપત્તિઞ્ચ કર્તું ન શક્યન્તિ તાદૃશં વાક્યપટુત્વં જ્ઞાનઞ્ચ યુષ્મભ્યં દાસ્યામિ

XVI કિઞ્ચ યૂયં પિત્રા માત્રા ભ્રાત્રા બન્ધુના જ્ઞાત્યા કુટુમ્બેન ચ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યધ્વે; તતસ્તે યુષ્માકં કઞ્ચન કઞ્ચન ઘાતયિષ્યન્તિ

XVII મમ નામ્નઃ કારણાત્ સર્વે મ્નુષ્યૈ યૂયમ્ ઋતીયિષ્યધ્વે

XVIII કિન્તુ યુષ્માકં શિરઃકેશૈકોપિ ન વિનક્ષ્યતિ,

XIX તસ્માદેવ ધૈર્યમવલમ્બ્ય સ્વસ્વપ્રાણાન્ રક્ષતા

XX અપરઞ્ચ ચિત્રશાલમ્પુરં સૈન્યવેષ્ટિતં વિલોક્ય તસ્યોચ્છિન્નતાયાઃ સમયઃ સમીપ ઇત્યવગમિષ્યથા

XXI તદા ચિહ્નદાદેશસ્થા લોકાઃ પર્વતં પલાયન્તાં, યે ચ નગરે તિષ્ઠન્તિ તે દેશાન્તરં પલાયન્તા, યે ચ ગ્રામે તિષ્ઠન્તિ તે નગરં ન પ્રવિશન્તુ,

XXII યતસ્તદા સમુચિતદણ્ડનાય ધર્મપુસ્તકે યાનિ સર્વાણિ લિખિતાનિ તાનિ સફલાનિ ભવિષ્યન્તિ

XXIII કિન્તુ યા યાસ્તદા ગર્ભવત્યઃ સ્તન્યદાવ્યઞ્ચ તામાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ, યત એતાલ્લોકાન્ પ્રતિ કોપો દેશે ચ વિષમદુર્ગતિ ઘટિષ્યતે

XXIV વસ્તુતસ્તુ તે ખડ્ગધારપરિવ્હ્નં લપ્સ્યન્તે બદ્ધાઃ સન્તઃ સર્વદેશેષુ નાયિષ્યન્તે ચ કિઞ્ચાન્યદેશીયાનાં સમયોપસ્થિતિપર્યન્તં ચિત્રશાલમ્પુરં તૈઃ પદતલૈ દલયિષ્યતે

XXV સૂર્યચન્દ્રનક્ષત્રેષુ લક્ષણાદિ ભવિષ્યન્તિ, ભુવિ સર્વદેશીયાનાં દુઃખં ચિન્તા ચ સિન્ધૌ વીચીનાં તર્જનં ગર્જનઞ્ચ ભવિષ્યન્તિ

XXVI ભૂભૌ ભાવિઘટનાં ચિન્તયિત્વા મનુજા ભિયામૃતકલ્પા ભવિષ્યન્તિ, યતો વ્યોમમણ્ડલે તેજસ્વિનો દોલાયમાના ભવિષ્યન્તિ

XXVII તદા પરાક્રમેણા મહાતેજસા ચ મેઘારૂઢં મનુષ્યપુત્રમ્ આયાન્તં દ્રક્ષ્યન્તિ

XXVIII કિન્ત્વેતાસાં ઘટનાનામારમ્ભે સતિ યૂયં મસ્તકાન્યુત્તોલ્ય ઊર્દધ્વં દ્રક્ષ્યથ, યતો યુષ્માકં મુક્તેઃ કાલઃ સવિધો ભવિષ્યતિ

XXIX તતસ્તેનૈતદૃષ્ટાન્તકથા કથિતા, પશ્યત ઉડુમ્બરાદિવૃક્ષાણાં

XXX નવીનપત્રાણિ જાતાનીતિ દૃષ્ટ્વા નિદાવકાલ ઉપસ્થિત ઇતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ,

XXXI તથા સર્વાસામાસાં ઘટનાનામ્ આરમ્ભે દૃષ્ટે સતીશ્વરસ્ય રાજત્વં નિકટમ્ ઇત્યપિ જ્ઞાસ્યથા

XXXII યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, વિદ્યમાનલોકાનામેષાં ગમનાત્ પૂર્વમ્ એતાનિ ઘટિષ્યન્તે

XXXIII નભોભુવોર્લોપો ભવિષ્યતિ મમ વાક્ તુ કદાપિ લુપ્તા ન ભવિષ્યતિ

XXXIV અતએવ વિષમાશનેન પાનેન ચ સાંમારિકચિન્તાભિશ્ચ યુષ્માકં ચિત્તેષુ મત્તેષુ તદ્દિનમ્ અકસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ યથા નોપતિષ્ઠતિ તદર્થ સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતા

XXXV પૃથિવીસ્થસર્વલોકાન્ પ્રતિ તદ્દિનમ્ ઉન્માથ ઇવ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXXVI यथा यूयम् अेतद्भावविघटना उत्तर्तुं मनुजसुतस्य सम्मुषे संस्थातुञ्च योग्या भवथ कारणादस्मात् सावधानाः सन्तो निरन्तरं प्रार्थयध्वं

XXXVII अपरञ्च स दिवा मन्दिर उपदिश्य रायै जैतुनाद्रिं गत्वातिष्ठत्

XXXVIII ततः प्रत्युषे लाकास्तत्कथां श्रोतुं मन्दिरे तदन्तिकम् आगच्छन्

XXII

I अपरञ्च किण्वशून्यपूपोत्सवस्य काल उपस्थिते

II प्रधानयाजका अध्यायकाश्च यथा तं हन्तुं शक्नुवन्ति तथोपायाम् अयेष्टन्त किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः।

III अेतस्तिन् समये द्वादशशिष्येषु गणित षड्रिचोतीयत्रिंशद्विमान् यो यिद्धास्तस्यान्तःकरणं शैतानाश्रितत्वात्

IV स गत्वा यथा यीशुं तेषां करेषु समर्पयितुं शक्नोति तथा मन्त्राणां प्रधानयाजकैः सेनापतिभिश्च सह यकारा

V तेन ते तुष्टास्तस्मै मुद्रां दातुं पणं यक्नुः।

VI ततः सोझीकृत्य यथा लोकानामगोचरे तं परकरेषु समर्पयितुं शक्नोति तथावकाशं येष्टितुमारेभे।

VII अथ किण्वशून्यपूपोत्सवदिने, अर्थात् यस्मिन् दिने निस्तारोत्सवस्य मेषो हन्तव्यस्तस्मिन् दिने

VIII यीशुः पितरं योहनआडूय जगाद, युवां गत्वास्माकं भोजनार्थं निस्तारोत्सवस्य द्रव्याण्यासाद्यतां

IX तदा तौ पप्रच्छतुः कुयासाद्यावो भवतः केच्छा?

X तदा सोवादीत्, नगरे प्रविष्टे कश्चिज्जलकुम्भमादाय युवां साक्षात् करिष्यति स यन्निवेशनं प्रविशति युवामपि तन्निवेशनं तत्पश्चादित्वा निवेशनपतिम् एति वाक्यं वदतं,

XI यत्राहं निस्तारोत्सवस्य भोज्यं शिष्यैः साद्धं भोक्तुं शक्नोमि सातिथिशाखा कुत्र? कथामिमां प्रभुस्त्वां पृच्छति।

XII ततः स जनो द्वितीयप्रकोषीयम् अेकं शस्तं कोषं दर्शयिष्यति तत्र भोज्यमासाद्यतां

XIII ततस्तौ गत्वा तद्वाक्यानुसारेण सर्व्वं दृष्ट्वा तत्र निस्तारोत्सवीयं भोज्यमासाद्यामासतुः।

XIV अथ काल उपस्थिते यीशु द्वादशभिः प्रेरितैः सह भोक्तुमुपविश्य कथितवान्

XV मम दुःखभोगात् पूर्वं युभाभिः सह निस्तारोत्सवस्यैतस्य भोज्यं भोक्तुं मयातिवाञ्छा कृता।

XVI युष्मान् वदामि, यावत्कालम् ईश्वरराज्ये भोजनं न करिष्ये तावत्कालम् एदं न भोक्ष्ये।

XVII तदा स पानपात्रमादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो दत्त्वावदत्, एदं गृह्णीत यूयं विभज्य पिवत।

XVIII युष्मान् वदामि यावत्कालम् ईश्वरराज्यत्वस्य संस्थापनं न भवति तावद् द्राक्षाङ्गलरसं न पास्यामि।

XIX ततः पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् कीर्तयित्वा भङ्गत्वा तेभ्यो दत्त्वावदत्, युष्मदर्थं समर्पितं यन्मम वपुस्तद्विदं, अेतत् कर्म मम स्मरणार्थं कुरुध्वं।

XX अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युष्मत्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमत्रुपं पानपात्रमिदं।

XXI पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सह भोजनासन उपविशति।

XXII यथा निरूपितमास्ते तदनुसारेण मनुष्यपुत्रस्य गतिं भविष्यति किन्तु यस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति।

XXIII तदा तेषां को ज्ञन अेतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारेभिरे।

XXIV अपरं तेषां को ज्ञनः श्रेष्ठत्वेन गणयिष्यते, अत्रार्थं तेषां विवादोभवत्।

XXV अस्मात् कारणात् सोवदत्, अन्यदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति दारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विख्याता भवन्ति या

XXVI किन्तु युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु, यश्च मुष्यो भविष्यति स सेवकवद्भवतु।

XXVII भोजनोपविष्टपरिचारकयोः कः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येऽहं परिचारकवद्वास्मि।

XXVIII अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारभ्य मया सह स्थिता।

XXIX अेतत्कारणात् पित्रा यथा मर्धं राज्यमेकं निरूपितं तथाहमपि युष्मर्धं राज्यं निरूपयामि।

XXX तस्मान् मम राज्ये भोजनासने य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्य येस्त्रायेलीयानां द्वादशवंशानां विचारं करिष्यध्वे।

XXXI अपरं प्रभुरुवाय, हे शिमोन् पश्य तितुना धान्यानीव युष्मान् शैतान् यालयितुम् अैच्छत्।

XXXII किन्तु तव विश्वासस्य लोपो यथा न भवति अेतत् त्वर्धं प्रार्थितं मया, त्वन्मनसि परिवर्तितं य भ्रातृणां मनांसि स्थिरीकुरु।

XXXIII तदा सोवदत्, हे प्रभोहं त्वया साह्यं कारां मृतिञ्च यातुं मञ्जिजतोस्मि।

XXXIV ततः स उवाय, हे पितर त्वां वदामि, अद्य कुक्कुटस्वात् पूर्वं त्वं मत्परिययं वारत्रयम् अपह्नोष्यसे।

XXXV अपरं स पप्रच्छ, यदा मुद्रासम्पुटे जाद्यपात्रं पाद्युकाञ्च विना युष्मान् प्राडिषावं तदा युष्माकं कस्यापि न्यूनतासीत्? ते प्रोयुः कस्यापि ना।

XXXVI तदा सोवदत् किन्त्विदानीं मुद्रासम्पुटे जाद्यपात्रं वा यस्यास्ति तेन तद्गृहीतव्यं, यस्य य कृपाणो नास्ति तेन स्ववस्त्रं विक्रीय स क्रेतव्यः।

XXXVII यतो युष्मानहं वदामि, अपराधिजनैः साह्यं गणितः स भविष्यति। इदं यच्छास्त्रीयं वयनं लिपितमस्ति तन्मयि क्लिष्यति यतो मम सम्बन्धीयं सर्व्वं सेत्स्यति।

XXXVIII तदा ते प्रोयुः प्रभो पश्य एमौ कृपाणौ। ततः सोवदद् अेतौ यथेष्टौ।

XXXIX अथ स तस्माद्गृहिं गत्वा स्वायारानुसारेण जैतुननामाद्रिं जगाम शिष्याश्च तत्पश्चाद् ययुः।

XL तत्रोपस्थाय स तानुवाय, यथा परीक्षायां न पतय तदर्थं प्रार्थयध्वं।

XLI पश्चात् स तस्माद् अेकशरक्षेपाद् बहिं गत्वा ज्ञानुनी पातयित्वा अेतत् प्रार्थयाञ्चक्रे,

XLII हे पित र्यदि भवान् सम्मन्यते तर्हि कंसमेनं ममान्तिकाद् दूरय किन्तु मदिच्छानुत्रुपं न त्वदिच्छानुत्रुपं भवतु।

XLIII तदा तस्मै शक्तिं दातुं स्वर्गीयदूतो दर्शनं ददौ।

XLIV પશ્ચાત્ સોત્યન્તં યાતનયા વ્યાકુલો ભૂત્વા પુનર્દૃઢં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે, તસ્માદ્ બૃહસ્પોષિતબિન્દવ ઇવ તસ્ય સ્વેદબિન્દવઃ પૃથિવ્યાં પતિતુમારેભિરે

XLV અથ પ્રાર્થનાત ઉત્થાય શિષ્યાણાં સમીપમેત્ય તાન્ મનોદુઃખિનો નિદ્રિતાન્ દૃષ્ટવાવદત્

XLVI કુતો નિદ્રાથ? પરીક્ષાયામ્ અપતનાર્થં પ્રર્થયધ્વાં

XLVII એતત્કથાયાઃ કથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણાં મધ્યે ગણિતો ચિહ્નદાનામા જનતાસહિતસ્તેષામ્ અગ્રે યલિત્વા યીશોશ્રુમ્બનાર્થં તદન્તિકમ્ આયયૌ

XLVIII તદા યીશુરુવાય, હે ચિહ્નદા કિં યુમ્બનેન મનુષ્યપુત્રં પરકરેષુ સમર્પયસિ?

XLIX તદા યદદ્ ઘટિષ્યતે તદનુમાય સહિભિરુક્તં, હે પ્રભો વયં કિં ખજ્જેન ઘાતયિષ્યામઃ?

L તત એકઃ કરવાલેનાહત્ય પ્રધાનયાજકસ્ય દાસસ્ય દક્ષિણં કર્ણં ચિચ્છેદા

LI અધૂના નિવર્તસ્વ ઇત્યુક્ત્વા યીશુસ્તસ્ય શ્રુતિં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વસ્યં ચકારા

LII પશ્ચાદ્ યીશુઃ સમીપસ્થાન્ પ્રધાનયાજકાન્ મન્દિરસ્ય સેનાપતીન્ પ્રાચીનાંશ્ચ જગાદ, યૂયં કૃપાણાન્ યર્ષીશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચોરે ઘર્તુમાયાતાઃ?

LIII યદાહં યુષ્માભિઃ સહ પ્રતિદિનં મન્દિરેડતિષ્ઠં તદા માં ઘર્તનં ન પ્રવૃતાઃ, કિન્ત્વિદાનીં યુષ્માકં સમયોન્ધકારસ્ય ચાધિપત્યમસ્તિ

LIV અથ તે તં ધૃત્વા મહાયાજકસ્ય નિવેશનં નિન્યુઃ। તતઃ પિતરો દૂરે દૂરે પશ્ચાદિત્વા

LV બૃહત્કોષ્ટસ્ય મધ્યે યત્રાગ્નિં જ્વાલયિત્વા લોકાઃ સમેત્યોપવિષ્ટાસ્તત્ર તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઉપવિવેશા

LVI અથ વહ્નિસન્નિધૌ સમુપવેશકાલે કાયિદાસી મનો નિવિશ્ય તં નિરીક્ષ્યાવદત્ પુમાનયં તસ્ય સહ્જેડસ્થાત્

LVII કિન્તુ સ તદ્ અપહ્નુત્યાવાદીત્ હે નારિ તમહં ન પરિચિનોમિ

LVIII ક્ષણાન્તરેડન્યજનસ્તં દૃષ્ટ્વાબ્રવીત્ ત્વમપિ તેષાં નિકરસ્યૈકજનોસિ પિતરઃ પ્રત્યુવાય હે નર નાહમસ્મિ

LIX તતઃ સાર્દ્ધદ્વયદ્વયાત્ પરં પુનરન્યો જનો નિશ્ચિત્ય બભાષે, એષ તસ્ય સહ્જીતિ સત્યં યતોયં ગાલીલીયો લોકઃ।

LX તદા પિતર ઉવાચ હે નર ત્વં યદ્ વદમિ તદહં બોહ્લું ન શક્નોમિ, ઇતિ વાક્યે કથિતમાત્રે કુક્કુટો રુરાવા

LXI તદા પ્રભુણા વ્યાધુત્ય પિતરે નિરીક્ષિતે કૃકવાકુરવાત્ પૂર્વ્વં માં ત્રિરપહ્નોષ્યસે ઇતિ પૂર્વોક્તં તસ્ય વાક્યં પિતરઃ સ્મૃત્વા

LXII બહિર્ગત્વા મહાખેદેન ચક્રન્દા

LXIII તદા યૈ યીશુર્ધૃતસ્તે તમુપહસ્ય પ્રહર્તુમારેભિરે

LXIV વસ્ત્રેણ તસ્ય દૃશૌ બદ્ધ્વા કપોલે ચપેટાઘાતં કૃત્વા પપ્રચ્છુઃ, કસ્તે કપોલે ચપેટાઘાતં કૃતવાન? ગણયિત્વા તદ્ વદા

LXV તદન્યત્ તદ્ધિરુદ્ધં બહુનિન્દાવાક્યં વક્તુમારેભિરે

LXVI અથ પ્રભાતે સતિ લોકપ્રાઞ્ઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ સભાં કૃત્વા મધ્યેસભં યીશુમાનીય પપ્રચ્છુઃ, ત્વમ્ અભિષિકતોસિ ન વાસ્માન્ વદા

LXVII સ પ્રત્યુવાચ, મયા તસ્મિન્નુક્તેડપિ યૂયં ન વિશ્વસિષ્યથા

LXVIII કસ્મિંશ્ચિદ્વાક્યે યુષ્માન્ પૃષ્ટેડપિ માં ન તદુતરં વક્ષ્યથ ન માં ત્યક્ષ્યથ ચા

LXIX કિન્ત્વિતઃ પરં મનુજસુતઃ સર્વ્વશક્તિમત ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે સમુપવેક્ષ્યતિ

LXX તતસ્તે પપ્રચ્છુઃ, તિહ ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રઃ? સ કથયામાસ, યૂયં યથાર્થ વદથ સ એવાહં

LXXI તદા તે સર્વે કથયામાસુઃ, તિહ સાક્ષ્યેઽન્સસ્મિન્ અસ્માકં કિં પ્રયોજનં? અસ્ય સ્વમુખાદેવ સાક્ષ્યં પ્રાપ્તમ્

XXIII

I તતઃ સભાસ્થાઃ સર્વલોકા ઉત્થાય તં પીલાતસમ્મુખં નીત્વાપ્રોથ વક્તુમારેભિરે,

II સ્વમભિષિક્તં રાજાનં વદન્તં કૈમરરાજાય કરદાનં નિષેધન્તં રાજ્યવિપર્યયં કુર્તુ પ્રવર્તમાનમ્ એન પ્રાપ્તા વયાં

III તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નદીયાનાં રાજા? સ પ્રત્યુવાચ ત્વં સત્યમુક્તવાન્

IV તદા પીલાતઃ પ્રધાનયાજકાદિલોકાન્ જગાદ, અહમેતસ્ય કમપ્યપરાધં નાપ્તવાન્

V તતસ્તે પુનઃ સાહમિનો ભૂત્વાવદન્, એષ ગાલીલ એતત્સ્થાનપર્યન્તે સર્વસ્મિન્ ચિહ્નદાદેશે સર્વાલ્લોકાનુપદિશ્ય કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહીતવાન્

VI તદા પીલાતો ગાલીલપ્રદેશસ્ય નામ શ્રુત્વા પપ્રચ્છ, કિમયં ગાલીલીયો લોકઃ?

VII તતઃ સ ગાલીલપ્રદેશીયહેરોદ્રાજસ્ય તદા સ્થિતેસ્તસ્ય સમીપે યીશું પ્રેષયામાસા

VIII તદા હેરોદ્ યીશું વિલોક્ય સન્તુતોષ, યતઃ સ તસ્ય બહુવૃતાન્તશ્રવણાત્ તસ્ય કિન્નિયાદાશ્ચર્યકર્મ પશ્યતિ ઇત્યાશાં કૃત્વા બહુકાલમારભ્ય તં દ્રષ્ટું પ્રયાસં કૃતવાન્

IX તસ્માત્ તં બહુકથાઃ પપ્રચ્છ કિન્તુ સ તસ્ય કસ્યાપિ વાક્યસ્ય પ્રત્યુત્તરં નોવાચા

X અથ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ પ્રોત્તિષ્ઠન્તઃ સાહસેન તમપવદિતું પ્રારેભિરે

XI હેરોદ્ તસ્ય સેનાગણાશ્ચ તમવજાય ઉપહાસત્વેન રાજવસ્ત્રં પરિધાપ્ય પુનઃ પીલાતં પ્રતિ તં પ્રાહિણોત્

XII પૂર્વ હેરોદ્ પીલાતયોઃ પરસ્પરં વૈરભાવ આસીત્ કિન્તુ તદિને દ્વયો મેલનં જાતમ્

XIII પશ્ચાત્ પીલાતઃ પ્રધાનયાજકાન્ શાસકાન્ લોકાશ્ચ યુગપદાહૂય બભાષે,

XIV રાજ્યવિપર્યયકારકોયમ્ ઇત્યુક્ત્વા મનુષ્યમેનં મમ નિકટમાનૈષ કિન્તુ પશ્યત યુષ્માકં સમક્ષમ્ અસ્ય વિચારં કૃત્વાપિ પ્રોક્તાપવાદાનુરૂપેણાસ્ય કોપ્યપરાધઃ સપ્રમાણો ન જાતઃ,

XV યૂયન્ન હેરોદઃ સન્નિઘૌ પ્રેષિતા મયા તત્રાસ્ય કોપ્યપરાધસ્તેનાપિ ન પ્રાપ્તઃ પશ્યતાનેન વધહેતુકં કિમપિ નાપરાહ્દં

XVI તસ્માદેનં તાડયિત્વા વિહાસ્યામિ

XVII તત્રોત્સવે તેષામેકો મોચયિતવ્યઃ

XVIII ઇતિ હેતોસ્તે પ્રોચ્ચૈરેકદા પ્રોચુઃ, એનં દૂરીકૃત્ય બરબ્બાનામાનં મોચયા

XIX સ બરબ્બા નગર ઉપપ્લવવધાપરાધાભ્યાં કારાયાં બદ્ધ આસીત્

XX કિન્તુ પીલાતો યીશું મોચયિતું વાગ્ધન્ પુનસ્તાનુવાચા

XXI તથાપ્યેનં કુશે વ્યધ કુશે વ્યધેતિ વદન્તસ્તે રુરુવુઃ

XXII તતઃ સ તૃતીયવારં જગાદ કુતઃ? સ કિં કર્મ કૃતવાન્? નાહમસ્ય કમપિ વધાપરાધં પ્રાપ્તઃ કેવલં તાડયિત્વામું ત્યજામિ

XXIII તથાપિ તે પુનરેનં કુશે વ્યધ ઇત્યુક્ત્વા પ્રોચ્ચૈદ્દં પ્રાર્થયાન્નકિરે,

XXIV તતઃ પ્રધાનયાજકાદીનાં કલરવે પ્રબલે સતિ તેષાં પ્રાર્થનારૂપં કર્તુ પીલાત આદિદેશ

XXV રાજદ્રોહવધયોરપરાધેન કારાસ્થં યં જનં તે યયાચિરે તં મોચયિત્વા યીશું તેષામિચ્છાયાં સમાર્પયત્

XXVI अथ ते यीशुं गृहीत्वा यान्ति, अतर्हि ग्रामादागतं शिमोननामानं कुरीणीयं ज्ञं
धृत्वा यीशोः पश्चान्नेतुं तस्य स्कन्धे कुशमर्पयामासुः।

XXVII ततो लोकारण्यमध्ये बद्धस्त्रियो रुदत्यो विलपन्त्यश्च यीशोः पश्चाद् ययुः।

XXVIII किन्तु स व्याघुट्य ता उवाच, हे यिज्ञाशालमो नाथ्यो युयं मर्द्यं न रुदित्वा स्वार्थं
स्वापत्यार्थञ्च रुदिति;

XXIX पश्यत यः कदापि गर्भवत्यो नाभवन् स्तन्यञ्च नापाययन् तादृशी र्वन्ध्या यदा
धन्या वक्ष्यन्ति स काल आयाति।

XXX तदा हे शैला अस्माकमुपरि पतत, हे उपशैला अस्मानाच्छाद्यत कथामीदृशीं
लोका वक्ष्यन्ति।

XXXI यतः सतेजसि शापिनि येदेतद् घटते तर्हि शुष्कशापिनि किं न घटिष्यते?

XXXII तदा ते हन्तुं द्रावपराधिनीं तेन सार्द्धं निन्युः।

XXXIII अपरं शिरःकपालनामकस्थानं प्राप्य तं कुशे विविधुः; तद्वयोरपराधिनोरेकं
तस्य दक्षिणो तदन्यं वामे कुशे विविधुः।

XXXIV तदा यीशुरकथयत्, हे पितरेतान् क्षमस्व यत अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न
विदुः; पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगुः।

XXXV तत्र लोकसंघस्तिष्ठन् ददर्श; ते तेषां शासकाश्च तमुपडस्य जगुः; अेष एतरेान्
रक्षितवान् यदीश्वरेणाभिरुचितो ऽभिषिक्तस्त्राता भवति तर्हि स्वमधुना रक्षतु।

XXXVI तदन्यः सेनागणो अत्ये तस्मै अम्लरसं दत्वा परिहस्य प्रोवाच,

XXXVII येत्वं यिद्धूदीयानां राज्ञसि तर्हि स्वं रक्षा

XXXVIII यिद्धूदीयानां राज्ञेति वाक्यं यूनानीयरोमीयेब्रीयाक्षरै र्विजितं तच्छिरस
उर्ध्वेऽस्थाप्यता

XXXIX तदोभयपार्श्वयो र्विद्धौ यावपराधिनीं तयोरेकस्तं विनिन्द्य बभाषे, येत्त्वम्
अभिषिक्तोसि तर्हि स्वमावाञ्च रक्षा

XL किन्त्वन्यस्तं तर्जयित्वावदत्, ईश्वरात्तव किञ्चिदपि भयं नास्ति किं? त्वमपि
समानदण्डोसि,

XLI योग्यपात्रे आवां स्वस्वकर्मणां समुचितकलं प्राप्नुवः किन्त्वनेन किमपि नापराद्धं।

XLII अथ स यीशुं जगाद हे प्रभे भवान् स्वराज्यप्रवेशकाले मां स्मरतु।

XLIII तदा यीशुः कथितवान् त्वां यथार्थं वदामि त्वमद्वैव मया सार्द्धं परलोकस्य
सुभस्थानं प्राप्स्यसि।

XLIV अपरञ्च द्वितीययामात् तृतीययामपर्यन्तं र्वेस्तेजसोन्तर्हितत्वात्
सर्वदेशोऽन्धकारेणावृतो

XLV मन्दिरस्य यवनिका य छिद्यमाना द्विधा बभूव।

XLVI ततो यीशुरुच्यैरुवाच, हे पित र्भमात्मानं तव करे समर्पये, एत्युक्त्वा स प्राणान्
जहौ।

XLVII तदैता घटना दृष्ट्वा शतसेनापतिरीश्वरं धन्यमुक्त्वा कथितवान् अयं नितान्तं
साधुमनुष्य आसीत्।

XLVIII अथ यावन्तो लोका द्रष्टुम् आगतास्ते ता घटना दृष्ट्वा वक्षःसु कराघातं कृत्वा
व्यायुट्य गताः।

XLIX यीशो र्जातयो या या योषितश्च गालीलस्तेन सार्द्धमायातास्ता अपि दूरे स्थित्वा
तत् सर्वं ददृशुः।

L तदा यिद्धूदीयानां मन्त्राणां क्रियाञ्चासम्भन्यमान ईश्वरस्य राजत्वम् अपेक्षमाणा

- LI यिहूद्विदेशीयो ऽरिमथीयनगरीयो यूषङ्नामा मन्त्री ભદ્રો ધાર્મિકશ્ચ પુમાન્
 LII પીલાતાન્તિકં ગત્વા યીશો દેહં યયાયે
 LIII પશ્ચાદ્ વપુરવરોહ્ય વાસસા સંવેષ્ટ્ય યત્ર કોપિ માનુષો નાસ્થાપ્યત તસ્મિન્ શૈલે
 સ્વાતે શ્મશાને તદસ્થાપયત્
 LIV તદ્દિનમાયોજનીયં દિનં વિશ્રામવારશ્ચ સમીપઃ
 LV અપરં યીશુના સાર્દ્ધં ગાલીલ આગતા યોષિતઃ પશ્ચાદ્દિત્વા શ્મશાને તત્ર યથા વપુઃ
 સ્થાપિતં તચ્ચ દૃષ્ટ્વા
 LVI વ્યાઘુટ્ય સુગન્ધિદ્રવ્યતૈલાનિ કૃત્વા વિઘિવદ્ વિશ્રામવારે વિશ્રામં ચક્રુઃ

XXIV

- I અથ સપ્તાહપ્રથમદિનેઽતિપ્રત્યૂષે તા યોષિતઃ સમ્પાદિતં સુગન્ધિદ્રવ્યં ગૃહીત્વા
 તદન્યાભિઃ કિયતીભિઃ સ્ત્રીભિઃ સહ શ્મશાનં યયુઃ
 II કિન્તુ શ્મશાનદ્વારાત્ પાષાણમપસારિતં દૃષ્ટ્વા
 III તાઃ પ્રવિશ્ય પ્રભો દેહમપ્રાપ્ય
 IV વ્યાકુલા ભવન્તિ એતર્હિ તેજોમયવસ્ત્રાન્વિતૌ દ્વૌ પુરુષૌ તાસાં સમીપે
 સમુપસ્થિતૌ
 V તસ્માત્તાઃ શઙ્કાયુક્તા ભૂમાવધોમુખ્યસ્યસ્થુઃ તદા તૌ તા ઊચતુ મૃતાનાં મધ્યે જીવન્તં
 કુતો મૃગયથ?
 VI સોત્ર નાસ્તિ સ ઉદસ્થાત્
 VII પાપિનાં કરેષુ સમર્પિતેન કુશે હતેન ચ મનુષ્યપુત્રેણ તૃતીયદિવસે
 શ્મશાનાદુત્થાતવ્યમ્ ઇતિ કથાં સ ગલીલિ તિષ્ઠન્ યુષ્મભ્યં કથિતવાન્ તાં સ્મરતા
 VIII તદા તસ્ય સા કથા તાસાં મનઃસુ જાતા
 IX અનન્તરં શ્મશાનાદ્ ગત્વા તા એકાદશશિષ્યાદિભ્યઃ સર્વેભ્યસ્તાં વાર્તા
 કથયામાસુઃ
 X મગ્દલીનીમરિયમ્, યોહના, યાફૂબો માતા મરિયમ્ તદન્યાઃ સક્લિન્થો યોષિતશ્ચ
 પ્રેરિતેભ્ય એતાઃ સર્વા વાર્તાઃ કથયામાસુઃ
 XI કિન્તુ તાસાં કથામ્ અનર્થકાપ્યાનામાત્રં બુદ્ધ્વા કોપિ ન પ્રત્યૈત્
 XII તદા પિતર ઉત્થાય શ્મશાનાન્તિકં દધાવ, તત્ર ચ પ્રહો ભૂત્વા પાર્શ્વેકસ્થાપિતં કેવલં
 વસ્ત્રં દદર્શઃ; તસ્માદાશ્ચર્યં મન્યમાનો યદઘટત તન્મનસિ વિચારયન્ પ્રતસ્થો
 XIII તસ્મિન્નેવ દિને દ્વૌ શિષ્યૌ ચિરશાલમશ્ચતુષ્કોશાન્તરિતમ્ ઇમ્માયુગ્રામં ગચ્છન્તૌ
 XIV તાસાં ઘટનાનાં કથામકથયતાં
 XV તયોરાલાપવિચારયોઃ કાલે યીશુરાગત્ય તાભ્યાં સહ જગામ
 XVI કિન્તુ યથા તૌ તં ન પરિચિનુતસ્તદર્થં તયો દૃષ્ટિઃ સંરુદ્ધા
 XVII સ તૌ પૃષ્ટવાન્ યુવાં વિષણ્ણૌ કિં વિચારયન્તૌ ગચ્છથઃ?
 XVIII તતસ્તયોઃ ક્લિયપાનામા પ્રત્યુવાચ ચિરશાલમપુરેઽધુના યાન્યઘટન્ત ત્વં
 કેવલવિદેશી કિં તદ્દ્રુત્તાન્તં ન જાનાસિ?
 XIX સ પપ્રચ્છ કા ઘટનાઃ? તદા તૌ વક્તુમારેભાતે યીશુનામા યો નાસરતીયો
 ભવિષ્યદ્વાદી ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાન્ન સાક્ષાત્ વાક્યે કર્મણિ ચ શક્તિમાનાસીત્
 XX તમ્ અસ્માકં પ્રધાનયાજકા વિચારકાશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ કુશે વિદ્ધ્વા તસ્ય
 પ્રાણાનનાશયન્ તદીયા ઘટનાઃ;

XXI કિન્તુ ય ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ ઉદ્ધારયિષ્યતિ સ એવાયમ્ ઇત્યાશાસ્માભિઃ કૃતાં તદથા તથાસ્તુ તસ્યા ઘટનાયા અદ્ય દિનત્રયં ગતં

XXII અધિકન્ત્વસ્માકં સક્ષિનીનાં ક્રિયત્સ્ત્રીણાં મુખેભ્યોડસમ્ભવવાક્યમિદં શ્રુતં;

XXIII તાઃ પ્રત્યૂષે શ્મશાનં ગત્વા તત્ર તસ્ય દેહમ્ અપ્રાપ્ય વ્યાઘુત્યેત્વા પ્રોક્તવત્યઃ સ્વર્ગોસદ્ભૂતૌ દૃષ્ટાવસ્માભિસ્તૌ ચાવાદિષ્ટાં સ જીવિતવાન્

XXIV તતોસ્માકં કૈશ્ચિત્ શ્મશાનમગમ્યત તેડપિ સ્ત્રીણાં વાક્યાનુરૂપં દૃષ્ટવન્તઃ કિન્તુ તં નાપશ્યન્

XXV તદા સ તાવુવાચ, હે અબોઘૌ હે ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તવાક્યં પ્રત્યેતું વિલમ્બમાનો;

XXVI એતત્સર્વ્વદુઃખં ભુક્ત્વા સ્વભૂતિપ્રાપ્તિઃ કિં પ્રીષ્ટસ્ય ન ન્યાય્યા?

XXVII તતઃ સ મૂસાગ્રન્થમારભ્ય સર્વ્વભવિષ્યદ્વાદિનાં સર્વ્વશાસ્ત્રે સ્વસ્મિન્ લિખિતાખ્યાનાભિપ્રાયં બોધયામાસા

XXVIII અથ ગમ્યગ્રામાભ્યર્ણ પ્રાપ્ય તેનાગ્રે ગમનલક્ષણે દર્શિતે

XXIX તૌ સાધયિત્વાવદતાં સહાવાભ્યાં તિષ્ઠ દિને ગતે સતિ રાત્રિરભૂત્; તતઃ સ તાભ્યાં સાર્દ્ધં સ્થાતું ગૃહં યયૌ

XXX પશ્ચાદ્બોજનોપવેશકાલે સ પૂર્ણં ગૃહીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ જગાદ તન્ન ભંક્ત્વા તાભ્યાં દદૌ

XXXI તદા તયો દૃષ્ટૌ પ્રસન્નાયાં તં પ્રત્યભિજ્ઞાતુઃ કિન્તુ સ તયોઃ સાક્ષાદન્તર્દેહો

XXXII તતસ્તૌ મિથોભિઘાતુમ્ આરબ્ધવન્તૌ ગમનકાલે યદા કથામકથયત્ શાસ્ત્રાર્થન્નબોધયત્ તદાવયો બુદ્ધિઃ કિં ન પ્રાજ્ઞવલત્?

XXXIII તૌ તત્ક્ષણાદુત્યાય યિરૂશાલમપુરં પ્રત્યાયયતુઃ, તત્સ્થાને શિષ્યાણામ્ એકાદશાનાં સક્ષિનાન્ન દર્શનં જાતાં

XXXIV તે પ્રોચુઃ પ્રભુરુદતિષ્ઠદ્ ઇતિ સત્યં શિમોને દર્શનમદાચ્યા

XXXV તતઃ પથઃ સર્વ્વઘટનાયાઃ પૂર્ણમજ્જનેન તત્પરિચયસ્ય ચ સર્વ્વવૃત્તાન્તં તૌ વક્તુમારેભાતો

XXXVI ઇત્યં તે પરસ્પરં વદન્તિ તત્કાલે યીશુઃ સ્વયં તેષાં મધ્ય પ્રોત્યય યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાદ્ ઇત્યુવાચ,

XXXVII કિન્તુ ભૂતં પશ્યામ ઇત્યનુમાય તે સમુદ્ભિવિજિરે ત્રેષુશ્ચા

XXXVIII સ ઉવાચ, કુતો દુઃખિતા ભવથ? યુષ્માકં મનઃસુ સન્દેહ ઉદેતિ ચ કુતઃ?

XXXIX એષોહં, મમ કરૌ પશ્યત વરં સ્પૃષ્ટવા પશ્યત, મમ યાદૃશાનિ પશ્યથ તાદૃશાનિ ભૂતસ્ય માંસાસ્થીનિ ન સન્તિ

XL ઇત્યુક્ત્વા સ હસ્તપાદાન્ દર્શયામાસા

XLI તેડસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સાનન્દા ન પ્રત્યયન્ તતઃ સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર યુષ્માકં સમીપે ખાદં કિન્નિદસ્તિ?

XLII તતસ્તે ક્રિયદ્ગ્ધમત્સ્યં મધુ ચ દદુઃ

XLIII સ તદાદાય તેષાં સાક્ષાદ્ બુભુજે

XLIV કથયામાસ ચ મૂસાવ્યવસ્થાયાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ગીતપુસ્તકે ચ મયિ યાનિ સર્વાર્ણિ વચનાનિ લિખિતાનિ તદનુરૂપાણિ ઘટિષ્યન્તે યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થિત્વાહં યદેતદ્વાક્યમ્ અવદં તદિદાનીં પ્રત્યક્ષમભૂત્

XLV અથ તેભ્યઃ શાસ્ત્રબોધાધિકારં દત્વાવદત્,

XLVI ખ્રીષ્ટેનેત્થં મૃતિયાતના ભોક્તવ્યા તૃતીયદિને ચ શ્મશાનાદુત્થાતવ્યએતિ લિપિરસ્તિ;

XLVII તન્નામ્ના ચિરૂશાલમમારભ્ય સર્વ્વદેશે મન:પરાવર્તનસ્ય પાપમોચનસ્ય ચ સુસંવાદ: પ્રચારયિતવ્ય:;

XLVIII એષુ સર્વ્વેષુ યૂયં સાક્ષિણાઃ|

XLIX અપરઞ્ચ પશ્યત પિત્રા યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્ પ્રેષયિષ્યામિ, અતએવ યાવત્કાલં યૂયં સ્વર્ગીયાં શક્તિં ન પ્રાપ્સ્યથ તાવત્કાલં ચિરૂશાલમ્નગરે તિષ્ઠતા

L અથ સ તાન્ બૈથનીયાપર્યન્તં નીત્વા હસ્તાવુત્તોલ્ય આશિષ વક્તુમારેભે

LI આશિષં વદન્નેવ ચ તેભ્ય: પૃથગ્ ભૂત્વા સ્વર્ગાય નીતોડભવત્|

LII તદા તે તં ભજમાના મહાનન્દેન ચિરૂશાલમં પ્રત્યાજગ્મુઃ|

LIII તતો નિરન્તરં મન્દિરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં ધન્યવાદઞ્ચ કર્ત્તમ્ આરેભિરે ઇતિ||

योऽनलिपितः सुसंवाहः

- I आदौ वाह आसीत् स य वाह ईश्वरेण सार्धमासीत् स वाहः स्वयमीश्वर अवेवा
 II स आदावीश्वरेण सहासीत्
 III तेन सर्व्व वस्तु ससृजे सर्व्वेषु सृष्टवस्तुषु किमपि वस्तु तेनासृष्टं नास्ति
 IV स ज्ञवनस्याकारः, तस्य ज्ञवनं मनुष्याणां ज्योतिः
 V तज्ज्योतिरन्धकारे प्रयकाशे किन्त्वन्धकारस्तत्र जग्राह
 VI योऽन् नामक अेको मनुज ईश्वरेण प्रेषयाञ्चके
 VII तद्द्वारा यथा सर्व्व विश्वसन्ति तदर्थं स तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुं साक्षिस्वप्नो भूत्वागमत्
 VIII स स्वयं तज्ज्योतिर्न किन्तु तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुमागमत्
 IX जगत्यागत्य यः सर्व्वमनुजेभ्यो दीप्तिं ददाति तदेव सत्यज्योतिः
 X स यज्जगदसृजत् तन्मद्ये अवेव स आसीत् किन्तु जगतो लोकास्तं नाजानन्
 XI निजाधिकारं स आगच्छत् किन्तु प्रजास्तं नागृह्णन्
 XII तथापि ये ये तमगृह्णन् अर्थात् तस्य नाम्नि व्यश्वसन् तेभ्य ईश्वरस्य पुत्रा भवितुम् अधिकारम् अददात्
 XIII तेषां जनिः शोषितान् शारीरिकाभिलाषान् मानवानामिच्छातो न किन्त्वीश्वरादभवत्
 XIV स वाहो मनुष्यरूपेणावतीर्य सत्यतानुग्रहाभ्यां परिपूर्णाः सन् सार्धम् अस्माभिर्न्यवसत् ततः पितुरद्वितीयपुत्रस्य योग्यो यो मडिमा तं मडिमानं तस्यापश्याम
 XV ततो योऽनपि प्रयार्थ्य साक्ष्यमिदं दत्तवान् यो मम पश्चाद् आगमिष्यति स मत्तो गुरुतरः; यतो मत्पूर्व्वं स विद्यमान आसीत्; यदर्थम् अहं साक्ष्यमिदम् अहं स अेषः।
 XVI अपरञ्च तस्य पूर्णाताया वयं सर्व्वे क्रमशः क्रमशोनुग्रहं प्राप्ताः।
 XVII मूसाद्वारा व्यवस्था दत्ता किन्त्वनुग्रहः सत्यत्वञ्च यीशुश्रीष्टद्वारा समुपातिष्ठतां।
 XVIII कोपि मनुज ईश्वरं कदापि नापश्यत् किन्तु पितुः क्रोडस्थोऽद्वितीयः पुत्रस्तं प्रकाशयत्।
 XIX त्वं कः? इति वाक्यं प्रेषुं यदा यिद्धीयलोका याजकान् लेविलोकांश्च यिज्ञासामो योऽनः समीपे प्रेषयामासुः,
 XX तदा स स्वीकृतवान् नापह्नूतवान् नाहम् अभिषिक्त इत्यङ्गीकृतवान्।
 XXI तदा तेऽपृच्छन् तर्हि को भवान्? किं ऐलियः? सोवदत् न; ततस्तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् स भविष्यद्वादी? सोवदत् नाहं सः।
 XXII तदा तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् कः? वयं गत्वा प्रेरकान् त्वयि किं वक्ष्यामः? स्वस्मिन् किं वदसि?
 XXIII तदा सोवदत् परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः; इतीदं प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्रवः। कथामिमां यस्मिन् यिशयियो भविष्यद्वादी लिपितवान् सोऽहम्।
 XXIV ये प्रेषितास्ते किञ्चिदलोकाः।
 XXV तदा तेऽपृच्छन् यदि नाभिषिक्तोसि ऐलियोसि न स भविष्यद्वाद्यपि नासि य, तर्हि लोकान् मज्जयसि कुतः?

XXVI તતો યોહન્ પ્રત્યવોચત્, તોયેડહં મજ્જયામીતિ સત્યં કિન્તુ યં યૂયં ન જાનીથ તાદૃશ એકો જનો યુષ્માકં મધ્ય ઉપતિષ્ઠતિ

XXVII સ મત્પશ્ચાદ્ આગતોપિ મત્પૂર્વ્વં વર્તમાન આસીત્ તસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ નાહં યોગ્યોસ્મિ

XXVIII યદ્દનનદ્યાઃ પારસ્થબૈથબારાયાં યસ્મિન્સ્થાને યોહનમજ્જયત્ તસ્મિન સ્થાને સર્વમેતદ્ અઘટત

XXIX પરેડહનિ યોહન્ સ્વનિકટમાગચ્છન્તં યિશું વિલોક્ય પ્રાવોચત્ જગતઃ પાપમોચકમ્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતા

XXX યો મમ પશ્ચાદાગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતરઃ, યતો હેતોર્મત્પૂર્વ્વં સોડવર્તત યસ્મિન્નહં કથામિમાં કથિતવાન્ સ એવાયાં

XXXI અપરં નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ કિન્તુ ઇસ્રાયેલ્લોકા એનં યથા પરિચિન્વન્તિ તદભિપ્રાયેણાહં જલે મજ્જયિતુમાગચ્છમ્

XXXII પુનશ્ચ યોહનપરમેકં પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ વિહાયસઃ કપોતવદ્ અવતરન્તમાત્માનમ્ અસ્યોપર્યવતિષ્ઠન્તં ચ દૃષ્ટવાનહમ્

XXXIII નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યો જલે મજ્જયિતું માં પ્રૈરયત્ સ એવેમાં કથામકથયત્ યસ્યોપર્યાત્માનમ્ અવતરન્તમ્ અવતિષ્ઠન્તઞ્ચ દ્રક્ષયસિ સએવ પવિત્રે આત્મનિ મજ્જયિષ્યતિ

XXXIV અવસ્તન્નિરીક્ષયામ્ ઈશ્વરસ્ય તનય ઇતિ પ્રમાણં દદામિ

XXXV પરેડહનિ યોહન્ દ્વાભ્યાં શિષ્યાભ્યાં સાદ્ધ્વં તિષ્ઠન્

XXXVI યિશું ગચ્છન્તં વિલોક્ય ગદિતવાન્, ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતાં

XXXVII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા દ્વૌ શિષ્યૌ યીશોઃ પશ્ચાદ્ ઈયતુઃ

XXXVIII તતો યીશુઃ પરાવૃત્ય તૌ પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તૌ દૃષ્ટ્વા પૃષ્ટવાન્ યુવાં કિં ગવેશયથઃ? તાવપૃષ્ટતાં હે રબ્બિ અર્થાત્ હે ગુરો ભવાન્ કુત્ર તિષ્ઠતિ?

XXXIX તતઃ સોવાદિત્ એત્ય પશ્યતાં તતો દિવસસ્ય તૃતીયપહરસ્ય ગતત્વાત્ તૌ તદ્દિનં તસ્ય સફ્ફેડસ્થાતાં

XL યૌ દ્વૌ યોહનો વાક્યં શ્રુત્વા યિશોઃ પશ્ચાદ્ આગમતાં તયોઃ શિમોન્પિતરસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયઃ

XLI સ ઇત્વા પ્રથમં નિજસોદરં શિમોનં સાક્ષાત્પ્રાપ્ય કથિતવાન્ વયં ખ્રીષ્ટમ્ અર્થાત્ અભિષિક્તપુરુષં સાક્ષાત્કૃતવન્તઃ

XLII પશ્ચાત્ સ તં યિશુઃ સમીપમ્ આનયત્ તદા યીશુસ્તં દૃષ્ટ્વાવદત્ ત્વં યૂનસઃ પુત્રઃ શિમોન્ કિન્તુ ત્વન્નામધેયં કૈફાઃ વા પિતરઃ અર્થાત્ પ્રસ્તરો ભવિષ્યતિ

XLIII પરેડહનિ યીશૌ ગાલીલં ગન્તું નિશ્ચિતયેતસિ સતિ ફિલિપનામાનં જનં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ

XLIV બૈત્સૈદાનામ્નિ યસ્મિન્ ગ્રામે પિતરાન્દ્રિયયોર્વાસ આસીત્ તસ્મિન્ ગ્રામે તસ્ય ફિલિપસ્ય વસતિરાસીત્

XLV પશ્ચાત્ ફિલિપો નિથનેલં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવદત્ મૂસા વ્યવસ્થા ગ્રન્થે ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ય યસ્યાખ્યાનં લિખિતમાસ્તે તં યૂષ્કઃ પુત્રં નાસરતીયં યીશું સાક્ષાદ્ અકાર્ષ્મ વયાં

XLVI તદા નિથનેલ્ કથિતવાન્ નાસરન્નગરાત કિં કશ્ચિદુત્તમ ઉત્પન્તું શક્નોતિ? તતઃ ફિલિપો ડવોચત્ એત્ય પશ્યા

XLVII अपरञ्च यीशुः स्वस्य समीपं तम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा व्याहृतवान्, पश्यायं निष्कपटः सत्यं एसायेल्लोकः।

XLVIII ततः सोवदद्, भवान् मां कथं प्रत्यभिजानाति? यीशुरवादीत् किंलिपस्य आह्वानात् पूर्वं यदा त्वमुद्गुम्बरस्य तरोर्मूलेऽस्थास्तदा त्वामदर्शम्।

XLIX निधनेल्य अयकथत्, हे गुरो भवान् नितान्तम् ईश्वरस्य पुत्रोसि, भवान् एसायेल्लंशस्य राज्ञा।

L ततो यीशु व्योहृतत्, त्वामुद्गुम्बरस्य पादपस्य मूले दृष्टवानाहं ममैतस्माद्वाक्यात् किं त्वं व्यश्वसीः? अतस्मादप्याश्वर्याणि कार्याणि द्रक्ष्यसि।

LI अन्यस्यावादीद् युष्मानहं यथार्थं वदामि, एतः परं मोयिते मेघद्वारे तस्मान्मनुजसूनुना ईश्वरस्य दूतगणाम् अवरोहन्तमारोहन्तञ्च द्रक्ष्यथा।

II

I अनन्तरं त्रुतीयदिवसे गालीलू प्रदेशिये कान्नानाम्नि नगरे विवाह आसीत् तत्र य यीशोर्माता तिष्ठत्।

II तस्मै विवाहाय यीशुस्तस्य शिष्याश्च निमन्त्रिता आसन्।

III तदनन्तरं द्राक्षारसस्य न्यूनत्वाद् यीशोर्माता तमवदत् अतेषां द्राक्षारसो नास्ति।

IV तदा स तामवोयत् हे नारि मया सह तव किं कार्यम्? मम समय एदानीं नोपतिष्ठति।

V ततस्तस्य माता दासानवोयद् अयं यद् वदति तदेव कुरुत।

VI तस्मिन् स्थाने यिडूदियानां श्रुयित्वकरणव्यवहारानुसारेणार्ढकैकजलधराणि पाषाणमयानि षड्वृहत्पात्राणि आसन्।

VII तदा यीशुस्तान् सर्व्वकलशान् जलैः पूरयितुं तानाज्ञापयत्, ततस्ते सर्व्वान् कुम्भानाकर्णं जलैः पर्य्यपूरयन्।

VIII अथ तेभ्यः किञ्चिद्दुत्तार्य्यं भोज्याधिपातेः समीपं नेतुं स तानादिशत्, ते तदनयन्।

IX अपरञ्च तज्जलं कथं द्राक्षारसोऽभवत् तज्जलवाहकादासा ज्ञातुं शक्ताः किन्तु तद्भोज्याधिपो ज्ञातुं नाशक्नोत् तदवलिह्य वरं संभोधावदत्,

X लोकाः प्रथमं उत्तमद्राक्षारसं ददति तेषु यथेष्टं पितवन्तु तस्मा किञ्चिदन्यत्तमञ्च ददति किन्तु त्वमिदानीं यावत् उत्तमद्राक्षारसं स्थापयसि।

XI एत्थं यीशुर्गालीलप्रदेशे आश्वर्य्यकार्म्म प्रारम्भ निजमहिमानं प्राकाशयत् ततः शिष्यास्तस्मिन् व्यश्वसन्।

XII ततः परम् स निजमात्रुभ्रात्रुशिष्यैः सार्द्धं कर्नाडूमम् आगमत् किन्तु तत्र बडूदिनानि आतिष्ठत्।

XIII तदनन्तरं यिडूदियानां निस्तारोत्सवे निकटमागते यीशु र्गिउशालम् नगरम् आगच्छत्।

XIV ततो मन्दिरस्य मध्ये गोमेषपारावतविक्रयिणो वाणिज्योपविष्टान् विलोक्य

XV रज्जुभिः कशां निर्मायि सर्व्वगोमेषादिभिः सार्द्धं तान् मन्दिराद् दूरीकृतवान्।

XVI वणिज्जां मुद्रादि विकीर्य्य आसनानि न्यूञ्ज्जुत्त्य पारावतविक्रयिभ्योऽकथयद् अस्मात् स्थानात् सर्वाण्येतानि नयत, मम पितुर्गृहं वाणिज्यगृहं मा कार्ष्णं।

XVII तस्मात् तन्मन्दिरार्थ उद्योगो यस्तु स ग्रसतीव माम्। एमां शास्त्रीयलिपिं शिष्याः समस्मरन्।

XVIII ततः परम् यिडूदियलोका यीषिमवदन् तवमिदृशकार्म्मकरणत् किं यिहमस्मान् दर्शयसि?

XIX ततो यीशुस्तानवोयद् युष्माभिरे तस्मिन् मन्दिरे नाशिते दिनत्रयमध्येऽहं तद्
उत्थापयिष्यामि।

XX तदा यिहूदिया व्याढार्पुः, अेतस्य मन्दिरेस निर्माणेन षट्यत्वारिंशद् वत्सरा
गताः, त्वं किं दिनत्रयमध्ये तद् उत्थापयिष्यसि?

XXI किन्तु स निजदेहउपमन्दिरे कथाभिमां कथितवान्।

XXII स यदेतादृशं गदितवान् तच्छिष्याः श्मशानात् तदीयोत्थाने सति स्मृत्वा
धर्मग्रन्थे यीशुनोक्तकथायां य व्यश्वसिषुः।

XXIII अनन्तरं निस्तारोत्सवस्य भोज्यसमये यिउशालम् नगरे तत्कुताश्वर्यकर्माणि
विलोक्य बडुभिस्तस्य नामनि विश्वसितां।

XXIV किन्तु स तेषां करेषु स्वं न समर्पयत्, यतः स सर्वानवैत्।

XXV स मानवेषु कस्यचित् प्रमाणं नापेक्षत यतो मनुजानां मध्ये यद्यदस्ति तत्तत्
सोजानात्।

III

I निकदिमनामा यिहूदीयानाम् अधिपतिः किउशी क्षायायां।

II यीशौरभ्यार्णम् आप्रज्य व्याढार्षीत्, हे गुरो भवान् ईश्वराद् आगत् अेक उपदेष्टा,
अेतद् अस्माभिर्ज्ञायते; यतो भवता यान्याश्वर्यकर्माणि क्रियन्ते परमेश्वरस्य साढायं
विना केनापि तत्तत्कर्माणि कर्तुं न शक्यन्ते।

III तदा यीशुरुत्तरं दत्तवान् तवाहं यथार्थतरं व्याढारामि पुनर्जन्मनि न सति कोपि
मानव ईश्वरस्य राज्यं द्रष्टुं न शक्नोति।

IV ततो निकदीमः प्रत्यवोयत् मनुजो वृद्धो भूत्वा कथं जनिष्यते? स किं पुन मर्तृजठरं
प्रविश्य जनिजुं शक्नोति?

V यीशुरवादीद् यथार्थतरम् अहं कथयामि मनुजे तोयात्मभ्यां पुन र्न जाते स ईश्वरस्य
राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति।

VI मांसाद् यत् जायते तन् मांसमेव तथात्मनो यो जायते स आत्मैवा।

VII युष्माभिः पुन र्जनितव्यं ममैतस्यां कथायाम् आश्वर्यं मा मंस्थाः।

VIII सदागतियां दिशमिच्छति तस्यामेव दिशि वाति, त्वं तस्य स्वनं शुणोषि किन्तु स
कुत आयाति कुत्र याति वा किमपि न जानासि तद्वाद् आत्मनः सकाशात् सर्वेषां मनुजानां
जन्म भवति।

IX तदा निकदीमः पृष्टवान् अेतत् कथं भवितुं शक्नोति?

X यीशुः प्रत्यक्तवान् त्वमिस्त्रायेलो गुरुर्भूत्वापि किमेतां कथां न वेत्सि?

XI तुभ्यं यथार्थं कथयामि, वयं यद् विद्मस्तद् वरमः यंय्य पश्यामस्तस्यैव साक्ष्यं दद्मः
किन्तु युष्माभिरस्माकं साक्षित्वं न गृह्यते।

XII अेतस्य संसारस्य कथायां कथितायां यद् ययं न विश्वसिथ तर्हि स्वर्गायायां
कथायां कथं विश्वसिष्यथ?

XIII यः स्वर्गेऽस्ति यं य स्वर्गाद् अवारोहत् तं मानवतनयं विना कोपि स्वर्गं नारोहत्।

XIV अपरञ्च मूसा यथा प्रान्तरे सर्पं प्रोत्थापितवान् मनुष्यपुत्रोऽपि
तथैवोत्थापितव्यः;

XV तस्माद् यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाश्यः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति।

XVI ईश्वर एत्थं जगद्व्ययत यत् स्वमद्वितीयं तनयं प्राददात् ततो यः कश्चित् तस्मिन्
विश्वसिष्यति सोऽविनाश्यः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति।

XVII ઈશ્વરો જગતો લોકાન્ દણ્ડયિતું સ્વપુત્રં ન પ્રેષ્ય તાન્ પરિત્રાતું પ્રેષિતવાન્।

XVIII અતએવ યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ દણ્ડાર્હો ન ભવતિ કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ ન વિશ્વસિતિ સ ઇદાનીમેવ દણ્ડાર્હો ભવતિ, યતઃ સ ઈશ્વરસ્યાદ્વિતીયપુત્રસ્ય નામનિ પ્રત્યયં ન કરોતિ।

XIX જગતો મધ્યે જ્યોતિઃ પ્રાકાશત કિન્તુ મનુષ્યાણાં કર્મણાં દૃષ્ટવાત્ તે જ્યોતિષોપિ તિમિરે પ્રીયન્તે એતદેવ દણ્ડસ્ય કારણાં ભવતિ।

XX યઃ કુકર્મ કરોતિ તસ્યાચારસ્ય દૃષ્ટવાત્ સ જ્યોતિરૂતીયિત્વા તન્નિકટં નાયાતિ;

XXI કિન્તુ યઃ સત્કર્મ કરોતિ તસ્ય સર્વાણિ કર્માણીશ્વરેણ કૃતાનીતિ સથા પ્રકાશતે તદભિપ્રાયેણ સ જ્યોતિષઃ સન્નિધિમ્ આયાતિ।

XXII તતઃ પરમ્ ચીશુઃ શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધં ચિહ્નદીયદેશં ગત્વા તત્ સ્થિત્વા મજ્જયિતુમ્ આરભત।

XXIII તદા શાલમ્ નગરસ્ય સમીપસ્થાયિનિ ઐનન્ ગ્રામે બહુતરતોયસ્થિતેસ્તત્ યોહન્ અમજ્જયત્ તથા ચ લોકા આગત્ય તેન મજ્જિજતા અભવન્।

XXIV તદા યોહન્ કારાયાં ન બદ્ધઃ।

XXV અપરઞ્ચ શાયકર્મણિ યોહાનઃ શિષ્યૈઃ સહ ચિહ્નદીયલોકાનાં વિવાદે જાતે, તે યોહનઃ સન્નિધિં ગત્વાકથયન્,

XXVI હે ગુરો યદ્દનનદ્યાઃ પારે ભવતા સાર્દ્ધં ય આસીત્ યસ્મિન્શ્ચ ભવાન્ સાક્ષ્યં પ્રદદાત્ પશ્યતુ સોપિ મજ્જયતિ સર્વે તસ્ય સમીપં યાન્તિ ચ।

XXVII તદા યોહન્ પ્રત્યવોચદ્ ઈશ્વરેણ ન દત્તે કોપિ મનુજઃ કિમપિ પ્રાપ્તું ન શક્નોતિ।

XXVIII અહં અભિષિક્તો ન ભવામિ કિન્તુ તદગ્રે પ્રેષિતોસ્મિ યામિમાં કથાં કથિતવાનાહં તત્ યૂયં સર્વે સાક્ષિણઃ સ્થા।

XXIX યો જનઃ કન્યાં લભતે સ એવ વરઃ કિન્તુ વરસ્ય સન્નિધૌ દણ્ડાયમાનં તસ્ય યન્મિત્રં તેન વરસ્ય શબ્દે શ્રુતેડતીવાહ્વાદ્યતે મમાપિ તદ્દદ્ આનન્દસિદ્ધિર્જાતા।

XXX તેન ક્રમશો વર્દ્ધિતવ્યં કિન્તુ મયા હ્સિતવ્યં।

XXXI ય ઊર્ધ્વાદાગચ્છત્ સ સર્વેષાં મુખ્યો યશ્ચ સંસારાદ્ ઉદપદ્યત સ સાંસારિકઃ સંસારીયાં કથાઞ્ચ કથયતિ યસ્તુ સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સ સર્વેષાં મુખ્યઃ।

XXXII સ યદ્પશ્યદશુણોચ્ય તસ્મિન્નેવ સાક્ષ્યં દદાતિ તથાપિ પ્રાયશઃ કશ્ચિત્ તસ્ય સાક્ષ્યં ન ગૃહ્ણાતિ;

XXXIII કિન્તુ યો ગૃહ્ણાતિ સ ઈશ્વરસ્ય સત્યવાદિત્વં મુદ્રાક્રિતં કરોતિ।

XXXIV ઈશ્વરેણ યઃ પ્રેરિતઃ સએવ ઈશ્વરીયકથાં કથયતિ યત ઈશ્વર આત્માનં તસ્મૈ અપરિમિતમ્ અદદાત્।

XXXV પિતા પુત્રે સ્નેહં કૃત્વા તસ્ય હસ્તે સર્વાણિ સમર્પિતવાન્।

XXXVI યઃ કશ્ચિત્ પુત્રે વિશ્વસિતિ સ એવાનન્તમ્ પરમાયુઃ પ્રાપ્નોતિ કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પુત્રે ન વિશ્વસિતિ સ પરમાયુષો દર્શનં ન પ્રાપ્નોતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય કોપભાજનં ભૂત્વા તિષ્ઠતિ।

IV

I ચીશુઃ સ્વયં નામજ્જયત્ કેવલં તસ્ય શિષ્યા અમજ્જયત્ કિન્તુ યોહનોડધિકશિષ્યાન્ સ કરોતિ મજ્જયતિ ય,

II કિરિશિન ઇમાં વાર્તામશૃણવન્ ઇતિ પ્રભુરવગત્ય

III ચિહ્નદીયદેશં વિહાય પુન ગાલીલમ્ આગત્।

IV ततः शोमिरोएाप्रदेशस्य मधेन तेन गन्तव्ये सति

V याकूब् निजपुत्राय यूषङ्के यां लूमिम् अददात् तत्समीपस्थायि शोमिरोएाप्रदेशस्य सुपार् नाम्ना विख्यातस्य नगरस्य सन्निधावुपास्थात्।

VI तत्र याकूब्ः प्रडिरासीत्; तदा द्वितीययामवेलायां ज्ञातायां स मार्गे श्रमापन्नस्तस्य प्रहः पार्श्वे उपाविशत्।

VII अतर्हि कायित् शोमिरोएीया योषित् तोयोत्तोलनार्थम् तत्रागम्।

VIII तदा शिष्याः भाद्यद्रव्याणि क्रेतुं नगरम् अगच्छन्।

IX यीशुः शोमिरोएीयां तां योषितम् व्याघार्षीत् मह्यं किञ्चित् पानीयं पातुं देहि। किन्तु शोमिरोएीयैः साकं यिडूदीयलोका न व्यवाहरन् तस्माद्धेतोः साकथयत् शोमिरोएीया योषितदण्डं त्वं यिडूदीयोसि कथं मत्तः पानीयं पातुम् एच्छसि?

X ततो यीशुरवदद् एश्वरस्य यद्दानं तत्कीदृक् पानीयं पातुं मह्यं देहि य एत्थं त्वां यायते स वा क एति येदज्ञास्यथास्तर्हि तमयायिष्यथाः स य तुल्यममृतं तोयमदास्यत्।

XI तदा सा सीमन्तिनी भाषितवति, हे मडेच्छ प्रडिर्गम्भीरो भवतो नीरोत्तोलनपात्रं नास्ती य तस्मात् तदमृतं कीलालं कुतः प्राप्स्यसि?

XII योस्मभ्यम् एममन्धूं ददौ, यस्य य परिजना गोभेषाद्यश्र सव्वेऽस्य प्रहः पानीयं पपुरेतादृशो योस्माकं पूर्वापुरुषो याकूब् तस्मादपि भवान् मलान् किं?

XIII ततो यीशुरकथयद् एदं पानीयं सः पिवति स पुनस्तृषार्त्तो भविष्यति,

XIV किन्तु मया दत्तं पानीयं यः पिवति स पुनः कदापि तृषार्त्तो न भविष्यति। मया दत्तम् एदं तोयं तस्यान्तः प्रस्रवणरूपं भूत्वा अनन्तायुर्वावत् स्रोष्यति।

XV तदा सा वनिताकथयत् हे मडेच्छ तर्हि मम पुनः पीपासा यथा न जायते तोयोत्तोलनाय यथात्रागमनं न भवति य तदर्थं मह्यं तत्तोयं देहि।

XVI ततो यीशुरवददाहि तव पतिमाहूय स्थानेऽत्रागच्छ।

XVII सा वामावदत् मम पतिर्नास्ति। यीशुरवदत् मम पतिर्नास्तीति वाक्यं भद्रमवोयः।

XVIII यतस्तव पञ्च पतयोभवन् अधुना तु त्वया सार्द्धं यस्तिष्ठति स तव भर्ता न वाक्यमिदं सत्यमवादिः।

XIX तदा सा मडिला गदितवति हे मडेच्छ भवान् अको भविष्यद्वादीति बुद्धं मया।

XX अस्माकं पितृलोका अतस्मिन् शिलोय्ययेऽभजन्त, किन्तु भवद्विरुध्यते यिर्शालम् नगरे भजनयोग्यं स्थानमास्ते।

XXI यीशुरवोयत् हे योषित् मम वाक्ये विश्वसिद्धिं यदा यूयं केवलशैलेऽस्मिन् वा यिर्शालम् नगरे पितुर्भजनं न करिष्यध्वे काल अेतादृश आयाति।

XXII यूयं यं भजध्वे तं न ज्ञानीथ, किन्तु वयं यं भजामहे तं ज्ञानीमहे, यतो यिडूदीयलोकानां मध्यात् परित्राणं जायते।

XXIII किन्तु यदा सत्यभक्ता आत्मना सत्यरूपेण य पितुर्भजनं करिष्यन्ते समय अेतादृश आयाति, वरम् एदानीमपि विद्यते; यत अेतादृशो भक्तान् पिता येष्टे।

XXIV एश्वर आत्मा; ततस्तस्य ये भक्तास्तैः स आत्मना सत्यरूपेण य भजनीयः।

XXV तदा सा मडिलावादीत् श्रीष्टनाम्ना विख्यातोऽभिषिक्तः पुरुष आगमिष्यतीति ज्ञानामि स य सव्वाः कथा अस्मान् ज्ञापयिष्यति।

XXVI ततो यीशुरवदत् त्वया सार्द्धं कथनं करोमि योऽहम् अहमेव स पुरुषः।

XXVII એતસ્મિન્ સમયે શિષ્યા આગત્ય તથા સ્ત્રિયા સાહ્યં તસ્ય કથોપકથને મહાશ્ચાર્યમ્ અમન્યન્ત તથાપિ ભવાન્ કિમિચ્છતિ? યદ્વા કિમર્થમ્ એતયા સાહ્યં કથાં કથયતિ? ઇતિ કોપિ નાપૃચ્છત્

XXVIII તતઃ પરં સા નારી કલશં સ્થાપયિત્વા નગરમધ્યં ગત્વા લોકેભ્યોકથાયદ્

XXIX અહં યદત્ કર્માકરવં તત્સર્વ્વં મહ્યમકથયદ્ એતાદૃશં માનવમેકમ્ આગત્ય પશ્યત રુ કિમ્ અભિષિક્તો ન ભવતિ ?

XXX તતસ્તે નગરાદ્ બહિરાગત્ય તાતસ્ય સમીપમ્ આયન્

XXXI એતર્હિ શિષ્યાઃ સાધયિત્વા તં વ્યાહાર્બુઃ હે ગુરો ભવાન્ કિચ્છિદ્ ભૂક્તાં

XXXII તતઃ સોવદદ્ યુષ્માભિર્યન્ન જ્ઞાયતે તાદૃશં ભક્ષ્યં મમાસ્તો

XXXIII તદા શિષ્યાઃ પરસ્પરં પ્રષ્ટુમ્ આરમ્ભન્ત, કિમસ્મૈ કોપિ કિમપિ ભક્ષ્યમાનીય દત્તવાન્?

XXXIV યીશુરવોચત્ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતાનુરૂપકરણં તસ્યૈવ કર્મસિદ્ધિકારણઞ્ચ મમ ભક્ષ્યં

XXXV માસયતુષ્ટયે જાતે શસ્યકર્ત્તનસમયો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માભિઃ કિં નોદ્યતે? કિન્ત્વહં વદામિ, શિર ઉત્તોલ્ય ક્ષેત્રાણિ પ્રતિ નિરીક્ષ્ય પશ્યત, ઇદાનીં કર્ત્તનયોગ્યાનિ શુક્લવર્ણાન્યભવન્

XXXVI યશ્ચિન્તિ સ વેતનં લભતે અનન્તાયુઃસ્વરૂપં શસ્યં સ ગૃહ્ણાતિ ય, તેનૈવ વપ્તા છેત્તા ય યુગપદ્ આનન્દતઃ

XXXVII ઇત્યં સતિ વપત્યેકશ્ચિન્ત્યન્ય ઇતિ વચનં સિદ્ધયતિ

XXXVIII યત્ર યૂયં ન પર્યશ્રામ્યત તાદૃશં શસ્યં છેત્તું યુષ્માન્ પ્રૈરયમ્ અન્યે જનાઃપર્યશ્રામ્યન્ યૂયં તેષાં શ્રગસ્ય ફલમ્ અલભધ્વમ્

XXXIX યસ્મિન્ કાલે યદત્ કર્માકાર્ષં તત્સર્વ્વં સ મહ્યમ્ અકથયત્ તસ્યા વનિતાયા ઇદં સાક્ષ્યવાક્યં શ્રુત્વા તન્નગરનિવાસિનો બહવઃ શોમિરોણીયલોકા વ્યશ્વસન્

XL તથા ય તસ્યાન્તિકે સમુપસ્થાય સ્વેષાં સન્નિધૌ કતિચિદ્ દિનાનિ સ્થાતું તસ્મિન્ વિનયમ્ અકુર્વાન તસ્માત્ સ દિનદ્વયં તત્સ્થાને ન્યવષ્ટત્

XLI તતસ્તસ્યોપદેશેન બહવોડપરે વિશ્વસ્ય

XLII તાં યોષામવદન્ કેવલં તવ વાક્યેન પ્રતીમ ઇતિ ન, કિન્તુ સ જગતોડભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ તસ્ય કથાં શ્રુત્વા વયં સ્વયમેવાજ્ઞાસમહિ

XLIII સ્વદેશે ભવિષ્યદ્ભક્તુઃ સત્કારો નાસ્તીતિ યદપિ યીશુઃ પ્રમાણં દત્વાકથયત્

XLIV તથાપિ દિવસદ્વયાત્ પરં સ તસ્માત્ સ્થાનાદ્ ગાલીલં ગતવાન્

XLV અનન્તરં યે ગાલીલી લિયલોકા ઉત્સવે ગતા ઉત્સવસમયે ચિરૂશલમ્ નગરે તસ્ય સર્વાઃ ક્રિયા અપશ્યન્ તે ગાલીલમ્ આગતં તમ્ આગૃહ્ણન્

XLVI તતઃ પરમ્ યીશુ યસ્મિન્ કાન્નાનગરે જલં દ્રાક્ષારસમ્ આકરોત્ તત્ સ્થાનં પુનરગાત્ તસ્મિન્નેવ સમયે કસ્યચિદ્ રાજસભાસ્તારસ્ય પુત્રઃ કફર્નાહૂમપુરી રોગગ્રસ્ત આસીત્

XLVII સ યેહૂદીયદેશાદ્ યીશો ગાલીલાગમનવાર્તાં નિશમ્ય તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થ્ય વ્યાહતવાન્ મમ પુત્રસ્ય પ્રાયેણ કાલ આસન્નઃ ભવાન્ આગત્ય તં સ્વસ્થં કરોતુ

XLVIII તદા યીશુરકથયદ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ ચિત્રં ચિહ્નં ય ન દૃષ્ટા યૂયં ન પ્રત્યેષ્યથા

XLIX તતઃ સ સભાસદવદત્ હે મહેચ્છ મમ પુત્રે ન મૃતે ભવાનાગચ્છતુ

L યીશુસ્તમવદદ્ ગચ્છ તવ પુત્રોડજીવીત્ તદા યીશુનોક્તવાક્યે સ વિશ્વસ્ય ગતવાન્

LI ગમનકાલે માર્ગમધ્યે દાસાસ્તં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવદન્ ભવતઃ પુત્રોઽજીવીત્!

LII તતઃ કં કાલમારભ્ય રોગપ્રતીકારારમ્ભો જાતા ઇતિ પૃષ્ઠે તૈરુક્તં દ્યઃ સાદ્દૃઘણ્ડયાધિકદ્વિતીયયામે તસ્ય જ્વરત્યાગોઽભવત્!

LIII તદા યીશુસ્તસ્મિન્ ક્ષણે પ્રોક્તવાન્ તવ પુત્રોઽજીવીત્ પિતા તદ્બુદ્ધ્વા સપરિવારો વ્યશ્વસીત્!

LIV યિહૂદીયદેશાદ્ આગત્ય ગાલીલિ યીશુરેતદ્ દ્વિતીયમ્ આશ્ચર્યકર્માકરોત્!

V

I તતઃ પરં યિહૂદીયાનામ્ ઉત્સવ ઉપસ્થિતે યીશુ ચિંરૂશાલમં ગતવાન્!

II તસ્મિન્નગરે મેષનામ્નો દ્વારસ્ય સમીપે ઇબ્રીયભાષયા બૈથેસ્દા નામ્ના પિષ્કરિણી પન્નઘટ્ટયુક્તાસીત્!

III તસ્યાસ્તેષુ ઘટ્ટેષુ કિલાલકમ્પનમ્ અપેક્ષ્ય અન્ધખન્નશુષ્કાઙ્ગાદયો બહવો રોગિણઃ પતન્તસ્તિષ્ઠન્તિ સ્મા!

IV યતો વિશેષકાલે તસ્ય સરસો વારિ સ્વર્ગીયદૂત એત્યાકમ્પયત્ તત્કીલાલકમ્પનાત્ પરં યઃ કશ્ચિદ્ રોગી પ્રથમં પાનીયમવારોહત્ સ એવ તત્ક્ષણાદ્ રોગમુક્તોઽભવત્!

V તદાષ્ટાત્રિંશદ્ધર્ષાણિ યાવદ્ રોગગ્રસ્ત એકજનસ્તસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતવાન્!

VI યીશુસ્તં શયિતં દૃષ્ટ્વા બહુકાલિકરોગીતિ જ્ઞાત્વા વ્યાહતવાન્ ત્વં કિં સ્વસ્થો બુભૂષસિ?

VII તતો રોગી કથિતવાન્ હે મહેચ્છ યદા કીલાલં કમ્પતે તદા માં પુષ્કરિણીમ્ અવરોહયિતું મમ કોપિ નાસ્તિ, તસ્માન્ મમ ગમનકાલે કશ્ચિદન્યોઽગ્રો ગત્વા અવરોહતિ!

VIII તદા યીશુરકથયદ્ ઉત્તિષ્ઠ, તવ શય્યામુત્તોલ્ય ગૃહીત્વા યાહિં!

IX સ તત્ક્ષણાત્ સ્વસ્થો ભૂત્વા શય્યામુત્તોલ્યાદાય ગતવાન્ કિન્તુ તદ્દિનં વિશ્રામવારઃ!

X તસ્માદ્ યિહૂદીયાઃ સ્વસ્થં નરં વ્યાહરન્ અદ્ય વિશ્રામવારે શયનીયમાદાય ન યાતવ્યમ્!

XI તતઃ સ પ્રત્યવોચદ્ યો માં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું માં સ એવાદિશત્!

XII તદા તેઽપૃચ્છન્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું ય અજ્ઞાપયત્ સ કઃ?

XIII કિન્તુ સ ક ઇતિ સ્વસ્થીભૂતો નાજાનાદ્ યતસ્તસ્મિન્ સ્થાને જનતાસત્ત્વાદ્ યીશુઃ સ્થાનાન્તરમ્ આગમત્!

XIV તતઃ પરં યેશુ મન્દિરે તં નરં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાકથયત્ પશ્યેદાનીમ્ અનામયો જાતોસિ યથાધિકા દુર્દેશા ન ઘટતે તદ્દેતોઃ પાપં કર્મ પુનર્માકાર્ષીઃ!

XV તતઃ સ ગત્વા યિહૂદીયાન્ અવદદ્ યીશુ મર્મિ અરોગિણમ્ અકાર્ષીત્!

XVI તતો યીશુ વિશ્રામવારે કર્મદેશં કૃતવાન્ ઇતિ હેતો ચિહૂદીયાસ્તં તાઽયિત્વા હન્તુમ્ અયેષ્ટન્ત!

XVII યીશુસ્તાનાખ્યત્ મમ પિતા યત્ કાર્યં કરોતિ તદનુરૂપમ્ અહમપિ કરોતિ!

XVIII તતો યિહૂદીયાસ્તં હન્તું પુનર્યતન્ત યતો વિશ્રામવારં નામન્યત તદેવ કેવલં ન અધિકન્તુ ઈશ્વરં સ્વપિતરં પ્રોચ્ય સ્વમપીશ્વરતુલ્યં કૃતવાન્!

XIX પશ્ચાદ્ યીશુરવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ પુત્રઃ પિતરં યદ્યત્ કર્મ કુર્વન્તં પશ્યતિ તદતિરિક્તં સ્વેચ્છાતઃ કિમપિ કર્મ કર્તું ન શક્નોતિ પિતા યત્ કરોતિ પુત્રોપિ તદેવ કરોતિ!

XX પિતા પુત્રે સ્નેહં કરોતિ તસ્માત્ સ્વયં યદ્યત્ કર્મ કરોતિ તત્સર્વં પુત્રં દર્શયતિ ;
યથા ચ યુષ્માકં આશ્ચર્યજ્ઞાનં જનિષ્યતે તદર્થમ્ ઇતોપિ મહાકર્મ તં દર્શયિષ્યતિ

XXI વસ્તુતસ્તુ પિતા યથા પ્રમિતાન્ ઉત્થાપ્ય સજિવાન્ કરોતિ તદ્વત્ પુત્રોપિ યં યં
ઇચ્છતિ તં તં સજીવં કરોતિ

XXII સર્વે પિતરં યથા સત્કુર્વન્તિ તથા પુત્રમપિ સત્કારયિતું પિતા સ્વયં કસ્યાપિ
વિચારમકૃત્વા સર્વવિચારાણાં ભારં પુત્રે સમર્પિતવાન્

XXIII ય: પુત્રં સત્ કરોતિ સ તસ્ય પ્રેરકમપિ સત્ કરોતિ

XXIV યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મમ વાક્યં શ્રુત્વા મત્પ્રેરકે વિશ્વસિતિ
સોનન્તાયુ: પ્રાપ્નોતિ કદાપિ દણ્ડબાજનં ન ભવતિ નિઘનાદુત્થાય પરમાયુ: પ્રાપ્નોતિ

XXV અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યદા મૃતા ઈશ્વરપુત્રસ્ય નિનાદં શ્રોષ્યન્તિ યે ચ
શ્રોષ્યન્તિ તે સજીવા ભવિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ આયાતિ વરમ્ ઇદાનીમધ્યુપતિષ્ઠતિ

XXVI પિતા યથા સ્વયન્સ્રીવી તથા પુત્રાય સ્વયન્સ્રીવિત્વાધિકારં દત્તવાન્

XXVII સ મનુષ્યપુત્ર: એતસ્માત્ કારણાત્ પિતા દણ્ડકરણાધિકારમપિ તસ્મિન્
સમર્પિતવાન્

XXVIII એતદર્થે યૂયમ્ આશ્ચર્યં ન મન્યધ્વં યતો યસ્મિન્ સમયે તસ્ય નિનાદં શ્રુત્વા
શ્મશાનસ્થા: સર્વે બહિરાગમિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXIX તસ્માદ્ યે સત્કર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય આયુ: પ્રાપ્સ્યન્તિ યે ચ કુકર્માણિ
કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય દણ્ડં પ્રાપ્સ્યન્તિ

XXX અહં સ્વયં કિમપિ કર્તું ન શક્નોમિ યથા શુણોમિ તથા વિચારયામિ મમ વિચારઞ્ચ
ન્યાય: યતોહં સ્વીચાભીષ્ટં નેહિત્વા મત્પ્રેરયિતુ: પિતુરિષ્ટમ્ ઈહં

XXXI યદિ સ્વસ્મિન્ સ્વયં સાક્ષ્યં દદામિ તર્હિ તત્સાક્ષ્યમ્ આગ્રાહ્યં ભવતિ ;

XXXII કિન્તુ મદર્થેડપરો જન: સાક્ષ્યં દદાતિ મદર્થે તસ્ય યત્ સાક્ષ્યં તત્ સત્યમ્
એતદષ્ટ્યહં જાનામિ

XXXIII યુષ્માભિ યોહનં પ્રતિ લોકેષુ પ્રેરિતેષુ સ સત્યકથાયાં સાક્ષ્યમદદાત્

XXXIV માનુષાદહં સાક્ષ્યં નોપેક્ષે તથાપિ યૂયં યથા પરિત્રયધ્વે તદર્થમ્ ઇદં વાક્યં
વદામિ

XXXV યોહન્ દેદીપ્યમાનો દીપ ઇવ તેજસ્વી સ્થિતવાન્ યૂયમ્ અલ્પકાલં તસ્ય
દીપ્ત્યાનન્દિતું સમમન્યધ્વં

XXXVI કિન્તુ તત્પ્રમાણાદપિ મમ ગુરુતરં પ્રમાણં વિદ્યતે પિતા માં પ્રેષ્ય યદ્યત્ કર્મ
સમાપયિતું શક્તિમદદાત્ મયા કૃતં તત્તત્ કર્મ મદર્થે પ્રમાણં દદાતિ

XXXVII ય: પિતા માં પ્રેરિતવાન્ મોપિ મદર્થે પ્રમાણં દદાતિ તસ્ય વાક્યં યુષ્માભિ:
કદાપિ ન શ્રુતં તસ્ય રૂપઞ્ચ ન દૃષ્ટં

XXXVIII તસ્ય વાક્યઞ્ચ યુષ્માકમ્ અન્ત: કદાપિ સ્થાનં નાપ્નોતિ યત: સ યં પ્રેષિતવાન્
યૂયં તસ્મિન્ ન વિશ્વસિથા

XXXIX ધર્મપુસ્તકાનિ યૂયમ્ આલોચયધ્વં તૈ વાક્યૈરનન્તાયુ: પ્રાપ્સ્યામ ઇતિ યૂયં
બુધ્યધ્વે તદ્ધર્મપુસ્તકાનિ મદર્થે પ્રમાણં દદતિ

XL તથાપિ યૂયં પરમાયુ:પ્રાપ્તયે મમ સંનિધિમ્ ન જિગમિષથા

XLI અહં માનુષેભ્ય: સત્કારં ન ગૃહ્ણામિ

XLII અહં યુષ્માન્ જાનામિ; યુષ્માકમન્તર ઈશ્વરપ્રેમ નાસ્તિ

XLIII अहं निजपितुर्नाम्नागतोस्मि तथापि मां न गृह्णीथ किन्तु कश्चिद् यदि स्वनाम्ना समागमिष्यति तर्हि तं ग्रहीष्यथ।

XLIV यूयम् ईश्वरात् सत्कारं न यिष्ट्वा केवलं परस्परं सत्कारम् येद् आदध्वे तर्हि कथं विश्वसितुं शक्नुथ?

XLV पुतुः समीपेऽहं युष्मान् अपवदिष्यामीति मा यिन्तयत यस्मिन्, यस्मिन् युष्माकं विश्वसः सत्त्वेव मूसा युष्मान् अपवदति।

XLVI यदि यूयं तस्मिन् विश्वसिष्यत तर्हि मय्यपि विश्वसिष्यत, यत् स मयि लिपितवान्।

XLVII ततो यदि तेन लिपितवानि न प्रतिथ तर्हि मम वाक्यानि कथं प्रत्येष्यथ?

VI

I ततः परं यीशुर्गालीलु प्रदेशीयस्य तिविरियानाम्नः सिन्धोः पारं गतवान्।

II ततो व्याधिमल्लोकस्वास्थ्यकराण्डपाणि तस्याश्चर्याणि कर्माणि दृष्ट्वा बहवो जनास्तत्पश्चाद् अगच्छन्।

III ततो यीशुः पर्वतमारुह्य तत्र शिष्यैः साकम्।

IV तस्मिन् समये निस्तारोत्सवनाम्नि यिहूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते।

V यीशुर्नेत्रे उत्तोल्य बहुलोकान् स्वसमीपागतान् विलोक्य झिलिपं पृष्टवान् अतेषां भोजनाय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र कृतुं शक्नुमः?

VI वाक्यमिदं तस्य परीक्षार्थम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात्।

VII झिलिपः प्रत्यवोचत् अतेषाम् अकैको यद्यल्पम् अल्पं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन क्रीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति।

VIII शिमोन् पितरस्य भ्राता आन्द्रियाप्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान्।

IX अत्र कस्ययिद् बालकस्य समीपे पञ्च यावपूपाः क्षुद्रमत्स्यद्वयञ्च सन्ति किन्तु लोकानां अतावातां मध्ये तैः किं भविष्यति?

X पश्चाद् यीशुरवदत् लोकानुपवेशयत तत्र बहुयवससत्त्वात् पञ्चसहस्रेभ्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन्।

XI ततो यीशुस्तान् पूपानादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा शिष्येषु समार्पयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टलोकैभ्यः पूपान् यथेष्टमत्स्यञ्च प्रादुः।

XII तेषु तृप्तेषु स तानवोचद् अतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्वाण्यवशिष्टानि संगृह्णीत।

XIII ततः सर्वेषां भोजनात् परं ते तेषां पञ्चानां यावपूपानां अवशिष्टान्यपिलानि संगृह्य द्वादशऽल्लकान् अपूरयन्।

XIV अपरं यीशोरेतादृशीम् आश्चर्यक्रियां दृष्ट्वा लोका मिथो वक्तुमारोभिरे जगति यस्यागमनं भविष्यति स अवायम् अवश्यं भविष्यद्भक्तान्।

XV अतएव लोका आगत्य तमाक्रम्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् ईदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्वतम् अेकाकी गतवान्।

XVI सायंकाल उपस्थिते शिष्या जलधितटं प्रजित्वा नावमारुह्य नगरदिशि सिन्धौ वाहयित्वागमन्।

XXVII तस्मिन् समये तिमिर उपातिष्ठत् किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागच्छत्।

XXVIII तदा प्रबलपवनवहनात् सागरे महातरङ्गो भवितुम् आरेभे।

XIX તતસ્તે વાહયિત્વા દ્વિત્રાન્ કોશાન્ ગતાઃ પશ્ચાદ્ યીશુ જલધેરુપરિ પદ્ભ્યાં વ્રજન્તં નૌકાન્તિકમ્ આગચ્છન્તં વિલોક્ય ત્રાસયુક્તા અભવન્

XX કિન્તુ સ તાનુક્તવાન્ અયમહં મા ભૈષ્ટા

XXI તદા તે તં સ્વૈરં નાવિ ગૃહીતવન્તઃ તદા તત્ક્ષણાદ્ ઉદિષ્ટસ્થાને નૌરુપાસ્થાત્

XXII યયા નાવા શિષ્યા અગચ્છન્ તદન્યા કાપિ નૌકા તસ્મિન્ સ્થાને નાસીત્ તતો યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકં નાગમત્ કેવલાઃ શિષ્યા અગમન્ એતત્ પારસ્થા લોકા જ્ઞાતવન્તઃ

XXIII કિન્તુ તતઃ પરં પ્રભુ યત્ર ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય લોકાન્ પૂપાન્ અભોજયત્ તત્સ્થાનસ્ય સમીપસ્થતિવિરિયાયા અપરાસ્તરણય આગમન્

XXIV યીશુસ્તત્ર નાસ્તિ શિષ્યા અપિ તત્ર ના સન્તિ લોકા ઇતિ વિજ્ઞાય યીશુ ગવેષયિતું તરણિભિઃ કફર્નાહૂમ્ પુરં ગતાઃ

XXV તતસ્તે સરિત્પતેઃ પારે તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પ્રાવોચન્ હે ગુરો ભવાન્ અત્ર સ્થાને કદાગમત્?

XXVI તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ આશ્ચર્યકર્મદર્શનાદ્દેતો ન કિન્તુ પૂપભોજનાત્ તેન તૃપ્તત્વાઞ્ચ માં ગવેષયથા

XXVII ક્ષયણીયભક્ષ્યાર્થ મા શ્રામિષ્ટ કિન્ત્વન્તાયુર્ભક્ષ્યાર્થ શ્રામ્યત, તસ્માત્ તાદૃશં ભક્ષ્યં મનુજપુત્રો યુષ્માભ્યં દાસ્યતિ; તસ્મિન્ તાત ઈશ્વરઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્

XXVIII તદા તેડપૃચ્છન્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ કર્તુમ્ અસ્માભિઃ કિં કર્તવ્યં?

XXIX તતો યીશુરવદદ્ ઈશ્વરો યં પ્રૈરયત્ તસ્મિન્ વિશ્વસનમ્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ

XXX તદા તે વ્યાહરન્ ભવતા કિં લક્ષણં દર્શિતં યદૃષ્ટવા ભવતિ વિશ્વસિષ્યામઃ? ત્વયા કિં કર્મ કૃતં?

XXXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે માત્રાં ભોક્તું પ્રાપુઃ યથા લિપિરાસ્તો સ્વર્ગીયાણિ તુ ભક્ષ્યાણિ પ્રદદૌ પરમેશ્વરઃ

XXXII તદા યીશુરવદદ્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ મૂસા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં ભક્ષ્યં નાદાત્ કિન્તુ મમ પિતા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં પરમં ભક્ષ્યં દદાતિ

XXXIII યઃ સ્વર્ગાદવરુદ્ધ જગતે જીવનં દદાતિ સ ઈશ્વરદત્તભક્ષ્યરૂપઃ

XXXIV તદા તે પ્રાવોચન્ હે પ્રભો ભક્ષ્યમિદં નિત્યમસ્મભ્યં દદાતુ

XXXV યીશુરવદદ્ અહમેવ જીવનરૂપં ભક્ષ્યં યો જનો મમ સન્નિધિમ્ આગચ્છતિ સ જાતુ ક્ષુધાર્તો ન ભવિષ્યતિ, તથા યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ જાતુ તૃષાર્તો ન ભવિષ્યતિ

XXXVI માં દૃષ્ટવાપિ યૂયં ન વિશ્વસિથ યુષ્માનહમ્ ઇત્યવોચં

XXXVII પિતા મહાં યાવતો લોકાનદદાત્ તે સર્વ એવ મમાન્તિકમ્ આગમિષ્યન્તિ યઃ કશ્ચિચ્ચ મમ સન્નિધિમ્ આયાસ્યતિ તં કેનાપિ પ્રકારેણ ન દૂરીકરિષ્યામિ

XXXVIII નિજાભિમતં સાધયિતું ન હિ કિન્તુ પ્રેરયિતુરભિમતં સાધયિતું સ્વર્ગાદ્ આગતોસ્મિ

XXXIX સ યાન્ યાન્ લોકાન્ મહામદદાત્ તેષામેકમપિ ન હારયિત્વા શેષદિને સર્વાનહમ્ ઉત્થાપયામિ ઇદં મત્પ્રેરયિતુઃ પિતુરભિમતં

XL યઃ કશ્ચિન્ માનવસુતં વિલોક્ય વિશ્વસિતિ સ શેષદિને મયોત્થાપિતઃ સન્ અનન્તાયુઃ પ્રાપ્સ્યતિ ઇતિ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતં

XLI તદા સ્વર્ગાદ્ યદ્ ભક્ષ્યમ્ અવારોહત્ તદ્ ભક્ષ્યમ્ અહમેવ ચિહ્વીયલોકાસ્તસ્યૈતદ્ વાક્યે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે

XLII યુષ્કઃ પુત્રો યીશુ ર્યસ્ય માતાપિતરૌ વયં જ્ઞાનીમ એષ કિં સએવ ન? તર્હિ સ્વર્ગાદ્ અવારોહમ્ ઇતિ વાક્યં કથં વક્તિ?

XLIII તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવદત્ પરસ્પરં મા વિવદધ્વં

XLIV મત્પ્રેરકેણ પિત્રા નાકૃષ્ટઃ કોપિ જનો મમાન્તિકમ્ આયાતું ન શક્નોતિ કિન્ત્વાગતં જનં ચરમેડહ્નિ પ્રોત્થાપયિષ્યામિ

XLV તે સર્વ્વ ઈશ્વરેણ શિક્ષિતા ભવિષ્યન્તિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્થમાસ્તે અતો યઃ કશ્ચિત્ પિતુઃ સકાશાત્ શ્રુત્વા શિક્ષતે સ એવ મમ સમીપમ્ આગમિષ્યતિ

XLVI ય ઈશ્વરાદ્ અજાયત તં વિના કોપિ મનુષ્યો જનકં નાદર્શત્ કેવલઃ સએવ તાતમ્ અદ્રાક્ષીત્

XLVII અહં યુષ્માન્ યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મયિ વિશ્વાસં કરોતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ

XLVIII અહમેવ તજ્જીવનભક્ષ્યં

XLIX યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે મન્નાભક્ષ્યં ભૂક્તાપિ મૃતાઃ

L કિન્તુ યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદ્ યદિ કશ્ચિદ્ ભુક્તે તર્હિ સ ન મ્રિયતો

LI યજ્જીવનભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સોહમેવ ઇદં ભક્ષ્યં યો જનો ભુક્તે સ નિત્યજીવી ભવિષ્યતિ પુનશ્ચ જગતો જીવનાર્થમહં યત્ સ્વકીયપિશિતં દાસ્યામિ તદેવ મયા વિતરિતં ભક્ષ્યમ્

LII તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ પરસ્પરં વિવદમાના વક્તુમારેભિરે એષ ભોજનાર્થ સ્વીયં પલલં કથમ્ અસ્મભ્યં દાસ્યતિ?

LIII તદા યીશુસ્તાન્ આવોચદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ મનુષ્યપુત્રસ્યામિષે યુષ્માભિર્ન ભુક્તે તસ્ય રુધિરે ચ ન પીતે જીવનેન સાર્દ્ધં યુષ્માકં સમ્બન્ધો નાસ્તિ

LIV યો મમામિષં સ્વાદતિ મમ સુધિરઞ્ચ પિવતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ તતઃ શેષેડહ્નિ તમહમ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ

LV યતો મદીયમામિષં પરમં ભક્ષ્યં તથા મદીયં શોણિતં પરમં પેયં

LVI યો જનો મદીયં પલલં સ્વાદતિ મદીયં રુધિરઞ્ચ પિવતિ સ મયિ વસતિ તસ્મિન્નહ્નિ વસામિ

LVII મત્પ્રેરયિત્રા જીવતા તાતેન યથાહં જીવામિ તદ્દદ્ યઃ કશ્ચિન્ મામન્તિ સોપિ મયા જીવિષ્યતિ

LVIII યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદિદં યન્માન્નાં સ્વાદિત્વા યુષ્માકં પિતરોડમ્રિયન્ત તાદૃશમ્ ઇદં ભક્ષ્યં ન ભવતિ ઇદં ભક્ષ્યં યો ભક્ષતિ સ નિત્યં જીવિષ્યતિ

LIX યદા કફર્નાહૂમ્ પુર્ય્યા ભજનગૌહે ઉપાદિશત્ તદા કથા એતા અકથયત્

LX તદેત્યં શ્રુત્વા તસ્ય શિષ્યાણામ્ અનેકે પરસ્પરમ્ અકથયન્ ઇદં ગાઢં વાક્યં વાક્યમીદૃશં કઃ શ્રોતું શકુયાત્?

LXI કિન્તુ યીશુઃ શિષ્યાણામ્ ઇત્યં વિવાદં સ્વચિત્તે વિજ્ઞાય કથિતવાન્ ઇદં વાક્યં કિં યુષ્માકં વિદ્ધં જનયતિ?

LXII યદિ મનુજસુતં પૂર્વવાસસ્થાનમ્ ઊર્દ્ધ્વં ગચ્છન્તં પશ્યથ તર્હિ કિં ભવિષ્યતિ?

LXIII આત્મૈવ જીવનદાયકઃ વપુર્નિષ્કલં યુષ્મભ્યમહં યાનિ વયાંસિ કથયામિ તાન્યાત્મા જીવનઞ્ચ

LXIV કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે કેચન અવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કે કે ન વિશ્વસન્તિ કો વા તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તાન્ યીશુરાપ્રથમાદ્ વેન્તિ

LXV અપરમપિ કથિતવાન્ અસ્માત્ કારણાદ્ અકથયં પિતુઃ સકાશાત્ શક્તિમપ્રાપ્ય કોપિ મમાન્તિકમ્ આગન્તું ન શક્નોતિ।

LXVI તત્કાલેડનેકે શિષ્યા વ્યાધુત્ય તેન સાર્દ્ધં પુનર્નગચ્છન્।

LXVII તદા યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ ઉક્તવાન્ યૂયમપિ કિં યાસ્યથ?

LXVIII તતઃ શિમોન્ પિતરઃ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો કસ્યાભ્યર્ણા ગમિષ્યામઃ?

LXIX અનન્તજીવનદાયિન્યો યાઃ કથાસ્તાસ્તવૈવા ભવાન્ અમરેશ્વરસ્યાભિષિક્તપુત્ર ઇતિ વિશ્વસ્ય નિશ્ચિતં જ્ઞાનીમઃ।

LXX તદા યીશુરવદત્ કિમહં યુષ્માકં દ્વાદશજનાન્ મનોનીતાન્ ન કૃતવાન્? કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યેપિ કશ્ચિદેકો વિઘ્નકારી વિદ્યતે।

LXXI ઇમાં કથં સ શિમોનઃ પુત્રમ્ ઈષ્કરીયોતીયં ચિહ્નદામ્ ઉદ્દિશ્ય કથિતવાન્ યતો દ્વાદશાનાં મધ્યે ગણિતઃ સ તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

VII

I તતઃ પરં ચિહ્નદીયલોકાસ્તં હન્તું સમૈહન્ત તસ્માદ્ યીશુ ચિહ્નદાપ્રદેશે પર્યટિતું નેચ્છન્ ગાલીલ્ પ્રદેશે પર્યટિતું પ્રારભતા।

II કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે ચિહ્નદીયાનાં દૂષ્યવાસનામોત્સવ ઉપસ્થિતે

III તસ્ય ભ્રાતરસ્તમ્ અવદન્ યાનિ કર્માર્ણિ ત્વયા ક્રિયન્તે તાનિ યથા તવ શિષ્યાઃ પશ્યન્તિ તદર્થં ત્વમિતઃ સ્થાનાદ્ ચિહ્નદીયદેશં પ્રજા।

IV યઃ કશ્ચિત્ સ્વયં પ્રચિકાશિષતિ સ કદાપિ ગુપ્તં કર્મ્ ન કરોતિ યદીદૃશં કર્મ્ કરોષિ તર્હિ જગતિ નિજં પરિચાયાયા।

V યતસ્તસ્ય ભ્રાતરોપિ તં ન વિશ્વસન્તિ।

VI તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ કિન્તુ યુષ્માકં સમયઃ સતતમ્ ઉપતિષ્ઠતિ।

VII જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયિતું ન શકુવન્તિ કિન્તુ મામેવ ઋતીયન્તે યતસ્તેષાં કર્માર્ણિ દુષ્ટાનિ તત્ર સાક્ષ્યમિદમ્ અહં દદામિ।

VIII અતએવ યૂયમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ યાત નાહમ્ ઇદાનીમ્ અસ્મિન્નુત્સવે યામિ યતો મમ સમય ઇદાનીં ન સમ્પૂર્ણઃ।

IX ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્ત્વા સ ગાલીલિ સ્થિતવાન્

X કિન્તુ તસ્ય ભ્રાતૃષુ તત્ર પ્રસ્થિતેષુ સત્સુ સોડપ્રકટ ઉત્સવમ્ અગચ્છત્।

XI અનન્તરમ્ ઉત્સવમ્ ઉપસ્થિતા ચિહ્નદીયાસ્તં મૃગયિત્વાપૃચ્છન્ સ કુત્ર?

XII તતો લોકાનાં મધ્યે તસ્મિન્ નાનાવિધા વિવાદા ભવિતુમ્ આરબ્ધવન્તઃ। કેચિદ્ અવોચન્ સ ઉત્તમઃ પુરુષઃ કેચિદ્ અવોચન્ ન તથા વરં લોકાનાં ભ્રમં જનયતિ।

XIII કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભયાત્ કોપિ તસ્ય પક્ષે સ્પષ્ટં નાકથયત્।

XIV તતઃ પરમ્ ઉત્સવસ્ય મધ્યસમયે યીશુ મન્દિરં ગત્વા સમુપદિશતિ સ્મા

XV તતો ચિહ્નદીયા લોકા આશ્ચર્ય્ય જ્ઞાત્વાકથયન્ એષા માનુષો નાધીત્યા કથમ્ એતાદૃશો વિદ્વાનભૂત્?

XVI તદા યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ ઉપદેશોયં ન મમ કિન્તુ યો માં પ્રેષિતવાન્ તસ્યા

XVII યો જનો નિદેશં તસ્ય ગ્રહીષ્યતિ મમોપદેશો મત્તો ભવતિ કિમ્ ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ ગનસ્તજ્ઞાતું શક્ષ્યતિ।

XVIII યો જનઃ સ્વતઃ કથયતિ સ સ્વીયં ગૌરવમ્ ઈહતે કિન્તુ યઃ પ્રેરયિતુ ગૌરવમ્ ઈહતે સ સત્યવાદી તસ્મિન્ કોપ્યધર્મો નાસ્તિ।

XIX मूसा युष्मभ्यं व्यवस्थाग्रन्थं किं नाददात्? किन्तु युष्माकं कोपि तां व्यवस्थां न समाचरति मां हन्तुं कुतो यतध्वे?

XX तदा लोका अवदन् त्वं भूतग्रस्तस्त्वां हन्तुं को यतते?

XXI ततो यीशुरवोयद् अेकं कर्म मयाकारि तस्माद् यूयं सर्व्व महाश्चर्य्यं मन्यध्वे।

XXII मूसा युष्मभ्यं त्वक्छेदविधिं प्रददौ स मूसातो न जातः किन्तु पितृपुरुषेभ्यो जातः तेन विश्रामवारेऽपि मानुषाणां त्वक्छेदं कुरुथा

XXIII अतएव विश्रामवारे मनुष्याणां त्वक्छेदे कृते यदि मूसाव्यवस्थामङ्गनं न भवति तर्हि मया विश्रामवारे मानुषः सम्पूर्णरूपेण स्वस्थोऽकारि तत्कारणाद् यूयं किं मह्यं कुष्यथ?

XXIV सपक्षपातं विचारमकृत्वा न्याय्यं विचारं कुरुता

XXV तदा यिश्शालम् निवासिनः कतिपयजना अकथयन् एभे यं हन्तुं येष्टन्ते स अेवायं किं न?

XXVI किन्तु पश्यत निर्भयः सन् कथां कथयति तथापि किमपि अ वदन्त्येते अयमेवाभिषिक्तो भवतीति निश्चितं किमधिपतयो जानन्ति?

XXVII मनुजोयं कस्मादागमद् एति वयं जानोमः किन्त्वभिषिक्त आगते स कस्मादागतवान् एति कोपि ज्ञातुं न शक्यति।

XXVIII तदा यीशु र्मध्येमन्दिरम् उपदिशन् उच्यैः कारम् उक्तवान् यूयं किं मां जानीथ? कस्माद्यागतोस्मि तदपि किं जानीथ? नाहं स्वत आगतोस्मि किन्तु यः सत्यवादी सअेव मां प्रेषितवान् यूयं तं न जानीथा

XXIX तमहं जाने तेनाहं प्रेरित अगतोस्मि।

XXX तस्माद् यिडूदीयास्तं धर्तुम् उद्यतास्तथापि कोपि तस्य गात्रे हस्तं नार्पयद् यतो हेतोस्तदा तस्य समयो नोपतिष्ठति।

XXXI किन्तु बहवो लोकास्तस्मिन् विश्वस्य कथितवान्तोऽभिषिक्तपुरुष आगत्य मानुषस्यास्य क्रियाभ्यः किम् अधिका आश्चर्याः क्रियाः करिष्यति?

XXXII ततः परं लोकास्तस्मिन् एतथं विवदन्ते किंश्चिनः प्रधानयाजकाञ्चेति श्रुतवन्तस्तं धृत्वा नेतुं पदातिगाणं प्रेषयामासुः।

XXXIII ततो यीशुरवदद् अहम् अल्पदिनानि युष्माभिः साह्र्द्वं स्थित्वा मत्प्रेरयितुः समीपं यास्यामि।

XXXIV मां मृगयिष्यध्वे किन्तूद्देशं न लप्स्यध्वे रत्र स्थास्यामि तत्र यूयं गन्तुं न शक्यथा

XXXV तदा यिडूदीयाः परस्परं वक्तुमारेभिरे अस्योद्देशं न प्राप्स्याम अेतादृशं किं स्थानं यास्यति? भिन्नदेशे विकीर्णानां यिडूदीयानां सन्निधिम् अेष गत्वा तान् उपदेक्ष्यति किं?

XXXVI नो येत् मां गवेषयिष्यथ किन्तूद्देशं न प्राप्स्यथ अेष कोद्देशं वाक्यमिदं वदति?

XXXVII अनन्तरम् उत्सवस्य अरभेऽहनि अर्थात् प्रधानदिने यीशुरत्तिष्ठन् उच्यैः कारम् आह्वयन् उदितवान् यदि कश्चित् तृषार्त्तो भवति तर्हि ममान्तिकम् आगत्य पिवतु।

XXXVIII यः कश्चिन्मयि विश्वसिति धर्मग्रन्थस्य वयनानुसारेण तस्याभ्यन्तरतोऽमृततोयस्य स्रोतांसि निर्गमिष्यन्ति।

XXXIX ये तस्मिन् विश्वसन्ति त आत्मानं प्राप्स्यन्तीत्यर्थे स एदं वाक्यं व्याहृतवान् अेतत्कालं यावद् यीशु र्विभवं न प्राप्तस्तस्मात् पवित्र आत्मा नादीयत।

XL अेतां वाणीं श्रुत्वा बहवो लोका अवदन् अयमेव निश्चितं स भविष्यद्वादी।

XL1 કેચિદ્ અકથયન્ એષએવ સોભિષિક્ત: કિન્તુ કેચિદ્ અવદન્ સોભિષિક્ત: કિં ગાલીલ્ પ્રદેશે જનિષ્યતે?

XL2 સોભિષિક્તો દાયુદો વંશે દાયુદો જન્મસ્થાને બૈત્લેહમિ પત્તને જનિષ્યતે ધર્મગ્રન્થે કિમિત્થં લિખિતં નાસ્તિ?

XL3 ઇત્થં તસ્મિન્ લોકાનાં ભિન્નવાક્યતા જાતા||

XL4 કતિપયલોકાસ્તં ધર્તુમ્ ઐચ્છન્ તથાપિ તદ્વપુષિ કોપિ હસ્તં નાર્પયત્||

XL5 અનન્તરં પાદાતિગણે પ્રધાનયાજકાનાં ફિરુશિનાઞ્ચ સમીપમાગતવતિ તે તાન્ અપૃચ્છન્ કુતો હેતોસ્તં નાનયત?

XL6 તદા પદાતય: પ્રત્યવદન્ સ માનવ ઇવ કોપિ કદાપિ નોપાદિશત્||

XL7 તત: ફિરુશિન: પ્રાવોચન્ યૂયમપિ કિમભ્રામિષ્ટ?

XL8 અધિપતીનાં ફિરુશિનાઞ્ચ કોપિ કિં તસ્મિન્ વ્યશ્વસીત?

XL9 યે શાસ્ત્રં ન જાનન્તિ ત ઇમેડધમલોકાએવ શાપગ્રસ્તા:|

L તદા નિકદીમનામા તેષામેકો ય: ક્ષણદાયાં યીશો: સન્નિધિમ્ અગાત્ સ ઉક્તવાન્

L1 તસ્ય વાક્યે ન શ્રુતે કર્મણિ ય ન વિદિતે ડસ્માકં વ્યવસ્થા કિં કઞ્ચન મનુજં દોષીકરોતિ?

L2 તતસ્તે વ્યાહરન્ ત્વમપિ કિં ગાલીલીયલોક: ? વિવિચ્ય પશ્ય ગલીલિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી નોત્પદતે|

L3 તત: પરં સર્વે સ્વં સ્વં ગૃહં ગતા: કિન્તુ યીશુ જૈતુનનામાનં શિલોચ્ચયં ગતવાન્|

VIII

I પ્રત્યુષે યીશુ: પનર્મન્દિરમ્ આગચ્છત્

II તત: સર્વેષુ લોકેષુ તસ્ય સમીપ આગતેષુ સ ઉપવિશ્ય તાન્ ઉપદેષ્ટુમ્ આરભતા|

III તદા અધ્યાપકા: ફિરુશિનઞ્ચ વ્યભિચારકર્મણિ ધૃતં સ્ત્રિયમેકામ્ આનિય સર્વેષાં મધ્યે સ્થાપયિત્વા વ્યાહરન્

IV હે ગુરો યોષિતમ્ ઇમાં વ્યભિચારકર્મ કુર્વાણાં લોકા ધૃતવન્ત:|

V એતાદૃશલોકા: પાષાણાઘાતેન હન્તવ્યા ઇતિ વિધિર્મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતોસ્તિ કિન્તુ ભવાન્ કિમાદિશતિ?

VI તે તમપવદિતું પરીક્ષાભિપ્રાયેણ વાક્યમિદમ્ અપૃચ્છન્ કિન્તુ સ પ્રહ્લીભૂય ભૂમાવજ્જલ્યા લેખિતુમ્ આરભતા|

VII તતસ્તૈ: પુન: પુન: પૃષ્ટ ઉત્થાય કથિતવાન્ યુષ્માકં મધ્યે યો જનો નિરપરાધી સએવ પ્રથમમ્ એનાં પાષાણેનાહન્તુ|

VIII પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચ પ્રહ્લીભૂય ભૂમૌ લેખિતુમ્ આરભતા|

IX તાં કથં શ્રુત્વા તે સ્વસ્વમનસિ પ્રબોધં પ્રાપ્ય જ્યેષ્ઠાનુક્રમં એકૈકશ: સર્વે બહિરગચ્છન્ તતો યીશુરેકાકી તયક્તોભવત્ મધ્યસ્થાને દણ્ડાયમાના સા યોષા ય સ્થિતા||

X તત્પશ્ચાદ્ યીશુરુત્થાય તાં વનિતાં વિના કમપ્યપરં ન વિલોક્ય પૃષ્ટવાન્ હે વામે તવાપવાદકા: કુત્ર? કોપિ ત્વાં કિં ન દણ્ડયતિ?

XI સાવદત્ હે મહેચ્છ કોપિ ન તદા યીશુરવોચત્ નાહમપિ દણ્ડયામિ યાહિ પુન: પાપં માકાર્ષા:|

XII તતો યીશુ: પુનરપિ લોકેભ્ય ઇત્થં કથયિતુમ્ આરભત જગતોહં જ્યોતિ:સ્વરૂપો ય: કશ્ચિન્ મત્પશ્ચાદ ગચ્છતિ સ તિમિરે ન ભ્રમિત્વા જીવનરૂપાં દીપ્તિં પ્રાપ્સ્યતિ|

XIII ततः किञ्चिन्नुवादिषुस्त्वं स्वार्थे स्वयं साक्ष्यं ददासि तस्मात् तव साक्ष्यं ग्राह्यं न भवति।

XIV तदा यीशुः प्रत्युदितवान् यद्यपि स्वार्थेऽहं स्वयं साक्ष्यं ददामि तथापि मत् साक्ष्यं ग्राह्यं यस्माद् अहं कुत आगतोस्मि क्व यामि य तदहं ज्ञानामि किन्तु कुत आगतोस्मि कुत्र गच्छामि य तद् यूयं न ज्ञानीथा।

XV यूयं लौकिकं विचारयथ नाहं किमपि विचारयामि।

XVI किन्तु यदि विचारयामि तर्हि मम विचारो ग्रहीतव्यो यतोऽहम् अकाङ्क्षी नास्मि प्रेरयिता पिता मया सह विद्यते।

XVII द्वयोर्जन्मयोः साक्ष्यं ग्रहणीयं भवतीति युष्माकं व्यवस्थाग्रन्थे लिखितमस्ति।

XVIII अहं स्वार्थे स्वयं साक्षित्वं ददामि यश्च मम तातो मां प्रेरितवान् सोऽपि मद्दर्थे साक्ष्यं ददाति।

XIX तदा तेऽपृच्छन् तव तातः कुत्र? ततो यीशुः प्रत्यवादीद् यूयं मां न ज्ञानीथ मत्पितरञ्च न ज्ञानीथ यदि माम् अक्षास्यत तर्हि मम तातमध्यक्षास्यत।

XX यीशुः मन्दिरं उपदिश्य ભણડાગારે કથા એતા અકથયત્ તથાપિ તં પ્રતિ કોપિ કરં નોદતોલયત્।

XXI તતઃ પરં યીશુઃ પુનરુદિતવાન્ અધુનાહં ગચ્છામિ યૂયં માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તુ નિજૈઃ પાપૈર્મરિષ્યથ યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્યથા।

XXII તદા ચિહ્નદીયાઃ પ્રાવોચન્ કિમયમ્ આત્મઘાતં કરિષ્યતિ? યતો યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્યથ ઇતિ વાક્યં બ્રવીતિ।

XXIII તતો યીશુસ્તેભ્યઃ કથિતવાન્ યૂયમ્ અઘઃસ્થાનીયા લોકા અહમ્ ઊર્દ્ધ્વસ્થાનીયઃ યૂયમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયા અહમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયો ના।

XXIV તસ્માત્ કથિતવાન્ યૂયં નિજૈઃ પાપૈર્મરિષ્યથ યતોહં સ પુમાન્ ઇતિ યદિ ન વિશ્વસિથ તર્હિ નિજૈઃ પાપૈર્મરિષ્યથા।

XXV તદા તે ડપૃચ્છન્ કસ્ત્વં? તતો યીશુઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં સન્નિઘૌ યસ્ય પ્રસ્તાવમ્ આ પ્રથમાત્ કરોમિ સએવ પુરુષોહં।

XXVI યુષ્માસુ મયા બહુવાક્યં વક્તવ્યં વિચારયિતવ્યञ્ચ કિન્તુ મત્પ્રેરયિતા સત્યવાદી તસ્ય સમીપે યદહં શ્રુતવાન્ તદેવ જગતે કથયામિ।

XXVII કિન્તુ સ જનકે વાક્યમિદં પ્રોકતવાન્ ઇતિ તે નાબુધ્યન્તા।

XXVIII તતો યીશુરકથયદ્ યદા મનુષ્યપુત્રમ્ ઊર્દ્ધ્વ ઉત્થાપયિષ્યથ તદાહં સ પુમાન્ કેવલઃ સ્વયં કિમપિ કર્મ્ ન કરોમિ કિન્તુ તાતો યથા શિક્ષયતિ તદનુસારેણ વાક્યમિદં વદામીતિ ય યૂયં જ્ઞાતું શક્યથા।

XXIX મત્પ્રેરયિતા પિતા મામ્ અકાકિનં ન ત્યજતિ સ મયા સાહ્નં તિષ્ઠતિ યતોહં તદભિમતં કર્મ્ સદા કરોમિ।

XXX તદા તસ્યૈતાનિ વાક્યાનિ શ્રુત્વા બહુવસ્તાસ્મિન્ વ્યશ્વસન્।

XXXI યે ચિહ્નદીયા વ્યશ્વસન્ યીશુસ્તેભ્યોઽકથયત્

XXXII મમ વાક્યે યદિ યૂયમ્ આસ્થાં કુરુથ તર્હિ મમ શિષ્યા ભૂત્વા સત્યત્વં જ્ઞાસ્યથ તતઃ સત્યતયા યુષ્માકં મોક્ષો ભવિષ્યતિ।

XXXIII તદા તે પ્રત્યવાદિષુઃ વયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશઃ કદાપિ કસ્યાપિ દાસા ન જાતાસ્તર્હિ યુષ્માકં મુક્તિ ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં બ્રવીષિ?

XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ યઃ પાપં કરોતિ સ પાપસ્ય દાસઃ।

XXXV દાસશ્ચ નિરન્તરં નિવેશને ન તિષ્ઠતિ કિન્તુ પુત્રો નિરન્તરં તિષ્ઠતિ।

XXXVI અતઃ પુત્રો યદિ યુષ્માન્ મોચયતિ તર્હિ નિતાન્તમેવ મુક્તા ભવિષ્યથા।

XXXVII યુયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશ ઇત્યહં જાનામિ કિન્તુ મમ કથા યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ સ્થાનં ન પ્રાપ્નુવન્તિ તસ્માદ્દેતો મ્માં હન્તુમ્ ઇહધ્વે।

XXXVIII અહં સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યં તદેવ કથયામિ તથા યુયમપિ સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યત તદેવ કુરુધ્વે।

XXXIX તદા તે પ્રત્યવોચન્ ઇબ્રાહીમ્ અસ્માકં પિતા તતો યીશુરકથયદ્ યદિ યુયમ્ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાના અભવિષ્યત તર્હિ ઇબ્રાહીમ આચારણવદ્ આચરિષ્યત।

XL ઈશ્વરસ્ય મુખાત્ સત્યં વાક્યં શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ યોહં તં માં હન્તું ચેષ્ટધ્વે ઇબ્રાહીમ્ એતાદૃશં કર્મ્ ન ચકાર।

XLI યૂયં સ્વસ્વપિતુઃ કર્મ્માણિ કુરુથ તદા તૈરુક્તં ન વયં જારજાતા અસ્માકમ્ એકએવ પિતાસ્તિ સ એવેશ્વરઃ।

XLII તતો યીશુના કથિતમ્ ઈશ્વરો યદિ યુષ્માકં તાતોભવિષ્યત્ તર્હિ યૂયં મયિ પ્રેમાકરિષ્યત યતોહમ્ ઈશ્વરન્નિર્ગત્યાગતોસ્મિ સ્વતો નાગતોહં સ માં પ્રાહિણીત્।

XLIII યૂયં મમ વાક્યમિદં ન બુધ્યધ્વે કુતઃ? યતો યૂયં મમોપદેશં સોઠ્ઠું ન શક્નુથા।

XLIV યૂયં શૈતાન્ પિતુઃ સન્તાના એતસ્માદ્ યુષ્માકં પિતુરભિલાષં પૂરયથ સ આ પ્રથમાત્ નરઘાતી તદન્તઃ સત્યત્વસ્ય લેશોપિ નાસ્તિ કારણાદતઃ સ સત્યતાયાં નાતિષ્ઠત્ સ યદા મૃષા કથયતિ તદા નિજસ્વભાવાનુસારેણૈવ કથયતિ યતો સ મૃષાભાષી મૃષોત્પાદકશ્ચ।

XLV અહં તથ્યવાક્યં વદામિ કારણાદસ્માદ્ યૂયં માં ન પ્રતીથા।

XLVI મયિ પાપમસ્તીતિ પ્રમાણં યુષ્માકં કો દાતું શક્નોતિ? યદહં તથ્યવાક્યં વદામિ તર્હિ કુતો માં ન પ્રતિથ?

XLVII યઃ કશ્ચન ઈશ્વરીયો લોકઃ સ ઈશ્વરીયકથાયાં મનો નિઘત્તે યુયમ્ ઈશ્વરીયલોકા ન ભવથ તન્નિદાનાત્ તત્ર ન મનાંસિ નિઘદ્ધે।

XLVIII તદા યિહૂદીયાઃ પ્રત્યવાદિષુઃ ત્વમેકઃ શોમિરોણીયો ભૂતગ્રસ્તશ્ચ વયં કિમિદં ભદ્રં નાવાદિષ્મ?

XLIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્ નાહં ભૂતગ્રસ્તઃ કિન્તુ નિજતાતં સમ્મન્યે તસ્માદ્ યૂયં મામ્ અપમન્યધ્વે।

L અહં સ્વસુખ્યાર્તિં ન ચેષ્ટે કિન્તુ ચેષ્ટિતા વિચારયિતા યાપર એક આસ્તે।

LI અહં યુષ્મભ્યમ્ અતીવ યથાર્થં કથયામિ યો નરો મદીયં વાયં મન્યતે સ કદાચન નિઘનં ન દ્રક્ષ્યતિ।

LII યિહૂદીયાસ્તમવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્ત ઇતીદાનીમ્ અવૈષ્મા ઇબ્રાહીમ્ ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ સર્વે મૃતાઃ કિન્તુ ત્વં ભાષસે યો નરો મમ ભારતી ગૃહ્ણતિ સ જાતુ નિધાનાસ્વાદં ન લપ્સ્યતે।

LIII તર્હિ ત્વં કિમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાદ્ ઇબ્રાહીમોપિ મહાન? યસ્માત્ સોપિ મૃતઃ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મૃતાઃ ત્વં સ્વં કં પુમાંસં મનુષે?

LIV યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ યદહં સ્વં સ્વયં સમ્મન્યે તર્હિ મમ તત્ સમ્મનનં કિમપિ ન કિન્તુ મમ તાતો યં યૂયં સ્વીયમ્ ઈશ્વરં ભાષધ્વે સએવ માં સમ્મનુતો।

LV યૂયં તં નાવગચ્છથ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તં નાવગચ્છામીતિ વાક્યં યદિ વદામિ તર્હિ યૂયમિવ મૃષાભાષી ભવામિ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તદાક્ષામપિ ગૃહ્ણામિ।

LVI युष्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् मम समयं द्रष्टुम् अतीवावाञ्छत् तन्निरिक्ष्यानन्दस्य।

LVII तदा यिडूदीया अपृच्छन् तव वयः पञ्चाशद्वत्सरा न त्वं किम् एब्राहीमम् अद्राक्षीः?

LVIII यीशुः प्रत्यवादीद् युष्मानहं यथार्थतरं वदामि एब्राहीमो जन्मनः पूर्वकालमारभ्याहं विद्ये।

LIX तदा ते पाषाणान् उत्तोल्य तमाहन्तुम् उदयच्छन् किन्तु यीशु गुप्तो मन्तिराद् बहिर्गत्य तेषां मध्येन प्रस्थितवान्।

IX

I ततः परं यीशुर्गच्छन् मार्गमध्ये जन्मान्धं नरम् अपश्यत्।

II ततः शिष्यास्तम् अपृच्छन् हे गुरो नरोयं स्वपापेन वा स्वपित्राः पापेनान्धोऽजायत?

III ततः स प्रत्युदितवान् अेतस्य वास्य पित्रोः पापाद् अेतादृशोभूद् एति नहि किन्त्वनेन यथेश्वरस्य कर्म प्रकाश्यते तद्धेतोरेवा।

IV दिने तिष्ठति मत्प्रेरयितुः कर्म मया कर्तव्यं यदा किमपि कर्म न क्रियते तादृशी निशागच्छति।

V अहं यावत्कालं जगति तिष्ठामि तावत्कालं जगतो ज्योतिःस्वर्पोस्मि।

VI एत्युक्त्वा भूमौ निष्ठीवं निक्षिप्य तेन पङ्कं कृतवान्।

VII पश्चात् तत्पङ्केन तस्यान्धस्य नेत्रे प्रलिप्य तमित्यादिशत् गत्वा शिलोडं उर्थात् प्रेरितनाम्नि सरसि स्नात्वा ततोन्धो गत्वा तत्रास्नात् ततः प्रत्रयक्षु भूत्वा व्याधुत्यागात्।

VIII अपरञ्च समीपवासिनो लोका ये य तं पूर्वमन्धम् अपश्यन् ते अकतुम् आरभन्त योन्धलोको वर्त्मन्युपविश्यात्सिक्त स अेवायं जनः किं न भवति?

IX केयिदवदन् स अेव केयिदवोयन् तादृशो भवति किन्तु स स्वयमब्रवीत् स अेवाहं भवामि।

X अतअेव ते ऽपृच्छन् त्वं कथं दृष्टिं प्राप्तवान्?

XI ततः सोवदद् यीशनामक अेको जनो मम नयने पङ्केन प्रलिप्य एत्याज्ञापयत् शिलोडकासारं गत्वा तत्र स्नात्वा ततस्तत्र गत्वा मयि स्नाते दृष्टिमहं लब्धवान्।

XII तदा ते ऽवदन् स पुमान् कुत्र? तेनोक्तं नाहं जानामि।

XIII अपरं तस्मिन् पूर्वान्धे जने द्विर्जिनिनां निकटम् आनीते सति द्विर्जिनोपि तमपृच्छन् कथं दृष्टिं प्राप्तोसि?

XIV ततः स कथितवान् स पङ्केन मम नेत्रे ऽलिम्पत् पश्चाद् स्नात्वा दृष्टिमललो।

XV किन्तु यीशु विश्रामवारे कर्दमं कृत्वा तस्य नयने प्रसन्नेऽकरोद् एतिकारणात् कतिपयद्विर्जिनोऽवदन्।

XVI स पुमान् एश्वरात्र यतः स विश्रामवारं न मन्यतो ततोन्धे केयित् प्रत्यवदन् पापी पुमान् किम् अेतादृशम् आश्चर्यं कर्म कर्तुं शक्नोति?

XVII एत्थं तेषां परस्परं भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्। पश्चात् ते पुनरपि तं पूर्वान्धं मानुषम् अप्राक्षुः यो जनस्तव यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तस्मिन् त्वं किं वदसि? स उक्तवान् स भविशद्वादी।

XVIII स दृष्टिम् आप्तवान् एति यिडूदीयास्तस्य दृष्टिं प्राप्तस्य जनस्य पित्रो मुभाद् अश्रुत्वा न प्रत्ययन्।

XIX અતએવ તે તાવપૃચ્છન્ યુવયો ર્ય પુત્રં જન્માન્ધં વદથઃ સ કિમયં? તર્હીદાનીં કથં દ્રષ્ટું શક્નોતિ?

XX તતસ્તસ્ય પિતરૌ પ્રત્યવોચતામ્ અયમ્ આવયોઃ પુત્ર આ જનેરન્ધશ્ચ તદધ્યાવાં જાનીવઃ

XXI કિન્ત્વધુના કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તવાન્ તદાવાં ન્ જાનીવઃ કોસ્ય ચક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તદપિ ન જાનીવ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છત સ્વકથાં સ્વયં વક્ષ્યતિ

XXII ચિહ્નુદીયાનાં ભયાત્ તસ્ય પિતરૌ વાક્યમિદમ્ અવદતાં યતઃ કોપિ મનુષ્યો યદિ યીશુમ્ અભિષિક્તં વદતિ તર્હિ સ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકારિષ્યતે ચિહ્નુદીયા ઇતિ મન્ત્રણામ્ અકુર્વન્

XXIII અતસ્તસ્ય પિતરૌ વ્યાહરતામ્ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છતા

XXIV તદા તે પુનશ્ચ તં પૂર્વાન્ધમ્ આહૂય વ્યાહરન્ ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ વદ એષ મનુષ્યઃ પાપીતિ વયં જાનીમઃ

XXV તદા સ ઉક્તવાન્ સ પાપી ન વેતિ નાહં જાને પૂર્વામન્ધ આસમહમ્ અધુના પશ્યામીતિ માત્રં જાનામિ

XXVI તે પુનરપૃચ્છન્ સ ત્વાં પ્રતિ કિમકરોત્? કથં નેત્રે પ્રસન્ને ડકરોત્?

XXVII તતઃ સોવાદીદ્ એકકૃત્વોકથયં યૂયં ન શૃણુથ તર્હિ કુતઃ પુનઃ શ્રોતુમ્ ઇચ્છથ? યૂયમપિ કિં તસ્ય શિષ્યા ભવિતુમ્ ઇચ્છથ?

XXVIII તદા તે તં તિરસ્કૃત્ય વ્યાહરન્ ત્વં તસ્ય શિષ્યો વયં મૂસાઃ શિષ્યાઃ

XXIX મૂસાવકત્રેણેશ્વરો જગાદ તજ્જાનીમઃ કિન્ત્વેષ કુત્રત્યલોક ઇતિ ન જાનીમઃ

XXX સોવદદ્ એષ મમ લોચને પ્રસન્ને ડકરોત્ તથાપિ કુત્રત્યલોક ઇતિ યૂયં ન જાનીથ એતદ્ આશ્ચર્ય્ય ભવતિ

XXXI ઈશ્વરઃ પાપિનાં કથાં ન શૃણોતિ કિન્તુ યો જનસ્તસ્મિન્ ભક્તિં કૃત્વા તદિષ્ટક્રિયાં કરોતિ તસ્યૈવ કથાં શૃણોતિ એતદ્ વયં જાનીમઃ

XXXII કોપિ મનુષ્યો જન્માન્ધાય ચક્ષુષી અદદાત્ જગદારમ્ભાદ્ એતાદૃશીં કથાં કોપિ કદાપિ નાશૃણોત્

XXXIII અસ્માદ્ એષ મનુષ્યો યદીશ્વરાન્નાજાયત તર્હિ કિન્ચિદપીદૃશં કર્મ કર્તું નાશક્નોત્

XXXIV તે વ્યાહરન્ ત્વં પાપાદ્ અજાયથાઃ કિમસ્માન્ ત્વં શિક્ષયસિ? પશ્ચાત્તે તં બહિરકુર્વન્

XXXV તદનન્તરં ચિહ્નુદીયૈઃ સ બહિરક્રિયત યીશુરિતિ વાર્તાં શ્રુત્વા તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રે ત્વં વિશ્વસિષિ?

XXXVI તદા સ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો સ કો યત્ તસ્મિન્નહં વિશ્વસિમિ?

XXXVII તતો યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વં તં દૃષ્ટવાન્ ત્વયા સાકં યઃ કથં કથયતિ સએવ સઃ

XXXVIII તદા હે પ્રભો વિશ્વસિમીત્યુક્ત્વા સ તં પ્રણામત્

XXXIX પશ્ચાદ્ યીશુઃ કથિતવાન્ નયનહીના નયનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ નયનવન્તશ્ચાન્ધા ભવન્તીત્યભિપ્રાયેણ જગદાહમ્ આગચ્છમ્

XL એતત્ શ્રુત્વા નિકટસ્થાઃ કતિપયાઃ ફિઝ્શિનો વ્યાહરન્ વયમપિ કિમન્ધાઃ?

XLI તદા યીશુરવાદીદ્ યદન્ધા અભવત તર્હિ પાપાનિ નાતિષ્ઠન્ કિન્તુ પશ્યામીતિ વાક્યવદનાદ્ યુષ્માકં પાપાનિ તિષ્ઠન્તિ

X

I अहं युष्मानतियथार्थं वदामि, यो ज्ञानो द्वारेण न प्रविश्य केनाप्यन्येन मेषगृहं प्रविशति स अेव स्तेनो दस्युश्चा

II यो द्वारेण प्रविशति स अेव मेषपालकः।

III दौवारिकस्तस्मै द्वारं मोययति मेषगणेश्च तस्य वाक्यं शृणोति स निजान् मेषान् स्वस्वनाम्नाङ्घ्र्य बहिः कृत्वा नयति।

IV तथा निजान् मेषान् बहिः कृत्वा स्वयं तेषाम् अग्रे गच्छति, ततो मेषास्तस्य शब्दं बुध्यन्ते, तस्मात् तस्य पश्चाद् प्रजन्ति।

V किन्तु परस्य शब्दं न बुध्यन्ते तस्मात् तस्य पश्चाद् प्रजिष्यन्ति वरं तस्य समीपात् पलायिष्यन्ते।

VI यीशुस्तेभ्य एमां दृष्टान्तकथाम् अकथयत् किन्तु तेन कथितकथायास्तात्पर्यं ते नाबुध्यन्त।

VII अतो यीशुः पुनरकथयत्, युष्मानाहं यथार्थतरं व्याडरामि, मेषगृहस्य द्वारम् अहमेव।

VIII मया न प्रविश्य य आगच्छन् ते स्तेना दस्यवश्च किन्तु मेषास्तेषां कथा नाशृण्वन्।

IX अहमेव द्वारस्वरूपः, मया यः कश्चित् प्रविशति स रक्षां प्राप्स्यति तथा बहिरन्तश्च गमनागमने कृत्वा यरणस्थानं प्राप्स्यति।

X यो ज्ञानस्तेनः स केवलं स्तेन्यबधविनाशान् कर्तुमेव समायाति किन्त्वहम् आयुर्दातुम् अर्थात् बाङ्घ्र्येन तदेव दातुम् आगच्छाम्।

XI अहमेव सत्यमेषपालको यस्तु सत्यो मेषपालकः स मेषार्थं प्राणत्यागं करोति;

XII किन्तु यो ज्ञानो मेषपालको न, अर्थाद् यस्य मेषा निजा न भवन्ति, य अेतादृशो वैतनिकः स वृकम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा मेज्व्रजं विहाय पलायते, तस्माद् वृकस्तं प्रजं धृत्वा विकिरति।

XIII वैतनिकः पलायते यतः स वेतनार्थी मेषार्थं न यिन्तयति।

XIV अहमेव सत्यो मेषपालकः, पिता मां यथा जानाति, अहञ्च यथा पितरं जानामि,

XV तथा निजान् मेषानपि जानामि, मेषाश्च मां जानान्ति, अहञ्च मेषार्थं प्राणत्यागं करोमि।

XVI अपरञ्च अेतद् गृहीय मेषेभ्यो भिन्ना अपि मेषा मम सन्ति ते सकला आनयितव्याः; ते मम शब्दं श्रोष्यन्ति तत एको प्रज एको रक्षको भविष्यति।

XVII प्राणानहं त्यक्त्वा पुनः प्राणान् ग्रहीष्यामि, तस्मात् पिता मयि स्नेहं करोति।

XVIII कश्चिज्ज्ञानो मम प्राणान् हन्तुं न शक्नोति किन्तु स्वयं तान् समर्पयामि तान् समर्पयितुं पुनर्गृहीतुञ्च मम शक्तिरास्ते भारमिमं स्वपितुः सकाशात् प्राप्तोहम्।

XIX अस्मादुपदेशात् पुनश्च यिद्धूदीयानां मध्ये भिन्नवाक्यता जाता।

XX ततो बहवो व्याडरन् अेष भूतग्रस्त उन्मत्तश्च, कुत अेतस्य कथां शृणुथ?

XXI केयिद् अवदन् अेतस्य कथा भूतग्रस्तस्य कथावन्न भवन्ति, भूतः किम् अन्धाय यक्षुषी दातुं शक्नोति?

XXII शीतकाले यिउशालमि मन्दिरोत्सर्गपर्वण्युपस्थिते

XXIII यीशुः सुलेमानो निःसारेण गमनागमने करोति,

XXIV अेतस्मिन् समये यिद्धूदीयास्तं वेष्टयित्वा व्याडरन् कति कालान् अस्माकं विचिकित्सां स्थापयिष्यामि? यद्यभिषिक्तो भवति तर्हि तत् स्पष्टं वद।

XXV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ અહમ્ અચકથં કિન્તુ યૂયં ન પ્રતીથ, નિજ્ઞપિતુ નર્મિના યાં યાં ક્રિયાં કરોમિ સા ક્રિયૈવ મમ સાક્ષિસ્વરૂપા||

XXVI કિન્ત્વહં પૂર્વમકથયં યૂયં મમ મેષા ન ભવથ, કારણાદસ્માન્ ન વિશ્વસિથા

XXVII મમ મેષા મમ શબ્દં શૃણ્વન્તિ તાનહં જાનામિ તે ય મમ પશ્ચાદ્ ગચ્છન્તિ|

XXVIII અહં તેભ્યોડનન્તાયુ દ્દદામિ, તે કદાપિ ન નંક્ષ્યન્તિ કોપિ મમ કરાત્ તાન્ હર્તું ન શક્ચતિ|

XXIX યો મમ પિતા તાન્ મહ્યં દત્તવાન્ સ સર્વસ્માત્ મહાન્, કોપિ મમ પિતુઃ કરાત્ તાન્ હર્તું ન શક્ચતિ|

XXX અહં પિતા ચ દ્વયોરેકત્વમ્|

XXXI તતો ચિહ્નદીયાઃ પુનરપિ તં હન્તું પાષાણાન્ ઉદતોલયન્|

XXXII યીશુઃ કથિતવાન્ પિતુઃ સકાશાદ્ બહૂન્યુત્તમકર્માણિ યુષ્માકં પ્રાકાશયં તેષાં કસ્ય કર્મણઃ કારણાન્ માં પાષાણૈરાહન્તુમ્ ઉદ્યતાઃ સ્થ?

XXXIII ચિહ્નદીયાઃ પ્રત્યવદન્ પ્રશસ્તકર્મહેતો ન કિન્તુ ત્વં માનુષઃ સ્વમીશ્વરમ્ ઉક્ત્વેશ્વરં નિન્દસિ કારણાદસ્માત્ ત્વાં પાષાણૈર્હન્મઃ|

XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ મયા કથિતં યૂયમ્ ઈશ્વરા એતદ્વચનં યુષ્માકં શાસ્ત્રે લિખિતં નાસ્તિ કિં?

XXXV તસ્માદ્ યેષામ્ ઉદ્દેશે ઈશ્વરસ્ય કથા કથિતા તે યદીશ્વરગણા ઉચ્યન્તે ધર્મગ્રન્થસ્યાપ્યન્યથા ભવિતું ન શક્યં,

XXXVI તદ્દર્હાહમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ વાક્યસ્ય કથનાત્ યૂયં પિત્રાભિષિક્તં જગતિ પ્રેરિતઞ્ચ પુમાંસં કથમ્ ઈશ્વરનિન્દકં વાદ્ય?

XXXVII યદહં પિતુઃ કર્મ ન કરોમિ તર્હિ માં ન પ્રતીતઃ;

XXXVIII કિન્તુ યદિ કરોમિ તર્હિ મયિ યુષ્માભિઃ પ્રત્યયે ન કૃતેડપિ કાર્યે પ્રત્યયઃ ક્રિયાતાં, તતો મયિ પિતાસ્તીતિ પિતર્યહમ્ અસ્મીતિ ચ ક્ષાત્વા વિશ્વસિષ્થથા

XXXIX તદા તે પુનરપિ તં ધર્તુમ્ અયેષ્ટન્ત કિન્તુ સ તેષાં કરેભ્યો નિસ્તીર્યં

XL પુન ર્દદન્ અદ્યાસ્તટે યત્ર પુર્વ યોહન્ અમજ્જયત્ તત્રાગત્ય ન્યવસત્|

XLI તતો બહવો લોકાસ્તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ યોહન્ કિમપ્યાશ્ચર્ય્યં કર્મ નાકરોત્ કિન્ત્વસ્મિન્ મનુષ્યે યા યઃ કથા અકથયત્ તાઃ સર્વાઃ સત્યાઃ;

XLII તત્ર ચ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્|

XI

I અનન્તરં મરિયમ્ તસ્યા ભગિની મર્થા ચ યસ્મિન્ વૈથનીયાગ્રામે વસતસ્તસ્મિન્ ગ્રામે ઇલિયાસર્ નામા પીડિત એક આસીત્|

II યા મરિયમ્ પ્રભું સુગન્ધિતેલૈન મદ્દયિત્વા સ્વકેશૈસ્તસ્ય ચરણૌ સમમાર્જત્ તસ્યા ભ્રાતા સ ઇલિયાસર્ રોગી|

III અપરઞ્ચ હે પ્રભો ભવાન્ યસ્મિન્ પ્રીયતે સ એવ પીડિતોસ્તીતિ કથાં કથયિત્વા તસ્ય ભગિન્યૌ પ્રેષિતવત્યૌ|

IV તદા યીશુરિમાં વાર્તાં શ્રુત્વાકથયત પીડયં મરણાર્થં ન કિન્ત્વીશ્વરસ્ય મહિમાર્થમ્ ઈશ્વરપુત્રસ્ય મહિમપ્રકાશાર્થઞ્ચ જાતા|

V યીશુ ર્થદ્યપિમર્થાયાં તદ્ભગિન્યામ્ ઇલિયાસરિ ચાપ્રીયત,

VI તથાપિ ઇલિયાસરઃ પીડાયાઃ કથં શ્રુત્વા યત્ર આસીત્ તત્રૈવ દિનદ્વયમતિષ્ઠત્|

VII તતઃ પરમ્ સ શિષ્યાનકથયદ્ વયં પુન ચિહ્નદીયપ્રદેશં યામઃ|

VIII ततस्ते प्रत्यवदन्, हे गुरो स्वल्पदिनानि गतानि यिद्धूदीयास्त्वां पाषाणैर्हन्तुम्
उद्यतास्तथापि किं पुनस्तत्र यास्यसि?

IX यीशुः प्रत्यवदत्, अकस्मिन् दिने किं द्वादशघटिका न भवन्ति? कोपि दिवा गच्छन्
न स्मलति यतः स अतश्चगतो दीप्तिं प्राप्नोति।

X किन्तु रात्रौ गच्छन् स्मलति यतो हेतोस्तत्र दीप्तिर्नास्ति।

XI एमां कथां कथयित्वा स तानवदद्, अस्माकं बन्धुः एलियासर् निद्रितोभूद् एदानीं
तं निद्रातो जागरयितुं गच्छामि।

XII यीशु र्भृतौ कथामिमां कथितवान् किन्तु विश्रामार्थं निद्रायां कथितवान् एति ज्ञात्वा
शिष्या अकथयन्,

XIII हे गुरो स यदि निद्राति तर्हि लद्रमेव।

XIV तदा यीशुः स्पष्टं तान् व्याहरत्, एलियासर् अम्रियत;

XV किन्तु यूयं यथा प्रतीथ तदर्थमहं तत्र न स्थितवान् एत्यस्माद् युष्मन्निमित्तम्
आह्लादितोहं, तथापि तस्य समीपे याम।

XVI तदा थोमा यं द्दिष्टुं वदन्ति स सङ्गिनः शिष्यान् अवदद् वयमपि गत्वा तेन सार्द्धं
म्रियामहे।

XVII यीशुस्तत्रोपस्थाय एलियासरः श्मशाने स्थापनात् यत्वारि दिनानि गतानीति
वार्तां श्रुतवान्।

XVIII वैथनीया यिर्शालमः समीपस्था क्रोशैकमात्रान्तरिता;

XIX तस्माद् बहवो यिद्धूदीया मर्था मरियमञ्च ल्यातृशोकापन्नां सान्त्वयितुं तयोः
समीपम् आगच्छन्।

XX मर्था यीशोरगमनवार्तां श्रुत्वैव तं साक्षाद् अकरोत् किन्तु मरियम् गेह उपविश्य
स्थिता।

XXI तदा मर्था यीशुमवाहत्, हे प्रभो यदि भवान् अत्रास्थास्यत् तर्हि मम भ्राता
नामरिष्यत्।

XXII किन्त्विदानीमपि यद् एश्वरे प्रार्थयिष्यते एश्वरस्तद् दास्यतीति ज्ञानेऽहं।

XXIII यीशुरवादीत् तव भ्राता समुत्थास्यति।

XXIV मर्था व्याहरत् शेषदिवसे स उत्थानसमये प्रोत्थास्यतीति ज्ञानेऽहं।

XXV तदा यीशुः कथितवान् अहमेव उत्थापयिता ञ्णवयिता य यः कश्चन मयि
विश्वसिति स मृत्वापि ञ्णविष्यति;

XXVI यः कश्चन य ञ्णवन् मयि विश्वसिति स कदापि न मरिष्यति, अस्यां कथायां किं
विश्वसिषि?

XXVII सावदत् प्रभो यस्यावतरणापेक्षास्ति भवान् सअेवाभिषिक्त एश्वरपुत्र एति
विश्वसिमि।

XXVIII एति कथां कथयित्वा सा गत्वा स्वां भगिनीं मरियमं गुप्तमाहूय व्याहरत्
गुरुरुपतिष्ठति त्वामाहूयति या।

XXIX कथामिमां श्रुत्वा सा तूर्णम् उत्थाय तस्य समीपम् अगच्छत्।

XXX यीशु ग्राममध्यं न प्रविश्य यत्र मर्था तं साक्षाद् अकरोत् तत्र स्थितवान्।

XXXI ये यिद्धूदीया मरियमा साकं गृहे तिष्ठन्तस्ताम् असान्त्वयन् ते तां क्षिप्रम्
उत्थाय गच्छन्ति विलोक्य व्याहरन्, स श्मशाने रोदितुं याति, एत्युक्त्वा ते तस्याः
पश्चाद् अगच्छन्।

XXXII यत्र यीशुरतिष्ठत् तत्र मरियम् उपस्थाय तं दृष्ट्वा तस्य यरणयोः पतित्वा व्याहरत् डे प्रभो यदि भवान् अत्रास्थास्यत् तर्हि मम भ्राता नामरिष्यत्।

XXXIII यीशुस्तां तस्याः सङ्गिनो यिडूदीयांश्च रुदतो विलोक्य शोकार्तः सन् दीर्घं निश्चस्य कथितवान् तं कुत्रास्थापयत?

XXXIV ते व्याहरन् डे प्रभो भवान् आगत्य पश्यतु।

XXXV यीशुना कन्दितां

XXXVI अतश्चेव यिडूदीया अवदन् पश्यतायं तस्मिन् किङ्कृत् अप्रियता।

XXXVII तेषां केचिद् अवदन् योन्धाय यक्षुषी दत्तवान् स किम् अस्य मृत्युं निवारयितुं नाशक्नोत्?

XXXVIII ततो यीशुः पुनरन्तर्दीर्घं निश्चस्य श्मशानान्तिकम् अगच्छत्। तत् श्मशानम् अेकं गह्वरं तन्मुषे पाषाण अेक आसीत्।

XXXIX तदा यीशुरवदद् अेनं पाषाणम् अपसारयत, ततः प्रमीतस्य भगिनी मर्थावदत् प्रभो, अधुना तत्र दुर्गन्धो जातः, यतोद्य यत्वारि दिनानि श्मशाने स तिष्ठति।

XL तदा यीशुरवादीत्, यदि विश्वसिषि तर्हीश्वरस्य मडिमप्रकाशं द्रक्ष्यसि कथाभिमां किं तुल्यं नाकथयं?

XLI तदा मृतस्य श्मशानात् पाषाणोऽपसारिते यीशुर्दृष्ट्वा पश्यन् अकथयत्, डे पित र्भम नेवेसनम् अशृणोः कारणादस्मात् त्वां धन्यं वदामि।

XLII त्वं सततं शृणोषि तदप्यडं ज्ञानामि, किन्तु त्वं मां यत् प्रैरयस्तद् यथास्मिन् स्थाने स्थिता लोका विश्वसन्ति तदर्थम् षडं वाक्यं वदामि।

XLIII षमां कथां कथयित्वा स प्रोच्यैराह्वयत्, डे षलियासर् अडिरागच्छ।

XLIV ततः स प्रमीतः श्मशानवस्त्रै र्बद्धस्तपाडो गात्रमार्जनवाससा अद्धमुषश्च अडिरागच्छत्। यीशुरदितवान् अन्धनानि मोचयित्वा त्यजतैनं।

XLV मरियमः समीपम् आगता ये यिडूदीयलोकास्तदा यीशोरेतत् कर्मापश्यन् तेषां अडवो व्यश्चसन्।

XLVI किन्तु केचिदन्ये किङ्किशिनां समीपं गत्वा यीशोरेतस्य कर्माणो वार्ताम् अवदन्।

XLVII ततः परं प्रधानयाजकाः किङ्किशिनाश्च सभां कृत्वा व्याहरन् वयं किं कुर्मः? अेष मानवो अडून्याश्चर्यकर्माणि करोति।

XLVIII यदीदृशं कर्म्म कर्तुं न वारयामस्तर्हि सर्व्वे लोकास्तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति रोमिलोकाश्चागत्यास्माकम् अनया राजधान्या सार्द्धं राज्यम् आछेत्यन्ति।

XLIX तदा तेषां किङ्किशिनामा यस्तस्मिन् वत्सरे मडयाजकपडे न्ययुज्यत स प्रत्यवदद् यूयं किमपि न ज्ञानीथः।

L समग्रदेशस्य विनाशतोपि सर्व्वलोकार्थम् अेकस्य जनस्य मरणम् अस्माकं मङ्गलडेतुकम् अेतस्य विवेयनामपि न कुरुथा।

LI अेतां कथां स निजबुद्ध्या व्याहरद् षति न,

LII किन्तु यीशुस्तद्देशीयानां कारणात् प्राणान् त्यक्ष्यति, दिशि दिशि विकीर्णान् षश्वरस्य सन्तानान् संगृह्यैकजतिं करिष्यति य, तस्मिन् वत्सरे किङ्कि मडयाजकत्वपडे नियुक्तः सन् षडं अविष्यद्वाक्यं कथितवान्।

LIII तदिनमारभ्य ते कथं तं अन्तुं शक्नुवन्तीति मन्त्रणां कर्तुं प्रारेभिरे।

LIV अतश्चेव यिडूदीयानां मध्ये यीशुः सप्रकाशं गमनागमने अकृत्वा तस्माद् गत्वा प्रान्तरस्य समीपस्थाधिप्रदेशस्येक्कायिम नाम्नि नगरे शिष्यैः साकं कालं यापयितुं प्रारेभे।

LV अनन्तरं यिडूदीयानां निस्तारोत्सवे निकटवर्तिनि सति तदुत्सवात् पूर्वं स्वान् शुयीन् कर्तुं बडवो जना ग्रामेभ्यो यिडूशालम् नगरम् आगच्छन्,

LVI यीशोर-वेषणं कृत्वा मन्दिरे दण्डायमानाः सन्तः परस्परं व्याडरन्, युष्माकं कीदृशो बोधो जायते? स किम् उत्सवेऽस्मिन् अत्रागमिष्यति?

LVII स य कुत्रास्ति यद्येतत् कश्चिद् वेत्ति तर्हि दर्शयतु प्रधानयाजकाः किंशिनश्च तं धर्तुं पूर्वंम् एभाम् आज्ञां प्राचारयन्।

XII

I निस्तारोत्सवात् पूर्वं दिनषट्के स्थिते यीशु र्यं प्रमीतम् एलियासरं श्मशानाद् उदस्थापरत् तस्य निवासस्थानं बैथनियाग्रामम् आगच्छत्।

II तत्र तदर्थं रञ्ज्यां भोज्ये कृते मर्था पर्यवेषयद् एलियासरं य तस्य सङ्गिभिः सार्द्धं भोजनासन उपाविशत्।

III तदा मरियम् अर्द्धसेटकं बडुमूल्यं जटामांसीयं तैलम् आनीय यीशोश्चरणयो र्भेद्यित्वा निजकेश मर्षुम् आरभत; तदा तैलस्य परिमलेन गृहम् आमोदितम् अभवत्।

IV यः शिमोनः पुत्र रिफरियोतीयो यिडूदानामा यीशुं परकरेषु समर्पयिष्यति स शिष्यस्तदा कथितवान्,

V अेतत्तैलं त्रिभिः शतैर् मुद्रापदैर्विक्रीतं सद् दरिद्रेभ्यः कुतो नादीयत?

VI स दरिद्रलोकार्थम् अयिन्तयद् एति न, किन्तु स यौर अेवं तन्निकटे मुद्रासम्पुटकस्थित्या तन्मध्ये यदतिष्ठत् तदपाडरत् तस्मात् कारणाद् एभाम् कथामकथयत्।

VII तदा यीशुरकथयद् एनां मा वारय सा मम श्मशानस्थापनदिनार्थं तदरक्षयत्।

VIII दरिद्रा युष्माकं सन्निधौ सर्व्वदा तिष्ठन्ति किन्त्वहं सर्व्वदा युष्माकं सन्निधौ न तिष्ठामि।

IX ततः परं यीशुस्तत्रास्तीति वार्त्ता श्रुत्वा बडवो यिडूदीयास्तं श्मशानाद्दुत्थापितम् एलियासरञ्च द्रष्टुं तत् स्थानम् आगच्छन्।

X तदा प्रधानयाजकास्तम् एलियासरमपि संहर्तुम् अमन्त्रयन्;

XI यतस्तेन बडवो यिडूदीया गत्वा यीशौ व्यश्नन्।

XII अनन्तरं यीशु यिडूशालम् नगरम् आगच्छतीति वार्त्ता श्रुत्वा परेऽहनि उत्सवागता बडवो लोकाः

XIII अर्जूरपत्राद्यानीय तं साक्षात् कर्तुं बडिरागत्य जय जयेति वायं प्रोच्यै र्वक्तुम् आरभन्त, एसायेलो यो राजा परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्यः।

XIV तदा "हे सियोनः कन्ये मा लैषीः पश्यायं तव राजा गर्दभशावकम् आरुह्यागच्छति"

XV एति शास्त्रीयवयनानुसारेण यीशुरेकं युवगर्दभं प्राप्य तदुपर्यारोहत्।

XVI अस्याः घटनायास्तात्पर्यं शिष्याः प्रथमं नाबुध्यन्त, किन्तु यीशौ मडिमानं प्राप्ते सति वाक्यमिदं तस्मिन् अकथ्यत लोकाश्च तम्प्रतीत्यम् अकुर्वन् एति ते स्मृतवन्तः।

XVII स एलियासरं श्मशानाद् आगन्तुम् आह्वितवान् श्मशानाञ्च उदस्थापयद् ये ये लोकास्तत्कर्म्म साक्षाद् अपश्यन् ते प्रमाणं दातुम् आरभन्त।

XVIII स अेतादृशम् अद्भुतं कर्म्मकरोत् तस्य ज्ञानश्रुते लोकास्तं साक्षात् कर्तुम् आगच्छन्।

XIX ततः किंशिनः परस्परं वक्तुम् आरभन्त युष्माकं सर्व्वेश्चोष्टा वृथा जाताः, एति किं यूयं न बुध्यध्वे? पश्यत सर्व्वे लोकास्तस्य पश्चाद्वर्त्तिनोभवन्।

XX ભજનં કર્તુમ્ ઉત્સવાગતાનાં લોકાનાં કૃતિપયા જના અન્યદેશીયા આસન્,
XXI તે ગાલીલીયઐત્સદાનિવાસિનઃ કિલિપસ્ય સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ હે મહેચ્છ
વયં યીશું દ્રષ્ટુમ્ ઇચ્છામઃ।

XXII તતઃ કિલિપો ગત્વા આન્દ્રિયમ્ અવદત્ પશ્ચાદ્ આન્દ્રિયકિલિપૌ યીશવે વાર્તામ્
અકથયતાં।

XXIII તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ માનવસુતસ્ય મહિમપ્રાપ્તિસમય ઉપસ્થિતઃ।

XXIV અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ, ધાન્યબીજં મૃત્તિકાયાં પતિત્વા યદિ ન મૃયતે
તર્હોકાકી તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ મૃયતે તર્હિ બહુગુણં ફલં ફલતિ।

XXV યો જનેા નિજપ્રાણાન્ પ્રિયાન્ જાનાતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ કિન્તુ યેા જન
ઇહલોકે નિજપ્રાણાન્ અપ્રિયાન્ જાનાતિ સેાનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું તાન્ રક્ષિષ્યતિ।

XXVI કશ્ચિદ્ યદિ મમ સેવકો ભવિતું વાચ્છતિ તર્હિ સ મમ પશ્ચાદ્ગામી ભવતુ, તસ્માદ્
અહં યત્ર તિષ્ઠામિ મમ સેવકેાપિ તત્ર સ્થાસ્યતિ; યો જનો માં સેવતે મમ પિતાપિ તં
સમ્મંસ્યતે।

XXVII સામ્પ્રતં મમ પ્રાણા વ્યાકુલા ભવન્તિ, તસ્માદ્ હે પિતર એતસ્માત્ સમયાન્ માં
રક્ષ, ઇત્યહં કિં પ્રાર્થયિષ્યે? કિન્ત્વહમ્ એતત્સમયાર્થમ્ અવતીર્ણવાન્।

XXVIII હે પિતઃ સ્વનામ્નો મહિમાનં પ્રકાશય; તનૈવ સ્વનામ્નો મહિમાનમ્ અહં
પ્રાકાશયં પુનરપિ પ્રકાશયિષ્યામિ, એષા ગગણીયા વાણી તસ્મિન્ સમયેડજાયતા।

XXIX તચ્ચૃત્વા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિદ્ અવદન્ મેઘોડગજ્ઞૃત્, કેચિદ્ અવદન્
સ્વર્ગીયદૂતોડનેન સહ કથામચકથત્।

XXX તદા યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, મદર્થં શબ્દોયં નાભૂત્ યુષ્મદર્થમેવાભૂત્।

XXXI અધુના જગતોસ્ય વિચારઃ સમ્પત્સ્યતે, અધુનાસ્ય જગતઃ પતી રાજ્યાત્
ઓષ્યતિ।

XXXII યદ્યઈ પૃથિવ્યા ઊર્ધ્વે પ્રોત્થાપિતોસ્મિ તર્હિ સર્વાન્ માનવાન્ સ્વસમીપમ્
આકર્ષિષ્યામિ।

XXXIII કથં તસ્ય મૃતિ ભવિષ્યતિ, એતદ્ બોધયિતું સ ઇમાં કથામ્ અકથયત્।

XXXIV તદા લોકા અકથયન્ સોભિષિક્તઃ સર્વદા તિષ્ઠતીતિ વ્યવસ્થાગ્રન્થે શ્રુતમ્
અસ્માભિઃ, તર્હિ મનુષ્યપુત્રઃ પ્રોત્થાપિતો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં વદસિ? મનુષ્યપુત્રોયં
કઃ?

XXXV તદા યીશુરકથાયદ્ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ અલ્પદિનાનિ જ્યોતિરાસ્તે, યથા યુષ્માન્
અન્ધકારો નાચ્છાદયતિ તદર્થં યાવત્કાલં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં જ્યોતિસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં
ગચ્છત; યો જનોડન્ધકારે ગચ્છતિ સ કુત્ર યાતીતિ ન જાનાતિ।

XXXVI અતએવ યાવત્કાલં યુષ્માકં નિકટે જ્યોતિરાસ્તે તાવત્કાલં જ્યોતીરૂપસન્તાના
ભવિતું જ્યોતિષિ વિશ્વસિત; ઇમાં કથાં કથયિત્વા યીશુઃ પ્રસ્થાય તેભ્યઃ સ્વં ગુપ્તવાન્।

XXXVII યદ્યપિ યીશુસ્તેષાં સમક્ષમ્ એતાવદાશ્ચર્યકર્માણિ કૃતવાન્ તથાપિ તે તસ્મિન્
ન વ્યશ્વસન્।

XXXVIII અતએવ કઃ પ્રત્યેતિ સુસંવાદં પરેશાસ્મત્ પ્રચારિતં? પ્રકાશતે પરેશસ્ય હસ્તઃ
કસ્ય ચ સન્નિઘૌ? યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યદેતદ્ વાક્યમુક્તં તત્ સફલમ્ અભવત્।

XXXIX તે પ્રત્યેતું નાશન્કુવન્ તસ્મિન્ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિ પુનસ્વાદીદ્,

XL યદા, "તે નયનૈર્ન પશ્યન્તિ બુદ્ધિભિશ્ચ ન બુદ્ધ્યન્તે તૈર્મનઃસુ પરિવર્તિતેષુ ચ તાનહં
યથા સ્વસ્થાન્ ન કરોમિ તથા સ તેષાં લોચનાન્યન્ધાનિ કૃત્વા તેષામન્તઃકરણાનિ ગાઢાનિ
કરિષ્યતિ।"

XL1 યિશયિયો યદા યીશો મ્હિમાનં વિલોક્ય તસ્મિન્ કથામકથયત્ તદા ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ ઈદ્દૃશં પ્રકાશયત્|

XLII તથાપ્યધિપતિનાં બહવસ્તસ્મિન્ પ્રત્યાયન્| કિન્તુ ફિરિશિનસ્તાન્ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકુર્વન્તીતિ ભયાત્ તે તં ન સ્વીકૃતવન્તઃ|

XLIII યત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાતો માનવાનાં પ્રશંસાયાં તેડપ્રિયન્તા

XLIV તદા યીશુરુચ્યૈઃકારમ્ અકથયદ્ યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સ કેવલે મયિ વિશ્વસિતીતિ ન, સ મત્પ્રેરકેડપિ વિશ્વસિતિ

XLV યો જનો માં પશ્યતિ સ મત્પ્રેરકમપિ પશ્યતિ|

XLVI યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ યથાન્ધકારે ન તિષ્ઠતિ તદર્થમ્ અહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો ભૂત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્|

XLVII મમ કથાં શ્રુત્વા યદિ કશ્ચિન્ ન વિશ્વસિતિ તર્હિ તમહં દોષિણં ન કરોમિ, યતો હેતો જગતો જનાનાં દોષાન્ નિશ્ચિતાન્ કર્તું નાગત્ય તાન્ પરિચાતુમ્ આગતોસ્મિ

XLVIII યઃ કશ્ચિન્ માં ન શ્રદ્ધાય મમ કથં ન ગૃહ્ણતિ, અન્યસ્તં દોષિણં કરિષ્યતિ વસ્તુતસ્તુ યાં કથામહમ્ અચકથં સા કથા ચરમેડન્હિ તં દોષિણં કરિષ્યતિ|

XLIX યતો હેતોરહં સ્વતઃ કિમપિ ન કથયામિ, કિં કિં મયા કથયિતવ્યં કિં સમુપદેષ્ટવ્યઞ્ચ ઇતિ મત્પ્રેરયિતા પિતા મામાજ્ઞાપયત્|

L તસ્ય સાજ્ઞા અનન્તાયુરિત્યહં જાનામિ, અતએવાહં યત્ કથયામિ તત્ પિતા યથાજ્ઞાપયત્ તથૈવ કથયામ્યહમ્|

XIII

I નિસ્તારોત્સવસ્ય કિન્ચિત્કાલાત્ પૂર્વ્વં પૃથિવ્યાઃ પિતુઃ સમીપગમનસ્ય સમયઃ સન્નિકર્ષોભૂદ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા યીશુરાપ્રથમાદ્ યેષુ જગત્પ્રવાસિષ્વાત્મીયલોકેષ પ્રેમ કરોતિ સ્મ તેષુ શેષં યાવત્ પ્રેમ કૃતવાન્|

II પિતા તસ્ય હસ્તે સર્વ્વં સમર્પિતવાન્ સ્વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગચ્છદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપં યાસ્યતિ ય, સર્વ્વાણ્યેતાનિ જ્ઞાત્વા રજન્યાં ભોજને સમ્પૂર્ણં સતિ,

III યદા શૈતાન્ તં પરહસ્તેષુ સમર્પયિતું શિમોનઃ પુત્રસ્ય ઈષ્કારિયોતિયસ્ય ચિહ્નદા અન્તઃકરણે કુપ્રવૃત્તિં સમાર્પયત્,

IV તદા યીશુ ભોજનાસનાદ્ ઉત્થાય ગાત્રવસ્ત્રં મોચયિત્વા ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રં ગૃહીત્વા તેન સ્વકટિમ્ અબઘ્નાત્,

V પશ્ચાદ્ એકપાત્રે જલમ્ અભિષિચ્ય શિષ્યાણાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય તેન કટિબદ્ધગાત્રમાર્જનવાસસા માર્હુ પ્રારભતા

VI તતઃ શિમોન્પિતરસ્ય સમીપમાગતે સ ઉક્તવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિં મમ પાદૌ પ્રક્ષાલયિષ્યતિ?

VII યીશુરુદિતવાન્ અહં યત્ કરોમિ તત્ સમ્પ્રતિ ન જાનાસિ કિન્તુ પશ્ચાજ્ઞ જ્ઞાસ્યસિ|

VIII તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ ભવાન્ કદાપિ મમ પાદૌ ન પ્રક્ષાલયિષ્યતિ| યીશુરકથયદ્ યદિ ત્વાં ન પ્રક્ષાલયે તર્હિ મયિ તવ કોપ્યંશો નાસ્તિ|

IX તદા શિમોન્પિતરઃ કથિતવાન્ હે પ્રભો તર્હિ કેવલપાદૌ ન, મમ હસ્તૌ શિરશ્ચ પ્રક્ષાલયતુ|

X તતો યીશુરવદ્ યો જનો ધૌતસ્તસ્ય સર્વ્વાન્નપરિષ્કૃતત્વાત્ પાદૌ વિનાન્યાન્નસ્ય પ્રક્ષાલનાપેક્ષા નાસ્તિ| યૂયં પરિષ્કૃતા ઇતિ સત્યં કિન્તુ ન સર્વ્વે,

XI યતો યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તં સ જ્ઞાતવાન; અતએવ યૂયં સર્વે ન પરિષ્કૃતા ઇમાં કથાં કથિતવાન્

XII ઇત્યં યીશુસ્તેષાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય વસ્ત્રં પરિધાયાસને સમુપવિશ્ય કથિતવાન્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ કિં કર્માકાર્ષં જ્ઞાનીથ?

XIII યૂયં માં ગુરું પ્રભુઞ્ચ વદથ તત્ સત્યમેવ વદથ યતોહં સએવ ભવામિ

XIV યદાહં પ્રભુ ગુરુશ્ચ સન્ યુષ્માકં પાદાન્ પ્રક્ષાલિતવાન્ તર્હિં યુષ્માકમપિ પરસ્પરં પાદપ્રક્ષાલનમ્ ઉચિતમ્

XV અહં યુષ્માન્ પ્રતિ યથા વ્યાહરં યુષ્માન્ તથા વ્યવહર્તુમ્ એકં પન્થાનં દર્શિતવાન્

XVI અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, પ્રભો દર્સિં ન મહાન્ પ્રેરકાર્ય્ય પ્રેરિતો ન મહાન્

XVII ઇમાં કથાં વિદિત્વા યદિ તદનુસારતઃ કર્માણિ કુરુથ તર્હિં યૂયં ધન્યા ભવિષ્યથા

XVIII સર્વેષુ યુષ્માસુ કથામિમાં કથયામિ ઇતિ ન, યે મમ મનોનીતાસ્તાનહં જ્ઞાનામિ, કિન્તુ મમ ભક્ષ્યાણિ યો ભુક્તે મત્રાણપ્રાતિકૂલ્યતઃ। ઉત્થાપયતિ પાદસ્ય મૂલં સ એષ માનવઃ। યદેતદ્ ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં તદનુસારેણાવશ્યં ઘટિષ્યતે।

XIX અહં સ જન ઇત્યત્ર યથા યુષ્માકં વિશ્વાસો જાયતે તદર્થં એતાદૃશઘટનાત્ પૂર્વમ્ અહમિદાનીં યુષ્મભ્યમકથયમ્

XX અહં યુષ્માનતીવ યથાર્થં વદામિ, મયા પ્રેરિતં જનં યો ગૃહ્ણાતિ સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચ માં ગૃહ્ણાતિ સ મત્પ્રેરકં ગૃહ્ણાતિ।

XXI એતાં કથાં કથયિત્વા યીશુ દુઃખી સન્ પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યુષ્માકમ્ એકો જનો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XXII તતઃ સ કમુદિશ્ય કથામેતાં કથિતવાન્ ઇત્યત્ર સન્દિગ્ધાઃ શિષ્યાઃ પરસ્પરં મુખમાલોકયિતું પ્રારભન્તા।

XXIII તસ્મિન્ સમયે યીશુ ર્યસ્મિન્ અપ્રીયત સ શિષ્યસ્તસ્ય વક્ષઃસ્થલમ્ અવાલમ્બતા।

XXIV શિમોન્પિતરસ્તં સફ્લેતેનાવદત્, અયં કમુદિશ્ય કથામેતામ્ કથયતીતિ પૃચ્છ।

XXV તદા સ યીશો વક્ષઃસ્થલમ્ અવલમ્બ્ય પૃષ્ઠવાન્, હે પ્રભો સ જનઃ કઃ?

XXVI તતો યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ એકખાણં પૂપં મજ્જયિત્વા યસ્મૈ દાસ્યામિ સએવ સઃ; પશ્ચાત્ પૂપખાણસમેકં મજ્જયિત્વા શિમોનઃ પુત્રાય ઈષ્કરિયોતીયાય ચિહ્નૈ દત્તવાન્

XXVII તસ્મિન્ દત્તે સતિ શૈતાન્ તમાશ્રયત્; તદા યીશુસ્તમ્ અવદત્ ત્વં યત્ કરિષ્યસિ તત્ ક્ષિપ્રં કુરુ।

XXVIII કિન્તુ સ યેનાશયેન તાં કથામકથાયત્ તમ્ ઉપવિષ્લોકાનાં કોપિ નાબુધ્યતઃ;

XXIX કિન્તુ ચિહ્નૈઃ સમીપે મુદ્રાસમ્યુટકસ્થિતેઃ કેચિદ્ ઇત્યમ્ અબુધ્યન્ત પાર્વણાસાદનાર્થં કિમપિ દ્રવ્યં કેતું વા દરિદ્રેભ્યઃ કિન્ચિદ્ વિતરિતું કથિતવાન્

XXX તદા પૂપખાણગ્રહણાત્ પરં સ તૂર્ણા બહિરગચ્છત્; રાત્રિશ્ચ સમુપસ્થિતા।

XXXI ચિહ્નૈ બહિર્ગતે યીશુરકથયદ્ ઇદાનીં માનવસુતસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તેનેશ્વરસ્યાપિ મહિમા પ્રકાશતે।

XXXII યદિ તેનેશ્વરસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તર્હિંશ્વરોપિ સ્વેન તસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તૂર્ણમેવ પ્રકાશયિષ્યતિ।

XXXIII હે વત્સા અહં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં કિન્ચિત્કાલમાત્રમ્ આસે, તતઃ પરં માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્ત્વહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં યૂયં ગન્તું ન શક્યથ, યામિમાં કથાં ચિહ્નૈયેભ્યઃ કથિતવાન્ તથાધુના યુષ્મભ્યમપિ કથયામિ।

XXXIV यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहं युष्मासु यथा प्रीये यूयमपि परस्परम् तथैव प्रीयध्वं, युष्मान् एभाम् नवीनाम् आज्ञाम् आदिशामि।

XXXV तेनैव यदि परस्परं प्रीयध्वे तर्हि लक्षणो नानेन यूयं मम शिष्या एति सर्व्वे ज्ञातुं शक्यन्ति।

XXXVI शिमोनपितरः पृष्ठवान् हे प्रभो भवान् कुत्र यास्यति? ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहं यत्स्थानं यामि तत्स्थानं साम्प्रतं मम पश्चाद् गन्तुं न शक्नोषि किन्तु पश्चाद् गमिष्यसि।

XXXVII तदा पितरः प्रत्युदितवान्, हे प्रभो साम्प्रतं कुतो हेतोस्तव पश्चाद् गन्तुं न शक्नोमि? त्वदर्थं प्राणान् दातुं शक्नोमि।

XXXVIII ततो यीशुः प्रत्युक्तवान् मन्निमित्तं किं प्राणान् दातुं शक्नोषि? त्वामहं यथार्थं वदामि, कुक्कुटरवशात् पूर्वं त्वं त्रि मासम् अपह्नोष्यसे।

XIV

I मनोदुःखिनो मा भूत; ईश्वरे विश्वसित मयि य विश्वसिता।

II मम पितु गृहे बहूनि वासस्थानि सन्ति नो येत् पूर्वं युष्मान् अज्ञापयिष्यं युष्मदर्थं स्थानं सञ्जयितुं गच्छामि।

III यदि गत्वाहं युष्मन्निमित्तं स्थानं सञ्जयामि तर्हि पनरागत्य युष्मान् स्वसमीपं नेष्यामि, ततो यत्राहं तिष्ठामि तत्र यूयमपि स्थास्यथा।

IV अहं यत्स्थानं ब्रजामि तत्स्थानं यूयं जानीथ तस्य पन्थानमपि जानीथा।

V तदा थोमा अवदत्, हे प्रभो भवान् कुत्र याति तद्द्वयं न जानीमः, तर्हि कथं पन्थानं ज्ञातुं शक्नुमः?

VI यीशुरकथयद् अहमेव सत्यञ्जवनरूपपथो मया न गन्ता कोपि पितुः समीपं गन्तुं न शक्नोति।

VII यदि माम् अज्ञास्यत तर्हि मम पितरमध्यज्ञास्यत किन्त्वधुनातस्तं जानीथ पश्यथ या।

VIII तदा झिलिपः कथितवान्, हे प्रभो पितरं दर्शय तस्मादस्माकं यथेष्टं भविष्यति।

IX ततो यीशुः प्रत्यावादीत्, हे झिलिप युष्माभिः सार्द्धम् अतावद्दिनानि स्थितमपि मां किं न प्रत्यभिजानासि? यो ज्ञानो माम् अपश्यत् स पितरमध्यपश्यत् तर्हि पितरम् अस्मान् दर्शयेति कथां कथं कथयसि?

X अहं पितरि तिष्ठामि पिता मयि तिष्ठतीति किं त्वं न प्रत्यषि? अहं यद्वाक्यं वदामि तत् स्वतो न वदामि किन्तु यः पिता मयि विराजते स अेव सर्व्वकर्माणि कराति।

XI अतरेव पितर्यहं तिष्ठामि पिता य मयि तिष्ठति ममास्यां कथायां प्रत्ययं कुरुत, नो येत् कर्महेतोः प्रत्ययं कुरुत।

XII अहं युष्मानतियथार्थं वदामि, यो ज्ञानो मयि विश्वसिति सोऽहमिव कर्माणि करिष्यति वरं ततोपि मलाकर्माणि करिष्यति यतो हेतोरेहं पितुः समीपं गच्छामि।

XIII यथा पुत्रेण पितु मर्हिमा प्रकाशते तदर्थं मम नाम प्रोच्य यत् प्रार्थयिष्यध्वे तत् सङ्कलं करिष्यामि।

XIV यदि मम नाम्ना यत् किञ्चिद् यायध्वे तर्हि तदहं साधयिष्यामि।

XV यदि मयि प्रीयध्वे तर्हि ममाज्ञाः समायरता।

XVI ततो मया पितुः समीपे प्रार्थिते पिता निरन्तरं युष्माभिः सार्द्धं स्थातुम् एतरमेकं सहायम् अर्थात् सत्यमयम् आत्मानं युष्माकं निकटं प्रेषयिष्यति।

XVII એતજજગતો લોકાસ્તં ગ્રહીતું ન શક્નુવન્તિ યતસ્તે તં નાપશ્યન્ નાજનંશ્ચ કિન્તુ યૂયં જાનીથ યતો હેતોઃ સ યુષ્માકમન્ત નિવસતિ યુષ્માકં મધ્યે સ્થાસ્યતિ ચા

XVIII અહં યુષ્માન્ અનાથાન્ કૃત્વા ન યાસ્યામિ પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ

XIX કિયત્કાલરત્ પરમ્ અસ્ય જગતો લોકા માં પુન ન દ્રક્ષ્યન્તિ કિન્તુ યૂયં દ્રક્ષ્યથ;અહં જીવિષ્યામિ તસ્માત્ કારણાદ્ યૂયમપિ જીવિષ્યથા

XX પિતર્યહમસ્મિ મયિ ચ યૂયં સ્થ, તથાહં યુષ્માસ્વસ્મિ તદપિ તદા જ્ઞાસ્યથા

XXI યો જનો મમાજ્ઞા ગૃહીત્વા તા આચરતિ સચેવ મયિ પ્રીયતે; યો જનશ્ચ મયિ પ્રીયતે સચેવ મમ પિતુઃ પ્રિયપાત્રં ભવિષ્યતિ, તથાહમપિ તસ્મિન્ પ્રીત્વા તસ્મૈ સ્વં પ્રકાશયિષ્યામિ

XXII તદા ઈષ્કરિયોતીયાદ્ અન્યો ચિહ્નુદાસ્તમવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ જગતો લોકાનાં સન્નિધૌ પ્રકાશિતો ન ભૂત્વાસ્માકં સન્નિધૌ કુતઃ પ્રકાશિતો ભવિષ્યતિ?

XXIII તતો યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્, યો જનો મયિ પ્રીયતે સ મમાજ્ઞા અપિ ગૃહ્ણાતિ, તેન મમ પિતાપિ તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે, આવાચ્ચ તન્નિકટમાગત્ય તેન સહ નિવત્સ્યાવઃ|

XXIV યો જનો મયિ ન પ્રીયતે સ મમ કથા અપિ ન ગૃહ્ણાતિ પુનશ્ચ યામિમાં કથાં યૂયં શૃણુથ સા કથા કેવલસ્ય મમ ન કિન્તુ મમ પ્રેરકો યઃ પિતા તસ્યાપિ કથા|

XXV ઇદાનીં યુષ્માકં નિકટે વિદ્યમાનોહમ્ એતાઃ સકલાઃ કથાઃ કથયામિ

XXVI કિન્તિવતઃ પરં પિત્રા યઃ સહાયોડર્થાત્ પવિત્ર આત્મા મમ નામ્નિ પ્રેરયિષ્યતિ સ સર્વ્વ શિક્ષયિત્વા મયોક્તાઃ સમસ્તાઃ કથા યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યતિ

XXVII અહં યુષ્માકં નિકટે શાન્તિં સ્થાપયિત્વા યામિ, નિજાં શાન્તિં યુષ્મભ્યં દદામિ, જગતો લોકા યથા દદાતિ તથાહં ન દદામિ; યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ દુઃખિતાનિ ભીતાનિ ચ ન ભવન્તુ|

XXVIII અહં ગત્વા પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ મયોક્તં વાક્યમિદં યૂયમ્ અશ્રૌષ્ટ; યદિ મય્યપ્રેષ્યધ્વં તર્હ્યાહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ મમાસ્યાં કથાયાં યૂયમ્ અહ્લાદિષ્યધ્વં યતો મમ પિતા મત્તોપિ મહાન્|

XXIX તસ્યા ઘટનાયાઃ સમયે યથા યુષ્માકં શ્રદ્ધા જાયતે તદર્થમ્ અહં તસ્યા ઘટનાયાઃ પૂર્વ્વમ્ ઇદાનીં યુષ્માન્ એતાં વાર્તાં વદામિ

XXX ઇતઃ પરં યુષ્માભિઃ સહ મમ બહવ આલાપા ન ભવિષ્યન્તિ યતઃ કારણાદ્ એતસ્ય જગતઃ પતિરાગચ્છતિ કિન્તુ મયા સહ તસ્ય કોપિ સમ્બન્ધો નાસ્તિ|

XXXI અહં પિતરિ પ્રેમ કરોમિ તથા પિતુ વિધિવત્ કર્માણિ કરોમીતિ યેન જગતો લોકા જાનન્તિ તદર્થમ્ ઉત્તિષ્ઠત વયં સ્થાનાદસ્માદ્ ગચ્છામા|

XV

I અહં સત્યદ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો મમ પિતા તૂદાનપરિચારકસ્વરૂપશ્ચ|

II મમ યાસુ શાખાસુ ફલોનિ ન ભવન્તિ તાઃ સ ઇનન્તિ તથા ફલવત્યઃ શાખા યથાધિકફલોનિ ફલન્તિ તદર્થં તાઃ પરિષ્કરોતિ|

III ઇદાનીં મયોક્તોપદેશેન યૂયં પરિષ્કૃતાઃ|

IV અતઃ કારણાત્ મયિ તિષ્ઠત તેનાહમપિ યુષ્માસુ તિષ્ઠામિ, યતો હેતો દ્રાક્ષાલતાયામ્ અસંલગ્ના શાખા યથા ફલવતી ભવિતું ન શક્નોતિ તથા યૂયમપિ મય્યતિષ્ઠન્તઃ ફલવન્તો ભવિતું ન શક્નુથા

V અહં દ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો યૂયન્ન શાખાસ્વરૂપોઃ; યો જનો મયિ તિષ્ઠતિ યત્ર યાહં તિષ્ઠામિ, સ પ્રચૂરફલૈઃ ફલવાન્ ભવતિ, કિન્તુ માં વિના યૂયં કિમપિ કર્તું ન શક્નુથા

VI યઃ કશ્ચિન્ મયિ ન તિષ્ઠતિ સ શુષ્કશાખેવ બહિઃ નિક્ષિપ્યતે લોકાશ્ચ તા આહત્ય વહ્નો નિક્ષિપ્ય દાહ્યન્તિ

VII યદિ યૂયં મયિ તિષ્ઠથ મમ કથા ચ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તર્હિ યદ્ વાગ્ધિત્વા યાચિષ્યધ્વે યુષ્માકં તદેવ સફલં ભવિષ્યતિ

VIII યદિ યૂયં પ્રચૂરફલવન્તો ભવથ તર્હિ તદ્વારા મમ પિતુ મહિમા પ્રકાશિષ્યતે તથા યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ પરિક્ષાયિષ્યધ્વે

IX પિતા યથા મયિ પ્રીતવાન્ અહમપિ યુષ્માસુ તથા પ્રીતવાન્ અતો હેતો યૂયં નિરન્તરં મમ પ્રેમપાત્રાણિ ભૂત્વા તિષ્ઠતા

X અહં યથા પિતુરાજ્ઞા ગૃહીત્વા તસ્ય પ્રેમભાજનં તિષ્ઠામિ તથૈવ યૂયમપિ યદિ મમાજ્ઞા ગૃહીથ તર્હિ મમ પ્રેમભાજનાનિ સ્થાસ્યથા

XI યુષ્મન્નિમિત્તં મમ ય આહ્વાદઃ સ યથા ચિરં તિષ્ઠતિ યુષ્માકમ્ આનન્દશ્ચ યથા પૂર્યતે તદર્થં યુષ્મભ્યમ્ એતાઃ કથા અત્રકથમ્

XII અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરં તથા પ્રીયધ્વમ્ એષા મમાજ્ઞા

XIII મિત્રાણાં કારણાત્ સ્વપ્રાણદાનપર્યન્તં યત્ પ્રેમ તસ્માન્ મહાપ્રેમ કસ્યાપિ નાસ્તિ

XIV અહં યદદ્ આદિશામિ તત્તદેવ યદિ યૂયમ્ આચરત તર્હિ યૂયમેવ મમ મિત્રાણિ

XV અદ્યારભ્ય યુષ્માન્ દાસાન્ ન વદિષ્યામિ યત્ પ્રભુ ર્યત્ કરોતિ દાસસ્તદ્ ન જ્ઞાનતિ; કિન્તુ પિતુઃ સમીપે યદદ્ અશુણવં તત્ સર્વ્વં યુષ્માન્ અજ્ઞાપયમ્ તત્કારણાદ્ યુષ્માન્ મિત્રાણિ પ્રોક્તવાન્

XVI યૂયં માં રોચિતવન્ત ઇતિ ન, કિન્ત્વહમેવ યુષ્માન્ રોચિતવાન્ યૂયં ગત્વા યથા ફલાન્યુત્પાદયથ તાનિ ફલાનિ ચાક્ષ્યાણિ ભવન્તિ, તદર્થં યુષ્માન્ ન્યજુનજં તસ્માન્ મમ નામ પ્રોચ્ય પિતરં યત્ કિન્નિદ્ યાચિષ્યધ્વે તદેવ સ યુષ્મભ્યં દાસ્યતિ

XVII યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ

XVIII જગતો લોકૈર્યુષ્માસુ ઋતીયિતેષુ તે પૂર્વ્વં મામેવાર્તીયન્ત ઇતિ યૂયં જ્ઞાનીથા

XIX યદિ યૂયં જગતો લોકા અભવિષ્યત તર્હિ જગતો લોકા યુષ્માન્ આત્મીયાન્ બુદ્ધ્વાપ્રેષ્યન્ત; કિન્તુ યૂયં જગતો લોકા ન ભવથ, અહં યુષ્માન્ અસ્માજ્જગતોડરોચયમ્ એતસ્માત્ કારણાજ્જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયન્તો

XX દાસઃ પ્રભો મહાન્ ન ભવતિ મમૈતત્ પૂર્વ્વીયં વાક્યં સ્મરત; તે યદિ મામેવાતાડયન્ તર્હિ યુષ્માનપિ તાડયિષ્યન્તિ, યદિ મમ વાક્યં ગૃહ્ણન્તિ તર્હિ યુષ્માકમપિ વાક્યં ગ્રહીષ્યન્તિ

XXI કિન્તુ તે મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ તાદૃશં વ્યવહરિષ્યન્તિ યતો યો માં પ્રેરિતવાન્ તં તે ન જ્ઞાનન્તિ

XXII તેષાં સન્નિધિમ્ આગત્ય યદદહં નાકથયિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તેષાં પાપમાચ્છાદયિતુમ્ ઉપાયો નાસ્તિ

XXIII યો જનો મામ્ ઋતીયતે સ મમ પિતરમપિ ઋતીયતો

XXIV યાદૃશાનિ કર્માણિ કેનાપિ કદાપિ નાક્રિયન્ત તાદૃશાનિ કર્માણિ યદિ તેષાં સાક્ષાદ્ અહં નાકરિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તે દૃષ્ટ્વાપિ માં મમ પિતરઆર્તીયન્તા

XXV तस्मात् तेऽकारणं माम् ऋतीयन्ते यदेतद् वयनं तेषां शास्त्रे लिखितमास्ते तत् सङ्गलम् अभवत्।

XXVI किन्तु पितु निर्गतं यं सहायमर्थात् सत्यमयम् आत्मानं पितुः समीपाद् युष्माकं समीपे प्रेषयिष्यामि स आगत्य मयि प्रमाणं दास्यति।

XXVII यूयं प्रथममारभ्य मया सार्द्धं तिष्ठथ तस्माद्धेतो र्युयमपि प्रमाणं दास्यथा

XVI

I युष्माकं यथा वाधा न जायते तदर्थं युष्मान् अेतानि सर्व्ववाक्यानि व्याहरे।

II लोका युष्मान् लज्जनगृह्णन्त्यो हूरीकरिष्यन्ति तथा यस्मिन् समये युष्मान् उत्वा ईश्वरस्य तुष्टिं जनकं कर्माकुर्म एति मंस्यन्ते स समय आगच्छन्ति।

III ते पितरं मात्रं न जानन्ति, तस्माद् युष्मान् प्रतीदृशम् आयरिष्यन्ति।

IV अतो उताः समये समुपस्थिते यथा मम कथा युष्माकं मनःसुः समुपतिष्ठति तदर्थं युष्माभ्यम् अेतां कथां कथयामि युष्माभिः सार्द्धम् अहं तिष्ठन् प्रथमं तां युष्मभ्यं नाकथयं।

V साम्प्रतं स्वस्य प्रेरयितुः समीपं गच्छामि तथापि त्वं क्व गच्छसि कथामेतां युष्माकं कोपि मां न पृच्छति।

VI किन्तु मयोक्ताभिराभिः कथाभि र्युष्माकम् अन्तःकरणानि दुःखेन पूर्णान्यभवन्।

VII तथाप्यहं यथार्थं कथयामि मम गमनं युष्माकं हितार्थमेव, यतो उतो र्गमने न कृते सहायो युष्माकं समीपं नागमिष्यति किन्तु यदि गच्छामि तर्हि युष्माकं समीपे तं प्रेषयिष्यामि।

VIII ततः स आगत्य पापपुण्यदण्डेषु जगतो लोकानां प्रबोधं जनयिष्यति।

IX ते मयि न विश्वसन्ति तस्माद्धेतोः पापप्रबोधं जनयिष्यति।

X युष्माकम् अदृश्यः सन्नहं पितुः समीपं गच्छामि तस्माद् पुण्ये प्रबोधं जनयिष्यति।

XI अेतज्जगतोऽधिपति ईरडाज्ञां प्राप्नोति तस्माद् दण्डे प्रबोधं जनयिष्यति।

XII युष्मभ्यं कथयितुं ममानेकाः कथा आसते, ताः कथा एदानीं यूयं सोढुं न शक्नुथ;

XIII किन्तु सत्यमय आत्मा यदा समागमिष्यति तदा सर्व्वं सत्यं युष्मान् नेष्यति, स स्वतः किमपि न वदिष्यति किन्तु यच्छ्रोष्यति तदेव कथयित्वा भाविकार्य्यं युष्मान् ज्ञापयिष्यति।

XIV मम मडिमानं प्रकाशयिष्यति यतो मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति।

XV पितु र्यद्यद् आस्ते तत् सर्व्वं मम तस्माद् कारणद् अवादिषं स मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति।

XVI कियत्कालात् परं यूयं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोहं पितुः समीपं गच्छामि।

XVII ततः शिष्याणां कियन्तो जनाः परस्परं वदितुम् आरभन्त, कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोहं पितुः समीपं गच्छामि, एति यद् वाक्यम् अयं वदति तत् किं?

XVIII ततः कियत्कालात् परम् एति तस्य वाक्यं किं? तस्य वाक्यस्याभिप्रायं वयं बोद्धुं न शक्नुमस्तैरिति।

XIX निगदिते यीशुस्तेषां प्रश्नेच्छां ज्ञात्वा तेभ्योऽकथयत् कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे, किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे, यामिमां कथामकथयं तस्या अभिप्रायं किं यूयं परस्परं मृगयध्वे?

XX युष्मान् इत्थं अतियथार्थं वदामि यूयं कृन्धिष्यथ विलपिष्यथ य, किन्तु जगतो लोका आनन्दिष्यन्ति; यूयं शोकाकुला भविष्यथ किन्तु शोकात् परं आनन्दयुक्ता भविष्यथ।

XXI प्रसवकाल उपस्थिते नारी यथा प्रसववेदनया व्याकुला भवति किन्तु पुत्रे भूमिष्ठे सति मनुष्यैको जन्मना नरलोके प्रविष्ट एत्यानन्दात् तस्यास्तत्सर्वं दुःखं मनसि न तिष्ठति,

XXII तथा यूयमपि साम्प्रतं शोकाकुला भवथ किन्तु पुनरपि युष्मत्स्यं दर्शनं दास्यामि तेन युष्माकम् अन्तःकरणानि सानन्दानि भविष्यन्ति, युष्माकं तम् आनन्दञ्च कोपि हर्तुं न शक्यति।

XXIII तस्मिन् दिवसे कामपि कथां मां न प्रक्ष्यथा युष्मान् इत्थं अतियथार्थं वदामि, मम नाम्ना यत् किञ्चिद् पितरं यायिष्यध्वे तदेव स दास्यति।

XXIV पूर्वं मम नाम्ना किमपि नायायध्वं, यायध्वं ततः प्राप्स्यथ तस्माद् युष्माकं सम्पूर्णाङ्गानन्दो जनिष्यते।

XXV उपमाकथाभिः सर्वाण्येतानि युष्मान् ज्ञापितवान् किन्तु यस्मिन् समये उपमया नोक्त्वा पितुः कथां स्पष्टं ज्ञापयिष्यामि समयं अेताद्दश आगच्छति।

XXVI तदा मम नाम्ना प्रार्थयिष्यध्वे ऽहं युष्मन्निमित्तं पितरं विनेष्ये कथामिमां न वदामि;

XXVII यतो यूयं मयि प्रेम कुरुथ, तथाहम् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् एत्यपि प्रतीय, तस्माद् कारणात् कारणात् पिता स्वयं युष्मासु प्रीयते।

XXVIII पितुः समीपाज्जगद् आगतोस्मि जगत् परित्यज्य य पुनरपि पितुः समीपं गच्छामि।

XXIX तदा शिष्या अवदन्, हे प्रभो भवान् उपमया नोक्त्वाधुना स्पष्टं वदति।

XXX भवान् सर्वज्ञः केनचित् पृष्ठो भवितुमपि भवतः प्रयोजनं नास्तीत्यधुनास्माकं स्थिरज्ञानं ज्ञातं तस्माद् भवान् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् एत्यत्र वयं विश्वसिमः।

XXXI ततो यीशुः प्रत्यवादीद् एदानीं किं यूयं विश्वसिथ?

XXXII पश्यत सर्वे यूयं विकीर्णाः सन्तो माम् अेकाकिनं पीरत्यज्य स्वं स्वं स्थानं गमिष्यथ, अेताद्दशः समय आगच्छति वरं प्रायेणोपस्थितवान्; तथाप्यहं नैकाकी भवामि यतः पिता मया सार्द्धम् आस्ते।

XXXIII यथा मया युष्माकं शान्तिं ज्ञायते तदर्थम् अेताः कथा युष्मत्स्यम् अयकथं; अस्मिन् जगति युष्माकं क्लेशो घटिष्यते किन्त्वक्लोभा भवत यतो मया जगज्जितं।

XVII

I ततः परं यीशुरेताः कथाः कथयित्वा स्वर्गं विलोक्यैतत् प्रार्थयत्, हे पितः समय उपस्थितवान्; यथा तव पुत्रस्तव मङ्गिमानं प्रकाशयति तदर्थं त्वं निजपुत्रस्य मङ्गिमानं प्रकाशय।

II त्वं योल्लोकान् तस्य हस्ते समर्पितवान् स यथा तेभ्योऽनन्तायुर् ददाति तदर्थं त्वं प्राणिमात्राणाम् अधिपतित्वभारं तस्मै दत्तवान्।

III यस्त्वम् अद्वितीयः सत्य ईश्वरस्त्वया प्रेरितश्च यीशुः प्रीष्ट अेतयोरुभयोः परियये प्राप्तेऽनन्तायुर् भवति।

IV त्वं यस्य कर्म्मणो भारं मह्यं दत्तवान्, तत् सम्पन्नं कृत्वा जगत्यस्मिन् तव मङ्गिमानं प्रकाशयं।

V अतयेव हे पित ऋगत्यविद्यमाने त्वया सह तिष्ठतो मम यो मडिमासीत् सम्प्रति तव समीपे मां तं मडिमानं प्रापय।

VI अन्यय्य त्वम् अतज्जगतो याल्लोकान् मह्यम् अददा अहं तेभ्यस्तव नाम्नस्तत्त्वज्ञानम् अददां, ते तवैवासन्, त्वं तान् मह्यमददाः, तस्मात्ते तवोपदेशम् अगृह्णन्।

VII त्वं मह्यं यत् किञ्चिद् अददास्तत्सर्वं त्वत्तो ज्ञायते इत्यधुनाज्ञानम्।

VIII मह्यं यमुपदेशम् अददा अहमपि तेभ्यस्तमुपदेशम् अददां तेपि तमगृह्णन् त्वत्तोहं निर्गत्य त्वया प्रेरितोभवम् अत्र य व्यश्वसन्।

IX तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं जगतो लोकनिमित्तं न प्रार्थये किन्तु याल्लोकान् मह्यम् अददास्तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं यतस्ते तवैवासते।

X ये मम ते तव ये य तव ते मम तथा तै र्भम मडिमा प्रकाशयते।

XI साम्प्रतम् अस्मिन् जगति ममावस्थितेः शेषम् अभवत् अहं तव समीपं गच्छामि किन्तु ते जगति स्थास्यन्ति; हे पवित्र पितरावयो र्थैकत्वमास्ते तथा तेषामप्येकत्वं भवति तदर्थं याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् स्वनाम्ना रक्ष।

XII यावन्ति दिनानि जगत्यस्मिन् तैः सहाहमासं तावन्ति दिनानि तान् तव नाम्नाहं रक्षितवान्; याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् सर्वान् अहमरक्षं, तेषां मध्ये केवलं विनाशपात्रं हारितं तेन धर्मपुस्तकस्य वयनं प्रत्यक्षं भवति।

XIII किन्त्वधुना तव सन्निधिं गच्छामि मया यथा तेषां सम्पूर्णांनन्दो भवति तदर्थमहं जगति तिष्ठन् अेताः कथा अकथयम्।

XIV तवोपदेशं तेभ्योऽददां जगता सह यथा मम सम्बन्धो नास्ति तथा जजता सह तेषामपि सम्बन्धाभावाज् जगतो लोकास्तान् ऋतीयन्ते।

XV त्वं जगतस्तान् गृह्णासि न प्रार्थये किन्त्वशुभाद् रक्षेति प्रार्थयेऽहम्।

XVI अहं यथा जगत्सम्बन्धीयो न भवामि तथा तेपि जगत्सम्बन्धीया न भवन्ति।

XVII तव सत्यकथया तान् पवित्रीकुरु तव वाक्यमेव सत्यं।

XVIII त्वं यथा मां जगति प्रैरयस्तथाहमपि तान् जगति प्रैरयं।

XIX तेषां हितार्थं यथाहं स्वं पवित्रीकरोमि तथा सत्यकथया तेपि पवित्रीभवन्तु।

XX केवलं अेतेषामर्थे प्रार्थयेऽहम् इति न किन्त्वेतेषामुपदेशेन ये जना मयि विश्वसिष्यन्ति तेषामप्यर्थे प्रार्थयेऽहम्।

XXI हे पितस्तेषां सर्वेषाम् अेकत्वं भवतु तव यथा मयि मम य यथा त्वय्येकत्वं तथा तेषामप्यावयोरेकत्वं भवतु तेन त्वं मां प्रेरितवान् इति जगतो लोकाः प्रतियन्तु।

XXII यथावयोरेकत्वं तथा तेषामप्येकत्वं भवतु तेष्वहं मयि य त्वम् इत्थं तेषां सम्पूर्णेकत्वं भवतु, त्वं प्रेरितवान् त्वं मयि यथा प्रीयसे य तथा तेष्वपि प्रीतवान् अेतद्यथा जगतो लोका ज्ञानन्ति।

XXIII तदर्थं त्वं यं मडिमानं मह्यम् अददास्तं मडिमानम् अहमपि तेभ्यो दत्तवान्।

XXIV हे पित जगतो निर्माणात् पूर्वं मयि स्नेहं कृत्वा यं मडिमानं दत्तवान् मम तं मडिमानं यथा ते पश्यन्ति तदर्थं याल्लोकान् मह्यं दत्तवान् अहं यत्र तिष्ठामि तेपि यथा तत्र तिष्ठन्ति ममैषा वाञ्छा।

XXV हे यथार्थिक पित जगतो लोकैस्त्वय्यज्ञातेपि त्वामहं ज्ञाने त्वं मां प्रेरितवान् इतीमे शिष्या ज्ञानन्ति।

XXVI यथाहं तेषु तिष्ठामि तथा मयि येन प्रेम्ना प्रेमाकरोस्तत् तेषु तिष्ठति तदर्थं तव नामाहं तान् ज्ञापितवान् पुनरपि ज्ञापयिष्यामि।

XVIII

I ताः कथाः कथयित्वा यीशुः शिष्यानादाय किद्रोन्नामकं स्रोत उत्तीर्य शिष्यैः सः सः तत्रत्योद्यानं प्राविशत्।

II किन्तु विश्वासघातियिडूदास्तत् स्थानं परियीयते यतो यीशुः शिष्यैः सार्द्धं कदायित् तत् स्थानम् अगच्छत्।

III तदा स यिडूदाः सैन्यगणं प्रधानयाजकानां किंशुशिनाञ्च पदातिगणञ्च गृहीत्वा प्रदीपान् उल्कान् अस्त्राणि यादाय तस्मिन् स्थाने उपस्थितवान्।

IV स्वं प्रति यद् घटिष्यते तज्ज्ञात्वा यीशुरग्रेसरः सन् तानपृच्छत् कं गवेषयथ?

V ते प्रत्यवदन् नासरतीयं यीशुं; ततो यीशुरवादीद् अहमेव सः; तैः सः विश्वासघाती यिडूदाश्चातिष्ठत्।

VI तदाहमेव स तस्यैतां कथां श्रुत्वैव ते पश्चादेत्य भूमौ पतिताः।

VII ततो यीशुः पुनरपि पृष्ठवान् कं गवेषयथ? ततस्ते प्रत्यवदन् नासरतीयं यीशुं।

VIII तदा यीशुः प्रत्युदितवान् अहमेव स एमां कथामकथयम्; यदि मामन्विच्छथ तर्हिमान् गन्तुं मा वारयता।

IX एतं भूते मह्यं याल्लोकान् अददास्तेषाम् अेकमपि नाहारयम् एमां यां कथां स स्वयमकथयत् सा कथा सकृदा ज्ञाता।

X तदा शिमोन्पितरस्य निकटे भङ्गस्थितेः स तं निष्कोषं कृत्वा मडायाजकस्य माल्वनमानं दासम् आहृत्य तस्य दक्षिणार्कं छिन्नवान्।

XI ततो यीशुः पितरम् अवदत्, भङ्गं कोषे स्थापय मम पिता मह्यं पातुं यं कंसम् अददात् तेनाहं किं न पास्यामि?

XII तदा सैन्यगणः सेनापति र्गिडूदीयानां पदातयश्च यीशुं धृत्वा बद्ध्वा डानन्नाम्नः कियङ्काः श्वशुरस्य समीपं प्रथमम् अनयन्।

XIII स कियङ्कास्तस्मिन् वत्सरे मडायाजत्वपदे नियुक्तः

XIV सन् साधारणलोकानां मङ्गलार्थम् अेकजनस्य मरणमुचितम् एति यिडूदीयैः सार्द्धम् अमन्त्रयत्।

XV तदा शिमोन्पितरोऽन्यैकशिष्यश्च यीशोः पश्चाद् अगच्छतां तस्यान्यशिष्यस्य मडायाजकेन परिचितत्वात् स यीशुना सः मडायाजकस्याट्टालिकां प्राविशत्।

XVI किन्तु पितरो बहिर्द्वारस्य समीपेऽतिष्ठद् अतमेव मडायाजकेन परिचितः स शिष्यः पुनर्बहिर्गत्वा दौवायिकायै कथयित्वा पितरम् अभ्यन्तरम् आनयत्।

XVII तदा स द्वाररक्षिका पितरम् अवदत् त्वं किं न तस्य मानवस्य शिष्यः? ततः सोवदद् अहं न भवामि।

XVIII ततः परं यत्स्थाने दासाः पदातयश्च शीतलेतोरङ्गारैर्वह्निं प्रज्वाल्य तापं सेवितवन्तस्तत्स्थाने पितरस्तिष्ठन् तैः सः वह्नितापं सेवितुम् आरभता।

XIX तदा शिष्येषूपदेशे य मडायाजकेन यीशुः पृष्ठः

XX सन् प्रत्युक्तवान् सर्वलोकानां समक्षं कथामकथयं गुप्तं कामपि कथां न कथयित्वा यत् स्थानं यिडूदीयाः सततं गच्छन्ति तत्र भजनगोळे मन्दिरे याशिक्षयां

XXI मत्तः कुतः पृच्छसि? ये जना मद्गुपदेशम् अशृण्वन् तानेव पृच्छ यद्यद् अवदं ते तत् ज्ञानिन्ता।

XXII तदेतं प्रत्युदितत्वात् निकटस्थपदाति र्गीशुं यपेटेनाहृत्य व्याहरत् मडायाजकम् अवं प्रतिवदसि?

XXIII તતો યીશુઃ પ્રતિગદ્ધિતવાન્ યદ્યથાર્થમ્ અચક્રથં તર્હિં તસ્યાયથાર્થસ્ય પ્રમાણં દેહિં, કિન્તુ યદિ યથાર્થં તર્હિં કુતો હેતો મામ્ અતાડયઃ?

XXIV પૂર્વ્વં હાનન્ સબન્ધનં તં કિયક્રામહાયાજકસ્ય સમીપં પ્રૈષયત્।

XXV શિમોન્પિતરસ્તિષ્ઠન્ વહ્નિતાપં સેવતે, એતસ્મિન્ સમયે કિયન્તસ્તમ્ અપૃચ્છન્ ત્વં કિમ્ એતસ્ય જનસ્ય શિષ્યો ન? તતઃ સોપહ્નુત્યાબ્રવીદ્ અહં ન ભવામિ।

XXVI તદા મહાયાજકસ્ય યસ્ય દાસસ્ય પિતરઃ કર્ણમચ્છિનત્ તસ્ય કુટુમ્બઃ પ્રત્યુદ્ધિતવાન્ ઉદાને તેન સહ તિષ્ઠન્તં ત્વાં કિં નાપશ્યં?

XXVII કિન્તુ પિતરઃ પુનરપહ્નુત્ય કથિતવાન્; તદાનીં કુક્કુટોડરૌત્।

XXVIII તદનન્તરં પ્રત્યૂષે તે કિયક્રાગુહાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશુમ્ અનયન્ કિન્તુ યસ્મિન્ અશુચિત્વે જાતે તે નિસ્તારોત્સવે ન ભોક્તવ્યં, તસ્ય ભયાદ્ ચિહ્નૂદીયાસ્તદ્ગૃહં નાવિશન્।

XXIX અપરં પીલાતો બહિરાગત્ય તાન્ પૃષ્ઠવાન્ એતસ્ય મનુષ્યસ્ય કં દોષં વદથ?

XXX તદા તે પેત્યવદન્ દુષ્કર્મકારિણિ ન સતિ ભવતઃ સમીપે નૈનં સમાર્પયિષ્યામઃ।

XXXI તતઃ પીલાતોડવદદ્ યૂયમેનં ગૃહીત્વા સ્વેષાં વ્યવસ્થયા વિચારયતા તદા ચિહ્નૂદીયાઃ પ્રત્યવદન્ કસ્યાપિ મનુષ્યસ્ય પ્રાણદણ્ડં કર્તું નાસ્માકમ્ અધિકારોડસ્તિ।

XXXII એવં સતિ યીશુઃ સ્વસ્ય મૃત્યૌ યાં કથાં કથિતવાન્ સા સફલાભવત્।

XXXIII તદનન્તરં પીલાતઃ પુનરપિ તદ્ રાજગૃહં ગત્વા યીશુમાહૂય પૃષ્ઠવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નૂદીયાનાં રાજા?

XXXIV યીશુઃ પ્રત્યવદત્ ત્વમ્ એતાં કથાં સ્વતઃ કથયસિ કિમન્યઃ કશ્ચિન્ મયિ કથિતવાન્?

XXXV પીલાતોડવદદ્ અહં કિં ચિહ્નૂદીયઃ? તવ સ્વદેશીયા વિશેષતઃ પ્રધાનયાજકા મમ નિકટે ત્વાં સમાર્પયન્, ત્વં કિં કૃતવાન્?

XXXVI યીશુઃ પ્રત્યવદત્ મમ રાજ્યમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયં ન ભવતિ યદિ મમ રાજ્યં જગત્સમ્બન્ધીયમ્ અભવિષ્યત્ તર્હિં ચિહ્નૂદીયાનાં હસ્તેષુ યથા સમર્પિતો નાભવં તદર્થં મમ સેવકા અયોત્સ્યન્ કિન્તુ મમ રાજ્યમ્ ઐહિકં ના

XXXVII તદા પીલાતઃ કથિતવાન્, તર્હિં ત્વં રાજા ભવસિ? યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ ત્વં સત્યં કથયસિ, રાજાહં ભવામિ; સત્યતાયાં સાક્ષ્યં દાતું જનિં ગૃહીત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્, તસ્માત્ સત્યધર્મપક્ષપાતિનો મમ કથાં શૃણવન્તિ।

XXXVIII તદા સત્યં કિં? એતાં કથાં પષ્ટવા પીલાતઃ પુનરપિ બહિર્ગત્વા ચિહ્નૂદીયાન્ અભાષત, અહં તસ્ય કમપ્યપરાધં ન પ્રાપ્નોમિ।

XXXIX નિસ્તારોત્સવસમયે યુષ્માભિરભિરુચિત એકો જનો મયા મોચયિતવ્ય એષા યુષ્માકં રીતિરસ્તિ, અતએવ યુષ્માકં નિકટે ચિહ્નૂદીયાનાં રાજાનં કિં મોચયામિ, યુષ્માકમ્ ઇચ્છા કા?

XL તદા તે સર્વે રુવન્તો વ્યાહરન્ એનં માનુષં નહિ બરબ્બાં મોચયા કિન્તુ સ બરબ્બા દસ્યુરાસીત્।

XIX

I પીલાતો યીશુમ્ આનીય કશયા પ્રાહારયત્।

II પશ્રાત્ સેનાગણઃ કણ્ટકનિર્મિતં મુકુટં તસ્ય મસ્તકે સમાર્પ્ય વાત્તાકીવર્ણં રાજપરિચ્છદં પરિધાપ્ય,

III હે ચિહ્નૂદીયાનાં રાજન્ નમસ્કાર ઇત્યુક્ત્વા તં ચપેટેનાહન્તુમ્ આરભતા

IV तदा पीलातः पुनरपि बहिर्गत्वा लोकान् अवदत्, अस्य कमध्यपराधं न लभेऽहं, पश्यत तद् युष्मान् ज्ञापयितुं युष्माकं सन्निधौ बहिरेनम् आनयामि।

V ततः परं यीशुः कण्टकमुकुटवान् वार्त्ताकीवर्णवसनवांश्च बहिरागच्छत्। ततः पीलात उक्तवान् अनेन मनुष्यं पश्यता।

VI तदा प्रधानयाजकाः पदातयश्च तं दृष्ट्वा, अनेन कुशे विध, अनेन कुशे विध, एत्युक्त्वा रवितुं आरभन्ता। ततः पीलातः कथितवान् यूयं स्वयम् अनेन नीत्वा कुशे विधत, अहम् अेतस्य कमध्यपराधं न प्राप्तवान्।

VII यिडूदीयाः प्रत्यवदन् अस्माकं या व्यवस्थास्ते तदनुसारेणास्य प्राण्डनम् उचितं यतोयं स्वम् ईश्वरस्य पुत्रमवदत्।

VIII पीलात एमां कथां श्रुत्वा मडात्रासयुक्तः।

IX सन् पुनरपि राजगृह आगत्य यीशुं पृष्टवान् त्वं कुत्रत्यो लोकः? किन्तु यीशस्तस्य किमपि प्रत्युत्तरं नावदत्।

X १० ततः पीलात् कथितवान् त्वं किं मया साद्धं न संलपिष्यसि? त्वां कुशे वेधितुं वा भोययितुं शक्ति र्भमास्ते एति किं त्वं न जानासि? तदा यीशुः प्रत्यवदद् ईश्वरेणाद्यत्वं ममोपरि तव किमध्यधिपतित्वं न विद्यते, तथापि यो ज्ञानो मां तव हस्ते समार्पयत् तस्य मडापातकं ज्ञातम्।

XI तदा यीशुः प्रत्यवदद् ईश्वरेणाद्यत्वं ममोपरि तव किमध्यधिपतित्वं न विद्यते, तथापि यो ज्ञानो मां तव हस्ते समार्पयत् तस्य मडापातकं ज्ञातम्।

XII तदारभ्य पीलातस्तं भोययितुं येषितवान् किन्तु यिडूदीया रुवन्तो व्याडरन् यदीमं मानवं त्यजसि तर्हि त्वं कैसरस्य मित्रं न भवसि, यो ज्ञानः स्वं राजानं वक्ति सअेव कैसरस्य विरुद्धां कथां कथयति।

XIII अेतान् कथां श्रुत्वा पीलातो यीशुं बहिरानीय निस्तारोत्सवस्य आसादनदिनस्य द्वितीयप्रहारात् पूर्वं प्रस्तरबन्धननाम्नि स्थाने डर्थात् एभ्रीयभाषया यद् गब्विथा कथ्यते तस्मिन् स्थाने विचारासन उपाविशत्।

XIV अनन्तरं पीलातो यिडूदीयान् अवदत्, युष्माकं राजानं पश्यता।

XV किन्तु अनेन दूरीकुरु, अनेन दूरीकुरु, अनेन कुशे विध, एति कथां कथयित्वा ते रवितुम् आरभन्त; तदा पीलातः कथितवान् युष्माकं राजानं किं कुशे वेधिष्यामि? प्रधानयाजका उत्तरम् अवदन् कैसरं विना कोपि राजास्माकं नास्ति।

XVI ततः पीलातो यीशुं कुशे वेधितुं तेषां हस्तेषु समार्पयत्, ततस्ते तं धृत्वा नीतवन्तः।

XVII ततः परं यीशुः कुशं वदन् शिरःकपालम् अर्थाद् यद् एभ्रीयभाषया गुल्गुलतां वदन्ति तस्मिन् स्थाने उपस्थितः।

XVIII ततस्ते मध्यस्थाने तं तस्योभयपार्श्वे द्वावपरौ कुशेऽविधन्।

XIX अपरम् अेष यिडूदीयानां राजा नासरतीययीशुः, एति विज्ञापनं लिपित्वा पीलातस्तस्य कुशोपरि समयोजयत्।

XX सा लिपिः एभ्रीययूनानीयरोमीयभाषाभि लिपिता; यीशोः कुशवेधनस्थानं नगरस्य समीपं, तस्माद् बडवो यिडूदीयास्तां पठितुम् आरभन्ता।

XXI यिडूदीयानां प्रधानयाजकाः पीलातमिति न्यवेदयन् यिडूदीयानां राजेति वाक्यं न किन्तु अेष स्वं यिडूदीयानां राजानम् अवदद् एत्थं लिपत्।

XXII ततः पीलात उत्तरं दत्तवान् यल्लेभनीयं तल्लिपितवान्।

XXIII ઇત્યં સેનાગણો યીશું કુશે વિધિત્વા તસ્ય પરિઘેયવસ્ત્રં ચતુરો ભાગાન્ કૃત્વા એકૈકસેના એકૈકભાગમ્ અગૃહ્ણત્ તસ્યોત્તરીયવસ્ત્રાગૃહ્ણત્ કિન્તૂત્તરીયવસ્ત્રં સૂચિસેવનં વિના સર્વમ્ ઊતં।

XXIV તસ્માત્તે વ્યાહરન્ એતત્ કઃ પ્રાપ્સ્યતિ? તન્ન ખણ્ડયિત્વા તન્ન ગુટિકાપાતં કર્વામા વિભજન્તેડઘરીયં મે વસનં તે પરસ્પરં મમોત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ ચા ઇતિ યદ્ધાક્યં ધર્મપુસ્તકે લિખિતમાસ્તે તત્ સેનાગણોનેત્યં વ્યવહરણાત્ સિદ્ધમભવત્।

XXV તદાનીં યીશો માર્તા માતુ ભંગિની ચ યા ક્લિયપા ભાર્ય્યા મરિયમ્ મગ્દલીની મરિયમ્ ચ એતાસ્તસ્ય કુશસ્ય સન્નિધૌ સમતિષ્ઠન્।

XXVI તતો યીશુઃ સ્વમાતરં પ્રિયતમશિષ્યઞ્ચ સમીપે દણ્ડાયમાનો વિલોક્ય માતરમ્ અવદત્, હે યોષિદ્ એનં તવ પુત્રં પશ્ય,

XXVII શિષ્યન્ત્વવદત્, એનાં તવ માતરં પશ્યા તતઃ સ શિષ્યસ્તદ્દટિકાયાં તાં નિજગૃહં નીતવાન્।

XXVIII અનન્તરં સર્વં કર્માધુના સમ્પન્નમભૂત્ યીશુરિતિ જ્ઞાત્વા ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં યથા સિદ્ધં ભવતિ તદર્થમ્ અકથયત્ મમ પિપાસા જાતા।

XXIX તતસ્તસ્મિન્ સ્થાને અમ્લરસેન પૂર્ણપાત્રસ્થિત્યા તે સ્પન્નમેકં તદમ્લરસેનાદ્રીકૃત્ય એસોબ્નલે તદ્ યોજયિત્વા તસ્ય મુખસ્ય સન્નિધાવસ્થાપયન્।

XXX તદા યીશુરમ્લરસં ગૃહીત્વા સર્વં સિદ્ધમ્ ઇતિ કથાં કથયિત્વા મસ્તકં નમયન્ પ્રાણાન્ પર્યત્યજત્।

XXXI તદ્વિનમ્ આસાદ્નદિનં તસ્માત્ પરેડહનિ વિશ્રામવારે દેહા યથા કુશોપરિ ન તિષ્ઠન્તિ, યતઃ સ વિશ્રામવારો મહાદિનમાસીત્, તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ પીલાતનિકટં ગત્વા તેષાં પાદભજ્જનસ્ય સ્થાનાન્તરનયનસ્ય ચાનુમતિં પ્રાર્થયન્તા।

XXXII અતઃ સેના આગત્ય યીશુના સહ કુશે હતયોઃ પ્રથમદ્વિતીયચોરયોઃ પાદાન્ અભજ્જન્;

XXXIII કિન્તુ યીશોઃ સન્નિધિં ગત્વા સ મૃત ઇતિ દૃષ્ટ્વા તસ્ય પાદૌ નાભજ્જન્।

XXXIV પશ્ચાદ્ એકો યોદ્ધા શૂલાઘાતેન તસ્ય કુક્ષિમ્ અવિધત્ તત્ક્ષણાત્ તસ્માદ્ રક્તં જલઞ્ચ નિરગચ્છત્।

XXXV યો જનોડસ્ય સાક્ષ્યં દદાતિ સ સ્વયં દૃષ્ટવાન્ તસ્યેદં સાક્ષ્યં સત્યં તસ્ય કથા યુષ્માકં વિશ્વાસં જનયિતું યોગ્યા તત્ સ જાનાતિ।

XXXVI તસ્યૈકમ્ અસ્ઘ્યપિ ન ભંક્ષયતે,

XXXVII તદ્દદ્ અન્યશાસ્ત્રેપિ લિખ્યતે, યથા, "દૃષ્ટિપાતં કરિષ્યન્તિ તેડવિધન્ યન્તુ તમ્પ્રતિ।"

XXXVIII અરિમથીયનગરસ્ય યૂષ્કનામા શિષ્ય એક આસીત્ કિન્તુ ચિહ્નદીયેભ્યો ભયાત્ પ્રકાશિતો ન ભવતિ; સ યીશો દેહં નેતું પીલાતસ્થાનુમતિં પ્રાર્થયત, તતઃ પીલાતેનાનુમતે સતિ સ ગત્વા યીશો દેહમ્ અનયત્।

XXXIX અપરં યો નિકદીમો રાત્રૌ યીશોઃ સમીપમ્ અગચ્છત્ સોપિ ગન્ધરસેન મિશ્રિતં પ્રાયેણ પશ્ચાશ્તસેટકમગુરં ગૃહીત્વાગચ્છત્।

XL તતસ્તે ચિહ્નદીયાનાં શ્મશાને સ્થાપનરીત્યનુસારેણ તત્સુગન્ધિદ્રવ્યેણ સહિતં તસ્ય દેહં વસ્ત્રેણાવેષ્ટયન્।

XLI અપરઞ્ચ યત્ર સ્થાને તં કુશેડવિધન્ તસ્ય નિકટસ્થોઘાને યત્ર કિમપિ મૃતદેહં કદાપિ નાસ્થાપ્યત તાદૃશમ્ એકં નૂતનં શ્મશાનમ્ આસીત્।

XLII यिडूदीयानाम् आसादनदिनागमनात् ते तस्मिन् समीपस्थश्मशाने यीशुम् अशाययन्।

XX

I अनन्तरं सप्ताहस्य प्रथमदिने ऽतिप्रत्यूषे ऽन्धकारे तिष्ठति मग्दलीनी मरियम् तस्य श्मशानस्य निकटे गत्वा श्मशानस्य मुष्मात् प्रस्तरमपसारितम् अपश्यत्।

II पश्चाद् धावित्वा शिमोन्पितराय यीशोः प्रियतमशिष्याय येदम् अकथयत्, लोकाः श्मशानात् प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् तद् वक्तुं न शक्नोमि।

III अतः पितरः सोन्यशिष्यश्च बर्हिर् भुत्वा श्मशानस्थानं गन्तुम् आरभेतां।

IV उभयोर्धावतोः सोन्यशिष्यः पितरं पश्चात् त्यक्त्वा पूर्वं श्मशानस्थान उपस्थितवान्।

V तदा प्रह्वीभूय स्थापितवस्त्राणि दृष्टवान् किन्तु न प्राविशत्।

VI अपरं शिमोन्पितर आगत्य श्मशानस्थानं प्रविश्य

VII स्थापितवस्त्राणि मस्तकस्य वस्त्रञ्च पृथक् स्थानान्तरे स्थापितं दृष्टवान्।

VIII ततः श्मशानस्थानं पूर्वंम् आगतो योन्यशिष्यः सोपि प्रविश्य तादृशं दृष्टा व्यश्रसीत्।

IX यतः श्मशानात् स उत्थापयितव्य अेतस्य धर्मपुस्तकवयनस्य भावं ते तदा वोढुं नाश-कुवन्।

X अनन्तरं तौ द्वौ शिष्यौ स्वं स्वं गृहं परावृत्यागच्छताम्।

XI ततः परं मरियम् श्मशानद्वारस्य बर्हिः स्थित्वा रोदितुम् आरभत ततो रुदती प्रह्वीभूय श्मशानं विलोड्य

XII यीशोः शयनस्थानस्य शिरःस्थाने पदतले य द्वयोर्द्विशो द्वौ स्वर्गीयदूतावुपविष्टौ समपश्यत्।

XIII तौ पृष्ठवन्तौ डे नारि कुतो रोदिषि? सावदत् लोका मम प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् एति न जानामि।

XIV एत्युक्त्वा मुषं परावृत्य यीशुं दृष्टायमानम् अपश्यत् किन्तु स यीशुरिति सा ज्ञातुं नाशक्नोत्।

XV तदा यीशुस्ताम् अपृच्छत् डे नारि कुतो रोदिषि? कं वा मृगयसे? ततः सा तम् उद्यानसेवकं ज्ञात्वा व्याहरत्, डे मडेच्छ त्वं यदीतः स्थानात् तं नीतवान् तर्हि कुत्रास्थापयस्तद् वद तत्स्थानात् तम् आनयामि।

XVI तदा यीशुस्ताम् अवदत् डे मरियम् ततः सा परावृत्य प्रत्यवदत् डे रब्बूनी अर्थात् डे गुरो।

XVII तदा यीशुरवदत् मां मा धर, एदानीं पितुः समीपे उर्द्विध्वगमनं न करोमि किन्तु यो मम युष्माकञ्च पिता मम युष्माकञ्चेध्वरस्तस्य निकट उर्द्विध्वगमनं कर्तुम् उद्यतोस्मि, एमां कथां त्वं गत्वा मम भ्रातृगणं ज्ञापय।

XVIII ततो मग्दलीनीमरियम् तत्क्षणाद् गत्वा प्रभुस्तस्यै दर्शनं दत्त्वा कथा अेता अकथयद् एति वार्ता शिष्येभ्योऽकथयत्।

XIX ततः परं सप्ताहस्य प्रथमदिनस्य सन्ध्यासमये शिष्या अेकत्र मिलित्वा यिडूदीयेभ्यो भिया द्वाररुद्धम् अकुर्वन्, अेतस्मिन् काले यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयद् युष्माकं कल्याणं भूयात्।

XX एत्युक्त्वा निजहस्तं कुक्षिञ्च दर्शितवान्, ततः शिष्याः प्रभुं दृष्ट्वा दृष्ट्वा अभवन्।

XXI यीशुः पुनरवदद् युष्माकं कल्याणं भूयात् पिता यथा मां प्रैषयत् तथाहमपि युष्मान् प्रेषयामि

XXII एत्युक्त्वा स तेषामुपरि दीर्घप्रश्वासं दत्त्वा कथितवान् पवित्रम् आत्मानं गृह्णीता

XXIII यूयं येषां पापानि मोययिष्यथ ते मोययिष्यन्ते येषाञ्च पापाति न मोययिष्यथ ते न मोययिष्यन्ते।

XXIV द्वादशमध्ये गणितो यमञ्जो थोमानामा शिष्यो यीशोरागमनकालै तैः सार्द्धं नासीत्।

XXV अतो वयं प्रभुम् अपश्यामेति वाक्येऽन्यशिष्यैरुक्ते सोवदत्, तस्य हस्तयो लौडकीलकानां चिह्नं न विलोक्य तच्चिह्नम् अङ्गुल्या न स्पृष्ट्वा तस्य कुक्षौ हस्तं नारोप्य याहं न विश्वसिष्यामि।

XXVI अपरम् अष्टमेऽह्नि गते सति थोमासहितः शिष्यगण एकेत्र मिलित्वा द्वारं रुद्ध्वाभ्यन्तर आसीत्, अतर्हि यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयत्, युष्माकं कुशलं भूयात्।

XXVII पश्चात् थामै कथितवान् त्वम् अङ्गुलीम् अत्रार्पयित्वा मम करौ पश्य करं प्रसार्य मम कुक्षावर्षय नाविश्वस्य।

XXVIII तदा थोमा अवदत्, हे मम प्रभो हे मदीश्वरा

XXIX यीशुरकथयत्, हे थोमा मां निरीक्ष्य विश्वसिषि ये न दृष्ट्वा विश्वसन्ति तत्रेव धन्याः।

XXX अतदन्यानि पुस्तकेऽस्मिन् अलिप्पितानि बहून्याश्चर्यकर्माणि यीशुः शिष्याणां पुरस्ताद् अकरोत्।

XXXI किन्तु यीशुरीश्वरस्याभिषिक्तः सुत अवेति यथा यूयं विश्वसिथ विश्वस्य य तस्य नाम्ना परमायुः प्राप्नुथ तदर्थम् अेतानि सर्वाण्यलिष्यन्त।

XXI

I ततः परं तिब्बिरियाजलधेस्तटे यीशुः पुनरपि शिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् दर्शनस्याभ्यानमिदम्।

II शिमोन्पितरः यमञ्जथोमा गालीलीयकान्नानगरनिवासी निथनेल् सिवदेः पुत्रावन्थौ द्वौ शिष्यौ यैतेष्वेकत्र मिलितेषु शिमोन्पितरोऽकथयत् मत्स्यान् धर्तुं यामि।

III ततस्ते व्याडरन् तर्हि वयमपि त्वया सार्द्धं यामः तदा ते बडिर्गताः सन्तः क्षिप्रं नावम् आरोहन् किन्तु तस्यां रञ्ज्याम् एकमपि न प्राप्नुवन्।

IV प्रभाते सति यीशुस्तटे स्थितवान् किन्तु स यीशुरिति शिष्या ज्ञातुं नाशङ्नुवन्।

V तदा यीशुरपृच्छत्, हे वत्सा सन्निधौ किञ्चित् जाद्यद्रव्यम् आस्ते? तेऽवदन् किमपि नास्ति।

VI तदा सोऽवदत् नौकाया दक्षिणपार्श्वे जालं निक्षिपत ततो लप्स्यध्वे, तस्मात् तै निक्षिप्ते जाले मत्स्या अेतावन्तोऽपतन् येन ते जालमाकृष्य नोत्तोलयितुं शक्ताः।

VII तस्माद् यीशोः प्रियतमशिष्यः पितरायाकथयत् अेष प्रभु भवेत्, अेष प्रभुरिति वाचं श्रुत्वैव शिमोन् नञ्जताडेतो मत्स्यधारिण उत्तरीयवस्त्रं परिधाय ह्रदं प्रत्युदलम्बयत्।

VIII अपरे शिष्या मत्स्यैः सार्द्धं जालम् आकर्षन्तः क्षुद्रनौकां वाडयित्वा कूलमानयन् ते कूलाद् अतिदूरे नासन् द्विशतहस्तेभ्यो दूर आसन् एत्यनुमीयते।

IX तीरं प्राप्तेस्तैस्त्र प्रञ्चवलिताग्निस्तदुपरि मत्स्याः पूपाश्च दृष्टाः।

X ततो यीशुरकथयद् यान् मत्स्यान् अधरत तेषां कतिपयान् आनयता।

XI અતઃ શિમોન્પિતરઃ પરાવૃત્ય ગત્વા બૃહદ્વિસ્ત્રિપચ્ચાશદધિકશતમત્સ્યૈઃ પરિપૂર્ણં તજ્જાલમ્ આકૃષ્યોદતોલયત્ કિન્ત્વેતાવદ્વિર્મત્સ્યૈરપિ જાલં નાછિદતી

XII અનન્તરં યીશુસ્તાન્ અવાદીત્ યૂયમાગત્ય ભુંગધ્વં; તદા સએવ પ્રભુરિતિ જ્ઞાતત્વાત્ ત્વં કઃ? ઇતિ પ્રષ્ટું શિષ્યાણાં કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા નાભવત્|

XIII તતો યીશુરાગત્ય પૂપાન્ મત્સ્યાંશ્ચ ગૃહીત્વા તેભ્યઃ પર્યવેષયત્|

XIV ઇત્યં શ્મશાનાદુત્થાનાત્ પરં યીશુઃ શિષ્યેભ્યસ્તૃતીયવારં દર્શનં દત્તવાન્|

XV ભોજને સમાપ્તે સતિ યીશુઃ શિમોન્પિતરં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિમ્ એતેભ્યોધિકં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉદિતવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત્ તર્હિ મમ મેષશાવકગણાં પાલયા

XVI તતઃ સ દ્વિતીયવારં પૃષ્ટવાન્ હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉક્તવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત તર્હિ મમ મેષગણાં પાલયા

XVII પશ્ચાત્ સ તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? એતદ્વાક્યં તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્ તસ્માત્ પિતરો દુઃખિતો ભૂત્વાડકથયત્ હે પ્રભો ભવતઃ કિમષ્યગોચરં નાસ્તિ ત્વય્યહં પ્રીયે તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તતો યીશુરવદત્ તર્હિ મમ મેષગણાં પાલયા

XVIII અહં તુભ્યં યથાર્થં કથયામિ યૌવનકાલે સ્વયં બદ્ધકટિ ર્યત્રેચ્છા તત્ર યાતવાન્ કિન્વિતઃ પરં વૃદ્ધે વયસિ હસ્તં વિસ્તારયિષ્યસિ, અન્યજનસ્ત્વાં બદ્ધ્વા યત્ર ગન્તું તવેચ્છા ન ભવતિ ત્વાં ધૃત્વા તત્ર નેષ્યતિ|

XIX ફલતઃ કીદૃશેન મરણેન સ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તદ્ બોધયિતું સ ઇતિ વાક્યં પ્રોક્તવાન્| ઇત્યુક્તે સતિ સ તમવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ|

XX યો જનો રાત્રિકાલે યીશો વૈક્ષોડવલમ્બ્ય, હે પ્રભો કો ભવન્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતીતિ વાક્યં પૃષ્ટવાન્, તં યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યં પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તં

XXI પિતરો મુખં પરાવર્ત્ય વિલોક્ય યીશું પૃષ્ટવાન્, હે પ્રભો એતસ્ય માનવસ્ય કીદૃશી ગતિ ભવિષ્યતિ?

XXII સ પ્રત્યવદત્, મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ|

XXIII તસ્માત્ સ શિષ્યો ન મરિષ્યતીતિ ભ્રાતૃગણમધ્યે કિંવદન્તી જાતા કિન્તુ સ ન મરિષ્યતીતિ વાક્યં યીશુ નાવદત્ કેવલં મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્તવાન્|

XXIV યો જન એતાનિ સર્વાણિ લિખિતવાન્ અત્ર સાક્ષ્યઞ્ચ દત્તવાન્ સએવ સ શિષ્યઃ, તસ્ય સાક્ષ્યં પ્રમાણમિતિ વયં જાનીમઃ|

XXV યીશુરેતેભ્યોડપરાણ્યપિ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ સર્વાણિ યદ્યૈકૈકં કૃત્વા લિખ્યન્તે તર્હિ ગ્રન્થા એતાવન્તો ભવન્તિ તેષાં ધારણે પૃથિવ્યાં સ્થાનં ન ભવતિ ઇતિ|

પ્રેરિતાનાં કર્મણામાખ્યાનં

I હે થિયફિલ, યીશુઃ સ્વમનોનીતાન્ પ્રેરિતાન્ પવિત્રેણાત્મના સમાદિશ્ય યસ્મિન્ દિને સ્વર્ગમારોહત્ યાં યાં ક્રિયામકરોત્ યદદ્ ઉપાદિશસ્ય તાનિ સર્વાણિ પૂર્વ્વ મયા લિખિતાનિ

II સ સ્વનિઘનદુઃખભોગાત્ પરમ્ અનેકપ્રત્યયક્ષપ્રમાણૌઃ સ્વં સજીવં દર્શયિત્વા

III ચત્વારિંશદિનાનિ યાવત્ તેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યો દર્શનં દત્ત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય વર્ણનમ અકરોત્

IV અનન્તરં તેષાં સભાં કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયં ચિરૂશાલમોડન્યત્ર ગમનમકૃત્વા યસ્તિન્ પિત્રાઙ્ગીકૃતે મમ વદનાત્ કથા અશુશુત તત્પ્રાપ્તિમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠતા

V યોહન્ જલે મજ્જિજતાવાન્ કિન્ત્વલ્પદિનમધ્યે યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથા

VI પશ્ચાત્ તે સર્વ્વે મિલિત્વા તમ્ અપૃચ્છન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિમિદાનીં પુનરપિ રાજ્યમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતિ?

VII તતઃ સોવદત્ યાન્ સર્વાન્ કાલાન્ સમયાંશ્ચ પિતા સ્વવશેડસ્થાપયત્ તાન્ જ્ઞાતું યુષ્માકમ્ અધિકારો ન જાયતે

VIII કિન્તુ યુષ્માસુ પવિત્રસ્યાત્મન આવિભાવિ સતિ યૂયં શક્તિં પ્રાપ્ય ચિરૂશાલમિ સમસ્તચિહ્નદાશોમિરોણદેશયોઃ પૃથિવ્યાઃ સીમાં યાવદ્ યાવન્તો દેશાસ્તેષુ યર્વ્વેષુ ચ મયિ સાક્ષ્યં દાસ્યથા

IX ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા સ તેષાં સમક્ષં સ્વર્ગં નીતોડભવત્, તતો મેઘમારુદ્ધ તેષાં દૃષ્ટેરગોચરોડભવત્

X યસ્મિન્ સમયે તે વિહાયસં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટ્યા તસ્ય તાદૃશમ્ ઉર્દ્ધ્વગમનમ્ અપશ્યન્ તસ્મિન્નેવ સમયે શુક્લવસ્ત્રૌ દ્વૌ જનૌ તેષાં સન્નિઘૌ દણ્ડાયમાનો કથિતવન્તૌ,

XI હે ગાલીલીયલોકા યૂયં કિમર્થં ગગણં પ્રતિ નિરીક્ષ્ય દણ્ડાયમાનાસ્તિષ્ઠથ? યુષ્માકં સમીપાત્ સ્વર્ગં નીતો યો યીશુસ્તં યૂયં યથા સ્વર્ગમ્ આરોહન્તમ્ અદર્શમ્ તથા સ પુનશ્ચાગમિષ્યતિ

XII તતઃ પરં તે જૈતુનનામ્નઃ પર્વતાદ્ વિશ્રામવારસ્ય પથઃ પરિમાણમ્ અર્થાત્ પ્રાયેણાદ્ધકોશં દુરસ્થં ચિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્યાગચ્છન્

XIII નગરં પ્રવિશ્ય પિતરો યાકૂબ્ યોહન્ આન્દ્રિયઃ ફિલિપઃ થોમા બર્થજમયો મથિરાલ્ફીયપુત્રો યાકૂબ્ ઉદ્યોગાી શિમોન્ યાકૂબો ભ્રાતા ચિહ્નદા એતે સર્વ્વે યત્ર સ્થાને પ્રવસન્તિ તસ્મિન્ ઉપરિતનપ્રકોષ્ઠે પ્રાવિશન્

XIV પશ્ચાદ્ ઇમે કિચત્યઃ સ્ત્રિયશ્ચ યીશો માર્તા મરિયમ્ તસ્ય ભ્રાતરશ્ચૈતે સર્વ્વ એકચિત્તીભૂત સતતં વિનયેન વિનયેન પ્રાર્થયન્તા

XV તસ્મિન્ સમયે તત્ર સ્થાને સાકલ્યેન વિંશત્યધિકશતં શિષ્યા આસન્ તતઃ પિતરસ્તેષાં મધ્યે તિષ્ઠન્ ઉક્તવાન્

XVI હે ભ્રાતૃગણ યીશુધારિણાં લોકાનાં પથદર્શકો યો ચિહ્નદાસ્તસ્મિન્ દાયુદા પવિત્ર આત્મા યાં કથાં કથયામાસ તસ્યાઃ પ્રત્યક્ષીભવનસ્યાવશ્યકત્વમ્ આસીત્

XVII સ જનોડસ્માકં મધ્યવર્તી સન્ અસ્યાઃ સેવાયા અંશમ્ અલભતા

XVIII तदनन्तरं कुकर्माणां लब्धं यन्मूल्यं तेन क्षेत्रमेकं क्रीतम् अपरं तस्मिन् अधोमुषे भूमौ पतिते सति तस्योदरस्य विदीर्णत्वात् सर्वा नाड्यो निरगच्छन्।

XIX अंतां कथां यिज्ञासन्निवासिनः सर्वे लोका विद्वान्ति; तेषां निजभाषया तत्क्षेत्रञ्च लब्ध्वा, अर्थात् रक्तक्षेत्रमिति विख्यातमास्ते।

XX अन्यस्य, निकेतनं तदीयन्तु शुन्यमेव भविष्यति। तस्य दृष्ट्ये निवासार्थं कोपि स्थास्यति नैव हि अन्येन एव जनस्तस्य पदं संप्राप्स्यति ध्रुवां एतत् गीतपुस्तके लिखितमास्ते।

XXI अतो योऽनो मञ्जुमन् आरभ्यास्माकं समीपात् प्रभो रीशोः स्वर्गरोडण्डिनं यावत् सोस्माकं मध्ये यावन्ति दिनानि यापितवान्।

XXII तावन्ति दिनानि ये मानवा अस्माभिः सार्द्धं तिष्ठन्ति तेषाम् अकेन जनेनास्माभिः सार्द्धं यीशोरुत्थाने साक्षिणा भवितव्यां।

XXIII अतो यस्य रूढि र्मुष्टो यं वर्षाब्देत्युक्त्वा लूयन्ति स यूषक् मतथिश्च द्वावेतौ पृथक् कृत्वा तं ईश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थ्य कथितवन्तः,

XXIV हे सर्वान्तर्यामिन् परमेश्वर, यिद्धुः सेवनप्रेरितत्वपदव्युत्तः

XXV सन् निजस्थानम् अगच्छत्, तत्पदं लब्धुम् अनयो ज्ञनयो मध्ये भवता कोऽभिरुचितस्तदस्मान् दर्शयतां।

XXVI ततो गुटिकापाटे कृते मतथिर्निरयीयत तस्मात् सोऽन्येषाम् अकादशानां प्रेरितानां मध्ये गणितो भवत्।

II

I अपरञ्च निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमे दिने समुपस्थिते सति ते सर्वे अकायितीभूय स्थानं अकस्मिन् मिलिता आसन्।

II अतस्मिन्नेव समयेऽकस्माद् आकाशात् प्रयङ्गात्पुत्रवायोः शब्दवद् अकः शब्द आगत्य यस्मिन् गृहे तं उपाविशन् तद् गृहं समस्तं व्याप्नोत्।

III ततः परं वह्निशिषास्वरूपा ज्वालाः प्रत्यक्षीभूय विभक्ताः सत्यः प्रतिज्जोर्द्ध्वे स्थगिता अभूवन्।

IV तस्मात् सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त आत्मा यथा वायितवान् तदनुसारेणान्यदेशीयानां भाषा उक्तवन्तः।

V तस्मिन् समये पृथिवीस्थसर्वदेशेभ्यो यिद्धीयमतवावल्म्बिनो लक्तलोका यिज्ञासन्निवासिनः प्रावसन्;

VI तस्याः कथायाः किं वदन्त्या ज्ञातत्वात् सर्वे लोका मिलित्वा निजनिजभाषया शिष्याणां कथाकथनं श्रुत्वा समुद्विग्ना अभूवन्।

VII सर्वत्रैव विस्मयापन्ना आश्चर्यान्विताश्च सन्तः परस्परं उक्तवन्तः पश्यत ये कथां कथयन्ति ते सर्वे गालीलीयलोकाः किं न भवन्ति?

VIII तर्हि वयं प्रत्येकशः स्वस्वजन्मदेशीयभाषाभिः कथा अंतेषां शृणुमः किमिदं?

IX पार्थी-मादी-अराम्भण्डरिभदेशनिवासिनो यिद्धुः-कप्पदकिया-पन्त-आशिया-

X कुगिया-पम्बुलिया-मिसरनिवासिनः कुरीणीनिकटवर्ति लूबीयप्रदेशनिवासिनो रोमनगराद् आगता यिद्धीयलोका यिद्धीयमतग्राहिणः क्रीतीया अराबीयादयो लोकाश्च ये वयम्

XI अस्माकं निजनिजभाषाभिरेतेषाम् ईश्वरीयमहाकर्मव्याख्यानं शृणुमः।

XII ઇત્યં તે સર્વએવ વિસ્મયાપન્નાઃ સન્દિગ્ધચિત્તાઃ સન્તઃ પરસ્પરમૂયુઃ, અસ્ય કો ભાવઃ?

XIII અપરે કેચિત્ પરિહસ્ય કથિતવન્ત એતે નવીનદ્રાક્ષારસેન મત્તા અભવન્

XIV તદા પિતર એકાદશભિ ઈર્જનૈઃ સાકં તિષ્ઠન્ તાલ્લોકાન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ અવદત્, હે ચિહ્નુદીયા હે ચિરૂશાલભ્નિવાસિનઃ સર્વે, અવધાન્ કૃત્વા મદીયવાક્યં બુધ્ધ્વાં

XV ઇદાનીમ્ એકયામાદ્ અધિકા વેલા નાસ્તિ તસ્માદ્ યૂયં યદ્ અનુમાય માનવા ઇમે મદ્યપાનેન મત્તાસ્તન્નાં

XVI કિન્તુ યોયેલ્ભવિષ્યદ્દકત્રૈતદ્વાક્યમુક્તં યથા,

XVII ઈશ્વરઃ કથયામાસ યુગાન્તસમયે ત્વહમ્ વર્ષિષ્યામિ સ્વમાત્માન્ સર્વપ્રાણ્યુપરિ ધ્રુવમ્ ભાવિવાક્યં વદિષ્યન્તિ કન્યાઃ પુત્રાશ્ચ વસ્તુતઃ પ્રત્યાદેશઞ્ચ પ્રાપ્સ્યન્તિ યુષ્માકં યુવમાનવાઃ તથા પ્રાચીનલોકાસ્તુ સ્વપ્નાન્ દ્રક્ષ્યન્તિ નિશ્ચિતં

XVIII વર્ષિષ્યામિ તદાત્માન્ દાસદાસીજનોપિરિ તેનૈવ ભાવિવાક્યં તે વદિષ્યન્તિ હિ સર્વશઃ

XIX ઊર્દ્ધ્વસ્થે ગગણે ચૈવ નીચસ્થે પૃથિવીતલે શોણિતાનિ બૃહદ્ભાનૂન્ ધનધૂમાદિકાનિ ચા ચિહ્નાનિ દર્શયિષ્યામિ મહાશ્ચર્યક્રિયાસ્તથા

XX મહાભયાનકસ્યૈવ તદ્દિનસ્ય પરેશિતુઃ પુરાગમાદ્ રવિઃ કૃષ્ણો રક્તશ્ચન્દ્રો ભવિષ્યતઃ

XXI કિન્તુ યઃ પરમેશસ્ય નામ્નિ સમ્પ્રાર્થયિષ્યતો સએવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ

XXII અતો હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયલોકાઃ સર્વે કથાયામેતસ્યામ્ મનો નિદધ્ધ્વાં નાસરતીયો યીશુરીશ્વરસ્ય મનોનીતઃ પુમાન્ એતદ્ ઈશ્વરસ્તત્કૃતૈરાશ્ચર્યાદ્ભૂતકર્મ્મભિ લક્ષણૈશ્ચ યુષ્માકં સાક્ષાદેવ પ્રતિપાદિતવાન્ ઇતિ યૂયં જાનીથા

XXIII તસ્મિન્ યીશૌ ઈશ્વરસ્ય પૂર્વનિશ્ચિતમન્ત્રણાનિરૂપણાનુસારેણ મૃત્યૌ સમર્પિતે સતિ યૂયં તં ધૃત્વા દુષ્ટલોકાનાં હસ્તૈઃ ક્રુશે વિધિત્વાહત

XXIV કિન્ત્વીશ્વરસ્તં નિધનસ્ય બન્ધનાન્મોચયિત્વા ઉદસ્થાપયત્ યતઃ સ મૃત્યુના બદ્ધસ્તિષ્ઠતીતિ ન સમ્ભવતિ

XXV એતસ્તિન્ દાયૂદપિ કથિતવાન્ યથા, સર્વદા મમ સાક્ષાત્ સ્થાપય પરમેશ્વરં સ્થિતે મદ્દક્ષિણે તસ્મિન્ સ્ખલિષ્યામિ ત્વહં નહિ

XXVI આનન્દિષ્યતિ તદ્દેતો મર્મિકીન્ મનસ્તુ વૌ આહ્વાદિષ્યતિ જિહ્વાપિ મદીયા તુ તથૈવ ચા પ્રત્યાશયા શરીરન્તુ મદીયં વૈશયિષ્યતે

XXVII પરલોકે યતો હેતોસ્ત્વં માં નૈવ હિ ત્યક્ષ્યસિ સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું નૈવ દાસ્યસિ એવં જીવનમાર્ગં ત્વં મામેવ દર્શયિષ્યસિ

XXVIII સ્વસમ્મુખે ય આનન્દો દક્ષિણે સ્વસ્ય યત્ સુખાં અનન્તં તેન માં પૂર્ણ કરિષ્યસિ ન સંશયઃ

XXIX હે ભ્રાતરોડસ્માકં તસ્ય પૂર્વપુરુષસ્ય દાયૂદઃ કથાં સ્પષ્ટં કથયિતું મામ્ અનુમન્યધ્વાં, સ પ્રાણાન્ ત્યક્ત્વા શ્મશાને સ્થાપિતોભવદ્ અદ્યાપિ તત્ શ્મશાનમ્ અસ્માકં સન્નિધૌ વિદ્યતે

XXX ફલતો લૌકિકભાવેન દાયૂદો વંશે પ્રીષ્ટં જન્મ ગ્રાહયિત્વા તસ્યૈવ સિંહાસને સમુવેષ્ટું તમુત્થાપયિષ્યતિ પરમેશ્વરઃ શપથં કૃત્વા દાયૂદઃ સમીપ ઇમમ્ અઙ્ગીકારં કૃતવાન્

XXXI ઇતિ જ્ઞાત્વા દાયૂદ્ ભવિષ્યદ્વાદી સન્ ભવિષ્યત્કાલીયજ્ઞાનેન પ્રીષ્ટોત્થાને કથામિમાં કથયામાસ યથા તસ્યાત્મા પરલોકે ન ત્યક્ષ્યતે તસ્ય શરીરઞ્ચ ન ક્ષેપ્યતિ;

XXXII अतः परमेश्वर अेनं यीशुं श्मशानाद् उदस्थापयत् तत्र वयं सर्वे साक्षिण आस्मढे।

XXXIII स ँश्वरस्य दक्षिणकरेणोन्नतिं प्राप्य पवित्र आत्मिन पिता यमङ्गीकारं कृतवान् तस्य इलं प्राप्य यत् पश्यथ शृणुथ य तदवर्षत्।

XXXIV यतो दायूद् स्वर्गं नारुड किन्तु स्वयम् ँमां कथाम् अकथयद् यथा, मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः।

XXXV तव शत्रूनडं यावत् पादपीठं करोमि ना तावत्कालं मदीये त्वं दक्षवार्ध उपाविशा।

XXXVI अतो यं यीशुं यूयं कुशुडत परमेश्वरस्तं प्रभुत्वाभिषिक्तत्वपदे न्ययुंक्तेति ँस्रायेलीया लोका निश्चितं ञानन्तु।

XXXVII अेतादृशीं कथां श्रुत्वा तेषां हृदयानां विदीर्णत्वात् ते पितराय तदन्यप्रेरितेभ्यश्च कथितवन्तः, डे आतृगण वयं किं करिष्यामः?

XXXVIII ततः पितरः प्रत्यवदद् यूयं सर्वे स्वं स्वं मनः परिवर्तयध्वं तथा पापमोयनार्थं यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना मञ्जिताश्च भवत, तस्माद् दानरूपं परित्रम् आत्मानं लप्स्यथा।

XXXIX यतो युष्माकं युष्मत्सन्तानानाञ्च दूरस्थसर्वलोकानाञ्च निमित्तम् अर्थाद् अस्माकं प्रभुः परमेश्वरो यावतो लाकान् आह्वास्यति तेषां सर्वेषां निमित्तम् अयमङ्गीकार आस्ते।

XL अेतदन्याभि र्बहुकथाभिः प्रमाणं दत्वाकथयत् अेतेभ्यो विपथगामिभ्यो वर्तमानलोकैभ्यः स्वान् रक्षत।

XLI ततः परं ये सानन्दास्तां कथाम् अगृह्णन् ते मञ्जिता अभवन्। तस्मिन् दिवसे प्रायेण त्रीणि सडस्राणि लोकास्तेषां सपक्षाः सन्तः।

XLII प्रेरितानाम् उपदेशे सङ्गतौ पूषभञ्जने प्रार्थनासु य मनःसंयोगं कृत्वातिष्ठन्।

XLIII प्रेरितै र्नानाप्रकारलक्षणेषु मडाश्चर्यकर्मसु य दर्शितेषु सर्वलोकानां भयमुपस्थितां।

XLIV विश्वासकारिणः सर्वे य सड तिष्ठन्तः। स्वेषां सर्वाः सम्पत्तीः साधारण्येन स्थापयित्वाभुञ्जत।

XLV इलतो गृडाणि द्रव्याणि य सर्वाणि विक्रीय सर्वेषां स्वस्वप्रयोजनानुसारेण विभज्य सर्वेभ्योऽददन्।

XLVI सर्वे अेकयितीभूय दिने दिने मन्दिरे सन्तिष्ठमाना गृडे गृडे य पूषानभञ्जन्त ँश्वरस्य धन्यवादं कुर्वन्तो लोडैः समादृताः परमानन्देन सरलान्तःकरणेन भोजनं पानञ्चकुर्वन्।

XLVII परमेश्वरो दिने दिने परित्राणामाञ्जनै र्माण्डलीम् अवर्द्धयत्।

III

I तृतीययामवेलायां सत्यां प्रार्थनायाः समये पितरयोडनौ सम्भूय मन्दिरे गच्छतः।

II तस्मिन्नेव समये मन्दिप्रवेशकानां समीपे भिक्षारणार्थं यं ञ्मभञ्जमानुषं लोका मन्दिरेस्य सुन्दरनाम्नि द्वारे प्रतिदिनम् अस्थापयन् तं वडन्तस्तद्वारं आनयन्।

III तदा पितरयोडनौ मन्दिरे प्रवेशुम् उद्यतौ विलोक्य स भञ्जस्तौ किञ्चिद् भिक्षितवान्।

IV तस्माद् योडना सडितः पितरस्तम् अनन्यदृष्ट्या निरीक्ष्य प्रोक्तवान् आवां प्रति दृष्टिं कुरु।

V ततः स किञ्चित् प्राप्याशया तौ प्रति दृष्टिं कृतवान्।

VI તદા પિતરો ગદ્ધિતવાન્ મમ નિકટે સ્વર્ણરૂપ્યાદિ કિમપિ નાસ્તિ કિન્તુ યદાસ્તે તદ્ દદામિ નાસરતીયસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વમુત્થાય ગમનાગમને કુરુ।

VII તતઃ પરં સ તસ્ય દક્ષિણકરં ધૃત્વા તમ્ ઉદતોલયત્; તેન તત્ક્ષણાત્ તસ્ય જનસ્ય પાદગુલ્ફયોઃ સબલત્વાત્ સ ઉલ્લમ્હ્ય પ્રોત્થાય ગમનાગમને ડકરોત્।

VIII તતો ગમનાગમને કુર્વન્ ઉલ્લમ્હન્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ તાભ્યાં સાર્દ્ધં મન્દિરં પ્રાવિશત્।

IX તતઃ સર્વે લોકાસ્તં ગમનાગમને કુર્વન્તમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તઞ્ચ વિલોક્ય

X મન્દિરસ્ય સુન્દરે દ્વારે ય ઉપવિશ્ય ભિક્ષિતવાન્ સએવાયમ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા તં પ્રતિ તયા ઘટનયા ચમત્કૃતા વિસ્મયાપન્નાશ્ચાભવન્।

XI યઃ ખજ્જઃ સ્વસ્થોભવત્ તેન પિતરયોહનોઃ કરયોદર્દતયોઃ સતોઃ સર્વે લોકા સન્નિધિમ્ આગચ્છન્।

XII તદ્ દૃષ્ટ્વા પિતરસ્તેભ્યોડકથયત્, હે ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં કુતો ડનેનાશ્ચર્યં મન્યધ્વે? આવાં નિજશક્ત્યા યદ્વા નિજપુણ્યેન ખજ્જમનુષ્યમેનં ગમિતવન્તાવિતિ ચિન્તયિત્વા આવાં પ્રતિ કુતોડનન્યદૃષ્ટિ કુરુથ?

XIII યં યીશુ યૂયં પરકરેષુ સમાર્પયત તતો યં પીલાતો મોચયિતુમ્ એચ્છત્ તથાપિ યૂયં તસ્ય સાક્ષાન્ નાઙ્ગીકૃતવન્ત ઇબ્રાહીમ ઇસ્હાકો યાકૂબશ્ચેશ્વરોડર્થાદ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્ય તસ્ય યીશો મંહિમાનં પ્રાકાશયત્।

XIV કિન્તુ યૂયં તં પવિત્રં ધાર્મિકં પુમાંસં નાઙ્ગીકૃત્ય હત્યાકારિણામેકં સ્વેભ્યો દાતુમ્ અચાયધ્વાં।

XV પશ્ચાત્ તં જીવનસ્યાધિપતિમ્ અહત કિન્ત્વીશ્વરઃ શ્મશાનાત્ તમ્ ઉદસ્થાપયત તત્ર વયં સાક્ષિણ આસ્મહે।

XVI ઇમં યં માનુષં યૂયં પશ્યથ પરિચિનુથ ય સ તસ્ય નામ્નિ વિશ્વાસકરણાત્ ચલનશક્તિં લબ્ધવાન્ તસ્મિન્ તસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ તં યુષ્માકં સર્વેષાં સાક્ષાત્ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્।

XVII હે ભ્રાતરો યૂયં યુષ્માકમ્ અધિપતયશ્ચ અજ્ઞાત્વા કર્માણ્યેતાનિ કૃતવન્ત ઇદાનીં મમૈષ બોધો જાયતો।

XVIII કિન્ત્વીશ્વરઃ ખ્રીષ્ટસ્ય દુઃખભોગે ભવિષ્યદ્વાદિનાં મુખેભ્યો યાં યાં કથાં પૂર્વમકથયત્ તાઃ કથા ઇત્યં સિદ્ધા અકરોત્।

XIX અતઃ સ્વેષાં પાપમોચનાર્થં ખેદં કૃત્વા મનાંસિ પરિવર્તયધ્વં, તસ્માદ્ ઈશ્વરાત્ સાન્તવનાપ્રાપ્તેઃ સમય ઉપસ્થાસ્યતિઃ।

XX પુનશ્ચ પૂર્વકાલમ્ આરભ્ય પ્રચારિતો યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તમ્ ઈશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રેષયિષ્યતિ।

XXI કિન્તુ જગતઃ સૃષ્ટિમારભ્ય ઈશ્વરો નિજપવિત્રભવિષ્યદ્વાદિગણોન યથા કથિતવાન્ તદનુસારેણ સર્વેષાં કાર્યાર્ણાં સિદ્ધિપર્યન્તં તેન સ્વર્ગે વાસઃ કર્તવ્યઃ।

XXII યુષ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણમધ્યાત્ મત્સદૃશં ભવિષ્યદ્વક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ, તતઃ સ યત્ કિંચિત્ કથયિષ્યતિ તત્ર યૂયં મનાંસિ નિદ્ધદ્ધ્વાં।

XXIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પ્રાણી તસ્ય ભવિષ્યદ્વાદિનઃ કથાં ન ગ્રહીષ્યતિ સ નિજલોકાનાં મધ્યાદ્ ઉચ્છેત્સ્યતે, " ઇમાં કથામ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષેભ્યઃ કેવલો મૂસાઃ કથયામાસ ઇતિ નહિ, "

XXIV શિમૂયેલભવિષ્યદ્વાદિનમ્ આરભ્ય યાવન્તો ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ અકથયન્ તે સર્વએવ સમયસ્યૈતસ્ય કથામ્ અકથયન્।

XXV यूयमपि तेषां भविष्यद्वादिनां सन्तानाः, "तव वंशोद्भवपुंसा सर्वदेशीया लोका आशिषं प्राप्ता भविष्यन्ति", एब्राहीमे कथामेतां कथयित्वा ईश्वरोस्माकं पूर्वपुरुषैः साद्धं यं नियमं स्थिरीकृतवान् तस्य नियमस्याधिकारिणोपि यूयं भवथा

XXVI अत ईश्वरो निजपुत्रं यीशुम् उत्थाप्य युष्माकं सर्वेषां स्वस्वपापात् परावर्त्य युष्मभ्यम् आशिषं दातुं प्रथमतस्तं युष्माकं निकटं प्रेषितवान्।

IV

I यस्मिन् समये पितरयोऽनौ लोकान् उपदिशतस्तस्मिन् समये याजका मन्दिरस्य सेनापतयः सिद्धकीर्णश्च

II तयोर् उपदेशकराणो श्रीष्टस्योत्थानम् उपलक्ष्य सर्वेषां मृतानाम् उत्थानप्रस्तावे य व्याग्राः सन्तस्तावुपागमन्।

III तौ धृत्वा दिनावसानकारणात् परदिनपर्यन्तं रुद्ध्वा स्थापितवन्तः।

IV तथापि ये लोकास्तयोरुपदेशम् अशृण्वन् तेषां प्रायेण पञ्चसहस्राणि जना वृश्वसन्।

V परेऽहनि अधिपतयः प्राचीना अध्यापकाश्च हानननामा मढायाजकः

VI क्रियद्वा योऽहन् सिक्न्दर एत्याद्यो मढायाजकस्य ज्ञातयः सर्वे यिज्ञासन्नामगरे मिलिताः।

VII अनन्तरं प्रेरितौ मध्ये स्थापयित्वापृच्छन् युवां कथा शक्तया वा केन नाम्ना कर्माण्येतानि कुरुथः?

VIII तदा पितरः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् प्रत्यवादीत्, हे लोकानाम् अधिपतिगण हे एसायेलीयप्राचीनाः,

IX अेतस्य दुर्बलमानुषस्य हितं यत् कर्माक्रियत, अर्थात्, स येन प्रकारेण स्वस्थोभवत् तय्येद् अद्यावां पृच्छथ,

X तर्हि सर्वे एसायेलीयलोका यूयं जानीत नासरतीयो यो यीशुश्रीष्टः कुशे युष्माभिरविद्यत यश्चेश्वरेण श्मशानाद् उत्थापितः, तस्य नाम्ना जनोयं स्वस्थः सन् युष्माकं सम्भुषे प्रोत्तिष्ठति।

XI नियेतृभि र्युष्माभिरयं यः प्रस्तरोऽवज्ञातोऽभवत् स प्रधानकोणस्य प्रस्तरोऽभवत्।

XII तद्विनाएपरात् कस्मादपि परित्राणं भवितुं न शक्नोति, येन त्राणं प्राप्येत भूमण्डलस्यलोकानां मध्ये तादृशं किमपि नाम नास्ति।

XIII तदा पितरयोऽनोरेतादृशीम् अक्षेभतां दृष्ट्वा तावद्विद्वांसौ नीयलोकाविति बुद्ध्वा आश्चर्यम् अमन्यन्त तौ य यीशोः सङ्गिनौ जाताविति ज्ञातुम् अशक्नुवन्।

XIV किन्तु ताभ्यां साद्धं तं स्वस्थमानुषं तिष्ठन्तं दृष्ट्वा ते कामध्यपराम् आपत्तिं कर्त्त नाशक्नुन्।

XV तदा ते सभातः स्थानान्तरं गन्तुं तान् आज्ञाप्य स्वयं परस्परम् एति मन्त्रणामकुर्वन्।

XVI तौ मानवौ प्रति किं कर्त्तव्यं? तावेकं प्रसिद्धम् आश्चर्यं कर्म कृतवन्तौ तद् यिज्ञासन्निवासिनां सर्वेषां लोकानां समीपे प्राकाशत तय्य वयमपह्नुतुं न शक्नुमः।

XVII किन्तु लोकानां मध्यम् अेतद् यथा न व्याप्नोति तदर्थं तौ भयं प्रदर्श्य तेन नाम्ना कमपि मनुष्यं नोपदिशतम् एति दृढं निषेधामः।

XVIII ततस्ते प्रेरितावाहूय अेतदाज्ञापयन् एतः परं यीशो नांमिना कदापि कामपि कथां मा कथयतं किमपि नोपदिशञ्च।

XIX ततः पितरयोऽनौ प्रत्यवदताम् ईश्वरस्याज्ञाग्रहणं वा युष्माकम् आज्ञाग्रहणम् अेतयो र्मध्ये ईश्वरस्य गोचरे किं विहितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुता।

XX वयं यद् अपश्याम यदृशुणुम य तन्न प्रयारयिष्याम अेतत् कदापि भवितुं न शक्नोति।

XXI यदघटत तद् दृष्ट्वा सर्वे लोका ईश्वरस्य गुणान् अन्ववदन् तस्मात् लोकभयात् तौ दण्डयितुं कमधुपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जयित्वा तावत्यञ्जन्।

XXII यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकरणम् आश्चर्य्यं कर्माङ्कियत तस्य वयश्चत्वारिंशद्दत्सरा व्यतीताः।

XXIII ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राचीनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ।

XXIV तस्मिन् सत्त्वे अेकयितीभूय ईश्वरमुद्दिश्य प्रोच्यैरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यदद् आस्ते तेषां स्रष्टेश्वरस्त्वं।

XXV त्वं निजसेवकेन दायुदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्यदेशीयाः कुर्वन्ति कलहं कुतः। लोकाः सर्वे किमर्थं वा यिन्तां कुर्वन्ति निष्कलां।

XXVI परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य ज्ञनस्य या विरुद्धमभितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः॥

XXVII इलतस्तव हस्तेन मन्त्राया य पूर्वं यदत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अधिषिक्तवान् स अेव पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन डरोद् पन्तीयपीलातो।

XXVIII अन्यदेशीयलोका एसायेवलोकाश्च सर्वे अेते सभायाम् अतिष्ठन्।

XXIX हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जनं गर्जनञ्च शृणु।

XXX तथा स्वास्थ्यकरणकर्म्मणा तव बाहुबलप्रकाशपूर्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रयारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य यीशो नांमिना आश्चर्य्याण्यसम्भवानि य कर्माणि कर्तुञ्चाज्ञापय।

XXXI एत्थं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त ईश्वरस्य कथाम् अक्षोभेण प्रायारयन्।

XXXII अपरञ्च प्रत्ययकारिलोकसमूहा अेकमनस अेकयितीभूय स्थिताः। तेषां डेपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाजानन् किन्तु तेषां सर्वाः सम्पत्तयः साधारण्येन स्थिताः।

XXXIII अन्यथ्य प्रेरिता महाशक्तिप्रकाशपूर्वकं प्रभो यीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अदद्दु; तेषु सर्वेषु महानुग्रहोऽभवय्य।

XXXIV तेषां मध्ये कस्यापि द्वयन्यूनता नाभवद् यतस्तेषां गृहभूम्याद्या याः सम्पत्तय आसन् ता विक्रीय

XXXV तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु तैः स्थापितं; ततः प्रत्येकशः प्रयोजनानुसारेण दत्तमभवत्।

XXXVI विशेषतः कुप्रोपद्दीपीयो योसिनामको देविवंशज्जात अेको ज्ञनो भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता बार्णव्वा अर्थात् सान्त्वनादायक एत्युक्त्वा समाहूयन्,

XXXVII स ज्ञनो निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

V

I तदा अनानियनामक अेको ज्जो यस्स भाय्याया नाम सङ्कीरा स स्वाधिकारं विक्रीय
II स्वभाय्यां ज्ञापयित्वा तन्भूव्यस्यैकांशं सङ्गोष्य स्थापयित्वा तदन्त्यांशमात्रमानीय
प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्।

III तस्मात् पितरोकथयत् छे अनानिय भूमे भूव्यं किञ्चित् सङ्गोष्य स्थापयितुं
पवित्रस्यात्मनः सन्निधौ मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकरणे
प्रवृत्तिमज्जनयत्?

IV सा भूमि र्यदा तव छस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकरणे
कुत अेतादृशी कुकल्पना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः
किन्त्वीश्वरस्य निकटेऽपि।

V अेतां कथां श्रुत्वैव सोऽनानियो भूमौ पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्दृत्तान्तं यावन्तो
लोका अशृण्वन् तेषां सर्वेषां महाभयम् अज्जायत्।

VI तदा युवलोकास्तं वस्त्रेषां अघ्राद्ये बहिर्नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्।

VII ततः प्रहरेकानन्तरं किं वृत्तं तन्नावगत्य तस्य भाय्यापि तत्र समुपस्थिता।

VIII ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाभ्याम् अेतावन्मुद्राभ्यो भूमि विंकीता न वा?
अेतत्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अेतावद्भ्यो मुद्राभ्ये अेवा।

IX ततः पितरोकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अेकमन्त्रज्ञावभवतां?
पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि
बहिर्भेष्यन्ति।

X ततः सापि तस्य यरणसन्निधौ पतित्वा प्राणान् अत्याक्षीत्। पश्चात् ते
युवानोऽभ्यन्तरम् आगत्य तामपि मृतां दृष्ट्वा बहिर्नीत्वा तस्याः पत्युः पार्श्वे श्मशाने
स्थापितवन्तः।

XI तस्मात् माण्डव्याः सर्वे लोका अन्यलोकाश्च तां वार्त्तां श्रुत्वा साध्वसं गताः।

XII ततः परं प्रेरितानां छस्तैर् लोकानां मध्ये बह्वाश्रय्याण्यद्भुतानि कर्माण्यक्रियन्तः; तदा
शिष्याः सर्वे अेकयिक्तीभूय सुलेमानो ऽलिन्दे सम्भूयासन्।

XIII तेषां सङ्घान्तर्गो भवितुं कोपि प्रगल्भतां नागमत् किन्तु लोकास्तान् समाद्रियन्त।

XIV स्त्रियः पुरुषाश्च बहवो लोका विश्वास्य प्रभुं शरणमापन्नाः।

XV पितरस्य गमनागमनाभ्यां केनापि प्रकारेण तस्य छाया कस्मिंश्चिज्जने
लगिष्यतीत्याशया लोका रोगिणः शिविक्या भटवया यानीय पथि पथि स्थापितवन्तः।

XVI यतुर्दिकस्थनगरेभ्यो बहवो लोकाः सम्भूय रोगिणोऽपवित्रभुतग्रस्तांश्च
यिज्ञात्वा लभम् आनयन् ततः सर्वे स्वस्था अक्रियन्त।

XVII अनन्तरं महायाजकः सिद्वूकिनां मतग्राहिणस्तेषां सद्यराश्च

XVIII महाक्रीडान्त्विताः सन्तः प्रेरितान् धृत्वा नीयलोकानां कारायां बद्ध्वा
स्थापितवन्तः।

XIX किन्तु रात्रौ परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं मोययित्वा तान् बहिरानीयाकथयत्,

XX यूयं गत्वा मन्दिरे दण्डायमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां ज्ज्वनदायिकां सर्वा कथां
प्रयारयता।

XXI एति श्रुत्वा ते प्रत्यूषे मन्दिरे उपस्थाय उपदिष्टवन्तः। तदा सद्यरगणेन सखितो
महायाजक आगत्य मन्त्रिगणम् दृष्ट्वायेत्वंशस्य सर्वांन् राजसभासदः सभास्थान्
कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं पदातिगणं प्रेरितवान्।

XXII ततस्ते गत्वा कारायां तान् अप्राप्य प्रत्यागत्य एति वार्त्ताम् अवादिषुः,

XXIII वयं तत्र गत्वा निर्व्विघ्नं काराया द्वारं रुद्धं रक्षकांश्च द्वारस्य बर्द्धिर्दण्डायमानान्
अदृशामि अथेव किन्तु द्वारं मोचयित्वा तन्मध्ये कमपि द्रष्टुं न प्राप्ताः।

XXIV अेतां कथां श्रुत्वा मडायान्जको मन्दिरस्य सेनापतिः प्रधानयाजकाश्च, एत परं
किमपरं भविष्यतीति यिन्तयित्वा सन्दिग्धयित्ता अभवन्।

XXV अेतस्मिन्नेव समये कश्चित् जन आगत्य वार्त्तमैताम् अवदत् पश्यत यूयं यान्
मानवान् कारायाम् अस्थापयत ते मन्दिरे तिष्ठन्तो लोकान् उपदिशन्ति।

XXVI तदा मन्दिरस्य सेनापतिः पदातयश्च तत्र गत्वा येल्लोकाः पाषाणान्
निक्षिप्यास्मान् मारयन्तीति भिया विनत्याचारं तान् आनयन्।

XXVII ते मडायान्जका मध्ये तान् अस्थापयन् ततः परं मडायान्जकस्तान् अपृच्छत्,

XXVIII अनेन नाम्ना समुपदेष्टुं वयं किं दृढं न न्यषेधाम? तथापि पश्यत यूयं स्वेषां
तेनोपदेशेने यिज्ञाालमं परिपूर्णा कृत्वा तस्य जनस्य रक्तपातजनितापराधम् अस्मान्
प्रत्यानेतुं येष्टध्वे।

XXIX ततः पितरोन्यप्रेरिताश्च प्रत्यवदन् मानुषस्याज्ञाग्रहणार्द्द ईश्वरस्याज्ञाग्रहणम्
अस्माकमुच्यितम्।

XXX यं यीशुं यूयं कुशे वेधित्वाहृत तम् अस्माकं पैतृक ईश्वर उत्थाप्य

XXXI एसायेल्वंशानां मनःपरिवर्त्तनं पापक्षमात्रं कर्तुं राजानं परित्रातारञ्च कृत्वा
स्वदक्षिणार्धं तस्यान्नतिम् अकरोत्।

XXXII अेतस्मिन् वयमपि साक्षिण आस्महे, तत्केवलं नहि, ईश्वर आज्ञाग्राहिल्यो
यं पवित्रम् आत्मनं दत्तवान् सोपि साक्ष्यस्ति।

XXXIII अेतद्वाक्ये श्रुते तेषां हृदयानि विद्वान्यभवन् ततस्ते तान् हन्तुं मन्त्रितवन्तः।

XXXIV अेतस्मिन्नेव समये तत्सभास्थानां सर्व्वलोकानां मध्ये सुभ्यातो
गमिलीयेल्नामक अेको जनो व्यवस्थापकः किञ्चिल्लोक उत्थाय प्रेरितान् क्षणार्थं
स्थानान्तरं गन्तुम् आदिश्य कथितवान्,

XXXV हे एसायेल्वंशीयाः सर्व्वे यूयम् अेतान् मानुषान् प्रति यत्कर्तुम् उद्यतास्तस्मिन्
सावधाना भवत।

XXXVI एतः पूर्व्वं थूदानामैको जन उपस्थाय स्वं कमपि मडायान्जकम् अवदत्, ततः
प्रायेण यतुःशतलोकस्तस्य मतग्राहिल्लोभवन् पश्चात् स हतोभवत् तस्याज्ञाग्राहिल्लो
यावन्तो लोकस्ते सर्व्वे विकीर्णाः सन्तो ऽकृतकार्या अभवन्।

XXXVII तस्मान्जनात् परं नामलेपनसमये गालीलीययिडूदानामैको जन उपस्थाय
बडूल्लोकान् स्वमतं ग्राहीतवान् ततः सोपि व्यनश्यत् तस्याज्ञाग्राहिल्लो यावन्तो लोका
आसन् ते सर्व्वे विकीर्णा अभवन्।

XXXVIII अधुना वदामि, यूयम् अेतान् मनुष्यान् प्रति किमपि न कृत्वा क्षान्ता भवत,
यत अेष सङ्कल्प अेतत् कर्म य यदि मनुष्यादभवत् तर्हि विडुलं भविष्यति।

XXXIX यदीश्वरादभवत् तर्हि यूयं तस्यान्यथा कर्तुं न शक्यथ, वरम् ईश्वररोधका
भविष्यथ।

XL तदा तस्य मन्त्रणां स्वीकृत्य ते प्रेरितान् आहूय प्रहृत्य यीशो नाम्ना कामपि कथां
कथयितुं निषिध्य व्यसर्जन्।

XLI किन्तु तस्य नामार्थं वयं लज्जालोगस्य योग्यत्वेन गणित्ता एत्यत्र ते सानन्दाः
सन्तः सभास्थानां साक्षाद् अगच्छन्।

XLII ततः परं प्रतिदिनं मन्दिरे गृहे गृहे याविश्रामम् उपदिश्य यीशुप्रीष्टस्य सुसंवाहं प्रचारितवन्तः।

VI

I तस्मिन् समये शिष्याणां बाहुल्यात् प्रात्यङ्किकानस्य विश्राणनैर्भिन्नदेशीयानां विधवास्त्रीगण उपेक्षिते सति एब्रीयलोकैः सलान्यदेशीयानां विवाह उपातिष्ठत्।

II तदा द्वादशप्रेरिताः सर्वान् शिष्यान् संगृह्याकथयन् ईश्वरस्य कथाप्रयारं परित्यज्य भोजनगवेषणम् अस्माकम् उचितं नहि।

III अतो हे भ्रातृगण वयम् अेतत्कर्माणो भारं येभ्यो द्वातुं शक्नुम अेतादृशान् सुष्यात्यापन्नान् पवित्रेणात्मना ज्ञानेन य पूर्णान् सप्रजनान् यूयं स्वेषां मध्ये मनोनीतान् कुरुत,

IV किन्तु वयं प्रार्थनायां कथाप्रयारकर्माणि य नित्यप्रवृत्ताः स्थास्यामः।

V अेतस्यां कथायां सर्वे लोकाः सन्तुष्टाः सन्तः स्वेषां मध्यात् स्तिङ्गानः इिलिपः प्रभरो निकानोर् तीमन् पर्मिणा यिडूदिमतग्राही-आन्तियपियानगरीयो निकला अेतान् परमभक्तान् पवित्रेणात्मना परिपूर्णान् सप्त जगान्।

VI प्रेरितानां समक्षम् आनयन्, ततस्ते प्रार्थनां कृत्वा तेषां शिरःसु डस्तान् आर्पयन्।

VII अपरञ्च ईश्वरस्य कथा देशं व्याप्नोत् विशेषतो यिडूशालमि नगरे शिष्याणां संप्या प्रभूतउपेणावर्द्धत याजकानां मध्येपि बडवः प्रीष्टमतग्राडिणोऽभवन्।

VIII स्तिङ्गानो विश्वासेन पराक्रमेण य परिपूर्णाः सन् लोकानां मध्ये बहुविधम् अद्भुतम् आश्चर्यं कर्माकरोत्।

IX तेन लिबर्त्तिनीयनाम्ना विष्यातसङ्घस्य कतिपयजनाः कुरीणीयसिकन्दरीय-डिलिडीयाशीयादेशीयाः डियन्तो जनाश्रुत्थाय स्तिङ्गानेन सार्द्धं व्यवहन्त।

X किन्तु स्तिङ्गानो ज्ञानेन पवित्रेणात्मना य ईदृशीं कथां कथितवान् यस्यास्ते आपत्तिं कर्तुं नाशक्नुवन्।

XI पश्चात् ते लोम्बिताः कतिपयजनाः कथामेनाम् अकथयन्, वयं तस्य मुषतो मूसा ईश्वरस्य य निन्दावाक्यम् अश्रौष्म।

XII ते लोकानां लोकप्राचीनानाम् अध्यापकानाञ्च प्रवृत्तिं जनयित्वा स्तिङ्गानस्य सन्निधिम् आगत्य तं धृत्वा मडासलामध्यम् आनयन्।

XIII तदनन्तरं कतिपयजनेषु मिथ्यासाक्षिषु समानीतेषु तेऽकथयन् अेष जग अेतत्पुण्यस्थानव्यवस्थयोर्निन्दातः कदापि न निवर्त्तते।

XIV कुलतो नासरतीययीशुः स्थानमेतद् उच्छिन्नं करिष्यति मूसासमर्पितम् अस्माकं व्यवहरणम् अन्यउपं करिष्यति तस्यैतादृशीं कथां वयम् अशृणुम।

XV तदा मडासलामस्थाः सर्वे तं प्रति स्थिरां दृष्टिं कृत्वा स्वर्गदूतमुषसदृशं तस्य मुषम् अपश्यन्।

VII

I ततः परं मडायाजकः पृष्टवान्, अेषा कथां किं सत्या?

II ततः स प्रत्यवदत्, हे पितरो हे भ्रातरः सर्वे लाका मनांसि निघट्ट्वा अस्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् डारणनगरे वासकरणात् पूर्वं यदा अराम्-नडरयिमदेशे आसीत् तदा तेजोमय ईश्वरो दर्शनं दत्वा।

III तमवदत् त्वं स्वदेशज्ञातिमित्राणि परित्यज्य यं देशमहं दर्शयिष्यामि तं देशं व्रज।

IV अतः स कस्टीयदेशं विहाय डारणनगरे न्यवसत्, तदनन्तरं तस्य पितरि मृते यत्र देशे यूयं निवसथ स अनेन देशमागच्छत्।

V किन्त्वीश्वरस्तस्मै कमप्यधिकारम् अर्थाद् अेकपदपरिमितां भूमिमपि नाददात्; तदा तस्य कोपि सन्तानो नासीत् तथापि सन्तानैः सार्द्धम् अेतस्य देशस्याधिकारी त्वं भविष्यसीति तम्प्रत्यङ्गीकृतवान्।

VI ईश्वर एत्थम् अपरमपि कथितवान् तव सन्तानाः परदेशे निवत्स्यन्ति ततस्तद्देशीयलोकाश्चतुःशतवत्सरान् यावत् तान् दासत्वे स्थापयित्वा तान् प्रति कुव्यवहारं करिष्यन्ति।

VII अपरम् ईश्वर अेनां कथामपि कथितवान्, ये लोकास्तान् दासत्वे स्थापयिष्यन्ति तात्व्लोकान् अडं दण्डयिष्यामि, ततः परं ते बडिर्गताः सन्तो माम् अत्र स्थाने सेविष्यन्तो

VIII पश्चात् स तस्मै त्वक्छेदस्य नियमं दत्तवान्, अत एस्डाकनाम्नि एब्राहीम अेकपुत्रे जाते, अष्टमदिने तस्य त्वक्छेदम् अकरोत्। तस्य एस्डाकः पुत्रो याकूब्, ततस्तस्य याकूब्ोऽस्माकं द्वादश पूर्वपुरुषा अजायन्त।

IX ते पूर्वपुरुषा एर्ष्या परिपूर्णां मिसरदेशं प्रेषयितुं यूषङ् व्यक्रीणन्।

X किन्त्वीश्वरस्तस्य सहायो भूत्वा सर्वस्या दुर्गते रक्षित्वा तस्मै बुद्धिं दत्त्वा मिसरदेशस्य राज्ञः किरोएः प्रियपात्रं कृतवान् ततो राजा मिसरदेशस्य स्वीयसर्वपरिवारस्य य शासनपदं तस्मै दत्तवान्।

XI तस्मिन् समये मिसर-किनानदेशयो दुर्भिक्षडेतोरतिक्लिष्टत्वात् नः पूर्वपुरुषा भक्ष्यद्रव्यं नालभन्त।

XII किन्तु मिसरदेशे शस्यानि सन्ति, याकूब् एमां वार्तां श्रुत्वा प्रथमम् अस्माकं पूर्वपुरुषान् मिसरं प्रेषितवान्।

XIII ततो द्वितीयवारगमने यूषङ् स्वभ्रातृभिः परियितोऽभवत्; यूषङ्ो भ्रातरः किरोए् राजणे परियिता अभवन्।

XIV अनन्तरं यूषङ् भ्रातृगणं प्रेष्य निष्पितरं याकूब्ं निष्ठां पञ्चाधिकसप्ततिसंभ्यकान् ज्ञातिजनांश्च समाहूतवान्।

XV तस्माद् याकूब् मिसरदेशं गत्वा स्वयम् अस्माकं पूर्वपुरुषाश्च तस्मिन् स्थानेऽभियन्त।

XVI ततस्ते शिपिमं नीता यत् श्मशानम् एब्राहीम् मुद्रादत्त्वा शिपिमः पितु डमोरः पुत्रेभ्यः क्रीतवान् तत्श्मशाने स्थापयाञ्चक्रे।

XVII ततः परम् ईश्वर एब्राहीमः सन्निधौ शपथं कृत्वा यां प्रतिज्ञां कृतवान् तस्याः प्रतिज्ञायाः झलनसमये निकटे सति एस्नायेत्वोका सिमरदेशे वर्द्धमाना बडुसंभ्या अभवन्।

XVIII शेषे यूषङ् यो न परियिनोति तादृश अेको नरपतिरुपस्थाय

XIX अस्माकं ज्ञातिभिः सार्द्धं धूर्ततां विधाय पूर्वपुरुषान् प्रति कुव्यवहारणपूर्वकं तेषां वंशनाशनाय तेषां नवजातान् शिशून् बडिं निरक्षेपयत्।

XX अेतस्मिन् समये मूसा जज्ञे, स तु परमसुन्दरोऽभवत् तथा पितृगृडे मासत्रयपर्यन्तं पालितोऽभवत्।

XXI किन्तु तस्मिन् बडिर्निक्षिप्ते सति किरोएराजस्य कन्या तम् उत्तोल्य नीत्वा दत्तकपुत्रं कृत्वा पालितवती।

XXII તસ્માત્ સ મૂસા મિસરદેશીયાયા: સર્વવિદ્યાયા: પારદૃષ્ટ્વા સન્ વાક્યે ક્રિયાયાઞ્ચ શક્તિમાન્ અભવત્।

XXIII સ સમ્પૂર્ણયત્વારિંશદ્વત્સરવયસ્કો ભૂત્વા ઇસ્રાયેલીયવંશનિજભ્રાતૃન્ સાક્ષાત્ કર્તુ મર્તિં ચક્રે।

XXIV તેષાં જનમેકં હિંસિતં દૃષ્ટ્વા તસ્ય સપક્ષ: સન્ હિંસિતજનમ્ ઉપકૃત્ય મિસરીયજનં જઘાના।

XXV તસ્ય હસ્તેનેશ્વરસ્તાન્ ઉદ્ધરિષ્યતિ તસ્ય ભ્રાતૃગણા ઇતિ જ્ઞાસ્યતિ સ ઇત્યનુમાનં ચકાર, કિન્તુ તે ન બુબુધિરે।

XXVI તત્પરે ડહનિ તેષામ્ ઉભયો જ્ઞનયો વાક્કલહ ઉપસ્થિતે સતિ મૂસા: સમીપં ગત્વા તયો મેલનં કર્તુ મર્તિં કૃત્વા કથયામાસ, હે મહાશયૌ યુવાં ભ્રાતરૌ પરસ્પરમ્ અન્યાયં ક્રુત: ક્રુથ:?

XXVII તત: સમીપવાસિનં પ્રતિ યો જનોડન્યાયં ચકાર સ તં દૂરીકૃત્ય કથયામાસ, અસ્માકમુપરિ શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદયો: કસ્ત્વાં નિયુક્તવાન્?

XXVIII હ્યો યથા મિસરીયં હતવાન્ તથા કિં મામપિ હનિષ્યસિ?

XXIX તદા મૂસા એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા પલાયનં ચક્રે, તતો મિદિયનદેશં ગત્વા પ્રવાસી સન્ તસ્થૌ, તતસ્તત્ર દ્વૌ પુત્રૌ જજ્ઞાતો।

XXX અનન્તરં યત્વારિંશદ્વત્સરેષુ ગતેષુ સીનયપર્વતસ્ય પ્રાન્તરે પ્રજ્વલિતસ્તમ્બસ્ય વલ્લિશિખાયાં પરમેશ્વરદૂતસ્તસ્મૈ દર્શનં દદૌ।

XXXI મૂસાસ્તસ્મિન્ દર્શને વિસ્મયં મત્વા વિશેષં જ્ઞાતું નિકટં ગચ્છતિ,

XXXII એતસ્મિન્ સમયે, અહં તવ પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરોડર્થાદ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વરશ્ચ, મૂસામુદિશ્ય પરમેશ્વરસ્યૈતાદૃશી વિહાયસીયા વાણી બભૂવ, તત: સ કમ્પાન્વિત: સન્ પુન નિરીક્ષિતું પ્રગલ્ભો ન બભૂવા।

XXXIII પરમેશ્વરસ્તં જગાદ, તવ પાદયો: પાદુકે મોચય ત્ર તિષ્ઠસિ સા પવિત્રભૂમિ:।

XXXIV અહં મિસરદેશસ્થાનાં નિજલોકાનાં દુર્દશાં નિતાન્તમ્ અપશ્યં, તેષાં કાતર્યોક્તિઞ્ચ શ્રુતવાન્ તસ્માત્ તાન્ ઉદ્ધર્તુમ્ અવરુદ્ધાગમમ્; ઇદાનીમ્ આગચ્છ મિસરદેશં ત્વાં પ્રેષયામિ।

XXXV કસ્ત્વાં શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદયો નિયુક્તવાન્, ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા તૈર્યો મૂસા અવજ્ઞાતસ્તમેવ ઈશ્વર: સ્તમ્બમધ્યે દર્શનદાત્રા તેન દૂતેન શાસ્તારં મુક્તિદાતારઞ્ચ કૃત્વા પ્રેષયામાસ।

XXXVI સ ચ મિસરદેશે સૂફનામ્નિ સમુદ્રે ચ પશ્ચાત્ યત્વારિંશદ્વત્સરાન્ યાવત્ મહાપ્રાન્તરે નાનાપ્રકારાણ્યદ્ભૂતાનિ કર્માણિ લક્ષણાનિ ચ દર્શયિત્વા તાન્ બહિ: કૃત્વા સમાનિનાયા।

XXXVII પ્રભુ: પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણસ્ય મધ્યે માદૃશમ્ એકં ભવિષ્યદ્કતારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ તસ્ય કથાયાં યૂયં મનો નિધાસ્યથ, યો જન ઇસ્રાયેલ: સન્તાનેભ્ય એનાં કથાં કથયામાસ સ એષ મૂસા:।

XXXVIII મહાપ્રાન્તરસ્થમાણલીમધ્યેડપિ સ એવ સીનયપર્વતોપરિ તેન સાદ્ધૃ સંલાપિનો દૂતસ્ય યાસ્મત્પિતૃગણસ્ય મધ્યસ્થ: સન્ અસ્મભ્યં દાતવ્યનિ જીવનદાયકાનિ વાક્યાનિ લેભો।

XXXIX અસ્માકં પૂર્વપુરુષાસ્તમ્ અમાન્યં કત્વા સ્વેભ્યો દૂરીકૃત્ય મિસરદેશં પરાવૃત્ય ગન્તું મનોભિરભિલષ્ય હારોણં જગદ્ધુ:,

XL अस्माकम् अग्रेऽग्रे गन्तुं अस्मदर्थं देवगणं निर्माहि यतो यो मूसा अस्मान्
मिसरदेशाद् बहिः कृत्वानीतवान् तस्य किं ज्ञातं तदस्माभिर्न ज्ञायते।

XLI तस्मिन् समये ते गोवत्साकृतिं प्रतिमां निर्माय तामुद्दिश्य नैवेद्यमुत्सृज्य
स्वहस्तकृतवस्तुना आनन्दितवन्तः।

XLII तस्माद् ईश्वरस्तेषां प्रति विमुषः सन् आकाशस्थं ज्योतिर्गणं पूजयितुं
तेभ्योऽनुमतिं ददौ, यादृशं भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिखितमास्ते, यथा, एसायेलीयवंशा
रे यत्वारिशत्समान् पुराणं भवति प्रान्तरे संस्था यूयन्तु यानि या बलिहोमादिकर्माणि
कृतवन्तस्तु तानि किं मां समुद्दिश्य युष्माभिः प्रकृतानीति नैव या

XLIII किन्तु वो मोलकाभ्यस्य देवस्य दूष्यमेव या युष्माकं रिम्फनाभ्याया देवतायाश्च
तारका। अतयोरुभयो भूर्ती युष्माभिः परिपूजितो अतो युष्मांस्तु बाबेलः पारं नेष्यामि
निश्चितं।

XLIV अपरञ्च यन्निर्देशनम् अपश्यस्तदनुसारेण दूष्यं निर्माहि यस्मिन् ईश्वरो मूसाम्
अेतद्वाक्यं बलाघे तत् तस्य निरूपितं साक्ष्यस्वरूपं दूष्यम् अस्माकं पूर्वपुरुषैः सह
प्रान्तरे तस्थौ।

XLV पश्चात् यिडोशूयेन सहितैस्तेषां वंशजातैरस्मत्पूर्वपुरुषैः स्वेषां सम्प्राप्ते
ईश्वरेण दूरीकृतानाम् अन्यदेशीयानां देशाधिकृतिकाले समानीतं तद् दूष्यं दायूदोधिकारं
यावत् तत्र स्थान आसीत्।

XLVI स दायूद् परमेश्वरस्यानुग्रहं प्राप्य याकूब् ईश्वरार्थम् अकं दूष्यं निर्मातुं
ववाञ्छ;

XLVII किन्तु सुलेमान् तदर्थं मन्दिरम् अकं निर्मितवान्।

XLVIII तथापि यः सर्वापरिस्थः स कस्मिंश्चिद् उस्तकृते मन्दिरे निवसतीति नहि,
भविष्यद्वादी कथामेतां कथयति, यथा,

XLIX परेशो वदति स्वर्गो राजसिंहासनं ममा मदीयं पादपीठञ्च पृथिवी भवति ध्रुवं
तर्हि यूयं कृते मे किं प्रनिर्मास्यथ मन्दिरे विश्रामाय मदीयं वा स्थानं किं विद्यते त्विहा

L सर्वाण्येतानि वस्तूनि किं मे उस्तकृतानि ना।

LI हे अनाज्ञाग्राहका अन्तःकरणे श्रवणे यापवित्रलोकाः यूयम् अनवरतं
पवित्रस्यात्मनः प्रातिकूल्यम् आचरथ, युष्माकं पूर्वपुरुषा यादृशा यूयमपि तादृशाः।

LII युष्माकं पूर्वपुरुषाः कं भविष्यद्वादिनं नाताऽयन्? ये तस्य धार्मिकस्य
जनस्यागमनकथां कथितवन्तस्तान् अधन् यूयम् अधूना विश्वासघातिनो भूत्वा तं
धार्मिकं जनम् अहता।

LIII यूयं स्वर्गीयदूतगणेषु व्यवस्थां प्राप्यापि तां नाचरथ।

LIV एमां कथां श्रुत्वा ते मनःसु बिद्धाः सन्तस्तं प्रति दन्तघर्षणाम् अकुर्वन्।

LV किन्तु स्तिफानः पवित्रेषात्मना पूर्णो भूत्वा गगणं प्रति स्थिरदृष्टिं कृत्वा ईश्वरस्य
दक्षिणे दण्डायमानं यीशुञ्च विलोक्य कथितवान्;

LVI पश्य, मेघद्वारं मुक्तम् ईश्वरस्य दक्षिणे स्थितं मानवसुतञ्च पश्यामि।

LVII तदा ते प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा कर्णेष्वङ्गुलीर्निधाय अकथयितीभूय तम् आक्रमन्।

LVIII पश्चात् तं नगराद् बहिः कृत्वा प्रस्तरैराधन् साक्षिणो लाकाः शौलनाम्नो
यूनश्चरणसन्निधौ निजवस्त्राणि स्थापितवन्तः।

LIX अनन्तरं हे प्रभो यीशे मदीयमात्मानं गृहाण स्तिफानस्येति
प्रार्थनवाक्यवदनसमये ते तं प्रस्तरैराधन्।

LX तस्मात् स ज्ञानुनी पातयित्वा प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा, छे प्रभे पापमेतद् अयेषु मा स्थापय, एत्युक्त्वा मडानिद्रां प्राप्नोत्।

VIII

I तस्य छत्याकरणं शौलोपि सममन्यता तस्मिन् समये यिज्ञशालमनगरस्थां मण्डलीं प्रति मडताडनायां ज्ञातायां प्रेरितलोकान् छित्वा सर्व्वेऽपरे यिद्धृदाशोमिरोएणदेशयो र्नानास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः।

II अन्यस्य भक्तलोकस्तं स्तिष्ठानं शमशाने स्थापयित्वा बहु व्यलपन्।

III किन्तु शौलो गृहे गृहे भ्रमित्वा स्त्रियः पुरुषांश्च धृत्वा कारायां बद्ध्वा मण्डल्या मडोत्पातं कृतवान्।

IV अन्यस्य ये विकीर्णा अभवन् ते सर्व्वत्र भ्रमित्वा सुसंवाहं प्राचारयन्।

V तदा छिलिपः शोमिरोएनगरं गत्वा प्रीष्टाभ्यां प्राचारयत्;

VI ततोऽशुयि-भृतग्रस्तलोकैभ्यो भूताश्चीत्कृत्यागच्छन् तथा बडवः पक्षाघातिनः पञ्जा लोकश्च स्वस्था अभवन्।

VII तस्मात् लाका एदृशं तस्याश्चर्य्यं कर्म विलोक्य निशम्य य सर्व्व ऐकयित्तीभूय तेनोक्ताभ्यां मनांसि न्यदधुः।

VIII तस्मिन्नगरे मडानन्दश्चाभवत्।

IX ततः पूर्वं तस्मिन्नगरे शिमोन्नामा कश्चिज्जठनो बह्वी र्मायाक्रियाः कृत्वा स्वं कञ्चन मडापुरुषं प्रोच्य शोमिरोएणीयानां मोहं जनयामास।

X तस्मात् स मानुष एश्वरस्य मडाशक्तिस्वरूप एत्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्व्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्यदधुः।

XI स बहुकालान् मायाविक्रियया सर्व्वान् अतीव मोहयाञ्चकार, तस्मात् ते तं मेनिरो

XII किन्त्वीश्वरस्य राजस्य यीशुप्रीष्टस्य नाम्नश्चाभ्यांनप्रचारिणः छिलिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोभयलोका मञ्जिजता अभवन्।

XIII शेषे स शिमोनपि स्वयं प्रत्यैत् ततो मञ्जिजतः सन् छिलिपेन कृताम् आश्चर्य्यक्रियां लक्षणञ्च विलोक्यासम्भवं मन्यमानस्तेन सह स्थितवान्।

XIV एत्थं शोमिरोएणेशीयलोका एश्वरस्य कथाम् अगृह्णन् एति वार्त्ता यिज्ञशालमनगरस्थप्रेरिताः प्राप्य पितरं योडनञ्च तेषां निकटे प्रेषितवन्तः।

XV ततस्तौ तत् स्थानम् उपस्थाय लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयेतां।

XVI यतस्ते पुरा केवलप्रभुयीशो र्नाम्ना मञ्जिजतमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये कमपि प्रति पवित्रस्यात्मन आविर्भावो ज्ञातः।

XVII किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेष्वर्पितेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन्।

XVIII एत्थं लोकानां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान्;

XIX अहं यस्य गात्रे छस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्मप्राप्ति र्भवति तादृशीं शक्तिं मह्यं दत्तां।

XX किन्तु पितरस्तं प्रत्यवदत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत एश्वरस्य दानं मुद्राभिः कीयते त्वमित्थं बुद्धवान्;

XXI एश्वराय तावन्तःकरणं सरलं नहि, तस्माद् अत्र तवांशोऽधिकारश्च कोपि नास्ति।

XXII अत एतत्पापहेतोः जेदान्वितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस एतस्याः कुकल्पनायाः क्षमा भवति, एतदर्थम् ईश्वरे प्रार्थनां कुरु;

XXIII यतस्त्वं तिक्तपित्ते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया ब्रुद्धम्।

XXIV तदा शिमोन् अकथयत् तर्हि युवाभ्यामुदिता कथा मयि यथा न क्लृप्ति तदर्थं युवां मन्त्रिमित्तं प्रभौ प्रार्थनां कुरुतां।

XXV अनेन प्रकारेण तौ साक्ष्यं दत्त्वा प्रभोः कथां प्रचारयन्तौ शोमिरोणीयानाम् अनेकग्रामेषु सुसंवादेन प्रचारयन्तौ यिज्ञाशलमनगरं परावृत्त्य गतौ।

XXVI ततः परम् ईश्वरस्य दूतः इल्लिपम् एत्यादिशत्, त्वमृत्याय दक्षिणस्यां दिशि यो मार्गो प्रान्तरस्य मध्येन यिज्ञाशलमो ऽसानगरं याति तं मार्गं गच्छ।

XXVII ततः स उत्थाय गतवान्; तदा कन्दाकीनाम्नः कूष्लोकानां राज्ञ्याः सर्वसम्पत्तेरधीशः कूशदेशीय अकः षण्णो भज्जनार्थं यिज्ञाशलमनगरम् आगत्य

XXVIII पुनरपि रथमारुह्य यिशयियनाम्नो भविष्यद्वादिनो ग्रन्थं पठन् प्रत्यागच्छति।

XXIX एतस्मिन् समये आत्मा इल्लिपम् अवदत्, त्वम् रथस्य समीपं गत्वा तेन सार्द्धं मिला

XXX तस्मात् स धावन् तस्य सन्निधावुपस्थाय तेन पठ्यमानं यिशयियथविष्यद्वादिनो वाक्यं श्रुत्वा पृष्टवान् यत् पठसि तत् किं बुध्यसे?

XXXI ततः स कथितवान् केनयिन्न बोधितोऽहं कथं बुध्येय? ततः स इल्लिपं रथमारोढुं स्वेन सार्द्धम् उपवेष्टुञ्च न्यवेद्यत्।

XXXII स शास्त्रस्येतद्वाक्यं पठितवान् यथा, समानीयत धाताय स यथा मेषशावकः। लोमच्छेदकसाक्षात्त्य मेषश्च नीरवो यथा॥ आबध्य वदनं स्वीयं तथा स समतिष्ठत।

XXXIII अन्यायेन विचारेण स उच्छिन्नो ऽभवत् तदा तत्कालीनमनुष्यान् को ज्ञनो वार्णयितुं क्षमः। यतो ज्ञवन्नृणां देशात् स उच्छिन्नो ऽभवत् ध्रुवं।

XXXIV अनन्तरं स इल्लिपम् अवदत् निवेद्यामि, भविष्यद्वादी यामिमां कथां कथयामास स किं स्वस्मिन् वा कस्मिंश्चिद् अन्यस्मिन्?

XXXV ततः इल्लिपस्तत्रकरणम् आरभ्य यीशोरुपाख्यानं तस्याग्रे प्रास्तौत्।

XXXVI एत्थं मार्गेण गच्छन्तौ जलाशयस्य समीप उपस्थितौ; तदा क्लीबोऽवादीत् पश्यात्र स्थाने जलमास्ते मम मञ्जने का बाधा?

XXXVII ततः इल्लिप उत्तरं व्याहृत्य स्वान्तःकरणेन साकं यदि प्रत्येषि तर्हि बाधा नास्ति। ततः स कथितवान् यीशुप्रीष्ट ईश्वरस्य पुत्र एत्यहं प्रत्येमि।

XXXVIII तदा रथं स्थगितं कर्तुम् आदिष्टे इल्लिपकलीबौ द्वौ जलम् अवारुहतां; तदा इल्लिपस्तम् मञ्जयामास।

XXXIX तत्पश्चात् जलमध्याद् उत्थितयोः सतोः परमेश्वरस्यात्मा इल्लिपं हत्वा नीतवान्, तस्मात् क्लीबः पुनस्तं न दृष्टवान् तथापि हृष्टयित्तः सन् स्वमार्गेण गतवान्।

XL इल्लिपश्चात्सोद्गारम् उपस्थाय तस्मात् कैसरियानगर उपस्थितिकालपर्यन्तं सर्वस्मिन्नगरे सुसंवादे प्रचारयन् गतवान्।

IX

I तत्कालपर्यन्तं शौलः प्रभोः शिष्याणां प्रातिकूल्येन ताऽनाबध्योः कथां निःसारयन् मडायाजकस्य सन्निधिं गत्वा

II स्त्रियं पुरुषञ्च तन्मतग्राहिणं यं कञ्चित् पश्यति तान् धृत्वा बद्ध्वा यिज्ञाशलमम् आनयतीत्याशयेन दम्भेकनगरीयं धर्मसमाजान् प्रति पत्रं यायितवान्।

III ગચ્છન્ તુ દમ્બેષકનગરનિકટ ઉપસ્થિતવાન્; તતોડકસ્માદ્ આકાશાત્ તસ્ય ચતુર્દિક્ષુ તેજસઃ પ્રકાશનાત્ સ ભૂમાવપતત્

IV પશ્ર્ચાત્ હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? સ્વં પ્રતિ પ્રોક્તમ્ એતં શબ્દં શ્રુત્વા

V સ પૃષ્ઠવાન્, હે પ્રભો ભવાન્ કઃ? તદા પ્રભુરકથયત્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સ એવાહં; કણ્ટકસ્ય મુખે પદાઘાતકરણં તવ કષ્ટમ્

VI તદા કમ્પમાનો વિસ્મયાપન્નશ્ચ સોવદત્ હે પ્રભો મયા કિં કર્તવ્યં? ભવત ઇચ્છા કા? તતઃ પ્રભુરાજ્ઞાપયદ્ ઉત્થાય નગરં ગચ્છ તત્ર ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તદ્ વદિષ્યતો

VII તસ્ય સંજ્ઞિનો લોકા અપિ તં શબ્દં શ્રુતવન્તઃ કિન્તુ કમપિ ન દૃષ્ટવા સ્તબ્ધાઃ સન્તઃ સ્થિતવન્તઃ

VIII અનન્તરં શૌલો ભૂમિત ઉત્થાય યક્ષુષી ઉન્મીલ્ય કમપિ ન દૃષ્ટવાન્ તદા લોકાસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા દમ્બેષકનગરમ્ આનયન્

IX તતઃ સ દિનત્રયં યાવદ્ અન્ધો ભૂત્વા ન ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ચા

X તદનન્તરં પ્રભુસ્તદમ્બેષકનગરવાસિન એકસ્મૈ શિષ્યાય દર્શનં દત્વા આહૂતવાન્ હે અનનિયા તતઃ સ પ્રત્યવાદીત્, હે પ્રભો પશ્ય શૃણોમિ

XI તદા પ્રભુસ્તમાજ્ઞાપયત્ ત્વમુત્થાય સરલનામાનં માર્ગં ગત્વા યિહૂદાનિવેશને તાર્ષનગરીયં શૌલનામાનં જનં ગવેષયન્ પૃચ્છ;

XII પશ્ય સ પ્રાર્થયતે, તથા અનનિયાનામક એકો જનસ્તસ્ય સમીપમ્ આગત્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણં કૃત્વા દૃષ્ટિં દદાતીત્થં સ્વપ્ને દૃષ્ટવાન્

XIII તસ્માદ્ અનનિયઃ પ્રત્યવદત્ હે પ્રભો યિરૂશાલમિ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ સોડનેકહિંસાં કૃતવાન્;

XIV અત્ર સ્થાને ચ યે લોકાસ્તવ નામ્નિ પ્રાર્થયન્તિ તાનપિ બહુ સ પ્રધાનયાજકેભ્યઃ શક્તિં પ્રાપ્તવાન્, ઇમાં કથામ્ અહમ્ અનેકેષાં મુખેભ્યઃ શ્રુતવાન્

XV કિન્તુ પ્રભુરકથયત્, યાહિ ભિન્નદેશીયલોકાનાં ભૂપતીનામ્ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાઞ્ચ નિકટે મમ નામ પ્રચારયિતું સ જનો મમ મનોનીતપાત્રમાસ્તૌ

XVI મમ નામનિમિત્તઞ્ચ તેન કિયાન્ મહાન્ કલેશો ભોક્તવ્ય એતત્ તં દર્શયિષ્યામિ

XVII તતો ડનનિયો ગત્વા ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ભ્રાતઃ શૌલ ત્વં યથા દૃષ્ટિં પ્રાપ્નોષિ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણો ભવસિ ચ, તદર્થં તવાગમનકાલે યઃ પ્રભુયીશુસ્તુભ્યં દર્શનમ્ અદદાત્ સ માં પ્રેષિતવાન્

XVIII ઇત્યુક્તમાત્રે તસ્ય યક્ષુર્ભ્યામ્ મીનશલ્કવદ્ વસ્તુનિ નિર્ગતે તત્ક્ષણાત્ સ પ્રસન્નચક્ષુ ભૂત્વા પ્રોત્થાય મજ્જિજતોડભવત્ ભુક્ત્વા પીત્વા સબલોભવચ્ચા

XIX તતઃ પરં શૌલઃ શિષ્યૈઃ સહ કતિપયદિવસાન્ તસ્મિન્ દમ્બેષકનગરે સ્થિત્વાડવિભમ્બં

XX સર્વ્વભજનભવનાનિ ગત્વા યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇમાં કથાં પ્રાચારયત્

XXI તસ્માત્ સર્વ્વે શ્રોતારશ્ચમત્કૃત્ય કથિતવન્તો યો યિરૂશાલમ્નગર એતન્નામ્ના પ્રાર્થયિત્લોકાન્ વિનાશિતવાન્ એવમ્ એતાદૃશલોકાન્ બદ્ધ્વા પ્રધાનયાજકનિકટં નયતીત્યાશયા એતત્સ્થાનમપ્યાગચ્છત્ સએવ કિમયં ન ભવતિ?

XXII કિન્તુ શૌલઃ ક્રમશ ઉત્સાહવાન્ ભૂત્વા યીશુરીશ્વરેણાભિષિક્તો જન એતસ્મિન્ પ્રમાણં દત્વા દમ્બેષક-નિવાસિયિહૂદીયલોકાન્ નિરુત્તરાન્ અકરોત્

XXIII ઇત્થં બહુતિથે કાલે ગતે યિહૂદીયલોકાસ્તં હન્તું મન્ત્રયામાસુઃ

XXIV કિન્તુ શૌલસ્તેષામેતસ્યા મન્ત્રણાયા વાર્તા પ્રાપ્તવાન્ તે તં હન્તું તુ દિવાનિશં
ગુપ્તા: સન્તો નગરસ્ય દ્વારેડતિષ્ઠન્;

XXV તસ્માત્ શિષ્યાસ્તં નીત્વા રાત્રૌ પિટકે નિધાય પ્રાચીરણાવારોહ્યન્

XXVI તત: પરં શૌલો ચિત્રશાલમં ગત્વા શિષ્યગણેન સાર્દ્ધં સ્થાતુમ્ ઐહત્, કિન્તુ સર્વે
તસ્માદ્બિભયુ: સ શિષ્ય ઇતિ ચ ન પ્રત્યયન્

XXVII એતસ્માદ્ બર્ણાબ્બાસ્તં ગૃહીત્વા પ્રેરિતાનાં સમીપમાનીય માર્ગમધ્યે પ્રભુ: કથં
તસ્મૈ દર્શનં દત્તવાન્ યા: કથાશ્ચ કથિતવાન્ સ ચ યથાક્ષોભ: સન્ દમ્ભેષકનગરે યીશો નામિ
પ્રાચારયત્ એતાન્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવાન્

XXVIII તત: શૌલસ્તૈ: સહ ચિત્રશાલમિ કાલં યાપયન્ નિર્ભયં પ્રભો યીશો નામિ
પ્રાચારયત્

XXIX તસ્માદ્ અન્યદેશીયલોકૈ: સાર્દ્ધં વિવાદસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તે તં હન્તુમ્ અચેષ્ટન્તા

XXX કિન્તુ ભ્રાતૃગણસ્તજ્ઞાત્વા તં કૈસરિયાનગરં નીત્વા તાર્ષનગરં પ્રેષિતવાન્

XXXI ઇત્યં સતિ ચિહ્નદિયાગાલીલ્શોમિરોણદેશીયા: સર્વા મણ્ડલ્યો વિશ્રામં
પ્રાપ્તાસ્તતસ્તાસાં નિષ્ઠાભવત્ પ્રભો ભિયા પવિત્રસ્યાત્મન: સાન્ત્વનયા ચ કાલં
ક્ષેપયિત્વા બહુસંખ્યા અભવન્

XXXII તત: પરં પિતર: સ્થાને સ્થાને ભ્રમિત્વા શેષે લોદ્ગરનિવાસિપવિત્રલોકાનાં
સમીપે સ્થિતવાન્

XXXIII તદા તત્ર પક્ષાઘાતવ્યાધિનાષ્ટૌ વત્સરાન્ શય્યાગતમ્ ઐનેયનામાનં મનુષ્યં
સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તમવદત્,

XXXIV હે ઐનેય યીશુખ્રીષ્ટસ્ત્વાં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્, ત્વમુત્થાય સ્વશય્યાં નિક્ષિપ,
ઇત્યુક્તમાત્રે સ ઉદતિષ્ઠત્

XXXV એતાદૃશં દૃષ્ટ્વા લોદ્ગારોણનિવાસિનો લોકા: પ્રભુ પ્રતિ પરાવર્તન્તા

XXXVI અપરઞ્ચ ભિક્ષાદાનાદિષુ નાનક્રિયાસુ નિત્યં પ્રવૃત્તા યા યાફોનગરનિવાસિની
ટાબિથાનામા શિષ્યા યાં દર્ક્કા અર્થાદ્ હરિણીમયુક્ત્વા આહ્વયન્ સા નારી

XXXVII તસ્મિન્ સમયે રુગ્ના સતી પ્રાણાન્ અત્યજત્, તતો લોકાસ્તાં
પ્રક્ષાલ્યોપરિસ્થપ્રકોષ્ઠે શાયયિત્વાસ્થાપયન્

XXXVIII લોદ્ગરં યાફોનગરસ્ય સમીપસ્થં તસ્માત્તત્ર પિતર આસ્તે, ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વા
તૂર્ણા તસ્યાગમનાર્થં તસ્મિન્ વિનયમુક્ત્વા શિષ્યગણો દ્વૌ મનુજૌ પ્રેષિતવાન્

XXXIX તસ્માત્ પિતર ઉત્થાય તાભ્યાં સાર્દ્ધમ્ આગચ્છત્, તત્ર તસ્મિન્ ઉપસ્થિત
ઉપરિસ્થપ્રકોષ્ઠં સમાનીતે ચ વિઘવા: સ્વાભિ: સહ સ્થિતિકાલે દર્ક્કયા કૃતાનિ
યાન્યુત્તરીયાણિ પરિઘયાનિ ચ તાનિ સર્વાણિ તં દર્શયિત્વા રુદત્યશ્રતસૃષુ દિક્ષવતિષ્ઠન્

XL કિન્તુ પિતરસ્તા: સર્વા બહિ: કૃત્વા જાનુની પાતયિત્વા પ્રાર્થિતવાન્; પશ્યાત્ શવં
પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ટાબીથે ત્વમુત્તિષ્ઠ, ઇતિ વાક્ય ઉક્તે સા સ્ત્રી ચક્ષુષી
પ્રોન્મીલ્ય પિતરમ્ અવલોક્યોત્થાયોપાવિશત્

XLI તત: પિતરસ્તસ્યા: કરૌ ધૃત્વા ઉત્તોલ્ય પવિત્રલોકાન્ વિઘવાશ્રાહૂય તેષાં નિકટે
સજીવાં તાં સમાર્પયત્

XLII એષા કથા સમસ્તયાફોનગરં વ્યાપ્તા તસ્માદ્ અનેકે લોકા: પ્રભૌ વ્યશ્વસન્

XLIII અપરઞ્ચ પિતરસ્તદ્યાફોનગરીયસ્ય કસ્યયિત્ શિમોન્નામ્નશ્રમ્મકારસ્ય ગૃહે
બહુદિનાનિ ન્યવસત્

X

- I કેસરિયાનગર ઇતાલિયાખ્યસૈન્યાન્તર્ગતઃ કર્ણીલિયનામા સેનાપતિરાસીત્
- II સ સપરિવારો ભક્ત ઈશ્વરપરાયણશ્ચાસીત્; લોકેભ્યો બહૂનિ દાનાદીનિ દત્વા નિરન્તરમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયાઞ્ચકે
- III એકદા તૃતીયપ્રહરવેલાયાં સ દૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્યૈકો દૂતઃ સપ્રકાશં તત્સમીપમ્ આગત્ય કથિતવાન્, હે કર્ણીલિયા
- IV કિન્તુ સ તં દૃષ્ટવા ભીતોડકથયત્, હે પ્રભો કિં? તદા તમવદત્ તવ પ્રાર્થના દાનાદિ ય સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વેશ્વરસ્ય ગોચરમભવત્
- V ઇદાનીં યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રેષ્ય સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નશ્ચાર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમ્ આહ્વાયય;
- VI તસ્માત્ ત્વયા યદ્યત્ કર્તવ્યં તત્તત્ સ વદિષ્યતિ
- VII ઇત્યુપદિશ્ય દૂતે પ્રસ્થિતે સતિ કર્ણીલિયઃ સ્વગૃહસ્થાનાં દાસાનાં દ્વૌ જનૌ નિત્યં સ્વસક્ષિનાં સૈન્યાનામ્ એકાં ભક્તસેનાઞ્ચાહૂય
- VIII સકલમેતં વૃત્તાન્તં વિજ્ઞાપ્ય યાફોનગરં તાન્ પ્રાહિણોત્
- IX પરસ્મિન્ દિને તે યાત્રાં કૃત્વા યદા નગરસ્ય સમીપ ઉપાતિષ્ઠન્, તદા પિતરો દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં પ્રાર્થયિતું ગૃહપૃષ્ઠમ્ આરોહત્
- X એતસ્મિન્ સમયે ક્ષુધાર્તઃ સન્ કિઞ્ચિદ્ ભોક્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ તેષામ્ અન્નાસાદનસમયે સ મૂર્ચ્છિતઃ સન્નપતત્
- XI તતો મેઘદ્વારં મુક્તં યતુર્ભિઃ કોણૌ લંબિતં બૃહદ્વસ્ત્રમિવ કિઞ્ચન ભાજનમ્ આકાશાત્ પૃથિવીમ્ અવારોહતીતિ દૃષ્ટવાન્
- XII તન્મધ્યે નાનપ્રકારા ગ્રામ્યવન્યપશવઃ ખેચરોરોગામિપ્રભૃતયો જન્તવશ્ચાસન્
- XIII અનન્તરં હે પિતર ઉત્થાય હત્વા ભુંક્વ તમ્પ્રતીયં ગગણીયા વાણી જાતા
- XIV તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો ઈદૃશં મા ભવતુ, અહમ્ એતત્ કાલં યાવત્ નિષિદ્ધમ્ અશુચિ વા દ્રવ્યં કિઞ્ચિદપિ ન ભુક્તવાન્
- XV તતઃ પુનરપિ તાદૃશી વિહયસીયા વાણી જાતા યદ્ ઈશ્વરઃ શુચિ કૃતવાન્ તત્ ત્વં નિષિદ્ધં ન જાનીહિ
- XVI ઇત્યં ત્રિઃ સતિ તત્ પાત્રં પુનરાકૃષ્ટં આકાશમ્ અગચ્છત્
- XVII તતઃ પરં યદ્ દર્શનં પ્રાપ્તવાન્ તસ્ય કો ભાવ ઇત્યત્ર પિતરો મનસા સન્દેગ્ધિ, એતસ્મિન્ સમયે કર્ણીલિયસ્ય તે પ્રેષિતા મનુષ્યા દ્વારસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય,
- XVIII શિમોનો ગૃહમન્વિચ્છન્તઃ સમ્મૃષ્ટ્યાહૂય કથિતવન્તઃ પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ સ કિમત્ર પ્રવસતિ?
- XIX યદા પિતરસ્તદર્શનસ્ય ભાવં મનસાન્દોલયતિ તદાત્મા તમવદત્, પશ્ય ત્રયો જનાસ્ત્વાં મૃગયન્તે
- XX ત્વમ્ ઉત્થાયાવરુહ્ય નિઃસન્દેહં તૈઃ સહ ગચ્છ મયૈવ તે પ્રેષિતાઃ
- XXI તસ્માત્ પિતરોડવરુહ્ય કર્ણીલિયપ્રેરિતલોકાનાં નિકટમાગત્ય કથિતવાન્ પશ્યત યૂયં યં મૃગયધ્વે સ જનોહં, યૂયં કિન્નિમિત્તમ્ આગતાઃ?
- XXII તતસ્તે પ્રત્યવદન્ કર્ણીલિયનામા શુદ્ધસત્ત્વ ઈશ્વરપરાયણો યિહૃદીયદેશસ્થાનાં સર્વેષાં સન્નિધૌ સુખ્યાત્યાપન્ન એકઃ સેનાપતિર્નિજગૃહં ત્વામાહૂય નેતું ત્વત્તઃ કથા શ્રોતુઞ્ચ પવિત્રદૂતેન સમાદિષ્ટઃ

XXIII તદા પિતરસ્તાનભ્યન્તરં નીત્વા તેષામાતિથ્યં કૃતવાન્, પરેઽહનિ તૈઃ સાર્દ્ધં યાત્રામકરોત્, યાફોનિવાસિનાં ભ્રાતૃણાં ક્રિયન્તો જનાશ્ચ તેન સહ ગતાઃ।

XXIV પરસ્મિન્ દિવસે કૈસરિયાનગરમધ્યપ્રવેશસમયે કર્ણીલિયો જ્ઞાતિબન્ધૂન્ આહ્વાનીય તાન્ અપેક્ષ્ય સ્થિતઃ।

XXV પિતરે ગૃહ ઉપસ્થિતે કર્ણીલિયસ્તં સાક્ષાત્કૃત્ય ચરણયોઃ પતિત્વા પ્રાણમત્।

XXVI પિતરસ્તમુત્થાપ્ય કથિતવાન્, ઉત્તિષ્ઠાહમપિ માનુષઃ।

XXVII તદા કર્ણીલિયેન સાકમ્ આલપન્ ગૃહં પ્રાવિશત્ તન્મધ્યે ચ બહુલોકાનાં સમાગમં દૃષ્ટ્વા તાન્ અવદત્,

XXVIII અન્યજાતીયલોકૈઃ મહાલપનં વા તેષાં ગૃહમધ્યે પ્રવેશનં ચિહ્નદીયાનાં નિષિદ્ધમ્ અસ્તીતિ યૂયમ્ અવગચ્છથ; કિન્તુ કમપિ માનુષમ્ અવ્યવહાર્યમ્ અશુચિં વા જ્ઞાતું મમ નોચિતમ્ ઇતિ પરમેશ્વરો માં જ્ઞાપિતવાન્।

XXIX ઇતિ હેતોરાહ્વાનશ્રવણમાત્રાત્ કાઞ્ચનાપત્તિમ્ અકૃત્વા યુષ્માકં સમીપમ્ આગતોસ્મિ; પૃચ્છામિ યૂયં કિન્નિમિત્તં મામ્ આહ્વાયત્?

XXX તદા કર્ણીલિયઃ કથિતવાન્, અદ્ય ચત્વારિ દિનાનિ જાતાનિ એતાવદ્દેવાં યાવદ્ અહમ્ અનાહાર આસન્ તતસ્તુતીયપ્રહરે સતિ ગૃહે પ્રાર્થનસમયે તેજોમયવસ્ત્રભૃદ્ એકો જનો મમ સમક્ષં તિષ્ઠન્ એતાં કથામ્ અકથયત્,

XXXI હે કર્ણીલિય ત્વદીયા પ્રાર્થના ઈશ્વરસ્ય કર્ણગોચરીભૂતા તવ દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વા તસ્ય દૃષ્ટિગોચરમભવત્।

XXXII અતો યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય તત્ર સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નઃ કસ્યચિચ્ચર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમાહ્વાયયઃ; તતઃ સ આગત્ય ત્વામ્ ઉપદેક્ષ્યતિ।

XXXIII ઇતિ કારણાત્ તત્ક્ષણાત્ તવ નિકટે લોકાન્ પ્રેષિતવાન્, ત્વમાગતવાન્ ઇતિ ભદ્રં કૃતવાન્। ઈશ્વરો યાન્યાપ્યાનાનિ કથયિતુમ્ આદિશત્ તાનિ શ્રોતું વયં સર્વે સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉપસ્થિતાઃ સ્મઃ।

XXXIV તદા પિતર ઇમાં કથાં કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, ઈશ્વરો મનુષ્યાણામ્ અપક્ષપાતી સન્

XXXV યસ્ય કસ્યચિદ્ દેશસ્ય યો લોકાસ્તસ્માદ્ભીત્વા સત્કર્મ કરોતિ સ તસ્ય ગ્રાહ્યો ભવતિ, એતસ્ય નિશ્ચયમ્ ઉપલબ્ધવાનહમ્।

XXXVI સર્વેષાં પ્રભુ યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તેન ઈશ્વર ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં નિકટે સુસંવાદં પ્રેષ્ય સમ્મેલનસ્ય યં સંવાદં પ્રાચારયત્ તં સંવાદં યૂયં શ્રુતવન્તઃ।

XXXVII યતો યોહના મજ્જને પ્રચારિતે સતિ સ ગાલીલદેશમારભ્ય સમસ્તચિહ્નદીયદેશં વ્યાપ્નોત્;

XXXVIII ફલત ઈશ્વરેણ પવિત્રેણાત્મના શક્ત્યા યાભિષિક્તો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમન્ સુક્રિયાં કુર્વન્ શૈતાના ક્લિષ્ટાન્ સર્વલોકાન્ સ્વસ્થાન્ અકરોત્, યત ઈશ્વરસ્તસ્ય સહાય આસીત્;

XXXIX વચન્ન ચિહ્નદીયદેશે ચિત્રશાલમ્નગરે ચ તેન કૃતાનાં સર્વેષાં કર્મણાં સાક્ષિણો ભવામઃ। લોકાસ્તં ક્રુશે વિદ્ધ્વા હતવન્તઃ,

XL કિન્તુ તૃતીયદિવસે ઈશ્વરસ્તમુત્થાપ્ય સપ્રકાશમ્ અદર્શયત્।

XLI સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્ શ્મશાનાદુત્થિતે સતિ તેન સાર્દ્ધ ભોજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતા: સાક્ષિણો યે વયમ્ અસ્માકં નિકટે તમદર્શયત્।

XLII જીવિતમૃતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમ્ ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્ પ્રમાણં દાતુઞ્ચ સૌડસ્માન્ આજ્ઞાપયત્।

XLIII યસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામ્ના પાપાનુક્તો ભવિષ્યતિ તસ્મિન્ સર્વે ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદતિ।

XLIV પિતરસ્યૈતત્કથાકથનકાલે સર્વેષાં શ્રોતૃણામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહત્।

XLV તત: પિતરેણ સાર્દ્ધમ્ આગતાસ્ત્વક્ષેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીયેભ્ય: પવિત્ર આત્મનિ દત્તે સતિ

XLVI તે નાનાજાતીયભાષાભિ: કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ચ વિસ્મયમ્ આપદન્તા।

XLVII તદા પિતર: કથિતવાન્, વયમિવ યે પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિં કોપિ નિષેદ્ધં શક્નોતિ?

XLVIII તત: પ્રભો નામ્ના મજ્જિજતા ભવતેતિ તાનાજ્ઞાપયત્। અનન્તરં તે સ્વૈ: સાર્દ્ધ કતિપચદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્તા।

XI

I ઇત્યં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અગૃહ્ણન્ ઇમાં વાર્તાં ચિહ્નદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભ્રાતૃગણાશ્ચ શ્રુતવન્ત:।

II તત: પિતરે ચિરૂશાલમ્નગરં ગતવતિ ત્વક્ષેદિનો લોકાસ્તેન સહ વિવદમાના અવદન્,।

III ત્વમ્ અત્વક્ષેદિલોકાનાં ગૃહં ગત્વા તૈ: સાર્દ્ધ ભુક્તવાન્।

IV તત: પિતર આદિત: ક્રમશસ્તત્કાર્યસ્ય સર્વવૃત્તાન્તમાપ્યાતુમ્ આરબ્ધવાન્।

V યાફોનગર એકદાહં પ્રાર્થયમાનો મૂર્ચ્છિત: સન્ દર્શનેન ચતુર્ણુ કોણેષુ લમ્બનમાનં વૃહદ્દસ્ત્રમિવ પાત્રમેકમ્ આકાશદવરુહ્ય મન્નિકટમ્ આગચ્છદ્ અપશ્યમ્।

VI પશ્ચાત્ તદ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા દૃષ્ટ્વા વિવિચ્ય તસ્ય મધ્યે નાનાપ્રકારાન્ ગ્રામ્યવન્યપશૂન્ ઉરોગામિખેચરાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;।

VII હે પિતર ત્વમુત્થાય ગત્વા ભુંક્વ માં સમ્બોધ્ય કથયન્તં શબ્દમેકં શ્રુતવાંશ્ચ।

VIII તતોહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભો નેત્યં ભવતુ, યત: કિંચ્ચન નિષિદ્ધમ્ અશુચિ દ્રવ્યં વા મમ મુખમધ્યં કદાપિ ન પ્રાવિશત્।

IX અપરમ્ ઈશ્વરો યત્ શુચિ કૃતવાન્ તન્નિષિદ્ધં ન જાનીહિ દ્વિ માર્મપ્રતીદૃશી વિહાયસીયા વાણી જાતા।

X ત્રિરિત્યં સતિ તત્ સર્વે પુનરાકાશમ્ આકૃષ્ટં।

XI પશ્ચાત્ કૈસરિયાનગરાત્ ત્રયો જના મન્નિકટં પ્રેષિતા યત્ર નિવેશને સ્થિતોહં તસ્મિન્ સમયે તત્રોપાતિષ્ઠન્।

XII તદા નિ:સન્દેહં તૈ: સાર્દ્ધ યાતુમ્ આત્મા મામાદિષ્ટવાન્; તત: પરં મયા સહૈતેષુ ષડ્ભ્રાતૃષુ ગતેષુ વયં તસ્ય મનુજસ્ય ગૃહં પ્રાવિશામ।

XIII સોસ્માકં નિકટે કથામેતામ્ અકથયત્ એકદા દૂત એક: પ્રત્યક્ષીભૂય મમ ગૃહમધ્યે તિષ્ઠન્ મામિત્યાજ્ઞાપિતવાન્, યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય પિતરનામ્ના વિષ્યાતં શિમોનમ્ આહૂયય;

XIV તતસ્તવ ત્વદીયપરિવારાણાશ્ચ યેન પરિત્રાણં ભવિષ્યતિ તત્ સ ઉપદેક્ષયતિ।

XV अहं तां कथामुत्थाप्य कथितवान् तेन प्रथमम् अस्माकम् उपरि यथा पवित्र आत्मावर्द्धवान् तथा तेषामप्युपरि समवर्द्धवान्।

XVI तेन योडन् जले मञ्जिष्ठतवान् एति सत्यं किन्तु यूयं पवित्र आत्मनि मञ्जिष्ठता भविष्यथ, एति यद्वाक्यं प्रभुरुदितवान् तत् तदा मया स्मृतम्।

XVII अतः प्रभा यीशुप्रीष्टे प्रत्ययकारिणो ये वयम् अस्मत्स्यम् ईश्वरो यद् दत्तवान् तत् तेभ्यो लोकेभ्योपि दत्तवान् ततः कोऽहं? किमहम् ईश्वरं वारयितुं शक्नोमि?

XVIII कथामेतां श्रुवा ते क्षान्ता ईश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य कथितवन्तः, तर्हि परमायुःप्राप्तिनिमित्तम् ईश्वरोऽन्यदेशीयलोकेभ्योपि मनःपरिवर्तनरूपं दानम् अदात्।

XIX स्तिङ्गानं प्रति उपद्रवे घटिते ये विकीर्णा अभवन् तै र्झनीकीकुप्रान्तियभियासु भ्रमित्वा केवलयिद्धीयलोकान् विना कस्याप्यन्यस्य समीप ईश्वरस्य कथां न प्रायारयन्।

XX अपरं तेषां कुप्रीयाः कुरीनीयाश्च क्रियन्तो जना आन्तियभियानगरं गत्वा यूनानीयलोकानां समीपेपि प्रभोर्योः कथां प्रायारयन्।

XXI प्रभोः करस्तेषां सहाय आसीत् तस्माद् अनेके लोका विश्वस्य प्रभुं प्रति परावर्तन्त।

XXII एति वार्त्तयां यिज्ञशालमस्थमण्डलीयलोकानां कर्णगोयरीभूतायाम् आन्तियभियानगरं गन्तु ते बार्णव्वां प्रैरयन्।

XXIII ततो बार्णव्वास्तत्र उपस्थितः सन् ईश्वरस्यानुग्रहस्य इलं दृष्ट्वा सानन्दो ज्ञातः,

XXIV स स्वयं साधु विश्वासेन पवित्रेणात्मना य परिपूर्णाः सन् गनोनिष्टया प्रभावास्थां कर्तुं सर्वान् उपदिष्टवान् तेन प्रभोः शिष्या अनेके बभूवुः।

XXV शेषे शौलं मृगयितुं बार्णव्वास्तार्चनगरं प्रस्थितवान्। तत्र तस्योद्देशं प्राप्य तम् आन्तियभियानगरम् आनयत्;

XXVI ततस्तौ मण्डलीस्थलोकैः सत्मां कृत्वा संवत्सरमेकं यावद् बडुलोकान् उपादिशतां; तस्मिन् आन्तियभियानगरे शिष्याः प्रथमं प्रीष्टीयनाम्ना विख्याता अभवन्।

XXVII ततः परं भविष्यद्वादिगणो यिज्ञशालम आन्तियभियानगरम् आगते सति

XXVIII आगाबनामा तेषामेक उत्थाय आत्मनः शिक्षया सर्वदेशे द्युर्भिक्षं भविष्यतीति ज्ञापितवान्; ततः क्लौदियकैसरस्याधिकारे सति तत् प्रत्यक्षम् अभवत्।

XXIX तस्मात् शिष्या अकैकशः स्वस्वशक्त्यनुसारतो यिद्धीयदेशनिवासिनां ब्रतृणां दिनयापनार्थं धनं प्रेषयितुं निश्चित्य

XXX बार्णव्वाशौलयो द्वारा प्राचीनलोकानां समीपं तत् प्रेषितवन्तः।

XII

I तस्मिन् समये डेरोदुराजो मण्डल्याः क्रियञ्जनेभ्यो द्युःखं दातुं प्रारभत्।

II विशेषतो योडनः सोदरं याकूबं करवालाघातेन उतवान्।

III तस्माद् यिद्धीयाः सन्तुष्टा अभवन् एति विज्ञाय स पितरमपि धर्तुं गतवान्।

IV तदा किण्वशून्यपूपोत्सवसमय उपातिष्ठत्; अत उत्सवे गते सति लोकानां समक्षं तं बहिरानेय्यामीति मनसि स्थिरकृत्य स तं धारयित्वा रक्षार्थम् येषाम् अकैकसंघे यत्वारो जनाः सन्ति तेषां यतुर्णां रक्षकसंघानां समीपं तं समर्प्य कारायां स्थापितवान्।

V किन्तु पितरस्य कारास्थितिकारणात् मण्डल्या लोका अविश्रामम् ईश्वरस्य समीपे प्रार्थयन्त।

VI अनन्तरं डेरोडि तं बडिरानायितुं उद्यते सति तस्यां रात्रौ पितरो रक्षकद्वयमध्यस्थाने शृङ्खलद्वयेन बद्धः सन् निद्रित आसीत्, दौवारिकाश्च कारायाः सम्मुखे तिष्ठन्तौ द्वारम् अरक्षिषुः।

VII अतस्मिन् समये परमेश्वरस्य दूते समुपस्थिते कारा दीप्तिमती ज्ञाता; ततः स दूतः पितरस्य कुक्षावावातं कृत्वा तं जगदयित्वा भाषितवान् तूर्णमुत्तिष्ठ; ततस्तस्य उस्तस्थशृङ्खलद्वयं गलत् पतितं।

VIII स दूतस्तमवदत्, बद्धकटिः सन् पादयोः पादुके अपर्यय; तेन तथा कृते सति दूतस्तम् उक्तवान् गात्रीयवस्त्रं गात्रे निधाय मम पश्चाद् अङ्घ्रि।

IX ततः पितरस्तस्य पश्चाद् प्रज्जन्तु बडिरगच्छत्, किन्तु दूतेन कर्मैतत् कृतमिति सत्यमज्ञात्वा स्वप्नदर्शनं ज्ञातवान्।

X एत्थं तौ प्रथमां द्वितीयाञ्च कारां लङ्घित्वा येन लौहनिर्मितद्वारेण नगरं गम्यते तत्समीपं प्राप्नुतां; ततस्तस्य क्वाटं स्वयं मुक्तमभवत् ततस्तौ तत्स्थानाद् बडिर्भूत्वा मार्गेकस्य सीमां यावद् गतौ; ततोऽकस्मात् स दूतः पितरं त्यक्तवान्।

XI तदा स येतनां प्राप्य कथितवान् निजदूतं प्रडित्य परमेश्वरो डेरोडो उस्ताद् यिडूदीयलोकानां सर्वाशायाश्च मां समुद्धृतवान् एत्यहं निश्चयं ज्ञातवान्।

XII स विविच्य मार्कनाम्ना विख्यातस्य योहनो मातु र्भरियमो यस्मिन् गृहे बद्धः सम्भूय प्रार्थयन्त तन्निवेशनं गतः।

XIII पितरेण बडिर्द्वार आहतं सति रोदानाम्ना बालिका द्रष्टुं गता।

XIV ततः पितरस्य स्वरं श्रुत्वा सा हर्षयुक्ता सती द्वारं न मोचयित्वा पितरो द्वारे तिष्ठतीति वार्त्तां वक्तुम् अभ्यन्तरं धावित्वा गतवती।

XV ते प्रावोयन् त्वमुन्मत्ता ज्ञातासि किन्तु सा मुहुर्मुहुर्कृतवती सत्यमेवैतत्।

XVI तदा ते कथितवन्तस्तर्हि तस्य दूतो भवेत्।

XVII पितरो द्वारमाहतवान् अतस्मिन्नन्तरे द्वारं मोचयित्वा पितरं दृष्ट्वा विस्मयं प्राप्ताः।

XVIII ततः पितरो निःशब्दं स्थातुं तान् प्रति उस्तेन सङ्केतं कृत्वा परमेश्वरो येन प्रकारेण तं काराया उद्धृत्यानीतवान् तस्य वृत्तान्तं तानज्ञापयत्, यूयं गत्वा याकुबं भ्रातृगणश्च वार्त्तामितां वदतेत्युक्त्वा स्थानान्तरं प्रस्थितवान्।

XIX प्रभाते सति पितरः क्व गत एत्यत्र रक्षकाणां मध्ये मडान् कलहो ज्ञातः।

XX डेरोड् बद्ध मृगयित्वा तस्योद्देशे न प्राप्ते सति रक्षकान् संपृच्छ्य तेषां प्राणान् उन्तुम् आदिष्टवान्।

XXI पश्चात् स यिडूदीयप्रदेशात् कैसरियानगरं गत्वा तत्रावातिष्ठत्।

XXII सोरसीदोनदेशयो लोकेभ्यो डेरोडि युयुत्सौ सति ते सर्वे अकमन्त्रणाः सन्तस्तस्य समीप उपस्थाय ल्वास्तनामानं तस्य वस्त्रगुहाधीशं सहायं कृत्वा डेरोडा साद्धं सन्धिं प्रार्थयन्त यतस्तस्य राज्ञो देशेन तेषां देशीयानां भरणम् अभवत्।

XXIII अतः कुत्रयिन् निरुपितदिने डेरोड् राजकीयं परिच्छेदं परिधाय सिंहासने समुपविश्य तान् प्रति कथाम् उक्तवान्।

XXIV ततो लोका उच्यैःकारं प्रत्यवदन्, अेष मनुजस्वो न हि, ईश्वरीयस्वः।

XXV तदा डेरोड् ईश्वरस्य सम्मानं नाकरोत्; तस्माद्धेतोः परमेश्वरस्य दूतो उडात् तं प्राडरत् तेनैव स कीटैः क्षीणः सन् प्राणान् अजडात् किन्त्वीश्वरस्य कथा देशं व्याप्य प्रबलाभवत्। ततः परं बर्षाब्बाशौलो यस्य कर्मणो भारं प्राप्नुतां ताभ्यां तस्मिन्

सम्पादिते सति मार्कनाम्ना विख्यातो यो योडन् तं सङ्गिनं कृत्वा यिज्ञालम्नगरात् प्रत्यागतौ।

XIII

I अपरञ्च बार्णब्बाः, शिमोन् यं निग्रं वदन्ति, कुरीनीयलूकियो डेरोदा राजा सह कृतविद्यात्वाभ्यासो भिनडेम्, शौलश्चैते ये क्रियन्तो जना भविष्यद्वादिन उपदेष्टारश्चान्तियभियानगरस्थमण्डल्याम् आसन्,

II ते यदोपवासं कृत्वेश्वरम् असेवन्त तस्मिन् समये पवित्र आत्मा कथितवान् अहं यस्मिन् कर्मणि बार्णब्बाशैलौ नियुक्तवान् तत्कर्म कर्तुं तौ पृथक् कुरुतां।

III ततस्तैरुपवासप्रार्थनयोः कृतयोः सतोस्ते तयो गत्रियो ईस्तार्षणं कृत्वा तौ व्यसृजन्।

IV ततः परं तौ पवित्रेणात्मना प्रेरितौ सन्तौ सिलूकियानगरम् उपस्थाय समुद्रपथेन कुप्रोपद्दीपम् अगच्छतां।

V ततः सालामीनगरम् उपस्थाय तत्र यिडूदीयानां भजनभवनानि गत्वेश्वरस्य कथां प्राचारयतां; योडनपि तत्सङ्घरोडभवत्।

VI एत्थं ते तस्योपद्दीपस्य सर्वत्र भ्रमन्तः पाङ्गनगरम् उपस्थिताः; तत्र सुविवेककेन सर्जियपौलनाम्ना तद्देशाधिपतिना सह भविष्यद्वादिनो वेशधारी बर्यीशुनामा यो मायावी यिडूदी आसीत् तं साक्षात् प्राप्तवतः।

VII तद्देशाधिप ईश्वरस्य कथां श्रोतुं वाञ्छन् पौलबार्णब्बौ न्यमन्त्रयत्।

VIII किन्त्विलुमा यं मायाविनं वदन्ति स देशाधिपतिं धर्ममार्गाद् बहिर्भूतं कर्तुम् अयतत।

IX तस्मात् शोलोडर्थात् पौलः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्तं मायाविनं प्रत्यनन्यदृष्टिं कृत्वाकथयत्,

X डे नरकिन् धर्मद्वेषिन् कौटिल्यदुष्कर्मपरिपूर्णा, त्वं किं प्रभोः सत्यपथस्य विपर्ययकरणात् कदापि न निवर्तिष्यसे?

XI अधुना परमेश्वरस्तव समुयितं करिष्यति तेन कतिपयदिनानि त्वम् अन्धः सन् सूर्यमपि न द्रक्ष्यसि। तत्क्षणाद् रात्रिवद् अन्धकारस्तस्य दृष्टिम् आच्छादितवान्; तस्मात् तस्य हस्तं धर्तुं स लोकमन्विष्यन् एतस्ततो भ्रमणं कृतवान्।

XII अनां घटनां दृष्ट्वा स देशाधिपतिः प्रभूपदेशाद् विस्मित्य विश्वासं कृतवान्।

XIII तदनन्तरं पौलस्तत्सङ्गिनौ य पाङ्गनगरात् प्रोतं यालयित्वा पम्बुलियादेशस्य पर्गीनगरम् अगच्छन् किन्तु योडन् तयोः समीपाद् ऐत्य यिज्ञालमं प्रत्यागच्छत्।

XIV पश्चात् तौ पर्गीतो यात्रां कृत्वा पिसिदियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाय विश्रामवारे भजनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां।

XV व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो ईं भ्रातरौ लोकान् प्रति युवयोः कायिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य भजनभवनस्याधिपतयः कथाम् ऐतां कथयित्वा प्रैषयन्।

XVI अतः पौल उत्तिष्ठन् हस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् डे एस्त्रायेलीयमनुष्या ईश्वरपरायणाः सर्वे लोका यूयम् अवधुं।

XVII ऐतेषामिस्त्रायेल्लोकानाम् ईश्वरोऽस्माकं पूर्वपरुषान् मनोनीतान् क्त्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्नतिं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाहुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत्।

XVIII यत्वारिंशद्धत्सराण् यावस्य मडाप्रान्तरे तेषां भरणां कृत्वा

XIX किनान्देशान्तर्वर्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्वदेशेषु तेभ्योऽधिकारं दत्तवान्।

XX पञ्चाशदधिक्यतुःशतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिमूयेल्मविष्यद्वादिपर्यन्तं तेषामुपरि विचारयितुं नियुक्तवान्।

XXI तैश्च राज्ञि प्रार्थिते, ईश्वरो विन्यामीनो वंशजातस्य कीशः पुत्रं शौलं यत्वारिंशद्धर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राजानं कृतवान्।

XXII पश्चात् तं पदय्युतं कृत्वा यो मदिष्टक्रियाः सर्वाः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अेकं ज्ञनं यिशयः पुत्रं दायूदं प्राप्तवान् एदं प्रमाणां यस्मिन् दायूदि स दत्तवान् तं दायूदं तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान्।

XXIII तस्य स्वप्रतिश्रुतस्य वाक्यस्यानुसारेण एस्रायेल्लोकानां निमित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् ईश्वर अेकं यीशुं (त्रातारम्) उदपादयत्।

XXIV तस्य प्रकाशनात् पूर्वं योडन् एस्रायेल्लोकानां सन्निधौ मनःपरावर्तनरूपं मज्जन्तं प्राचारयत्।

XXV यस्य य कर्माणोे भारं प्रप्तवान् योडन् तन् निष्पादयन् अेतां कथां कथितवान्, यूयं मां कं ज्ञनं ज्ञानीय? अडम् अभिषिक्तत्राता नडि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकयो र्वन्धने मोययितुमपि योग्यो न भवामि तादृश अेको ज्ञनो मम पश्चाद् उपतिष्ठति।

XXVI डे एब्राडीमो वंशजाता आतरो डे ईश्वरभीताः सर्वलोका युष्मान् प्रति परित्राणस्य कथैषा प्रेरिता।

XXVII यिउशालम्विवासिनस्तेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परिययं न प्राप्य प्रतिविश्रामवारं पठ्यमानानां भविष्यद्वादिक्थानाम् अभिप्रायम् अबुद्ध्वा य तस्य वधेन ताः कथाः सङ्गला अकुर्वन्।

XXVIII प्राण्डननस्य डमपि डेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकटे तस्य वधं प्रार्थयन्ता।

XXIX तस्मिन् याः कथा लिपिताः सन्ति तदनुसारेण कर्म सम्पाद्य तं कुशाद् अवतार्य श्मशाने शायितवन्तः।

XXX किन्त्वीश्वरः श्मशानात् तमुदस्थापयत्,

XXXI पुनश्च गालीलप्रदेशाद् यिउशालमनगरं तेन सार्द्धं ये लोका आगच्छन् स अडुदिनानि तेभ्यो दर्शनं दत्तवान्, अतस्त एदानीं लोकान् प्रति तस्य साक्षिणः सन्ति।

XXXII अस्माकं पूर्वापुरुषाणां समक्षम् ईश्वरो यस्मिन् प्रतिज्ञातवान् यथा, त्वं मे पुत्रोसि याद्य त्वां समुत्थापितवानडम्।

XXXIII एदं यद्वयनं द्वितीयगीते लिपितमास्ते तद् यीशोरुत्थानेन तेषां सन्ताना ये वयम् अस्माकं सन्निधौ तेन प्रत्यक्षी कृतं, युष्मान् एमं सुसंवादं ज्ञापयामि।

XXXIV परमेश्वरेण श्मशानाद् उत्थापितं तदीयं शरीरं कदापि न क्षेप्यते, अेतस्मिन् स स्वयं कथितवान् यथा दायूदं प्रति प्रतिज्ञातो यो वरस्तमडं तुभ्यं दास्यामि।

XXXV अेतदन् यस्मिन् गीतेऽपि कथितवान् स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं न य दास्यसि।

XXXVI दायूदा ईश्वराभिमतसेवायै निजयुषि व्ययिते सति स मडानिद्रां प्राप्य निजैः पूर्वापुरुषैः सड मिलितः सन् अक्षीयत;

XXXVII किन्तु यमीश्वरः श्मशानाद् उदस्थापयत् स नाक्षीयत।

XXXVIII अतो हे भ्रातरः, अनेन जनेन पापमोयनं भवतीति युष्मान् प्रति प्रचारितम् आस्ते।

XXXIX कृतो मूसाव्यवस्थया यूयं येभ्यो द्रोषेभ्यो मुक्ता भवितुं न शक्यथ तेभ्यः सर्वद्रोषेभ्य अतस्मिन् जने विश्वासिनः सर्वे मुक्ता भविष्यन्तीति युष्मानि ज्ञायितां।

XL अपरत्रा अवज्ञाकारिणो लोकाश्चक्षुरुन्मील्य पश्यता तथैवासम्भवं ज्ञात्वा स्यात् यूयं विलज्जिताः। यतो युष्मासु तिष्ठत्सु करिष्ये कर्म तादृशां येनैव तस्य वृत्तान्ते युष्मभ्यं कथितेऽपि हि यूयं न तन्तु वृत्तान्तं प्रत्येभ्यथ कदायना।

XLI येयं कथा भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपितास्ते सावधाना भवत स कथा यथा युष्मान् प्रति न घटते।

XLII यिडूदीयभजनभवनान् निर्गतयोस्तयो भिन्नदेशीयै रक्ष्यमाणान् प्रार्थना कृता, आगामिनि विश्रामवारेऽपि कथयम् अस्मान् प्रति प्रचारिता भवत्विति।

XLIII सभाया भङ्गे सति बहवो यिडूदीयलोका यिडूदीयमतग्राहिणो भक्तलोकाश्च बर्णव्वापौलयोः पश्चाद् आगच्छन्, तेन तौ तैः सह नानाकथाः कथयित्वेश्वरानुग्रहाश्रये स्थातुं तान् प्रावर्त्तयतां।

XLIV परविश्रामवारे नगरस्य प्रायेण सर्वे लाका ईश्वरीयां कथां श्रोतुं मिलिताः,

XLV किन्तु यिडूदीयलोका जनिवहं विलोक्य ईर्ष्या परिपूर्णाः सन्तो विपरीतकथाकथनेनेश्वरनिन्दया य पौलेनोक्तां कथां भाण्डयितुं यष्टितवन्तः।

XLVI ततः पौलबर्णव्वावक्षोभौ कथितवन्तौ प्रथमं युष्माकं सन्निधावीश्वरीयकथायाः प्रचारणम् उचितमासीत् किन्तु तद्ग्राह्यत्वकरणेन यूयं स्वान् अनन्तायुषोऽयोग्यान् दर्शयथ, अतत्कारणाद् वयम् अन्यदेशीयलोकानां समीपं गच्छामः।

XLVII प्रभुरस्मान् एत्थम् आदिष्टवान् यथा, यावच्च जगतः सीमां लोकानां त्राणकारणात् मयान्यदेशमध्ये त्वं स्थापितो भूः प्रदीपवत्॥

XLVIII तदा कथामीदृशीं श्रुत्वा भिन्नदेशीया आह्लादिताः सन्तः प्रभोः कथां धन्यां धन्याम् अवदन्, यावन्तो लोकाश्च परमायुः प्राप्तिनिमित्तं निरूपिता आसन् ते व्यश्वसन्।

XLIX एत्थं प्रभोः कथा सर्वदेशं व्याप्नोत्।

L किन्तु यिडूदीया नगरस्य प्रधानपुरुषान् सम्मान्याः कथिपया भक्ता योषितश्च कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा पौलबर्णव्वा ताडयित्वा तस्मात् प्रदेशाद् दूरीकृतवन्तः।

LI अतः कारणात् तौ निजपदधूलिस्तेषां प्रातिकूल्येन पातयित्वेकनियं नगरं गतौ।

LII ततः शिष्यगण आनन्देन पवित्रेणात्मना य परिपूर्णाभवत्।

XIV

I तौ द्वौ जनौ युगपद् एकनियनगरस्थयिडूदीयानां भजनभवनं गत्वा यथा बहवो यिडूदीया अन्यदेशीयलोकाश्च व्यश्वसन् तादृशीं कथां कथितवन्तौ।

II किन्तु विश्वासिनीना यिडूदीया अन्यदेशीयलोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा भ्रातृगणं प्रति तेषां वैरं जनिवन्तः।

III अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणं दत्वा तयो र्दस्तैर्बहुलक्षणम् अद्भुतकर्म य प्राकाशयद् यः प्रभुस्तस्य कथा अक्षोभेन प्रचार्य तौ तत्र बहुदिनानि समवातिष्ठतां।

IV किन्तु कियन्तो लोका यिडूदीयानां सपक्षाः कियन्तो लोकाः प्रेरितानां सपक्षा ज्ञाताः, अतो नागरिकजननिवहमध्ये भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्।

V अन्यदेशीया यिडूदीयास्तेषाम् अधिपतयश्च दौरात्म्यं कृत्वा तौ प्रस्तरैराडन्तुम्
उद्यताः।

VI तौ तद्दार्तां प्राप्य पलायित्वा लुकायनियादेशस्यान्तर्वर्त्तिलुस्त्रादब्बां

VII तत्समीपस्थदेशञ्च गत्वा तत्र सुसंवाहं प्रचारयतां।

VIII तत्रोत्पद्यपाद्योश्चलनशक्तिहीनो जन्मारभ्य भस्त्रः कदापि गमनं नाकरोत्
अेतादृश अेको मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुतवान्।

IX अेतस्मिन् समये पौलस्तम्प्रति दृष्टिं कृत्वा तस्य स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः
कथितवान्।

X पदुभ्यामुत्तिष्ठन् ऋजु र्भवा ततः स उल्लभं कृत्वा गमनागमने कुतवान्।

XI तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्यं विलोक्य लुकायनीयभाषया प्रोच्यैः कथामेतां
कथितवन्तः, देवा मनुष्यरूपं धृत्वास्माकं समीपम् अवारोडन्।

XII ते बार्बाब्बां यूपितरम् अवदन् पौलश्च मुष्यो वक्ता तस्मात् तं मर्कु्रियम् अवदन्।

XIII तस्य नगरस्य सम्मुभे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्पमालाश्च
द्वारसमीपम् आनीय लोकैः सद्धं तावुद्दिश्य समुत्सृज्य द्यतुम् उद्यतः।

XIV तद्दार्तां श्रुत्वा बार्बाब्बापौलौ स्वीयवस्त्राणि छित्वा लोकानां मध्यं वेगेन प्रविश्य
प्रोच्यैः कथितवन्तौ,

XV हे मडेस्त्राः कुत अेतादृशं कर्म कुरुथ? आवामपि युष्मादृशौ सुषुदुःखभोगिनौ
मनुष्यौ, युयम् अेताः सर्वा वृथाकल्पनाः परित्यज्य यथा गगणवसुन्धराजलनिधीनां
तन्मध्यस्थानां सर्वेषाञ्च स्रष्टारममरम् ईश्वरं प्रति परावर्तध्वे तदर्थम् आवां युष्माकं
सन्निधौ सुसंवाहं प्रचारयावः।

XVI स ईश्वरः पूर्वकाले सर्वदेशीयलोकान् स्वस्वमार्गे यलितुमनुमतिं दत्तवान्,

XVII तथापि आकाशात् तोयवर्षणेन नानाप्रकारशस्योत्पत्त्या य युष्माकं छितैषी सन्
भक्ष्यैरानन्देन य युष्माकम् अन्तःकरणानि तर्पयन् तानि दानानि निजसाक्षिस्वरूपाणि
स्थपितवान्।

XVIII किन्तु तादृशायां कथायां कथितायामपि तयोः समीप उत्सर्जनात् लोकनिवहं
प्रायेण निवर्त्तयितुं नाशक्नुताम्।

XIX आन्तियभिया-इकनियनगराभ्यां कतिपययिडूदीयलोका आगत्य लोकान्
प्रावर्त्तयन्त तस्मात् तौ पौलं प्रस्तरैराडन् तेन स मृत एति विज्ञाय नगरस्य बडिस्तम्
आकृष्य नीतवन्तः।

XX किन्तु शिष्यगणो तस्य यतुर्दिशि तिष्ठति सति स स्वयम् उत्थाय पुनरपि
नगरमध्यं प्राविशत् तत्परदेडनि बार्बाब्बासहितो दब्बांनगरं गतवान्।

XXI तत्र सुसंवाहं प्रचार्य बडुलोकान् शिष्यान् कृत्वा तौ लुस्त्राम् इकनियम्
आन्तियभियाञ्च परावृत्य गतौ।

XXII बडुदुःखानि लुक्त्वापीश्वरराज्यं प्रवेष्टव्यम् एति कारणाद् धर्ममार्गे स्थातुं
विनयं कृत्वा शिष्यगणस्य मनःस्थैर्यम् अकुरुतां।

XXIII मडुदलीनां प्राचीनवर्गान् नियुज्य प्रार्थनोपवासौ कृत्वा यत्प्रभौ ते व्यश्वसन्
तस्य हस्ते तान् समर्थ

XXIV पिसिदियामध्येन पाम्फुलियादेशं गतवन्तौ।

XXV पश्चात् पर्गानगरं गत्वा सुसंवाहं प्रचार्य अत्तालियानगरं प्रस्थितवन्तौ।

XXVI तस्मात् समुद्रपथेन गत्वा ताभ्यां यत् कर्म सम्पन्नं तत्कर्म साधयितुं यन्नगरे
द्यालोरीश्वरस्य हस्ते समर्पितौ जातौ तद् आन्तियभियानगरं गतवन्तौ।

XXVII तत्रोपस्था य तन्नगरस्थमण्डलीं संगृह्य स्वाभ्याम् ईश्वरो यद्यत् कर्मकरोत्
तथा येन प्रकारेण भिन्नदेशीयलोकान् प्रति विश्वासउद्धारम् अभोययद् अेतान्
सर्व्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवन्तौ।

XXVIII ततस्तौ शिष्यैः सार्द्धं तत्र बहूँद्विनानि न्यवसताम्।

XV

I यिडूदादेशात् कियन्तो जना आगत्य भ्रातृगणमित्थं शिक्षितवन्तो मूसाव्यवस्थया
यदि युष्माकं त्वच्छेदो न भवति तर्हि यूयं परित्राणं प्राप्तुं न शक्यथा

II पौलबर्णोब्वौ तैः सह बहून् विचारान् विवादांश्च कृतवन्तौ, ततो मण्डलीयनोका
अेतस्याः कथायास्तत्त्वं ज्ञातुं यिडूशालमनगरस्थान् प्रेरितान् प्राचीनांश्च प्रति
पौलबर्णोब्वोप्रभृतीन् कतिपयजनान् प्रेषयितुं निश्चयं कृतवन्तः।

III ते मण्डल्या प्रेरिताः सन्तः ड्रैणीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नदेशीयानां
मनःपरिवर्तनस्य वार्त्तया भ्रातृणां परमाह्लादम् अज्जनयन्।

IV यिडूशालम्युपस्थाय प्रेरितगणेन लोकप्राचीनगणेन समाजेन य समुपगृहीताः
सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्व्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन्।

V किन्तु विश्वासिनः कियन्तः ड्रिडूशिमतग्राडिणो लोका उत्थाय कथामेतां कथितवन्तो
भिन्नदेशीयानां त्वच्छेदं कर्तुं मूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समादेष्यम्।

VI ततः प्रेरिता लोकप्राचीनाश्च तस्य विवेचनां कर्तुं सभायां स्थितवन्तः।

VII बहूविचारेषु जातषु पितर उत्थाय कथितवान्, हे भ्रातरो यथा भिन्नदेशीयलोका
मम मुभात् सुसंवादे श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहूँद्विनात् पूर्व्वम् ईश्वरोस्माकं मध्ये मां
वृत्वा नियुक्तवान्।

VIII अन्तर्गामीश्वरो यथास्मभ्यं तथा भिन्नदेशीयेभ्यः पवित्रमात्मानं प्रदाय
विश्वासेन तेषाम् अन्तःकरणानि पवित्राणि कृत्वा।

IX तेषाम् अस्माकञ्च मध्ये किमपि विशेषं न स्थापयित्वा तानधि स्वयं प्रमाणं दत्तवान्
एति यूयं जानीथा।

X अतयेवास्माकं पूर्व्वपुरुषा वयञ्च स्वयं यद्युगस्य भारं सोढुं न शक्ताः सम्प्रति तं
शिष्यगणस्य स्कन्धेषु न्यसितुं कुत ईश्वरस्य परीक्षां करिष्यथ?

XI प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्यानुग्रहेण ते यथा वयमपि तथा परित्राणं प्राप्तुम् आशां कुर्मः।

XII अनन्तरं बर्णोब्वोपौलाभ्याम् ईश्वरो भिन्नदेशीयानां मध्ये यद्यद् आश्चर्य्यम्
अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्भ्रतान्तं तौ स्वमुभाभ्याम् अवर्णयतां सभास्थाः सर्व्वे नीरवाः
सन्तः श्रुतवन्तः।

XIII तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां याकूब् कथयितुम् आरब्धवान्।

XIV हे भ्रातरो मम कथायाम् मनो निधत्ता ईश्वरः स्वनामार्थं भिन्नदेशीयलोकानाम्
मध्याद् अेकं लोकसंघं ग्रीहीतुं मतिं कृत्वा येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकं कृतवान्
तं शिमोन् वर्णितवान्।

XV भविष्यद्वादिभिरुक्तानि यानि वाक्यानि तैः सार्द्धम् अेतस्यैक्यं भवति यथा
लिपितमास्ते।

XVI सर्व्वेषां कर्माणां यस्तु साधकः परमेश्वरः। स अेवेदं वदेद्वाक्यं शेषाः सकलमानवाः।
भिन्नदेशीयलोकाश्च यावन्तो मम नामतः। भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः।

XXVII तत्त्वं सम्यक् समीहन्ते तन्निमित्तमहं किंवा परावृत्य समागत्य दायुदः पतितं पुनः।
दृष्यमन्थापयिष्यामि तदीयं सर्व्ववस्तु या पतितं पुनरुथाप्य सञ्जयिष्यामि सर्व्वथा॥

XXVIII आ प्रथमाद् ईश्वरः स्वीयानि सर्व्वकर्माणि ज्ञानाति।

XXIX अतएव मम निवेदनमिदं भिन्नदेशीयलोकानां मध्ये ये जना ईश्वरं प्रति
परावर्त्तन्त तेषामुपरि अन्यं क्वमपि भारं न न्यस्य

XX दैवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभियारकर्म कण्ठसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं
रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं लिप्तामः।

XXI यतः पूर्व्वकालतो मूसाव्यवस्थाप्रचारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति
प्रतिविश्रामवारञ्च भुञ्जन्त्वने तस्याः पाठो भवति।

XXII ततः परं प्रेरितगणो लोकप्राथीनगणः सर्वा माइली य स्वेषां मध्ये बर्षाब्दा
नाम्ना विख्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबर्षाब्दाभ्यां सार्द्धम् आन्तियभियानगरं प्रति
प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वा ताभ्यां पत्रं प्रैषयन्।

XXIII तस्मिन् पत्रे लिपितमिदं, आन्तियभिया-सुरिया-
किंकिरियादेशस्थभिन्नदेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्राथीनगणस्य
भ्रातृगणस्य य नमस्कारः।

XXIV विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि कियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा
त्वक्छेदो मूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान् शिक्षयित्वा युष्माकं मनसामस्थैर्य
कृत्वा युष्मान् ससन्देहान् अकुर्वन् अेतान् कथां वयम् अशृन्म।

XXV तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्रणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्य
नामनिमित्तं मृत्युमुभगताभ्यामस्माकं

XXVI प्रियबर्षाब्दापौलाभ्यां सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधौ
प्रेषणम् उचितं बुद्धवन्तः।

XXVII अतो यिहुदासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयो र्मुभाभ्यां सर्वा कथां
ज्ञास्यथा।

XXVIII दैवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं व्यभियारकर्म
येमानि सर्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि; अेतत्प्रयोञ्जीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि
भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत्।

XXIX अतएव तेभ्यः सर्व्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं तद्रं कर्म करिष्यथा युष्माकं मङ्गलं
भूयात्।

XXX ते विसृष्टाः सन्त आन्तियभियानगर उपस्थाय लोकनिवहं संगृह्य पत्रम्
अददन्।

XXXI ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्त्वनां प्राप्य सानन्दा अभवन्।

XXXII यिहुदासीलौ य स्वयं प्रचारकौ भूत्वा भ्रातृगणं नानोपदिश्य तान् सुस्थिरान्
अकुरुताम्।

XXXIII एत्थं तौ तत्र तैः साकं कतिपयदिनानि यापयित्वा पश्चात् प्रेरितानां समीपे
प्रत्यागमनार्थं तेषां सन्निधेः कल्याणेन विसृष्टावभवतां।

XXXIV किन्तु सीलस्तत्र स्थातुं वाञ्छितवान्।

XXXV अपरं पौलबर्षाब्दौ बहवः शिष्याश्च लोकान् उपदिश्य प्रभोः सुसंवाहं
प्रचारयन्त आन्तियभियायां कालं यापितवन्तः।

XXXVI कतिपयदिनेषु गतेषु पौलो बर्षाब्दाम् अवदत् आगच्छावां येषु
नगरेष्वीश्वरस्य सुसंवाहं प्रचारितवन्तौ तानि सर्व्वनगराणि पुनर्गत्वा भ्रातरः कीदृशाः
सन्तीति द्रष्टुं तान् साक्षात् कुर्वः।

- XXXVII तेन मार्कनाम्ना विख्यातं योढनं सङ्गिनं कर्तुं બર્ણબ્બા મતિમકરોત્,
 XXXVIII કિન્તુ સ પૂર્વ તાભ્યાં સહ કાર્યાર્થં ન ગત્વા પામ્ફૂલિયાદેશે તૌ ત્યક્તવાન્
 તત્કારણાત્ પૌલસ્તં સઙ્ગિનં કર્તુમ્ અનુચિતં જ્ઞાતવાન્
 XXXIX ઇત્યં તયોરતિશયવિરોધસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તૌ પરસ્પરં પૃથગભવતાં તતો
 બર્ણબ્બા માર્ક ગૃહીત્વા પોતેન કુપ્રોપદ્વીપં ગતવાન્;
 XL કિન્તુ પૌલ: સીલં મનોનીતં કૃત્વા ભ્રાતૃભિરૈશ્વરાનુગ્રહે સમર્પિત: સન્ પ્રસ્થાય
 XLI સુરિયાકિલિકિયાદેશાભ્યાં મણ્ડલી: સ્થિરીકુર્વન્ અગચ્છત્

XVI

- I પૌલો દબ્બર્બીલુસ્ત્રાનગરયોરુપસ્થિતોભવત્ તત્ર તીમથિયનામા શિષ્ય એક આસીત્;
 સ વિશ્વાસિન્યા યિહૂદીયાયા યોષિતો ગબ્બજાત: કિન્તુ તસ્ય પિતાન્યદેશીયલોક:
 II સ જનો લુસ્ત્રા-ઇકનિયનગરસ્થાનાં ભ્રાતૃણાં સમીપેપિ સુખ્યાતિમાન્ આસીત્
 III પૌલસ્તં સ્વસઙ્ગિનં કર્તુ મતિં કૃત્વા તં ગૃહીત્વા તદેશનિવાસિનાં યિહૂદીયાનામ્
 અનુરોધાત્ તસ્ય ત્વક્ષેદં કૃતવાન્ યતસ્તસ્ય પિતા ભિન્નદેશીયલોક ઇતિ સર્વૈરજ્ઞાયતા
 IV તત: પરં તે નગરે નગરે ભ્રમિત્વા યિરૂશાલમસ્થૈ: પ્રેરિતૈ લૉકપ્રાચીનૈશ્ચ નિરૂપિતં યદ્
 વ્યવસ્થાપત્રં તદનુસારેણાયરિતું લોકેભ્યસ્તદ્ દત્તવન્ત:।
 V તેનૈવ સર્વે ધર્મસમાજા: ખ્રીષ્ટધર્મે સુસ્થિરા: સન્ત: પ્રતિદિનં વદ્ધિતા અભવન્
 VI તેષુ કુગિયાગાલાતિયાદેશમધ્યેન ગતેષુ સત્સુ પવિત્ર આત્મા તાન્ આશિયાદેશે કથાં
 પ્રકાશયિતું પ્રતિષિદ્ધવાન્
 VII તથા મુસિયાદેશ ઉપસ્થાય બિથુનિયાં ગન્તું તૈરુદોગે કૃતે આત્મા તાન્ નાન્વમન્યતા
 VIII તસ્માત્ તે મુસિયાદેશં પરિત્યજ્ય ત્રોયાનગરં ગત્વા સમુપસ્થિતા:।
 IX રાત્રૌ પૌલ: સ્વપ્ને દૃષ્ટવાન્ એકો માકિદનિયલોકસ્તિષ્ઠન્ વિનયં કૃત્વા તસ્મૈ
 કથયતિ, માકિદનિયાદેશમ્ આગત્યાસ્માન્ ઉપકુર્વિતી।
 X તસ્યેત્યં સ્વપ્નદર્શનાત્ પ્રભુસ્તદેશીયલોકાન્ પ્રતિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અસ્માન્
 આહૂયતીતિ નિશ્ચિતં બુદ્ધ્વા વયં તૂર્ણાં માકિદનિયાદેશં ગન્તુમ્ ઉદોગમ્ અકુર્મ્મા
 XI તત: પરં વયં ત્રોયાનગરાદ્ પ્રસ્થાય ઋજુમાર્ગેણ સામધ્રાકિયોપદ્વીપેન ગત્વા
 પરેડહનિ નિયાપલિનગર ઉપસ્થિતા:।
 XII તસ્માદ્ ગત્વા માકિદનિયાન્તર્વર્તિ રોમીયવસતિસ્થાનં યત્
 ફિલિપીનામપ્રધાનનગરં તત્રોપસ્થાય કતિપયદિનાનિ તત્ર સ્થિતવન્ત:।
 XIII વિશ્રામવારે નગરાદ્ બહિર્ ગત્વા નદીતટે યત્ર પ્રાર્થનાચાર આસીત્ તત્રોપવિશ્ય
 સમાગતા નારી: પ્રતિ કથાં પ્રાચારયામ
 XIV તત: થુયાતીરાનગરીયા ધૂષરામ્બરવિક્રાયિણી લુદિયાનામિકા યા ઈશ્વરસેવિકા
 યોષિત્ શ્રોત્રીણાં મધ્ય આસીત્ તયા પૌલોક્તવાક્યાનિ યદ્ ગૃહ્યન્તે તદર્થં પ્રભુસ્તસ્યા
 મનોદ્વારે મુક્તવાન્
 XV અત: સા યોષિત્ સપરિવારા મજ્જિજતા સતી વિનયં કૃત્વા કથિતવતી, યુષ્માકં
 વિચારાદ્ યદિ પ્રભૌ વિશ્વાસિની જાતાહં તર્હિ મમ ગૃહમ્ આગત્ય તિષ્ઠતા ઇત્યં સા
 યત્નેનાસ્માન્ અસ્થાપયત્
 XVI યસ્યા ગણનયા તદદિપતીનાં બહુધનોપાર્જનં જાતં તાદૃશી ગણકભૂતગ્રસ્તા
 કાયન દાસી પ્રાર્થનાસ્થાનગમનકાલ આગત્યાસ્માન્ સાક્ષાત્ કૃતવતી।

XVII સાસ્માકં પૌલસ્ય ચ પશ્ચાદ્ એત્ય પ્રોચ્યૈઃ કથામિમાં કથિતવતી, મનુષ્યા એતે સર્વોપરિસ્થસ્યેશ્વરસ્ય સેવકાઃ સન્તોડસ્માન્ પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય માર્ગ પ્રકાશયન્તિ।

XVIII સા કન્યા બહુદિનાનિ તાદૃશમ્ અકરોત્ તસ્માત્ પૌલો દુઃખિતઃ સન્ મુખં પરાવત્ય તં ભૂતમવદદ્, અહં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વામાજ્ઞાપયામિ ત્વમસ્યા બહિર્ગચ્છ; તેનૈવ તત્ક્ષણાત્ સ ભૂતસ્તસ્યા બહિર્ગતઃ।

XIX તતઃ સ્વેષાં લાભસ્ય પ્રત્યાશા વિફલા જાતેતિ વિલોક્ય તસ્યાઃ પ્રભવઃ પૌલં સીલન્ન ધૃત્વાકૃષ્ય વિચારસ્થાનેઽધિપતીનાં સમીપમ્ આનયન્।

XX તતઃ શાસકાનાં નિકટં નીત્વા રોમિલોકા વયમ્ અસ્માકં યદ્ વ્યવહરણં ગ્રહીતુમ્ આચરિતુન્ન નિષિદ્ધં,

XXI ઇમે ચિહ્નદીયલોકાઃ સન્તોપિ તદેવ શિક્ષયિત્વા નગરેડસ્માકમ્ અતીવ કલહં કુર્વન્તિ,

XXII ઇતિ કથિતે સતિ લોકનિવહસ્તયોઃ પ્રાતિકૂલ્યેનોદતિષ્ઠત્ તથા શાસકાસ્તયો વસ્ત્રાણિ છિત્વા વેત્રાઘાતં કર્તુમ્ આજ્ઞાપયન્।

XXIII અપરં તે તૌ બહુ પ્રહાર્ય ત્વમેતૌ કારાં નીત્વા સાવધાનં રક્ષયેતિ કારારક્ષકમ્ આદિશન્।

XXIV ઇત્યમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય સ તાવભ્યન્તરસ્થકારાં નીત્વા પાદેષુ પાદપાશીભિર્બદ્ધ્વા સ્થાપિતાવાન્।

XXV અથ નિશીથસમયે પૌલસીલાવીશ્વરમુદિશ્ય પ્રાથનાં ગાનન્ન કૃતવન્તૌ, કારાસ્થિતા લોકાશ્ચ તદશૃણવન્।

XXVI તદાકસ્માત્ મહાન્ ભૂમિકમ્પોડભવત્ તેન ભિત્તિમૂલેન સહ કારા કમ્પિતાભૂત્ તત્ક્ષણાત્ સર્વાણિ દ્વારાણિ મુક્તાનિ જાતાનિ સર્વેષાં બન્ધનાનિ ચ મુક્તાનિ।

XXVII અતએવ કારારક્ષકો નિદ્રાતો જાગરિત્વા કારાયા દ્વારાણિ મુક્તાનિ દૃષ્ટ્વા બન્ધિલોકાઃ પલાયિતા ઇત્યનુમાય કોષાત્ ખંજં બહિઃ કૃત્વાત્મઘાતં કર્તુમ્ ઉદ્યતઃ।

XXVIII કિન્તુ પૌલઃ પ્રોચ્યૈસ્તમાહૂય કથિતવાન્ પશ્ય વયં સર્વેડત્રાસ્મહે, ત્વં નિજપ્રાણહિંસાં માકાર્ષીઃ।

XXIX તદા પ્રદીપમ્ આનેતુમ્ ઉક્ત્વા સ કમ્પમાનઃ સન્ ઉલ્લખ્યાભ્યન્તરમ્ આગત્ય પૌલસીલયોઃ પાદેષુ પતિતવાન્।

XXX પશ્ચાત્ સ તૌ બહિરનીય પૃષ્ટવાન્ હે મહેચ્છૌ પરિત્રાણં પ્રાપ્તું મયા કિં કર્તવ્યં?

XXXI પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્।

XXXII તસ્મૈ તસ્ય ગૃહસ્થિતસર્વલોકેભ્યશ્ચ પ્રભોઃ કથાં કથિતવન્તૌ।

XXXIII તથા રાનેસ્તસ્મિન્નેવ દણ્ડે સ તૌ ગૃહીત્વા તયોઃ પ્રહારાણાં ક્ષતાનિ પ્રક્ષાલિતવાન્ તતઃ સ સ્વયં તસ્ય સર્વે પરિજનાશ્ચ મજ્જિજતા અભવન્।

XXXIV પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્।

XXXV દિન ઉપસ્થિતે તૌ લોકૌ મોચયેતિ કથાં કથયિતું શાસકાઃ પદાતિગણં પ્રેષિતવન્તઃ।

XXXVI તતઃ કારારક્ષકઃ પૌલાય તાં વાર્તા કથિતવાન્ યુવાં ત્યાજયિતું શાસકા લોકાન પ્રેષિતવન્ત ઇદાનીં યુવાં બહિ ભૂત્વા કુશલેન પ્રતિષ્ઠેતાં।

XXXVII કિન્તુ પૌલસ્તાન્ અવદત્ રોમિલોકયોરાવયોઃ કમપિ દોષમ્ ન નિશ્ચિત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ આવાં કશયા તાડયિત્વા કારાયાં બદ્ધવન્ત ઇદાનીં કિમાવાં ગુપ્તં વિસ્ત્રક્ષ્યન્તિ? તન્ન ભવિષ્યતિ, સ્વયમાગત્યાવાં બહિઃ કૃત્વા નયન્તુ!

XXXVIII તદા પદાતિભિઃ શાસકેભ્ય એતદ્ધાર્તાયાં કથિતાયાં તૌ રોમિલોકાવિતિ કથાં શ્રુત્વા તે ભીતાઃ

XXXIX સન્તસ્તયોઃ સન્નિધિમાગત્ય વિનયમ્ અકુર્વન્ અપરં બહિઃ કૃત્વા નગરાત્ પ્રસ્થાતું પ્રાર્થિતવન્તઃ।

XL તતસ્તૌ કારાયા નિર્ગત્ય લુદિયાયા ગૃહં ગતવન્તૌ તત્ર ભ્રાતૃગણં સાક્ષાત્કૃત્ય તાન્ સાન્ત્વયિત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થિતૌ।

XVII

I પૌલસીલૌ આશ્કિપલ્યાપલ્લોનિયાનગરાભ્યાં ગત્વા યત્ર ચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનમેકમ્ આસ્તે તત્ર થિષલનીકીનગર ઉપસ્થિતૌ।

II તદા પૌલઃ સ્વાયારાનુસારેણ તેષાં સમીપં ગત્વા વિશ્રામવાસ્ત્રયે તૈઃ સાદ્ધ્ ધર્મપુસ્તકીયકથાયા વિચારં કૃતવાન્।

III ફલતઃ પ્રીષ્ટેન દુઃખભોગઃ કર્તવ્યઃ શ્મશાનદુત્થાનઞ્ચ કર્તવ્યં યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય યીશોઃ પ્રસ્તાવં કરોમિ સ ઈશ્વરેણાભિષિક્તઃ સ એતાઃ કથાઃ પ્રકાશ્ય પ્રમાણં દત્વા સ્થિરીકૃતવાન્।

IV તસ્માત્ તેષાં કતિપયજના અન્યદેશીયા બહવો ભક્તલોકા બહ્વાઃ પ્રધાનનાર્યશ્ચ વિશ્વસ્ય પૌલસીલયોઃ પશ્ચાદ્ગામિનો જાતાઃ।

V કિન્તુ વિશ્વાસહીના ચિહ્નદીયલોકા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણાઃ સન્તો હટટ્સ્ય કતિનયલમ્પટલોકાન્ સક્લિનઃ કૃત્વા જનતયા નગરમધ્યે મહાકલહં કૃત્વા યાસોનો ગૃહમ્ આક્રમ્ય પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા લોકનિવહસ્ય સમીપમ્ આનેતું ચેષ્ટિતવન્તઃ।

VI તેષામુદ્દેશમ્ અપ્રાપ્ય ચ યાસોનં કતિપયાન્ ભ્રાતૃશ્ચ ધૃત્વા નગરાધિપતીનાં નિકટમાનીય પ્રોચ્યૈઃ કથિતવન્તો યે મનુષ્યા જગદ્દુદ્ધાટિતવન્તસ્તે ડ્રાપ્યુપસ્થિતાઃ સન્તિ,

VII એષ યાસોન્ આતિથ્યં કૃત્વા તાન્ ગૃહીતવાન્ યીશુનામક એકો રાજસ્તીતિ કથયન્તસ્તે કૈસરસ્યાજ્ઞાવિરુદ્ધં કર્મ કુર્વતિ।

VIII તેષાં કથામિમાં શ્રુત્વા લોકનિવહો નગરાધિપતયશ્ચ સમુદ્વિગ્ના અભવન્।

IX તદા યાસોનસ્તદન્યેષાઞ્ચ ધનદણ્ડં ગૃહીત્વા તાન્ પરિત્યક્તવન્તઃ।

X તતઃ પરં ભ્રાતૃગણો રજન્યાં પૌલસીલૌ શીઘ્રં બિરયાનગરં પ્રેષિતવાન્ તૌ તત્રોપસ્થાય ચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનં ગતવન્તૌ।

XI તત્રસ્થા લોકાઃ થિષલનીકીસ્થલોકેભ્યો મહાત્માન આસન્ યત ઇત્યં ભવતિ ન વેતિ જ્ઞાતું દિને દિને ધર્મગ્રન્થસ્યાલોચનાં કૃત્વા સ્વૈરં કથામ્ અગૃહ્ણન્।

XII તસ્માદ્ અનેકે ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયાનાં માન્યા સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચાનેકે વ્યશ્વસન્।

XIII કિન્તુ બિરયાનગરં પૌલેનેશ્વરીયા કથા પ્રચાર્યત ઇતિ થિષલનીકીસ્થા ચિહ્નદીયા જ્ઞાત્વા તત્સ્થાનમધ્યાગત્ય લોકાનાં કુપ્રવૃત્તિમ્ અજનયન્।

XIV અતએવ તસ્માત્ સ્થાનાત્ સમુદ્રેણ યાન્તીતિ દર્શયિત્વા ભ્રાતરઃ ક્ષિપ્રં પૌલં પ્રાહિણવન્ કિન્તુ સીલતીમથિયૌ તત્ર સ્થિતવન્તૌ।

XV તતઃ પરં પૌલસ્ય માર્ગદર્શકાસ્તમ્ આથીનીનગર ઉપસ્થાપયન્ પશ્ચાદ્ યુવાં તૂર્ણમ્ એતત્ સ્થાનં આગમિષ્યથઃ સીલતીમથિયૌ પ્રતીમામ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રત્યાગતાઃ।

XVI પૌલ આથીનીનગરે તાવપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્ તન્નગરં પ્રતિમાભિઃ પરિપૂર્ણ દૃષ્ટવા સન્તપ્તહૃદયો ડભવત્!

XVII તતઃ સ ભજનભવને યાન્ ચિહ્નુદીયાન્ ભક્તલોકાંશ્ચ હટ્ટે ચ યાન્ અપશ્યત્ તેઃ સહ પ્રતિદિનં વિચારિતવાન્!

XVIII કિન્ત્વિપિક્કૂરીયમતગ્રાહિણઃ સ્તોયિકીયમતગ્રાહિણશ્ચ કિયન્તો જનાસ્તેન સાર્દ્ધં વ્યવદન્તા તત્ર કેચિદ્ અકથયન્ એષ વાયાલઃ કિં વક્તુમ્ ઇચ્છતિ? અપરે કેચિદ્ એષ જનઃ કેષાન્નિદ્ વિદેશીયદેવાનાં પ્રચારક ઇત્યનુભીયતે યતઃ સ ચીશુમ્ ઉત્થિતિશ્ચ પ્રચારયત્!

XIX તે તમ્ અરેયપાગનામ વિચારસ્થાનમ્ આનીય પ્રાવોચન્ ઇદં યન્નવીનં મતં ત્વં પ્રાચીકશ ઇદં કીદૃશં એતદ્ અસ્માન્ શ્રાવયઃ;

XX યામિમામ્ અસમ્ભવકથામ્ અસ્માકં કર્ણગોચરીકૃતવાન્ અસ્યા ભાવાર્થઃ ક ઇતિ વયં જ્ઞાતુમ્ ઇચ્છામાઃ!

XXI તદાથીનીનિવાસિનસ્તન્નગરપ્રવાસિનશ્ચ કેવલં કસ્યાશ્ચન નવીનકથાયાઃ શ્રવણેન પ્રચારણેન ચ કાલમ્ અયાપયન્!

XXII પૌલોડરેયપાગસ્ય મધ્યે તિષ્ઠન્ એતાં કથાં પ્રચારિતવાન્, હે આથીનીયલોકા યૂયં સર્વથા દેવપૂજાયામ્ આસક્તા ઇત્યહ પ્રત્યક્ષં પશ્યામિ!

XXIII યતઃ પર્યટનકાલે યુષ્માકં પૂજનીયાનિ પશ્યન્ ‘અવિજ્ઞાતેશ્વરાય’ એતલ્લિપિયુક્તાં યજ્ઞવેદીમેકાં દૃષ્ટવાન્; અતો ન વિદિત્વા યં પૂજયધ્વે તસ્યૈવ તત્ત્વં યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારયામિ!

XXIV જગતો જગત્સ્થાનાં સર્વવસ્તુનાશ્ચ સ્રષ્ટા ય ઈશ્વરઃ સ સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતિઃ સન્ કરનિર્મિતમન્દિરેષુ ન નિવસતિ;

XXV સ એવ સર્વેભ્યો જીવનં પ્રાણાન્ સર્વસામગ્રીશ્ચ પ્રદદાતિ; અતએવ સ કસ્યાશ્ચિત્ સામગ્રા અભાવહેતો મનુષ્યાણાં હસ્તૈઃ સેવિતો ભવતીતિ ના!

XXVI સ ભૂમણ્ડલે નિવાસાર્થમ્ એકસ્માત્ શોણિતાત્ સર્વાન્ મનુષ્યાન્ સૃષ્ટવા તેષાં પૂર્વનિરૂપિતસમયં વસતિસીમાશ્ચ નિરચિનોત્;

XXVII તસ્માત્ લોકૈઃ કેનાપિ પ્રકારેણ મૃગયિત્વા પરમેશ્વરસ્ય તત્ત્વં પ્રાપ્તું તસ્ય ગવેષણં કરણીયમ્!

XXVIII કિન્તુ સોડસ્માકં કસ્માચ્ચિદપિ દૂરે તિષ્ઠતીતિ નહિ, વયં તેન નિશ્વસનપ્રશ્વસનગમનાગમનપ્રાણધારણાનિ કુર્માઃ, પુન્નશ્ચ યુષ્માકમેવ કતિપયાઃ ક્વચઃ કથયન્તિ ‘તસ્ય વંશા વયં સ્મો હિ’ ઇતિ!

XXIX અતએવ યદિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય વંશા ભવામસ્તર્હિ મનુષ્યૈ વિદ્યયા કૌશલેન ચ તક્ષિતં સ્વર્ણં રૂપ્યં દૃષદ્ વૈતેષામીશ્વરત્વમ્ અસ્માભિ ન જ્ઞાતવ્યાં!

XXX તેષાં પૂર્વ્વોચલોકાનામ્ અજ્ઞાનતાં પ્રતીશ્વરો યદપિ નાવાદત્ત તથાપીદાનીં સર્વત્ર સર્વાન્ મનઃ પરિવર્ત્તયિતુમ્ આજ્ઞાપયતિ,

XXXI યતઃ સ્વનિયુક્તેન પુરુષેણ યદા સ પૃથિવીસ્થાનાં સર્વલોકાનાં વિચારં કરિષ્યતિ તદિનં ન્યરૂપયત્; તસ્ય શ્મશાનોત્થાપનેન તસ્મિન્ સર્વેભ્યઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્!

XXXII તદા શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય કથાં શ્રુત્વા કેચિદ્ ઉપાહમન્, કેચિદ્વદન્ એનાં કથાં પુનરપિ ત્વત્તઃ શ્રોષ્યામાઃ!

XXXIII તતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થિતવાન્!

XXXIV तथापि केयिल्लोकास्तेन सार्द्धं मिलित्वा व्यश्वसन् तेषां मध्ये
उरेयपागीयदियनुसियो दामारीनामा कायिन्नारी कियन्तो नराश्वसन्।

XVIII

I तद्धटनातः परं पौल आथीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्थनगरम् आगच्छत्।

II तस्मिन् समये क्लौदियः सर्वान् यिडूदीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत्,
तस्मात् प्रिस्किल्लानाम्ना जायया सार्द्धम् घंतालियादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगत्य यः
पन्तदेशे जात आक्किलनामा यिडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान्।

III तौ दृष्यनिर्माणाञ्जुविनौ, तस्मात् परस्परम् अेकवृत्तिकत्वात् स ताभ्यां सह
उषित्वा तत् कर्माकरोत्।

IV पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च
प्रवृत्तिं ग्राहितवान्।

V सीलतीमथिययो मर्किदनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तप्तमना भूत्वा
यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणां यिडूदीयानां समीपे प्रादात्।

VI किन्तु ते उतीव विरोधं विधाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन्
येतां कथां कथितवान्, युष्माकं शोषितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाहं
निरपराधो उधारभ्य भिन्नदेशीयानां समीपं यामि।

VII स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न ईश्वरभक्तस्य
भिन्नदेशीयस्य निवेशनं प्राविशत्।

VIII ततः क्रीष्णनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसीत्,
करिन्थनगरीया बहवो लोकाश्च समाकर्ण्य विश्वस्य मञ्जिजता अभवन्।

IX क्षण्णदायां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा भैषीः, मा निरसीः कथां प्रचारया

X अहं त्वया सार्द्धम् आस हिंसार्थं कोपि त्वां स्प्रष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया
लोका बहव आसतो।

XI तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण सार्द्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम्
उपादिशत्।

XII गाल्लियनामा कश्चिद् आभायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो यिडूदीया
अेकवाक्याः सन्तः पौलम् आक्रम्य विचारस्थानं नीत्वा।

XIII मानुष अेष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति
निवेदितवन्तः।

XIV ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाल्लिया यिडूदीयान् व्याहरत्, यद्दि
कस्ययिद् अन्यायस्य वातिशयदृष्टतायरणस्य विचारोऽभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा
मया सहनीयाभविष्यत्।

XV किन्तु यद्दि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवाहो भवति तर्हि
तस्य विचारमहं न करिष्यामि, यूयं तस्य मीमांसां कुरुत।

XVI ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान्।

XVII तदा भिन्नदेशीयाः सोस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा
विचारस्थानस्य सम्भुषे प्राहरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्वकर्मसु न मनो न्यदधात्।

XVIII पौलस्तत्र पुनर्बहुदिनानि न्यवसत्, ततो त्रातुगणाद् विसर्जनं प्राप्य
किञ्चनप्रतनिमित्तं किंकियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किल्लाक्किलाभ्यां सहितो
जलपथेन सुरियादेशं गतवान्।

XIX તત ઇફ્ઝનગર ઉપસ્થાય તત્ર તૌ વિસૃજ્ય સ્વયં ભજનભવનં પ્રવિશ્ય યિહૂદીયૈઃ સહ વિચારિતવાન્।

XX તે સ્વૈઃ સાર્દ્ધં પુનઃ કતિપયદિનાનિ સ્થાતું તં વ્યનયન્, સ તદનુરરીકૃત્ય કથામેતાં કથિતવાન્।

XXI યિરૂશાલમિ આગામ્યુત્સવપાલનાર્થં મયા ગમનીયં; પશ્ચાદ્ ઈશ્વરેચ્છાયાં જાતાયાં યુષ્માકં સમીપં પ્રત્યાગમિષ્યામિ। તતઃ પરં સ તૈર્ વિસૃષ્ટઃ સન્ જલપથેન ઇફ્ઝનગરાત્ પ્રસ્થિતવાન્।

XXII તતઃ કૈસરિયામ્ ઉપસ્થિતઃ સન્ નગરં ગત્વા સમાજં નમસ્કૃત્ય તસ્માદ્ આન્તિયખિયાનગરં પ્રસ્થિતવાન્।

XXIII તત્ર ક્રિયત્કાલં યાપયિત્વા તસ્માત્ પ્રસ્થાય સર્વેષાં શિષ્યાણાં મનાંસિ સુસ્થિરાણિ કૃત્વા ક્રમશો ગલાતિયાક્રુગિયાદેશયો ભ્રમિત્વા ગતવાન્।

XXIV તસ્મિન્નેવ સમયે સિકન્દરિયાનગરે જાત આપલ્લોનામા શાસ્ત્રવિત્ સુવક્તા યિહૂદીય એકો જન ઇફ્ઝનગરમ્ આગતવાન્।

XXV સ શિક્ષિતપ્રભુમાર્ગો મનસોદ્યોગી ચ સન્ યોહનો મજ્જનમાત્રં જ્ઞાત્વા યથાર્થતયા પ્રભોઃ કથાં કથયન્ સમુપાદિશત્।

XXVI એષ જનો નિર્ભયત્વેન ભજનભવને કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, તતઃ પ્રિસ્કિલ્લાક્કિલૌ તસ્યોપદેશકથાં નિશમ્ય તં સ્વયોઃ સમીપમ્ આનીય શુદ્ધરૂપેણેશ્વરસ્ય કથામ્ અબોધયતામ્।

XXVII પશ્ચાત્ સ આખ્યાદેશં ગન્તું મતિં કૃતવાન્, તદા તત્રત્યઃ શિષ્યગણો યથા તં ગૃહ્ણાતિ તદર્થં ભ્રાતૃગણેન સમાશ્વસ્ય પત્રે લિખિતે સતિ, આપલ્લાસ્તત્રોપસ્થિતઃ સન્ અનુગ્રહેણ પ્રત્યયિનાં બહૂપકારાન્ અકરોત્,

XXVIII ફલતો યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ શાસ્ત્રપ્રમાણં દત્વા પ્રકાશરૂપેણ પ્રતિપન્નં કૃત્વા યિહૂદીયાન્ નિરુત્તરાન્ કૃતવાન્।

XIX

I કરિન્થનગર આપલ્લસઃ સ્થિતિકાલે પૌલ ઉત્તરપ્રદેશૈરાગચ્છન્ ઇફ્ઝનગરમ્ ઉપસ્થિતવાન્। તત્ર કતિપયશિષ્યાન્ સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તાન્ અપૃચ્છત્,

II યૂયં વિશ્વસ્ય પવિત્રમાત્માનં પ્રાપ્તા ન વા? તતસ્તે પ્રત્યવદન્ પવિત્ર આત્મા દીયતે ઇત્યસ્માભિઃ શ્રુતમપિ નહિ।

III તદા સાડવદત્ તર્હિ યૂયં કેન મજ્જિજતા અભવત? તેડકથયન્ યોહનો મજ્જનેન।

IV તદા પૌલ ઉક્તવાન્ ઇતઃ પરં ચ ઉપસ્થાસ્યતિ તસ્મિન્ અર્થત યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવ્યમિત્યુક્ત્વા યોહન્ મનઃપરિવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન જલે લોકાન્ અમજ્જયત્।

V તાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતા અભવન્।

VI તતઃ પૌલેન તેષાં ગાત્રેષુ કરેડપિતે તેષામુપરિ પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્, તસ્માત્ તે નાનાદેશીયા ભાષા ભવિષ્યત્કથાશ્ચ કથિતવન્તઃ।

VII તે પ્રાયેણ દ્વાદશજના આસન્।

VIII પૌલો ભજનભવનં ગત્વા પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય વિચારં કૃત્વા લોકાન્ પ્રવર્ત્ય સાહસેન કથામકથયત્।

IX किन्तु कठिनान्तःकरणत्वात् कियन्तो जना न विश्वस्य सर्वेषां समक्षम् अतत्पथस्य निन्दां कर्तुं प्रवृत्ताः, अतः पौलस्तेषां समीपात् प्रस्थाय शिष्यगणं पृथक्कृत्वा प्रत्यहं तुरान्नान्नः कस्यचित् जनस्य पाठशालायां विचारं कृतवान्।

X एतत् वत्सरद्वयं गतं तस्माद् आशियादेशनिवासिनः सर्वे यिहूदीया अन्यदेशीयलोकाश्च प्रभो र्यीशोः कथाम् अश्रौषन्।

XI पौलेन य ईश्वर एतादृशान्यद्भुतानि कर्माणि कृतवान्

XII यत् परिधेये गात्रमार्जनवस्त्रे वा तस्य देहात् पीडितलोकानाम् समीपम् आनीते ते निरामया जाता अपवित्रा भूताश्च तेभ्यो बहिर्गतवन्तः।

XIII तदा देशाटनकारिणः कियन्तो यिहूदीया भूतापसारिणो भूतग्रस्तनोकानां सन्निधौ प्रभे र्यीशो नमि जप्त्वा वाक्यमिदम् अवदन्, यस्य कथां पौलः प्रचारयति तस्य यीशो नमिना युष्मान् आज्ञापयामः।

XIV स्किवनान्नो यिहूदीयानां प्रधानयाजकस्य सप्तभिः पुत्तैस्तथा कृते सति

XV कश्चिद् अपवित्रो भूतः प्रत्युदितवान्, यीशुं जानामि पौलश्च परिचिनोमि किन्तु के यूयं?

XVI एत्युक्त्वा सोपवित्रभूतग्रस्तो मनुष्यो लभङ्गं कृत्वा तेषामुपरि पतित्वा बलेन तान् जितवान्, तस्मात्ते नग्नाः क्षताङ्गाश्च सन्तस्तस्माद् गेहात् पलायन्त।

XVII सा वाग् एडिषनगरनिवासिनसं सर्वेषां यिहूदीयानां भिन्नदेशीयानां लोकानाञ्च श्रवोगोचरीभूता; ततः सर्वे भयं गताः प्रभो र्यीशो नमिभ्यो यशोऽवर्द्धत।

XVIII येषामनेकेषां लोकानां प्रतीतिरजायत त आगत्य स्वैः कृताः क्रियाः प्रकाशरूपेणाङ्गीकृतवन्तः।

XIX बहवो मायाकर्मकारिणः स्वस्वग्रन्थान् आनीय राशीकृत्य सर्वेषां समक्षम् अदाडयन्, ततो गणनां कृत्वाबुध्यन्त पञ्चायुतत्रयमुद्रामूल्यपुस्तकानि दग्धानि।

XX एतत् प्रभोः कथा सर्वदेशं व्याप्य प्रबला जाता।

XXI सर्वेष्वेतेषु कर्मसु सम्पन्नेषु सत्सु पौलो माकिदनियाभायादेशाभ्यां यिज्ञालामं गन्तुं मतिं कृत्वा कथितवान् तत्स्थानं यात्रायां कृतायां सत्यां मया रोमानगरं द्रष्टव्यं।

XXII स्वानुगतलोकानां तीमथियेरास्तौ द्वौ जनौ माकिदनियादेशं प्रति प्रहित्य स्वयम् आशियादेशे कतिपयदिनानि स्थितवान्।

XXIII किन्तु तस्मिन् समये मतेऽस्मिन् कलहो जातः।

XXIV तत्कारणमिदं, अर्त्तिमीदेव्या र्थमन्दिरनिर्माणेन सर्वेषां शिल्पिनां यथेष्टलाभम् अजनयत् यो दीमीत्रियनामा नाडीन्धमः।

XXV स तान् तत्कर्मज्जिविनः सर्वलोकान्श्च समाहूय भाषितवान् हे महेच्छा एतेन मन्दिरनिर्माणेनास्माकं ज्जिविका भवति, अतद् यूयं वित्थः।

XXVI किन्तु उस्तनिर्मितेश्वरा ईश्वरा नहि पौलानाम्ना केनयिज्जनेन कथामिमां व्याहृत्य केवलेडिषनगरे नहि प्रायेण सर्वस्मिन् आशियादेशे प्रवृत्तिं ग्राहयित्वा बहुलोकानां शेषुषी परावर्तिता, अतद् युष्माभिर्दृश्यते श्रूयते वा।

XXVII तेनास्माकं वाणिज्यस्य सर्वथा हानेः सम्भवनं केवलमिति नहि, आशियादेशस्थैर्वा सर्वजगत्स्थैर्लोकैः पूज्या यार्त्तिमी महादेवी तस्या मन्दिरस्यावज्ञानस्य तस्या ऐश्वर्यस्य नाशस्य य सम्भावना विद्यते।

XXVIII एतादृशीं कथां श्रुत्वा ते महाकोधान्विताः सन्त उर्यैःकारं कथितवन्त एडिषीयानाम् अर्त्तिमी देवी महती भवति।

XXIX તતઃ સર્વનગરં કલહેન પરિપૂર્ણમભવત્, તતઃ પરં તે માકિદનીયગાયારિસ્તાર્ષનામાનો પૌલસ્ય દ્વાૈ સહચરૌ ધૃત્વૈકચિત્તા રઙ્ગભૂમિં જવેન ધાવિતવન્તઃ।

XXX તતઃ પૌલો લોકાનાં સન્નિધિં યાતુમ્ ઉદ્યતવાન્ કિન્તુ શિષ્યગણસ્તં વારિતવાન્।

XXXI પૌલસ્યત્મીયા આશિયાદેશસ્થાઃ કતિપયાઃ પ્રધાનલોકાસ્તસ્ય સમીપં નરમેકં પ્રેષ્ય ત્વં રઙ્ગભૂમિં માગા ઇતિ ન્યવેદ્યન્।

XXXII તતો નાનાલોકાનાં નાનાકથાકથનાત્ સભા વ્યાકુલા જાતા કિં કારણાદ્ એતાવતી જનતાભવત્ એતદ્ અધિકૈ લૌકૈ નાંજાયા।

XXXIII તતઃ પરં જનતામધ્યાદ્ ચિહ્નદીયૈર્બહિષ્કૃતઃ સિકન્દરો હસ્તેન સફ્કેતં કૃત્વા લોકેભ્ય ઉત્તરં દાતુમુદ્યતવાન્।

XXXIV કિન્તુ સ ચિહ્નદીયલોક ઇતિ નિશ્ચિતે સતિ ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતીતિ વાક્યં પ્રાયેણ પચ્ચ દણ્ડાન્ યાવદ્ એકસ્વરેણ લોકનિવહૈઃ પ્રોક્તાં।

XXXV તતો નગરાધિપતિસ્તાન્ સ્થિરાન્ કૃત્વા કથિતવાન્ હે ઇફિષાયાઃ સર્વે લોકા આકર્ણયત, અર્તિમીમહાદેવ્યા મહાદેવાત્ પતિતાયાસ્તત્રપ્રતિમાયાશ્ચ પૂજનમ ઇફિષનગરસ્થાઃ સર્વે લોકાઃ કુર્વન્તિ, એતત્ કે ન જાનન્તિ?

XXXVI તસ્માદ્ એતત્રપ્રતિકૂલં કેપિ કથયિતું ન શક્નુવન્તિ, ઇતિ જ્ઞાત્વા યુષ્માભિઃ સુસ્થિરત્વેન સ્થાતવ્યમ્ અવિવિચ્ય કિમપિ કર્મ્મ ન કર્તવ્યશ્ચ।

XXXVII યાન્ એતાન્ મનુષ્યાન્ યૂયમત્ર સમાનયત તે મન્દિરદ્રવ્યાપહારકા યુષ્માકં દેવ્યા નિન્દકાશ્ચ ન ભવન્તિ।

XXXVIII યદિ કચ્ચન પ્રતિ દીમીત્રિયસ્ય તસ્ય સહાયનાશ્ચ કાયિદ્ આપત્તિ વિંદ્યતે તર્હિ પ્રતિનિધિલોકા વિચારસ્થાનશ્ચ સન્તિ, તે તત્ સ્થાનં ગત્વા ઉત્તરપ્રત્યુત્તરે કુર્વન્તુ।

XXXIX કિન્તુ યુષ્માકં કાયિદપરા કથા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હિ નિયમિતાયાં સભાયાં તસ્યા નિષ્પત્તિ ભવિષ્યતિ।

XL કિન્ત્વેતસ્ય વિરોધસ્યોત્તરં યેન દાતું શક્નુમ્ એતાદૃશસ્ય કસ્યચિત્ કારણસ્યાભાવાદ્ અદ્યતનઘટનાહેતો રાજદ્રોહિણામિવાસ્માકમ્ અભિયોગો ભવિષ્યતીતિ શક્કા વિદ્યતે।

XLI ઇતિ કથયિત્વા સ સભાસ્થલોકાન્ વિસૃષ્ટવાન્।

XX

I ઇત્યં કલહે નિવૃત્તે સતિ પૌલઃ શિષ્યગણમ્ આહૂય વિસર્જનં પ્રાપ્ય માકિદનિયાદેશં પ્રસ્થિતવાન્।

II તેન સ્થાનેન ગચ્છન્ તદેશીયાન્ શિષ્યાન્ બહૂપદિશ્ય યૂનાનીયદેશમ્ ઉપસ્થિતવાન્।

III તત્ર માસત્રયં સ્થિત્વા તસ્માત્ સુરિયાદેશં યાતુમ્ ઉદ્યતઃ, કિન્તુ ચિહ્નદીયાસ્તં હન્તું ગુપ્તા અતિષ્ઠન્ તસ્માત્ સ પુનરપિ માકિદનિયામાર્ગેણ પ્રત્યાગન્તું મતિં કૃતવાન્।

IV બિરયાનગરીયસોપાત્રઃ થિષલનીકીયારિસ્તાર્ષસિકુન્દૌ દબ્બર્નગરીયગાયતીમથિયૌ આશિયાદેશીયતુષ્કિત્રફિમૌ ય તેન સાહૃદ્ આશિયાદેશં યાવદ્ ગતવન્તઃ।

V એતે સર્વે ડગ્રસરાઃ સન્તો ડસ્માન્ અપેક્ષ્ય ત્રોયાનગરે સ્થિતવન્તઃ।

VI કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવદિને ય ગતે સતિ વયં ફિલિપીનગરાત્ તોયપથેન ગત્વા પચ્ચભિ દિનેસ્ત્રોયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર સપ્તદિનાન્યવાતિષ્ઠામા

VII સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિને પૂપાન્ ભંક્તુ શિષ્યેષુ મિલિતેષુ પૌલઃ પરદિને તસ્માત્ પ્રસ્થાતુમ્ ઉદ્યતઃ સન્ તદદ્દિ પ્રાયેણ ક્ષપાયા યામદ્વયં યાવત્ શિષ્યેભ્યો ધર્મકથામ્ અકથયત્

VIII ઉપરિસ્થે યસ્મિન્ પ્રકોષ્ઠે સભાં કૃત્વાસન્ તત્ર બહવઃ પ્રદીપાઃ પ્રાજ્વલન્

IX ઉતુખનામા કશ્ચન યુવા ચ વાતાયન ઉપવિશન્ ધોરતરનિદ્રાગ્રસ્તો ડભૂત્ તદા પૌલેન બહુક્ષણં કથાયાં પ્રચારિતાયાં નિદ્રામગ્નઃ સ તસ્માદ્ ઉપરિસ્થતૃતીયપ્રકોષ્ઠાદ્ અપતત્, તતો લોકાસ્તં મૃતકલ્પં ધૃત્વોદતોલયન્

X તતઃ પૌલોડવરુદ્ધ તસ્ય ગાત્રે પતિત્વા તં કોડે નિધાય કથિતવાન્, યૂયં વ્યાકુલા મા ભૂત નાયં પ્રાણૈર્વિયુક્તઃ।

XI પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચોપરિ ગત્વા પૂપાન્ ભંક્ત્વા પ્રભાતં યાવત્ કથોપકથને કૃત્વા પ્રસ્થિતવાન્

XII તે ચ તં જીવન્તં યુવાનં ગૃહીત્વા ગત્વા પરમાધ્યાયિતા જાતાઃ।

XIII અનન્તરં વયં પોતેનાગ્રસરા ભૂત્વાસ્મનગરમ્ ઉત્તીર્ય પૌલં ગ્રહીતું મતિમ્ અકુર્મ્મ યતઃ સ તત્ર પદ્ભ્યાં પ્રજિતું મતિં કૃત્વેતિ નિરૂપિતવાન્

XIV તસ્માત્ તત્રાસ્માભિઃ સાર્દ્ધં તસ્મિન્ મિલિતે સતિ વયં તં નીત્વા મિતુલીન્યુપદ્વીપં પ્રાપ્તવન્તઃ।

XV તસ્માત્ પોતં મોચયિત્વા પરેડહનિ ખીયોપદ્વીપસ્ય સમ્મુખં લબ્ધવન્તસ્તસ્માદ્ એકેનાહ્લા સામોપદ્વીપં ગત્વા પોતં લાગયિત્વા ત્રોગુલ્લિયે સ્થિત્વા પરસ્મિન્ દિવસે મિલીતનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ।

XVI યતઃ પૌલ આશિયાદેશે કાલં યાપયિતુમ્ નાભિલષન્ ઇક્ષિષનગરં ત્યક્ત્વા યાતું મન્ત્રણાં સ્થિરીકૃતવાન્; યસ્માદ્ યદિ સાધ્યં ભવતિ તર્હિ નિસ્તારોત્સવસ્ય પશ્ચાશત્તમદિને સ યિરૂશાલમ્યુપસ્થાતું મતિં કૃતવાન્

XVII પૌલો મિલીતાદ્ ઇક્ષિં પ્રતિ લોકં પ્રહિત્ય સમાજસ્ય પ્રાચીનાન્ આહૂયાનીતવાન્

XVIII તેષુ તસ્ય સમીપમ્ ઉપસ્થિતેષુ સ તેભ્ય ઇમાં કથાં કથિતવાન્, અહમ્ આશિયાદેશે પ્રથમાગમનમ્ આરભ્યાઘ યાવદ્ યુષ્માકં સન્નિધૌ સ્થિત્વા સર્વ્વસમયે યથાચરિતવાન્ તદ્ યૂયં જાનીથ;

XIX ફલતઃ સર્વ્વથા નમ્રમનાઃ સન્ બહુશ્રુપાતેન ચિહ્નુદીયાનામ્ કુમન્ત્રણાજાતનાનાપરીક્ષાભિઃ પ્રભોઃ સેવામકરવાં

XX કામપિ હિતકથાં ન ગોપાયિતવાન્ તાં પ્રચાર્ય સપ્રકાશં ગૃહે ગૃહે સમુપદિશ્યેશ્વરં પ્રતિ મનઃ પરાવર્તનીયં પ્રભૌ યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વસનીયં

XXI ચિહ્નુદીયાનામ્ અન્યદેશીયલોકાનાઞ્ચ સમીપ એતાદૃશં સાધ્યં દદામિ।

XXII પશ્યત સામ્પ્રતમ્ આત્મનાકૃષ્ટઃ સન્ યિરૂશાલમ્નગરે યાત્રાં કરોમિ, તત્ર મામ્પ્રતિ યદદ્ ઘટિષ્યતે તાન્યહં ન જાનામિ;

XXIII કિન્તુ મયા બન્ધનં કલેશશ્ચ ભોક્તવ્ય ઇતિ પવિત્ર આત્મા નગરે નગરે પ્રમાણં દદાતિ।

XXIV તથાપિ તં કલેશમહં તૃણાય ન મન્યે; ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહવિષયકસ્ય સુસંવાદસ્ય પ્રમાણં દાતું, પ્રભો રીશોઃ સકાશાદ યસ્યાઃ સેવાયાઃ ભારં પ્રાપ્નવં તાં સેવાં સાધયિતું સાનન્દં સ્વમાર્ગં સમાપયિતુઞ્ચ નિજપ્રાણાનપિ પ્રિયાન્ ન મન્યે।

XXV અધુના પશ્યત યેષાં સમીપેડહમ્ ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચાર્ય ભ્રમણં કૃતવાન્ એતાદૃશા યૂયં મમ વદનં પુન દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્સ્યથ એતદધ્યહં જાનામિ।

XXVI युष्मभ्यम् अहम् ईश्वरस्य सर्वान् आदेशान् प्रकाशयितुं न न्यवर्त्तो

XXVII अहं सर्वेषां लोकानां रक्तपातदोषाद् यन्निर्दोष आसे तस्याद्य युष्मान् साक्षिणः करोमि।

XXVIII यूयं स्वेषु तथा यस्य व्रणस्याध्यक्षन् आत्मा युष्मान् विधाय न्ययुङ्क्त तत्सर्वस्मिन् सावधाना भवत, य समाजञ्च प्रभु निर्णयस्तु मूल्येन क्रीतवान् तम् अवत,

XXIX यतो मया गमने कृतयेव दुर्ज्ञेया वृका युष्माकं मध्यं प्रविश्य व्रणं प्रति निर्दयताम् आयरिष्यन्ति,

XXX युष्माकमेव मध्याद्यपि लोका उत्थाय शिष्यगणम् अपहन्तुं विपरीतम् उपदेक्ष्यन्तीत्यहं जानामि।

XXXI एति डेतो यूयं सयैतन्याः सन्तस्तिष्ठत, अहञ्च साश्रुपातः सन् वत्सरत्रयं यावद् दिवानिशं प्रतिजन् बोधयितुं न न्यवर्त्त तद्यपि स्मरता।

XXXII एदानीं हे भ्रातरौ युष्माकं निष्ठां ज्ञयितुं पवित्रीकृतलोकानां मध्येऽधिकारञ्च दातुं समर्थो य ईश्वरस्तस्यानुग्रहस्य यो वाद्यश्च तयोरुभयो युष्मान् समार्पयम्।

XXXIII कस्यापि स्वर्णं रूथं वस्त्रं वा प्रति मया लोभो न कृतः।

XXXIV किन्तु मम मत्सङ्घरलोकानाञ्चावश्यकव्ययाय मदीयमिदं करद्वयम् अश्राम्यद् अेतद् यूयं ज्ञानीथा।

XXXV अनेन प्रकारेण ग्रहणद् दानं भद्रमिति यद्वाक्यं प्रभु र्यीशुः कथितवान् तत् स्मर्त्तुं दरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्त्तुञ्च युष्माकम् उचितम् अेतत्सर्वं युष्मानहम् उपदिष्टवान्।

XXXVI अेतां कथां कथयित्वा स ज्ञानुनी पातयित्वा सर्वैः सह प्रार्थयता।

XXXVII तेन ते कन्दन्तः।

XXXVIII पुन र्भम मुपं न द्रक्ष्यथ विशेषत एषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः। पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः।

XXI

I तै र्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं ब्राह्मयित्वा ऋणुमार्गोण कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम।

II तत्र कैनीकियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः।

III कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोहयितुं सोरनगरे लागितवन्तः।

IV तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्करणाय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात्ते पवित्रेणात्मना पौलं व्याहर्न् त्वं यिज्ञाशलमनगरं मा गमः।

V ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः, तस्मात् ते सबालवृद्धवनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधितटे ज्ञानुपातं प्रार्थयामहि।

VI ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः।

VII वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाय तलिमायिनगरम् उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र भ्रातृगणं नमस्कृत्य दिनमेकं तैः सार्द्धम् उषतवन्तः।

VIII परे ऽहनि पौलस्तस्य सङ्गिनो वयञ्च प्रतिष्ठमानाः कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाद्यप्रचारकानां सप्तजनानां द्विलिपनाम्न ऐकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठाम।

IX तस्य यतस्रो दुहितरोऽनूढा भविष्यद्वादिन्य आसन्।

X તત્રાસ્માસુ બહુદિનાનિ પ્રોષિતેષુ ચિહ્નદીયદેશાદ્ આગત્યાગાબનામા ભવિષ્યદ્વાદી સમુપસ્થિતવાન્

XI સોસ્માકં સમીપમેત્ય પૌલસ્ય કટિબન્ધનં ગૃહીત્વા નિજહસ્તાપાદાન્ બદ્ધ્વા ભાષિતવાન્ યસ્યેદં કટિબન્ધનં તં ચિહ્નદીયલોકા ચિરૂશાલમનગર ઇત્યં બદ્ધ્વા ભિન્નદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યન્તીતિ વાક્યં પવિત્ર આત્મા કથયતિ

XII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા વયં તન્નગરવાસિનો ભ્રાતરશ્ચ ચિરૂશાલમં ન યાતું પૌલં વ્યનયામહિ;

XIII કિન્તુ સ પ્રત્યાવાદીત્, યૂયં કિં કુરુથ? કિં કન્દનેન મમાન્તઃકરણં વિદીર્ણં કરિષ્યથ? પ્રભો રીંશો નામ્નો નિમિત્તં ચિરૂશાલમિ બદ્ધો ભવિતું કેવલ તન્ન પ્રાણાન્ દાતુમપિ સસજ્જોસ્મિ

XIV તેનાસ્માકં કથાયામ્ અગૃહીતાયામ્ ઈશ્વરસ્ય યથેચ્છા તથૈવ ભવત્વિત્યુક્ત્વા વયં નિરસ્યામ

XV પરેડહનિ પાથેયદ્રવ્યાણિ ગૃહીત્વા ચિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રામ્ અકુર્મા

XVI તતઃ કૈસરિયાનગરનિવાસિનઃ કતિપયાઃ શિષ્યા અસ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ ઇત્વા કૃપ્રીયેન મ્નાસન્નામ્ના યેન પ્રાચીનશિષ્યેન સાર્દ્ધમ્ અસ્માભિ વસ્તવ્યં તસ્ય સમીપમ્ અસ્માન્ નીતવન્તઃ

XVII અસ્માસુ ચિરૂશાલમ્યુપસ્થિતેષુ તત્રસ્થભ્રાતૃગણોડસ્માન્ આહ્વાદેન ગૃહીતવાન્

XVIII પરસ્મિન્ દિવસે પૌલેડસ્માભિઃ સહ યાકૂબો ગૃહં પ્રવિષ્ટે લોકપ્રાચીનાઃ સર્વે તત્ર પરિષદિ સંસ્થિતાઃ

XIX અનન્તરં સ તાન્ નત્વા સ્વીયપ્રચારણેન ભિન્નદેશીયાન્ પ્રતીશ્વરો યાનિ કર્માણિ સાધિતવાન્ તદીયાં કથામ્ અનુક્રમાત્ કથિતવાન્

XX ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રભું ધન્યં પ્રોચ્ય વાક્યમિદમ્ અભાષન્ત, હે ભ્રાત રિહ્નદીયાનાં મધ્યે બહુસહસ્રાણિ લોકા વિશ્વાસિન આસતે કિન્તુ તે સર્વે વ્યવસ્થામતાચારિણ એતત્ પ્રત્યક્ષં પશ્યસિ

XXI શિશૂનાં ત્વક્ષેદનાદ્યાચરણં પ્રતિષિધ્ય ત્વં ભિન્નદેશનિવાસિનો ચિહ્નદીયલોકાન્ મૂસાવાક્યમ્ અશ્રદ્ધાતુમ્ ઉપદિશસીતિ તૈઃ શ્રુતમસ્તિ

XXII ત્વમત્રાગતોસીતિ વાર્તા સમાકર્ણ્ય જનનિવહો મિલિત્વાવશ્યમેવાગમિષ્યતિ; અતએવ કિં કરણીયમ્? અત્ર વયં મન્ત્રયિત્વા સમુપાયં ત્વાં વદામસ્તં ત્વમાચરા

XXIII વ્રતં કર્તુ કૃતસક્કલ્પા યેડસ્માકં ચત્વારો માનવાઃ સન્તિ

XXIV તાન્ ગૃહીત્વા તૈઃ સહિતઃ સ્વં શુચિં કુરુ તથા તેષાં શિરોમુણ્ડને ચો વ્યયો ભવતિ તં ત્વં દેહિ તથા કૃતે ત્વદીયાચારે યા જનશ્રુતિ જર્જયતે સાલીકા કિન્તુ ત્વં વિધિં પાલયન્ વ્યવસ્થાનુસારેણેવાચરસીતિ તે ભોત્સન્તો

XXV ભિન્નદેશીયાનાં વિશ્વાસિલોકાનાં નિકટે વયં પત્રં લિખિત્વેત્યં સ્થિરીકૃતવન્તઃ; દેવપ્રસાદભોજનં રક્તં ગલપીડનમારિતપ્રાણિભોજનં વ્યભિચારશ્ચૈતેભ્યઃ સ્વરક્ષણવ્યતિરેકેણ તેષામન્યવિધિપાલનં કરણીયં ના

XXVI તતઃ પૌલસ્તાન્ માનુષાનાદાય પરસ્મિન્ દિવસે તૈઃ સહ શુચિ ભૂત્વા મન્દિરં ગત્વા શૌચકર્મણો દિનેષુ સમ્પૂર્ણેષુ તેષામ્ એકૈકાર્થં નૈવેદ્યાદ્યુત્સર્ગો ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્

XXVII તેષુ સપ્તસુ દિનેષુ સમાપ્તકલ્પેષુ આશિયાદેશનિવાસિનો ચિહ્નદીયાસ્તં મધ્યેમન્દિરં વિલોક્ય જનનિવહસ્ય મનઃસુ કુપ્રવૃત્તિં જનયિત્વા તં ધૃત્વા

XXVIII પ્રોચ્યૈઃ પ્રાવોચન્, હે ઇસ્રાયેલ્લોકાઃ સર્વે સાહાય્યં કુરુતા યો મનુજ એતેષાં લોકાનાં મૂસાવ્યવસ્થાયા એતસ્ય સ્થાનસ્યાપિ વિપરીતં સર્વત્ર સર્વાન્

શિક્ષયતિ સ એષઃ; વિશેષતઃ સ ભિન્નદેશીયલોકાન્ મન્દિરમ્ આનીય પવિત્રસ્થાનમેતદ્ અપવિત્રમકરોત્|

XXIX પૂર્વે તે મધ્યેનગરમ્ ઇક્ષિપનગરીયં ત્રિક્ષિમં પૌલેન સહિતં દૃષ્ટવન્ત એતસ્માત્ પૌલસ્તં મન્દિરમધ્યમ્ આનયદ્ ઇત્યન્વમિમતા|

XXX અતએવ સર્વ્વસ્મિન્ નગરે કલહોત્પન્નત્વાત્ ધાવન્તો લોકા આગત્ય પૌલં ધૃત્વા મન્દિરસ્ય બહિરાકૃષ્યાનયન્ તત્ક્ષણાદ્ દ્વારાણિ સર્વ્વાણિ ચ રુદ્ધાનિ|

XXXI તેષુ તં હન્તુમુદ્ધતેષુ ચિરૂશાલમ્નગરે મહાનુપદ્રવો જાત ઇતિ વાર્તાયાં સહસ્રસેનાપતેઃ કર્ણગોચરીભૂતાયાં સત્યાં સ તત્ક્ષણાત્ સૈન્યાનિ સેનાપતિગણાન્ ગૃહીત્વા જવેનાગતવાન્|

XXXII તતો લોકાઃ સેનાગણેન સહ સહસ્રસેનાપતિમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા પૌલતાડનાતો ન્યવર્તન્તા|

XXXIII સ સહસ્રસેનાપતિઃ સન્નિધાવાગમ્ય પૌલં ધૃત્વા શુદ્ધબલદ્વયેન બદ્ધમ્ આદિશ્ય તાન્ પૃષ્ટવાન્ એષ કઃ? કિં કર્મ્મ યાયં કૃતવાન્?

XXXIV તતો જનસમૂહસ્ય કશ્ચિદ્ એકપ્રકારં કશ્ચિદ્ અન્યપ્રકારં વાક્યમ્ અરૌત્ સ તત્ર સત્યં જ્ઞાતુમ્ કલહકારણાદ્ અશક્તઃ સન્ તં દુર્ગં નેતુમ્ આજ્ઞાપયત્|

XXXV તેષુ સોપાનસ્યોપરિ પ્રાપ્તેષુ લોકાનાં સાહસકારણાત્ સેનાગણઃ પૌલમુત્તોલ્ય નીતવાન્|

XXXVI તતઃ સર્વે લોકાઃ પશ્ચાદ્ભામિનઃ સન્ત એનં દુરીકુરુતેતિ વાક્યમ્ ઉચ્ચૈરવદન્|

XXXVII પૌલસ્ય દુર્ગાનયનસમયે સ તસ્મૈ સહસ્રસેનાપતયે કથિતવાન્ ભવતઃ પુરસ્તાત્ કથાં કથયિતું કિમ્ અનુમન્યતે? સ તમપૃષ્ટત્વં કિં યૂનાનીયાં ભાષાં જાનાસિ?

XXXVIII યો મિસરીયો જનઃ પૂર્વે વિરોધં કૃત્વા ચત્વારિ સહસ્રાણિ ઘાતકાન્ સજ્જિનઃ કૃત્વા વિપિનં ગતવાન્ ત્વં કિં સચ્ચેવ ન ભવસિ?

XXXIX તદા પૌલોડકથયત્ અહં કિલિકિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરીયો ચિહ્નુદીયો, નાહં સામાન્યનગરીયો માનવઃ; અતએવ વિનયેડહં લાકાનાં સમક્ષં કથાં કથયિતું મામનુજાનીષ્વા|

XL તેનાનુજાતઃ પૌલઃ સોપાનોપરિ તિષ્ઠન્ હસ્તેનેજ્જિતં કૃતવાન્, તસ્માત્ સર્વે સુસ્થિરા અભવન્| તદા પૌલ ઇબ્રીયભાષયા કથયિતુમ્ આરભત,

XXII

I હે પિતૃગણા હે ભ્રાતૃગણાઃ, ઇદાનીં મમ નિવેદને સમવધત્|

II તદા સ ઇબ્રીયભાષયા કથાં કથયતીતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકા અતીવ નિઃશબ્દા સન્તોડતિષ્ઠન્|

III પશ્ચાત્ સોડકથયદ્ અહં ચિહ્નુદીય ઇતિ નિશ્ચયઃ કિલિકિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરં મમ જન્મભૂમિઃ; એતન્નગરીયસ્ય ગમિલીયેલનામ્નોડધ્યાપકસ્ય શિષ્યો ભૂત્વા પૂર્વપુરુષાણાં વિધિવ્યવસ્થાનુસારેણ સમ્પૂર્ણરૂપેણ શિક્ષિતોડભવમ્ ઇદાનીન્તના યૂયં યાદૃશા ભવથ તાદૃશોડહમપીશ્વરસેવાયામ્ ઉદ્યોગી જાતઃ|

IV મતમેતદ્ દ્વિષ્ટ્વા તદ્ગ્રાહિનારીપુરુષાન્ કારાયાં બદ્ધ્વા તેષાં પ્રાણનાશપર્યન્તાં વિપક્ષતામ્ અકરવમ્|

V मडायाजकः सभासदः प्राचीनलोकाश्च ममैतस्याः कथायाः प्रमाणं दातुं शक्नुवन्ति, यस्मात्तेषां समीपाद् दम्भेचकनगरनिवासिभ्रातृगणार्थम् आज्ञापत्राणि गृहीत्वा ये तत्र स्थितास्तान् दृश्यितुं यिज्ञाशलमम् आनयनार्थं दम्भेचकनगरं गतोस्मि।

VI किन्तु गच्छन् तन्नगरस्य समीपं प्राप्तवान् तदा द्वितीयप्रदरवेलायां सत्याम् अकस्माद् गगणान्निर्गत्य मडती दीप्ति र्भम यतुर्दिशि प्रकाशितवती।

VII ततो मयि भूमौ पतिते सति, डे शौल डे शौल कुतो मां ताडयसि? माम्प्रति भाषित अेतादृश अेको र्वोपि मया श्रुतः।

VIII तदाडं प्रत्यवदं, डे प्रभे को भवान्? ततः सोडवादीत्यं त्वं ताडयसि स नासरतीयो यीशुरडं।

IX मम सङ्गिनो लोकास्तां दीप्तिं दृष्ट्वा भियं प्राप्ताः, किन्तु माम्प्रत्युदितं तद्वाक्यं ते नाबुध्यन्त।

X ततः परं पृष्टवानडं, डे प्रभो मया किं कर्तव्यं? ततः प्रभुरकथयत्, उत्थाय दम्भेचकनगरं याडि त्वया यद्यत् कर्तव्यं निरूपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे।

XI अनन्तरं तस्याः भरतरदीप्तेः कारणात् किमपि न दृष्ट्वा सङ्गिणो न धृतडस्तः सन् दम्भेचकनगरं व्रजितवान्।

XII तन्नगरनिवासिनां सर्वेषां यिडूदीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च डनानीयनामा मानव अेको।

XIII मम सन्निधिम् अेत्य तिष्ठन् अकथयत्, डे भ्रातः शौल सुदृष्टि र्भव तस्मिन् दृष्टेडडं सम्यक् तं दृष्टवान्।

XIV ततः स मह्यं कथितवान् यथा त्वम् ईश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुभस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवानं।

XV यतो यद्यद् अद्राक्षीरश्रौषीश्च सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि।

XVI अतअेव कुतो विलम्बसे? प्रभो नभिना प्रार्थ्य निजपापप्रक्षालनार्थं मज्जनाय समुत्तिष्ठा।

XVII ततः परं यिज्ञाशलमनगरं प्रत्यागत्य मन्दिरेडडम् अेकदा प्रार्थये, तस्मिन् समयेडडम् अभिभूतः सन् प्रभूं साक्षात् पश्यन्,

XVIII त्वं त्वरया यिज्ञाशलमः प्रतिष्ठस्व यतो लोकाभयि तव साक्ष्यं न ग्राडिष्यन्ति, माम्प्रत्युदितं तस्येडं वाक्यम् अश्रौषम्।

XIX ततोडं प्रत्यवादिषम् डे प्रभो प्रतिभजनभवनं त्वयि विश्वासिनो लोकान् बद्ध्वा प्रहृतवान्,

XX तथा तव साक्षिणः स्तिङ्गानस्य रक्तपातनसमये तस्य विनाशं सम्मन्य सन्निधौ तिष्ठन् डन्तृलोकानां वासांसि रक्षितवान्, अेतत् ते विदुः।

XXI ततः सोडकथयत् प्रतिष्ठस्व त्वां दूरस्थभिन्नदेशीयानां समीपं प्रेषयिष्ये।

XXII तदा लोका अेतावत्पर्यन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरकथयन्, अेनं भूमण्डलाद् दूरीकुरुत, अेतादृशजनस्य ज्वनं नोयितम्।

XXIII एत्युच्यैः कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति धूलीरक्षिपन्

XXIV ततः सडससेनापतिः पौलं दुर्गाभ्यन्तर नेतुं समादिशत्। अेतस्य प्रतिकूलाः सन्तो लोकाः किन्निमित्तम् अेतावदुच्यैःस्वरम् अकुर्वन्, अेतद् वेत्तुं तं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां कर्तुमादिशत्।

XXV પદાતયશ્રમ્મનિર્મિતરજ્જુભિસ્તસ્ય બન્ધનં કર્તુમુદ્યતાસ્તાસ્તદાનીં પૌલઃ સમ્મુખસ્થિતં શતસેનાપતિમ્ ઉક્તવાન્ દણ્ડાજ્ઞાયામ્ અપ્રાપ્તાયાં કિં રોમિલોકં પ્રહર્તું યુષ્માકમ્ અધિકારોસ્તિ?

XXVI એનાં કથાં શ્રુત્વા સ સહસ્રસેનાપતેઃ સન્નિધિં ગત્વા તાં વાર્તામવદત્ સ રોમિલોક એતસ્માત્ સાવધાનઃ સન્ કર્મ કુરા

XXVII તસ્માત્ સહસ્રસેનાપતિ ગત્વા તમપ્રાક્ષીત્ ત્વં કિં રોમિલોકઃ? ઇતિ માં બ્રૂહિા સોડકથયત્ સત્યમ્

XXVIII તતઃ સહસ્રસેનાપતિઃ કથિતવાન્ બહુદ્રવિણં દત્વાહં તત્ પૌરસખ્યં પ્રાપ્તવાન્; કિન્તુ પૌલઃ કથિતવાન્ અહં જનુના તત્ પ્રાપ્તોડસ્મિા

XXIX ઇત્યં સતિ યે પ્રહારેણ તં પરીક્ષિતું સમુદ્યતા આસન્ તે તસ્ય સમીપાત્ પ્રાતિષ્ઠન્તઃ; સહસ્રસેનાપતિસ્તં રોમિલોકં વિજ્ઞાય સ્વયં યત્ તસ્ય બન્ધનમ્ અકાર્ષીત્ તત્કારણાદ્ અભિભેત્

XXX ચિહ્નદીયલોકાઃ પૌલં કુતોડપવદન્તે તસ્ય વૃત્તાન્તં જ્ઞાતું વાગ્ધનુ સહસ્રસેનાપતિઃ પરેડહનિ પૌલં બન્ધનાત્ મોચયિત્વા પ્રધાનયાજકાન્ મહાસભાયાઃ સર્વલોકાશ્ચ સમુપસ્થાતુમ્ આદિશ્ય તેષાં સન્નિધૌ પૌલમ્ અવરોહ્ય સ્થાપિતવાન્

XXIII

I સભાસદ્લોકાન્ પ્રતિ પૌલોડનન્યદૃષ્ટ્યા પશ્યન્ અકથયત્, હે ભ્રાતૃગણા અદ્ય યાવત્ સરલેન સર્વાન્તઃકરણેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ આચરામિ

II અનેન હનાનીયનામા મહાયાજકસ્તં કપોલે ચપેટેનાહન્તું સમીપસ્થલોકાન્ આદિષ્ટવાન્

III તદા પૌલસ્તમવદત્, હે બહિષ્પરિષ્કૃત, ઈશ્વરસ્ત્વાં પ્રહર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્તિ, યતો વ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતુમ્ ઉપવિશ્ય વ્યવસ્થાં લક્ષિત્વા માં પ્રહર્તુમ્ આજ્ઞાપયસિા

IV તતો નિકટસ્થા લોકા અકથયન્, ત્વં કિમ્ ઈશ્વરસ્ય મહાયાજકં નિન્દસિ?

V તતઃ પૌલઃ પ્રતિભાષિતવાન્ હે ભ્રાતૃગણ મહાયાજક એષ ઇતિ ન બુદ્ધં મયા તદન્યચ્ચ સ્વલોકાનામ્ અધિપતિં પ્રતિ દુર્વાક્યં મા કથય, એતાદૃશી લિપિરસ્તિા

VI અનન્તરં પૌલસ્તેષામ્ અર્દ્ધં સિદ્ધકિલોકા અર્દ્ધં ફિરિશિલોકા ઇતિ દૃષ્ટવા પ્રોચ્યૈઃ સભાસ્થલોકાન્ અવદત્ હે ભ્રાતૃગણ અહં ફિરિશિમતાવલમ્બી ફિરિશિનઃ સત્નાનશ્ચ, મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાને પ્રત્યાશાકરણાદ્ અહમપવાદિતોસ્મિા

VII ઇતિ કથાયાં કથિતાયાં ફિરિશિસિદ્ધકિનોઃ પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વાત્ સભાયા મધ્યે દ્વી સંઘૌ જાતૌ

VIII યતઃ સિદ્ધકિલોકા ઉત્થાનં સ્વર્ગીયદૂતા આત્માનશ્ચ સર્વેષામ્ એતેષાં કમપિ ન મન્યન્તે, કિન્તુ ફિરિશિનઃ સર્વમ્ અઙ્ગીકુર્વન્તિા

IX તતઃ પરસ્પરમ્ અતિશયકોલાહલે સમુપસ્થિતે ફિરિશિનાં પક્ષીયાઃ સભાસ્થા અધ્યાપકાઃ પ્રતિપક્ષા ઉત્તિષ્ઠન્તો ડકથયન્, એતસ્ય માનવસ્ય કમપિ દોષં ન પશ્યામઃ; યદિ કશ્ચિદ્ આત્મા વા કશ્ચિદ્ દૂત એનં પ્રત્યાદિશત્ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન ન યોત્સ્યામઃ

X તસ્માદ્ અતીવ ભિન્નવાક્યત્વે સતિ તે પૌલં ખણં ખણં કરિષ્યન્તીત્યાશક્કયા સહસ્રસેનાપતિઃ સેનાગણં તત્સ્થાનં યાતું સભાતો બલાત્ પૌલં ધૃત્વા દુર્ગં નેતઆજ્ઞાપયત્

XI રાત્રો પ્રભુસ્તસ્ય સમીપે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્ હે પૌલ નિર્ભયો ભવ યથા ચિરિશાલમ્નગરે મયિ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તથા રોમાનગરેપિ ત્વયા દાતવ્યમ્

XII દિને સમુપસ્થિતે સતિ કિયન્તો ચિહ્નદીયલોકા એકમન્ત્રણાઃ સન્તઃ પૌલં ન હત્વા ભોજનપાને કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન સ્વાન્ અબઘનન્।

XIII ચત્વારિશજ્જનેભ્યોઽધિકા લોકા ઇતિ પણામ્ અકુર્વન્।

XIV તે મહાયાજકાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સમીપં ગત્વા કથયન્, વયં પૌલં ન હત્વા કિમપિ ન ભોક્ષ્યામહં દૃઢેનાનેન શપથેન બદ્ધ્વા અભવામ।

XV અતએવ સામ્પ્રતં સભાસદ્લોકૈઃ સહ વયં તસ્મિન્ કચ્છિદ્ વિશેષવિચારં કરિષ્યામસ્તદર્થં ભવાન્ શ્વો ડસ્માકં સમીપં તમ્ આનયત્વિતિ સહસ્રસેનાપતયે નિવેદનં કુરુત તેન યુષ્માકં સમીપં ઉપસ્થિતેઃ પૂર્વ્વં વયં તં હન્તુ સજ્જિજ્ઞ્યામ।

XVI તદા પૌલસ્ય ભાગિનેયસ્તેષામિતિ મન્ત્રણાં વિજ્ઞાય દુર્ગ ગત્વા તાં વાર્તા પૌલમ્ ઉક્તવાન્।

XVII તસ્માત્ પૌલ એકં શતસેનાપતિમ્ આહૂય વાક્યમિદમ્ ભાષિતવાન્ સહસ્રસેનાપતેઃ સમીપેઽસ્ય યુવમનુષ્યસ્ય કિચ્છિન્નિવેદનમ્ આસ્તે, તસ્માત્ તત્સવિધમ્ એનં નયા।

XVIII તતઃ સ તમાદાય સહસ્રસેનાપતેઃ સમીપમ્ ઉપસ્થાય કથિતવાન્, ભવતઃ સમીપેઽસ્ય કિમપિ નિવેદનમાસ્તે તસ્માત્ બન્ધિઃ પૌલો મામાહૂય ભવતઃ સમીપમ્ એનમ્ આનેતું પ્રાર્થિતવાન્।

XIX તદા સહસ્રસેનાપતિસ્તસ્ય હસ્તં ધૃત્વા નિર્જનસ્થાનં નીત્વા પૃષ્ઠવાન્ તવ કિં નિવેદનં? તત્ કથયા।

XX તતઃ સોકથયત્, ચિહ્નદીયલાકાઃ પૌલે કમપિ વિશેષવિચારં છલં કૃત્વા તં સભાં નેતું ભવતઃ સમીપે નિવેદયિતું અમન્ત્રયન્।

XXI કિન્તુ મવતા તન્ન સ્વીકર્ત્વ્યં યતસ્તેષાં મધ્યેવર્તિનશ્ચત્વારિશજ્જનેભ્યો ઽધિકલોકા એકમન્ત્રણા ભૂત્વા પૌલં ન હત્વા ભોજનં પાનઞ્ચ ન કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન બદ્ધાઃ સન્તો ઘાતકા ઇવ સજ્જિજ્ઞતા ઇદાનીં કેવલં ભવતો ડનુમતિમ્ અપેક્ષન્તો।

XXII યામિમાં કથાં ત્વં નિવેદિતવાન્ તાં કર્મૈચિદપિ મા કથયેત્યુક્ત્વા સહસ્રસેનાપતિસ્તં યુવાનં વિસૃષ્ટવાન્।

XXIII અનન્તરં સહસ્રસેનાપતિ દ્વૌ શતસેનાપતી આહૂયેદમ્ આદિશત્, યુવાં રાત્રૌ પ્રહરૈકાવશિષ્ટાયાં સત્યાં કેસરિયાનગરં યાતું પદાતિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ઘોટકારોહિસૈન્યાનાં સપ્તતિં શક્તિધારિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ય જનન્ સજ્જિજ્ઞતાન્ કુરુતાં।

XXIV પૌલમ્ આરોહયિતું ફીલિક્ષાધિપતેઃ સમીપં નિર્વિઘ્નં નેતુઞ્ચ વાહનાનિ સમુપસ્થાપયતાં।

XXV અપરં સ પત્રં લિખિત્વા દત્તવાન્ તલ્લિખિતમેતત્,

XXVI મહામહિમશ્રીયુક્તફીલિક્ષાધિપતયે કલૌદિયલુષિયસ્ય નમસ્કારઃ।

XXVII ચિહ્નદીયલોકાઃ પૂર્વ્વમ્ એનં માનવં ધૃત્વા સ્વહસ્તૈર્હન્તુમ્ ઉદ્યતા એતસ્મિન્નન્તરે સસૈન્યોહં તત્રોપસ્થાય એષ જનો રોમીય ઇતિ વિજ્ઞાય તં રક્ષિતવાન્।

XXVIII કિન્નિમિત્તં તે તમપવદન્તે તજ્જ્ઞાતું તેષા સભાં તમાનાયિતવાન્।

XXIX તતસ્તેષાં વ્યવસ્થાયા વિરુદ્ધ્યા કયાયન કથયા સોઽપવાદિતોઽભવત્, કિન્તુ સ શુદ્ધબલબન્ધનાર્હો વા પ્રાણનાશાર્હો ભવતીદૃશઃ કોપ્યપરાધો મયાસ્ય ન દૃષ્ટઃ।

XXX તથાપિ મનુષ્યસ્યાસ્ય વધાર્થં ચિહ્નદીયા ઘાતકાઇવ સજ્જિજ્ઞતા એતાં વાર્તાં શ્રુત્વા તત્ક્ષણાત્ તવ સમીપમેનં પ્રેષિતવાન્ અસ્થાપવાદકાંશ્ચ તવ સમીપં ગત્વાપવદિતુમ્ આજ્ઞાપયમ્ ભવતઃ કુશલં ભૂયાત્।

XXXI सैन्यगण आज्ञानुसारेण पौलं गृहीत्वा तस्यां रणन्याम् आन्तिपात्रिनगरम् आनयत्।

XXXII परेऽहनि तेन सड यातुं घोटकारुढसैन्यगणं स्थापयित्वा परावृत्य दुर्गं गतवान्।

XXXIII ततः परे घोटकारुढिसैन्यगणः कैसरियानगरम् उपस्थाय तत्पत्रम् अधिपतेः करे समर्थं तस्य समीपे पौलम् उपस्थापितवान्।

XXXIV तदाधिपतिस्तत्पत्रं पठित्वा पृष्ठवान् अेष किम्प्रदेशीयो जनः? स किंलिङ्गियाप्रदेशीय अेको जन इति ज्ञात्वा कथितवान्।

XXXV तवापवादकगण आगते तव कथां श्रोष्यामि डेरोद्राणगृहे तं स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

XXIV

I पञ्चत्स्यो द्विनेत्स्यः परं डनानीयनामा महायाणकोऽधिपतेः समक्षं पौलस्य प्रातिकूल्येन निवेदयितुं तर्तुल्लनामानं कञ्चन वक्तारं प्राचीनजनांश्च सङ्गिनः कृत्वा कैसरियानगरम् आगच्छत्।

II ततः पौले समानीते सति तर्तुल्लस्तस्यापवादकथां कथयितुम् आरभत डे महामडिमङ्गीलिक्ख भवतो वयम् अतिनिर्व्विध्नं कालं यापयामो भवतः परिणामदर्शितया अेतद्देशीयानां बड्ढनि मङ्गलानि घटितानि,

III इति डेतो वयमतिकृतज्ञाः सन्तः सर्वत्र सर्वदा भवतो गुणान् गायमः।

IV किन्तु बड्ढुभिः कथाभिर्भवन्तं येन न विरञ्जयामि तस्माद् विनये भवान् अनुकम्प्य महत्पकथां शृणोतु।

V अेष महामारीस्वऱुपो नासरतीयमतग्राहिसंघातस्य मुष्यो भूत्वा सर्व्वदेशेषु सर्व्वेषां यिड्ढीयानां राणद्रोडायरणप्रवृत्तिं जनयतीत्यस्माभिर्निश्चितं।

VI स मन्दिरमपि अशुचि कर्तुं येष्टितवान्; इति कारणाद् वयम् अेनं धृत्वा स्वव्यवस्थानुसारेण विचारयितुं प्रावर्त्तामिडिः;

VII किन्तु लुषियः सडस्रसेनापतिरागत्य बलाद् अस्माकं करेत्य अेनं गृहीत्वा

VIII अेतस्यापवादकान् भवतः समीपम् आगन्तुम् आज्ञापयत्। वयं यस्मिन् तमपवादामो भवता पडपवादकथायां विचारितायां सत्यां सर्व्वं वृत्तान्तं वेदितुं शक्यते।

IX ततो यिड्ढीया अपि स्वीकृत्य कथितवन्त अेषा कथा प्रमाणम्।

X अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीङ्गितं कृतवति स कथितवान् भवान् बड्ढन् वत्सरान् यावद् अेतद्देशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवम्।

XI अद्य केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अडम् आराधनां कर्तुं यिऱुशालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते;

XII किन्त्वित्ते मां मध्येमन्दिरं केनापि सड वितण्डां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोकान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः।

XIII एदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्ति।

XIV किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या या कथा लिपितास्ते तासु सर्व्वसिु विश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्म्मं जनन्ति तन्मतानुसारेणाडं निजपितृपुरुषाणाम् ईश्वरम् आराधयामीत्यडं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि।

XV धार्म्मिकाणाम् अधार्म्मिकाणाञ्च प्रमीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथाभिमे स्वीकुर्वन्ति तथाडमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि;

XVI ईश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि।

XVII બહુષુ વત્સરેષુ ગતેષુ સ્વદેશીયલોકાનાં નિમિત્તં દાનીયદ્રવ્યાણિ નૈવેદ્યાનિ ચ સમાદાય પુનરાગમનં કૃતવાન્।

XXVIII તતોહં શુચિ ભૂત્વા લોકાનાં સમાગમં કલહં વા ન કારિતવાન્ તથાપ્યાશિયાદેશીયાઃ કિયન્તો ચિહ્નદીયલોકા મધ્યેમન્દિરં માં ધૃતવન્તઃ।

XIX મમોપરિ યદિ કાચિદપવાદકથાસ્તિ તર્હિ ભવતઃ સમીપમ્ ઉપસ્થાય તેષામેવ સાક્ષ્યદાનમ્ ઉચિતમ્।

XX નોચેત્ પૂર્વે મહાસભાસ્થાનાં લોકાનાં સન્નિઘૌ મમ દણ્ડાયમાનત્વસમયે, અહમધ મૃતાનામુત્થાને યુષ્માભિ વિચારિતોસ્મિ,

XXI તેષાં મધ્યે તિષ્ઠન્નહં યામિમાં કથામુચ્યૈઃ સ્વરેણ કથિતવાન્ તદન્યો મમ કોપિ દોષોડલભ્યત ન વેતિ વરમ્ એતે સમુપસ્થિતલોકા વદન્તુ।

XXII તદા ફીલિક્ષ એતાં કથાં શ્રુત્વા તન્મતસ્ય વિશેષવૃત્તાન્તં વિજ્ઞાતું વિચારં સ્થગિતં કૃત્વા કથિતવાન્ લુષિયે સહસ્રસેનાપતૌ સમાયાતે સતિ યુષ્માકં વિચારમ્ અહં નિષ્પાદયિષ્યામિ।

XXIII અનન્તરં બન્ધનં વિના પૌલં રક્ષિતું તસ્ય સેવનાય સાક્ષાત્કરણાય વા તદીયાત્મીયબન્ધુજનાન્ ન વારયિતુશ્ચ શમસેનાપતિમ્ આદિષ્ટવાન્।

XXIV અલ્પદિનાત્ પરં ફીલિક્ષોડધિપતિ ધ્રુષિલ્લાનામ્ના ચિહ્નદીયયા સ્વભાર્યયા સહાગત્ય પૌલમાહૂય તસ્ય મુખાત્ પ્રીષ્ટધર્મસ્ય વૃત્તાન્તમ્ અશ્રૌષીત્।

XXV પૌલેન ન્યાયસ્ય પરિમિતભોગસ્ય ચરમવિચારસ્ય ચ કથાયાં કથિતાયાં સત્યાં ફીલિક્ષઃ કમ્પમાનઃ સન્ વ્યાહરદ્ ઇદાનીં યાહિ, અહમ્ અવકાશં પ્રાપ્ય ત્વામ્ આહૂસ્યામિ।

XXVI મુક્તિપ્રપ્ત્યર્થં પૌલેન મહ્યં મુદ્રાદાસ્યન્તે ઇતિ પત્યાશાં કૃત્વા સ પુનઃ પુનસ્તમાહૂય તેન સાકં કથોપકથનં કૃતવાન્।

XXVII કિન્તુ વત્સરદ્વાયાત્ પરં પર્કિયફીષ્ટ ફાલિક્ષસ્ય પદં પ્રાપ્તે સતિ ફીલિક્ષો ચિહ્નદીયાન્ સન્તુષ્ટાન્ ચિકીર્ષન્ પૌલં બદ્ધં સંસ્થાપ્ય ગતવાન્।

XXV

I અનન્તરં ફીષ્ટો નિજરાજ્યમ્ આગત્ય દિનત્રયાત્ પરં કૈસરિયાતો ચિરૂશાલમ્નગરમ્ આગમત્।

II તદા મહાયાજકો ચિહ્નદીયાનાં પ્રધાનલોકાશ્ચ તસ્ય સમક્ષં પૌલમ્ અપાવદન્તા।

III ભવાન્ તં ચિરૂશાલમમ્ આનેતુમ્ આજ્ઞાપયત્વિતિ વિનીય તે તસ્માદ્ અનુગ્રહં વાચ્છિતવન્તઃ।

IV યતઃ પથિમધ્યે ગોપનેન પૌલં હન્તું તૈ ધર્તાકા નિયુક્તાઃ। ફીષ્ટ ઉત્તરં દત્તવાન્ પૌલઃ કૈસરિયાયાં સ્થાસ્યતિ પુનરલ્પદિનાત્ પરમ્ અહં તત્ર યાસ્યામિ।

V તતસ્તસ્ય માનુષસ્ય યદિ કશ્ચિદ્ અપરાધસ્તિષ્ઠતિ તર્હિ યુષ્માકં યે શક્નુવન્તિ તે મયા સહ તત્ર ગત્વા તમપવદન્તુ સ એતાં કથાં કથિતવાન્।

VI દશદિવસેભ્યોડધિકં વિલમ્બ્ય ફીષ્ટસ્તસ્માત્ કૈસરિયાનગરં ગત્વા પરસ્મિન્ દિવસે વિચારાસન ઉપદિશ્ય પૌલમ્ આનેતુમ્ આજ્ઞાપયત્।

VII પૌલે સમુપસ્થિતે સતિ ચિરૂશાલમ્નગરાદ્ આગતા ચિહ્નદીયલોકાસ્તં યતુર્દિશિ સંવેષ્ટ્ય તસ્ય વિરુદ્ધં બહૂન્ મહાદોષાન્ ઉત્થાપિતવન્તઃ કિન્તુ તેષાં કિમપિ પ્રમાણં દાતું ન શક્નુવન્તઃ।

VIII તતઃ પૌલઃ સ્વસ્મિન્ ઉત્તરમિદમ્ ઉદિતવાન્, ચિહ્નદીયાનાં વ્યવસ્થાયા મન્દિરસ્ય કૈસરસ્ય વા પ્રતિકૂલં કિમપિ કર્મ નાહં કૃતવાન્।

IX किन्तु झीष्टो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं यिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि?

X ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः कैसरस्य तत्र विचारासनं अत्र समुपस्थितोस्मि; अहं यिडूदीयानां कामपि हानिं नाकार्षम् एतत् भवान् यथार्थतो विजानाति।

XI कञ्चिदपराधं किञ्चन वधार्हं कर्म वा यद्यहम् अकरिष्यं तर्हि प्राणहाननदण्डमपि भोक्तुम् उद्यतोऽभविष्यं, किन्तु ते मम समपवादं कुर्वन्ति स यदि कल्पितमात्रो भवति तर्हि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्याप्यधिकारो नास्ति, कैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु।

XII तदा झीष्टो मन्त्रिभिः सार्द्धं संमन्त्र्य पौलाय कथितवान्, कैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? कैसरस्य समीपं गमिष्यसि।

XIII क्रियद्दिनेभ्यः परम् आग्रिप्पराजा अर्णीकी य झीष्टं साक्षात् कर्तुं कैसरियानगरम् आगतवन्तौ।

XIV तदा तौ अडुद्दिनानि तत्र स्थितौ ततः झीष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाप्य कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अहं अन्दि झीलिक्को अहं संस्थाप्य गतवान्।

XV यिडूशालमि मम स्थितिकाले मडायान्जको यिडूदीयानां प्राचीनलोकाश्च तम् अपोद्यतम्प्रति दण्डाज्ञां प्रार्थयन्त।

XVI ततोऽहम् एत्युत्तरम् अवदं यावद् अपोदितो जनः स्वापवाहकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योऽपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणनाशाज्ञापनं रोमिलोकानां रीतिर्नहि।

XVII ततस्तेष्वत्रागतेषु परस्मिन् दिवसेऽहम् अविलम्बं विचारासनं उपविश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम्।

XVIII तदनन्तरं तस्यापवाहका उपस्थाय यादृशम् अहं यिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मडापवादं नोत्थाप्य।

XIX स्वेषां मते तथा पौलो यं सञ्ज्वं वदति तस्मिन् यीशुनामिनि मृतजने य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः।

XX ततोऽहं तादृग्वियारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं यिडूशालमं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् एच्छसि?

XXI तदा पौलो मडाराजस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत, तस्माद् यावत्कालं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तत्र स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

XXII तत आग्रिप्पः झीष्टम् उक्तवान्, अहमपि तस्य मानुषस्य कथां श्रोतुम् अभिलषामि। तदा झीष्टो व्याहृतं श्वस्तदीयां कथां त्वं श्रोष्यसि।

XXIII परस्मिन् दिवसे आग्रिप्पो अर्णीकी य मडासमागमं कृत्वा प्रधानवाहिनीपतिभिर्नगरस्थप्रधानलोकैश्च सह मिलित्वा राजगृहमागत्य समुपस्थितौ तदा झीष्टस्याज्ञया पौल आनीतोऽभवत्।

XXIV तदा झीष्टः कथितवान् हं राजन् आग्रिप्प हं उपस्थिताः सर्वे लोका यिडूशालमनगरे यिडूदीयलोकसमूहो यस्मिन् मानुषे मम समीपे निवेदनं कृत्वा प्रोच्यैः कथामिमां कथितवान् पुनरल्पकालमपि तस्य श्रुतं नोचितं तमेतं मानुषं पश्यत।

XXV किन्त्वेष जनः प्राणनाशार्हं किमपि कर्म न कृतवान् एत्यजानां तथापि स मडाराजस्य सन्निधौ विचारितो भवितुं प्रार्थयत तस्मात् तस्य समीपं तं प्रेषयितुं मतिमकरवम्।

XXVI કિન્તુ શ્રીયુક્તસ્ય સમીપમ્ એતસ્મિન્ કિં લેખનીયમ્ ઇત્યસ્ય કસ્યચિન્ નિર્ણયસ્ય ન જાતત્વાદ્ એતસ્ય વિચારે સતિ યથાહં લેખિતું કિઞ્ચન નિશ્ચિતં પ્રાપ્નોમિ તદર્થં યુષ્માકં સમક્ષં વિશેષતો હે આગ્રિષ્પરાજ ભવતઃ સમક્ષમ્ એતમ્ આનયો

XXVII યતો બન્દિપ્રેષણસમયે તસ્યાભિયોગસ્ય કિઞ્ચિદલેખનમ્ અહમ્ અયુક્તં જાનામિ

XXVI

I તત આગ્રિષ્પઃ પૌલમ્ અવાદીત્, નિજાં કથાં કથયિતું તુભ્યમ્ અનુમતિ દીયતો તસ્માત્ પૌલઃ કરં પ્રસાર્થ્યં સ્વસ્મિન્ ઉત્તરમ્ અવાદીત્

II હે આગ્રિષ્પરાજ યત્કારણાદહં ચિહ્નદીયૈરપવાદિતો ડભવં તસ્ય વૃત્તાન્તમ્ અદ્ય ભવતઃ સાક્ષાન્ નિવેદયિતુમનુમતોહમ્ ઇદં સ્વીયં પરમં ભાગ્યં મન્યે;

III યતો ચિહ્નદીયલોકાનાં મધ્યે યા યા રીતિઃ સૂક્ષ્મવિચારાશ્ચ સન્તિ તેષુ ભવાન્ વિજ્ઞાતમઃ; અતએવ પ્રાર્થયે ધૈર્યમવલમ્બ્ય મમ નિવેદનં શૃણોતુ

IV અહં ચિરૂશાલમ્નગરે સ્વદેશીયલોકાનાં મધ્યે તિષ્ઠન્ આ યૌવનકાલાદ્ યદ્રૂપમ્ આચરિતવાન્ તદ્ ચિહ્નદીયલોકાઃ સર્વે વિદન્તિ

V અસ્માકં સર્વેભ્યઃ શુદ્ધતમં યત્ કિરૂશીયમતં તદવલમ્બી ભૂત્વાહં કાલં યાપિતવાન્ યે જના આ બાલ્યકાલાન્ માં જાનાન્તિ તે એતાદૃશં સાક્ષ્યં યદિ દદાતિ તદિદં દાતું શક્નુવન્તિ

VI કિન્તુ હે આગ્રિષ્પરાજ ઈશ્વરોડસ્માકં પૂર્વપુરુષારાણાં નિકટે યદ્ અઙ્ગીકૃતવાન્ તસ્ય પ્રત્યાશાહેતોરહમ્ ઇદાનીં વિચારસ્થાને દણ્ડાયમાનોસ્મિ

VII તસ્યાઙ્ગીકારસ્ય ફલં પ્રાપ્તમ્ અસ્માકં દ્વાદશવંશા દિવાનિશં મહાયત્નાદ્ ઈશ્વરસેવનં કૃત્વા યાં પ્રત્યાશાં કુર્વન્તિ તસ્યાઃ પ્રત્યાશાયા હેતોરહં ચિહ્નદીયૈરપવાદિતોડભવમ્

VIII ઈશ્વરો મૃતાન્ ઉત્થાપયિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માકં નિકટેડસમ્ભવં કુતો ભવેત્?

IX નાસરતીયયીશો નામ્નો વિરુદ્ધં નાનાપ્રકારપ્રતિકૂલાચરણમ્ ઉચિતમ્ ઇત્યહં મનસિ યથાર્થં વિજ્ઞાય

X ચિરૂશાલમ્નગરે તદકરવં ફલતઃ પ્રધાનયાજકસ્ય નિકટાત્ ક્ષમતાં પ્રાપ્ય બહૂન્ પવિત્રલોકાન્ કારાયાં બદ્ધવાન્ વિશેષતસ્તેષાં હનનસમયે તેષાં વિરુદ્ધાં નિજાં સમ્મતિં પ્રકાશિતવાન્

XI વારં વારં ભજનભવનેષુ તેભ્યો દણ્ડં પ્રદત્તવાન્ બલાત્ તં ધર્મં નિન્દયિતવાંશ્ચ પુનશ્ચ તાન્ પ્રતિ મહાક્રોધાદ્ ઉન્મત્તઃ સન્ વિદેશીયનગરાણિ યાવત્ તાન્ તાડિતવાન્

XII ઇત્યં પ્રધાનયાજકસ્ય સમીપાત્ શક્તિમ્ આજ્ઞાપત્રઞ્ચ લબ્ધ્વા દમ્મેષ્કનગરં ગતવાન્

XIII તદાહં હે રાજન્ માર્ગમધ્યે મધ્યાહ્નકાલે મમ મદીયસઙ્ગિનાં લોકાનાઞ્ચ યતસૃષુ દિક્ષુ ગગણાત્ પ્રકાશમાનાં ભાસ્કરતોપિ તેજસ્વતીં દીપ્તિં દૃષ્ટવાન્

XIV તસ્માદ્ અસ્માસુ સર્વેષુ ભૂમૌ પતિતેષુ સત્સુ હે શૌલ હૈ શૌલ કુતો માં તાડયસિ? કણ્ટકાનાં મુખે પાદાહનનં તવ દુઃસાધ્યમ્ ઇબ્રીયભાષયા ગદિત એતાદૃશ એકઃ શબ્દો મયા શ્રુતઃ

XV તદાહં પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો કો ભવાન્? તતઃ સ કથિતવાન્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સોહં,

XVI કિન્તુ સમુત્તિષ્ઠ ત્વં યદ્ દૃષ્ટવાન્ ઇતઃ પુનઞ્ચ યદાત્ ત્વાં દર્શયિષ્યામિ તેષાં સર્વેષાં કાર્યાર્ણાં ત્વાં સાક્ષિણાં મમ સેવકઞ્ચ કર્તુમ્ દર્શનમ્ અદામ્

XVII विशेषतो यिद्धीयलोकेभ्यो भिन्नजातीयेभ्यश्च त्वां मनोनीतं कृत्वा तेषां यथा पापभोजनं भवति

XVIII यथा ते मयि विश्वस्य पवित्रीकृतानां मध्ये भागं प्राप्नुवन्ति तदभिप्रायेण तेषां ज्ञानयक्षुषि प्रसन्नानि कर्तुं तथा-न्धकाराद् दीप्तिं प्रति शैतानाधिकाराय्य ईश्वरं प्रति मतीः परावर्त्तयितुं तेषां समीपं त्वां प्रेष्यामि

XIX हे आग्रिप्पराज अेतादृशं स्वर्गीयप्रत्यादेशं अग्राह्यम् अकृत्वाऽं

XX प्रथमतो दम्भेषकनगरे ततो यिज्ञालामि सर्वस्मिन् यिद्धीयदेशे अन्येषु देशेषु य येन लोका मतिं परावर्त्त्य ईश्वरं प्रति परावर्त्तयन्ते, मनःपरावर्त्तनयोग्यानि कर्माणि य कुर्वन्ति तादृशम् उपदेशं प्रचारितवान्।

XXI अेतत्कारणाद् यिद्धीया मध्येमन्दिरे मां धृत्वा हन्तुम् उद्यताः।

XXII तथापि प्रीष्टो दुःखं लुक्त्वा सर्वेषां पूर्व्वं श्मशानाद् उत्थाय निजदेशीयानां भिन्नदेशीयानाञ्च समीपे दीप्तिं प्रकाशयिष्यति

XXIII भविष्यद्वादिगणो मूसाश्च भाविकार्य्यस्य यद्विदं प्रमाणम् अददुरेतद् विनान्यां कथां न कथयित्वा ईश्वराद् अनुग्रहं लब्ध्वा मलतां क्षुद्राणाञ्च सर्व्वेषां समीपे प्रमाणं दत्त्वाद्य यावत् तिष्ठामि

XXIV तस्यमां कथां निशम्य झीष्ट उच्यैः स्वरेण कथितवान् हे पौल त्वम् उन्मत्तोसि बहुविधाभ्यासेन त्वं हतज्ञानो जातः।

XXV स उक्तवान् हे मलामलिम झीष्ट नाहम् उन्मत्तः किन्तु सत्यं विवेचनीयञ्च वाक्यं प्रस्तौमि

XXVI यस्य साक्षाद् अक्षोभः सन् कथां कथयामि स राजा तद्द्रुतान्तं जानाति तस्य समीपे किमपि गुप्तं नेति मया निश्चितं बुध्यते यतस्तद् विजने न कृतां

XXVII हे आग्रिप्पराज भवान् किं भविष्यद्वादिगणोक्तानि वाक्यानि प्रत्येति? भवान् प्रत्येति तदहं जानामि

XXVIII तत आग्रिप्पः पौलम् अभिहितवान् त्वं प्रवृत्तिं जनयित्वा प्रायेण मामपि प्रीष्टीयं करोषि

XXIX ततः सोडवादीत् भवान् ये ये लोकाश्च मम कथाम् अद्य शृण्वन्ति प्रायेण एति नहि किन्त्वेतत् शृङ्गलबन्धनं विना सर्व्वथा ते सर्व्वे मादृशा भवन्तितीश्वस्य समीपे प्रार्थयेऽहम्।

XXX अेतस्यां कथायां कथितायां स राजा सोडघिपति बर्षाीकी सत्मास्था लोकाश्च तस्माद् उत्थाय

XXXI गोपने परस्परं विविच्य कथितवन्त अेष जनो बन्धनार्हं प्राणहनार्हं वा किमपि कर्म नाकरोत्।

XXXII तत आग्रिप्पः झीष्टम् अवदत्, यद्येष मानुषः कैसरस्य निकटे विचारितो भवितुं न प्रार्थयिष्यत् तर्हि मुक्तो भवितुम् अशक्यत्।

XXVII

I जलपथेनास्माकम् एतोलियादेशं प्रति यात्रायां निश्चितायां सत्यां ते यूलियनाम्नो महाराजस्य संघातान्तर्गतस्य सेनापतेः समीपे पौलं तदन्यान् कतिनयजनांश्च समार्पयन्।

II वयम् आद्रामुत्तीयं पोतभेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्गरम् उत्थाप्य पोतम् अमोचयामः;

माकिदनियादेशस्थथिषलनीडीनिवास्यारिस्तार्पनामा कश्चिद् ज्जनोऽस्माभिः सार्द्धम् आसीत्।

III परस्मिन् द्विवसे ऽस्माभिः सीदोन्नगरे पोते लागिते तत्र यूलियः सेनापतिः पौलं प्रति सौञ्जन्यं प्रदर्थ्य सान्त्वनार्थं बन्धुबान्धवान् उपयातुम् अनुज्जशौ।

IV तस्मात् पोते मोयिते सति सम्भुभवायोः सम्भवाद् वयं कुप्रोपद्दीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।

V किलिकियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम।

VI तत्स्थानाद् एतालियादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतिस्तं पोतम् अस्मान् आरोहयत्।

VII ततः परं बहूनि दिनानि शनैः शनैः गत्वा क्नीदपार्श्वोपस्थितेः पूर्वं प्रतिकूलेन पवनेन वयं सल्मोन्याः सम्भुभम् उपस्थाय क्रीत्युपद्दीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।

VIII कष्टेन तमुत्तीर्य लासेयानगरस्याधः सुन्दरनामकं भातम् उपातिष्ठाम।

IX एतथं बहूतिथः कालो यापित उपवासदिनत्रातीतं, तत्कारणात् नौवर्त्मनि भयङ्करे सति पौलो विनयेन कथितवान्,

X हे महेच्छा अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं क्लेशा बहूनामपययाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामग्र्योरिति नहि, किन्त्वस्माकं प्राणानामपि।

XI तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य पोतवर्णिञ्जश्च वाक्यं बह्मुंस्ता।

XII तत् भातं शीतकाले वासार्हस्थानं न तस्माद् अवायीप्रतीयोर्दिशोः क्रीत्याः क्रीनीक्रियभातं यातुं यदि शक्नुवन्तस्तर्हि तत्र शीतकालं यापयितुं प्रायेण सर्व्वे मन्त्रयामासुः।

XIII ततः परं दक्षिणवायु मन्दं वहतीति विलोक्य निजामिप्रायस्य सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्वा पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्दीपस्य तीरसमीपेन यलितवन्तः।

XIV किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरक्कुदोन्नामा प्रतिकूलः प्रयाणो वायु र्वहन् पोतेऽलगीत्

XV तस्याभिमुपं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः।

XVI अनन्तरं क्लीदीनाम्न उपद्दीपस्य कूलसमीपेन पोतं गमयित्वा बहूना कष्टेन क्षुद्रनावम् अरक्षाम।

XVII ते तामारुह्य रञ्जया पोतस्याधोभागम् अबधन् तदनन्तरं येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनान्यमोययन् ततः पोतो वायुना यलितः।

XVIII किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो दोलायमानोऽभवत् परस्मिन् द्विवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि।

XIX तृतीयदिवसे वयं स्वहस्तैः पोतसञ्जन्द्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः।

XX ततो बहूदिनानि यावत् सूर्य्यनक्षत्रादीनि समाच्छन्नानि ततो ऽतीव वात्यागमाद् अस्माकं प्राणरक्षायाः कापि प्रत्याशा नातिष्ठत्।

XXI बहूदिनेषु लोकेरनाडारेण यापितेषु सर्व्वेषां साक्षत् पौलस्तिष्ठन् अकथयत्, हे महेच्छाः क्रीत्युपद्दीपात् पोतं न मोययितुम् अहं पूर्वं यद् अवदं तद्ग्राहणं युष्माकम् उचितम् आसीत् तथा कृते युष्माकम् अेषा विपद् अेषोऽपययश्च नाघटिष्येताम्।

XXII किन्तु साम्प्रतं युष्मान् विनीय ब्रवीम्यहं, यूयं न क्षुभ्यत युष्माकम् अेकस्यापि प्राणिनो हानिर्न भविष्यति, केवलस्य पोतस्य हानिर्न भविष्यति।

XXIII યતો યસ્યેશ્વરસ્ય લોકોડહં યત્રાહં પરિચરામિ તદીય એકો દૂતો હ્યો રાત્રૌ મમાન્તિકે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્,

XXIV હે પૌલ મા ભૈષી: કૈસરસ્ય સમ્મુખે ત્વયોપસ્થાતવ્યં; તવૈતાન્ સક્ષિનો લોકાન્ ઈશ્વરસ્તુભ્યં દત્તવાન્|

XXV અતએવ હે મહેચ્છા યૂયં સ્થિરમનસો ભવત મહ્યં યા કથાકથિ સાવશ્યં ઘટિષ્યતે મમૈતાદૃશી વિશ્વાસ ઈશ્વરે વિદ્યતે,

XXVI કિન્તુ કસ્યચિદ્ ઉપદ્વીપસ્યોપરિ પતિતવ્યમ્ અસ્માભિઃ|

XXVII તત: પરમ્ આદિયાસમુદ્રે પોતસ્તથૈવ દોલાયમાન: સન્ ઇતસ્તતો ગચ્છન્ યતુર્દશદિવસસ્ય રાત્રે દ્વિતીયપ્રહરસમયે કસ્યચિત્ સ્થલસ્ય સમીપમુપતિષ્ઠતીતિ પોતીયલોકા અન્વમન્યન્તા|

XXVIII તતસ્તે જલં પરિમાય તત્ર વિંશતિ વ્યામા જલાનીતિ જ્ઞાતવન્તઃ| કિચ્ચિદૂરં ગત્વા પુનરપિ જલં પરિમિતવન્તઃ| તત્ર પચ્ચદશ વ્યામા જલાનિ દૃષ્ટવા|

XXIX એત્ પાષાણો લગતીતિ ભયાત્ પોતસ્ય પશ્ચાદ્લાગતશ્ચતુરો લજ્જરાન્ નિક્ષિપ્ય દિવાકરમ્ અપેક્ષ્ય સર્વે સ્થિતવન્તઃ|

XXX કિન્તુ પોતીયલોકા: પોતાગ્રભાગે લજ્જરનિક્ષેપં છલં કૃત્વા જલઘૌ ક્ષુદ્રનાવમ્ અવરોહ્ય પલાયિતુમ્ અચેષ્ટન્તા|

XXXI તત: પૌલ: સેનાપતયે સૈન્યગણાય ચ કથિતવાન્, એતે યદિ પોતમધ્યે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ યુષ્માકં રક્ષણં ન શક્યં|

XXXII તદા સેનાગણો રજ્જૂન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાત્|

XXXIII પ્રભાતસમયે પૌલ: સર્વાન્ જનાન્ ભોજનાર્થં પ્રાર્થ્ય વ્યાહરત્, અદ્ય યતુર્દશદિનાનિ યાવદ્ યુયમ્ અપેક્ષમાના અનાહારા: કાલમ્ અયાપયત કિમપિ નાભુંગદાં|

XXXIV અતો વિનયે ાહં ભક્ષ્યં ભુજ્યતાં તતો યુષ્માકં મજ્જલં ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસ: કેશૈકોપિ ન નંક્ષ્યતિ|

XXXV ઇતિ વ્યાહૃત્ય પૌલં પૂપં ગૃહીત્વેશ્વરં ઘન્યં ભાષમાણસ્તં ભંક્ત્વા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્|

XXXVI અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થિરા: સન્ત: ખાદાનિ પર્યગૃહ્ણન્|

XXXVII અસ્માકં પોતે ષટ્સપ્તત્યધિકશતદ્વયલોકા આસન્|

XXXVIII સર્વેષુ લોકેષુ યથેષ્ટં ભુક્તવત્સુ પોતસ્થન્ ગોધૂમાન્ જલઘૌ નિક્ષિપ્ય તૈ: પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ|

XXXIX દિને જાતેડપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયત; કિન્તુ તત્ર સમતટમ્ એકં ખાતં દૃષ્ટવા યદિ શક્યમસ્તર્હિ વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતં ગમયામ ઇતિ મર્તિં કૃત્વા તે લજ્જરાન્ છિન્વા જલઘૌ ત્યક્તવન્તઃ|

XL તથા કર્ણબન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ|

XLI કિન્તુ દ્વયો: સમુદ્રયો: સજ્જમસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગ્રભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્લાગે પ્રબલતરજ્જોડલગત્ તેન પોતો ભગ્નઃ|

XLII તસ્માદ્ બન્દ્યશ્ચેદ્ બાહુભિસ્તરન્ત: પલાયન્તે ઇત્યાશક્ક્યા સેનાગણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયેતઃ|

XLIII કિન્તુ શતસેનાપતિ: પૌલં રક્ષિતું પ્રયત્નં કૃત્વા તાન્ તસ્યેષ્ટાયા નિવત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્, યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડગ્રે પ્રોલ્લમ્બ્ય સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તીર્ત્વા કૂલં યાન્તુ|

XLIV अपरम् अवशिष्टा जनाः काष्ठं पोतीयं द्रव्यं वा येन यत् प्राप्यते तदवलम्ब्य यान्तु; एत्थं सर्वे भूमिं प्राप्य प्राणैः श्रुविताः।

XXVIII

I एत्थं सर्वेषु रक्षां प्राप्तेषु तत्रत्योपद्वीपस्य नाम मिलीतेति ते ज्ञातवन्तः।

II असभ्यलोका यथेष्टम् अनुकम्पां कृत्वा वर्तमानवृष्टेः शीताय्य वह्निं प्रज्ज्वालयास्माकम् आतिथ्यम् अकुर्वन्।

III किन्तु पौल एन्धनानि संगृह्य यदा तस्मिन् अग्नौ निरक्षिपत्, तदा वह्निः प्रतापात् अेकः कृष्णसर्पो निर्गत्य तस्य उस्ते द्रष्टवान्।

IV तेऽसभ्यलोकास्तस्य उस्ते सर्पम् अवलम्बमानं दृष्ट्वा परस्परम् उक्तवन्त अेष जनोऽवश्यं नरडा भविष्यति, यतो यद्यपि जलधे रक्षां प्राप्तवान् तथापि प्रतिङ्गलदायक अेनं श्रुवितुं न ददाति।

V किन्तु स उस्तं विधुन्वन् तं सर्पम् अग्निमध्ये निक्षिप्य कामपि पीडां नाप्तवान्।

VI ततो विषज्वालया अेतस्य शरीरं स्कीतं भविष्यति यद्वा उडाद्यं प्राणान् त्यक्ष्यतीति निश्चित्य लोका बहुक्षणाणि यावत् तद् द्रष्टुं स्थितवन्तः किन्तु तस्य कस्याश्चिद् विपदोऽघटनात् ते तद्विपरीतं विज्ञाय भाषितवन्त अेष कश्चिद् देवो भवेत्।

VII पुब्बियनामा जन अेकस्तस्योपद्वीपस्याधिपतिरासीत् तत्र तस्य भूम्यादि य स्थितां स जनोऽस्मान् निजगृहं नीत्वा सौजन्यं प्रकाश्य दिनत्रयं यावद् अस्माकं आतिथ्यम् अकरोत्।

VIII तदा तस्य पुब्बियस्य पिता ज्वरातिसारेण पीड्यमानः सन् शय्यायाम् आसीत्; ततः पौलस्तस्य समीपं गत्वा प्रार्थनां कृत्वा तस्य गात्रे उस्तं समर्प्य तं स्वस्थं कृतवान्।

IX एत्थं भूते तद्वीपनिवासिन एतरेपि रोगिलोका आगत्य निरामया अभवन्।

X तस्मात्तेऽस्माकम् अतीव सत्कारं कृतवन्तः, विशेषतः प्रस्थानसमये प्रयोजनीयानि नानद्रव्याणि दत्तवन्तः।

XI एत्थं तत्र त्रिषु मासेषु गतेषु यस्य चिह्नं दियस्क्रूरी तादृश अेकः सिकन्दरीयनगरस्य पोतः शीतकालं यापयन् तस्मिन् उपद्वीपे उतिष्ठत् तमेव पोतं वयम् आरुह्य यात्राम् अकुर्मा।

XII ततः प्रथमतः सुराकूसनगरम् उपस्थाय तत्र त्रीणि दिनानि स्थितवन्तः।

XIII तस्माद् आवृत्य रीगियनगरम् उपस्थिताः दिनैकस्मात् परं दक्षिणवयौ सानुकूल्ये सति परस्मिन् दिवसे पतियलीनगरम् उपातिष्ठाम।

XIV ततोऽस्मासु तत्रत्यं भ्रातृगाणं प्राप्तेषु ते स्वैः सार्द्धम् अस्मान् सप्त दिनानि स्थापयितुम् अथतन्त, एत्थं वयं रोमानगरम् प्रत्यगच्छाम।

XV तस्मात् तत्रत्याः भ्रातरोऽस्माकम् आगमनवार्त्तां श्रुत्वा आप्पियकुंरं त्रिष्टावर्षीञ्च यावद् अत्रेसराः सन्तोऽस्मान् साक्षात् कर्तुम् आगमन्; तेषां दर्शनात् पौल ईश्वरं धन्यं वदन् आश्वासम् आप्तवान्।

XVI अस्मासु रोमानगरं गतेषु शतसेनापतिः सर्वान् बन्दीन् प्रधानसेनापतेः समीपे समार्पयत् किन्तु पौलाय स्वरक्षकपदातिना सह पृथग् वस्तुम् अनुमतिं दत्तवान्।

XVII दिनत्रयात् परं पौलस्तदेशस्थान् प्रधानयिडूदिन आहूतवान् ततस्तेषु समुपस्थितेषु स कथितवान्, उे भ्रातृगाण निजलोकानां पूर्वपुरुषाणां वा रीते विपरीतं

किञ्चन कर्माहं नाकरं तथापि यिज्ञासालमनिवासिनो लोका मां बन्दिं कृत्वा रोमिलोकानां
हस्तेषु समर्पितवन्तः।

XXVIII रोमिलोका विचार्य्य मम प्राणहानार्हं किमपि कारणं न प्राप्य मां मोचयितुम्
अैर्य्यन्;

XIX किन्तु यिद्धूदिलोकानाम् आपत्या मया कैसरराजस्य समीपे विचारस्य प्रार्थना
कर्त्तव्या जाता नोयेत् निजदेशीयलोकान् प्रति मम कोप्यभियोगो नास्ति।

XX अेतत्कारणाद् अहं युष्मान् द्रष्टुं संलपितुञ्चाड्यम् एसायेव्वशीयानां
प्रत्याशाहतेहम् अेतेन शुड्भलेन बद्धोऽभवम्।

XXI तदा ते तम् अवादिषुः, यिद्धूदीयदेशाद् वयं त्वाभिधि किमपि पत्रं न प्राप्ता ये भ्रातरः
समायातास्तेषां कोपि तव कामपि वार्ता नावदत् अत्तद्रमपि नाकथयय्या।

XXII तव मतं किमिति वयं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामः। यद् एहं नवीनं मतमुत्थितं तत् सर्वत्र
सर्वेषां निकटे निन्दितं जातम् एति वयं जानीमः।

XXIII तैस्तदर्थम् अेकस्मिन् दिने निरूपिते तस्मिन् दिने बहव अेकत्र मिलित्वा
पौलस्य वासगृहम् आगच्छन् तस्मात् पौल आ प्रातःकालात् सन्ध्याकालं यावन्
मूसाव्यवस्थाग्रन्थाद् भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेभ्यश्च यीशोः कथाम् उत्थाप्य ईश्वरस्य
राज्ये प्रमाणां दत्वा तेषां प्रवृत्तिं जनयितुं येष्टितवान्।

XXIV केचित्तु तस्य कथां प्रत्यायन् केचित्तु न प्रत्यायन्;

XXV अेतत्कारणात् तेषां परस्परम् अनैक्यात् सर्वे यलितवन्तः; तथापि पौल
अेतां कथामेकां कथितवान् पवित्र आत्मा यिशयियस्य भविष्यद्भक्तु र्वदनाद् अस्माकं
पितृपुरुषेभ्य अेतां कथां भद्रं कथयामास, यथा,

XXVI "उपगत्य जनानेतान् त्वं भाषस्व वयस्त्विहं कर्णैः श्रोष्यथ यूयं हि किन्तु यूयं
न भोत्स्यथा नेत्रै र्द्रक्ष्यथ यूयञ्च ज्ञातुं यूयं न शक्यथा।

XXVII ते मानुषा यथा नेत्रैः परिपश्यन्ति नैव हि कर्णैः र्यथा न शृण्वन्ति बुध्यन्ते न
य मानसैः। व्यावर्त्तयत्सु यित्तानि काले कुत्रापि तेषु वै मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव
भवन्ति या तथा तेषां मनुष्याणां सन्ति स्थूला हि बुद्धयः। बधिरीभूतकर्णाश्च जाताश्च
मुद्रिता दृशः॥

XXVIII अत ईश्वराद् यत् परित्राणं तस्य वार्ता भिन्नदेशीयानां समीपं प्रेषिता तअेव
तां ग्रहीष्यन्तीति यूयं जानीता।

XXIX अेतादृश्यां कथायां कथितायां सत्यां यिद्धूदिनः परस्परं बहुविचारं कुर्वन्तो
गतवन्तः।

XXX एत्थं पौलः सम्पूर्णा वत्सरद्वयं यावद् भाटकीये वासगृहे वसन् ये लोकास्तस्य
सन्निधिम् आगच्छन्ति तान् सव्वनिव परिगृह्णन्,

XXXI निर्विघ्नम् अतिशयनिःक्षोभम् ईश्वरीयराजत्वस्य कथां प्रचारयन् प्रभौ यीशौ
प्रीष्टे कथाः समुपादिशत्। एति॥

રોમિણ: પત્રં

I ઈશ્વરો નિજપુત્રમધિ ચં સુસંવાદં ભવિષ્યદ્વાદિભિ ધર્મગ્રન્થે પ્રતિશ્રુતવાન્ તં સુસંવાદં પ્રચારયિતું પૃથક્કૃત આહૂત: પ્રેરિતશ્ચ પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકો ય: પૌલ:

II સ રોમાનગરસ્થાન્ ઈશ્વરપ્રિયાન્ આહૂતાંશ્ચ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ

III અસ્માકં સ પ્રભુ યીશુ: ખ્રીષ્ટ: શારીરિકસમ્બન્ધેન દાયૂદો વંશોદ્ભવ:

IV પવિત્રસ્યાત્મન: સમ્બન્ધેન યેશ્વરસ્ય પ્રભાવવાન્ પુત્ર ઇતિ શ્મશાનાત્ તસ્યોત્થાનેન પ્રતિપત્રં

V અપરં યેષાં મધ્યે યીશુના ખ્રીષ્ટેન યૂયમપ્યાહૂતાસ્તે ડન્યદેશીયલોકાસ્તસ્ય નામ્નિ વિશ્વસ્ય નિદેશગ્રાહિણો યથા ભવન્તિ

VI તદભિપ્રાયેણ વયં તસ્માદ્ અનુગ્રહં પ્રેરિતત્વપદઞ્ચ પ્રાપ્તા:

VII તાતેનાસ્માકમ્ ઈશ્વરેણ પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મભ્યમ્ અનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ પ્રદીયેતાં

VIII પ્રથમત: સર્વસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પ્રકાશિતત્વાદ્ અહં યુષ્માકં સર્વેષાં નિમિત્તં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કરોમિ

IX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાદ્ બહુકાલાત્ પરં સામ્પ્રતં યુષ્માકં સમીપં યાતું કથમપિ યત્ સુયોગં પ્રાપ્નોમિ, એતદર્થં નિરન્તરં નામાન્યુચ્યારયન્ નિજાસુ સર્વપ્રાર્થનાસુ સર્વદા નિવેદયામિ,

X એતસ્મિન્ યમહં તત્પુત્રીયસુસંવાદપ્રચારણેન મનસા પરિચરામિ સ ઈશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે

XI યતો યુષ્માકં મમ ચ વિશ્વાસેન વયમ્ ઉભયે યથા શાન્તિયુક્તા ભવામ ઇતિ કારણાદ્

XII યુષ્માકં સ્થૈર્યકરણાર્થં યુષ્મભ્યં કિञ્ચિત્પરમાર્થદાનદાનાય યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તું મદીયા વાઞ્છા

XIII હે ભ્રાતૃગણ ભિન્નદેશીયલોકાનાં મધ્યે યદ્વત્ તદ્વદ્ યુષ્માકં મધ્યેપિ યથા ફલં ભુજ્ઞે તદભિપ્રાયેણ મુહુર્મુહુ યુષ્માકં સમીપં ગન્તુમ્ ઉદ્યતોડહં કિન્તુ યાવદ્ અથ તસ્મિન્ ગમને મમ વિદ્નો જાત ઇતિ યૂયં યદ્ અજ્ઞાતાસ્તિષ્ઠથ તદહમ્ ઉચિતં ન બુધ્યો

XIV અહં સભ્યાસભ્યાનાં વિદ્વદવિદ્વતાઞ્ચ સર્વેષામ્ ઋણી વિદ્યો

XV અતએવ રોમાનિવાસિનાં યુષ્માકં સમીપેડપિ યથાશક્તિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અહમ્ ઉદ્યતોસ્મિ

XVI યત: ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદો મમ લજ્જાસ્પદં નહિ સ ઈશ્વરસ્ય શક્તિસ્વરૂપ: સન્ આ ચિહ્નદીયેભ્યો ડન્યજાતીયાન્ યાવત્ સર્વજાતીયાનાં મધ્યે ય: કશ્ચિદ્ તત્ર વિશ્વસિતિ તસ્યૈવ ત્રાણં જનયતિ

XVII યત: પ્રત્યયસ્ય સમપરિમાણમ્ ઈશ્વરદત્તં પુણ્યં તત્સુસંવાદે પ્રકાશતો તદધિ ધર્મપુસ્તકેપિ લિખિતમિદં "પુણ્યવાન્ જનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ"

XVIII અતએવ યે માનવા: પાપકર્મણા સત્યતાં રુન્ધન્તિ તેષાં સર્વસ્ય દુરાચરણસ્યાધર્મસ્ય ચ વિરુદ્ધ સ્વર્ગાદ્ ઈશ્વરસ્ય કોપ: પ્રકાશતો

XIX યત ઈશ્વરમધિ યદ્દજ્ઞેયં તદ્ ઈશ્વર: સ્વયં તાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્ તસ્માત્ તેષામ્ અગોચરં નહિ

XX ફલતસ્તસ્યાનન્તશક્તીશ્વરત્વાદીન્યદૃશ્યાન્યપિ સૃષ્ટિકાલમ્ આરભ્ય કર્મસુ પ્રકાશમાનાનિ દૃશ્યન્તે તસ્માત્ તેષાં દોષપ્રક્ષાલનસ્ય પન્થા નાસ્તિ

XXI અપરમ્ ઈશ્વરં જ્ઞાત્વાપિ તે તમ્ ઈશ્વરજ્ઞાનેન નાદ્રિયન્ત કૃતજ્ઞા વા ન જાતાઃ; તસ્માત્ તેષાં સર્વે તર્કા વિફલીભૂતાઃ, અપરઞ્ચ તેષાં વિવેકશૂન્યાનિ મનાંસિ તિમિરે મગ્નાનિ।

XXII તે સ્વાન્ જ્ઞાનિનો જ્ઞાત્વા જ્ઞાનહીના અભવન્

XXIII અનશ્વરસ્યેશ્વરસ્ય ગૌરવં વિહાય નશ્વરમનુષ્યપશુપક્ષુરોગામિપ્રભૃતેરાકૃતિવિશિષ્ટપ્રતિ

XXIV ઇત્યં ત ઈશ્વરસ્ય સત્યતાં વિહાય મૃષામતમ્ આશ્રિતવન્તઃ સચ્ચિદાનન્દં સૃષ્ટિકર્તારં ત્યક્ત્વા સૃષ્ટવસ્તુનઃ પૂજાં સેવાઞ્ચ કૃતવન્તઃ;

XXV ઇતિ હેતોરીશ્વરસ્તાન્ કુક્રિયાયાં સમર્થ્ય નિજનિજકુચિન્તાભિલાષાભ્યાં સ્વં સ્વં શરીરં પરસ્પરમ્ અપમાનિતં કર્તુમ્ અદદાત્।

XXVI ઈશ્વરેણ તેષુ ક્વભિલાષે સમર્પિતેષુ તેષાં યોષિતઃ સ્વાભાવિકાચરણમ્ અપહાય વિપરીતકૃત્યે પ્રાવર્તન્તઃ;

XXVII તથા પુરુષા અપિ સ્વાભાવિકયોષિત્સજ્ઞમ્ વિહાય પરસ્પરં કામકૃશાનુના દગ્ધાઃ સન્તઃ પુમાંસઃ પુભિઃ સાકં કુકૃત્યે સમાસજ્ય નિજનિજભ્રાન્તેઃ સમુચિતં ક્લમ્ અલભન્તા

XXVIII તે સ્વેષાં મનઃસ્વીશ્વરાય સ્થાનં દાતુમ્ અનિચ્છુકાસ્તતો હેતોરીશ્વરસ્તાન્ પ્રતિ દુષ્ટમનસ્કત્વમ્ અવિહિતક્રિયત્વઞ્ચ દત્તવાન્।

XXIX અતએવ તે સર્વે ડન્યાયો વ્યભિચારો દુષ્ટત્વં લોભો જિઘાંસા ઈર્ષ્યા વધો વિવાદશ્ચાતુરી કુમતિરિત્યાદિભિ દુષ્કર્મભિઃ પરિપૂર્ણાઃ સન્તઃ

XXX કર્ણજ્ઞપા અપવાદિન ઈશ્વરદ્વેષકા હિંસકા અહઙ્કારિણા આત્મશ્લાઘિનઃ કુકર્મોત્પાદકાઃ પિત્રોરાજાલહ્વકા

XXXI અવિચારકા નિયમલક્ષિનઃ સ્નેહરહિતા અતિદ્વેષિણો નિર્દયાશ્ચ જાતાઃ।

XXXII યે જના એતાદૃશં કર્મ કુર્વન્તિ તએવ મૃતિયોગ્યા ઈશ્વરસ્ય વિચારમીદૃશં જ્ઞાત્વાપિ ત એતાદૃશં કર્મ સ્વયં કુર્વન્તિ કેવલમિતિ નહિ કિન્તુ તાદૃશકર્મકારિષુ લોકેષ્વપિ પ્રીયન્તે।

II

I હે પરદૂષક મનુષ્ય યઃ કશ્ચન ત્વં ભવસિ તવોત્તરદાનાય પન્થા નાસ્તિ યતો યસ્માત્ કર્મણઃ પરસ્ત્વયા દૂષ્યતે તસ્માત્ ત્વમપિ દૂષ્યસે, યતસ્તં દૂષ્યન્નપિ ત્વં તદ્દદ્ આચરસિ।

II કિન્ત્વેતાદૃગ્ગાચારિભ્યો યં દણ્ડમ્ ઈશ્વરો નિશ્ચિનોતિ સ યથાર્થ ઇતિ વયં જાનીમઃ।

III અતએવ હે માનુષ ત્વં યાદૃગ્ગાચારિણો દૂષ્યસિ સ્વયં યદિ તાદૃગાચરસિ તર્હિ ત્વમ્ ઈશ્વરદણ્ડાત્ પલાયિતું શક્ચસીતિ કિં બુદ્ધસે?

IV અપરં તવ મનસઃ પરિવર્તનં કર્તુમ્ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહો ભવતિ તન્ન બુદ્ધ્વા ત્વં કિં તદીયાનુગ્રહક્ષમાચિરસહિષ્ણુત્વનિર્ધિ તુચ્છીકરોષિ?

V તથા સ્વાન્તઃકરણસ્ય કઠોરત્વાત્ ખેદરાહિત્યાચ્યેશ્વરસ્ય ન્યાયવિચારપ્રકાશનસ્ય ક્રોધસ્ય ચ દિનં યાવત્ કિં સ્વાર્થ કોપં સશ્ચિનોષિ?

VI કિન્તુ સ એકૈકમનુજાય તત્કર્મ્માનુસારેણ પ્રતિકુલં દાસ્યતિ;

VII વસ્તુતસ્તુ યે જના ધૈર્ય ધૃત્વા સત્કર્મ કુર્વન્તો મહિમા સત્કારોડમરત્વઞ્ચૈતાનિ મૃગયન્તે તેભ્યોડનન્તાયુ દાસ્યતિ।

VIII અપરં યે જનાઃ સત્યધર્મમ્ અગૃહીત્વા વિપરીતધર્મમ્ ગૃહ્ણન્તિ તાદૃશા વિરોધિજનાઃ કોપં ક્રોધઞ્ચ ભોક્ષ્યન્તે।

IX આ ચિહ્નિનોડન્યદેશિનઃ પર્યન્તં યાવન્તઃ કુકર્મકારિણઃ પ્રાણિનઃ સન્તિ તે સર્વે દુઃખં યાતનાઞ્ચ ગમિષ્યન્તિ;

X किन्तु आ यिहूदिनो भिन्नदेशिपर्यन्ता यावन्तः सत्कर्मकारिणो लोकाः सन्ति तान् प्रति मडिमा सत्कारः शान्तिश्च भविष्यन्ति।

XI ईश्वरस्य विचारे पक्षपातो नास्ति।

XII अलब्धव्यवस्थाशास्त्रै र्यैः पापानि कृतानि व्यवस्थाशास्त्रालब्धत्वानुपपत्तेषां विनाशो भविष्यति; किन्तु लब्धव्यवस्थाशास्त्रा ये पापान्यकुर्वन् व्यवस्थानुसारादेव तेषां विचारो भविष्यति।

XIII व्यवस्थाश्रोतार ईश्वरस्य समीपे निष्पापा भविष्यन्तीति नहि किन्तु व्यवस्थारिण एव सपुण्या भविष्यन्ति।

XIV यतो ऽलब्धव्यवस्थाशास्त्रा भिन्नदेशीयलोका यदि स्वभावतो व्यवस्थानुपपान् आचारान् कुर्वन्ति तर्ह्यलब्धशास्त्राः सन्तोऽपि ते स्वेषां व्यवस्थाशास्त्रमिव स्वयमेव भवन्ति।

XV तेषां मनसि साक्षिस्वरूपे सति तेषां वितर्केषु य कदा तान् द्रोषिणः कदा वा निर्दोषान् कृतवत्सु ते स्वान्तर्लिपितस्य व्यवस्थाशास्त्रस्य प्रमाणं स्वयमेव ददति।

XVI यस्मिन् दिने मया प्रकाशितस्य सुसंवाद्यस्यानुसाराद् ईश्वरो यीशुध्रीष्टेन मानुषाणाम् अन्तःकरणानां गूढाभिप्रायान् धृत्वा विचारयिष्यति तस्मिन् विचारदिने तत् प्रकाशिष्यते।

XVII पश्य त्वं स्वयं यिहूदीति विष्यातो व्यवस्थोपरि विश्वासं करोषि,

XVIII ईश्वरमुद्दिश्य स्वं श्लाघसे, तथा व्यवस्थया शिक्षितो भूत्वा तस्याभिमतं ज्ञानासि, सर्वासिं कथानां सारं विविक्षे,

XIX अपरं ज्ञानस्य सत्यतायाश्चाकरस्वरूपं शास्त्रं मम समीपे विद्यत अतो ऽन्धलोकानां मार्गदर्शयिता।

XX तिमिरस्थितलोकानां मध्ये दीप्तिस्वरूपोऽज्ञानलोकेभ्यो ज्ञानदाता शिशूनां शिक्षयिताऽमेवेति मन्यसे।

XXI परान् शिक्षयन् स्वयं स्वं किं न शिक्षयसि? वस्तुतश्चौर्यनिषेधव्यवस्थां प्रचारयन् त्वं किं स्वयमेव योरयसि?

XXII तथा परदारगमनं प्रतिषेधन् स्वयं किं परदारान् गरुसि? तथा त्वं स्वयं प्रतिमाद्वेषी सन् किं मन्दिरस्य द्रव्याणि हरसि?

XXIII यस्त्वं व्यवस्थां श्लाघसे स त्वं किं व्यवस्थाम् अवमत्य नेश्वरं सम्मन्यसे?

XXIV शास्त्रे यथा लिखति "भिन्नदेशिनां समीपे युष्माकं दोषाद् ईश्वरस्य नाम्नो निन्दा भवति।"

XXV यदि व्यवस्थां पालयसि तर्हि तव त्वकछेदक्रिया सङ्गला भवति; यति व्यवस्थां लङ्घसे तर्हि तव त्वकछेदोऽत्वकछेदो भविष्यति।

XXVI यतो व्यवस्थाशास्त्रादिष्वधर्मकर्मायारी पुमान् अत्वकछेदी सन्नपि किं त्वकछेदिनां मध्ये न गणयिष्यते?

XXVII किन्तु लब्धशास्त्रशिष्टतत्त्वस् य त्वं यदि व्यवस्थालङ्घनं करोषि तर्हि व्यवस्थापालकाः स्वाभाविकाच्छिन्नत्वयो लोकास्त्वां किं न दूषयिष्यन्ति?

XXVIII तस्माद् यो बाह्ये यिहूदी स यिहूदी नहि तथाङ्गस्य यस्त्वकछेदः स त्वकछेदो नहि;

XXIX किन्तु यो ज्ञान आन्तरिको यिहूदी स एव यिहूदी अपरञ्च केवललिपितया व्यवस्थया न किन्तु मानसिको यस्त्वकछेदो यस्य य प्रशंसा मनुष्येभ्यो न भूत्वा ईश्वराद् भवति स एव त्वकछेदः।

III

I अपरञ्च यिद्धूदिनः किं श्रेष्ठत्वं? तथा त्वकछेदस्य वा किं ફૂલं?

II सर्वथा बद्धूनि ફૂलानि सन्ति, विशेषत ईश्वरस्य शास्त्रं तेभ्योऽदीयता

III कैश्चिद् अविश्वसने कृते तेषाम् अविश्वसनात् किम् ईश्वरस्य विश्वास्यताया
ढानिरुत्पत्स्यते?

IV केनापि प्रकारेण नहि। यद्यपि सर्वे मनुष्या मिथ्यावादिनस्तथापीश्वरः सत्यवादी।
शास्त्रे यथा लिखितमास्ते, अतस्त्वन्तु स्ववाक्येन निर्दोषो हि भविष्यसि। विचारे यैव
निष्ठापो भविष्यसि न संशयः।

V अस्माकम् अन्यायेन यदीश्वरस्य न्यायः प्रकाशते तर्हि किं वदिष्यामः? अहं
मानुषाणां कथामिव कथां कथयामि, ईश्वरः समुचितं दण्डं दत्त्वा किम् अन्यायी
भविष्यति?

VI एत्थं न भवतु, तथा सतीश्वरः कथं जगतो विचारयिता भविष्यति?

VII मम मिथ्यावाक्यवदनाद् यदीश्वरस्य सत्यत्वेन तस्य महिमा वर्द्धते तर्हि कस्मादहं
विचारेऽपराधित्वेन गण्यो भवामि?

VIII मङ्गलार्थं पापमपि करणीयमिति वाक्यं त्वया कुतो नोच्यते? किन्तु यैरुच्यते ते
नितान्तं दण्डस्य पात्राणि भवन्ति; तथापि तद्वाक्यम् अस्माभिरप्युच्यत एत्यस्माकं
ग्लानिं कुर्वन्तः कियन्तो लोका वदन्ति।

IX अन्यलोकेभ्यो वयं किं श्रेष्ठाः? कदायन नहि यतो यिद्धूदिनो ऽन्यदेशिनश्च सर्वत्रैव
पापस्यायत्ता एत्यस्य प्रमाणं वयं पूर्वम् अददाम।

X लिपि र्थ्यास्ते, नैकोपि धार्मिको जनः।

XI तथा ज्ञानीश्वरज्ञानी मानवः कोपि नास्ति हि।

XII विमार्गगामिनः सर्वे सर्वे दुष्कर्मकारिणः। अेको जनोपि नो तेषां साधुकर्म करोति
या।

XIII तथा तेषान्तु वै कण्ठा अनावृतशमशानवत्। स्तुतिवाहं प्रकुर्वन्ति जिह्वाभिस्ते तु
केवलां तेषामोष्ठस्य निम्ने तु विषं तिष्ठति सर्पवत्।

XIV मुषं तेषां हि शापेन कपटेन य पूर्यते।

XV रक्तपाताय तेषां तु पदानि क्षिप्रगानि या।

XVI पथि तेषां मनुष्याणां नाशः क्लेशश्च केवलः।

XVII ते जना नहि जानन्ति पन्थानं सुपदायिनं।

XVIII परमेशाद् भयं यत्तत् तस्यक्षुषोरगोचरं।

XIX व्यवस्थायां यद्यद्विभति तद् व्यवस्थाधीनान् लोकान् उद्दिश्य लिपतीति वयं
जानीमः। ततो मनुष्यमात्रो निरुत्तरः सन् ईश्वरस्य साक्षाद् अपराधी भवति।

XX अतत्रैव व्यवस्थानुज्ञैः कर्मभिः कश्चिदपि प्राणीश्वरस्य साक्षात् सपुण्यीकृतो
भवितुं न शक्यति यतो व्यवस्थया पापज्ञानमात्रं ज्ञायते।

XXI किन्तु व्यवस्थायाः पृथग् ईश्वरेण देयं यत् पुण्यं तद् व्यवस्थाया
भविष्यद्वादिगणस्य य वयनैः प्रमाणीकृतं सद् एदानीं प्रकाशते।

XXII यीशुप्रीष्टे विश्वासकरणाद् ईश्वरेण दत्तं तत् पुण्यं सकलेषु प्रकाशितं सत्
सर्वान् विश्वासिनः प्रति वर्त्तते।

XXIII तेषां कोपि प्रभेदो नास्ति, यतः सर्वत्रैव पापिन ईश्वरीयतेजोहीनाश्च जाताः।

XXIV त ईश्वरस्यानुग्रहाद् मूल्यं विना प्रीष्टकृतेन परित्राणेन सपुण्यीकृता भवन्ति।

XXV यस्मात् स्वशोणितेन विश्वासात् पापनाशको बली भवितुं स अत्र पूर्वम्
 ईश्वरेण निश्चितः, एतन्म ईश्वरीयसङ्घिष्यत्वात् पुराकृतपापानां माञ्जर्णकरणे
 स्वीययाथार्थं तेन प्रकाशयते,

XXVI वर्तमानकालीयमपि स्वयाथार्थं तेन प्रकाशयते, अपरं यीशौ विश्वासिनं
 सपुण्यीकुर्वन्नपि स याथार्थिकस्तिष्ठति।

XXVII तर्हि कुत्रात्मश्लाघा? सा दूरीकृता; कया व्यवस्थया? किं क्रियारूपव्यवस्थया?
 एतन् नहि किन्तु तत् केवलविश्वासरूपया व्यवस्थयैव भवति।

XXVIII अत्रैव व्यवस्थानुरूपः क्रिया विना केवलेन विश्वासेन मानवः सपुण्यीकृतो
 भवितुं शक्नोतीत्यस्य राद्धान्तं दर्शयामः।

XXIX स किं केवलयिद्धुदिनाम् ईश्वरो भवति? भिन्नदेशिनाम् ईश्वरो न भवति?
 भिन्नदेशिनामपि भवति;

XXX यस्माद् अत्र ईश्वरो विश्वासात् त्वक्छेदिनो विश्वासेनात्वक्छेदिनश्च
 सपुण्यीकरिष्यति।

XXXI तर्हि विश्वासेन वयं किं व्यवस्थां लुप्ताम? एतन् न भवतु वयं व्यवस्थां
 संस्थापयाम अत्रैव।

IV

I अस्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् कायिकक्रियया किं लब्धवान् अतदधि किं वद्विष्यामः?

II स यदि निष्क्रियाभ्यः सपुण्यो भवेत् तर्हि तस्यात्मश्लाघां कर्तुं पन्था भवेदिति
 सत्यं, किन्तु ईश्वरस्य समीपे नहि।

III शास्त्रे किं लिपति? एब्राहीम् ईश्वरे विश्वसनात् स विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं
 गणितो बभूव।

IV कर्मकारिणो यद् वेतनं तद् अनुग्रहस्य फलं नहि किन्तु तेनोपाजितं मन्तव्यम्।

V किन्तु यः पापिनं सपुण्यीकरोति तस्मिन् विश्वासिनः कर्महीनस्य जनस्य यो
 विश्वासः स पुण्यार्थं गण्यो भवति।

VI अपरं यं क्रियाहीनम् ईश्वरः सपुण्यीकरोति तस्य धन्यवाटं दायुद् वर्णयामास,
 यथा,

VII स धन्योऽघानि मृष्टानि यस्यागांस्यावृतानि य।

VIII स य धन्यः परेशेन पापं यस्य न गण्यते।

IX अत्र धन्यवाटस्त्वक्छेदिनम् अत्वक्छेदिनं वा कं प्रति भवति? एब्राहीमो विश्वासः
 पुण्यार्थं गणित एति वयं वदामः।

X स विश्वासस्तस्य त्वक्छेदित्वावस्थायां किम् अत्वक्छेदित्वावस्थायां कस्मिन् समये
 पुण्यमिव गणितः? त्वक्छेदित्वावस्थायां नहि किन्तु त्वक्छेदित्वावस्थायां।

XI अपरञ्च स यत् सर्वेषाम् अत्वक्छेदिनां विश्वासिनाम् आदिपुरुषो भवेत्, ते य
 पुण्यवत्त्वेन गण्येरन्;

XII ये य लोकाः केवलं छिन्नत्वयो न सन्तो ऽस्मत्पूर्वपुरुष एब्राहीम्
 अछिन्नत्वक् सन् येन विश्वासमार्गोऽग गतवान् तेनैव तस्य पादयिह्नं गच्छन्ति
 तेषां त्वक्छेदिनामप्यादिपुरुषो भवेत् तदर्थम् अत्वक्छेदिनो मानवस्य विश्वासात्
 पुण्यम् उत्पद्यत एति प्रमाणास्वरूपं त्वक्छेदयिह्नं स प्राप्नोत्।

XIII एब्राहीम् जगतोऽधिकारी भविष्यति यैषा प्रतिज्ञा तं तस्य वंशञ्च प्रति पूर्वम्
 अक्रियत सा व्यवस्थामूलिका नहि किन्तु विश्वासजन्मपुण्यमूलिका।

XIV यतो व्यवस्थावलम्बिनो यद्यधिकारिणो भवन्ति तर्हि विश्वासो विकृतो जायते सा प्रतिज्ञापि लुप्तैव।

XV अधिङ्न्तु व्यवस्था कोपं जनयति यतो ऽविद्यमानायां व्यवस्थायाम् आज्ञालङ्घनं न सम्भवति।

XVI अतथैव सा प्रतिज्ञा यद् अनुग्रहस्य क्लं भवेत् तदर्थं विश्वासमूलिका यतस्तथात्वे तद्वंशसमुदायं प्रति अर्थतो ये व्यवस्थया तद्वंशसम्भवाः केवलं तान् प्रति नहि किन्तु य एव्राहीमीयविश्वासेन तत्सम्भवास्तानपि प्रति सा प्रतिज्ञा स्थास्नुर्भवति।

XVII यो निर्ण्वान् सञ्जवान् अविद्यमानानि वस्तूनि य विद्यमानानि करोति एव्राहीमो विश्वासभूमेस्तस्येश्वरस्य साक्षात् सोऽस्माकं सर्वेषाम् आदिपुरुष आस्ते, यथा लिपितं विद्यते, अहं त्वां बडुजातीनाम् आदिपुरुषं कृत्वा नियुक्तवान्।

XVIII त्वदीयस्तादृशो वंशो जनिष्यते यद्विदं वाक्यं प्रतिश्रुतं तदनुसाराद् एव्राहीम् बडुदेशीयलोकानाम् आदिपुरुषो यद् भवति तदर्थं सोऽनपेक्षितव्यमध्यपेक्षमाणो विश्वासं कृतवान्।

XIX अपरञ्च क्षीणविश्वासो न भूत्वा शतवत्सरवयस्कत्वात् स्वशरीरस्य जरां सारानाम्नः स्वभार्याया रञ्जोनिवृत्तिञ्च तुणाय न मेने।

XX अपरम् अविश्वासाद् ईश्वरस्य प्रतिज्ञावयने कमपि संशयं न यकार;

XXI किन्त्वीश्वरेण यत् प्रतिश्रुतं तत् साधयितुं शक्यत एति निश्चितं विज्ञाय दृढविश्वासः सन् ईश्वरस्य महिमानं प्रकाशयाञ्चकार।

XXII एति छेतोस्तस्य स विश्वासस्तदीयपुण्यमिव गणयाञ्चक्रे।

XXIII पुण्यमिवागणयत तत् केवलस्य तस्य निमित्तं लिपितं नहि, अस्माकं निमित्तमपि,

XXIV यतोऽस्माकं पापनाशार्थं समर्पितोऽस्माकं पुण्यप्राप्त्यर्थञ्चोत्थापितोऽभवत् योऽस्माकं प्रभु यीशुस्तस्योत्थापयितरीश्वरे

XXV यद्वि वयं विश्वसामस्तर्ह्यस्माकमपि सथैव विश्वासः पुण्यमिव गणयिष्यते।

V

I विश्वासेन सपुण्यीकृता वयम् ईश्वरेण सार्द्धं प्रभुणास्माकं यीशुप्रीष्टेन मेलनं प्राप्ताः।

II अपरं वयं यस्मिन् अनुग्रहाश्रये तिष्ठामस्तन्मध्ये विश्वासमार्गोण तेनैवानीता वयम् ईश्वरीयविविधप्राप्तिप्रत्याशया समानन्तामः।

III तत् केवलं नहि किन्तु क्लेशभोगेऽप्यानन्तामो यतः क्लेशाद् धैर्यं जायत एति वयं ज्ञानीमः,

IV धैर्याय्य परीक्षितत्वं जायते, परीक्षितत्वात् प्रत्याशा जायते,

V प्रत्याशातो प्रीडितत्वं न जायते, यस्माद् अस्मत्स्य दत्तेन पवित्रेणात्मनास्माकम् अन्तःकरणानीश्वरस्य प्रेमवारिणा सिक्तानि।

VI अस्मासु निरुपायेषु सत्सु प्रीष्ट उपयुक्ते समये पापिनां निमित्तं स्वीयान् प्रणान् अत्यजत्।

VII छितकारिणो जनस्य कृते कोपि प्रणान् त्यक्तुं साहसं कर्तुं शक्नोति, किन्तु धार्मिकस्य कृते प्रायेण कोपि प्राणान् न त्यजति।

VIII किन्त्वस्मासु पापिषु सत्स्वपि निमित्तमस्माकं प्रीष्टः स्वप्राणान् त्यक्तवान्, तत् ईश्वरोस्मान् प्रति निश्चं परमप्रेमाणं दर्शितवान्।

IX अतथैव तस्य रक्तपातेन सपुण्यीकृता वयं नितान्तं तेन कोपाद् उद्धारिष्यामहे।

X ફલતો વયં યદા રિપવ આસ્મ તદેશ્વરસ્ય પુત્રસ્ય મરણોન તેન સાર્દ્ધં યદસ્માકં મેલનં જાતં તર્હિ મેલનપ્રાપ્તાઃ સન્તોડવશ્યં તસ્ય જીવનેન રક્ષાં લપ્સ્યામહો

XI તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ યેન મેલનમ્ અલભામહિ તેનાસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરે સમાનન્દામશ્ર્વા

XII તથા સતિ, એકેન માનુષેણ પાપં પાપેન ચ મરણં જગતીં પ્રાવિશત્ અપરં સર્વેષાં પાપિત્વાત્ સર્વે માનુષા મૃતે નિઘ્ના અભવત્

XIII યતો વ્યવસ્થાદાનસમયં યાવત્ જગતિ પાપમ્ આસીત્ કિન્તુ યત્ર વ્યવસ્થા ન વિદ્યતે તત્ર પાપસ્યાપિ ગણના ન વિદ્યતો

XIV તથાપ્યાદમા યાદૃશં પાપં કૃતં તાદૃશં પાપં યૈ નાકારિ આદમમ્ આરભ્ય મૂસાં યાવત્ તેષામધ્યુપરિ મૃત્યૂ રાજત્વમ્ અકરોત્ સ આદમ્ ભાવ્યાદમો નિદર્શનમેવાસ્તો

XV કિન્તુ પાપકર્મણો યાદૃશો ભાવસ્તાદૃગ્ દાનકર્મણો ભાવો ન ભવતિ યત એકસ્ય જનસ્યાપરાધેન યદિ બહૂનાં મરણમ્ અઘટત તથાપીશ્વરાનુગ્રહસ્તદનુગ્રહમૂલકં દાનઞ્ચેકેન જનેનાર્થાદ્ યીશુના ખ્રીષ્ટેન બહુષુ બાહુલ્યાતિબાહુલ્યેન ફલતિ

XVI અપરમ્ એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ યાદૃક્ ફલયુક્તં દાનકર્મ તાદૃક્ ન ભવતિ યતો વિચારકર્મકં પાપમ્ આરભ્ય દણ્ડજનકં બભૂવ, કિન્તુ દાનકર્મ બહુપાપાન્ચારભ્ય પુણ્યજનકં બભૂવા

XVII યત એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મતસ્તેનૈકેન યદિ મરણસ્ય રાજત્વં જાતં તર્હિ યે જના અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યં પુણ્યદાનઞ્ચ પ્રાપ્નુવન્તિ ત એકેન જનેન, અર્થાત્ યીશુખ્રીષ્ટેન, જીવને રાજત્વમ્ અવશ્યં કરિષ્યન્તિ

XVIII એકોડપરાધો યદ્રત્ સર્વમાનવાનાં દણ્ડગામી માર્ગો ડભવત્ તદ્રદ્ એકં પુણ્યદાનં સર્વમાનવાનાં જીવનયુક્તપુણ્યગામી માર્ગ એવા

XIX અપરમ્ એકસ્ય જનસ્યાજ્ઞાલક્ષ્ણાદ્ યથા બહવો ડપરાધિનો જાતાસ્તદ્રદ્ એકસ્યાજ્ઞાચરણાદ્ બહવઃ સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ

XX અધિકન્તુ વ્યવસ્થાગમનાદ્ અપરાધસ્ય બાહુલ્યં જાતં કિન્તુ યત્ર પાપસ્ય બાહુલ્યં તત્રૈવ તસ્માદ્ અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યમ્ અભવત્

XXI તેન મૃત્યુના યદ્રત્ પાપસ્ય રાજત્વમ્ અભવત્ તદ્રદ્ અસ્માકં પ્રભુયીશુખ્રીષ્ટદ્વારાનન્તજીવનદાયિપુણ્યેનાનુગ્રહસ્ય રાજત્વં ભવતિ

VI

I પ્રભૂતરૂપેણ યદ્ અનુગ્રહઃ પ્રકાશતે તદર્થં પાપે તિષ્ઠામ ઇતિ વાક્યં કિં વયં વદિષ્યામઃ? તત્ર ભવતુ!

II પાપં પ્રતિ મૃતા વયં પુનસ્તસ્મિન્ કથમ્ જીવિષ્યામઃ?

III વયં યાવન્તો લોકા યીશુખ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવામ તાવન્ત એવ તસ્ય મરણે મજ્જિજતા ઇતિ કિં યૂયં ન જાનીથ?

IV તતો યથા પિતુઃ પરાક્રમેણ શ્મશાનાત્ ખ્રીષ્ટ ઉત્થાપિતસ્તથા વયમપિ યત્ નૂતનજીવિન ઇવાચરામસ્તદર્થ મજ્જજનેન તેન સાર્દ્ધં મૃત્યુરૂપે શ્મશાને સંસ્થાપિતાઃ!

V અપરં વયં યદિ તેન સંયુક્તાઃ સન્તઃ સ ઇવ મરણભાગિનો જાતાસ્તર્હિ સ ઇવોત્થાનભાગિનોડપિ ભવિષ્યામઃ!

VI વયં યત્ પાપસ્ય દાસાઃ પુન ન ભવામસ્તદર્થમ્ અસ્માકં પાપરૂપશરીરસ્ય વિનાશાર્થમ્ અસ્માકં પુરાતનપુરુષસ્તેન સાકં કુશેડહન્ચતેતિ વયં જાનીમઃ!

VII યો હતઃ સ પાપાત્ મુક્ત એવા

VIII અતએવ યદિ વયં પ્રીષ્ટેન સાર્દ્દમ્ અહન્યામહિ તર્હિ પુનરપિ તેન સહિતા જીવિષ્યામ ઇત્યત્રાસ્માકં વિશ્વાસો વિદ્યતે

IX યતઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ પ્રીષ્ટો પુન ન મિચત ઇતિ વયં જાનીમઃ। તસ્મિન્ કોપ્યધિકારો મૃત્યો નાસ્તિ

X અપરઞ્ચ સ યદ્ અમિચત તેનૈકદા પાપમ્ ઉદિશ્યામિચત, યચ્ચ જીવતિ તેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવતિ;

XI તદ્દદ્ યૂયમપિ સ્વાન્ પાપમ્ ઉદિશ્ય મૃતાન્ અસ્માકં પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ટેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવન્તો જાનીતા

XII અપરઞ્ચ કુત્સિતાભિલાષાન્ પૂરયિતું યુષ્માકં મર્ત્યદેહેષુ પાપમ્ આધિપત્યં ન કરોતુ|

XIII અપરં સ્વં સ્વમ્ અજ્ઞમ્ અધર્મસ્યાસ્ત્રં કૃત્વા પાપસેવાયાં ન સમર્પયત, કિન્તુ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિતાનિવ સ્વાન્ ઈશ્વરે સમર્પયત સ્વાન્યજ્ઞાનિ ય ધર્માસ્ત્રસ્વરૂપાણીશ્વરમ્ ઉદિશ્ય સમર્પયત|

XIV યુષ્માકમ્ ઉપરિ પાપસ્યાધિપત્યં પુન ન ભવિષ્યતિ, યસ્માદ્ યૂયં વ્યવસ્થાયા અનાયત્તા અનુગ્રહસ્ય ચાયત્તા અભવતા

XV કિન્તુ વયં વ્યવસ્થાયા અનાયત્તા અનુગ્રહસ્ય ચાયત્તા અભવામ, ઇતિ કારણાત્ કિં પાપં કરિષ્યામઃ? તત્ર ભવતુ|

XVI યતો મૃતિજનકં પાપં પુણ્યજનકં નિદેશાયરણઞ્ચૈતયોર્દ્વયો યસ્મિન્ આજ્ઞાપાલનાર્થ ભૃત્યાનિવ સ્વાન્ સમર્પયથ, તસ્યૈવ ભૃત્યા ભવથ, એતત્ કિં યૂયં ન જાનીથ?

XVII અપરઞ્ચ પૂર્વ્વ યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્તેતિ સત્યં કિન્તુ યસ્યાં શિક્ષારૂપાયાં મૂષાયાં નિક્ષિપ્તા અભવત તસ્યા આકૃતિ મનોભિ લબ્ધવન્ત ઇતિ કારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ|

XVIII ઇત્યં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્તો ધર્મસ્ય ભૃત્યા જાતાઃ|

XIX યુષ્માકં શારીરિક્યા દુર્બલતાયા હેતો માનવવદ્ અહમ્ એતદ્ બ્રવીમિ; પુનઃ પુનરધર્મકરણાર્થ યદ્દત્ પૂર્વ્વ પાપામેધ્યયો ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમાર્પયત તદ્દદ્ ઇદાનીં સાધુકર્મકરણાર્થ ધર્મસ્ય ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમર્પયત|

XX યદા યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્ત તદા ધર્મસ્ય નાયત્તા આસ્તા

XXI તર્હિ યાનિ કર્માણિ યૂયમ્ ઇદાનીં લજ્જજાજનકાનિ બુધ્ધવે પૂર્વ્વ તૈ યુષ્માકં કો લાભ આસીત્? તેષાં કર્મણાં ફલં મરણમેવા

XXII કિન્તુ સામ્પ્રતં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય ભૃત્યાભવત તસ્માદ્ યુષ્માકં પવિત્રત્વરૂપં લભ્યમ્ અનન્તજીવનરૂપઞ્ચ ફલમ્ આસ્તે|

XXIII યતઃ પાપસ્ય વેતનં મરણં કિન્ત્વસ્માકં પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ટેનાનન્તજીવનમ્ ઈશ્વરદત્તં પારિતોષિકમ્ આસ્તે|

VII

I હે ભ્રાતૃગણ વ્યવસ્થાવિદઃ પ્રતિ મમેદં નિવેદનાં વિધિઃ કેવલં યાવજજીવં માનવોપર્યધિપતિત્વં કરોતીતિ યૂયં કિં ન જાનીથ?

II યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવત્કાલમ્ ઊઠા ભાર્યા વ્યવસ્થયા તસ્મિન્ બદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ પતિ મિચતે તર્હિ સા નારી પત્યુ વ્યવસ્થાતો મુચ્યતે|

III એતત્કારણાત્ પત્યુજીવનકાલે નારી યદ્યન્યં પુરુષં વિવહતિ તર્હિ સા વ્યભિચારિણી ભવતિ કિન્તુ યદિ સ પતિ મ્રિયતે તર્હિ સા તસ્યા વ્યવસ્થાયા મુક્તા સતી પુરુષાન્તરેણ વ્યૂઢાપિ વ્યભિચારિણી ન ભવતિ।

IV હે મમ ભ્રાતૃગણ, ઈશ્વરનિમિત્તં યદ્દસ્માકં ફલં જાયતે તદર્થં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતેન પુરુષેણ સહ યુષ્માકં વિવાહો યદ્ ભવેત્ તદર્થં ખ્રીષ્ટસ્ય શરીરેણ યૂયં વ્યવસ્થાં પ્રતિ મૃતવન્તઃ।

V યતોડસ્માકં શારીરિકાચરણસમયે મરણનિમિત્તં ફલમ્ ઉત્પાદયિતું વ્યવસ્થયા દૂષિતઃ પાપાભિલાષોડસ્માકમ્ અજ્ઞેષુ જીવન્ આસીત્।

VI કિન્તુ તદા યસ્યા વ્યવસ્થાયા વશે આસ્મહિ સામ્પ્રતં તાં પ્રતિ મૃતવાદ્ વયં તસ્યા અધીનત્વાત્ મુક્તા ઇતિ હેતોરીશ્વરોડસ્માભિઃ પુરાતનલિખિતાનુસારાત્ ન સેવિતવ્યઃ કિન્તુ નવીનસ્વભાવેનૈવ સેવિતવ્યઃ

VII તર્હિ વયં કિં બૂમઃ? વ્યવસ્થા કિં પાપજનિકા ભવતિ? નેત્યં ભવતુ। વ્યવસ્થામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં કિમ્ ઇત્યહં નાવેદં; કિન્તુ લોભં મા કાર્ષીરિતિ યેદ્ વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતં નાભવિષ્યત્ તર્હિ લોભઃ કિમ્ભૂતસ્તદહં નાજ્ઞાસ્યાં

VIII કિન્તુ વ્યવસ્થયા પાપં છિદ્રં પ્રાપ્યાસ્માકમ્ અન્તઃ સર્વવિદ્યં કુત્સિતાભિલાષમ્ અજનયત્; યતો વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં મૃતાં

IX અપરં પૂર્વં વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયામ્ અહમ્ અજીવં તતઃ પરમ્ આજ્ઞાયામ્ ઉપસ્થિતાયામ્ પાપમ્ અજીવત્ તદાહમ્ અમ્રિયે।

X ઇત્યં સતિ જીવનનિમિત્તા યાજ્ઞા સા મમ મૃત્યુજનિકાભવત્।

XI યતઃ પાપં છિદ્રં પ્રાપ્ય વ્યવસ્થિતાદેશેન માં વચ્ચયિત્વા તેન મામ્ અહન્।

XII અતએવ વ્યવસ્થા પવિત્રા, આદેશશ્ચ પવિત્રો ન્યાય્યો હિતકારી ચ ભવતિ।

XIII તર્હિ યત્ સ્વયં હિતકૃત્ તત્ કિં મમ મૃત્યુજનકમ્ અભવત્? નેત્યં ભવતુ; કિન્તુ પાપં યત્ પાતકમિવ પ્રકાશતે તથા નિદેશેન પાપં યદતીવ પાતકમિવ પ્રકાશતે તદર્થં હિતોપાયેન મમ મરણમ્ અજનયત્।

XIV વ્યવસ્થાત્મબોધિકેતિ વયં જાનીમઃ કિન્ત્વહં શારીરતાચારી પાપસ્ય કીતકિઙ્કરો વિદ્યે।

XV યતો યત્ કર્મ કરોમિ તત્ મમ મનોડભિમતં નહિ; અપરં યન્ મમ મનોડભિમતં તન્ન કરોમિ કિન્તુ યદ્ ઋતીયે તત્ કરોમિ।

XVI તથાત્વે યન્ મમાનભિમતં તદ્ યદિ કરોમિ તર્હિ વ્યવસ્થા સૂત્તમેતિ સ્વીકરોમિ।

XVII અતએવ સામ્પ્રતિ તત્ કર્મ મયા ક્રિયત ઇતિ નહિ કિન્તુ મમ શરીરસ્થેન પાપેનૈવ ક્રિયતે।

XVIII યતો મયિ, અર્થતો મમ શરીરે, કિમપ્યુત્તમં ન વસતિ, એતદ્ અહં જાનામિ; મમેચ્છુકતાયાં તિષ્ઠન્ત્યામપ્યહમ્ ઉત્તમકર્મસાધને સમર્થો ન ભવામિ।

XIX યતો યામુત્તમાં ક્રિયાં કર્તુમહં વાચ્છામિ તાં ન કરોમિ કિન્તુ યત્ કુત્સિતં કર્મ કર્તુમ્ અનિચ્છુકોડસ્મિ તદેવ કરોમિ।

XX અતએવ યદ્યત્ કર્મ કર્તુ મમેચ્છા ન ભવતિ તદ્ યદિ કરોમિ તર્હિ તત્ મયા ન ક્રિયતે, મમાન્તર્વર્તિના પાપેનૈવ ક્રિયતે।

XXI ભદ્રં કર્તુમ્ ઇચ્છુકં માં યો ડભદ્રં કર્તુ પ્રવર્તયતિ તાદૃશં સ્વભાવમેકં મયિ પશ્યામિ।

XXII અહમ્ આન્તરિકપુરુષેણેશ્વરવ્યવસ્થાયાં સન્તુષ્ટ આસે;

XXIII किन्तु तद्धिपरीतं युध्यन्तं तदन्यमेकं स्वभावं मदीयाङ्गस्थितं प्रपश्यामि, स मदीयाङ्गस्थितपापस्वभावस्यायत्तं मां कर्तुं येष्यते।

XXIV डा डा योऽहं दुर्भाग्यो मनुजस्तं माम् अतस्मान् मृताच्छरीरात् को निस्तारयिष्यति?

XXV अस्माकं प्रभुणा यीशुःप्रीष्टेन निस्तारयितारम् ईश्वरं धन्यं वदामि अतएव शरीरेण पापव्यवस्थाया मनसा तु ईश्वरव्यवस्थायाः सेवनं करोमि।

VIII

I ये जनाः प्रीष्टं यीशुम् आश्रित्य शारीरिकं नायरन्त आत्मिकमायरन्ति तेऽधुना दण्डार्हा न भवन्ति।

II ज्वनदायकस्यात्मनो व्यवस्था प्रीष्टयीशुना पापमराणयो र्व्यवस्थातो मामभोययत्।

III यस्माच्छरीरस्य दुर्बलत्वाद् व्यवस्थया यत् कर्मासाध्यम् ईश्वरो निजपुत्रं पापिशरीररूपं पापनाशकबलिर्पुत्रं प्रेष्य तस्य शरीरे पापस्य दण्डं कुर्वन् तत्कर्म साधितवान्।

IV ततः शारीरिकं नायरित्वास्माभिरात्मिकम् आयरद्विव्यवस्थाग्रन्थे निर्दिष्टानि पुण्यकर्माणि सर्वाणि साध्यन्ते।

V ये शारीरिकायारिणस्ते शारीरिकान् विषयान् भावयन्ति ये यात्मिकायारिणस्ते आत्मनो विषयान् भावयन्ति।

VI शारीरिकभावस्य क्लं मृत्युः किञ्चात्मिकभावस्य क्लं ज्वनं शान्तिश्च।

VII यतः शारीरिकभाव ईश्वरस्य विरुद्धः शत्रुताभाव एव स ईश्वरस्य व्यवस्थाया अधीनो न भवति भवितुञ्च न शक्नोति।

VIII अतस्मात् शारीरिकायारिषु तोष्टुम् ईश्वरेण न शक्यं।

IX किन्त्वीश्वरस्यात्मा यदि युष्माकं मध्ये वसति तर्हि यूयं शारीरिकायारिणो न सन्त आत्मिकायारिणो भवथः। यस्मिन् तु प्रीष्टस्यात्मा न विद्यते स तत्सम्भवो नहि।

X यदि प्रीष्टो युष्मान् अधितिष्ठति तर्हि पापम् उद्दिश्य शरीरं मृतं किन्तु पुण्यमुद्दिश्यात्मा ज्वति।

XI मृतगणाद् यीशु र्येनोत्थापितस्तस्यात्मा यदि युष्मन्मध्ये वसति तर्हि मृतगणात् प्रीष्टस्य स उत्थापयिता युष्मन्मध्यवासिना स्वकीयात्मना युष्माकं मृतदेहानपि पुनर्ज्वयिष्यति।

XII हे भ्रातृगण शरीरस्य वयमधमार्हा न भवामोऽतः शारीरिकायारोऽस्माभिर्न कर्तव्यः।

XIII यदि यूयं शरीरिकायारिणो भवेत तर्हि युष्माभिर्भर्तव्यमेव किन्त्वात्मना यदि शरीरकर्माणि घातयेत तर्हि ज्विष्यथ।

XIV यतो यावन्तो लोका ईश्वरस्यात्मनाकृष्यन्ते ते सर्व ईश्वरस्य सन्ताना भवन्ति।

XV यूयं पुनरपि भयजन्कं दास्यभावं न प्राप्ताः किन्तु येन भावेनेश्वरं पितः पितरिति प्रोच्य सम्बोधयथ तादृशं दत्तकपुत्रत्वभावम् प्राप्नुत।

XVI अपरञ्च वयम् ईश्वरस्य सन्ताना अतस्मिन् पवित्र आत्मा स्वयम् अस्माकम् आत्माभिः सार्द्धं प्रमाणां ददाति।

XXVII अतयेव वयं यदि सन्तानास्तर्ह्यधिकारिणः, अर्थाद् ईश्वरस्य स्वत्वाधिकारिणः प्रीष्टेन सहाधिकारिणश्च भवामः; अपरं तेन सार्द्धं यदि द्युःभभागिनो भवामस्तर्हि तस्य विभवस्यापि भागिनो भविष्यामः।

XXVIII किन्त्वस्मासु यो भावीविभवः प्रकाशिष्यते तस्य समीपे वर्तमानकालीनं द्युःभमहं तृणाय मन्ये।

XIX यतः प्राणिगण एश्वरस्य सन्तानानां विभवप्राप्तिम् आकाङ्क्षन् नितान्तम् अपेक्षते।

XX अपरञ्च प्राणिगणः स्वैरम् अलीकताया वशीकृतो नाभवत्

XXI किन्तु प्राणिगणोऽपि नश्वरताधीनत्वात् मुक्तः सन् ईश्वरस्य सन्तानानां परममुक्तिं प्राप्स्यतीत्यभिप्रायेण वशीकर्ता वशीयके।

XXII अपरञ्च प्रसूयमानावद् व्यथितः सन् एदानीं यावत् कृत्स्नः प्राणिगण आर्त्तस्वरं करोतीति वयं ज्ञानीमः।

XXIII केवलः स एति नहि किन्तु प्रथमजगतङ्गलस्वरूपम् आत्मानं प्राप्ता वयमपि दत्तकपुत्रत्वपदप्राप्तिम् अर्थात् शरीरस्य मुक्तिं प्रतीक्षमाणस्तद्दृष्ट अन्तरार्त्तरावं कुर्मः।

XXIV वयं प्रत्याशया त्राणम् अलभामहि किन्तु प्रत्यक्षवस्तुनो या प्रत्याशा सा प्रत्याशा नहि, यतो मनुष्यो यत् समीक्षते तस्य प्रत्याशां कुतः करिष्यति?

XXV यद् अप्रत्यक्षं तस्य प्रत्याशां यदि वयं कुर्वामहि तर्हि धैर्यम् अवलम्ब्य प्रतीक्षामहे।

XXVI तत आत्मापि स्वयम् अस्माकं दुर्बलतायाः सहायत्वं करोति; यतः किं प्रार्थितव्यं तद् बोद्धुं वयं न शक्नुमः, किन्त्वस्पष्टैरार्त्तरावैरात्मा स्वयम् अस्मन्निमित्तं निवेद्यति।

XXVII अपरम् ईश्वराभिमतत्रुपेण पवित्रलोकानां कृते निवेद्यति य आत्मा तस्याभिप्रायोऽन्तर्यामिना ज्ञायते।

XXVIII अपरम् ईश्वरीयनिर्गुणानुसारेणालूताः सन्तो ये तस्मिन् प्रीयन्ते सर्वाणि मिलित्वा तेषां मङ्गलं साधयन्ति, अतद् वयं ज्ञानीमः।

XXIX यत ईश्वरो बहुभ्रातृणां मध्ये स्वपुत्रं ज्येष्ठं कर्तुम् इच्छन् यान् पूर्व लक्ष्यीकृतवान् तान् तस्य प्रतिमूर्त्याः सादृश्यप्राप्त्यर्थं न्ययुंक्ता।

XXX अपरञ्च तेन ये नियुक्तास्त आलूता अपि ये य तेनालूतास्ते सपुण्यीकृताः, ये य तेन सपुण्यीकृतास्ते विभवयुक्ताः।

XXXI एत्यत्र वयं किं भ्रमः? ईश्वरो यद्यस्माकं सपक्षो भवति तर्हि को विपक्षोऽस्माकं?

XXXII आत्मपुत्रं न रक्षित्वा योऽस्माकं सर्वेषां कृते तं प्रदत्तवान् स किं तेन सहास्मभ्यम् अन्यानि सर्वाणि न दास्यति?

XXXIII ईश्वरस्याभिरुचितेषु केन दोष आरोपयिष्यते? य ईश्वरस्तान् पुण्यवत एव गणयति किं तेन?

XXXIV अपरं तेभ्यो दण्डदानाज्ञा वा केन करिष्यते? योऽस्मन्निमित्तं प्राणान् त्यक्तवान् केवलं तत्र किन्तु मृतगणमध्याद् उत्थितवान्, अपि येश्वरस्य दक्षिणो पार्श्वे तिष्ठन् अद्याप्यस्माकं निमित्तं प्रार्थत अवेम्भूतो यः प्रीष्टः किं तेन?

XXXV अस्माभिः सह प्रीष्टस्य प्रेमविच्छेदं जनयितुं कः शक्नोति? क्लेशो व्यसनं वा ताडना वा दुर्भिक्षं वा वस्त्रहीनत्वं वा प्राणसंशयो वा भङ्गो वा किमेतानि शक्नुवन्ति?

XXXVI किन्तु लिपितम् आस्ते, यथा, वयं तव निमित्तं स्मो मृत्युवक्त्रेऽपिलं दिनो बलिर्द्वयो यथा भेषो वयं गणयामहे तथा।

XXXVII અપરં યોડસ્માસુ પ્રીયતે તેનૈતાસુ વિપત્સુ વયં સમ્યગ્ વિજયામહે।

XXXVIII યતોડસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ તસ્માદ્ અસ્માકં વિચ્છેદં જનયિતું મૃત્યુ જીવનં વા દિવ્યદૃતા વા બલવન્તો મુખ્યદૃતા વા વર્તમાનો વા ભવિષ્યન્ કાલો વા ઉચ્યપદં વા નીચપદં વાપરં કિમપિ સૃષ્ટવસ્તુ

XXXIX વૈતેષાં કેનાપિ ન શક્યમિત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે।

IX

I અહં કાચ્ચિદ્ કલ્પિતાં કથાં ન કથયામિ, ખ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાત્ સત્યમેવ બ્રવીમિ પવિત્રસ્યાત્મનઃ સાક્ષાન્ મદીયં મન એતત્ સાક્ષ્યં દદાતિ।

II મમાન્તરતિશયદુઃખં નિરન્તરં ખેદશ્ચ

III તસ્માદ્ અહં સ્વજાતીયભ્રાતૃણાં નિમિત્તાત્ સ્વયં ખ્રીષ્ટાચ્છાપાકાન્તો ભવિતુમ્ એચ્છમ્।

IV યતસ્ત ઇસ્રાયેલસ્ય વંશા અપિ ચ દત્તકપુત્રત્વં તેજો નિયમો વ્યવસ્થાદાનં મન્દિરે ભજનં પ્રતિજ્ઞાઃ પિતૃપુરુષગણશ્ચૈતેષુ સર્વેષુ તેષામ્ અધિકારોડસ્તિ।

V તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ સર્વાધ્યક્ષઃ સર્વદા સચ્ચિદાનન્દ ઈશ્વરો યઃ ખ્રીષ્ટઃ સોડપિ શારીરિકસમ્બન્ધેન તેષાં વંશસમ્ભવઃ।

VI ઈશ્વરસ્ય વાક્યં વિકૃલં જાતમ્ ઇતિ નહિ ચત્કારણાદ્ ઇસ્રાયેલો વંશે યે જાતાસ્તે સર્વે વસ્તુત ઇસ્રાયેલીયા ન ભવન્તિ।

VII અપરમ્ ઇબ્રાહીમો વંશે જાતા અપિ સર્વે તસ્યૈવ સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ ઇસ્હાકો નામ્ના તવ વંશો વિખ્યાતો ભવિષ્યતિ।

VIII અર્થાત્ શારીરિકસંસર્ગાત્ જાતાઃ સન્તાના યાવન્તસ્તાવન્ત એવેશ્વરસ્ય સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ પ્રતિશ્રવણાદ્ યે જાયન્તે તએવેશ્વરવંશો ગણયતે।

IX યતસ્તત્પ્રતિશ્રુતે વાક્યમેતત્, એતાદૃશે સમયે ડહં પુનરાગમિષ્યામિ તત્પૂર્વે સારાયાઃ પુત્ર એકો જનિષ્યતે।

X અપરમપિ વદામિ સ્વમનોડભિલાષત ઈશ્વરેણ યન્નિરૂપિતં તત્ કર્મ્મતો નહિ કિન્ત્વાહ્લયિતુ જાતમેતદ્ યથા સિદ્ધ્યતિ

XI તદર્થં રિબ્કાનામિકયા યોષિતા જનૈકસ્માદ્ અર્થાદ્ અસ્માકમ્ ઇસ્હાકઃ પૂર્વપુરુષાદ્ ગર્ભે ધૃતે તસ્યાઃ સન્તાનયોઃ પ્રસવાત્ પૂર્વે કિન્તુ તયોઃ શુભાશુભકર્મ્મણઃ કરણાત્ પૂર્વે

XII તાં પ્રતીદં વાક્યમ્ ઉક્તં, જ્યેષ્ઠઃ કનિષ્ઠં સેવિષ્યતે,

XIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, તથાપ્યેષાવિ ન પ્રીત્વા યાકૂબિ પ્રીતવાન્ અહં।

XIV તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? ઈશ્વરઃ કિમ્ અન્યાયકારી? તથા ન ભવતુ।

XV યતઃ સ સ્વયં મૂસામ્ અવદત્; અહં યસ્મિન્ અનુગ્રહં ચિકીર્ષામિ તમેવાનુગૃહ્ણામિ, યન્ન દયિતુમ્ ઇચ્છામિ તમેવ દયે।

XVI અતએવેચ્છતા યતમાનેન વા માનવેન તન્ન સાધ્યતે દયાકારિણેશ્વરેણૈવ સાધ્યતે।

XVII ફિરૌણિ શાસ્ત્રે લિખતિ, અહં ત્વદ્વારા મત્પરાક્રમં દર્શયિતું સર્વપૃથિવ્યાં નિજનામ પ્રકાશયિતુન્ ત્વાં સ્થાપિતવાન્।

XVIII અતઃ સ યમ્ અનુગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તમેવાનુગૃહ્ણાતિ, યન્ન નિગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તં નિગૃહ્ણાતિ।

XIX યદિ વદસિ તર્હિ સ દોષં કુતો ગૃહ્ણાતિ? તદીયેચ્છાયાઃ પ્રતિબન્ધકત્વં કર્ત્ત્વં કસ્ય સામર્થ્યં વિદ્યતે?

XX હે ઈશ્વરસ્ય પ્રતિપક્ષ મર્ત્ય ત્વં કઃ? એતાદૃશં માં કુતઃ સૃષ્ટવાન્? ઇતિ કથાં સૃષ્ટવસ્તુ સ્રષ્ટ્રે કિં કથયિષ્યતિ?

XXI એકસ્માન્ મૃત્પિણ્ડાદ્ ઉત્કૃષ્ટાપકૃષ્ટૌ દ્વિવિઘૌ કલશૌ કર્તુ કિં કુલાલસ્ય સામર્થ્યં નાસ્તિ?

XXII ઈશ્વરઃ કોપં પ્રકાશયિતું નિજશક્તિં જ્ઞાપયિતુઞ્ચેચ્છન્ યદિ વિનાશસ્ય યોગ્યાનિ ક્રોધભાજનાનિ પ્રતિ બહુકાલં દીર્ઘસહિષ્ણુતામ્ આશ્રયતિ;

XXIII અપરઞ્ચ વિભવપ્રાપ્ત્યર્થં પૂર્વં નિયુક્તાન્યનુગ્રહપાત્રાણિ પ્રતિ નિજવિભવસ્ય બાહુલ્યં પ્રકાશયિતું કેવલયિહ્નિનાં નહિ ભિન્નદેશિનામપિ મધ્યાદ્

XXIV અસ્માનિવ તાન્યાહ્વયતિ તત્ર તવ કિં?

XXV હોશયગ્રન્થે યથા લિખિતમ્ આસ્તે, યો લોકો મમ નાસીત્ તં વદિષ્યામિ મદીયકાં યા જ્ઞાતિ મેડપ્રિયા યાસીત્ તાં વદિષ્યામ્યહં પ્રિયાં

XXVI યૂયં મદીયલોકા ન યત્રેતિ વાક્યમૌચ્યતા અમરેશસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાસ્યન્તિ તત્ર તે

XXVII ઇસ્રાયેલીયલોકેષુ યિશાયિયોડપિ વાયમેતાં પ્રાચારયત્, ઇસ્રાયેલીયવંશાનાં યા સંખ્યા સા તુ નિશ્ચિંતાં સમુદ્રસિકતાસંખ્યાસમાના યદિ જાયતો તથાપિ કેવલં લોકૈરલ્પૈસ્ત્રાણં વ્રજિષ્યતો

XXVIII યતો ન્યાયેન સ્વં કર્મ પરેશઃ સાધયિષ્યતિ દેશે સચેવ સંક્ષેપાન્નિજં કર્મ કરિષ્યતિ

XXIX યિશાયિયોડપરમપિ કથયામાસ, સૈન્યાધ્યક્ષપરેશેન ચેત્ કિન્ચિન્નોદશિષ્યતા તદા વયં સિદ્ધોમેવાભવિષ્યામ વિનિશ્ચિંતાં યદ્વા વયમ્ અમોરાયા અગમિષ્યામ તુલ્યતાં

XXX તહિં વયં કિં વક્ષ્યામઃ? ઇતરદેશીયા લોકા અપિ પુણ્યાર્થમ્ અચતમાના વિશ્વાસેન પુણ્યમ્ અલભન્તઃ;

XXXI કિન્તિવસ્રાયેલ્લોકા વ્યવસ્થાપાલનેન પુણ્યાર્થં ચતમાનાસ્તન્ નાલભન્તા

XXXII તસ્ય કિં કારણં? તે વિશ્વાસેન નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ ક્રિયયા ચેષ્ટિત્વા તસ્મિન્ સ્ખલનજનકે પાષાણે પાદસ્ખલનં પ્રાપ્તાઃ।

XXXIII લિખિતં યાદૃશમ્ આસ્તે, પશ્ય પાદસ્ખલાર્થં હિ સીયોનિ પ્રસ્તરન્તથા। બાધાકારઞ્ચ પાષાણં પરિસ્થાપિતવાનહમ્ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતો

X

I હે ભ્રાતર ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ પરિત્રાણં પ્રાપ્નુવન્તિ તદહં મનસાભિલષન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયો

II યત ઈશ્વરે તેષાં ચેષ્ટા વિદ્યત ઇત્યત્રાહં સાક્ષ્યસ્મિ; કિન્તુ તેષાં સા ચેષ્ટા સજ્ઞાના નહિ,

III યતસ્ત ઈશ્વરદત્તં પુણ્યમ્ અવિજ્ઞાય સ્વકૃતપુણ્યં સ્થાપયિતુમ્ ચેષ્ટમાના ઈશ્વરદત્તસ્ય પુણ્યસ્ય નિઘનત્વં ન સ્વીકુર્વન્તિ

IV ખ્રીષ્ટ એકૈકવિશ્વાસિજનાય પુણ્યં દાતું વ્યવસ્થાયાઃ ફલસ્વરૂપો ભવતિ

V વ્યવસ્થાપાલનેન યત્ પુણ્યં તત્ મૂસા વર્ણયામાસ, યથા, યો જનસ્તાં પાલયિષ્યતિ સ તદ્વારા જીવિષ્યતિ

VI કિન્તુ પ્રત્યયેન યત્ પુણ્યં તદ્ એતાદૃશં વાક્યં વદતિ, કઃ સ્વર્ગમ્ આરુહ્ય ખ્રીષ્ટમ્ અવરોહયિષ્યતિ?

VII કો વા પ્રેતલોકમ્ અવરુહ્ય ખ્રીષ્ટં મૃતગણમધ્યાદ્ આનેષ્યતીતિ વાક્ મનસિ ત્વયા ન ગદિતવ્યા।

VIII તર્હિ કિં બ્રવીતિ? તદ્ વાક્યં તવ સમીપસ્થમ્ અર્થાત્ તવ વદને મનસિ યાસ્તે, તચ્ય વાક્યમ્ અસ્માભિઃ પ્રચાર્યમાણં વિશ્વાસસ્ય વાક્યમેવા

IX વસ્તુતઃ પ્રભુ યીશું યદિ વદનેન સ્વીકરોષિ, તથેશ્વરસ્તં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયદ્ ઇતિ યદન્તઃકરણેન વિશ્વસિષિ તર્હિ પરિત્રાણં લપ્સ્યસે

X યસ્માત્ પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થમ્ અન્તઃકરણેન વિશ્વસિતવ્યં પરિત્રાણાર્થઞ્ચ વદનેન સ્વીકર્તવ્યં

XI શાસ્ત્રે યાદૃશં લિખતિ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતે

XII ઇત્યત્ર યિહૂદિનિ તદન્યલોકે ચ કોપિ વિશેષો નાસ્તિ યસ્માદ્ યઃ સર્વ્વેષામ્ અદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ નિજયાચકાન સર્વાન્ પ્રતિ વદાન્યો ભવતિ

XIII યતઃ, યઃ કશ્ચિત્ પરમેશસ્ય નામ્ના હિ પ્રાર્થયિષ્યતે સ એવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ

XIV યં યે જના ન પ્રત્યાયન્ તે તમુદ્દિશ્ય કથં પ્રાર્થયિષ્યન્તે? યે વા યસ્યાપ્યાનં કદાપિ ન શ્રુતવન્તસ્તે તં કથં પ્રત્યેષ્યન્તિ? અપરં યદિ પ્રચારયિતારો ન તિષ્ઠન્તિ તદા કથં તે શ્રોષ્યન્તિ?

XV યદિ વા પ્રેરિતા ન ભવન્તિ તદા કથં પ્રચારયિષ્યન્તિ? યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, માઙ્ગલિકં સુસંવાદં દદત્યાનીય યે નરાઃ પ્રચારયન્તિ શાન્તેશ્ચ સુસંવાદં જનાસ્તુ યો તેષાં ચરણપદ્માનિ કીદૃક્ શોભાન્વિતાનિ હિ

XVI કિન્તુ તે સર્વ્વે તં સુસંવાદં ન ગૃહીતવન્તઃ યિશાયિયો યથા લિખિતવાન્ અસ્મત્પ્રચારિતે વાક્યે વિશ્વાસમકરોદ્ધિ કઃ

XVII અતએવ શ્રવણાદ્ વિશ્વાસ ઐશ્વરવાક્યપ્રચારાત્ શ્રવણઞ્ચ ભવતિ

XVIII તર્હાહં બ્રવીમિ તૈઃ કિં નાશ્રાવિ? અવશ્યમ્ અશ્રાવિ, યસ્માત્ તેષાં શબ્દો મહી વ્યાપ્નોદ્ વાક્યઞ્ચ નિખિલં જગત્

XIX અપરમપિ વદામિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાઃ કિમ્ એતાં કથાં ન બુદ્ધ્યન્તે? પ્રથમતો મૂસા ઇદં વાક્યં પ્રોવાચ, અહમુત્તાપયિષ્યે તાન્ અગણ્યમાનવૈરપિ કલેક્ષ્યામિ જાતિમ્ એતાઞ્ચ પ્રોન્મત્તભિન્નજાતિભિઃ

XX અપરઞ્ચ યિશાયિયોડતિશયાક્ષોભેણ કથયામાસ, યથા, અધિ માં ચૈસ્તુ નાયેષ્ટિ સમ્પ્રાપ્તસ્તૈ જ્ઞૈરહં અધિ માં ચૈ ન સમ્પૃષ્ટં વિજ્ઞાતસ્તૈ જ્ઞૈરહં

XXI કિન્તિવિશ્વાયેલીયલોકાન્ અધિ કથયાઞ્ચકાર, ચૈરાજાલહ્વિભિ લોકૈ વિરુદ્ધં વાક્યમુચ્યતો તાન્ પ્રત્યેવ દિનં કૃત્સ્નં હસ્તૌ વિસ્તારયામ્યહં

XI

I ઈશ્વરેણ સ્વીકીયલોકા અપસારિતા અહં કિમ્ ઈદૃશં વાક્યં બ્રવીમિ? તત્ર ભવતુ યતોડહમપિ બિન્યામીનગોત્રીય ઇબ્રાહીમવંશીય ઇસ્રાયેલીયલોકોડસ્મિ

II ઈશ્વરેણ પૂર્વ્વ યે પ્રદૃષ્ટાસ્તે સ્વીકીયલોકા અપસારિતા ઇતિ નહિ અપરમ્ એલિયોપાપ્યાને શાસ્ત્રે યલ્લિખિતમ્ આસ્તે તદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ?

III હે પરમેશ્વર લોકાસ્ત્વદીયાઃ સર્વા યજ્ઞવેદીરભજન્ તથા તવ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ સર્વાન્ અદનન્ કેવલ એકોડહમ્ અવશિષ્ટ આસે તે મમાપિ પ્રાણાન્ નાશયિતું ચેષ્ટન્તે, એતાં કથામ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં વિરુદ્ધમ્ એલિય ઈશ્વરાય નિવેદયામાસ

IV તતસ્તં પ્રતીશ્વરસ્યોત્તરં કિં જાતં? બાલ્નામ્નો દેવસ્ય સાક્ષાત્ ચૈ જ્ઞાનૂનિ ન પાતિતાનિ તાદૃશાઃ સપ્ત સહસ્રાણિ લોકા અવશેષિતા મયા

V તદ્દદ્ એતસ્મિન્ વર્તમાનકાલેડપિ અનુગ્રહેણાભિરુચિતાસ્તેષામ્ અવશિષ્ટાઃ કતિપયા લોકાઃ સન્તિ

VI अतश्चेव तद् यद्यनुग्रहेण भवति तर्हि क्रियया न भवति नो येद् अनुग्रहोऽननुग्रह
अवे, यदि वा क्रियया भवति तर्ह्यनुग्रहेण न भवति नो येत् क्रिया क्रियैव न भवति।

VII तर्हि किं? एसायेलीयलोका यद् अमृगयन्त तन्न प्रापुः। किन्त्वभिरुचयितलोकास्तत्
प्रापुस्तदन्ये सर्व्व अन्धीभूताः।

VIII यथा लिपितम् आस्ते, धोरनिद्रालुताभावं दृष्टिहीने य लोयनो कर्णौ श्रुतिविहीनौ
य प्रददौ तेभ्य ईश्वरः॥

IX अतेस्मिन् दायुदपि लिपितवान् यथा, अतो लुक्त्यासनं तेषाम् उन्माथवद्
भविष्यति वा वंशयन्त्रवद् बाधा एषवद् वा भविष्यति॥

X भविष्यन्ति तथान्धास्ते नेत्रैः पश्यन्ति नो यथा॥ वेपथुः कटिदेशस्य तेषां नित्यं
भविष्यति॥

XI पतनार्थं ते स्मलितवन्त एति वायं किमहं वदामि? तन्न भवतु किन्तु तान् उद्योगिनः
कर्तुं तेषां पतनाद् एतरदेशीयलोकैः परित्राणं प्राप्तां

XII तेषां पतनं यदि जगतो लोकानां लाभजनकम् अभवत् तेषां हासोऽपि यदि
भिन्नदेशिनां लाभजनकोऽभवत् तर्हि तेषां वृद्धिः कति लाभजनिका भविष्यति?

XIII अतो हे अन्यदेशिनो युष्मान् सम्बोध्य कथयामि निजानां ज्ञातिबन्धूनां
मनःसूद्योगं जनयन् तेषां मध्ये क्रियतां लोकानां यथा परित्राणं साधयामि

XIV तन्निमित्तम् अन्यदेशिनां निकटे प्रेरितः सन् अहं स्वपदस्य महिमानं प्रकाशयामि

XV तेषां निग्रहेण यदीश्वरेण सह जगतो जनानां मेलनं जातं तर्हि तेषाम्
अनुगृहीतत्वं मृतदेहे यथा ज्वनलाभस्तद्धत् किं न भविष्यति?

XVI अपरं प्रथमजातं कुलं यदि पवित्रं भवति तर्हि सर्व्वमेव कुलं पवित्रं भविष्यति;
तथा मूलं यदि पवित्रं भवति तर्हि शाभा अपि तथैव भविष्यन्ति।

XVII क्रियतीनां शाभानां छेदने कृते त्वं वन्यजितवृक्षस्य शाभा भूत्वा यदि तच्छाभानां
स्थाने रोपिता सति जितवृक्षीयमूलस्य रसं भुंक्षे,

XVIII तर्हि तासां भिन्नशाभानां विरुद्धं मां गर्वीः; यदि गर्व्वसि तर्हि त्वं मूलं यन्न
धारयसि किन्तु मूलं त्वां धारयतीति संस्मर।

XIX अपरञ्च यदि वदसि मां रोपयितुं ताः शाभा विभन्ना अभवन्;

XX लद्रम्, अप्रत्ययकारणात् ते विभिन्ना जातास्तथा विश्वासकारणात् त्वं रोपितो
जातस्तस्माद् अहङ्कारम् अकृत्वा ससाध्वसो भवा

XXI यत ईश्वरो यदि स्वाभाविकीः शाभा न रक्षति तर्हि सावधानो भव येत् त्वामपि
न स्थापयति।

XXII एत्यत्रेश्वरस्य यादृशी कृपा तादृशं भयानकत्वमपि त्वया दृश्यतां; ये पतितास्तान्
प्रति तस्य भयानकत्वं दृश्यतां, त्वञ्च यदि तत्कृपाश्रितस्तिष्ठसि तर्हि त्वां प्रति कृपा
द्रक्ष्यते; नो येत् त्वमपि तद्धत् छिन्नो भविष्यसि।

XXIII अपरञ्च ते यद्यप्रत्यये न तिष्ठन्ति तर्हि पुनरपि रोपयिष्यन्ते यस्मात् तान्
पुनरपि रोपयितुम् ईश्वरस्य शक्तिरास्ते।

XXIV वन्यजितवृक्षस्य शाभा सन् त्वं यदि ततश्छिन्नो रीतिव्यत्ययेनोत्तमजितवृक्षे
रोपितोऽभवस्तर्हि तस्य वृक्षस्य स्वीया याः शाभास्ताः किं पुनः स्ववृक्षे संलगितुं न
शक्नुवन्ति?

XXV हे भ्रातरो युष्माकम् आत्माभिमानो यन्न जायते तदर्थं ममेदृशी वाग्धरा
भवति यूयं अतन्निगूढतत्त्वम् अजानन्तो यन्न तिष्ठथ; वस्तुतो यावत्कालं सम्पूर्णाऽपेण

ભિન્નદેશિનાં સંગ્રહો ન ભવિષ્યતિ તાવત્કાલમ્ અંશત્વેન ઇસ્રાયેલીયલોકાનામ્ અન્ધતા સ્થાસ્યતિ;

XXVI પશ્ચાત્ તે સર્વે પરિત્રાસ્યન્તે; એતાદૃશં લિખિતમધ્યાસ્તે, આગમિષ્યતિ સીયોનાદ્ એકો યસ્ત્રાણદાયકઃ। અધર્મ યાકુબો વંશાત્ સ તુ દૂરીકરિષ્યતિ।

XXVII તથા દૂરીકરિષ્યામિ તેષાં પાપાન્યહં યદા। તદા તૈરેવ સાર્દ્ધં મે નિયમોડયં ભવિષ્યતિ।

XXVIII સુસંવાદાત્ તે યુષ્માકં વિપક્ષા અભવન્ કિન્ત્વભિરુચિતત્વાત્ તે પિતૃલોકાનાં કૃતે પ્રિયપાત્રાણિ ભવન્તિ।

XXIX યત ઈશ્વરસ્ય દાનાદ્ આહ્વાનાઞ્ચ પશ્ચાત્તાપો ન ભવતિ।

XXX અતએવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેડવિશ્વાસિનઃ સન્તોડપિ યૂયં યદ્વત્ સમ્પ્રતિ તેષામ્ અવિશ્વાસકારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય કૃપાપાત્રાણિ જાતાસ્તદ્દુઃ

XXXI ઇદાનીં તેડવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કિન્તુ યુષ્માભિ લ્બધકૃપાકારણાત્ તૈરપિ કૃપા લાપ્સ્યતે।

XXXII ઈશ્વરઃ સર્વાન્ પ્રતિ કૃપાં પ્રકાશયિતું સર્વાન્ અવિશ્વાસિત્વેન ગણયતિ।

XXXIII અહો ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનબુદ્ધિરૂપયો ધનયોઃ કીદૃક્ પ્રાયુર્યી તસ્ય રાજશાસનસ્ય તત્ત્વં કીદૃગ્ અપ્રાપ્યાં તસ્ય માર્ગાશ્ચ કીદૃગ્ અનુપલક્ષ્યાઃ।

XXXIV પરમેશ્વરસ્ય સદ્ગુણં કો જ્ઞાતવાન્? તસ્ય મન્ત્રી વા કોડભવત્?

XXXV કો વા તસ્યોપકારી ભૃત્વા તત્કૃતે તેન પ્રત્યુપકર્ત્વ્યઃ?

XXXVI યતો વસ્તુમાત્રમેવ તસ્માત્ તેન તસ્મૈ ચાભવત્ તદીયો મહિમા સર્વ્વદા પ્રકાશિતો ભવતુ। ઇતિ।

XII

I હે ભ્રાતર ઈશ્વરસ્ય કૃપયાહં યુષ્માન્ વિનયે યૂયં સ્વં સ્વં શરીરં સજીવં પવિત્રં ગ્રાહ્યં બલિમ્ ઈશ્વરમુદિશ્ય સમુત્સૃજત, એષા સેવા યુષ્માકં યોગ્યા।

II અપરં યૂયં સાંસારિકા ઇવ માચરત, કિન્તુ સ્વં સ્વં સ્વભાવં પરાવર્ત્ય નૂતનાચારિણો ભવત, તત ઈશ્વરસ્ય નિદેશઃ કીદૃગ્ ઉત્તમો ગ્રહણીયઃ સમ્પૂર્ણશ્ચેતિ યુષ્માભિરનુભાવિષ્યતે।

III કશ્ચિદપિ જનો યોગ્યત્વાદધિકં સ્વં ન મન્યતાં કિન્તુ ઈશ્વરો યસ્મૈ પ્રત્યયસ્ય યત્પરિમાણમ્ અદદાત્ સ તદનુસારતો યોગ્યરૂપં સ્વં મનુતામ્, ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં પ્રાપ્તઃ સન્ યુષ્માકમ્ એકેકં જનમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ।

IV યતો યદ્દદસ્માકમ્ એકસ્મિન્ શરીરે બહૂન્યજ્ઞાનિ સન્તિ કિન્તુ સર્વ્વેષામજ્ઞાનાં કાર્યં સમાનં નહિ;

V તદ્દદસ્માકં બહુત્વેડપિ સર્વે વયં ખ્રીષ્ટે એકશરીરાઃ પરસ્પરમ્ અજ્ઞપ્રત્યજ્ઞત્વેન ભવામઃ।

VI અસ્માદ્ ઈશ્વરાનુગ્રહેણ વિશેષં વિશેષં દાનમ્ અસ્માસુ પ્રાપ્તેષુ સત્સુ કોપિ યદિ ભવિષ્યદ્વાક્યં વદતિ તર્હિ પ્રત્યયસ્ય પરિમાણાનુસારતઃ સ તદ્ વદતુ;

VII યદ્વા યદિ કશ્ચિત્ સેવનકારી ભવતિ તર્હિ સ તત્સેવનં કરોતુ; અથવા યદિ કશ્ચિદ્ અધ્યાપયિતા ભવતિ તર્હિ સોડધ્યાપયતુ;

VIII તથા ય ઉપદેષ્ટા ભવતિ સ ઉપદેશતુ યશ્ચ દાતા સ સરલતયા દદાતુ યસ્ત્વધિપતિઃ સ યત્નેનાધિપતિત્વં કરોતુ યશ્ચ દયાલુઃ સ હૃષ્ટમનસા દયતામ્।

IX अपरञ्च युष्माकं प्रेम कापट्यवर्जितं भवतु यद् अमद्रं तद् ऋतीयध्वं यस्य मद्रं तस्मिन् अनुरज्यध्वम्।

X अपरं भ्रातृत्वप्रेम्ना परस्परं प्रीयध्वं समाहराद् अकोऽपरज्जं श्रेष्ठं ज्ञानीध्वम्।

XI तथा कार्यं निरालस्या मनसि य सोद्योगाः सन्तः प्रभुं सेवध्वम्।

XII अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःभसमये य धैर्ययुक्ता भवतः; प्रार्थनायां सततं प्रवर्तध्वं।

XIII पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरज्यध्वम्।

XIV ये जना युष्मान् ताऽयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्त्वा ददध्वमाशिषम्।

XV ये जना आनन्दन्ति तैः सार्द्धम् आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदन्ति।

XVI अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सहापि मार्दवम् आचरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं।

XVII परस्माद् अपकारं प्राप्यापि परं नापकुरुता सर्वेषां दृष्टितो यत् कर्म्मोत्तमं तदेव कुरुता।

XVIII यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सह निर्व्विरोधेन कालं यापयता।

XIX हे प्रियबन्धवः, कस्मैयिद् अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न ददध्वं, किन्त्वीश्वरीयक्रोधाय स्थानं दत्त यतो लिपितमास्ते परमेश्वरः कथयति, दानं कुलस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्याभ्यहं।

XX एतिकारिणाद् रिपु र्यदि क्षुधार्त्तस्ते तर्हि तं त्वं प्रभोजया तथा यदि तृषार्त्तः स्यात् तर्हि तं परिपायया तेन त्वं मस्तके तस्य ज्वलदग्निं निधास्यसि।

XXI कुक्कियया पराजिता न सन्त उत्तमक्कियया कुक्कियां पराजयता।

XIII

I युष्माकम् अकैकज्जनः शासनपदस्य निध्नो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्वाण्यीश्वरेण स्थापितानि; ईश्वरं विना पदस्थापनं न भवति।

II एति डेतोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं तद् ईश्वरीयनिर्पणस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम् आचरन्ति ते स्वेषां समुचितं दण्डं स्वयमेव घटयन्तो।

III शास्ता सदाचारिणां भयप्रदो नहि दुराचारिणामेव भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम् इच्छसि? तर्हि सत्कर्म्मयार, तस्माद् यशो लप्स्यसे,

IV यतस्तव सदाचारणाय स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति। किन्तु यदि कुकर्म्मयारसि तर्हि त्वं शङ्कस्व यतः स निरर्थकं भङ्गं न धारयति; कुकर्म्मयारिणां समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एव।

V अतयेव केवलदण्डभयान्नहि किन्तु सदसद्बोधोधादपि तस्य वश्येन भवितव्यं।

VI अतस्माद् युष्माकं राजकरदानमप्युचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम् अतस्मिन् कर्म्मणि निविष्टास्तिष्ठन्ति।

VII अस्मात् करग्राहिणो करं दत्त, तथा शुल्कग्राहिणो शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं तस्माद् विभीत, यश्च समाहरणीयस्तं समाद्रियध्वम्; एतथं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त।

VIII युष्माकं परस्परं प्रेम विना ऽन्यत् किमपि देयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था सिध्यति।

IX वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरहत्यां मा कार्षीः, चैर्यं मा कार्षीः, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, लोभं मा कार्षीः, अेताः सर्वा आज्ञा अेताभ्यो भिन्ना या कायिद् आज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्वित्यनेन वयनेन वेदित्वा।

X यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्वा व्यवस्था पाल्यते।

XI प्रत्ययीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एदानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं विविद्यास्माभिः साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जागर्तव्यं।

XII बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्राप्तं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यास्माभिर्वसिरीया सज्ज्वा परिधातव्या।

XIII अतो हेतोर्वयं दिवा विहितं सदायरणम् आयरिष्यामः। रङ्गरसो मत्तत्वं लम्पटत्वं कामुकत्वं विवाह ईर्ष्या यैतानि परित्यक्ष्यामः।

XIV यूयं प्रभुयीशुप्रीष्टृपं परिच्छेदं परिघृष्ट्वं सुभाभिषाषपूरणाय शारीरिकायरणं मायरत।

XIV

I यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सङ्गिनं कुरुत किन्तु सन्देहवियारार्थं नहि।

II यतो निषिद्धं किमपि पाद्यद्रव्यं नास्ति, कस्यचिज्जनस्य प्रत्यय एतादृशो विधेय इति त्वदृढविश्वासः कश्चिदपरो जनः केवलं शाकं लुङ्कतं।

III तर्हि यो जनः साधारणं द्रव्यं लुङ्कते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि साधारणद्रव्यभोक्तारं द्रोषिणं न कुर्यात्, यस्माद् ईश्वरस्तम् अगृह्णात्।

IV हे परदासस्य दूषयितस्त्वं कः? निजप्रभोः समीपे तेन पदस्थेन पदय्युतेन वा भवितव्यं स य पदस्थ एव भविष्यति यत ईश्वरस्तं पदस्थं कर्तुं शक्नोति।

V अपरञ्च कश्चिज्जनो दिनाद् दिनं विशेषं मन्यते कश्चित्तु सर्वाणि दिनानि समानानि मन्यते, ऐकैको जनः स्वीयमनसि विविच्य निश्चिनोत।

VI यो जनः किञ्चन दिनं विशेषं मन्यते स प्रभुभक्त्या तन् मन्यते, यश्च जनः किमपि दिनं विशेषं न मन्यते सोऽपि प्रभुभक्त्या तन्न मन्यते; अपरञ्च यः सर्वाणि भक्ष्यद्रव्याणि लुङ्कते स प्रभुभक्त्या तानि लुङ्कते यतः स ईश्वरं धन्यं वक्ति, यश्च न लुङ्कते सोऽपि प्रभुभक्त्यैव न लुञ्जान ईश्वरं धन्यं ब्रूते।

VII अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिमित्तं प्राणान् धारयति निजनिमित्तं म्रियते वा तन्न;

VIII किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्ह्यपि प्रभुनिमित्तं त्यजामः, अतएव जिवने मरणे वा वयं प्रभोरेवास्महे।

IX यतो जिवन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुत्वप्राप्त्यर्थं प्रीष्टो मृत उत्थितः पुनर्जिवितश्च।

X किन्तु त्वं निजं भ्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं भ्रातरं कुतस्तुच्छं जानासि? प्रीष्टस्य वियारसिंहासनस्य सम्भुजे सर्वैरस्माभिरुपस्थातव्यं;

XI यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत्। सर्वा जिनः समीपे मे जानुपातं करिष्यति। ङिहैकैका तथेशस्य निधनत्वं स्वीकरिष्यति।

XII अतएव ईश्वरसमीपेऽस्माकम् ऐकैकजनेन निजा कथा कथयितव्या।

XIII एतन् सति वयम् अधारण्य परस्परं न दूषयन्तः स्वभ्रातुर्विध्नो व्याघातो वा यन्न जायेत तादृशीमीडां कुर्महे।

XIV किमपि वस्तु स्वभावतो नाशुचि भवतीत्यहं जाने तथा प्रभुना यीशुप्रीष्टेनापि निश्चितं जाने, किन्तु यो जनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं जानीते तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते।

XV अतयेव तव लक्ष्यद्रव्येण तव भ्राता शोकात्त्वितो भवति तर्हि त्वं भ्रातरं प्रति प्रेम्ना नायरसि। प्रीष्टो यस्य कृते स्वप्राणान् व्ययितवान् त्वं निज्जेन लक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय।

XVI अपरं युष्माकम् उत्तमं कर्म निन्दितं न भवतु।

XVII लक्ष्यं पेयञ्चेश्वरराज्यस्य सारो नहि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना ज्ञात आनन्दश्च।

XVIII अतै र्यो ज्ञनः प्रीष्टं सेवते, स अवेश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्यैश्च सुप्यातः।

XIX अतयेव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् अक्यं निष्ठा य ज्ञायते तदेवास्माभि र्यतितव्यं।

XX लक्ष्यार्थम् ईश्वरस्य कर्मणो हानिं मा ज्ञनयत; सर्व्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो ज्ञनो यद् भुक्त्वा विघ्नं लभते तदर्थं तद् भद्रं नहि।

XXI तव मांसलक्षणासुरापानादिभिः क्रियाभि र्यदि तव भ्रातुः पादस्पर्शनं विघ्नो वा याञ्चल्यं वा ज्ञायते तर्हि तद्गोष्णपानयोस्त्यागो भद्रः।

XXII यदि तव प्रत्ययस्तिष्ठति तर्हीश्वरस्य गोयरे स्वान्तरे तं गोपय; यो ज्ञनः स्वमतेन स्वं द्रोषिणं न करोति स येव धन्यः।

XXIII किन्तु यः कश्चित् संशय्य भुङ्क्तेऽर्थात् न प्रतीत्य भुङ्क्ते, स अवेवावश्यं दण्डार्हो भविष्यति, यतो यत् प्रत्ययजं नहि तदेव पापमयं भवति।

XV

I बलवद्विरस्माभि र्दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढव्यं न य स्वेषाम् ष्टायार आयरितव्यः।

II अस्माकम् अकैको ज्ञनः स्वसमीपवासिनो हितार्थं निष्कार्यञ्च तस्यैवेष्टायारम् आयरतु।

III यतः प्रीष्टोऽपि निज्जेष्टायारं नायरितवान्, यथा लिपितम् आस्ते, त्वन्निन्दकगणस्यैव निन्दाभि र्निन्दितोऽस्म्यहं।

IV अपरञ्च वयं यत् सखिष्युतासान्त्वनयो र्ज्ञनकेन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमहि तन्निमित्तं पूर्वकाले लिपितानि सर्व्ववयनान्यस्माकम् उपदेशार्थमेव लिपिभिरे।

V सखिष्युतासान्त्वनयोराकरो य ईश्वरः स अवेवं करोतु यत् प्रभु र्यीशुप्रीष्ट एव युष्माकम् अकज्ञनोऽन्यज्ञनेन सार्द्धं मनस अक्यम् आयरेत;

VI यूयञ्च सर्व्वं अकयित्ता भूत्वा मुपैकेनेवास्मत्प्रभुयीशुप्रीष्टस्य पितुरीश्वरस्य गुणान् कीर्तयेत।

VII अपरम् ईश्वरस्य मडिम्नः प्रकाशार्थं प्रीष्टो यथा युष्मान् प्रत्यगृह्णात् तथा युष्माकमप्येको ज्ञनोऽन्यज्ञनं प्रतिगृह्णातु।

VIII यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्मुपे तिष्ठन् बिन्नदेशनिवासिनां स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर।

IX तस्य दयालुत्वाय बिन्नजातीया यद् ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयेयुस्तदर्थं यीशुः प्रीष्टस्त्वच्छेदनियमस्य निघ्नोऽभवद् एत्यहं वदामि। यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्मुपे तिष्ठन् बिन्नदेशनिवासिनां स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर।

X अपरमपि लिपितम् आस्ते, हे अन्यज्ञतयो यूयं समं नन्दत तज्जनेः।

XI पुनश्च लिपितम् आस्ते, हे सर्व्वदेशिनो यूयं धन्यं ब्रूत परेश्वरं हे तदीयनरा यूयं कुरुध्वं तत्प्रशंसनां।

XII અપર યીશાયિયોડપિ લિલેખ, યીશયસ્ય તુ યત્ મૂલં તત્ પ્રકાશિષ્યતે તદા|| સર્વજાતીયનુણાઞ્ચ શાસકઃ સમુદેષ્યતિ તત્રાન્યદેશિલોકૈશ્ચ પ્રત્યાશા પ્રકરિષ્યતે||

XIII અતએવ યૂયં પવિત્રસ્યાત્મનઃ પ્રભાવાદ્ યત્ સમ્પૂર્ણા પ્રત્યાશાં લપ્સ્યધ્વે તદર્થં તત્રપ્રત્યાશાજનક ઈશ્વરઃ પ્રત્યયેન યુષ્માન્ શાન્ત્યાનન્દાભ્યાં સમ્પૂર્ણાન્ કરોતુ|

XIV હે ભ્રાતરો યૂયં સદ્ભાવયુક્તાઃ સર્વપ્રકારેણ જ્ઞાનેન ય સમ્પૂર્ણાઃ પરસ્પરોપદેશે ય તત્પરા ઇત્યહં નિશ્ચિંતં જાનામિ,

XV તથાપ્યહં યત્ પ્રગલ્ભતરો ભવન્ યુષ્માન્ પ્રબોધયામિ તસ્યૈકં કારણમિદં

XVI ભિન્નજાતીયાઃ પવિત્રેણાત્મના પાવિત્રનૈવેદ્યરૂપા ભૂત્વા યદ્ ગ્રાહ્યા ભવેયુસ્તન્નિમિત્તમહમ્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતું ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકત્વં દાનં ઈશ્વરાત્ લબ્ધવાનસ્મિ|

XVII ઈશ્વરં પ્રતિ યીશુખ્રીષ્ટેન મમ શ્લાઘાકરણસ્ય કારણમ્ આસ્તે

XVIII ભિન્નદેશિન આજ્ઞાગ્રાહિણઃ કર્તું ખ્રીષ્ટો વાક્યેન ક્રિયયા ચ, આશ્ચર્ય્યલક્ષણૈશ્ચિત્રક્રિયાભિઃ પવિત્રસ્યાત્મનઃ પ્રભાવેન ચ યાનિ કર્માણિ મયા સાધિતવાન્,

XIX કેવલં તાન્યેવ વિનાન્યસ્ય કસ્યચિત્ કર્મણો વર્ણનાં કર્તું પ્રગલ્ભો ન ભવામિ તસ્માત્ આ ચિરૂશાલમ ઇલ્લૂરિકં યાવત્ સર્વત્ર ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયં

XX અન્યેન નિચિતાયાં ભિત્તાવહં યન્ન નિચિનોમિ તન્નિમિત્તં યત્ર યત્ર સ્થાને ખ્રીષ્ટસ્ય નામ કદાપિ કેનાપિ ન જ્ઞાપિતં તત્ર તત્ર સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અહં યતે|

XXI યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યૈ વર્તાં તસ્ય ન પ્રાપ્તા દર્શનં તૈસ્તુ લપ્સ્યતે| યૈશ્ચ નૈવ શ્રુતં કિંચિત્ બોદ્ધું શક્ષ્યન્તિ તે જનાઃ||

XXII તસ્માદ્ યુષ્મત્સમીપગમનાદ્ અહં મુહુર્મુહુર્નિવારિતોડભવાં

XXIII કિન્ત્વિદાનીમ્ અત્ર પ્રદેશેષુ મયા ન ગતં સ્થાનં કિમપિ નાવશિષ્યતે યુષ્મત્સમીપં ગન્તું બહુવત્સરાનારભ્ય મામકીનાકાઙ્ક્ષા ય વિદ્યત ઇતિ હેતોઃ|

XXIV સ્થાનિયાદેશગમનકાલેડહં યુષ્મન્મધ્યેન ગચ્છન્ યુષ્માન્ આલોકિષ્યે, તતઃ પરં યુષ્મત્સમ્ભાષણેન તૃપ્તિં પરિલભ્ય તદેશગમનાર્થં યુષ્માભિ વિસર્જયિષ્યે, ઈદૃશી મદીયા પ્રત્યાશા વિદ્યતે|

XXV કિન્તુ સામ્પ્રતં પવિત્રલોકાનાં સેવનાય ચિરૂશાલમ્નગરં વ્રજામિ

XXVI યતો ચિરૂશાલમસ્થપવિત્રલોકાનાં મધ્યે યે દરિદ્રા અર્થવિશ્રાણનેન તાનુપકર્તું માકિદનિયાદેશીયા આખાયાદેશીયાશ્ચ લોકા ઐચ્છન્|

XXVII એષા તેષાં સદિચ્છા યતસ્તે તેષામ્ ઋણિનઃ સન્તિ યતો હેતો ભિન્નજાતીયા યેષાં પરમાર્થસ્યાંશિનો જાતા ઐહિકવિષયે તેષામુપકારસ્તૈઃ કર્તવ્યઃ|

XXVIII અતો મયા તત્ કર્મ સાધયિત્વા તસ્મિન્ ફલે તેભ્યઃ સમર્પિતે યુષ્મન્મધ્યેન સ્થાનિયાદેશો ગમિષ્યતે|

XXIX યુષ્મત્સમીપે મમાગમનસમયે ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદસ્ય પૂર્ણવરેણ સમ્બલિતઃ સન્ અહમ્ આગમિષ્યામિ ઇતિ મયા જ્ઞાયતે|

XXX હે ભ્રાતૃગણ પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પવિત્રસ્યાત્માનઃ પ્રેમ્ના ચ વિનયેડહં

XXXI ચિહ્નદાદેશસ્થાનામ્ અવિશ્વાસિલોકાનાં કરેભ્યો યદહં રક્ષાં લભેય મદીયૈતેન સેવનકર્મણા ય યદ્ ચિરૂશાલમસ્થાઃ પવિત્રલોકાસ્તુષ્યેયુઃ|

XXXII તદર્થં યૂયં મત્કૃત ઈશ્વરાય પ્રાર્થયમાણા યતધ્વં તેનાહમ્ ઈશ્વરચ્છેયા સાનન્દં યુષ્મત્સમીપં ગત્વા યુષ્માભિઃ સહિતઃ પ્રાણાન્ આપ્યાયિતું પારયિષ્યામિ

XXXIII શાન્તિદાયક ઈશ્વરો યુષ્માકં સર્વેષાં સક્ષી ભૂયાત્ ઇતિ

XVI

I કિંકીયાનગરીયધર્મસમાજસ્ય પરિચારિકા યા ફૈબીનામિકાસ્માકં ધર્મભગિની તસ્યા: કૃતેડહં યુષ્માન્ નિવેદયામિ,

II યૂયં તાં પ્રભુમાશ્રિતાં વિજ્ઞાય તસ્યા આતિથ્યં પવિત્રલોકાર્હં કુરુધ્વં, યુષ્મત્તસ્તસ્યા ય ઉપકારો ભવિતું શક્નોતિ તં કુરુધ્વં, યસ્માત્ તયા બહૂનાં મમ યોપકાર: કૃત:।

III અપરઞ્ચ પ્રીષ્ટસ્ય યીશો: કર્મણિ મમ સહકારિણૌ મમ પ્રાણરક્ષાર્થઞ્ચ સ્વપ્રાણાન્ પણીકૃતવન્તૌ યૌ પ્રિષ્કિલ્લાક્કિલૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

IV તાભ્યામ્ ઉપકારાપ્તિ: કેવલં મયા સ્વીકર્તવ્યેતિ નહિ ભિન્નદેશીયૈ: સર્વધર્મસમાજૈરપિ

V અપરઞ્ચ તયો ગૃહે સ્થિતાન્ ધર્મસમાજલોકાન્ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં તદ્વત્ આશિયાદેશે પ્રીષ્ટસ્ય પક્ષે પ્રથમજાતફલસ્વરૂપો ય ઇપેનિતનામા મમ પ્રિયબન્ધુસ્તમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

VI અપરં બહુશ્રમેણાસ્માન્ અસેવત યા મરિયમ્ તામપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

VII અપરઞ્ચ પ્રેરિતેષુ ખ્યાતકીર્તી મદગ્રે પ્રીષ્ટાશ્રિતૌ મમ સ્વજાતીયૌ સહબન્દિનૌ ય યાવાન્દ્રનીકયૂનિયૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

VIII તથા પ્રભૌ મત્પ્રિયતમમ્ આમ્બિલયમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

IX અપરં પ્રીષ્ટસેવાયાં મમ સહકારિણમ્ ઊર્બ્વાણાં મમ પ્રિયતમં સ્તાપુઞ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

X અપરં પ્રીષ્ટેન પરીક્ષિતમ્ આપિલ્લિં મમ નમસ્કારં વદત, આરિષ્ટબૂલસ્ય પરિજ્ઞનાંશ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XI અપરં મમ જ્ઞાતિં હેરોદિયોનં મમ નમસ્કારં વદત, તથા નાર્કિસસ્ય પરિવારાણાં મધ્યે યે પ્રભુમાશ્રિતાસ્તાન્ મમ નમસ્કારં વદત

XII અપરં પ્રભો: સેવાયાં પરિશ્રમકારિણ્યૌ તુફેનાતુકોષે મમ નમસ્કારં વદત, તથા પ્રભો: સેવાયામ્ અત્યન્તં પરિશ્રમકારિણી યા પ્રિયા પર્ષિસ્તાં નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XIII અપરં પ્રભોરભિરુચિતં રૂક્ મમ ધર્મમાતા યા તસ્ય માતા તામપિ નમસ્કારં વદત

XIV અપરમ્ અસુંકૃતં ફિલગોનં હર્મ્પાત્રબં હર્મ્મિમ્ એતેષાં સક્ષિભ્રાતૃગણાંચ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XV અપરં ફિલલગો યૂલિયા નીરિયસ્તસ્ય ભગિન્યલુમ્પા ચૈતાન્ એતૈ: સાર્દ્દં યાવન્ત: પવિત્રલોકા આસતે તાનપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XVI યૂયં પરસ્પરં પવિત્રયુષ્મનેન નમસ્કુરુધ્વાં પ્રીષ્ટસ્ય ધર્મસમાજગણો યુષ્માન્ નમસ્કુરુતો

XVII હે ભ્રાતરો યુષ્માન્ વિનયેડહં યુષ્માભિ યા શિક્ષા લબ્ધા તામ્ અતિક્રમ્ય યે વિચ્છેદાન્ વિઘ્નાંશ્ચ કુર્વન્તિ તાન્ નિશ્ચિનુત તેષાં સક્ષં વર્જયત યા

XVIII યતસ્તાદૃશા લોકા અસ્માકં પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઇતિ નહિ કિન્તુ સ્વોદરસ્યૈવ દાસા:; અપરં પ્રણયવચનૈ મધુરવાક્યૈશ્ચ સરલલોકાનાં મનાંસિ મોહયન્તિ।

XIX યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વં સર્વત્ર સર્વે જ્ઞાતં તતોડહં યુષ્માસુ સાનન્દોડભવં તથાપિ યૂયં યત્ સત્જ્ઞાનેન જ્ઞાનિન: કુજ્ઞાને યાતત્પરા ભવેતેતિ મમાભિલાષ:।

XX અધિકન્તુ શાન્તિદાયક ઈશ્વર: શૈતાનમ્ અવિલમ્બં યુષ્માકં પદાનામ્ અધો મર્દિધ્યતિ અસ્માકં પ્રભુ યીશુપ્રીષ્ટો યુષ્માસુ પ્રસાદં ક્રિયાત્ ઇતિ

XXI મમ સહકારી તીમથિયો મમ જ્ઞાતયો લૂકિયો યાસોન્ સોસિપાત્રશ્ચેમે યુષ્માન્ નમસ્કુર્વ્વન્તો

XXII અપરમ્ એતત્પત્રલેખકસ્તર્તિયનામાહમપિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ નમસ્કરોમિ

XXIII તથા કૃત્સ્નધર્મસમાજસ્ય મમ યાતિથ્યકારી ગાયો યુષ્માન્ નમસ્કરોતિ અપરમ્ એતન્નગરસ્ય ધનરક્ષક ઇરાસ્તઃ ક્કાર્તનામકશ્ચૈકો ભ્રાતા તાવપિ યુષ્માન્ નમસ્કુરુતઃ

XXIV અસ્માકં પ્રભુ રીશુખ્રીષ્ટા યુષ્માસુ સર્વેષુ પ્રસાદં ક્રિયાત્ ઇતિ

XXV પૂર્વકાલિકયુગેષુ પ્રચ્છન્ના યા મન્ત્રણાધુના પ્રકાશિતા ભૂત્વા ભવિષ્યદ્વાદિલિખિતગ્રન્થગણસ્ય પ્રમાણાદ્ વિશ્વાસેન ગ્રહણાર્થં સદાતનસ્થેશ્વરસ્યાજ્ઞયા સર્વદેશીયલોકાન્ જ્ઞાપ્યતે,

XXVI તસ્યા મન્ત્રણાયા જ્ઞાનં લબ્ધ્વા મયા યઃ સુસંવાદો યીશુખ્રીષ્ટમધિ પ્રચાર્યતે, તદનુસારાદ્ યુષ્માન્ ધર્મે સુસ્થિરાન્ કર્તું સમર્થો યોડદ્વિતીયઃ

XXVII સર્વજ્ઞ ઈશ્વરસ્તસ્ય ધન્યવાદો યીશુખ્રીષ્ટેન સન્તતં ભૂયાત્ ઇતિ

૧ કરિન્થિન: પત્રં

I યાવન્ત: પવિત્રા લોકા: સ્વેષામ્ અસ્માકઞ્ચ વસતિસ્થાનેષ્વસ્માકં પ્રભો ર્થીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પ્રાર્થયન્તે તૈ: સહાહૂતાનાં પ્રીષ્ટેન યીશુના પવિત્રીકૃતાનાં લોકાનાં ય ઈશ્વરીયધર્મસમાજઃ કરિન્થનગરે વિદ્યતે

II તં પ્રતીશ્વરસ્યેચ્છયાહૂતો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ: સોસ્થિનિનામા ભ્રાતા ય પત્રં લિખતિ

III અસ્માકં પિત્રેશ્વરેણ પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન ય પ્રસાદ: શાન્તિશ્ચ યુષ્મભ્યં દીયતાં

IV ઈશ્વરો યીશુપ્રીષ્ટેન યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં પ્રકાશિતવાન્, તસ્માદહં યુષ્મન્નિમિત્તં સર્વ્વદા મદીયેશ્વરં ધન્યં વદામિ

V પ્રીષ્ટસમ્બન્ધીયં સાક્ષ્યં યુષ્માકં મધ્યે યેન પ્રકારેણ સપ્રમાણમ્ અભવત્

VI તેન યૂયં પ્રીષ્ટાત્ સર્વ્વવિધવક્તૃતાજ્ઞાનાદીનિ સર્વ્વધનાનિ લબ્ધવન્ત:।

VII તતોડસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય પુનરાગમનં પ્રતીક્ષમાણાનાં યુષ્માકં કસ્યાપિ વરસ્યાભાવો ન ભવતિ

VIII અપરમ્ અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય દિવસે યૂયં યન્નિર્દોષા ભવેત તદર્થં સચેવ યાવદન્તં યુષ્માન્ સુસ્થિરાન્ કરિષ્યતિ

IX ય ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્યાંશિન: કર્તુ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ સ વિશ્વસનીય:।

X હે ભ્રાતર:, અસ્માકં પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માન્ વિનયેડહં સર્વ્વે યુષ્માભિરેકરૂપાણિ વાક્યાનિ કથ્યન્તાં યુષ્મન્મધ્યે ભિન્નસહ્જાતા ન ભવન્તુ મનોવિચારયોરૈક્યેન યુષ્માકં સિદ્ધત્વં ભવતુ

XI હે મમ ભ્રાતરો યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા જાતા ઇતિ વાર્તામિહં કલોચ્યા: પરિજનૈ જ્ઞાપિત:।

XII મમાભિપ્રેતમિદં યુષ્માકં કશ્ચિત્ કશ્ચિદ્ વદતિ પૌલસ્ય શિષ્યોડહમ્ આપલ્લો: શિષ્યોડહં કૈફા: શિષ્યોડહં પ્રીષ્ટસ્ય શિષ્યોડહમિતિ યા

XIII પ્રીષ્ટસ્ય કિં વિભેદ: કૃત: ? પૌલ: કિં યુષ્મત્કૃતે કુશે હત: ? પૌલસ્ય નામ્ના વા યૂયં કિં મજ્જિજતા: ?

XIV ક્ષિપ્તગાયૌ વિના યુષ્માકં મધ્યેડન્ય: કોડપિ મયા ન મજ્જિજત ઇતિ હેતોરહમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ

XV એતેન મમ નામ્ના માનવા મયા મજ્જિજતા ઇતિ વક્તું કેનાપિ ન શક્યતે

XVI અપરં સ્તિક્ષાનસ્ય પરિજના મયા મજ્જિજતાસ્તદન્ય: કશ્ચિદ્ યન્મયા મજ્જિજતસ્તદહં ન વેદ્મિ

XVII પ્રીષ્ટેનાહં મજ્જિજનાર્થ ન પ્રેરિત: કિન્તુ સુસંવાદસ્ય પ્રચારાર્થમેવ; સોડપિ વાક્યપટુતયા મયા ન પ્રચારિતવ્ય:, યતસ્તથા પ્રચારિતે પ્રીષ્ટસ્ય કુશે મૃત્યુ: ફલહીનો ભવિષ્યતિ

XVIII યતો હેતો ર્થે વિનશ્યન્તિ તે તાં કુશસ્ય વાર્તા પ્રલાપમિવ મન્યન્તે કિન્તુ પરિત્રાણં લભમાનેષ્વસ્માસુ સા ઈશ્વરીયશક્તિસ્વરૂપા

XIX તસ્માદિત્યં લિખિતમાસ્તે, જ્ઞાનવતાન્તુ યત્ જ્ઞાનં તન્મયા નાશયિષ્યતે વિલોપયિષ્યતે તદ્દદ્ બુદ્ધિર્બદ્ધિમતાં મયા।

XX જ્ઞાની કુત્ર? શાસ્ત્રી વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય વિચારતત્પરો વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય જ્ઞાનં કિમીશ્વરેણ મોહીકૃતં નહિ?

XXI ईश्वरस्य ज्ञानाद् एडलोकस्य मानवाः स्वज्ञानेनेश्वरस्य तत्त्वबोधं न प्राप्तवन्तस्तस्माद् ईश्वरः प्रयारुपिणा प्रलापेन विश्वासिनः परित्रातुं रोयितवान्

XXII यिडूदीयलोका लक्षणाणि दृष्टक्षन्ति भिन्नदेशीयलोकास्तु विद्यां मृगयन्ते,

XXIII वयञ्च कुशे डतं प्रीष्टं प्रयारयामः। तस्य प्रयारो यिडूदीयैर्विघ्न एव भिन्नदेशीयैश्च प्रलाप एव मन्यते,

XXIV किन्तु यिडूदीयानां भिन्नदेशीयानाञ्च मध्ये ये आडूतास्तेषु स प्रीष्ट ईश्वरीयशक्तिरिवेश्वरीयज्ञानमिव य प्रकाशते।

XXV यत ईश्वरे यः प्रलाप आरोप्यते स मानवातिरिक्तं ज्ञानमेव यस्य दौर्बल्यम् ईश्वर आरोप्यते तत् मानवातिरिक्तं बलमेव।

XXVI डे भ्रातरः, आडूतयुष्मद्गणो यष्माभिरालोक्यतां तन्मध्ये सांसारिकज्ञानेन ज्ञानवन्तः पराक्रमिणो वा कुलीना वा बडवो न विद्यन्ते।

XXVII यत ईश्वरो ज्ञानवतस्त्रपयितुं मूर्खलोकान् रोयितवान् बलानि य त्रपयितुम् ईश्वरो दुर्बलान् रोयितवान्।

XXVIII तथा वर्तमानलोकान् संस्थितिभ्रष्टान् कर्तुम् ईश्वरो जगतोऽपकृष्टान् डेयान् अवर्तमानांश्चाभिरोयितवान्।

XXIX तत ईश्वरस्य साक्षात् केनाप्यात्मश्लाघा न कर्तव्या।

XXX यूयञ्च तस्मात् प्रीष्टे यीशौ संस्थितिं प्राप्तवन्तः स ईश्वराद् युष्माकं ज्ञानं पुण्यं पवित्रत्वं मुक्तिश्च ज्ञाता।

XXXI अतयेव यद्दद् लिपितमास्ते तद्दत्, यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स डि।

II

I डे भ्रातरो युष्मत्समीपे ममागमनकालेऽडं वक्तृताया विद्याया वा नैपुण्येनेश्वरस्य साक्ष्यं प्रयारितवान् तन्नडिः,

II यतो यीशुप्रीष्टे तस्य कुशे डतत्वञ्च विना नान्यत् किमपि युष्मन्मध्ये ज्ञापयितुं विडितं बुद्धवान्।

III अपरञ्चातीव दौर्बल्यभीतिकम्पयुक्तो युष्माभिः सार्द्धमासां

IV अपरं युष्माकं विश्वासो यत् मानुषिकज्ञानस्य डलं न भवेत् किन्तु ईश्वरीयशक्तेः डलं भवेत्,

V तदर्थं मम वक्तृता मदीयप्रयारश्च मानुषिकज्ञानस्य मधुरवाक्यसम्बलितौ नास्तां किन्त्वात्मनः शक्तेश्च प्रमाणयुक्तावास्तां।

VI वयं ज्ञानं भाषामडे तस्य सिद्धलोकैर्ज्ञानमिव मन्यते, तदिडलोकस्य ज्ञानं नडि, एडलोकस्य नश्वराणाम् अधिपतीनां वा ज्ञानं नडि;

VII किन्तु कालावस्थायाः पूर्वस्माद् यत् ज्ञानम् अस्माकं विभवार्थम् ईश्वरेण निश्चित्य प्रच्छन्नं तन्निगूढम् ईश्वरीयज्ञानं प्रभाषामडे।

VIII एडलोकस्याधिपतीनां केनापि तत् ज्ञानं न लब्धं, लब्धे सति ते प्रभावविशिष्टं प्रभुं कुशे नाडनिष्यन्।

IX तद्दल्लिपितमास्ते, नेत्रेण क्कापि नो दृष्टं कर्णेनापि य न श्रुतां मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं कदापि यत् ईश्वरे प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं।

X अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्राकाशयत्; यत आत्मा सर्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य मर्मतत्त्वमपि बुध्यते।

XI मनुष्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुष्येन तस्य मनुष्यस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्द्वेष्वरस्यात्मानं विना केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते।

XII वयञ्चेलोकस्यात्मानं लब्धवन्तस्तत्र हि किन्त्वीश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो हेतोरीश्वरेण स्वप्रसादाद् अस्मभ्यं यद् यद् दत्तं तत्सर्वम् अस्माभिर्ज्ञातुं शक्यते।

XIII तस्यास्माभिर्मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत इति न हि किन्त्वात्मतो वाक्यानि शिक्षित्वात्मिकैर्वाक्यैरात्मिकं भावं प्रकाशयद्भिः कथ्यते।

XIV प्राणी मनुष्य ईश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकविद्यारेण सा विद्यार्थ्येति हेतोः स तां प्रलापमिव मन्यते बोद्धुञ्च न शक्नोति।

XV आत्मिको मानवः सर्वार्थिणो विद्यारयति किन्तु स्वयं केनापि न विद्यार्थ्यते।

XVI यत ईश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु प्रीष्टस्य मनोऽस्माभिर्लब्धं।

III

I हे भ्रातरः, अहमात्मिकैरिव युष्माभिः समं सम्भाषितुं नाशक्नवं किन्तु शारीरिकाचारिभिः प्रीष्टधर्मे शिशुतुल्यैश्च जनैरिव युष्माभिः सह समभाषे।

II युष्मान् कठिनलक्ष्यं न लोचयन् दुग्धम् अपाययं यतो यूयं लक्ष्यं ग्राहीतुं तदा नाशक्नुत इदानीमपि न शक्नुथ, यतो हेतोरधुनापि शारीरिकाचारिणो आध्वे।

III युष्मन्मध्ये मात्सर्यविवादभेदा भवन्ति ततः किं शारीरिकाचारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गोऽयं न यरथ?

IV पौलस्याहमित्यापल्लोरहमिति वा यद्वाक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकाचारिणो न भवथ?

V पौलः कः? आपल्लोर्वा कः? तौ परियारकमात्रौ तयोरेकैकस्मै य प्रभु र्यद्वेद् क्लमददात् तद्भूत् तयोर्द्वारा यूयं विश्वासिनो ज्ञाताः।

VI अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान् ईश्वरश्चावर्द्धयत्।

VII अतो रोपयितुंसेक्तारावसारौ वर्द्धयितेश्वर एव सारः।

VIII रोपयितुंसेक्तारौ य समौ तयोरेकैकश्च स्वश्रमयोग्यं स्ववेतनं लप्स्यते।

IX आवामीश्वरेण सह कर्मकारिणौ, ईश्वरस्य यत् क्षेत्रम् ईश्वरस्य या निर्मितेः सा यूयमेव।

X ईश्वरस्य प्रसादात् मया यत् पदं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृहकारिणोऽपि मया भित्तिमूलं स्थापितं तदुपरि यान्येन निरीयते। किन्तु येन यन्निरीयते तत् तेन विविष्यतां।

XI यतो यीशुप्रीष्टरूपं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्यत् किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते।

XII अतद्भित्तिमूलस्योपरि यद्दि केयित् स्वर्णरूपमणिषाकृत्तृणानलान् नियिन्वन्ति,

XIII तर्ह्येकैकस्य कर्म प्रकाशिष्यते यतः स दिवसस्तत् प्रकाशिष्यति। यतो हतोस्तन दिवसेन वह्निमयेनोदितव्यं तत ऐकैकस्य कर्म कीदृशमेतस्य परीक्षा वह्निना भविष्यति।

XIV यस्य निययनरूपं कर्म स्थासु भविष्यति स वेतनं लप्स्यते।

XV यस्य य कर्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वह्ने निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति।

XVI यूयम् ईश्वरस्य मन्दिरं युष्मन्मध्ये येश्वरस्यात्मा निवसतीति किं न ज्ञानीथ?

XVII ईश्वरस्य मन्दिरं येन विनाश्यते सोऽपीश्वरेण विनाशिष्यते यत ईश्वरस्य मन्दिरं पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्दिरम् आध्वे।

XVIII कोपि स्वं न वञ्चयतां। युष्माकं कश्चन येद्विडलोक्तस्य ज्ञानेन ज्ञानवान् इति बुध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी भवेत् तदर्थं मूढो भवतु।

XIX यस्माद्विडलोक्तस्य ज्ञानम् ईश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेवा अतस्मिन् लिपितमघ्यास्ते, तीक्ष्णा या ज्ञानिनां बुद्धिस्तया तान् धरतीश्वरः।

XX पुनश्चा ज्ञानिनां कल्पना वेत्ति परमेशो निरर्थकाः।

XXI अतएव कोऽपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः सर्वाणि युष्माकमेव,

XXII पौल वा आपल्लो वा कैश वा जगद् वा ज्वनं वा मरणं वा वर्तमानं वा भविष्यद्वा सर्वाण्येव युष्माकं,

XXIII यूयञ्च प्रीष्टस्य, प्रीष्टश्वरस्य।

IV

I लोका अस्मान् प्रीष्टस्य परियारकान् ईश्वरस्य निगूढवाक्यधनस्याध्यक्षांश्च मन्यन्तां।

II किञ्च घनाध्यक्षेण विश्वसनीयेन भवितव्यमेतदेव लोके र्याय्यते।

III अतो विचारयद्भि युष्माभिरन्यैः कैश्चिन् मनुजै वा मम परीक्षां मयातीव लघु मन्यते इहमघ्यात्मानं न विचारयामि।

IV मया किमप्यपराद्धमित्येत् न वेद्मि किन्त्वेतेन मम निरपराधत्वं न निश्चीयते प्रभुरेव मम विचारयितास्ता।

V अत उपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभोरागमनात् पूर्वं युष्माभि विचारो न क्रियतां। प्रभुरागत्य तिमिरेण प्रच्छन्नानि सर्वाणि दीपयिष्यति मनसां मन्त्राणाश्च प्रकाशयिष्यति तस्मिन् समय ईश्वराद् अकैकस्य प्रशंसा भविष्यति।

VI हे भ्रातरः सर्वाण्येतानि मयात्मानम् आपल्लवञ्चोद्दिश्य कथितानि तस्यैतत् कारणं युयं यथा शास्त्रीयविधिमतिक्रम्य मानवम् अतीव नादरिष्यध्व ईत्थञ्चैकेन वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाघिष्यध्व अतादृशीं शिक्षामावयोर्दृष्टान्तात् लप्स्यध्वे।

VII अपरात् कस्त्वं विशेषयति? तुभ्यं यत्र दत्त तादृशं किं धारयसि? अदत्तेनेव दत्तेन वस्तुना कुतः श्लाघसे?

VIII एदानीमेव यूयं किं तृप्ता लब्धघना वा? अस्मास्वविद्यमानेषु यूयं किं राजत्वपदं प्राप्ताः? युष्माकं राजत्वं मयाभिलषितं यतस्तेन युष्माभिः सह वयमपि राज्यांशिनो भविष्यामः।

IX प्रेरिता वयं शेषा उन्तव्याश्चेवेश्वरेण निदर्शिताः। यतो वयं सर्व्वलोकानाम् अर्थतः स्वर्गीयदूतानां मानवानाञ्च कौतुकास्पदानि ज्ञाताः।

X प्रीष्टस्य कृते वयं मूढाः किन्तु यूयं प्रीष्टेन ज्ञानिनः, वयं दुर्बला यूयञ्च सबलाः, यूयं सम्मानिता वयञ्चापमानिताः।

XI वयमद्यापि क्षुधात्तास्तृष्णात्ता वस्त्रहीनास्ताडिता आश्रमरहिताश्च सन्तः

XII कर्मणि स्वकरान् व्यापारयन्तश्च दुःखैः कालं यापयामः। गर्हितैरस्माभिराशीः कथ्यते दूरीकृतैः सहते निन्दितैः प्रसाधते।

XIII वयमद्यापि जगतः सम्मार्जनीयोग्या अवकरा एव सर्व्वे भन्यामहे।

XIV युष्मान् त्रपयितुमहमेतानि लिजामीति नहि किन्तु प्रियात्मजानिव युष्मान् प्रबोधयामि।

XV यतः प्रीष्टधर्मो यद्यपि युष्माकं दशसहस्राणि विनेतारो भवन्ति तथापि बहवो जन्का न भवन्ति यतोऽहमेव सुसंवादेन यीशुप्रीष्टे युष्मान् अज्जनयं।

XVI अतो युष्मान् विनयेऽहं यूयं मद्गुणानिनो भवता।

XVII ઇત્યર્થ સર્વેષુ ધર્મસમાજેષુ સર્વત્ર ખ્રીષ્ટધર્મયોગ્યા યે વિધયો મયોપદિશ્યન્તે તાન્ યો યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યત્યેવમ્ભૂતં પ્રભોઃ કૃતે પ્રિયં વિશ્વાસિનઞ્ચ મદીયતનયં તીમથિયં યુષ્માકં સમીપં પ્રેષિતવાનહં

XVIII અપરમહં યુષ્માકં સમીપં ન ગમિષ્યામીતિ બુદ્ધ્વા યુષ્માકં કિયન્તો લોકા ગર્વન્તિ

XIX કિન્તુ યદિ પ્રભેરિચ્છા ભવતિ તર્હાહમવિલમ્બં યુષ્મત્સમીપમુપસ્થાય તેષાં દર્પધ્માતાનાં લોકાનાં વાયં જ્ઞાસ્યામીતિ નહિ સામર્થ્યમેવ જ્ઞાસ્યામિ

XX યસ્માદીશ્વરસ્ય રાજત્વં વાગ્યુક્તં નહિ કિન્તુ સામર્થ્યયુક્તં

XXI યુષ્માકં કા વાગ્છા? યુષ્મત્સમીપે મયા કિં દણ્ડપાણિના ગન્તવ્યમુત પ્રેમનમ્રતાભયુક્તેન વા?

V

I અપરં યુષ્માકં મધ્યે વ્યભિચારો વિદ્યતે સ ય વ્યભિચારસ્તાદૃશો યદ્ દેવપૂજકાનાં મધ્યેડપિ તત્તુલ્યો ન વિદ્યતે ફલતો યુષ્માકમેકો જનો વિમાતૃગમનં કૃરુત ઇતિ વાર્તાં સર્વત્ર વ્યાપ્તા

II તથાય યૂયં દર્પધ્માતા આદબ્ધે, તત્ કર્મ્મ યેન કૃતં સ યથા યુષ્મન્મધ્યાદ્ દૂરીક્રિયતે તથા શોકો યુષ્માભિ ન ક્રિયતે કિમ્ એતત્?

III અવિદ્યમાને મદીયશરીરે મમાત્મા યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે અતોડહં વિદ્યમાન ઇવ તત્કર્મકારિણો વિચારં નિશ્ચિતવાન્,

IV અસ્મત્પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માકં મદીયાત્મનશ્ચ મિલને જાતે ડસ્મત્પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય શક્તેઃ સાહાય્યેન

V સ નરઃ શરીરનાશાર્થમસ્માભિઃ શયતાનો હસ્તે સમર્પયિતવ્યસ્તતોડસ્માકં પ્રભો યીશો દિવસે તસ્યાત્મા રક્ષાં ગન્તુ શક્ષ્યતિ

VI યુષ્માકં દર્પો ન ભદ્રાય યૂયં કિમેતન્ન જાનીથ, યથા, વિકારઃ કૃત્સ્નશક્તૃનાં સ્વલ્પકિણ્ણવેન જાયતે

VII યૂયં યત્ નવીનશક્તુસ્વરૂપા ભવેત તદર્થ પુરાતનં કિણ્ણવમ્ અવમાજ્જૈત યતો યુષ્માભિઃ કિણ્ણવશૂન્યૈ ભવિતવ્યાં અપરમ્ અસ્માકં નિસ્તારોત્સવીયમેષશાવકો યઃ ખ્રીષ્ટઃ સોડસ્મદર્થ બલીકૃતો ડભવત્

VIII અતઃ પુરાતનકિણ્ણવેનાર્થતો દુષ્ટતાજિઘાંસારૂપેણ કિણ્ણવેન તન્નહિ કિન્તુ સારલ્યસત્યત્વરૂપયા કિણ્ણવશૂન્યતયાસ્માભિરુત્સવઃ કર્તવ્યઃ

IX વ્યાભિચારિણાં સંસર્ગો યુષ્માભિ વિહાતવ્ય ઇતિ મયા પત્રે લિખિતાં

X કિન્તવૈહિકલોકાનાં મધ્યે યે વ્યભિચારિણો લોભિન ઉપદ્રાવિણો દેવપૂજકા વા તેષાં સંસર્ગઃ સર્વથા વિહાતવ્ય ઇતિ નહિ, વિહાતવ્યે સતિ યુષ્માભિ જંગતો નિર્ગન્તવ્યમેવા

XI કિન્તુ ભ્રાતૃત્વેન વિખ્યાતઃ કશ્ચિજ્જનો યદિ વ્યભિચારી લોભી દેવપૂજકો નિન્દકો મદ્યપ ઉપદ્રાવી વા ભવેત્ તર્હિ તાદૃશેન માનવેન સહ ભોજનપાનેડપિ યુષ્માભિ ન કર્તવ્યે ઇત્યધુના મયા લિખિતાં

XII સમાજબહિઃસ્થિતાનાં લોકાનાં વિચારકરણે મમ કોડધિકારઃ? કિન્તુ તદન્તર્ગતાનાં વિચારણં યુષ્માભિઃ કિં ન કર્તવ્યં ભવેત્?

XIII બહિઃસ્થાનાં તુ વિચાર ઈશ્વરેણ કારિષ્યતો અતો યુષ્માભિઃ સ પાતકી સ્વમધ્યાદ્ બહિષ્ક્રિયાતાં

VI

I युष्माकमेकस्य जनस्यापरेण सह विवाहे जाते स पवित्रलोकैर्विचारमकारयन् किम् अधार्मिकलोकैर्विचारयितुं प्रोत्सहते?

II जगतोऽपि विचारणं पवित्रलोकैः कारिष्यत अतद् यूयं किं न जानीथ? अतो जगद् यदि युष्माभिर्विचारयितव्यं तर्हि क्षुद्रतमविचारेषु यूयं किमसमर्थाः?

III दूता अधस्माभिर्विचारयिष्यन्त इति किं न जानीथ? अत औद्धिकविषयाः किम् अस्माभिर्न विचारयितव्या भवेयुः?

IV औद्धिकविषयस्य विचारे युष्माभिः कर्तव्ये ये लोकाः समितौ क्षुद्रतमास्त एव नियुज्यन्तां।

V अहं युष्मान् त्रपयितुमिच्छन् वदामि यृष्मन्मध्ये किमेकोऽपि मनुष्यस्तादृग् बुद्धिमान्नास्ति यो भ्रातृविवाहविचारणे समर्थः स्यात्?

VI किञ्चैको भ्राता भ्रात्रान्येन किमविश्वासिनां विचारकाणां साक्षाद् विवदते? यृष्मन्मध्ये विवाहा विद्यन्त अतदपि युष्माकं दोषः।

VII यूयं कुतोऽन्यायसहनं क्षतिसहनं वा श्रेयो न मन्यध्वे?

VIII किन्तु यूयमपि भ्रातृनेव प्रत्यन्यायं क्षतिञ्च कुरुथ किमेतत्?

IX ईश्वरस्य राज्येऽन्यायकारिणां लोकानामधिकारो नास्त्येतद् यूयं किं न जानीथ? मा वञ्च्यध्वं, ये व्यभियारिणो देवाग्रिनः पारदारिकाः स्त्रीवद्यारिणः पुंमैथुनकारिणस्तस्करा।

X लोम्बिनो मद्यपा निन्दका उपद्राविणो वा त ईश्वरस्य राज्यभागिनो न भविष्यन्ति।

XI यूयञ्चैवंविधा लोका आस्त किन्तु प्रभो र्थीशो नान्मिनास्मदीश्वरस्यात्मना य यूयं प्रकालिताः पाविताः सपुण्यीकृताश्च।

XII मर्द्यं सर्व्वं द्रव्यम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वं छितजनकं मर्द्यं सर्व्वमप्रतिषिद्धं तथाप्यहं कस्यापि द्रव्यस्य वशीकृतो न भविष्यामि।

XIII उदराय भक्ष्याणि भक्ष्येभ्यश्चोदरं, किन्तु भक्ष्योदरे ईश्वरेण नाशयिष्येते; अपरं देहो न व्यभियाराय किन्तु प्रभवे प्रभुश्च देहाय।

XIV यश्चेश्वरः प्रभुमुत्थापितवान् स स्वशक्त्यास्मानप्युत्थापयिष्यति।

XV युष्माकं यानि शरीराणि तानि श्रीष्टस्याङ्गानीति किं यूयं न जानीथ? अतः श्रीष्टस्य यान्यङ्गानि तानि मयापहत्य वेश्याया अङ्गानि किं कारिष्यन्ते? तन्न भवतु।

XVI यः कश्चिद् वेश्यायाम् आसज्यते स तथा सडैकदेहो भवति किं यूयमेतन्न जानीथ? यतो लिपितमास्ते, यथा, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः।

XVII मानवा यान्यन्यानि क्लुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।

XVIII मानवा यान्यन्यानि क्लुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।

XIX युष्माकं यानि वपुंसि तानि युष्मन्तःस्थितस्येश्वराल्लब्धस्य पवित्रस्यात्मनो मन्दिराणि यूयञ्च स्वेषां स्वामिनो नाध्वे किमेतद् युष्माभिर्न ज्ञायते?

XX यूयं मूल्येन क्रीता अतो वपुर्मनोभ्याम् ईश्वरो युष्माभिः पूज्यतां यत ईश्वर एव तयोः स्वामी।

VII

I अपरञ्च युष्माभिर्मा प्रति यत् पत्रमलेपि तस्योत्तरमेतत्, योषितोऽस्पर्शनं मनुजस्य वरं;

II किन्तु व्यभियारभयाद् अकैकस्य पुंसः स्वकीयभार्या भवतु तद्दद् अकैकस्या योषितोऽपि स्वकीयभर्ता भवतु।

III भार्यायै भर्ता यद्यद् वितरणीयं तद् वित्तीर्यतां तद्दद् भर्तुऽपि भार्याया वितरणीयं वित्तीर्यतां।

IV भार्यायाः स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भर्तुरिव, तद्दद् भर्तुरपि स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भार्याया अवे।

V उपोषणप्रार्थनयोः सेवनार्थम् अकमन्त्रणानां युष्माकं कियत्कालं यावद् या पृथक्स्थितिर्भवति तदन्यो विच्छेदो युष्मन्मध्ये न भवतु, ततः परम् इन्द्रियाणाम् अवैर्यात् शयतान् यद् युष्मान् परीक्षां न नयेत् तर्ह्यपुनरेकत्र मिलता।

VI अेतद् आदेशतो नहि किन्त्वनुज्ञात अवे मया कथ्यते,

VII यतो ममावस्थेव सर्वमानवानामवस्था भवत्विति मम वाग्छा किन्त्वीश्वराद् अकैकैको वरोऽन्येन यान्यो वर इत्यभेकैकेन स्वकीयवरो लब्धः।

VIII अपरम् अकृतविवाहान् विधवाश्च प्रति ममैतन्निवेदनं ममेव तेषामवस्थितिर्भद्रा;

IX किञ्च यदि तैरिन्द्रियाणि नियन्तुं न शक्यन्ते तर्हि विवाहः कियतां यतः कामदहनाद् व्यूढत्वं भद्रं।

X ये य कृतविवाहास्ते मया नहि प्रभुनैवैतद् आज्ञाप्यन्ते।

XI भार्या भर्तुः पृथक् न भवतु। यदि वा पृथग्भूता स्यात् तर्हि निर्विवाहा तिष्ठतु स्वीयपतिना वा सन्ध्यातु भर्तापि भार्या न त्यजतु।

XII एतरान् जनान् प्रति प्रभुर्न ब्रवीति किन्त्वहं ब्रवीमि; कस्यचिद् भ्रातुर्योषिद् अविश्वासिनी सत्यपि यदि तेन सहवासे तुष्यति तर्हि सा तेन न त्यज्यतां।

XIII तद्दत् कस्याश्चिद् योषितः पतिरविश्वासी सन्नपि यदि तथा सहवासे तुष्यति तर्हि स तथा न त्यज्यतां।

XIV यतोऽविश्वासी भर्ता भार्याया पवित्रीभूतः, तद्ददविश्वासिनी भार्या भर्ता पवित्रीभूता; नोयेद् युष्माकमपत्यान्यशुचीन्यभविष्यन् किन्त्वधुना तानि पवित्राणि सन्ति।

XV अविश्वासी जनो यदि वा पृथग् भवति तर्हि पृथग् भवतु; अतेन भ्राता भगिनी वा न निबध्यते तथापि वयमीश्वरेण शान्तये समाहूताः।

XVI हे नारि तव भर्तुः परित्राणं त्वत्तो भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते? हे नर तव ज्ञायायाः परित्राणं त्वत्तो भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते?

XVII अकैको जनः परमेश्वराल्लब्धं यद् भजते यस्याच्चावस्थायाम् ईश्वरेणाहायि तदनुसारेणैवाचरतु तदहं सर्वसमाजस्थान् आदिशामि।

XVIII छिन्नत्वग् भूत्वा य आहूतः स प्रकृष्टत्वक् न भवतु, तद्दद् अछिन्नत्वग् भूत्वा य आहूतः स छिन्नत्वक् न भवतु।

XIX त्वक्छेदः सारो नहि तद्ददत्वक्छेदोऽपि सारो नहि किन्त्वीश्वरस्याज्ञानां पालनमेव।

XX यो जनो यस्यामवस्थायामाहायि स तस्यामेवावतिष्ठतां।

XXI दासः सन् त्वं किमाहूतोऽसि? तन्मा यिन्तय, तथाय यदि स्वतन्त्रो भवितुं शक्नुयास्तर्हि तदेव वृणु।

XXII यतः प्रभुनाडूतो यो दासः स प्रभो भौयितजनः। तद्दृ तेनाडूतः स्वतन्त्रो
जनोऽपि प्रीष्टस्य दास अवेव।

XXIII यूयं मूव्येन क्रीता अतो छेतो र्मानवानां दासा मा भवत।

XXIV डे त्रातरो यस्यामवस्थायां यस्याह्वानमभवत् तथा स ईश्वरस्य साक्षात्
तिष्ठतु।

XXV अपरम् अकृतविवाडान् जनान् प्रति प्रभोः कोऽप्यादेशो मया न लब्धः किन्तु
प्रभोरनुकम्पया विश्वास्यो भूतोऽडं यद् भद्रं मन्ये तद् वदामि।

XXVI वर्तमानात् क्लेशसमयात् मनुष्यस्यानूढत्वं भद्रमिति मया बुध्यते।

XXVII त्वं किं योषिति निबद्धोऽसि तर्हि भोयनं प्राप्तुं मा यतस्वा किं वा योषितो
मुक्तोऽसि? तर्हि जायां मा गवेषया।

XXVIII विवाडं कुर्वता त्वया किमपि नापाराध्यते तद्दृ व्यूह्यमानया युवत्यापि किमपि
नापाराध्यते तथाय तादृशौ द्वौ जनौ शारीरिकं क्लेशं लप्स्येते किन्तु युष्मान् प्रति मम
करुणा विद्यते।

XXIX डे त्रातरोऽडमिदं ब्रवीमि, एतः परं समयोऽतीव संक्षिप्तः।

XXX अतः कृतदारैरकृतदारैरिव रुदद्विश्वारुदद्विरिव सानन्दैश्च निरानन्दैरिव
केतुभिश्चात्मागिभिरिवायरितव्यं।

XXXI ये य संसारे यरन्ति तैर्नातियरितव्यं यत एडलेकास्य कौतुको वियलति।

XXXII किन्तु यूयं यन्निश्चिन्ता भवेतेति मम वाग्गण। अकृतविवाडो जनो यथा प्रभुं
परितोषयेत् तथा प्रभुं यिन्तयति,

XXXIII किन्तु कृतविवाडो जनो यथा भार्या परितोषयेत् तथा संसारं यिन्तयति।

XXXIV तद्दृ उडयोषितो ऽनूढा विशिष्यते। यानूढा सा यथा कायमनसोः पवित्रा
भवेत् तथा प्रभुं यिन्तयति या योढा सा यथा भर्तारं परितोषयेत् तथा संसारं यिन्तयति।

XXXV अडं यद् युष्मान् मृगबन्धिन्या परिक्षिपेयं तदर्थं नडि किन्तु यूयं यदनिन्दिता
भूत्वा प्रभोः सेवनेऽप्याधम् आसक्ता भवेत तदर्थमेतानि सर्वाणि युष्माकं छिताय मया
कथन्ते।

XXXVI कस्यचित् कन्यायां यौवनप्राप्तायां यद्वि स तस्या अनूढत्वं निन्दनीयं विवाडश्च
साधयितव्य एति मन्यते तर्हि यथाभिलाषं करोतु, अतेन किमपि नापरात्स्यति विवाडः
क्रियतां।

XXXVII किन्तु दुःखेनाक्लिष्टः कश्चित् पिता यद्वि स्थिरमनोगतः
स्वमनोऽभिलाषसाधने समर्थश्च स्यात् मम कन्या मया रक्षितव्येति मनसि निश्चिनोति
य तर्हि स भद्रं कर्म करोति।

XXXVIII अतो यो विवाडं करोति स भद्रं कर्म करोति यश्च विवाडं न करोति स भद्रतरं
कर्म करोति।

XXXIX यावत्कालं पति शुवति तावद् भार्या व्यवस्थया निबद्धा तिष्ठति किन्तु पत्यौ
मडानिद्रां गते सा मुक्तीभूय यमभिलषति तेन सड तस्या विवाडो भवितुं शक्नोति,
किन्त्वेतत् केवलं प्रभुभक्तानां मध्ये।

XL तथाय सा यद्वि निष्पतिका तिष्ठति तर्हि तस्याः क्षेमं भविष्यतीति मम भावः।
अपरम् ईश्वरस्यात्मा ममाप्यन्त विद्यत एति मया बुध्यते।

VIII

1 देवप्रसादे सर्वेषाम् अस्माकं ज्ञानमास्ते तद्दयं विद्मः। तथापि ज्ञानं गर्व्यं जनयति
किन्तु प्रेमतो निष्ठा जायते।

II અતઃ કશ્ચન યદિ મન્યતે મમ જ્ઞાનમાસ્ત ઇતિ તર્હિ તેન યાદૃશં જ્ઞાનં ચેષ્ટિતવ્યં તાદૃશં કિમપિ જ્ઞાનમદ્યાપિ ન લબ્ધં

III કિન્તુ ય ઈશ્વરે પ્રીયતે સ ઈશ્વરેણાપિ જ્ઞાયતો

IV દેવતાબલિપ્રસાદભક્ષણે વયમિદં વિદ્મો યત્ જગન્મધ્યે કોડપિ દેવો ન વિદ્યતે, એકશ્ચેશ્વરો દ્વિતીયો નાસ્તીતિ

V સ્વર્ગે પૃથિવ્યાં વા યદ્યાપિ કેષુચિદ્ ઈશ્વર ઇતિ નામારોપ્યતે તાદૃશાશ્ચ બહવ ઈશ્વરા બહવશ્ચ પ્રભવો વિદ્યન્તે

VI તથાપ્યસ્માકમદ્વિતીય ઈશ્વરઃ સ પિતા યસ્માત્ સર્વેષાં યદર્થઆસ્માકં સૃષ્ટિર્જાતા, અસ્માકઆદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ યીશુઃ પ્રીષ્ટો યેન સર્વવસ્તુનાં યેનાસ્માકમપિ સૃષ્ટિઃ કૃતા

VII અધિકન્તુ જ્ઞાનં સર્વેષાં નાસ્તિ યતઃ કેચિદદ્યાપિ દેવતાં સમ્મન્ય દેવપ્રસાદમિવ તદ્ ભક્ષ્યં ભુજ્ઞતે તેન દુર્બલતયા તેષાં સ્વાન્તાનિ મલીમસાનિ ભવન્તિ

VIII કિન્તુ ભક્ષ્યદ્રવ્યાદ્ વયમ્ ઈશ્વરેણ ગ્રાહ્યા ભવામસ્તન્નહિ યતો ભુડ્કત્વા વયમુત્કૃષ્ટા ન ભવામસ્તદ્દદભુડ્કત્વાપ્યપકૃષ્ટા ન ભવામઃ

IX અતો યુષ્માકં યા ક્ષમતા સા દુર્બલનામ્ ઉન્માથસ્વરૂપા યન્ન ભવેત્ તદર્થ સાવધાના ભવત

X યતો જ્ઞાનવિશિષ્ટસ્ત્વં યદિ દેવાલયે ઉપવિષ્ટઃ કેનાપિ દૃશ્યસે તર્હિ તસ્ય દુર્બલસ્ય મનસિ કિં પ્રસાદભક્ષણ ઉત્સાહો ન જનિષ્યતે?

XI તથા સતિ યસ્ય કૃતે પ્રીષ્ટો મમાર તવ સ દુર્બલો ભ્રાતા તવ જ્ઞાનાત્ કિં ન વિનંક્ષ્યતિ?

XII ઇત્યનેન પ્રકારેણ ભ્રાતૃણાં વિરુદ્ધમ્ અપરાધ્યદ્વિસ્તેષાં દુર્બલોભિ મનાંસિ વ્યાઘાતયદ્વિશ્ચ યુષ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીત્યેનાપરાધ્યતો

XIII અતો હેતોઃ પિશિતાશનં યદિ મમ ભ્રાતુ વિદ્નસ્વરૂપં ભવેત્ તર્હાહં યત્ સ્વભ્રાતુ વિદ્નજનકો ન ભવેયં તદર્થ યાવજ્જીવનં પિશિતં ન ભોક્ષ્યો

IX

I અહં કિમ્ એકઃ પ્રેરિતો નાસ્મિ? કિમહં સ્વતન્ત્રો નાસ્મિ? અસ્માકં પ્રભુ યીશુઃ પ્રીષ્ટઃ કિં મયા નાદર્શિ? યૂયમપિ કિં પ્રભુના મદીયશ્રમફલસ્વરૂપા ન ભવથ?

II અન્યલોકાનાં કૃતે યદ્યાપ્યહં પ્રેરિતો ન ભવેયં તથાય યુષ્મત્કૃતે પ્રેરિતોડસ્મિ યતઃ પ્રભુના મમ પ્રેરિતત્વપદસ્ય મુદ્રાસ્વરૂપા યૂયમેવાધ્વે

III યે લોકા મયિ દોષમારોપયન્તિ તાન્ પ્રતિ મમ પ્રત્યુત્તરમેતત્

IV ભોજનપાનયોઃ કિમસ્માકં ક્ષમતા નાસ્તિ?

V અન્યે પ્રેરિતાઃ પ્રભો ભ્રાતૃશૈ કૈફાશ્ચ યત્ કુર્વન્તિ તદ્ભત્ કાચ્ચિત્ ધર્મભગિનીં વ્યૂહ્ય તથા સાદ્ધર્મ પર્યટિતું વયં કિં ન શક્નુમઃ?

VI સાંસારિકશ્રમસ્ય પરિત્યાગાત્ કિં કેવલમહં બર્ણબ્બાશ્ચ નિવારિતૌ?

VII નિજધનવ્યયેન કઃ સંગ્રામં કરોતિ? કો વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ફલોભિ ન ભુડ્કતે? કો વા પશુવ્રજં પાલયન્ તત્પયો ન પિવતિ?

VIII કિમહં કેવલાં માનુષિકાં વાયં વદામિ? વ્યવસ્થાયાં કિમેતાદૃશં વચનં ન વિદ્યતે?

IX મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતમાસ્તે, ત્વં શસ્યમર્દકવૃષસ્યાસ્યં ન ભંત્સ્યસીતિ ઈશ્વરેણ બલીવર્દનામેવ ચિન્તા કિં ક્રિયતે?

X કિં વા સર્વથાસ્માકં કૃતે તદ્વચનં તેનોક્તં? અસ્માકમેવ કૃતે તલ્લિખિતાં યઃ ક્ષેત્રં કર્ષતિ તેન પ્રત્યાશાયુક્તેન કર્ષવ્યં, યશ્ચ શસ્યાનિ મર્દયતિ તેન લાભપ્રત્યાશાયુક્તેન મર્દિતવ્યં

XI युष्मत्कृतेऽस्माभिः पारत्रिकाणि बीजानि रोपितानि, अतो युष्माकमैडिक्कलानां वयम् अंशिनो भविष्यामः किमेतत् महत् कर्म?

XII युष्मासु योऽधिकारस्तस्य भागिनो यद्यन्ये भवेयुस्तर्ह्यस्माभिस्ततोऽधिकं किं तस्य भागिभिर्न भवितव्यं? अधिकन्तु वयं तेनाधिकारेण न व्यवहृतवन्तः किन्तु प्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य कोऽपि व्याघातोऽस्माभिर्यत्र जायेत तदर्थं सर्व्वं सहामहे।

XIII अपरं ये पवित्रवस्तूनां परियर्था कुर्वन्ति ते पवित्रवस्तुतो भक्ष्याणि लभन्ते, ये य वेद्याः परियर्था कुर्वन्ति ते वेदिस्थवस्तूनाम् अंशिनो भवन्त्येतद् यूयं किं न विद्?

XIV तद्दद् ये सुसंवाद्यं घोषयन्ति तैः सुसंवाद्येन श्रुवितव्यमिति प्रभुनादिष्टं।

XV अहमेतेषां सर्व्वेषां किमपि नाश्रितवान् मां प्रति तदनुसारात् आयरितव्यमित्याशयेनापि पत्रमिदं मया न लिप्यते यतः केनापि जनेन मम यशसो मुधाकरणात् मम मरणं वरं।

XVI सुसंवाद्यघोषणात् मम यशो न जायते यतस्तद्घोषणं ममावश्यकं यद्यहं सुसंवाद्यं न घोषयेयं तर्हि मां धिक्।

XVII छच्छुकेन तत् कुर्वता मया कुलं लप्स्यते किन्त्वनिच्छुकेऽपि मयि तत्कर्म्मणो भारोऽर्पितोऽस्ति।

XVIII अतेन मया लभ्यं कुलं किं? सुसंवाद्येन मम योऽधिकार आस्ते तं यदभद्रभावेन नायरेयं तदर्थं सुसंवाद्यघोषणसमये तस्य प्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य निर्व्ययीकरणमेव मम कुलं।

XIX सर्व्वेषाम् अनायत्तोऽहं यद् भूरिशो लोकान् प्रतिपद्ये तदर्थं सर्व्वेषां दासत्वमङ्गीकृतवान्।

XX यिद्धूदीयान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं यिद्धूदीयानां कृते यिद्धूदीयघवाभवां ये य व्यवस्थायत्तास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं व्यवस्थानायत्तो योऽहं सोऽहं व्यवस्थायत्तानां कृते व्यवस्थायत्तघवाभवां।

XXI ये यालब्धव्यवस्थास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थम् ईश्वरस्य साक्षाद् अलब्धव्यवस्थो न भूत्वा प्रीष्टेन लब्धव्यवस्थो योऽहं सोऽहम् अलब्धव्यवस्थानां कृतेऽलब्धव्यवस्थ घवाभवां।

XXII दुर्बलान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थमहं दुर्बलानां कृते दुर्बलघवाभवां छल्यं केनापि प्रकारेण कतिपया लोका यन्मया परित्राणं प्राप्नुयुस्तदर्थं यो यादृश आसीत् तस्य कृते ऽहं तादृशघवाभवां।

XXIII छदृश आचारः सुसंवाद्यार्थं मया क्रियते यतोऽहं तस्य कुलानां सहाभागी भवितुमिच्छामि।

XXIV पाण्यलाभार्थं ये धावन्ति धावतां तेषां सर्व्वेषां केवलं अकः पाण्यं लभते युष्माभिः किमेतन्न ज्ञायते? अतो यूयं यथा पाण्यं लप्स्यध्वे तथैव धावता।

XXV मल्ला अपि सर्व्वभोगे परिमितभोगिनो भवन्ति ते तु म्लानां स्र्जं लिप्सन्ते किन्तु वयम् अम्लानां लिप्सामहे।

XXVI तस्माद् अहमपि धावामि किन्तु लक्ष्यमनुदिश्य धावामि तन्नछि। अहं मल्लघव युध्यामि य किन्तु छायामाघातयन्नैव युध्यामि तन्नछि।

XXVII छतरान् प्रति सुसंवाद्यं घोषयित्वाहं यत् स्वयमग्राह्यो न भवामि तदर्थं देहम् आहन्मि वशीकुर्व्वे य।

X

I डे भ्रातरः, अस्मत्पितृपुरुषानधि यूयं यदज्ञाता न तिष्ठतेति मम वाग्ध्या, ते सर्व्वे मेघाधःस्थिता बभूवुः सर्व्वे समुद्रमध्येन वप्रणुः,

II सर्व्वे भूसामुद्दिश्य मेघसमुद्रयो र्भञ्जिता बभूवुः

III सर्व्वे ऐकम् आत्मिकं लक्ष्यं बुभुञ्जिर ऐकम् आत्मिकं पेयं पपुश्च

IV यतस्तेऽनुयत आत्मिकाद् अयलात् लब्धं तोयं पपुः सोऽयलः प्रीष्टयेवा

V तथा सत्यपि तेषां मध्येऽधिकेषु लोकेष्वीश्वरो न सन्तुतोषेति डेतस्ते प्रन्तरे निपातिताः।

VI ऐतस्मिन् ते ऽस्माकं निदर्शनस्वर्त्तुपा बभूवुः; अतस्ते यथा कुत्सिताभिलाषिणो बभूवुरस्माभिस्तथा कुत्सिताभिलाषिभि र्न भवितव्यं।

VII लिपितमास्ते, लोका लोक्तुं पातुञ्चोपविविशुस्ततः क्रीडितुमुत्थिता एतयनेन प्रकारेण तेषां कैश्चिद् यद् यद् देवपूजा कृता युष्माभिस्तद् यत् न कियतां।

VIII अपरं तेषां कैश्चिद् यद् यद् व्यभियारः कृतस्तेन यैकस्मिन् दिने त्रयोविंशतिसहस्राणि लोका निपातितास्तद् यद् अस्माभि र्व्यभियारो न कर्त्तव्यः।

IX तेषां केचिद् यद् यद् प्रीष्टं परीक्षितवन्तस्तस्माद् भुञ्जन् नृषाश्च तद् यद् अस्माभिः प्रीष्टो न परीक्षितव्यः।

X तेषां केचिद् यथा वाक्कलडं कृतवन्तस्तत्कारणात् ङत्रा विनाशिताश्च युष्माभिस्तद् यद् वाक्कलडो न कियतां।

XI तान् प्रति यान्येतानि जघटिरे तान्यस्माकं निदर्शनानि जगतः शेषयुगे वर्त्तमानानाम् अस्माकं शिक्षार्थं लिपितानि य बभूवुः।

XII अतयेव यः कश्चिद् सुस्थिरमन्यः स यत्र पतेत् तत्र सावधानो भवतु।

XIII मानुषिकपरीक्षातिरिक्ता कापि परीक्षा युष्मान् नाकामत्, ईश्वरश्च विश्वास्यः सोऽतिशक्त्यां परीक्षायां पतनात् युष्मान् रक्षिष्यति, परीक्षा य यद् युष्माभिः सोऽद्दु शक्यते तदर्थं तथा सह निस्तारस्य पन्थानं निरूपयिष्यति।

XIV डे प्रियभ्रातरः, देवपूजातो दूरम् अपसरता

XV अडं युष्मान् विज्ञान् मत्वा प्रभाषे मया यत् कथ्यते तद् युष्माभि र्विविष्यतां।

XVI यद् घन्यवाद्यपात्रम् अस्माभि र्घन्यं गद्यते तत् किं प्रीष्टस्य शोषितस्य सहभागित्वं नडि? यश्च पूपोऽस्माभि र्भज्यते स किं प्रीष्टस्य वपुषः सहभागित्वं नडि?

XVII वयं बडवः सन्तोऽप्येकपूपस्वर्त्तुपा ऐकवपुःस्वर्त्तुपाश्च भवामः, यतो वयं सर्व्वे ऐकपूपस्य सहभागिनः।

XVIII यूयं शारीरिकम् एस्त्रायेलीयवंशं निरीक्षध्वां ये बलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यज्ञवेद्याः सहभागिनो न भवन्ति?

XIX एतयनेन मया किं कथ्यते? देवता वास्तविकी देवतायै बलिदानं वा वास्तविकं किं भवेत्?

XX तन्नडि किन्तु भिन्नजातिभि र्ये बलयो दीयन्ते त ईश्वराय तन्नडि भूतेभ्ययेव दीयन्ते तस्माद् यूयं यद् भूतानां सहभागिनो भवथेत्यडं नाभिलषामि।

XXI प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो र्भोज्यस्य भूतानामपि भोज्यस्य सहभागिनो भवितुं न शक्नुथा।

XXII वयं किं प्रभुं स्पष्टिष्यामडे? वयं किं तस्माद् बलवन्तः?

XXIII मां प्रति सर्व्वं कर्म्मप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वं छित्तजनकं सर्व्वम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वं निष्ठाजनकं।

XXIV आत्मछित्तः केनापि न येष्टितव्यः किन्तु सर्व्वैः परछित्तश्चेष्टितव्यः।

XXV आपाणो यत् कथ्यं तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्टवा भुज्यतां।

XXVI यतः पृथिवी तन्मध्यस्थञ्च सर्व्वं परमेश्वरस्य।

XXVII अपरम् अविश्वासिलोकानां केनयित् निमन्त्रिता यूयं यदिति तत्र ङिगमिषथ तर्हि तेन यद् यद् उपस्थाप्यते तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्टवा भुज्यतां।

XXVIII किन्तु तत्र यदिति कश्चिद् युष्मान् वदेत् भक्ष्यमेतद् देवतायाः प्रसाद इति तर्हि तस्य ज्ञापयितुरनुरोधात् संवेदस्यार्थञ्च तद् युष्माभिर्न भोक्तव्यं। पृथिवी तन्मध्यस्थञ्च सर्व्वं परमेश्वरस्य,

XXIX सत्यमेतत्, किन्तु मया यः संवेदो निर्दिश्यते स तव नहि परस्यैव।

XXX अनुग्रहपात्रेण मया धन्यवाढं कृत्वा यद् भुज्यते तत्कारणाद् अहं कुतो निन्दिष्ये?

XXXI तस्माद् भोजनं पानम् अन्यद्वा कर्म्म कुर्व्वद्भिर् युष्माभिः सर्व्वमेवेश्वरस्य मछिन्नः प्रकाशार्थं क्रियतां।

XXXII यिद्धीयानां भिन्नजातीयानाम् ईश्वरस्य समाजस्य वा विघ्नजनकैर् युष्माभिर्न भवितव्यं।

XXXIII अहमप्यात्मछित्तम् अयेष्टमानो बहूनां परित्राणार्थं तेषां छित्तं येष्टमानः सर्व्वविषये सर्व्वेषां तुष्टिकरो भवामीत्यनेनाहं यद्वात् प्रीष्टस्यानुगामी तद्द्रव्यं यूयं ममानुगामिनो भवत।

XI

I हे भ्रातरः, यूयं सर्व्वस्मिन् कार्य्ये मां स्मरथ मया यथादृगुपदिष्टास्तादृगायरथैतत्कारणात् मया प्रशंसनीया आढ्ये।

II तथापि ममैषा वाञ्छा यद् यूयमिदम् अवगता भवथ,

III अेकैकस्य पुरुषस्योत्तमाङ्गस्वरूपः प्रीष्टः, योषितश्चोत्तमाङ्गस्वरूपः पुमान्, प्रीष्टस्य योत्तमाङ्गस्वरूप ईश्वरः।

IV अपरम् आरुणादितोत्तमाङ्गेन येन पुंसा प्रार्थना क्रियत ईश्वरीयवाणी कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते।

V अनारुणादितोत्तमाङ्गया यया योषिता य प्रार्थना क्रियत ईश्वरीयवाणी कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते यतः सा मुण्डितशिरःसदृशा।

VI अनारुणादितमस्तका या योषित् तस्याः शिरः मुण्डनीयमेव किन्तु योषितः केशच्छेदनं शिरोमुण्डनं वा यदिति लज्जजनकं भवेत् तर्हि तथा स्वशिर आरुणाद्यतां।

VII पुमान् ईश्वरस्य प्रतिमूर्त्तिः प्रतितेजःस्वरूपश्च तस्मात् तेन शिरो नारुणादनीयं किन्तु सीमन्तिनी पुंसः प्रतिबिम्बस्वरूपा।

VIII यतो योषातः पुमान् नोदपादि किन्तु पुंसो योषिद् उदपादि।

IX अधिक्न्तु योषितः कृते पुंसः सृष्टिर्न बल्लूव किन्तु पुंसः कृते योषितः सृष्टिर्बल्लूवा।

X इति हेतोर्न दूतानाम् आदराद् योषिता शिरस्यधीनतासूयकम् आवरणं धर्त्तव्यं।

XI तथापि प्रभो विधिना पुमांसं विना योषिन्न जायते योषितञ्च विना पुमान् न जायते।

XII यतो यथा पुंसो योषिद् उदपादि तथा योषितः पुमान् जायते, सर्व्ववस्तूनि येश्वराद् उत्पद्यन्ते।

XIII યુષ્માભિરેવૈતદ્ વિવિચ્યતાં, અનાવૃતયા યોષિતા પ્રાર્થનં કિં સુદૃશ્યં ભવેત્?

XIV પુરુષસ્ય દીર્ઘકેશત્વં તસ્ય લજ્જજાજનકં, કિન્તુ યોષિતો દીર્ઘકેશત્વં તસ્યા ગૌરવજનકં

XV યત આચ્છાદનાય તસ્યૈ કેશા દત્તા ઇતિ કિં યુષ્માભિઃ સ્વભાવતો ન શિક્ષયતે?

XVI અત્ર યદિ કશ્ચિદ્ વિવદિતુમ્ ઇચ્છેત્ તર્હ્યસ્માકમ્ ઈશ્વરીયસમિતીનાઞ્ચ તાદૃશી રીતિ ન વિદ્યતે

XVII યુષ્માભિ ન ભદ્રાય કિન્તુ કુત્સિતાય સમાગમ્યતે તસ્માદ્ એતાનિ ભાષમાણેન મયા યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ।

XVIII પ્રથમતઃ સમિતૌ સમાગતાનાં યુષ્માકં મધ્યે ભેદાઃ સન્તીતિ વાર્તા મયા શ્રૂયતે તન્મધ્યે કિચ્ચિત્ સત્યં મન્યતે ચ।

XIX યતો હેતો યુષ્મન્મધ્યે યે પરીક્ષિતાસ્તે યત્ પ્રકાશ્યન્તે તદર્થં ભેદૈ ભવિતવ્યમેવા

XX એકત્ર સમાગતૈ યુષ્માભિઃ પ્રભાવં ભેજ્યં ભુજ્યત ઇતિ નહિ;

XXI યતો ભોજનકાલે યુષ્માકમેકૈકેન સ્વકીયં ભક્ષ્યં તૂર્ણં ગ્રસ્યતે તસ્માદ્ એકો જનો બુભુક્ષિતસ્તિષ્ઠતિ, અન્યશ્ચ પરિતૃપ્તો ભવતિ।

XXII ભોજનપાનાર્થં યુષ્માકં કિં વેશ્માનિ ન સન્તિ? યુષ્માભિ વાં કિમ્ ઈશ્વરસ્ય સમિતિં તુચ્છીકૃત્ય દીના લોકા અવજ્ઞાયન્તે? ઇત્યનેન મયા કિં વક્તવ્યં? યૂયં કિં મયા પ્રશંસનીયાઃ? એતસ્મિન્ યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ।

XXIII પ્રભુતો ય ઉપદેશો મયા લબ્ધો યુષ્માસુ સમર્પિતશ્ચ સ એષઃ।

XXIV પરકરસમર્પણક્ષપાયાં પ્રભુ ર્થીશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરં ધન્યં વ્યાહૃત્ય તં ભક્ત્વા ભાષિતવાન્ યુષ્માભિરેતદ્ ગૃહ્યતાં ભુજ્યતાઞ્ચ તદ્ યુષ્મત્કૃતે ભગ્નં મમ શરીરે; મમ સ્મરણાર્થં યુષ્માભિરેતત્ ક્રિયતાં।

XXV પુનશ્ચ ભેજનાત્ પરં તથૈવ કંસમ્ આદાય તેનોક્તં કંસોડયં મમ શોણિતેન સ્થાપિતો નૂતનનિયમઃ; યતિવારં યુષ્માભિરેતત્ પીયતે તતિવારં મમ સ્મરણાર્થં પીયતાં।

XXVI યતિવારં યુષ્માભિરેષ પૂપો ભુજ્યતે ભાજનેનાનેન પીયતે ચ તતિવારં પ્રભોરાગમનં યાવત્ તસ્ય મૃત્યુઃ પ્રકાશ્યતે।

XXVII અપરઞ્ચ યઃ કશ્ચિદ્ અયોગ્યત્વેન પ્રભોરિમં પૂપમ્ અશ્રાતિ તસ્યાનેન ભાજનેન પિવતિ ચ સ પ્રભોઃ કાયરુઘિરયો દણ્ડદાયી ભવિષ્યતિ।

XXVIII તસ્માત્ માનવેનાગ્ર આત્માન પરીક્ષ્ય પશ્ચાદ્ એષ પૂપો ભુજ્યતાં કંસેનાનેન ચ પીયતાં।

XXIX યેન યાનર્હત્વેન ભુજ્યતે પીયતે ચ પ્રભોઃ કાયમ્ અવિમૃશતા તેન દણ્ડપ્રાપ્તયે ભુજ્યતે પીયતે ચ।

XXX એતત્કારણાદ્ યુષ્માકં ભૂરિશો લોકા દુર્બલા રોગિણશ્ચ સન્તિ બહવશ્ચ મહાનિદ્રાં ગતાઃ।

XXXI અસ્માભિ ર્થિદાત્મવિચારોડકારિષ્યત તર્હિ દણ્ડો નાલખ્યત;

XXXII કિન્તુ યદાસ્માકં વિચારો ભવતિ તદા વયં જગતો જનૈઃ સમં યદ્ દણ્ડં ન લભામહે તદર્થં પ્રભુના શાસ્તિં ભુંજમહે।

XXXIII હે મમ ભ્રાતરઃ, ભોજનાર્થં મિલિતાનાં યુષ્માકમ્ એકેનેતરોડનુગૃહ્યતાં।

XXXIV યશ્ચ બુભુક્ષિતઃ સ સ્વગૃહે ભુક્તો દણ્ડપ્રાપ્તયે યુષ્માભિ ન સમાગમ્યતાં। એતદ્વિચ્ચં યદ્ આદેષ્ટવ્યં તદ્ યુષ્મત્સમીપાગમનકાલે મયાદેક્ષ્યતે।

XII

I डे भ्रातरः, यूयं यद् आत्मिकान् दायान् अनवगतास्तिष्ठथ तद्वदं नाभिलषामि।

II पूर्वं भिन्नजातीया यूयं यद्दद् विनीतास्तद्दद् अवाक्प्रतिमानाम् अनुगामिन आध्वम् एति ज्ञानीथा

III एति डेतोरदं युष्मभ्यं निवेदयामि, ईश्वरस्यात्मना भाषमाणः कोऽपि यीशुं शप्त एति न व्याडरति, पुनश्च पवित्रेणात्मना विनीतं विनान्यः कोऽपि यीशुं प्रभुरिति व्याडरुं न शक्नोति।

IV दायया भडुविधाः किन्त्वेक आत्मा

V परिचर्याश्च भडुविधाः किन्त्वेकः प्रभुः।

VI साधनानि भडुविधानि किन्तु सर्वेषु सर्वसाधक ईश्वर अेकः।

VII अेकैकस्मै तस्यात्मनो दर्शनं परडितार्थं दीयते।

VIII अेकस्मै तेनात्मना ज्ञानवाक्यं दीयते, अन्यस्मै तेनैवात्मनाद्विष्टं विद्यावाक्यम्,

IX अन्यस्मै तेनैवात्मना विश्वासः, अन्यस्मै तेनैवात्मना स्वास्थ्यदानशक्तिः,

X अन्यस्मै दुःसाध्यसाधनशक्तिरन्यस्मै ऐश्वरीयादेशः, अन्यस्मै यातिमानुषिकस्यादेशस्य विचारसामर्थ्यम्, अन्यस्मै परभाषाभाषणशक्तिरन्यस्मै य भाषार्थभाषणसामर्थ्यं दीयते।

XI अेकेनाद्वितीयेनात्मना यथाभिलाषम् अेकैकस्मै ज्ञानयैकैकं दानं वितरता तानि सर्वाणि साध्यन्ते।

XII देड अेकः सन्नपि यद्दद् बहङ्गयुक्तो भवति, तस्यैकस्य वपुषो ऽङ्गानां भडुत्वेन यद्दद् अेकं वपु भवति, तद्वत् श्रीष्टः।

XIII यतो डेतो रियिडुद्विभिन्नजातीयदासस्वतन्त्रा वयं सर्वे मज्जनेनैकेनात्मनैकदेडीकृताः सर्वे यैकात्मभुक्ता अबवाम।

XIV अेकेनाङ्गेन वपु र्भवति किन्तु भडुभिः।

XV तत्र यरणं यद्वि वदेत् नाडं डस्तस्तस्मात् शरीरस्य भागो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति।

XVI श्रोत्रं वा यद्वि वदेत् नाडं नयनं तस्मात् शरीरस्यांशो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति।

XVII कृत्स्नं शरीरं यद्वि दर्शनेन्द्रियं भवेत् तर्हि श्रवणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? तत् कृत्स्नं यद्वि वा श्रवणेन्द्रियं भवेत् तर्हि द्रवणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति?

XVIII किन्त्विदानीम् ईश्वरेण यथाभिलषितं तथैवाङ्गप्रत्यङ्गानाम् अेकैकं शरीरे स्थापितं।

XIX तत् कृत्स्नं यद्येकाङ्गपि भवेत् तर्हि शरीरे कुत्र स्थास्यति?

XX तस्माद् अङ्गानि भडुनि सन्ति शरीरं त्वेकमेव।

XXI अतएव त्वया मम प्रयोजनं नास्तीति वायं पाणिं वदितुं नयनं न शक्नोति, तथा युवाभ्यां मम प्रयोजनं नास्तीति मूर्द्धा यरणौ वदितुं न शक्नोतिः;

XXII वस्तुतस्तु विग्रडस्य यान्यङ्गान्यस्माभिर्दुर्बलानि बुध्यन्ते तान्येव सप्रयोजनानि सन्ति।

XXIII यानि य शरीरमध्येऽवमन्यानि बुध्यते तान्यस्माभिरदिकं शोभ्यन्ते। यानि य कुदृश्यानि तानि सुदृश्यतराणि क्रियन्ते

XXIV किन्तु यानि स्वयं सुदृश्यानि तेषां शोभनम् निष्प्रयोजनं।

XXV શરીરમધ્યે યદ્ ભેદો ન ભવેત્ કિન્તુ સર્વાણ્યજ્ઞાનિ યદ્ એક્યભાવેન સર્વેષાં હિતં ચિન્તયન્તિ તદર્થમ્ ઈશ્વરેણાપ્રધાનમ્ આદરણીયં કૃત્વા શરીરં વિરચિતં

XXVI તસ્માદ્ એકસ્યાજ્ઞસ્ય પીડાયાં જાતાયાં સર્વાણ્યજ્ઞાનિ તેન સહ પીડ્યન્તે, એકસ્ય સમાદરે જાતે ચ સર્વાણિ તેન સહ સંહ્યન્તિ

XXVII યુચ્યન્ પ્રીષ્ટસ્ય શરીરં, યુષ્માકમ્ એકૈકશ્ચ તસ્યૈકૈકમ્ અજ્ઞં

XXVIII કેચિત્ કેચિત્ સમિતાવીશ્વરેણ પ્રથમતઃ પ્રેરિતા દ્વિતીયત ઈશ્વરીયાદેશવક્તારસ્તૃતીયત ઉપદેષ્ટારો નિયુક્તાઃ, તતઃ પરં કેભ્યોડપિ ચિત્રકાર્યસાધનસામર્થ્યમ્ અનામયકરણશક્તિરુપકૃતી લોકશાસને વા નૈપુણ્યં નાનાભાષાભાષણસામર્થ્યં વા તેન વ્યતારિ

XXIX સર્વે કિં પ્રેરિતાઃ? સર્વે કિમ્ ઈશ્વરીયાદેશવક્તારઃ? સર્વે કિમ્ ઉપદેષ્ટારઃ? સર્વે કિં ચિત્રકાર્યસાધકાઃ?

XXX સર્વે કિમ્ અનામયકરણશક્તિયુક્તાઃ? સર્વે કિં પરભાષાવાદિનઃ? સર્વે વા કિં પરભાષાર્થપ્રકાશકાઃ?

XXXI યૂયં શ્રેષ્ઠદાયાન્ લબ્ધું યતઘ્વાં અનેન યૂયં મયા સર્વોત્તમમાર્ગં દર્શયિતવ્યાઃ

XIII

I મર્ત્યસ્વર્ગીયાણાં ભાષા ભાષમાણોડહં યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિ વાદકતાલસ્વરૂપો નિનાદકારિભેરીસ્વરૂપશ્ચ ભવામિ

II અપરંચ યદહમ્ ઈશ્વરીયાદેશાઢ્યઃ સ્યાં સર્વાણિ ગુપ્તવાક્યાનિ સર્વવિદ્યાશ્ચ જાનીયાં પૂર્ણવિશ્વાસઃ સન્ શૈલાન્ સ્થાનાન્તરીકર્તું શક્તુયાશ્ચ કિન્તુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હાગણનીય એવ ભવામિ

III અપરં યદહમ્ અન્નદાનેન સર્વસ્વં ત્યજ્ઞેયં દાહનાય સ્વશરીરં સમર્પયેયશ્ચ કિન્તુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિ તત્સર્વં મદર્થં નિષ્કલં ભવતિ

IV પ્રેમ ચિરસહિષ્ણુ હિતૈષિ ચ, પ્રેમ નિર્દ્રૈષમ્ અશઠં નિર્ગર્વશ્ચ

V અપરં તત્ કુત્સિતં નાયરતિ, આત્મચેષ્ટાં ન કુરુતે સહસા ન કુઘ્યતિ પરાનિષ્ટં ન ચિન્તયતિ,

VI અઘર્મ્મં ન તુષ્યતિ સત્ય એવ સન્તુષ્યતિ

VII તત્ સર્વં તિતિક્ષતે સર્વત્ર વિશ્વસિતિ સર્વત્ર ભદ્રં પ્રતીક્ષતે સર્વં સહતે ચા

VIII પ્રેમ્નો લોપઃ કદાપિ ન ભવિષ્યતિ, ઈશ્વરીયાદેશકથનં લોપ્સ્યતે પરભાષાભાષણં નિવર્તિષ્યતે જ્ઞાનમપિ લોપં યાસ્યતિ

IX યતોડસ્માકં જ્ઞાનં ખણ્ડમાત્રમ્ ઈશ્વરીયાદેશકથનમપિ ખણ્ડમાત્રં

X કિન્ત્વસ્માસુ સિદ્ધતાં ગતેષુ તાનિ ખણ્ડમાત્રાણિ લોપં યાસ્યન્તો

XI બાલ્યકાલેડહં બાલ ઇવાભાષે બાલ ઇવાચિન્તયશ્ચ કિન્તુ યૌવને જાતે તત્સર્વં બાલ્યાચરણં પરિત્યક્તવાન્

XII ઇદાનીમ્ અભ્રમધ્યેનાસ્પષ્ટં દર્શનમ્ અસ્માભિ લભ્યતે કિન્તુ તદા સાક્ષાત્ દર્શનં લપ્સ્યતો અધુના મમ જ્ઞાનમ્ અલ્પિષ્ઠં કિન્તુ તદાહં યથાવગમ્યસ્તથૈવાવગતો ભવિષ્યામિ

XIII ઇદાનીં પ્રત્યયઃ પ્રત્યાશા પ્રેમ ચ ત્રીણ્યેતાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષાં મધ્યે ચ પ્રેમ શ્રેષ્ઠં

XIV

I યૂયં પ્રેમાચરણે પ્રયતઘ્વમ્ આત્મિકાન્ દાયાનપિ વિશેષત ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્યં પ્રાપ્તું ચેષ્ઠઘ્વાં

II યો જનઃ પરભાષાં ભાષતે સ માનુષાન્ ન સમ્ભાષતે કિન્ત્વીશ્વરમેવ યતઃ કેનાપિ કિમપિ ન બુદ્ધ્યતે સ ચાત્મના નિગૂઢવાક્યાનિ કથયતિ;

III કિન્તુ યો જન ઈશ્વરીયાદેશં કથયતિ સ પરેષાં નિષ્ઠાયૈ હિતોપદેશાય સાન્ત્વનાયૈ ચ ભાષતો

IV પરભાષાવાદાત્મન એવ નિષ્ઠાં જનયતિ કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિષ્ઠાં જનયતિ

V યુષ્માકં સર્વેષાં પરભાષાભાષણમ્ ઇચ્છામ્યહં કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ અધિકમપીચ્છામિ યતઃ સમિતે નિષ્ઠાયૈ યેન સ્વવાક્યાનામ્ અર્થો ન ક્રિયતે તસ્માત્ પરભાષાવાદિત ઈશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન્

VI હે ભ્રાતરઃ, ઇદાનીં મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ ન ભાષિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂયં કિમુપકારિષ્યધ્વે?

VII અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષ્પ્રાણિષુ વાદયન્ત્રેષુ વાદિતેષુ યદિ ક્કણા ન વિશિષ્યન્તે તર્હિ કિં વાદ્યં કિં વા ગાનં ભવતિ તત્ કેન બોદ્ધુ શક્યતે?

VIII અપરં રણતૂર્યાં નિસ્વાણો યદ્યવ્યક્તો ભવેત્ તર્હિ યુદ્ધાય કઃ સજ્જિજ્યતે?

IX તદ્ભૂત્ જિહ્વાભિ ર્યદિ સુગમ્યા વાક્ યુષ્માભિ ન ગદ્યેત તર્હિ યદ્ ગદ્યતે તત્ કેન ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂયં દિગાલાપિન ઇવ ભવિષ્યથા

X જગતિ કતિપ્રકારા ઉક્તયો વિદ્યન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિ;

XI કિન્તૂક્તેરર્થો યદિ મયા ન બુદ્ધ્યતે તર્હ્યાહં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતો

XII તસ્માદ્ આત્મિકદાયલિપ્સવો યૂયં સમિતે નિષ્ઠાર્થં પ્રાપ્તબહુવરા ભવિતું યતદ્ધવં,

XIII અતએવ પરભાષાવાદી યદ્ અર્થકરોડપિ ભવેત્ તત્ પ્રાર્થયતાં

XIV યદ્યાહં પરભાષયા પ્રર્થનાં કુર્યાં તર્હિ મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ મમ બુદ્ધિ નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ

XV ઇત્યનેન કિં કરણીયં? અહમ્ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધ્યાપિ પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધ્યાપિ ગાસ્યામિ

XVI ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્ વદસિ તદ્ યદિ શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જ્ઞનેન ન બુદ્ધ્યતે તર્હિ તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે તથાસ્તિવતિ તેન વક્તં કથં શક્યતે?

XVII ત્વં સમ્યગ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ર પરસ્ય નિષ્ઠા ન ભવતિ

XVIII યુષ્માકં સર્વેભ્યોડહં પરભાષાભાષણે સમર્થોડસમીતિ કારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ;

XIX તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થં મયા કથિતાનિ પદ્મ વાક્યાનિ વરં ન ચ લક્ષં પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ

XX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં બુદ્ધ્યા બાલકાઇવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતયા શિશવઇવ ભૂત્વા બુદ્ધ્યા સિદ્ધા ભવતા

XXI શાસ્ત્ર ઇદં લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇત્યવોચત્ પરેશોડહમ્ આભાષિષ્ય ઇમાન્ જનાન્ ભાષાભિઃ પરકીયાભિ વર્કત્રૈશ્ચ પરદેશિભિઃ! તથા મયા કૃતેડપીમે ન ગ્રહીષ્યન્તિ મદ્ભ્યઃ

XXII અતએવ તત્ પરભાષાભાષણં અવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ ચિહ્નરૂપં ભવતિ ન ચ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ; કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનં નાવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ તદ્ વિશ્વાસિનઃ પ્રત્યેવા

XXIII समितिभुक्तेषु सर्वेषु अेकस्मिन् स्थाने मिलित्वा परभाषां भाषमाणेषु यदि ज्ञानाकाङ्क्षिणोऽविश्वासिनो वा तत्रागच्छेयुस्तर्हि युष्मान् उन्मत्तान् किं न वदिष्यन्ति?

XXIV किन्तु सर्वेष्वीश्वरीयादेशं प्रकाशयन्सु यद्विश्वासी ज्ञानाकाङ्क्षी वा कश्चित् तत्रागच्छति तर्हि सर्वैरेव तस्य पापज्ञानं परीक्षा य जायते,

XXV ततस्तस्यान्तःकरणस्य गुप्तकल्पनासु व्यक्तीभूतासु सोऽधोमुषः पतन् ईश्वरमाराध्य युष्मन्मध्य ईश्वरो विद्यते इति सत्यं कथामेतां कथयिष्यति।

XXVI हे भ्रातरः, सम्मिलितानां युष्माकम् अेकेन गीतम् अन्येनोपदेशोऽन्येन परभाषान्येन अैश्वरिकदर्शनम् अन्येनार्थबोधकं वाक्यं लभ्यते किमेतत्? सर्वमेव परनिष्ठार्थं युष्माभिः क्रियतां।

XXVII यदि कश्चिद् भाषान्तरं विवक्षति तर्ह्येकस्मिन् दिने द्विजनेन त्रिजनेन वा परभाषा कथ्यतां तदधिर्केन कथ्यतां तैरपि पर्यायानुसारात् कथ्यतां, अेकेन य तदर्थो बोध्यतां।

XXVIII किन्त्वर्थाभिधायकः कोऽपि यदि न विद्यते तर्हि स समितौ वायंयमः स्थित्वेश्वरायात्मने य कथां कथयतु।

XXIX अपरं द्वौ त्रयो वेश्वरीयादेशवक्तारः स्वं स्वमादेशं कथयन्तु तदन्ये य तं विचारयन्तु।

XXX किन्तु तत्रापरेण केनयित् जनेनेश्वरीयादेशे लब्धे प्रथमेन कथनात् निवर्तितव्यं।

XXXI सर्वे यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं सर्वे पर्यायेणेश्वरीयादेशं कथयितुं शक्नुथा।

XXXII ईश्वरीयादेशवक्तृणां मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति।

XXXIII यत ईश्वरः कुशासनजनको नहि सुशासनजनक अेवेति पवित्रलोकानां सर्वसमितिषु प्रकाशते।

XXXIV अपरञ्च युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीम्भूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिपितेन विधिना ताः कथाप्रचारणात् निवारितास्ताभिर्निद्राभिर्भवितव्यां।

XXXV अतस्ता यदि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेहेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः समितिमध्ये योषितां कथाकथनं निन्दनीयं।

XXXVI अैश्वरं वयः किं युष्मत्तो निरगमत्? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं?

XXXVII यः कश्चिद् आत्मानम् ईश्वरीयादेशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया यद् यत् लिप्यते तत्रभुनाज्ञापितम् ईत्युररी करोतु।

XXXVIII किन्तु यः कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ अेव तिष्ठतु।

XXXIX अतअेव हे भ्रातरः, यूयम् ईश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतद्वं परभाषाभाषणमपि युष्माभिर्न निवार्यतां।

XL सर्वकर्मणि य विध्यनुसारतः सुपरिपाठ्या क्रियन्तां।

XV

I हे भ्रातरः, यः सुसंवाद्यो मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुन युष्मान् विज्ञापयामि।

II युष्माकं विश्वासो यदि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्ययुक्तानि मम वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवादेन परित्राणं जायते।

III यतोऽहं यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु मुष्यां यां शिक्षां समार्पयं सेयं, शास्त्रानुसारात् प्रीष्टोऽस्माकं पापमोयनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्,

IV श्मशाने स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः।

V स यात्रे कैकै ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VI ततः परं पञ्चशताधिकसंख्यकैभ्यो भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मळानिद्रां गता बहुतराश्चाद्यापि वर्तन्ते।

VII तदनन्तरं याकूबाय तत्पश्चात् सर्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VIII सर्वशेषेऽकालजाततुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान्।

IX ईश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्यायरणाद् अहं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि।

X यादृशोऽस्मि तादृश ईश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कलो नाभवत्, अन्येभ्यः सर्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तत्राहं मत्सङ्कारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैवा।

XI अतएव मया भवेत् तैर्वा भवेत् अस्मात्भिस्तादृशी वार्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता।

XII मृत्युदशातः प्रीष्ट उत्थापित इति वार्ता यदि तमधि घोष्यते तर्हि मृतलोकां नाम् उत्थितिर्नास्तीति वाग् युष्माकं मध्ये कैश्चित् कुतः कथ्यते?

XIII मृतानाम् उत्थिति र्यदि न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽपि नोत्थापितः।

XIV प्रीष्टश्च यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्ह्यस्माकं घोषणां वितथं युष्माकं विश्वासोऽपि वितथः।

XV वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः प्रीष्ट स्तेनोत्थापितः इति साक्ष्यम् अस्माभिरेश्वरमधि दत्तं किन्तु मृतानामुत्थिति र्यदि न भवेत् तर्हि स तेन नोत्थापितः।

XVI यतो मृतानामुत्थिति र्यति न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽप्युत्थापितत्वं न गतः।

XVII प्रीष्टस्य यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अद्यापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथ।

XVIII अपरं प्रीष्टाश्रिता ये मानवा मळानिद्रां गतास्तेऽपि नाशं गताः।

XIX प्रीष्टो यदि केवलमिहलोके ऽस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्वमर्त्येभ्यो वयमेव दुर्भाग्याः।

XX एदानीं प्रीष्टो मृत्युदशात उत्थापितो मळानिद्रागतानां मध्ये प्रथमङ्गलस्वप्नो जातश्च।

XXI यतो यद्दत् मानुषद्वारा मृत्युः प्रादुर्भूतस्तद्दत् मानुषद्वारा मृतानां पुनरुत्थितिरपि प्रदुर्भूता।

XXII आद्यमा यथा सर्वं मरणाधीना जातास्तथा प्रीष्टेन सर्वं श्रुवयिष्यन्ते।

XXIII किन्त्वेकैकेन जनेन निज्जे निज्जे पय्यायि उत्थातव्यं प्रथमतः प्रथमजातङ्गलस्वप्नं प्रीष्टेन, द्वितीयतस्तस्यागमनसमये प्रीष्टस्य लोकैः।

XXIV ततः परम् अन्तो भविष्यति तदानीं स सर्वं शासनम् अधिपतित्वं पराक्रमञ्च लुप्त्वा स्वपितरीश्वरे राजत्वं समर्पयिष्यति।

XXV यतः प्रीष्टस्य रिपवः सर्वे यावत् तेन स्वपाद्योरधो न निपातयिष्यन्ते तावत् तेनैव राजत्वं कर्तव्यं।

XXVI तेन विज्जेतव्यो यः शेषरिपुः स मृत्युरेवा।

XXVII लिपितमास्ते सर्वाणि तस्य पादयोर्वशीकृतानि किन्तु सर्वाण्येव तस्य वशीकृतानित्युक्ते सति सर्वाणि येन तस्य वशीकृतानि स स्वयं तस्य वशीभूतो न जात इति व्यक्तं।

XXVIII सर्वेषु तस्य वशीभूतेषु सर्वाणि येन पुत्रस्य वशीकृतानि स्वयं पुत्रोऽपि तस्य वशीभूतो भविष्यति तत ईश्वरः सर्वेषु सर्वं अवे भविष्यति।

XXIX अपरं परेतलोकानां विनिमयेन ये मञ्जयन्ते तैः किं लप्स्यते? येषां परेतलोकानाम् उत्थितिः केनापि प्रकारेण न भविष्यति तेषां विनिमयेन कुतो मञ्जयन्मपि तैरङ्गीक्रियते?

XXX वयमपि कुतः प्रतिदण्डं प्राणामीतिम् अङ्गीकुर्महे?

XXXI अस्मत्प्रभुना यीशुख्रीष्टेन युष्मत्तो मम या श्लाघास्ते तस्याः शपथं कृत्वा कथयामि दिने दिनेऽहं मृत्युं गच्छामि।

XXXII एकृषणगरे वन्यपशुभिः सार्द्धं यदि लौकिकत्वात् मया युद्धं कृतं तर्हि तेन मम को लाभः? मृतानाम् उत्थिति र्थिदि न भवेत् तर्हि, कुर्मो भोजनपानेऽद्य श्वस्तु मृत्यु भविष्यति।

XXXIII एत्यनेन धर्मात् मा भ्रंशध्वां कुसंसर्गेण लोकानां सदाचारो विनश्यति।

XXXIV यूयं यथोचितं सयैतन्थास्तिष्ठत, पापं मा कुरुध्वं, यतो युष्माकं मध्य ईश्वरीयज्ञानधीनाः केऽपि विद्यन्ते युष्माकं त्रपायै मयेदं गद्यते।

XXXV अपरं मृतलोकः कथम् उत्थास्यन्ति? कीदृशं वा शरीरं लब्ध्वा पुनरेष्यन्तीति वाक्यं कश्चित् प्रकथयति।

XXXVI हे अज्ञ त्वया यद् बीजम् उच्यते तद् यदि न म्रियेत तर्हि न जिवयिष्यते।

XXXVII यथा मूर्त्या निर्गन्तव्यं सा त्वया नोप्यते किन्तु शुष्कं बीजमेव; तस्य गोधूमादीनां किमपि बीजं भवितुं शक्नोति।

XXXVIII ईश्वरेणैव यथाभिलाषं तस्मै मूर्ति दीयते, अकैकस्मै बीजाय स्वा स्वा मूर्तिरेव दीयते।

XXXIX सर्वाणि पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यपशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नरूपाणि पललानि सन्ति।

XL अपरं स्वर्गीया मूर्तयः पार्थिवा मूर्तयश्च विद्यन्ते किन्तु स्वर्गीयानाम् अेकत्वं तेजः पार्थिवानाञ्च तदन्यत्वं तेजोऽस्ति।

XLI सूर्यस्य तेज अेकविधं यन्द्रस्य तेजस्तदन्यविधं ताराणाञ्च तेजोऽन्यविधं, ताराणां मध्येऽपि तेजसस्तारतम्यं विद्यते।

XLII तत्र लिपितमास्ते यथा, 'आदिपुरुष आदम् जिवत्प्राणी बभूव,' किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टो) जिवनदायक आत्मा बभूव।

XLIII यद् उच्यते तत् तुच्छं यय्योत्थास्यति तद् गौरवान्वितं; यद् उच्यते तन्निर्व्वलं यय्योत्थास्यति तत् शक्तियुक्तं।

XLIV यत् शरीरम् उच्यते तत् प्राणानां सध, यस्य शरीरम् उत्थास्यति तद् आत्मनः सध प्राणसधस्वत्वं शरीरं विद्यते, आत्मसधस्वत्वंमपि शरीरं विद्यते।

XLV तत्र लिपितमास्ते यथा, आदिपुरुष आदम् जिवत्प्राणी बभूव, किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टो) जिवनदायक आत्मा बभूव।

XLVI आत्मसध न प्रथमं किन्तु प्राणसधैव तत्पश्चाद् आत्मसध।

XLVII आद्यः पुरुषे मृद उत्पन्नत्वात् मृण्मयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वर्गाद् आगतः प्रभुः।

XLVIII मृण्मयो यादृश आसीत् मृण्मयाः सर्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गीयश्च यादृशोऽस्ति स्वर्गीयाः सर्वे तादृशा भवन्ति।

XLIX मृण्मयस्य त्रुपं यद् अस्माभि धारितं तद् तद् स्वर्गीयस्य त्रुपमपि धारयिष्यते।

L હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ પ્રતિ વ્યાહરામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે રક્તમાંસયોરધિકારો ભવિતું ન શક્નોતિ, અક્ષયત્વે ચ ક્ષયસ્યાધિકારો ન ભવિષ્યતિ

LI પશ્યતાહં યુષ્મભ્યં નિગૂઢાં કથાં નિવેદયામિ

LII સર્વેરસ્માભિ મહાનિદ્રા ન ગમિષ્યતે કિન્ત્વન્તિમદિને તૂર્યા વાદિતાયામ્ એકસ્મિન્ વિપલે નિમિષૈકમધ્યે સર્વે રૂપાન્તરં ગમિષ્યતે, યતસ્તૂરી વાદિષ્યતે, મૃતલોકાશ્ર્વાક્ષયીભૂતા ઉત્થાસ્યન્તિ વચન્ રૂપાન્તરં ગમિષ્યામઃ

LIII યતઃ ક્ષયણીયેનૈતેન શરીરેણાક્ષયત્વં પરિહિતવ્યં, મરણાધીનેનૈતેન દેહેન ચામરત્વં પરિહિતવ્યં

LIV એતસ્મિન્ ક્ષયણીયે શરીરે ડક્ષયત્વં ગતે, એતસ્મન્ મરણાધીને દેહે ચામરત્વં ગતે શાસ્ત્રે લિખિતં વચનમિદં સેત્સ્યતિ, યથા, જયેન ગ્રસ્યતે મૃત્યુઃ

LV મૃત્યો તે કણ્ટકં કુત્ર પરલોક જયઃ ક્ક તેા

LVI મૃત્યોઃ કણ્ટકં પાપમેવ પાપસ્ય ચ બલં વ્યવસ્થા

LVII ઈશ્વરશ્ચ ધન્યો ભવતુ યતઃ સોડસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેનાસ્માન્ જયયુક્તાન્ વિધાપયતિ

LVIII અતો હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ; યૂયં સુસ્થિરા નિશ્ચલાશ્ચ ભવત પ્રભોઃ સેવાયાં યુષ્માકં પરિશ્રમો નિષ્ફલો ન ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાત્વા પ્રભોઃ કાર્યં સદા તત્પરા ભવતા

XVI

I પવિત્રલોકાનાં કૃતે યોડર્થસંગ્રહસ્તમધિ ગાલાતીયદેશસ્ય સમાજા મયા યદ્ આદિષ્ટાસ્તદ્ યુષ્માભિરપિ ક્રિયતાં

II મમાગમનકાલે યદ્ અર્થસંગ્રહો ન ભવેત્ તન્નિમિત્તં યુષ્માકમેકૈકેન સ્વસમ્પદાનુસારાત્ સન્નયં કૃત્વા સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિવસે સ્વસમીપે કિન્ચિત્ નિક્ષિપ્યતાં

III તતો મમાગમનસમયે યૂયં યાનેવ વિશ્વાસ્યા ઇતિ વેદિષ્યથ તેભ્યોડહં પત્રાણિ દત્ત્વા યુષ્માકં તદ્દાનસ્ય ચિરશાલમં નયનાર્થં તાન્ પ્રેષયિષ્યામિ

IV કિન્તુ યદિ તત્ર મમાપિ ગમનમ્ ઉચિતં ભવેત્ તર્હિ તે મયા સહ યાસ્યન્તિ

V સામ્પ્રતં માકિદનિયાદેશમહં પર્યટામિ તં પર્યટ્ય યુષ્મત્સમીપમ્ આગમિષ્યામિ

VI અનન્તરં કિં જાનામિ યુષ્મત્સન્નિધિમ્ અવસ્થાસ્યે શીતકાલમપિ યાપયિષ્યામિ ચ પશ્ચાત્ મમ યત્ સ્થાનં ગન્તવ્યં તત્રૈવ યુષ્માભિરહં પ્રેરયિતવ્યઃ

VII યતોડહં યાત્રાકાલે ક્ષણમાત્રં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ કિન્તુ પ્રભુ ર્યદેનુજાનીયાત્ તર્હિ કિન્ચિદ્ દીર્ઘકાલં યુષ્મત્સમીપે પ્રવસ્તુમ્ ઇચ્છામિ

VIII તથાપિ નિસ્તારોત્સવાત્ પરં પચ્ચાશત્તમદિનં યાવદ્ ઇફિષપુર્યાં સ્થાસ્યામિ

IX યસ્માદ્ અત્ર કાર્યસાધનાર્થં મમાન્તિકે બૃહદ્ દ્વારં મુક્તં બહવો વિપક્ષા અપિ વિદ્યન્તે

X તિમથિ ર્યદિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છેત્ તર્હિ યેન નિર્ભયં યુષ્મન્મધ્યે વર્તેત તત્ર યુષ્માભિ મનો નિધીયતાં યસ્માદ્ અહં યાદૃક્ સોડપિ તાદૃક્ પ્રભોઃ કર્મણો યતતો

XI કોડપિ તં પ્રત્યનાદરં ન કરોતુ કિન્તુ સ મમાન્તિકં યદ્ આગન્તું શક્નુયાત્ તદર્થં યુષ્માભિઃ સકુશલં પ્રેષ્યતાં ભ્રાતૃભિઃ સાર્દ્ધમહં તં પ્રતીક્ષે

XII આપલ્લું ભ્રાતરમધ્યહં નિવેદયામિ ભ્રાતૃભિઃ સાકં સોડપિ યદ્ યુષ્માકં સમીપં વ્રજેત્ તદર્થં મયા સ પુનઃ પુનર્યાચિતઃ કિન્ત્વિદાનીં ગમનં સર્વથા તસ્મૈ નારોચત, ઇતઃપરં સુસમયં પ્રાપ્ય સ ગમિષ્યતિ

XIII યૂયં જાગૃત વિશ્વાસે સુસ્થિરા ભવત પૌરુષં પ્રકાશયત બલવન્તો ભવતા

XIV યુષ્માભિઃ સર્વ્વાણિ કર્માણિ પ્રેમ્ના નિષ્પાદ્યન્તાં।

XV હે ભ્રાતરઃ, અહં યુષ્માન્ ઇદમ્ અભિયાયે સ્તિક્ષાનસ્ય પરિજ્ઞના આખ્યાદેશસ્ય પ્રથમજાતફલસ્વરૂપાઃ, પવિત્રલોકાનાં પરિચર્યાયૈ ય ત આત્મનો ન્યવેદયન્ ઇતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયતે।

XVI અતો યૂયમપિ તાદૃશલોકાનામ્ અસ્મત્સહાયાનાં શ્રમકારિણાઞ્ચ સર્વ્વેષાં વશ્યા ભવતા।

XVII સ્તિક્ષાનઃ ફર્તૂનાત આખ્યાયિકશ્ચ યદ્ અત્રાગમન્ તેનાહમ્ આનન્દામિ યતો યુષ્માભિર્યત્ ન્યૂનિતં તત્ તૈઃ સમ્મૂરિતાં।

XVIII તૈ યુષ્માકં મમ ય મનાંસ્યાપ્યાયિતાનિ તસ્માત્ તાદૃશા લોકા યુષ્માભિઃ સમ્મન્તવ્યાઃ।

XIX યુષ્મભ્યમ્ આશિયાદેશસ્થસમાજાનાં નમસ્કૃતિમ્
આક્રિક્લપ્રિસ્કિલ્લયોસ્તન્માણ્ડપસ્થસમિતેશ્ચ બહુનમસ્કૃતિં પ્રજ્ઞાનીતા।

XX સર્વે ભ્રાતરો યુષ્માન્ નમસ્કુર્વ્વન્તો યૂયં પવિત્રયુષ્મબ્નેન મિથો નમતા।

XXI પૌલોડહં સ્વકરલિપિતં નમસ્કૃતિં યુષ્માન્ વેદયો।

XXII યદિ કશ્ચિદ્ યીશુખ્રીષ્ટે ન પ્રીયતે તર્હિ સ શાપગ્રસ્તો ભવેત્ પ્રભુરાયાતિ।

XXIII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્।

XXIV ખ્રીષ્ટં યીશુમ્ આશ્રિતાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ પ્રેમ તિષ્ઠતુ ઇતિ।

२ કરિન્થિન: પત્રં

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતઃ પૌલસ્તિમથિભ્રાતા ચ દ્વાવેતૌ કરિન્થનગરસ્થાયૈ ઈશ્વરીયસમિતય આખાયાદેશસ્થેભ્યઃ સર્વેભ્યઃ પવિત્રલોકેભ્યશ્ચ પત્રં લિખતઃ।

II અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભોર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહઃ શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં।

III કૃપાલુઃ પિતા સર્વસાન્ત્વનાકારીશ્વરશ્ચ યોડસ્મત્પ્રભોર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરઃ સ ધન્યો ભવતુ।

IV યતો વયમ્ ઈશ્વરાત્ સાન્ત્વનાં પ્રાપ્ય તયા સાન્ત્વનયા યત્ સર્વવિધક્લિષ્ટાન્ લોકાન્ સાન્ત્વયિતું શક્નુયામ તદર્થં સોડસ્માકં સર્વકલેશસમયેડસ્માન્ સાન્ત્વયતિ।

V યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશા યદ્દદ્ બાહુલ્યેનાસ્માસુ વર્તન્તે તદ્દદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન બહુસાન્ત્વનાઢ્યા અપિ ભવામઃ।

VI વયં યદિ ક્લિશ્યામહે તર્હિ યુષ્માકં સાન્ત્વનાપરિત્રાણયોઃ કૃતે ક્લિશ્યામહે યતોડસ્માભિ યાદૃશાનિ દુઃખાનિ સહ્યન્તે યુષ્માકં તાદૃશદુઃખાનાં સહનેન તૌ સાધયિષ્યેતે ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માનધિ મમ દૃઢા પ્રત્યાશા ભવતિ।

VII યદિ વા વયં સાન્ત્વનાં લભામહે તર્હિ યુષ્માકં સાન્ત્વનાપરિત્રાણયોઃ કૃતે તામપિ લભામહે। યતો યૂયં યાદૃગ્ દુઃખાનાં ભાગિનોડભવત તાદૃક્ સાન્ત્વનાયા અપિ ભાગિનો ભવિષ્યથેતિ વયં જાનીમઃ।

VIII હે ભ્રાતરઃ, આશિયાદેશે યઃ કલેશોડસ્માન્ આક્રામ્યત્ તં યૂયં યદ્ અનવગતાસ્તિષ્ઠત તન્મયા ભદ્રં ન મન્યતે। તેનાતિશક્તિકલેશેન વયમતીવ પીડિતાસ્તસ્માત્ જીવનરક્ષણે નિરુપાયા જાતાશ્ચ,

IX અતો વયં સ્વેષુ ન વિશ્વસ્ય મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાપયિતરીશ્વરે યદ્ વિશ્વાસં કુર્મસ્તદર્થમ્ અસ્માભિઃ પ્રાણદણ્ડો ભોક્તવ્ય ઇતિ સ્વમનસિ નિશ્ચિતાં।

X એતાદૃશભયકૂરાત્ મૃત્યો યો ડસ્માન્ અત્રાયતેદાનીમપિ ત્રાયતે સ ઇતઃ પરમધ્યસ્માન્ ત્રાયતે ડસ્માકમ્ એતાદૃશી પ્રત્યાશા વિદ્યતે।

XI એતદર્થમસ્મત્કૃતે પ્રાર્થનયા વયં યુષ્માભિરુપકર્તવ્યાસ્તથા કૃતે બહુભિ યાચિતો યોડનુગ્રહોડસ્માસુ વર્તિષ્યતે તત્કૃતે બહુભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ કારિષ્યતે।

XII અપરઞ્ચ સાંસારમધ્યે વિશેષતો યુષ્મન્મધ્યે વયં સાંસારિક્યા ધિયા નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાનુગ્રહેણાકુટિલતામ્ ઈશ્વરીયસારલ્યઞ્ચાયરિતવન્તોડત્રાસ્માકં મનો યત્ પ્રમાણં દદાતિ તેન વયં શ્લાઘામહે।

XIII યુષ્માભિ ઈદ્ યત્ પઠ્યતે ગૃહ્યતે ચ તદન્યત્ કિમપિ યુષ્મભ્યમ્ અસ્માભિ ન લિખ્યતે તચ્ચાન્તં યાવદ્ યુષ્માભિ ઈહીષ્યત ઇત્યસ્માકમ્ આશા।

XIV યૂયમિતઃ પૂર્વમધ્યસ્માન્ અંશતો ગૃહીતવન્તઃ, યતઃ પ્રભો ર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય દિને યદ્દદ્ યુષ્માસ્વસ્માકં શ્લાઘા તદ્દદ્ અસ્માસુ યુષ્માકમપિ શ્લાઘા ભવિષ્યતિ।

XV અપરં યૂયં યદ્ દ્વિતીયં વરં લભધ્વે તદર્થમિતઃ પૂર્વ તયા પ્રત્યાશયા યુષ્મત્સમીપં ગમિષ્યામિ

XVI યુષ્મદેશેન માર્કિદનિયાદેશં પ્રજિત્વા પુનસ્તસ્માત્ માર્કિદનિયાદેશાત્ યુષ્મત્સમીપમ્ એત્ય યુષ્માભિ ઈહૂદાદેશં પ્રેષયિષ્યે ચેતિ મમ વાઞ્છાસીત્।

XVII अेतादृशी मन्त्राणा मया किं याञ्चल्येन कृता? यद् यद् अहं मन्त्रये तत् किं विषयिलोकधव मन्त्रयाणा आदौ स्वीकृत्य पश्चाद् अस्वीकुर्वे?

XVIII युष्मान् प्रति मया कथितानि वाक्यान्यत्रे स्वीकृतानि शेषेऽस्वीकृतानि नाभवन् अतेनेश्वरस्य विश्वस्तता प्रकाशते।

XIX मया सिल्वानेन तिभथिना येश्वरस्य पुत्रो यो यीशुप्रीष्ठो युष्मन्मध्ये घोषितः स तेन स्वीकृतः पुनरस्वीकृतश्च तन्नहि किन्तु स तस्य स्वीकारस्वपत्रयेव।

XX एश्वरस्य महिमा यद् अस्माभिः प्रकाशते तदर्थम् एश्वरेण यद् यत् प्रतिज्ञातं तत्सर्व्वं प्रीष्टेन स्वीकृतं सत्यीभूतञ्च।

XXI युष्मान् अस्मांश्चाभिषिष्य यः प्रीष्टे स्थासन् न करोति स एश्वर अेव।

XXII स यास्मान् मुद्राङ्कितान् अकार्षीत् सत्याङ्कारस्य पारापत्रम् आत्मान् अस्माकम् अन्तःकरणेषु निरक्षिपय्य।

XXIII अपरं युष्मासु करुणां कुर्वन् अहम् अेतावत्कालं यावत् करिन्थनगरं न गतवान् एति सत्यमेतस्मिन् एश्वरं साक्षिणं कृत्वा मया स्वप्राणानां शपथः क्रियते।

XXIV वयं युष्माकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युष्माकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासे युष्माकं स्थिति र्भवति।

II

I अपरञ्च अहं पुनः शोकाय युष्मत्सन्निधिं न गमिष्यामीति मनसि निरयैषां।

II यस्माद् अहं यदि युष्मान् शोकयुक्तान् करोमि तर्हि मया यः शोकयुक्तीकृतस्तं विना केनापरेणाहं हर्षयिष्ये?

III मम यो हर्षः स युष्माकं सर्व्वेषां हर्ष अेवेति निश्चितं मया बोधिः; अतअेव यैरहं हर्षयितव्यस्तै र्मद्गुपस्थितिसमये यन्मम शोको न जायेत तदर्थमेव युष्मभ्यम् अेतादृशं पत्रं मया लिपितं।

IV वस्तुतस्तु बहुकलेशस्य मनःपीडायाश्च समयेऽहं बहुश्रुपातेन पत्रमेकं लिपितवान् युष्माकं शोकार्थं तन्नहि किन्तु युष्मासु मदीयप्रेमबाहुल्यस्य ज्ञापनार्थं।

V येनाहं शोकयुक्तीकृतस्तेन केवलमहं शोकयुक्तीकृतस्तन्नहि किन्त्वंशतो यूयं सर्व्वेऽपि यतोऽहमत्र कस्मिंश्चिद् दोषमारोपयितुं नेच्छामि।

VI बहुनां यत् तज्जर्जनं तेन जनेनालम्बि तत् तदर्थं प्रयुरं।

VII अतः स दुःखसागरे यत्र निमज्जति तदर्थं युष्माभिः स क्षन्तव्यः सान्त्वयितव्यश्च।

VIII एति हेतोः प्रर्थयेऽहं युष्माभिस्तस्मिन् दया क्रियतां।

IX यूयं सर्व्वकर्म्मणि ममादेशं गृह्णीथ न वेति परीक्षितुम् अहं युष्मान् प्रति लिपितवान्।

X यस्य यो दोषो युष्माभिः क्षम्यते तस्य स दोषो मयापि क्षम्यते यश्च दोषो मया क्षम्यते स युष्माकं कृते प्रीष्टस्य साक्षात् क्षम्यते।

XI शयतानः कल्पनास्माभिरज्ञाता नहि, अतो वयं यत् तेन न वञ्चयामहे तदर्थम् अस्माभिः सावधानै र्भवितव्यं।

XII अपरञ्च प्रीष्टस्य सुसंवाद्यदोषणार्थं मयि त्रोयानगरमागते प्रभोः कर्म्मणो य मदर्थं द्वारे मुक्ते।

XIII सत्यपि स्वप्नातुस्तीतस्याविद्यमानत्वात् मदीयात्मनः कापि शान्ति र् न भवूव, तस्माद् अहं तान् विसज्जर्जनं यायित्वा माकिदनियादेशं गन्तुं प्रस्थानम् अकरवं।

XIV य ईश्वरः सर्व्वदा प्रीष्टेनास्मान् जयिनः करोति सर्व्वत्र यास्माभिस्तदीयज्ञानस्य गन्धं प्रकाशयति स धन्यः।

XV यस्माद् ये त्राणं लप्स्यन्ते ये य विनाशं गमिष्यन्ति तान् प्रति वयम् ईश्वरेण प्रीष्टस्य सौगन्ध्यं भवामः।

XVI वयम् अकेषां मृत्यवे मृत्युगन्धा अपरेषाञ्च ज्वनाय ज्वनगन्धा भवामः, किन्त्वेतादृशकर्मसाधने कः समर्थोऽस्ति?

XVII अन्ये बहवो लोका यद्गद् ईश्वरस्य वाक्यं मृषाशिक्षया मिश्रयन्ति वयं तद्गतत्र मिश्रयन्तः सरलभावेनेश्वरस्य साक्षाद् ईश्वरस्यादेशात् प्रीष्टेन कथां भाषामहे।

III

I वयं किम् आत्मप्रशंसनं पुनरारम्भाभेदं? युष्मान् प्रति युष्मत्तो वा परेषां केषाञ्चिद् एवास्माकमपि किं प्रशंसापत्रेषु प्रयोजनम् आस्ते?

II यूयमेवास्माकं प्रशंसापत्रं तय्यास्माकम् अन्तःकरणेषु लिपितं सर्व्वमानवैश्च ज्ञेयं पठनीयञ्च।

III यतो ऽस्माभिः सेवितं प्रीष्टस्य पत्रं यूयपेव, तस्य न मस्या किन्त्वमरस्येश्वरस्यात्मना लिपितं पाषाणपत्रेषु तत्रहि किन्तु कव्यमयेषु हृत्पत्रेषु लिपितमिति सुस्पष्टं।

IV प्रीष्टेनेश्वरं प्रत्यस्माकम् ईदृशो दृढविश्वासो विद्यते;

V वयं निजगुणेन किमपि कल्पयितुं समर्था एति नहि किन्त्वीश्वरादस्माकं सामर्थ्यं ज्ञायते।

VI तेन वयं नूतननियमस्यार्थतो ऽक्षरसंस्थानस्य तत्रहि किन्त्वात्मन एव सेवनसामर्थ्यं प्राप्ताः। अक्षरसंस्थानं मृत्युजनकं किन्त्वात्मा ज्वनदायकः।

VII अक्षरैर्विलिपितपाषाणपत्रेषु या मृत्योः सेवा सा यदीदृक् तेजस्विनी ज्ञाता यत्तस्यायिरस्थायिनस्तेजसः कारणात् मूससो मुषम् एसायेलीयलोकैः संद्रष्टुं नाशक्यत,

VIII तर्ह्यात्मनः सेवा किं ततोऽपि बहुतेजस्विनी न भवेत्?

IX दृष्टजनिता सेवा यदि तेजोयुक्ता भवेत् तर्हि पुण्यजनिता सेवा ततोऽधिकं बहुतेजोयुक्ता भविष्यति।

X उभयोस्तुलनायां कृत्यायाम् अकस्यास्तेजो द्वितीयायाः प्रभरतरेण तेजसा हीनतेजो भवति।

XI यस्माद् यत् लोपनीयं तद् यदि तेजोयुक्तं भवेत् तर्हि यत् यिरस्थायि तद् बहुतरतेजोयुक्तमेव भविष्यति।

XII ईदृशीं प्रत्याशां लब्ध्वा वयं महतीं प्रगल्भतां प्रकाशयामः।

XIII एसायेलीयलोका यत् तस्य लोपनीयस्य तेजसः शेषं न विलोकयेयुस्तदर्थं मूसा यादृग् आवरणेन स्वमुषम् आच्छाद्यत् वयं तादृक् न कुर्मः।

XIV तेषां मनांसि कठिनीभूतानि यतस्तेषां पठनसमये स पुरातनो नियमस्तेनावरणेनाद्यापि प्रच्छन्नस्तिष्ठति।

XV तस्य न दूरीभवति यतः प्रीष्टेनैव तत् लुप्यते। मूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽद्यापि तेषां मनांसि तेनावरणेन प्रच्छाद्यन्ते।

XVI किन्तु प्रभुं प्रति मनसि परावृत्ते तद् आवरणं दूरीकारिष्यते।

XVII यः प्रभुः स एव स आत्मा यत्र य प्रभोरात्मा तत्रैव मुक्तिः।

XVIII वयञ्च सर्व्वेऽनास्थादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन्त आत्मस्वरूपेण प्रभुना रूपान्तरिकृता वर्द्धमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिमूर्तिं प्राप्नुमः।

IV

I અપરઞ્ચ વયં કરુણાભાજો ભૂત્વા યદ્ એતત્ પરિચારકપદમ્ અલભામહિ નાત્ર ક્લામ્યામઃ;

II કિન્તુ ત્રપાયુક્તાનિ પ્રચ્છન્નકર્માણિ વિહાય કુટિલતાચરણમકુર્વન્ત ઈશ્વરીયવાક્યં મિથ્યાવાક્યૈરમિશ્રયન્તઃ સત્યધર્મસ્ય પ્રકાશનેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સર્વમાનવાનાં સંવેદગોચરે સ્વાન્ પ્રશંસનીયાન્ દર્શયામઃ।

III અસ્માભિ ઘોષિતઃ સુસંવાદો યદિ પ્રચ્છન્નઃ; સ્યાત્ તર્હિ યે વિનંક્ષ્યન્તિ તેષામેવ દૃષ્ટિતઃ સ પ્રચ્છન્નઃ;

IV યત ઈશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિ ર્યઃ પ્રીષ્ટસ્તસ્ય તેજસઃ સુસંવાદસ્ય પ્રભા યત્ તાન્ ન દીપયેત્ તદર્થમ્ ઇહ લોકસ્ય દેવોડવિશ્વાસિનાં જ્ઞાનનયનમ્ અન્ધીકૃતવાન્ એતસ્યોદાહરણં તે ભવન્તિ।

V વયં સ્વાન્ ઘોષયામ ઇતિ નહિ કિન્તુ પ્રીષ્ટં યીશુ પ્રભુમેવાસ્માંશ્ચ યીશોઃ કૃતે યુષ્માકં પરિચારકાન્ ઘોષયામઃ।

VI ય ઈશ્વરો મધ્યેતિમિરં પ્રભાં દીપનાયાદિશત્ સ યીશુપ્રીષ્ટસ્યાસ્ય ઈશ્વરીયતેજસો જ્ઞાનપ્રભાયા ઉદયાર્થમ્ અસ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ દીપિતવાન્।

VII અપરં તદ્ ધનમ્ અસ્માભિ મૂળમયેષુ ભાજનેષુ ધાર્યતે યતઃ સાદ્ભૂતા શક્તિ નાસ્માકં કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવેતિ જ્ઞાતવ્યાં।

VIII વયં પદે પદે પીડયામહે કિન્તુ નાવસીદામઃ; વયં વ્યાકુલાઃ સન્તોડપિ નિરુપાયા ન ભવામઃ;

IX વયં પ્રદ્રાવ્યમાના અપિ ન ક્લામ્યામઃ; નિપાતિતા અપિ ન વિનશ્યામઃ।

X અસ્માકં શરીરે પ્રીષ્ટસ્ય જીવનં યત્ પ્રકાશેત તદર્થં તસ્મિન્ શરીરે યીશો મંરણમપિ ધાર્યામઃ।

XI યીશો જીવનં યદ્ અસ્માકં મર્ત્યદેહે પ્રકાશેત તદર્થં જીવન્તો વયં યીશોઃ કૃતે નિત્યં મૃત્યૌ સમર્પ્યામહે।

XII ઇત્યં વયં મૃત્યાકાન્તા યૂયઞ્ચ જીવનાકાન્તાઃ।

XIII વિશ્વાસકારણાદેવ સમભાષિ મયા વચઃ। ઇતિ યથા શાસ્ત્રે લિખિતં તથૈવાસ્માભિરપિ વિશ્વાસજનકમ્ આત્માનં પ્રાપ્ય વિશ્વાસઃ ક્રિયતે તસ્માચ્ચ વચાંસિ ભાષ્યન્તો।

XIV પ્રભુ યીશુ ચેનોત્થાપિતઃ સ યીશુનાસ્માનપ્યુત્થાપયિષ્યતિ યુષ્માભિઃ સાદ્ભૂ સ્વસમીપ ઉપસ્થાપયિષ્યતિ ય, વયમ્ એતત્ જ્ઞાનીમઃ।

XV અતએવ યુષ્માકં હિતાય સર્વમેવ ભવતિ તસ્માદ્ બહૂનાં પ્રચુરાન્ુગ્રહપ્રાપ્તે બહુલોકાનાં ધન્યવાદેનેશ્વરસ્ય મહિમા સમ્યક્ પ્રકાશિષ્યતો।

XVI તતો હેતો વયં ન ક્લામ્યામઃ કિન્તુ બાહ્યપુરુષો યદપિ ક્ષીયતે તથાપ્યાન્તરિકઃ પુરુષો દિને દિને નૂતનાયતો।

XVII ક્ષણમાત્રસ્થાયિ યદેતત્ લઘિષ્ઠં દુઃખં તદ્ અતિબાહુલ્યેનાસ્માકમ્ અનન્તકાલસ્થાયિ ગરિષ્ઠસુખં સાધયતિ,

XVIII યતો વયં પ્રત્યક્ષાન્ વિષયાન્ અનુદિશ્યાપ્રત્યક્ષાન્ ઉદિશામઃ। યતો હેતોઃ પ્રત્યક્ષવિષયાઃ ક્ષણમાત્રસ્થાયિનઃ કિન્ત્વપ્રત્યક્ષા અનન્તકાલસ્થાયિનઃ।

V

I અપરમ્ અસ્માકમ્ એતસ્મિન્ પાર્થિવે દૂષ્યરૂપે વેશમનિ જીર્ણે સતીશ્વરેણ નિર્મિતમ્ અકરકૃતમ્ અસ્માકમ્ અનન્તકાલસ્થાયિ વેશમૈકં સ્વર્ગે વિદ્યત ઇતિ વયં જ્ઞાનીમઃ।

II યતો હેતોરેતસ્મિન્ વેશ્મનિ તિષ્ઠન્તો વયં તં સ્વર્ગીયં વાસં પરિઘાતુમ્ આકાઙ્ક્ષ્યમાણા નિઃશ્વસામઃ।

III તથાપીદાનીમપિ વયં તેન ન નગ્નાઃ કિન્તુ પરિહિતવસના મન્યામહે।

IV એતસ્મિન્ દૂષ્યે તિષ્ઠન્તો વયં ક્લિશ્યમાના નિઃશ્વસામઃ, યતો વયં વાસં ત્યક્તુમ્ ઇચ્છામસ્તન્નહિ કિન્તુ તં દ્વિતીયં વાસં પરિઘાતુમ્ ઇચ્છામઃ, યતસ્તથા કૃતે જીવનેન મર્ત્યં ગ્રસિષ્યતે।

V એતદર્થં વયં યેન સૃષ્ટાઃ સ ઈશ્વર એવ સ ચાસ્મભ્યં સત્યઙ્કારસ્ય પણસ્વરૂપમ્ આત્માનં દત્તવાન્।

VI અતએવ વયં સર્વ્વદોત્સુકા ભવામઃ કિન્તુ શરીરે યાવદ્ અસ્માભિ ન્યુષ્યતે તાવત્ પ્રભુતો દૂરે પ્રોષ્યત ઇતિ જાનીમઃ,

VII યતો વયં દૃષ્ટિમાર્ગે ન ચરામઃ કિન્તુ વિશ્વાસમાર્ગે।

VIII અપરઞ્ચ શરીરાદ્ દૂરે પ્રવસ્તું પ્રભોઃ સન્નિઘૌ નિવસ્તુઞ્ચાકાઙ્ક્ષ્યમાણા ઉત્સુકા ભવામઃ।

IX તસ્માદેવ કારણાદ્ વયં તસ્ય સન્નિઘૌ નિવસન્તસ્તસ્માદ્ દૂરે પ્રવસન્તો વા તસ્મૈ રોચિતું યતામહે।

X યસ્માત્ શરીરાવસ્થાયામ્ એકૈકેન કૃતાનાં કર્મણાં શુભાશુભફલપ્રાપ્તયે સર્વ્વેસ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિચારાસનસમ્મુખ ઉપસ્થાતવ્યાં।

XI અતએવ પ્રભો ભયાનકત્વં વિજ્ઞાય વયં મનુજાન્ અનુનયામઃ કિન્તુએશ્વરસ્ય ગોચરે સપ્રકાશા ભવામઃ, યુષ્માકં સંવેદગોચરેડપિ સપ્રકાશા ભવામ ઇત્યાશંસામહે।

XII અનેન વયં યુષ્માકં સન્નિઘૌ પુનઃ સ્વાન્ પ્રશંસામ ઇતિ નહિ કિન્તુ યે મનો વિના મુખૈઃ શ્લાઘન્તે તેભ્યઃ પ્રત્યુત્તરદાનાય યૂયં યથાસ્માભિઃ શ્લાઘિતું શક્નુથ તાદૃશમ્ ઉપાયં યુષ્મભ્યં વિતરામઃ।

XIII યદિ વયં હતજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ ઈશ્વરાર્થકં યદિ ચ સજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ યુષ્મદર્થકં।

XIV વયં પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ્ના સમાકૃષ્યામહે યતઃ સર્વ્વેષાં વિનિમયેન યદેકો જનોડમ્રિયત તર્હિ તે સર્વ્વે મૃતા ઇત્યાસ્માભિ ભુઙ્ઘ્યતે।

XV અપરઞ્ચ યે જીવન્તિ તે યત્ સ્વાર્થં ન જીવન્તિ કિન્તુ તેષાં કૃતે યો જનો મૃતઃ પુનરુત્થાપિતશ્ચ તમુદ્દિશ્ય યત્ જીવન્તિ તદર્થમેવ સ સર્વ્વેષાં કૃતે મૃતવાન્।

XVI અતો હેતોરિતઃ પરં કોડપ્યસ્માભિ જાતિતો ન પ્રતિજ્ઞાતવ્યઃ। યદપિ પૂર્વ્વં પ્રીષ્ટો જાતિતોડસ્માભિઃ પ્રતિજ્ઞાતસ્તથાપીદાનીં જાતિતઃ પુનર્ન પ્રતિજ્ઞાયતે।

XVII કેનચિત્ પ્રીષ્ટ આશ્રિતે નૂતના સૃષ્ટિ ભવતિ પુરાતનાનિ લુપ્સ્યન્તે પશ્ય નિખિલાનિ નવીનાનિ ભવન્તિ।

XVIII સર્વ્વઞ્ચેતદ્ ઈશ્વરસ્ય કર્મ યતો યીશુપ્રીષ્ટેન સ એવાસ્માન્ સ્વેન સાદ્ધ્વં સંહિતવાન્ સન્ધાનસમ્બન્ધીયાં પરિચર્યામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ।

XIX યતઃ ઈશ્વરઃ પ્રીષ્ટમ્ અધિષ્ઠાય જગતો જનાનામ્ આગાંસિ તેષામ્ ઋણમિવ ન ગણયન્ સ્વેન સાદ્ધ્વં તાન્ સંહિતવાન્ સન્ધિવાર્તામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ।

XX અતો વયં પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન દૌત્યં કર્મ સમ્પાદ્યામહે, ઈશ્વરશ્ચાસ્માભિ યુષ્માન્ યાયાચ્યતે તતઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે યૂયમીશ્વરેણ સન્ધતા।

XXI યતો વયં તેન યદ્ ઈશ્વરીયપુણ્યં ભવામસ્તદર્થં પાપેન સહ યસ્ય જ્ઞાતેયં નાસીત્ સ એવ તેનાસ્માકં વિનિમયેન પાપઃ કૃતઃ।

VI

- I तस्य सहाया वयं युष्मान् प्रार्थयामहे, ईश्वरस्यानुग्रहो युष्माभि वृथा न गृह्यतां।
 II तेनोक्तमेतत्, संश्रोष्यामि शुभे काले त्वदीयां प्रार्थनाम् अहं। उपकारं करिष्यामि
 परित्राणदिने तवा पश्यतायं शुभकालः पश्यतेहं त्राणदिनं।
 III अस्माकं परियथ्यां यन्निष्कलङ्का भवेत् तदर्थं वयं कुत्रापि विघ्नं न जनयामः,
 IV किन्तु प्रयुरसङ्घिष्णुता क्लेशो दैन्यं विपत् ताडना काराबन्धनं निवासहीनत्वं
 परिश्रमो जगारणाम् उपवसनं
 V निर्मलत्वं ज्ञानं मृदुशीलता छितैषिता
 VI पवित्र आत्मा निष्कपटं प्रेम सत्यालाप ईश्वरीयशक्ति
 VII दक्षिणवामाभ्यां कराभ्यां धर्मास्त्रधारणं
 VIII मानापमानयोरप्यातिसुष्यात्यो भागित्वम् अतैः सर्वैरीश्वरस्य प्रशंस्यान्
 परियारकान् स्वान् प्रकाशयामः।
 IX भ्रमकसमा वयं सत्यवादिनो भवामः, अपरिचितसमा वयं सुपरिचिता भवामः,
 मृतकल्पा वयं श्रुवामः, दण्ड्यमाना वयं न हन्यामहे,
 X शोकयुक्ताश्च वयं सदानन्दामः, दरिद्रा वयं बहून् धनिनः कुर्मः, अकिञ्चनाश्च वयं
 सर्व्व धारयामः।
 XI हे करिन्धिनः, युष्माकं प्रति ममास्यं मुक्तं ममान्तःकरणाञ्च विकसितां
 XII यूयं ममान्तरे न सङ्कोचिताः किञ्च यूयमेव सङ्कोचितयित्ताः।
 XIII किन्तु मह्यं न्याय्यङ्गलदानार्थं युष्माभिरपि विकसितै र्भवितव्यम् एत्यहं
 निजबालकानिव युष्मान् वदामि।
 XIV अपरम् अप्रत्ययिभिः सार्द्धं यूयम् अक्युगे बद्धा मा भूत, यस्माद् धर्माधर्मयोः
 कः सम्बन्धोऽस्ति? तिभिरेण सार्द्धं प्रभाया वा का तुलनास्ति?
 XV बिलीयालदेवेन साकं प्रीष्टस्य वा का सन्धिः? अविश्वासिना सार्द्धं वा
 विश्वासिलोकस्यांशः कः?
 XVI ईश्वरस्य मन्दिरेण सह वा देवप्रतिमानां का तुलना? अमरस्येश्वरस्य मन्दिरे
 यूयमेवा ईश्वरेण तद्भुक्तं यथा, तेषां मध्येऽहं स्वावासं निधास्यामि तेषां मध्ये य
 यातायातं कुर्वन् तेषाम् ईश्वरो भविष्यामि ते य मल्लोका भविष्यन्ति।
 XVII अतो हेतोः परमेश्वरः कथयति यूयं तेषां मध्याद् बहिर्भूय पृथग् भवत,
 किमध्यमेध्यं न स्पृशत; तेनाहं युष्मान् ग्राहीष्यामि,
 XVIII युष्माकं पिता भविष्यामि य, यूयञ्च मम कन्यापुत्रा भविष्यथेति सर्व्वशक्तिमता
 परमेश्वरेणोक्तां।

VII

- I अतमेव हे प्रियतमाः, अंतादृशीः प्रतिज्ञाः प्राप्तैरस्माभिः शरीरात्मनोः
 सर्व्वमालिन्यम् अपमृज्येश्वरस्य भक्त्या पवित्रायारः साध्यतां।
 II यूयम् अस्मान् गृहीता अस्माभिः कस्याप्यन्यायो न कृतः कोऽपि न वञ्चितः।
 III युष्मान् द्रोषिणः कर्त्तमहं वाक्यमेतद् वदामीति नहि युष्माभिः सह श्रुवनाय
 मरणाय वा वयं युष्मान् स्वान्तःकरणै र्धारयाम एति पूर्व्व मयोक्तां।
 IV युष्मान् प्रति मम महेत्साहो ज्ञायते युष्मान् अद्यहं बहु श्लाघे य तेन
 सर्व्वक्लेशसमयेऽहं सान्त्वनया पूणो हर्षेण प्रकुलितश्च भवामि।

V અસ્માસુ માકિદનિયાદેશમ્ આગતેષ્વસ્માકં શરીરસ્ય કાયિદપિ શાન્તિ નાભિવત્ કિન્તુ સર્વ્વતો બહિ વિરોધેનાન્તશ્ચ ભીત્યા વયમ્ અપીડ્યામહિ

VI કિન્તુ નમ્રાણાં સાન્ત્વયિતા ય ઈશ્વરઃ સ તીતસ્યાગમનેનાસ્માન્ અસાન્ત્વયત્

VII કેવલં તસ્યાગમનેન તન્નહિ કિન્તુ યુષ્મત્તો જાતયા તસ્ય સાન્ત્વનયાપિ, યતોડસ્માસુ યુષ્માકં હાર્દવિલાપાસક્તત્વેષ્વસ્માકં સમીપે વર્ણિતેષુ મમ મહાનન્દો જાતઃ।

VIII અહં પત્રેણ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કૃતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ અન્વતપ્યે કિન્ત્વધુના નાનુતપ્યો તેન પત્રેણ યૂયં ક્ષણમાત્રં શોકયુક્તીભૂતા ઇતિ મયા દૃશ્યતો

IX ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માકં શોકેનાહં હૃષ્યામિ તન્નહિ કિન્તુ મનઃપરિવર્તનાય યુષ્માકં શોકોડભવદ્ ઇત્યનેન હૃષ્યામિ યતોડસ્મત્તો યુષ્માકં કાપિ હાનિ ર્યન્ન ભવેત્ તદર્થ યુષ્માકમ્ ઈશ્વરીયઃ શોકો જાતઃ।

X સ ઈશ્વરીયઃ શોકઃ પરિત્રાણજનકં નિરનુતાપં મનઃપરિવર્તનં સાધયતિ કિન્તુ સાંસારિકઃ શોકો મૃત્યું સાધયતિ।

XI પશ્યત તેનેશ્વરીયેણ શોકેન યુષ્માકં કિં ન સાધિતં? યત્નો દોષપ્રક્ષાલનમ્ અસન્તુષ્ટત્વં હાર્દમ્ આસક્તત્વં ફલદાનઞ્ચૈતાનિ સર્વ્વાણિ। તસ્મિન્ કર્મ્મણિ યૂયં નિર્મલા ઇતિ પ્રમાણં સર્વ્વેણ પ્રકારેણ યુષ્માભિ દંતં।

XII યેનાપરાહ્લં તસ્ય કૃતે કિંવા યસ્યાપરાહ્લં તસ્ય કૃતે મયા પત્રમ્ અલેખિ તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માનધ્યસ્માકં યત્નો યદ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્સમીપે પ્રકાશેત તદર્થમેવા

XIII ઉક્તકારણાદ્ વયં સાન્ત્વનાં પ્રાપ્તાઃ; તાન્ચ સાન્ત્વનાં વિનાવરો મહાહ્વાદસ્તીતસ્યાહ્વાદાદસ્માભિ લ્બ્ધઃ; યતસ્તસ્યાત્મા સર્વ્વે યુષ્માભિસ્તૃપ્તઃ।

XIV પૂર્વ્વ તસ્ય સમીપેડહં યુષ્માભિર્યદ્ અશ્લાઘે તેન નાલજ્જે કિન્તુ વયં યદ્દદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ સત્યભાવેન સકલમ્ અભાષામહિ તદ્દત્ તીતસ્ય સમીપેડસ્માકં શ્લાઘનમપિ સત્યં જાતં।

XV યૂયં કીદ્દુઃ તસ્યાજ્ઞા અપાલયત ભયકમ્પાભ્યાં તં ગૃહીતવન્તશ્ચૈતસ્ય સ્મરણાદ્ યુષ્માસુ તસ્ય સ્નેહો બાહુલ્યેન વર્તતો

XVI યુષ્માસ્વહં સર્વ્વમાશંસે, ઇત્યસ્મિન્ મમાહ્વાદો જાયતો

VIII

I હે ભ્રાતરઃ, માકિદનિયાદેશસ્થાસુ સમિતિષુ પ્રકાશિતો ય ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્તમહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ।

II વસ્તુતો બહુકલેશપરીક્ષાસમયે તેષાં મહાનન્દોડતીવદીનતા ય વદાન્યતાયાઃ પ્રચુરફલમ્ અફલયતાં।

III તે સ્વેચ્છયા યથાશક્તિ કિન્ત્વશક્તિ દાન ઉદ્યુક્તા અભવન્ ઇતિ મયા પ્રમાણીક્રિયતો

IV વયન્ચ યત્ પવિત્રલોકેભ્યસ્તેષાં દાનમ્ ઉપકારાર્થકમ્ અંશનન્ચ ગૃહ્ણામસ્તદ્ બહુનુનયેનાસ્માન્ પ્રાર્થિતવન્તઃ।

V વયં યાદૃક્ પ્રત્યૈક્ષામહિ તાદૃગ્ અકૃત્વા તેડગ્રે પ્રભવે તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્યેચ્છયાસ્મભ્યમપિ સ્વાન્ ન્યવેદ્યન્।

VI અતો હેતોસ્ત્વં યથારબ્ધવાન્ તથૈવ કરિન્થિનાં મધ્યેડપિ તદ્ દાનગ્રહણં સાધયેતિ યુષ્માન્ અધિ વયં તીતં પ્રાર્થયામહિ।

VII અતો વિશ્વાસો વાકપટુતા જ્ઞાનં સર્વ્વોત્સાહો ડસ્માસુ પ્રેમ ચૈતૈર્ ગુણૈર્ યૂયં યથાપરાન્ અતિશેઘ્વે તથૈવૈતેન ગુણોનાપ્યતિશેઘ્વાં

VIII એતદ્ અહમ્ આજ્ઞયા કથયામીતિ નહિ કિન્ત્વન્યેષામ્ ઉત્સાહકારણાદ્ યુષ્માકમપિ પ્રેમ્નઃ સારલ્યં પરીક્ષિતુમિચ્છતા મયૈતત્ કથ્યતે

IX યુચ્ચન્નાસ્મત્પ્રભો ર્યોશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહં જાનીથ યતસ્તસ્ય નિર્ધનત્વેન યૂયં યદ્ ધનિનો ભવથ તદર્થં સ ધની સત્રપિ યુષ્મત્કૃતે નિર્ધનોડભવત્

X એતસ્મિન્ અહં યુષ્માન્ સ્વવિચારં જ્ઞાપયામિ ગતં સંવત્સરમ્ આરભ્ય યૂયં કેવલં કર્મ કર્તૃ તન્નહિ કિન્ત્વિચ્છુકતાં પ્રકાશયિતુમપ્યુપાક્રાભ્યધ્વં તતો હેતો યુષ્મત્કૃતે મમ મન્ત્રણા ભદ્રા

XI અતો ડધુના તત્કર્મસાધનં યુષ્માભિઃ ક્રિયતાં તેન યદ્દદ્ ઇચ્છુકતાયામ્ ઉત્સાહસ્તદ્દદ્ એકૈકસ્ય સમ્પદનુસારેણ કર્મસાધનમ્ અપિ જનિષ્યતે

XII યસ્મિન્ ઇચ્છુકતા વિદ્યેતે તેન યન્ન ધાર્યતે તસ્માત્ સોડનુગૃહ્યત ઇતિ નહિ કિન્તુ યદ્ ધાર્યતે તસ્માદેવા

XIII યત ઇતરેષાં વિરામેણ યુષ્માકઞ્ચ ક્લેશેન ભવિતવ્યં તન્નહિ કિન્તુ સમતયૈવા

XIV વર્તમાનસમયે યુષ્માકં ધનાધિક્યેન તેષાં ધનન્યૂનતા પૂરયિતવ્યા તસ્માત્ તેષામપ્યાધિક્યેન યુષ્માકં ન્યૂનતા પૂરયિષ્યતે તેન સમતા જનિષ્યતે

XV તદેવ શાસ્ત્રેડપિ લિખિતમ્ આસ્તે યથા, યેનાધિકં સંગૃહીતં તસ્યાધિકં નાભવત્ યેન ચાલ્પં સંગૃહીતં તસ્યાલ્પં નાભવત્

XVI યુષ્માકં હિતાય તીતસ્ય મનસિ ય ઈશ્વર ઇમમ્ ઉદ્યોગં જનિતવાન્ સ ધન્યો ભવતુ

XVII તીતોડસ્માકં પ્રાર્થનાં ગૃહીતવાન્ કિન્તુ સ્વયમ્ ઉદ્યુક્તઃ સન્ સ્વેચ્છયા યુષ્મત્સમીપં ગતવાન્

XVIII તેન સહ યોડપર એકો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સુસંવાદાત્ તસ્ય સુખ્યાત્યા સર્વાઃ સમિતયો વ્યાપ્તાઃ

XIX પ્રભો ગૌરવાય યુષ્માકમ્ ઇચ્છુકતાયૈ ય સ સમિતિભિરેતસ્યૈ દાનસેવાયૈ અસ્માકં સક્ષિત્વે ન્યયોજ્યતા

XX યતો યા મહોપાયનસેવાસ્માભિ વિધીયતે તામધિ વયં યત્ કેનાપિ ન નિન્દ્યામહે તદર્થં યતામહે

XXI યતઃ કેવલં પ્રભોઃ સાક્ષાત્ તન્નહિ કિન્તુ માનવાનામપિ સાક્ષાત્ સદાચારં કર્તુમ્ આલોચામહે

XXII તાભ્યાં સહાપર એકો યો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સોડસ્માભિ ઝંડુવિષયેષુ બહવારાન્ પરીક્ષિત ઉદ્યોગીવ પ્રકાશિતશ્ચ કિન્ત્વધુના યુષ્માસુ દૃઢવિશ્વાસાત્ તસ્યોત્સાહો બહુ વવૃધે

XXIII યદિ કશ્ચિત્ તીતસ્ય તત્ત્વં જિજ્ઞાસતે તર્હિ સ મમ સહભાગી યુષ્મન્મધ્યે સહકારી ય, અપરયો ભ્રાત્રોસ્તત્ત્વં વા યદિ જિજ્ઞાસતે તર્હિ તૌ સમિતીનાં દૂતૌ પ્રીષ્ટસ્ય પ્રતિબિમ્બૌ ચેતિ તેન જ્ઞાયાતાં

XXIV અતો હેતોઃ સમિતીનાં સમક્ષં યુષ્મત્પ્રેમ્નોડસ્માકં શ્વાધાયાશ્ચ પ્રામાણ્યં તાન્ પ્રતિ યુષ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યં

IX

I પવિત્રલોકાનામ્ ઉપકારાર્થકસેવામધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં

II યત આખાયાદેશસ્થા લોકા ગતવર્ષમ્ આરભ્ય તત્કાર્યં ઉદ્યતાઃ સન્તીતિ વાક્યેનાહં માકિદનીયલોકાનાં સમીપે યુષ્માકં યામ્ ઇચ્છુકતામધિ શ્વાધે તામ્ અવગતોડસ્મિ યુષ્માકં તસ્માદ્ ઉત્સાહાચ્યાપરેષાં બહુનામ્ ઉદ્યોગો જાતઃ

III કિઞ્ચૈતસ્મિન્ યુષ્માન્ અધ્યસ્માકં શ્વાઘા યદ્ અતથ્યા ન ભવેત્ યૂયઞ્ચ મમ વાક્યાનુસારાદ્ યદ્ ઉઘતાસ્તિષ્ઠેત તદર્થમેવ તે ભ્રાતરો મયા પ્રેષિતાઃ।

IV યસ્માત્ મયા સાર્દ્ધં કૈશ્ચિત્ માકિદનીયભ્રાતૃભિરાગત્ય યૂયમનુઘતા ઇતિ યદ્દિ દૃશ્યતે તર્હિ તસ્માદ્ દૃઢવિશ્વાસાદ્ યુષ્માકં લજ્જજા જનિષ્યત ઇત્યસ્માભિર્ન વક્તવ્યં કિન્ત્વસ્માકમેવ લજ્જજા જનિષ્યતે।

V અતઃ પ્રાક્ પ્રતિજ્ઞાતં યુષ્માકં દાનં યત્ સઞ્ચિતં ભવેત્ તચ્ચ યદ્ ગ્રાહકતાયાઃ ફલમ્ અભૂત્વા દાનશીલતાયા એવ ફલં ભવેત્ તદર્થં મમાગ્રે ગમનાય તત્સઞ્ચયનાય ચ તાન્ ભ્રાતૃન્ આદેષ્ટુમહં પ્રયોજનમ્ અમન્યે।

VI અપરમપિ વ્યાહરામિ કેનચિત્ ક્ષુદ્રભાવેન બીજેષૂપ્તેષુ સ્વલ્પાનિ શસ્યાનિ કર્તિષ્યન્તે, કિઞ્ચ કેનચિદ્ બહુદભવેન બીજેષૂપ્તેષુ બહૂનિ શસ્યાનિ કર્તિષ્યન્તે।

VII એકેકેન સ્વમનસિ યથા નિશ્ચીયતે તથૈવ દીયતાં કેનાપિ કાતરેણ ભીતેન વા ન દીયતાં યત ઈશ્વરો હૃષ્માનસે દાતરિ પ્રીયતે।

VIII અપરમ્ ઈશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ સર્વવિધં બહુપ્રદં પ્રસાદં પ્રકાશયિતુમ્ અર્હતિ તેન યૂયં સર્વવિષયે યથેષ્ટં પ્રાપ્ય સર્વેણ સત્કર્મણા બહુફલવન્તો ભવિષ્યથા।

IX એતસ્મિન્ લિખિતમાસ્તે, યથા, વ્યયતે સ જનો રાયં દુર્ગતેભ્યો દદાતિ ચા નિત્યસ્થાયી ચ તદ્ધર્મઃ।

X બીજં ભેજનીયમ્ અન્નઞ્ચ વપ્ત્રે યેન વિશ્રાણ્યતે સ યુષ્મભ્યમ્ અપિ બીજં વિશ્રાણ્ય બહુલીકરિષ્યતિ યુષ્માકં ધર્મફલોભિર્વર્દ્ધયિષ્યતિ ચા।

XI તેન સર્વવિષયે સઘનીભૂતૈ યુષ્માભિઃ સર્વવિષયે દાનશીલતાયાં પ્રકાશિતાયામ્ અસ્માભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદઃ સાધયિષ્યતે।

XII એતયોપકારસેવયા પવિત્રલોકાનામ્ અર્થાભાવસ્ય પ્રતીકારો જાયત ઇતિ કેવલં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ બાહુલ્યેનોત્પાદ્યતે।

XIII યત એતસ્માદ્ ઉપકારકરણાદ્ યુષ્માકં પરીક્ષિતત્વં બુદ્ધ્વા બહુભિઃ ખ્રીષ્ટસુસંવાદાઙ્ગીકરણે યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વાત્ તદ્ભાગિત્વે ચ તાન્ અપરાંશ્ચ પ્રતિ યુષ્માકં દાતૃત્વાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદઃ કારિષ્યતે,

XIV યુષ્મદર્થં પ્રાર્થનાં કૃત્વા ચ યુષ્માસ્વીશ્વરસ્ય ગરિષ્ઠાનુગ્રહાદ્ યુષ્માસુ તૈઃ પ્રેમ કારિષ્યતે।

XV અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાનિર્વચનીયદાનાત્ સ ધન્યો ભૂયાત્।

X

I યુષ્મત્પ્રત્યક્ષે નમ્રઃ કિન્તુ પરોક્ષે પ્રગલ્ભઃ પૌલોડહં ખ્રીષ્ટસ્ય ક્ષાન્ત્યા વિનીત્યા ચ યુષ્માન્ પ્રાર્થયે।

II મમ પ્રાર્થનીયમિદં વયં ચૈઃ શારીરિકાયારિણો મન્યામહે તાન્ પ્રતિ યાં પ્રગલ્ભતાં પ્રકાશયિતું નિશ્ચિનોમિ સા પ્રગલ્ભતા સમાગતેન મયાચરિતવ્યા ન ભવતુ।

III યતઃ શરીરે ચરન્તોડપિ વયં શારીરિકં યુદ્ધં ન કુર્મઃ।

IV અસ્માકં યુદ્ધાસ્ત્રાણિ ચ ન શારીરિકાનિ કિન્ત્વીશ્વરેણ દુર્ગભઞ્જનાય પ્રબલોભિર્ન ભવન્તિ,

V તૈશ્ચ વયં વિતર્કાન્ ઈશ્વરીયતત્ત્વજ્ઞાનસ્ય પ્રતિબન્ધિકાં સર્વાં ચિત્તસમુન્નતિઞ્ચ નિપાતયામઃ સર્વસફૂલ્પઞ્ચ બન્દિનં કૃત્વા ખ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણં કુર્મઃ,

VI યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વે સિદ્ધે સતિ સર્વસ્યાજ્ઞાલક્ષ્મણસ્ય પ્રતીકારં કર્તુમ્ ઉઘતા આસ્મહે ચા।

VII यद् दृष्टिगोचरं तद् युष्माभिर् दृश्यतां अहं प्रीष्टस्य लोकं एतत् स्वमनसि येन विज्ञायते स यथा प्रीष्टस्य भवति वयम् अपि तथा प्रीष्टस्य भवाम एतत् पुनर्विविच्य तेन बुध्यतां

VIII युष्माकं निपाताय तन्नहि किन्तु निष्ठायाै प्रभुना दत्तं यदस्माकं सामर्थ्यं तेन यद्यपि किञ्चिद् अधिकं श्लाघे तथापि तस्मान्न त्रिष्ये

IX अहं पत्रैर् युष्मान् त्रासयामि युष्माभिरेतन्न मन्यतां

X तस्य पत्राणि गुरुतराणि प्रबलानि य भवन्ति किन्तु तस्य शारीरसाक्षात्कारो दुर्बल आलापश्च तुच्छनीय एतत् किञ्चिद् उच्यते

XI किन्तु परोक्षे पत्रैर् भाषमाणं वयं यादृशाः प्रकाशामहे प्रत्यक्षे कर्म कुर्वन्तोऽपि तादृशा एव प्रकाशिष्यामहे तत् तादृशेन वायालेन ज्ञायतां

XII स्वप्रशंसकानां केषाञ्चिन्मध्ये स्वान् गणयितुं तैः स्वान् उपमातुं वा वयं प्रगल्भा न भवामः, यतस्ते स्वपरिमाणेन स्वान् परिमिते स्वैश्च स्वान् उपमिते तस्मात् निर्वोधा भवन्ति यः

XIII वयम् अपरिमितेन न श्लाघिष्यामहे किन्तु विश्वेण स्वस्वैश्च युष्मद्देशगामि यत् परिमाणम् अस्मदर्थं निरूपितं तेनैव श्लाघिष्यामहे

XIV युष्माकं देशोऽस्माभिरगन्तव्यस्तस्माद् वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घामहे तन्नहि यतः प्रीष्टस्य सुसंवादेनापरेषां प्राग् वयमेव युष्मान् प्राप्तवन्तः

XV वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घ्य परक्षेत्रेण श्लाघामहे तन्नहि, किञ्च युष्माकं विश्वासे वृद्धिं गते युष्मद्देशोऽस्माकं सीमा युष्माभिर्दीर्घं विस्तारयिष्यते,

XVI तेन वयं युष्माकं पश्चिमदिक्स्थेषु स्थानेषु सुसंवादे घोषयिष्यामः, एतत् परोक्षीमायां परेण यत् परिष्कृतं तेन न श्लाघिष्यामहे

XVII यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स हि

XVIII स्वेन यः प्रशंस्यते स परीक्षितो नहि किन्तु प्रभुना यः प्रशंस्यते स एव परीक्षितः

XI

I यूयं ममाज्ञानतां क्षणं यावत् सोढुम् अर्हथ, अतः सा युष्माभिः सह्यतां

II ईश्वरे ममासक्तत्वाद् अहं युष्मानधि तपे यस्मात् सतीं कन्यामिव युष्मान् अकस्मिन् वरेऽर्थतः प्रीष्टे समर्पयितुम् अहं वागदानम् अकार्षीं

III किन्तु सर्पोण स्वप्नतया यद्दृष्ट्वा वञ्चयाञ्चके तद्दत् प्रीष्टं प्रति सतीत्वाद् युष्माकं लंशः सम्भविष्यतीति विभेमि

IV अस्माभिरनाप्यापितोऽपरः कश्चिद् यीशु र्थि केनयिद् आगन्तुकं नाप्याप्यते युष्माभिः प्रागलब्ध आत्मा वा यद्दि लभ्यते प्रागगृहीतः सुसंवादे वा यद्दि गृह्यते तर्हि मन्ये यूयं सम्यक् सहिष्यध्वे

V किन्तु मुष्येभ्यः प्रेरितेभ्योऽहं केनयित् प्रकारेण न्यूनो नास्मीति बुध्ये

VI मम वाक्पटुताया न्यूनत्वे सत्यपि ज्ञानस्य न्यूनत्वं नास्ति किन्तु सर्वविषये वयं युष्मद्गोचरे प्रकाशामहे

VII युष्माकम् उन्नत्यै मया नम्रतां स्वीकृत्येश्वरस्य सुसंवादे विना वेतनं युष्माकं मध्ये यद् अघोष्यते तेन मया किं पापम् अकारि?

VIII युष्माकं सेवनायाहम् अन्यसमितिल्यो भूति गृह्णन् धनमपहृतवान्,

IX યદા ચ યુષ્મન્મધ્યેડવડર્ત્તે તદા મમાર્થાભાવે જાતે યુષ્માકં કોડપિ મયા ન પીડિતઃ; યતો મમ સોડર્થાભાવો માકિદનિયાદેશાદ્ આગતૈ ભ્રાતૃભિ ન્યવાચ્યત, ઇત્યમહં ક્ષાપિ વિષયે યથા યુષ્માસુ ભારો ન ભવામિ તથા મયાત્મરક્ષા કૃતા કર્તવ્યા ચા

X ખ્રીષ્ટસ્ય સત્યતા યદિ મયિ તિષ્ઠતિ તર્હિ મમૈષા શ્લાઘા નિખિલાખાયાદેશે કેનાપિ ન રોત્સ્યતો

XI એતસ્ય કારણં કિં? યુષ્માસુ મમ પ્રેમ નાસ્ત્યેતત્ કિં તત્કારણં? તદ્ ઈશ્વરો વેત્તિ

XII યે છિદ્રમન્વિષ્યન્તિ તે યત્ કિમપિ છિદ્રં ન લભન્તે તદર્થમેવ તત્ કર્મ્મ મયા ક્રિયતે કારિષ્યતે ચ તસ્માત્ તે યેન શ્લાઘન્તે તેનાસ્માકં સમાના ભવિષ્યન્તિ

XIII તાદૃશા ભાક્તપ્રેરિતાઃ પ્રવચ્ચકાઃ કારવો ભૂત્વા ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતાનાં વેશં ધારયન્તિ

XIV તચ્ચાશ્ચર્ય્યં નહિ; યતઃ સ્વયં શયતાનપિ તેજસ્વિદૂતસ્ય વેશં ધારયતિ,

XV તતસ્તસ્ય પરિચારકા અપિ ધર્મપરિચારકાણાં વેશં ધારયન્તીત્યદ્ભૂતં નહિ; કિન્તુ તેષાં કર્મ્માણિ યાદૃશાનિ ફલાન્યપિ તાદૃશાનિ ભવિષ્યન્તિ

XVI અહં પુન વર્દામિ કોડપિ માં નિબ્બોધં ન મન્યતાં કિંચ યદ્યપિ નિબ્બોધો ભવેયં તથાપિ યૂયં નિબ્બોધમિવ મામનુગૃહ્ય ક્ષણૈકં યાવત્ મમાત્મશ્લાઘામ્ અનુજાનીતા

XVII એતસ્યાઃ શ્લાઘાયા નિમિત્તં મયા યત્ કથિતવ્યં તત્ પ્રભુનાદિષ્ટેનેવ કથ્યતે તન્નહિ કિન્તુ નિબ્બોધેનેવા

XVIII અપરે બહવઃ શારીરિકશ્લાઘાં કુર્વ્યતે તસ્માદ્ અહમપિ શ્લાઘિષ્યો

XIX બુદ્ધિમન્તો યૂયં સુખેન નિબ્બોધાનામ્ આચારં સહધ્વો

XX કોડપિ યદિ યુષ્માન્ દાસાન્ કરોતિ યદિ વા યુષ્માકં સર્વસ્વં ગ્રસતિ યદિ વા યુષ્માન્ હરતિ યદિ વાત્માભિમાની ભવતિ યદિ વા યુષ્માકં કપોલમ્ આહન્તિ તર્હિ તદપિ યૂયં સહધ્વો

XXI દૌર્બ્બલ્યાદ્ યુષ્માભિરવમાનિતા ઇવ વયં ભાષામહે, કિન્ત્વપરસ્ય કસ્યચિદ્ યેન પ્રગલ્ભતા જાયતે તેન મમાપિ પ્રગલ્ભતા જાયત ઇતિ નિબ્બોધેનેવ મયા વક્તવ્યં

XXII તે કિમ્ ઇબ્રિલોકાઃ? અહમપીબ્રી તે કિમ્ ઇસ્રાયેલીયાઃ? અહમપીસ્રાયેલીયાઃ તે કિમ્ ઇબ્રાહીમો વંશાઃ? અહમપીબ્રાહીમો વંશાઃ

XXIII તે કિં ખ્રીષ્ટસ્ય પરિચારકાઃ? અહં તેભ્યોડપિ તસ્ય મહાપરિચારકઃ; કિન્તુ નિબ્બોધ ઇવ ભાષે, તેભ્યોડપ્યહં બહુપરિશ્રમે બહુપ્રહારે બહુવારં કારાયાં બહુવારં પ્રાણનાશસંશયે ચ પતિતવાન્

XXIV ચિદ્દુદીયૈરહં પચ્ચકૃત્વ ઊનયત્વારિંશતપ્રહારૈરાહતસ્ત્રિવેત્રાઘાતમ્ એકકૃત્વઃ પ્રસ્તરાઘાતઞ્ચ પ્રપ્તવાન્

XXV વારત્રયં પોતભજ્જનેન ક્લિષ્ટોડહમ્ અગાધસલિલે દિનમેકં રાત્રિમેકાઞ્ચ યાપિતવાન્

XXVI બહુવારં યાત્રાભિ નદીનાં સફ્ફટૈ દૈસ્યૂનાં સફ્ફટૈઃ સ્વજાતીયાનાં સફ્ફટૈ ભિન્નજાતીયાનાં સફ્ફટૈ નગરસ્ય સફ્ફટૈ મરુભૂમેઃ સફ્ફટૈ સાગરસ્ય સફ્ફટૈ ભાક્તભ્રાતૃણાં સફ્ફટૈશ્ચ

XXVII પરિશ્રમકલેશાભ્યાં વારં વારં જાગરણેન ક્ષુધાતૃષ્ણાભ્યાં બહુવારં નિરાહારેણ શીતનગ્નતાભ્યાઞ્ચાહં કાલં યાપિતવાન્

XXVIII તાદૃશં નૈમિત્તિકં દુઃખં વિનાહં પ્રતિદિનમ્ આકુલો ભવામિ સર્વ્વાસાં સમિતીનાં ચિન્તા ચ મયિ વર્ત્તતો

XXIX યેનાહં ન દુર્બ્બલીભવામિ તાદૃશં દૌર્બ્બલ્યં કઃ પાપ્નોતિ?

XXX યદિ મયા શ્લાઘિતવ્યં તર્હિ સ્વદુર્બ્બલતામધિ શ્લાઘિષ્યો

XXXI મયા મૃષાવાક્યં ન કથ્યત ઇતિ નિત્યં પ્રશંસનીયોડસ્માકં પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો જાનાતિ

XXXII દમ્ભેષકનગરેડરિતારાજસ્ય કાર્યાધ્યક્ષો માં ધર્તુમ્ ઇચ્છન્ યદા સૈન્યૈસ્તદ્ દમ્ભેષકનગરમ્ અરક્ષયત્

XXXIII તદાહં લોકૈઃ પિટકમધ્યે પ્રાચીરગવાક્ષેણાવરોહિતસ્તસ્ય કરાત્ ત્રાણં પ્રાપ્તં

XII

I આત્મશ્લાઘા મમાનુપયુક્તા કિન્ત્વહં પ્રભો દર્શનાદેશાનામ્ આખ્યાનં કથયિતું પ્રવર્તો

II ઇતશ્ચતુર્દશવત્સરેભ્યઃ પૂર્વં મયા પરિચિત એકો જનસ્તૃતીયં સ્વર્ગમનીયત, સ સશરીરેણ નિઃશરીરેણ વા તત્ સ્થાનમનીયત તદહં ન જાનામિ કિન્ત્વીશ્વરો જાનાતિ

III સ માનવઃ સ્વર્ગં નીતઃ સન્ અકથ્યાનિ મર્ત્યવાગતીતાનિ ચ વાક્યાનિ શ્રુતવાન્

IV કિન્તુ તદાનીં સ સશરીરો નિઃશરીરો વાસીત્ તન્મયા ન જ્ઞાયતે તદ્ ઈશ્વરેણૈવ જ્ઞાયતે

V તમધ્યહં શ્લાઘિષ્યે મામધિ નાન્યેન કેનચિદ્ વિષયેણ શ્લાઘિષ્યે કેવલં સ્વદૌર્બ્બલ્યેન શ્લાઘિષ્યે

VI યદહમ્ આત્મશ્લાઘાં કર્તુમ્ ઇચ્છેયં તથાપિ નિર્બ્બોધ ઇવ ન ભવિષ્યામિ યતઃ સત્યમેવ કથયિષ્યામિ, કિન્તુ લોકા માં યાદૃશં પશ્યન્તિ મમ વાક્યં શ્રુત્વા વા યાદૃશં માં મન્યતે તસ્માત્ શ્રેષ્ઠં માં યન્ન ગણયન્તિ તદર્થમહં તતો વિરંસ્યામિ

VII અપરમ્ ઉત્કૃષ્ટદર્શનપ્રાપ્તિતો યદહમ્ આત્માભિમાની ન ભવામિ તદર્થ શરીરવેધકમ્ એકં શૂલં મદ્યમ્ અદાયિ તત્ મદીયાત્માભિમાનનિવારણાર્થં મમ તાડયિતા શયતાનો દૂતઃ

VIII મત્તસ્તસ્ય પ્રસ્થાનં યાયિતુમહં ત્રિસ્તમધિ પ્રભુમુદિશ્ય પ્રાર્થનાં કૃતવાન્

IX તતઃ સ મામુક્તવાન્ મમાનુગ્રહસ્તવ સર્વસાધકઃ, યતો દૌર્બ્બલ્યાત્ મમ શક્તિઃ પૂર્ણતાં ગચ્છતીતિ અતઃ પ્રીષ્ટસ્ય શક્તિ ર્નમામ્ આશ્રયતિ તદર્થ સ્વદૌર્બ્બલ્યેન મમ શ્લાઘનં સુખદં

X તસ્માત્ પ્રીષ્ટહૈતો દૌર્બ્બલ્યનિન્દાદરિદ્રતાવિપક્ષતાકષ્ટાદિષુ સન્તુષ્યામ્યહં યદાહં દુર્બ્બલોડસ્મિ તદૈવ સબલો ભવામિ

XI એતેનાત્મશ્લાઘનેનાહં નિર્બ્બોધ ઇવાભવં કિન્તુ યૂયં તસ્ય કારણં યતો મમ પ્રશંસા યુષ્માભિરેવ કર્તવ્યાસીત્ યદ્યપ્યમ્ અગણ્યો ભવેયં તથાપિ મુખ્યતમેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યઃ કેનાપિ પ્રકારેણ નાહં ન્યૂનોડસ્મિ

XII સર્વથાદ્રુતક્રિયાશક્તિલક્ષણૈઃ પ્રેરિતસ્ય ચિહ્નાનિ યુષ્માકં મધ્યે સઘૈર્ય મયા પ્રકાશિતાનિ

XIII મમ પાલનાર્થ યૂયં મયા ભારાક્રાન્તા નાભવતૈતદ્ એકં ન્યૂનત્વં વિનાપરાભ્યઃ સમિતિભ્યો યુષ્માકં કિં ન્યૂનત્વં જાતં? અનેન મમ દોષં ક્ષમધ્વાં

XIV પશ્યત તૃતીયવારં યુષ્મત્સમીપં ગન્તુમુદ્યતોડસ્મિ તત્રાપ્યહં યુષ્માન્ ભારાક્રાન્તાન્ ન કરિષ્યામિ યુષ્માકં સમ્પત્તિમહં ન મૃગયે કિન્તુ યુષ્માનેવ, યતઃ પિત્રોઃ કૃતે સન્તાનાનાં ધનસન્નયોડનુપયુક્તઃ કિન્તુ સન્તાનાનાં કૃતે પિત્રો ધનસન્નય ઉપયુક્તઃ

XV અપરશ્ચ યુષ્માસુ બહુ પ્રીયમાણોડપ્યહં યદિ યુષ્મત્તોડલ્પં પ્રમ લભે તથાપિ યુષ્માકં પ્રાણરક્ષાર્થં સાનન્દં બહુ વ્યયં સર્વવ્યયશ્ચ કરિષ્યામિ

XVI યૂયં મયા કિન્નિદપિ ન ભારાક્રાન્તા ઇતિ સત્યં, કિન્ત્વહં ધૂર્તઃ સન્ છલેન યુષ્માન્ વચ્ચિતવાન્ એતત્ કિં કેનચિદ્ વક્તવ્યં?

XVII યુષ્મત્સમીપં મયા યે લોકાઃ પ્રહિતાસ્તેષામેકેન કિં મમ કોઽપ્યર્થલાભો જાતઃ?

XVIII અહં તીતં વિનીય તેન સાહ્યં ભ્રાતરમેકં પ્રેષિતવાન્ યુષ્મત્સ્તીતેન કિમ્ અર્થો લબ્ધઃ? એકસ્મિન્ ભાવ એકસ્ય પદચિહ્નેષુ યાવાં કિં ન ચરિતવન્તૌ?

XIX યુષ્માકં સમીપે વયં પુન દોષક્ષાલનકથાં કથયામ ઇતિ કિં બુદ્ધ્યધ્વે? હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માકં નિષ્ઠાર્થં વયમીશ્વરસ્ય સમક્ષં પ્રીષ્ટેન સર્વાણ્યેતાનિ કથયામઃ।

XX અહં યદાગમિષ્યામિ, તદા યુષ્માન્ યાદૃશાન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ તાદૃશાન્ દ્રક્ષ્યામિ, યૂયમપિ માં યાદૃશં દ્રષ્ટું નેચ્છથ તાદૃશં દ્રક્ષ્યથ, યુષ્મન્મધ્યે વિવાદ ઈષ્ટ્યા કોઘો વિપક્ષતા પરાપવાદઃ કર્ણોજ્જપનં દર્પઃ કલહશ્રૈતે ભવિષ્યન્તિ;

XXI તેનાહં યુષ્મત્સમીપં પુનરાગત્ય મદીયેશ્વરેણ નમયિષ્યે, પૂર્વ્વં કૃતપાપાન્ લોકાન્ સ્વીયાશુચિતાવેશ્યાગમનલમ્પટતાચરણાદ્ અનુતાપમ્ અકૃતવન્તો દૃષ્ટવા ચ તાનધિ મમ શોકો જનિષ્યત ઇતિ બિભેમિ।

XIII

I એતત્તૃતીયવારમ્ અહં યુષ્મત્સમીપં ગચ્છામિ તેન સર્વા કથા દ્વયોસ્ત્રયાણાં વા સાક્ષિણાં મુખેન નિશ્ચોષ્યતે।

II પૂર્વ્વં યે કૃતપાપાસ્તેભ્યોઽન્યેભ્યશ્ચ સર્વેભ્યો મયા પૂર્વ્વં કથિતં, પુનરપિ વિદ્યમાનેનેવેદાનીમ્ અવિદ્યમાનેન મયા કથ્યતે, યદા પુનરાગમિષ્યામિ તદાહં ન ક્ષમિષ્યે।

III પ્રીષ્ટો મયા કથાં કથયત્યેતસ્ય પ્રમાણં યૂયં મૃગયધ્વે, સ તુ યુષ્માન્ પ્રતિ દુર્બલો નહિ કિન્તુ સબલ એવા।

IV યદપિ સ દુર્બલતયા કુશ આરોપ્યત તથાપીશ્વરીયશક્તયા જીવતિ; વયમપિ તસ્મિન્ દુર્બલલા ભવામઃ, તથાપિ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતયેશ્વરીયશક્ત્યા તેન સહ જીવિષ્યામઃ।

V અતો યૂયં વિશ્વાસયુક્તા આધ્વે ન વેતિ જ્ઞાતુમાત્મપરીક્ષાં કુરુધ્વં સ્વાનેવાનુસન્ધતા યીશુઃ પ્રીષ્ટો યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે સ્વાનધિ તત્ કિં ન પ્રતિજ્ઞાનીય? તસ્મિન્ અવિદ્યમાને યૂયં નિષ્પ્રમાણા ભવથા।

VI કિન્તુ વયં નિષ્પ્રમાણા ન ભવામ ઇતિ યુષ્માભિ ભોત્સ્યતે તત્ર મમ પ્રત્યાશા જાયતે।

VII યૂયં કિમપિ કુત્સિતં કર્મ્મ યન્ન કુરુથ તદહમ્ ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાર્થયો વયં યત્ પ્રામાણિકા ઇવ પ્રકાશામહં તદર્થં તત્ પ્રાર્થયામહ ઇતિ નહિ, કિન્તુ યૂયં યત્ સદાચારં કુરુથ વયન્ન નિષ્પ્રમાણા ઇવ ભવામસ્તદર્થા।

VIII યતઃ સત્યતાયા વિપક્ષતાં કર્તુ વયં ન સમર્થાઃ કિન્તુ સત્યતાયાઃ સાહાય્યં કર્તુમેવા।

IX વયં યદા દુર્બલલા ભવામસ્તદા યુષ્માન્ સબલાન્ દૃષ્ટવાનન્દામો યુષ્માકં સિદ્ધત્વં પ્રાર્થયામહં યા।

X અતો હેતોઃ પ્રભુ યુષ્માકં વિનાશાય નહિ કિન્તુ નિષ્ઠાયૈ યત્ સામર્થ્યમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ તેન યદ્ ઉપસ્થિતિકાલે કાઠિન્યં મયાચરિતવ્યં ન ભવેત્ તદર્થમ્ અનુપસ્થિતેન મયા સર્વાણ્યેતાનિ લિપ્યન્તે।

XI હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યૂયમ્ આનન્દત સિદ્ધા ભવત પરસ્પરં પ્રબોધયત, એકમનસો ભવત પ્રણયભાવમ્ આચરતા પ્રેમશાન્ત્યોરાકર ઈશ્વરો યુષ્માકં સહાયો ભૂયાત્।

XII યૂયં પવિત્રયુમ્બનેન પરસ્પરં નમસ્કુરુધ્વાં।

XIII પવિત્રલોકાઃ સર્વે યુષ્માન્ નમન્તિ।

XIV प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रह ईश्वरस्य प्रेम पवित्रस्यात्मनो भागित्वञ्च सर्वान्
युष्मान् प्रति भूयात् तथास्तु।

गालातिनः पत्रं

I मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुख्रीष्टेन मृतगणामध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽहं पौलः सोऽहं

II मत्सहवर्तिनो भ्रातरश्च वयं गालातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिखामः।

III पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना ख्रीष्टेन य युष्मभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां।

IV अस्माकं तातेश्वरस्येच्छानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसारार्हं अस्मान् निस्तारयितुं यो

V यीशुरस्माकं पापहेतोरात्मोत्सर्गं कृतवान् स सर्वदा धन्यो भूयात् तथास्तु।

VI ख्रीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्य यूयम् अतितूर्णम् अन्यं सुसंवाद्यम् अन्ववर्तत तत्राहं विस्मयं मन्ये।

VII सोऽन्यसुसंवाद्यः सुसंवादो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्वन्ति ख्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य विपर्ययं कर्तुं येष्टन्ते य।

VIII युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवादोऽस्माभिर्घोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवादोऽस्माकं स्वर्गायदूतानां वा मध्ये केनयिद् यदि घोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु।

IX पूर्वं यद्दद् अकथयाम, एदानीमहं पुनस्तद्दत् कथयामि यूयं यं सुसंवाद्यं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनयिद् युष्मत्सन्निधौ घोष्यते स शप्तो भवतु।

X साम्प्रतं कम्हम् अनुनयामि? ईश्वरं किंवा मानवान्? अहं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यद्यहम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुयिषेय तर्हि ख्रीष्टस्य परिचारको न भवामि।

XI हे भ्रातरः, मया यः सुसंवादो घोषितः स मानुषात्र लब्धस्तदहं युष्मान् ज्ञापयामि।

XII अहं कस्माच्चित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः ख्रीष्टस्य प्रकाशनादेव।

XIII पुरा यिद्दृष्टिमतायारी यदाहम् आसं तदा यादृशम् आयरणम् अकरवम् ईश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः।

XIV अपरञ्च पूर्वपुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अहं यिद्दृष्टिधर्मते मम समवयस्कान् बहून् स्वजातीयान् अत्यशयि।

XV किञ्च य ईश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेणाहूतवान्

XVI स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्नदेशीयानां समीपे भया तं घोषयितुञ्चाभ्यलषत् तदाहं क्वयशोषिताभ्यां सह न मन्त्रयित्वा।

XVII पूर्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिज्ञाशलमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानाद् दम्भेकनगरं परावृत्यागतवान्।

XVIII ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽहं पितरं सम्भाषितुं यिज्ञाशलमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन सार्द्धम् अतिष्ठं।

XIX किन्तु तं प्रभो भ्रातरं याकूबञ्च विना प्रेरितानां नान्यं कम्प्यपश्यं।

XX यान्येतानि वाक्यानि मया लिप्यन्ते तान्यनृतानि न सन्ति तद् ईश्वरो ज्ञानाति।

XXI ततः परम् अहं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान्।

XXII तदानीं यिद्दृष्टादेशस्थानां ख्रीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिययमप्राप्य केवलं जन्मश्रुतिमिमां लब्धवन्तः,

XXIII યો જનઃ પૂર્વમ્ અસ્માન્ પ્રત્યુપદ્રવમકરોત્ સ તદા ચં ધર્મમનાશયત્ તમેવેદાનીં પ્રચારયતીતિ

XXIV તસ્માત્ તે મામધીશ્વરં ધન્યમવદન્

II

I અનન્તરં ચતુર્દશસુ વત્સરેષુ ગતેષ્વહં બર્ણબ્બા સહ ચિરૂશાલમનગરં પુનરગચ્છં, તદાનોં તીતમપિ સ્વસક્ષિનમ્ અકરવં

II તત્કાલેડહમ્ ઈશ્વરદર્શનાદ્ યાત્રામ્ અકરવં મયા યઃ પરિશ્રમોડકારિ કારિષ્યતે વા સ યન્નિષ્ફલો ન ભવેત્ તદર્થં ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે મયા ઘોષ્યમાણઃ સુસંવાદસ્તત્રત્યેભ્યો લોકેભ્યો વિશેષતો માન્યેભ્યો નરેભ્યો મયા ન્યવેદતા

III તતો મમ સહચરસ્તીતો યદપિ યૂનાનીય આસીત્ તથાપિ તસ્ય ત્વક્ષેદોડધ્યાવશ્યકો ન બભૂવા

IV યતશ્છલેનાગતા અસ્માન્ દાસાન્ કર્તુમ્ ઇચ્છવઃ કતિપયા ભાકતભ્રાતરઃ પ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્મભ્યં દત્તં સ્વાતન્ત્યમ્ અનુસન્ધાતું ચારા ઇવ સમાજં પ્રાવિશન્

V અતઃ પ્રકૃતે સુસંવાદે યુષ્માકમ્ અધિકારો યત્ તિષ્ઠેત્ તદર્થં વયં દણ્ડકમપિ યાવદ્ આજ્ઞાગ્રહણેન તેષાં વશ્યા નાભવામ

VI પરન્તુ યે લોકા માન્યાસ્તે યે કેચિદ્ ભવેયુસ્તાનહં ન ગણયામિ યત ઈશ્વરઃ કસ્યાપિ માનવસ્ય પક્ષપાતં ન કરોતિ, યે ય માન્યાસ્તે માં કિમપિ નવીનં નાજ્ઞાપયન્

VII કિન્તુ છિન્નત્વયાં મધ્યે સુસંવાદપ્રચારણસ્ય ભારઃ પિતરિ યથા સમર્પિતસ્તથૈવાચ્છિન્નત્વયાં મધ્યે સુસંવાદપ્રચારણસ્ય ભારો મયિ સમર્પિત ઇતિ તૈ બુબુધે

VIII યતશ્છિન્નત્વયાં મધ્યે પ્રેરિતત્વકર્મણો યસ્ય યા શક્તિઃ પિતરમાશ્રિતવતી તસ્યૈવ સા શક્તિઃ ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે તસ્મૈ કર્મણો મામપ્યાશ્રિતવતી

IX અતો મહાં દત્તમ્ અનુગ્રહં પ્રતિજ્ઞાય સ્તમ્ભા ઇવ ગણિતા યે યાકૂબ્ કૈફા યોહન્ ચૈતે સહાયતાસૂચકં દક્ષિણહસ્તગ્રહણં વિધાય માં બર્ણબ્બાન્ન જગદુઃ, યુવાં ભિન્નજાતીયાનાં સન્નિધિં ગચ્છતં વયં છિન્નત્વયા સન્નિધિં ગચ્છામઃ,

X કેવલં દરિદ્રા યુવાભ્યાં સ્મરણીયા ઇતિ અતસ્તદેવ કર્તુમ્ અહં યતે સ્મા

XI અપરમ્ આન્તિયખિયાનગરં પિતર આગતેડહં તસ્ય દોષિત્વાત્ સમક્ષં તમ્ અભર્ત્સ્યાં

XII યતઃ સ પૂર્વમ્ અન્યજાતીયૈઃ સાર્દ્ધમ્ આહારમકરોત્ તતઃ પરં યાકૂબઃ સમીપાત્ કતિપયજનેષ્વાગતેષુ સ છિન્નત્વજ્ઞુષ્યેભ્યો ભયેન નિવૃત્ય પૃથગ્ અભવત્

XIII તતોડપરે સર્વે ચિહ્નુદિનોડપિ તેન સાર્દ્ધં કપટાચારમ્ અકુર્વન્ બર્ણબ્બા અપિ તેષાં કાપટ્યેન વિપથગામ્યભવત્

XIV તતસ્તે પ્રકૃતસુસંવાદરૂપે સરલપથે ન ચરન્તીતિ દૃષ્ટવાહં સર્વેષાં સાક્ષાત્ પિતરમ્ ઉક્તવાન્ ત્વં ચિહ્નુદી સન્ યદિ ચિહ્નુદિમતં વિહાય ભિન્નજાતીય ઇવાચરસિ તર્હિ ચિહ્નુદિમતાચરણાય ભિન્નજાતીયાન્ કુતઃ પ્રવર્તયસિ?

XV આવાં જન્મના ચિહ્નુદિનો ભવાવો ભિન્નજાતીયૌ પાપિનો ન ભવાવઃ

XVI કિન્તુ વ્યવસ્થાપાલનેન મનુષ્યઃ સપુણ્યો ન ભવતિ કેવલં યીશૌ પ્રીષ્ટે યો વિશ્વાસસ્તેનૈવ સપુણ્યો ભવતીતિ બુદ્ધવાવામપિ વ્યવસ્થાપાલનં વિના કેવલં પ્રીષ્ટે વિશ્વાસેન પુણ્યપ્રાપ્તયે પ્રીષ્ટે યીશૌ વ્યશ્વસિવ યતો વ્યવસ્થાપાલનેન કોડપિ માનવઃ પુણ્યં પ્રાપ્તું ન શક્નોતિ

XVII પરન્તુ યીશુના પુણ્યપ્રાપ્તયે યતમાનાવધ્યાવાં યદિ પાપિનૌ ભવાવસ્તર્હિ કિં વક્તવ્યં? ખ્રીષ્ટઃ પાપસ્ય પરિચારક ઇતિ? તન્ન ભવતુ!

XVIII મયા યદ્ ભગ્નં તદ્ યદિ મયા પુનર્નિર્મીયતે તર્હિ મયૈવાત્મદોષઃ પ્રકાશ્યતો

XIX અહં યદ્ ઈશ્વરાય જીવામિ તદર્થં વ્યવસ્થયા વ્યવસ્થાયૈ અગ્નિયો

XX ખ્રીષ્ટેન સાર્દ્ધં ક્રુશે હતોડસ્મિ તથાપિ જીવામિ કિન્ત્વહં જીવામીતિ નહિ ખ્રીષ્ટ એવ મદન્ત જીવતિ સામ્પ્રતં સશરીરેણ મયા યજ્જીવિતં ધાર્યતે તત્ મમ દયાકારિણિ મદર્થં સ્વીયપ્રાણત્યાગિનિ ચેશ્વરપુત્રે વિશ્વસતા મયા ધાર્યતે!

XXI અહમીશ્વરસ્યાનુગ્રહં નાવજાનામિ યસ્માદ્ વ્યવસ્થયા યદિ પુણ્યં ભવતિ તર્હિ ખ્રીષ્ટો નિરર્થકમગ્નિયત!

III

I હે નિર્બોધા ગાલાતિલોકાઃ, યુષ્માકં મધ્યે ક્રુશે હત ઇવ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો યુષ્માકં સમક્ષં પ્રકાશિત આસીત્ અતો યૂયં યથા સત્યં વાક્યં ન ગૃહ્ણીથ તથા કેનામુદ્યત?

II અહં યુષ્મત્તઃ કથામેકાં જિજ્ઞાસે યૂયમ્ આત્માનં કેનાલભધ્વં? વ્યવસ્થાપાલનેન કિં વા વિશ્વાસવાક્યસ્ય શ્રવણેન?

III યૂયં કિમ્ ઈદ્ગુ્ અબોધા યદ્ આત્મના કર્મ્મરિભ્ય શરીરેણ તત્ સાધયિતું યતધ્વે?

IV તર્હિ યુષ્માકં ગુરુતરો દુઃખભોગઃ કિં નિષ્ફલો ભવિષ્યતિ? કુફલયુક્તો વા કિં ભવિષ્યતિ?

V યો યુષ્મભ્યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ યુષ્મન્મધ્ય આશ્ચર્યાર્ણિ કર્મ્મર્ણિ ચ સાધિતવાન્ સ કિં વ્યવસ્થાપાલનેન વિશ્વાસવાક્યસ્ય શ્રવણેન વા તત્ કૃતવાન્?

VI લિખિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમ ઈશ્વરે વ્યશ્વસીત્ સ ચ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવ,

VII અતો યે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્ત એવેબ્રાહીમઃ સન્તાના ઇતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયાતાં

VIII ઈશ્વરો ભિન્નજાતીયાન્ વિશ્વાસેન સપુણ્યીકરિષ્યતીતિ પૂર્વ્વ જ્ઞાત્વા શાસ્ત્રદાતા પૂર્વ્વમ્ ઇબ્રાહીમં સુસંવાદં શ્રાવયન જગાદ, ત્વત્તો ભિન્નજાતીયાઃ સર્વ્વ આશિષં પ્રાપ્સ્યન્તીતિ!

IX અતો યે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્તે વિશ્વાસિનેબ્રાહીમા સાર્દ્ધમ્ આશિષં લભન્તો

X યાવન્તો લોકા વ્યવસ્થાયાઃ કર્મ્મણ્યાશ્રયન્તિ તે સર્વ્વ શાપાધીના ભવન્તિ યતો લિખિતમાસ્તે, યથા, "યઃ કશ્ચિદ્ એતસ્ય વ્યવસ્થાગ્રન્થસ્ય સર્વ્વવાક્યાનિ નિશ્ચિદ્રં ન પાલયતિ સ શપ્ત ઇતિ "

XI ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ કોડપિ વ્યવસ્થયા સપુણ્યો ન ભવતિ તદ વ્યક્તં યતઃ "પુણ્યવાન્ માનવો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતીતિ" શાસ્ત્રીયં વચઃ!

XII વ્યવસ્થા તુ વિશ્વાસસમ્બન્ધિની ન ભવતિ કિન્ત્વેતાનિ યઃ પાલયિષ્યતિ સ એવ તૈ જીવિષ્યતીતિનિયમસમ્બન્ધિની!

XIII ખ્રીષ્ટોડસ્માન્ પરિક્રીય વ્યવસ્થાયાઃ શાપાત્ મોચિતવાન્ યતોડસ્માકં વિનિમયેન સ સ્વયં શાપાસ્પદમભવત્ તદધિ લિખિતમાસ્તે, યથા, "યઃ કશ્ચિત્ તરાવુલ્લમ્બ્યતે સોડભિશપ્ત ઇતિ "

XIV તસ્માદ્ ખ્રીષ્ટેન યીશુનેબ્રાહીમ આશી ભિન્નજાતીયલોકેષુ વર્તતે તેન વયં પ્રતિજ્ઞાતમ્ આત્માનં વિશ્વાસેન લબ્ધું શક્નુમઃ!

XV હે ભ્રાતૃગણ માનુષાણાં રીત્યનુસારેણાહં કથયામિ કેનચિત્ માનવેન યો નિયમો નિરયાયિ તસ્ય વિકૃતિ વૃદ્ધિ વા કેનાપિ ન ક્રિયતો

XVI परन्त्विब्राहीमे तस्य सन्तानाय य प्रतिज्ञाः प्रति शुश्रुविरे तत्र सन्तानशब्दं
बहुवचनान्तम् अभूत्वा तव सन्तानायेत्येकवचनान्तं अभूव स य सन्तानः प्रीष्ट अवेवा

XXVII अतएवेवाहं वदामि, ईश्वरेण यो नियमः पुरा प्रीष्टमधि निरयायि ततः
परं त्रिंशदधिकयतुःशतवत्सरेषु गतेषु स्थापिता व्यवस्था तं नियमं निरर्थकीकृत्य
तदीयप्रतिज्ञा लोप्सुं न शक्नोति।

XXVIII यस्मात् सम्पदधिकारो यदि व्यवस्थया भवति तर्हि प्रतिज्ञया न भवति
किन्त्वीश्वरः प्रतिज्ञया तदधिकारित्वम् एब्राहीमे ऽददात्।

XIX तर्हि व्यवस्था किम्भूता? प्रतिज्ञा यस्मै प्रतिश्रुता तस्य सन्तानस्यागमनं यावद्
व्यभियारनिवारणार्थं व्यवस्थापि दत्ता, सा य दूतैराज्ञापिता मध्यस्थस्य करे समर्पिता
या।

XX नैकस्य मध्यस्थो विद्यते किन्त्वीश्वर अेक अवेवा।

XXI तर्हि व्यवस्था किम् ईश्वरस्य प्रतिज्ञानां विरुद्धा? तत्र भवतु। यस्माद् यदि सा
व्यवस्था ज्वननानेसमर्थाभिव्यत् तर्हि व्यवस्थयैव पुण्यलाभोऽभिव्यत्।

XXII किन्तु यीशुप्रीष्टे यो विश्वासस्तत्सम्बन्धियाः प्रतिज्ञायाः इलं यद्
विश्वासिलोकेभ्यो दीयते तदर्थं शास्त्रदाता सर्वान् पापाधीनान् गणयति।

XXIII अतएव विश्वासस्यानागतसमये वयं व्यवस्थाधीनाः सन्तो विश्वासस्योदयं
यावद् रुद्धा एवारक्ष्यामहे।

XXIV एत्थं वयं यद् विश्वासेन सपुण्यीभवामस्तदर्थं प्रीष्टस्य समीपम् अस्मान् नेतुं
व्यवस्थाग्रथोऽस्माकं विनेता अभूव।

XXV किन्त्वधुनागते विश्वासे वयं तस्य विनेतुरनधीना अभवाम।

XXVI प्रीष्टे यीशौ विश्वसनात् सर्वे यूयम् ईश्वरस्य सन्ताना ज्ञाताः।

XXVII यूयं यावन्तो लोकाः प्रीष्टे मञ्जिता अभवत सर्वे प्रीष्टं परिहितवन्तः।

XXVIII अतो युष्मन्मध्ये यिद्धृदियूनानिनो दसिस्वतन्त्रयो योषापुरुषयोश्च कोऽपि
विशेषो नास्ति; सर्वे यूयं प्रीष्टे यीशावेक अवेवा।

XXIX किञ्च यूयं यदि प्रीष्टस्य भवथ तर्हि सुतराम् एब्राहीमः सन्तानाः प्रतिज्ञया
सम्पदधिकारिणश्चाध्वे।

IV

I अहं वदामि सम्पदधिकारी यावद् बालस्तिष्ठति तावत् सर्वस्वस्याधिपतिः सन्नपि
स दासात् केनापि विषयेण न विशिष्यते।

II किन्तु पित्रा निरूपितं समयं यावत् पालकानां धनाध्यक्षाणाञ्च निघ्नस्तिष्ठति।

III तद्द्वयमपि बाल्यकाले दासा एव संसारस्याक्षरमालाया अधीना आस्महे।

IV अनन्तरं समये सम्पूर्णांतां गतवति व्यवस्थाधीनानां भोगनार्थम्।

V अस्माकं पुत्रत्वप्राप्त्यर्थञ्चेश्वरः स्त्रिया ज्ञातं व्यवस्थाया अधिनीभूतञ्च स्वपुत्रं
प्रेषितवान्।

VI यूयं सन्ताना अभवत तत्कारणाद् ईश्वरः स्वपुत्रस्यात्मानां युष्माकम्
अन्तःकरणानि प्रहितवान् स यात्मा पितः पितरित्याह्वानं कारयति।

VII अत एदानीं यूयं न दासाः किन्तुः सन्ताना अवेव तस्मात् सन्तानत्वाय्य
प्रीष्टेनेश्वरीयसम्पदधिकारिणोऽध्याध्वे।

VIII अपरञ्च पूर्व्वं यूयम् ईश्वरं न ज्ञात्वा ये स्वभावतोऽनीश्वरास्तेषां दासत्वेऽतिष्ठता

IX ઇદાનીમ્ ઈશ્વરે જ્ઞાત્વા યદિ વેશ્વરેણ જ્ઞાતા યૂયં કથં પુનસ્તાનિ વિફલોસ્તિ તુચ્છાનિ યાક્ષરાણિ પ્રતિ પરાવર્તિતું શકનુથ? યૂયં કિં પુનસ્તેષાં દાસા ભવિતુમિચ્છથ?

X યૂયં દિવસાન્ માસાન્ તિથીન્ સંવત્સરાંશ્ચ સમ્મન્યધ્વો

XI યુષ્મદર્થ મયા ય: પરિશ્રમોડકારિ સ વિફલો જાત ઇતિ યુષ્માનધ્યહં બિભેમિ

XII હે ભ્રાતર:, અહં યાદૃશોડસ્મિ યૂયમપિ તાદૃશા ભવતેતિ પ્રાર્થયે યતોહમપિ યુષ્મત્તુલ્યોહમવં યુષ્માભિ મમ કિમપિ નાપરાહ્દા

XIII પૂર્વમહં કલેવરસ્ય દૌર્બલ્યેન યુષ્માન્ સુસંવાદમ્ અજ્ઞાપયમિતિ યૂયં જ્ઞાનીથા

XIV તદાનીં મમ પરીક્ષકં શારીરકલેશં દૃષ્ટ્વા યૂયં મામ્ અવજ્ઞાય ઋતીયિતવન્તસ્તન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દૂતમિવ સાક્ષાત્ પ્રીષ્ટ યીશુમિવ વા માં ગૃહીતવન્ત:

XV અતસ્તદાનીં યુષ્માકં યા ધન્યતાભવત્ સા ક્ક ગતા? તદાનીં યૂયં યદિ સ્વેષાં નયનાન્યુત્પાટ્ય મહ્યં દાતુમ્ અશક્ષયત તર્હિ તદપ્યકરિષ્યતેતિ પ્રમાણમ્ અહં દદામિ

XVI સામ્પ્રતમહં સત્યવાદિત્વાત્ કિં યુષ્માકં રિપુ જર્તોડસ્મિ?

XVII તે યુષ્મત્કૃતે સ્પર્દ્ધન્તે કિન્તુ સા સ્પર્દ્ધા કુત્સિતા યતો યૂયં તાનધિ યત્ સ્પર્દ્ધવં તદર્થં તે યુષ્માન્ પૃથક્ કર્તુમ્ ઇચ્છન્તિ

XVIII કેવલં યુષ્મત્સમીપે મમોપસ્થિતિસમયે તન્નહિ, કિન્તુ સર્વદૈવ ભદ્રમધિ સ્પર્દ્ધનં ભદ્રં

XIX હે મમ બાલકા:, યુષ્મદન્ત યાવત્ પ્રીષ્ઠો મૂર્તિમાન્ ન ભવતિ તાવદ્ યુષ્મત્કારણાત્ પુન: પ્રસવવેદનેવ મમ વેદના જાયતો

XX અહમિદાનીં યુષ્માકં સન્નિધિં ગત્વા સ્વરાન્તરેણ યુષ્માન્ સમ્ભાષિતું કામયે યતો યુષ્માનધિ વ્યાકુલોડસ્મિ

XXI હે વ્યવસ્થાધીનતાકાઙ્ક્ષિણ: યૂયં કિં વ્યવસ્થાયા વચનં ન ગૃહ્ણીથ?

XXII તન્માં વદતા લિખિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમો દ્વૌ પુત્રાવાસાતે તયોરેકો દાસ્યાં દ્વિતીયશ્ચ પત્ન્યાં જાત:

XXIII તયો યો દાસ્યાં જાત: સ શારીરિકનિયમેન જજ્ઞે યશ્ચ પત્ન્યાં જાત: સ પ્રતિજ્ઞયા જજ્ઞો

XXIV ઇદમાપ્યાનં દૃષ્ટન્તસ્વરૂપં તે દ્વે યોષિતાવીશ્વરીયસન્ધી તયોરેકા સીનયપર્વતાદ્ ઉત્પન્ના દાસજનયિત્રી ય સા તુ હાજિરા

XXV યસ્માદ્ હાજિરાશબ્દેનારવદેશસ્થસીનયપર્વતો બોધ્યતે, સા ય વર્તમાનાયા ચિરૂશાલમ્પુર્યા: સદૃશી યત: સ્વબાલૈ: સહિતા સા દાસત્વ આસ્તો

XXVI કિન્તુ સ્વર્ગીયા ચિરૂશાલમ્પુરી પત્ની સર્વેષામ્ અસ્માકં માતા યાસ્તો

XXVII યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, "વન્ધ્યે સન્તાનહીને ત્વં સ્વરં જયજયં કુરા અપ્રસૂતે ત્વયોલ્લાસો જયાશબ્દશ્ચ ગીયતાં યત એવ સનાથાયા યોષિત: સન્તતે ગણાત્ અનાથા યા ભવેન્નારી તદપત્યાનિ ભૂરિશ:॥ "

XXVIII હે ભ્રાતૃગણ, ઇમહાક્ ઇવ વયં પ્રતિજ્ઞયા જાતા: સન્તાના:

XXIX કિન્તુ તદાનીં શારીરિકનિયમેન જાત: પુત્રો યદ્દદ્ આત્મિકનિયમેન જાતં પુત્રમ્ ઉપાદ્રવત્ તથાધુનાપિ

XXX કિન્તુ શાસ્ત્રે કિં લિખિતં? "ત્વમ્ ઇમાં દાસીં તસ્યા: પુત્રાપસારય યત એષ દાસીપુત્ર: પત્નીપુત્રેણ સમં નોત્તરાધિકારી ભવિચ્યતીતિ "

XXXI અતએવ હે ભ્રાતર:, વયં દાસ્યા: સન્તાના ન ભૂત્વા પાત્ન્યા: સન્તાના ભવામ:

V

I प्रीष्टोऽस्मभ्यं यत् स्वातन्त्र्यं दत्तवान् यूयं तत्र स्थिरास्तिष्ठत दासत्वयुगेन पुनर्न निबध्यध्वं।

II पश्यताढं पौलो युष्मान् वदामि यद्दि छिन्नत्वयो भवथ तर्हि प्रीष्टेन किमपि नोपकारिष्यध्वे।

III अपरं यः कश्चित् छिन्नत्वग् भवति स कृत्स्नव्यवस्थायाः पालनम् ईश्वराय धारयतीति प्रमाणं ददामि।

IV युष्माकं यावन्तो लोका व्यवस्थया सपुण्यीभवितुं येष्टन्ते ते सर्वे प्रीष्टाद् भ्रष्टा अनुग्रहात् पतिताश्च।

V यतो वयम् आत्मना विश्वासात् पुण्यलाभाशासिद्धं प्रतीक्षामहे।

VI प्रीष्टे यीशौ त्वकछेदात्वकछेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु प्रेम्ना सङ्गुलो विश्वास एव गुणयुक्तः।

VII पूर्वं यूयं सुन्दरम् अधावत किन्त्विदानीं केन बाधां प्राप्य सत्यतां न गृह्णीथ?

VIII युष्माकं सा मतिर्युष्मदाह्वानकारिण ईश्वरान्न ज्ञाता।

IX विकारः कृत्स्नशक्तूनां स्वल्पकिण्वेन जसयते।

X युष्माकं मतिरिक्कारं न गमिष्यतीत्यहं युष्मानधि प्रभुनाशंसे; किन्तु यो युष्मान् विचारलयति स यः कश्चिद् भवेत् समुचितं दण्डं प्राप्स्यति।

XI परन्तु हे भ्रातरः, यद्यहम् एदानीम् अपि त्वकछेदं प्रयारयेयं तर्हि कुत उपद्रवं भुञ्जिय? तत्कृते कुशं निबर्बाधम् अभविष्यत्।

XII ये जना युष्माकं याञ्चल्यं जनयन्ति तेषां छेदनमेव मयाभिलष्यते।

XIII हे भ्रातरः, यूयं स्वातन्त्र्यार्थम् आहूता आध्वे किन्तु तत्स्वातन्त्र्यद्वारेण शारीरिकभावो युष्मान् न प्रविशतु। यूयं प्रेम्ना परस्परं परियर्यां कुरुध्वं।

XIV यस्मात् त्वं समीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्यां एत्येकाज्ञा कृत्स्नाया व्यवस्थायाः सारसंग्रहः।

XV किन्तु यूयं यद्दि परस्परं दंडश्यध्वे ऽशाश्यध्वे य तर्हि युष्माकम् अकोऽन्येन यन्न ग्रस्यते तत्र युष्माभिः सावधानैर्भवितव्यं।

XVI अहं भ्रवीमि यूयम् आत्मिकायारं कुरुत शारीरिकाभिलाषं मा पूरयत।

XVII यतः शारीरिकाभिलाष आत्मनी विपरीतः, आत्मिकाभिलाषश्च शरीरस्य विपरीतः, अनयोरुभयोः परस्परं विरोधो विद्यते तेन युष्माभि र्यद् अभिलष्यते तन्न कर्तव्यं।

XVIII यूयं यद्यात्मना विनीयध्वे तर्हि व्यवस्थाया अधीना न भवथ।

XIX अपरं परदारगमनं वेश्यागमनम् अशुचिता कामुकता प्रतिमापूजनम्

XX एन्द्रजालं शत्रुत्वं विवादोऽन्तर्ज्वलनं क्रोधः कलहोऽनैक्यं

XXI पार्थक्यम् ईर्ष्या वधो मत्तत्वं लम्पटत्वमित्यादीनि स्पष्टत्वेन शारीरिकभावस्य कर्माणि सन्ति। पूर्वं यद्भत् मया कथितं तद्भत् पुनरपि कथ्यते ये जना अतादृशानि कर्माण्याचरन्ति तैरीश्वरस्य राज्येऽधिकारः कदाय न लप्स्यते।

XXII किञ्च प्रेमानन्दः शान्तिश्चिरसिद्धिष्युता हितैषिता भद्रत्वं विश्वास्यता तितिक्षा

XXIII परिमितभोजित्वमित्यादीन्यात्मनः इलानि सन्ति तेषां विरुद्धा कापि व्यवस्था नहि।

XXIV ये तु प्रीष्टस्य लोकारस्ते रिपुभिरभिलाषैश्च सङ्घितं शारीरिकभावं कुशे निहतवन्तः।

XXV यदि वयम् आत्मना ज्ञुवामस्तर्ह्यात्मिकायारोऽस्माभिः कर्तव्यः,

XXVI दुर्षः परस्परं निर्भर्त्सनं द्वेषश्चास्माभिर्न कर्तव्यानि।

VI

I हे भ्रातरः, युष्माकं कश्चिद् यदि कस्मिंश्चित् पापे पतति तर्ह्यात्मिकभावयुक्तै र्युष्माभिस्तितीक्षाभावं विधाय स पुनरुत्थाप्यतां यूयमपि यथा तादृक्परीक्षायां न पतथ तथा सावधाना भवत।

II युष्माकम् अकैको ज्ञनः परस्य भारं वडत्वनेन प्रकारेण प्रीष्टस्य विधिं पालयत।

III यदि कश्चन क्षुद्रः सन् स्वं मडान्तं मन्यते तर्हि तस्यात्मवञ्चना जायते।

IV अत अकैकेन जनेन स्वकीयकर्मणः परीक्षा क्रियतां तेन परं नालोक्य केवलम् आत्मालोकनात् तस्य श्लघा सम्भविष्यति।

V यत अकैको ज्ञनः स्वकीयं भारं वक्ष्यति।

VI यो ज्ञनो धर्म्मोपदेशं लभते स उपदेशारं स्वीयसर्व्वसम्पत्ते र्भागिनं करोतु।

VII युष्माकं भ्रान्तिर्न भवतु, ईश्वरो नोपडसितव्यः, येन यद् बीजम् उच्यते तेन तज्जगतं शस्यं कर्त्तिष्यते।

VIII स्वशरीरार्थं येन बीजम् उच्यते तेन शरीराद् विनाशरूपं शस्यं लप्स्यते किन्त्वात्मनः कृते येन बीजम् उच्यते तेनात्मतोऽनन्तज्ञुवितरूपं शस्यं लप्स्यते।

IX सत्कर्मकरणोऽस्माभिरश्रान्तै र्भवितव्यं यतोऽकलान्तौस्तिष्ठद्विरस्माभिरुपयुक्तसमये तत् कलानि लप्स्यन्ते।

X अतो यावत् समयस्तिष्ठति तावत् सर्व्वान् प्रति विशेषतो विश्वासवेशमवासिनः प्रत्यस्माभि र्हितायारः कर्त्तव्यः।

XI हे भ्रातरः, अडं स्वडस्तेन युष्मान् प्रति क्रियद्भृडत् पत्रं लिपितवान् तद् युष्माभि र्दृश्यतां।

XII ये शारीरिकविषये सुदृश्या भवितुमिच्छन्ति ते यत् प्रीष्टस्य कुशस्य कारणाद्गुपद्रवस्य भागिनो न भवन्ति केवलं तदर्थं त्वक्छेदे युष्मान् प्रवर्त्तयन्ति।

XIII ते त्वक्छेदग्राडिणोऽपि व्यवस्थां न पालयन्ति किन्तु युष्मच्छरीरात् श्लाघालाभार्थं युष्माकं त्वक्छेदम् इच्छन्ति।

XIV किन्तु येनाडं संसाराय डतः संसारोऽपि मह्यं डतस्तदस्मत्प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य कुशं विनान्यत्र कुत्रापि मम श्लाघनं कदापि न भवतु।

XV प्रीष्टे यीशौ त्वक्छेदात्वक्छेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु नवीना सृष्टिरेव गुणयुक्ता।

XVI अपरं यावन्तो लोका अेतस्मिन् मार्गे यरन्ति तेषाम् ईश्वरीयस्य कृत्स्नस्येस्त्रायेलश्च शान्ति र्दयालाभश्च लूयात्।

XVII डतः परं कोऽपि मां न क्लिश्नातु यस्माद् अडं स्वगात्रे प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य शिह्नानि धारये।

XVIII हे भ्रातरः अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य प्रसादो युष्माकम् आत्मनि स्थेयात् तथास्तु।

ઇફિસિણ: પત્રં

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ ઇફિષનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ પ્રીષ્ટયીશૌ વિશ્વાસિનો લોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ।

II અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભો ર્યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં।

III અસ્માકં પ્રભો ર્યીશો: પ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યો ભવતુ; યત: સ પ્રીષ્ટેનાસ્મભ્યં સર્વમ્ આધ્યાત્મિકં સ્વર્ગીયવરં દત્તવાન્।

IV વયં યત્ તસ્ય સમક્ષં પ્રેમ્ના પવિત્રા નિષ્કલક્ષ્ણાશ્ચ ભવામસ્તદર્થં સ જગત: સૃષ્ટે પૂર્વ્યં તેનાસ્માન્ અભિરોચિતવાન્, નિજાભિલષિતાનુરોધાયચ

V યીશુના પ્રીષ્ટેન સ્વસ્ય નિમિત્તં પુત્રત્વપદેડસ્માન્ સ્વકીયાનુગ્રહસ્ય મહત્ત્વસ્ય પ્રશંસાર્થં પૂર્વ્યં નિયુક્તવાન્।

VI તસ્માદ્ અનુગ્રહાત્ સ યેન પ્રિયતમેન પુત્રેણાસ્માન્ અનુગૃહીતવાન્,

VII વયં તસ્ય શોણિતેન મુક્તિમ્ અર્થત: પાપક્ષમાં લબ્ધવન્ત:।

VIII તસ્ય ય ઈદૃશોડનુગ્રહનિધિસ્તસ્માત્ સોડસ્મભ્યં સર્વવિધં જ્ઞાનં બુદ્ધિઞ્ચ બાહુલ્યરૂપેણ વિતરિતવાન્।

IX સ્વર્ગપૃથિવ્યો ર્થદદ્ વિદ્યતે તત્સર્વ્યં સ પ્રીષ્ટે સંગ્રહીષ્યતીતિ હિતૈષિણા।

X તેન કૃતો યો મનોરથ: સમ્પૂર્ણતાં ગતવત્સુ સમયેષુ સાધયિતવ્યસ્તમધિ સ સ્વકીયાભિલાષસ્ય નિગૂઢં ભાવમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્।

XI પૂર્વ્યં પ્રીષ્ટે વિશ્વાસિનો યે વયમ્ અસ્મત્તો યત્ તસ્ય મહિમ્ન: પ્રશંસા જાયતે,

XII તદર્થં ય: સ્વકીયેચ્છાયા: મન્ત્રણાત: સર્વાર્ણિ સાધયતિ તસ્ય મનોરથાદ્ વયં પ્રીષ્ટેન પૂર્વ્યં નિરૂપિતા: સન્તોડધિકારિણો જાતા:।

XIII યૂયમપિ સત્યં વાક્યમ્ અર્થતો યુષ્મત્પરિત્રાણસ્ય સુસંવાદં નિશમ્ય તસ્મિન્નેવ પ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવન્ત: પ્રતિજ્ઞાતેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયેવાહ્નિતાશ્ચ।

XIV યતસ્તસ્ય મહિમ્ન: પ્રકાશાય તેન કીતાનાં લોકાનાં મુક્તિ ર્યાવન્ન ભવિષ્યતિ તાવત્ સ આત્માસ્માકમ્ અધિકારિત્વસ્ય સત્યજ્ઞારસ્ય પણસ્વરૂપો ભવતિ।

XV પ્રભૌ યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસ: સર્વેષુ પવિત્રલોકેષુ પ્રેમ યાસ્ત ઇતિ વાર્તાં શ્રુત્વાહમપિ

XVI યુષ્માનધિ નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ પ્રાર્થનાસમયે ય યુષ્માન્ સ્મરન્ વરમિમં યાર્યામિ।

XVII અસ્માકં પ્રભો ર્યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતો ય: પ્રભાવાકર ઈશ્વર: સ સ્વકીયતત્ત્વજ્ઞાનાય યુષ્મભ્યં જ્ઞાનજનકમ્ પ્રકાશિતવાક્યબોધકઞ્ચાત્માનં દેયાત્।

XVIII યુષ્માકં જ્ઞાનયક્ષ્મંષિ ય દીપ્તિયુક્તાનિ કૃત્વા તસ્યાહ્વાનં કીદૃશ્યા પ્રત્યાશયા સમ્બલિતં પવિત્રલોકાનાં મધ્યે તેન દત્તોડધિકાર: કીદૃશ: પ્રભાવનિધિ વિશ્વાસિષુ યાસ્માસુ પ્રકાશમાનસ્ય

XIX તદીયમહાપરાક્રમસ્ય મહત્ત્વં કીદૃગ્ અનુપમં તત્ સર્વ્યં યુષ્માન્ જ્ઞાપયતુ।

XX યત: સ યસ્યા: શક્તે: પ્રબલતાં પ્રીષ્ટે પ્રકાશયન્ મૃતગણમધ્યાત્ તમ્ ઉત્થાપિતવાન્,

XXI અધિપતિત્વપદં શાસનપદં પરાક્રમો રાજત્વઞ્ચેતિનામાનિ યાવન્તિ પદાનીહ લોકે પરલોકે ય વિદ્યન્તે તેષાં સર્વેષામ્ ઊર્ધ્ધ્વે સ્વર્ગે નિજદક્ષિણપાર્શ્વં તમ્ ઉપવેશિતવાન્,

XXII સર્વાણિ તસ્ય ચરણયોરધો નિહિતવાન્ યા સમિતિસ્તસ્ય શરીરં સર્વત્ર સર્વેષાં પૂરયિતુઃ પૂરકઞ્ચ ભવતિ તં તસ્યા મૂર્દ્ધાનં કૃત્વા

XXIII સર્વેષામ્ ઉપર્યુપરિ નિયુક્તવાંશ્ચ સૈવ શક્તિરસ્માસ્વપિ તેન પ્રકાશ્યતો

II

I પુરા યૂયમ્ અપરાઘૈઃ પાપૈશ્ચ મૃતાઃ સન્તસ્તાન્યાચરન્ત ઇહલોકસ્ય સંસારાનુસારેણાકાશરાજ્યસ્યાધિપતિમ્

II અર્થતઃ સામ્પ્રતમ્ આજ્ઞાલક્ષિવંશેષુ કર્મકારિણામ્ આત્માનમ્ અન્વવ્રજતા

III તેષાં મધ્યે સર્વે વયમપિ પૂર્વે શરીરસ્ય મનસ્કામનાયાઞ્ચેહાં સાધયન્તઃ સ્વશરીરસ્યાભિલાષાન્ આચરામ સર્વેઽન્ય ઇવ ચ સ્વભાવતઃ ક્રોધભજનાન્યભવામા

IV કિન્તુ કરુણાનિધિરીશ્વરો યેન મહાપ્રેમ્નાસ્માન્ દયિતવાન્

V તસ્ય સ્વપ્રેમ્નો બાહુલ્યાદ્ અપરાઘૈ મૃતાનપ્યસ્માન્ પ્રીષ્ટેન સહ જીવિતવાન્ ચતોઽનુગ્રહાદ્ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તાઃ।

VI સ ચ પ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ તેન સાર્દ્ધમ્ ઉત્થાપિતવાન્ સ્વર્ગ ઉપવેશિતવાંશ્ચા

VII ઇત્યં સ પ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ પ્રતિ સ્વહિતૈષિતયા ભાવિયુગેષુ સ્વકીયાનુગ્રહસ્યાનુપમં નિધિં પ્રકાશયિતુમ્ ઇચ્છતિ।

VIII યૂયમ્ અનુગ્રહાદ્ વિશ્વાસેન પરિત્રાણં પ્રાપ્તાઃ, તસ્ય યુષ્મન્મૂલકં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવ દાનં,

IX તત્ કર્મણાં ફલમ્ અપિ નહિ, અતઃ કેનાપિ ન શ્વાધિતવ્યાં

X ચતો વયં તસ્ય કાર્યં પ્રાગ્ ઈશ્વરેણ નિરૂપિતાભિઃ સત્ક્રિયાભિઃ કાલયાપનાય પ્રીષ્ટે યીશૌ તેન મૃષ્ટાશ્ચા

XI પુરા જન્મના ભિન્નજાતીયા હસ્તકૃતં ત્વકછેદં પ્રાપ્તૈ લોકૈશ્ચાચ્છિન્નત્વચ ઇતિનામ્ના ખ્યાતા યે યૂયં તૈ યુષ્માભિરિદં સ્મર્તવ્યાં

XII ચત્ તસ્મિન્ સમયે યૂયં પ્રીષ્ટાદ્ ભિન્ના ઇસ્રાયેલલોકાનાં સહવાસાદ્ દૂરસ્થાઃ પ્રતિજ્ઞાસમ્બલિતનિયમાનાં બહિઃ સ્થિતાઃ સન્તો નિરાશા નિરીશ્વરાશ્ચ જગત્યાધ્વમ્ ઇતિ।

XIII કિન્ત્વધુના પ્રીષ્ટે યીશાવાશ્રયં પ્રાપ્ય પુરા દૂરવર્તિનો યૂયં પ્રીષ્ટસ્ય શોણિતેન નિકટવર્તિનોઽભવતા

XIV ચતઃ સ એવાસ્માકં સન્ધિઃ સ દ્વયમ્ એકીકૃતવાન્ શત્રુતારૂપિણીં મધ્યવર્તિનીં પ્રભેદકભિત્તિં ભગ્નવાન્ દણ્ડાજ્ઞાયુક્તં વિધિશાસ્ત્રં સ્વશરીરેણ લુપ્તવાંશ્ચા

XV ચતઃ સ સન્ધિં વિધાય તૌ દ્વૌ સ્વસ્મિન્ એકં નુતનં માનવં કર્તુ

XVI સ્વકીયક્રુશે શત્રુતાં નિહત્ય તેનેવૈકસ્મિન્ શરીરે તયો દ્વયોરીશ્વરેણ સન્ધિં કારયિતું નિશ્ચતવાન્

XVII સ યાગત્ય દૂરવર્તિનો યુષ્માન્ નિકટવર્તિનો ડસ્માંશ્ચ સન્ધે મંજૂલવાર્તા જ્ઞાપિતવાન્

XVIII ચતસ્તસ્માદ્ ઉભયપક્ષીયા વયમ્ એકેનાત્મના પિતુઃ સમીપં ગમનાય સામર્થ્ય પ્રાપ્તવન્તઃ।

XIX અત ઇદાનીં યૂયમ્ અસમ્પર્કીયા વિદેશિનશ્ચ ન તિષ્ઠનતઃ પવિત્રલોકૈઃ સહવાસિન ઈશ્વરસ્ય વેશ્મવાસિનશ્ચાધ્વે

XX અપરં પ્રેરિતા ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ યત્ ભિત્તિમૂલસ્વરૂપાસ્તત્ર યૂયં તસ્મિન્ મૂલે નિગીયધ્વે તત્ર ચ સ્વયં યીશુઃ પ્રીષ્ટઃ પ્રધાનઃ કોણસ્થપ્રસ્તરઃ।

XXI તેન કૃત્સ્ના નિર્મિતિઃ સંગ્રથ્યમાના પ્રભોઃ પવિત્રં મન્દિરં ભવિતું વહ્લ્લતો

XXII यूयमपि तत्र संग्रथ्यमाना आत्मनेश्वरस्य वासस्थानं भवथा

III

I अतो हेतोर्भिन्नजातीयानां युष्माकं निमित्तं यीशुश्रीष्टस्य बन्दी यः सोऽहं पौलो ब्रवीमि

II युष्मदर्थम् ईश्वरेण मह्यं दत्तस्य वरस्य नियमः कीदृशस्तद् युष्माभिरश्रावीति मन्ये

III अर्थतः पूर्वं मया संक्षेपेण यथा लिखितं तथाहं प्रकाशितवाक्येनेश्वरस्य निगूढं भावं ज्ञापितोऽभवाम्

IV अतो युष्माभिस्तत् पठित्वा श्रीष्टमधि तस्मिन्निगूढे भावे मम ज्ञानं कीदृशं तद् भोत्स्यते

V पूर्वयुगेषु मानवसन्तानास्तं ज्ञापिता नासन् किन्त्वधुना स भावस्तस्य पवित्रान् प्रेरितान् भविष्यद्वादिनश्च प्रत्यात्मना प्रकाशितोऽभवत्;

VI अर्थत ईश्वरस्य शक्तेः प्रकाशात् तस्यानुग्रहेण यो वरो मह्यम् अदायि तेनाहं यस्य सुसंवाद्यस्य परियारकोऽभवम्,

VII तद्वारा श्रीष्टेन भिन्नजातीया अन्यैः सार्द्धम् अेकाधिकारा अेकशरीरा अेकस्याः प्रतिज्ञाया अंशिनश्च भविष्यन्तीति

VIII सर्वेषां पवित्रलोकानां क्षुद्रतमाय मह्यं वरोऽयम् अदायि यद् भिन्नजातीयानां मध्ये बोधागयस्य गुणनिधेः श्रीष्टस्य मङ्गलवार्त्ता प्रचारयामि,

IX कालावस्थातः पूर्वस्माद्य यो निगूढभाव ईश्वरे गुप्त आसीत् तदीयनियमं सर्वान् ज्ञापयामि

X यत ईश्वरस्य नानाऽप्यं ज्ञानं यत् साम्प्रतं समित्या स्वर्गे प्राधान्यपराक्रमयुक्तानां दूतानां निकटे प्रकाश्यते तदर्थं स यीशुना श्रीष्टेन सर्व्वाणि सृष्टवान्

XI यतो वयं यस्मिन् विश्वस्य दृढभक्त्या निर्भयताम् ईश्वरस्य समागमे सामर्थ्यञ्च

XII प्राप्तवन्तस्तस्माकं प्रभुं यीशुं श्रीष्टमधि स कालावस्थायाः पूर्वं तं मनोरथं कृतवान्

XIII अतोऽहं युष्मन्निमित्तं दुःखभोगेन क्लान्तिं यत्र गच्छामीति प्रार्थये यतस्तदेव युष्माकं गौरवं

XIV अतो हेतोः स्वर्गपृथिव्योः स्थितः कृत्स्नो वंशो यस्य नाम्ना विख्यातस्तम्

XV अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य पितरमुद्दिश्याहं ज्ञानुनी पातयित्वा तस्य प्रभावनिधितो वरमिमं प्रार्थये

XVI तस्यात्मना युष्माकम् आन्तरिकपुरुषस्य शक्ते वृद्धिः क्रियतां

XVII श्रीष्टस्तु विश्वासेन युष्माकं हृदयेषु निवसतु प्रेमणि युष्माकं बद्धमूलत्वं सुस्थिरत्वञ्च भवतु

XVIII एत्थं प्रस्थताया दीर्घताया गभीरताया उच्यतायाश्च बोधाय सर्वैः पवित्रलोकैः प्राप्यं सामर्थ्यं युष्माभिर्लभ्यतां,

XIX ज्ञानातिरिक्तं श्रीष्टस्य प्रेम ज्ञायताम् ईश्वरस्य सम्पूर्णावृद्धिपर्यन्तं युष्माकं वृद्धिर्भवतु या

XX अस्माकम् अन्तरे या शक्तिः प्रकाशते तथा सर्व्वातिरिक्तं कर्म कुर्वन् अस्माकं प्रार्थनां कल्पनाञ्चातिक्रमिन्तु यः शक्नोति

XXI श्रीष्टयीशुना समिते र्मध्ये सर्वेषु युगेषु तस्य धन्यवाद्यो भवतु। इति

IV

- I अतो बन्दिखं प्रभो नमिना युष्मान् विनये यूयं येनाह्वानेनाहूतास्तदुपयुक्तरूपेण
- II सर्वथा नम्रतां मृदुतां तितिक्षां परस्परं प्रभ्ना सखिष्युताञ्चायरता
- III प्रणयबन्धनेन यात्मन अेक्यं रक्षितुं यतध्वं
- IV यूयम् अेकशरीरा अेकात्मानश्च तद्दद् आह्वानेन यूयम् अेकप्रत्याशाप्राप्तये समाहूताः।
- V युष्माकम् अेकः प्रभुरेको विश्वास अेकं मञ्जणं, सर्वेषां तातः
- VI सर्वोपरिस्थः सर्वव्यापी सर्वेषां युष्माकं मध्यवर्ती यैक ईश्वर आस्ते।
- VII किन्तु प्रीष्टस्य दानपरिमाणानुसाराद् अस्माकम् अेकैकस्मै विशेषो वरोऽद्यापि
- VIII यथा लिपितम् आस्ते, "उर्द्ध्वम् आरुह्य जेतुं स विजित्य बन्दिनोऽकरोत्। ततः स मनुजेष्वोऽपि स्वीयान् व्यश्राणयद् वरान्॥"
- IX उर्द्ध्वम् आरुह्येतिवाक्यस्यायमर्थः स पूर्वं पृथिवीरूपं सर्वाधःस्थितं स्थानम् अवतीर्णवान्;
- X यश्चावतीर्णवान् स अेव स्वर्गाणाम् उपर्युपर्यारूढवान् यतः सर्वाणि तेन पूरयितव्यानि।
- XI स अेव य कांश्चन प्रेरितान् अपरान् भविष्यद्वादिनोऽपरान् सुसंवाद्यप्रयारकान् अपरान् पालकान् उपदेशकांश्च नियुक्तवान्।
- XII यावद् वयं सर्वे विश्वासस्येश्वरपुत्रविषयकस्य तत्त्वज्ञानस्य यैक्यं सम्पूर्णा पुरुषार्थञ्चार्थतः प्रीष्टस्य सम्पूर्णापरिमाणस्य समं परिमाणं न प्राप्नुमस्तावत्
- XIII स परियर्थाकर्मसाधनाय प्रीष्टस्य शरीरस्य निष्ठायै य पवित्रलोकानां सिद्धतायास्तादृशम् उपायं निश्चितवान्।
- XIV अतअेव मानुषाणां यातुरीतो भ्रमकधूर्ततायाश्छलाय्य जातेन सर्वेण शिक्षावायुना वयं यद् बालका एव दौलायमाना न भ्राम्याम इत्यस्माभि र्यतितव्यं,
- XV प्रेम्ना सत्यताम् आयरद्धिः सर्वविषये प्रीष्टम् उद्दिश्य वद्धितव्यञ्च, यतः स भूद्धिः,
- XVI तस्माद्यैकैकस्याङ्गस्य स्वस्वपरिमाणानुसारेण साहाय्यकरणाद् उपकारकैः सर्वैः सन्धिभिः कृत्स्नस्य शरीरस्य संयोगे सम्मिलने य जाते प्रेम्ना निष्ठां लभमानं कृत्स्नं शरीरं वृद्धिं प्राप्नोति।
- XVII युष्मान् अहं प्रभुनेदं ब्रवीम्यादिशामि य, अन्ये भिन्नजातीया एव यूयं पून मयिरता।
- XVIII यतस्ते स्वमनोमायाम् आयरन्त्यान्तरिकाज्ञानात् मानसिककाठिन्याय्य तिमिरावृतबुद्धय ईश्वरीयज्ज्वनस्य बगीर्भूताश्च भवन्ति,
- XIX स्वान् यैतन्यशून्यान् कृत्वा य लोभेन सर्वविधाशौचायरणाय लम्पटतायां स्वान् समर्पितवन्तः।
- XX किन्तु यूयं प्रीष्टं न तादृशं परिचितवन्तः,
- XXI यतो यूयं तं श्रुतवन्तो या सत्या शिक्षा यीशुतो लभ्या तदनुसारात् तदीयोपदेशं प्राप्तवन्तश्चेति मन्ये।
- XXII तस्मात् पूर्वकालिकायारकारी यः पुरातनपुरुषो मायाभिलाषै र्नश्यति तं त्यक्त्वा युष्माभि र्मानसिकभावो नूतनीकर्तव्यः,
- XXIII यो नवपुरुष ईश्वरानुरूपेण पुण्येन सत्यतासङ्घितेन
- XXIV धार्मिकत्वेन य सृष्टः स अेव परिघातव्यश्च।

XXV अतो यूयं सर्व्वे मिथ्याकथनं परित्यज्य समीपवासिभिः सङ्ग सत्यालापं कुरुत यतो वयं परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गा भवामः।

XXVI अपरं क्रोधे जाते पापं मा कुरुध्वम्, अशान्ते युष्माकं रोषेसूर्याडस्तं न गच्छतु।

XXVII अपरं शयताने स्थानं मा दत्ता।

XXVIII योरः पुनश्चैर्य्यं न करोतु किन्तु दीनाय दाने सामर्थ्यं यज्जयते तदर्थं स्वकराभ्यां सद्गत्या परिश्रमं करोतु।

XXIX अपरं युष्माकं वदनेभ्यः कोऽपि कदावापो न निर्गच्छतु, किन्तु येन श्रोतुरुपकारो जायते तादृशः प्रयोजनीयनिष्ठायै इलदायक आलापो युष्माकं भवतु।

XXX अपरञ्च यूयं मुक्तिदिनपर्यन्तम् ईश्वरस्य येन पवित्रेणात्मना मुद्रयाङ्किता अभवत तं शोकान्वितं मा कुरुत।

XXXI अपरं कटुवाक्यं रोषः कोषः कलङ्को निन्दा सर्व्वविधद्वेषश्चैतानि युष्माकं मध्याद् दूरीभवन्तु।

XXXII यूयं परस्परं छित्तैषिणः कोमलान्तःकरणाश्च भवता अपरम् ईश्वरः प्रीष्टेन यद्द्रष्टुं युष्माकं द्रोषान् क्षमितवान् तद्द्रष्टुं यूयमपि परस्परं क्षमध्वं।

V

I अतो यूयं प्रियबालका ईश्वरस्यानुकारिणो भवत,

II प्रीष्टे एव प्रेमाचारं कुरुत य, यतः सोऽस्मासु प्रेम कृतवान् अस्माकं विनिमयेन यात्मनिवेदनं कृत्वा ग्राह्यसुगन्धार्थकम् उपहारं बलिश्वराय दत्तवान्।

III किन्तु वेश्यागमनं सर्व्वविधाशौचक्रिया लोभश्चैतेषाम् उच्यारणमपि युष्माकं मध्ये न भवतु, अतदेव पवित्रलोकानाम् उचितं।

IV अपरं कुत्सितालापः प्रलापः श्लेषोक्तिश्च न भवतु यत अेतान्यनुयितानि किन्त्वीश्वरस्य धन्यवाद्यो भवतु।

V वेश्यागाम्यशौचायारी देवपूजक एव गणयो लोभी चैतेषां कोषि प्रीष्टस्य राज्येऽर्थत ईश्वरस्य राज्ये कमध्यधिकारं न प्राप्स्यतीति युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां।

VI अनर्थकवाक्येन कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तादृगाचारहेतोरनाज्ञाग्राहिषु लोकेष्वीश्वरस्य कोपो वर्त्तते।

VII तस्माद् यूयं तैः सङ्गभागिनो न भवत।

VIII पूर्वं यूयम् अन्धकारस्वप्ना आध्वं किन्त्विदानीं प्रभुना दीप्तिस्वप्ना भवथ तस्माद् दीप्तेः सन्ताना एव समायरत।

IX दीप्ते र्यत् कुलं तत् सर्व्वविधछित्तैषितायां धर्म्मं सत्यालापे य प्रकाशते।

X प्रभवे यद् रोयते तत् परीक्षध्वं।

XI यूयं तिमिरस्य विकलकर्म्मणाम् अंशिनो न भूत्वा तेषां द्रोषित्वं प्रकाशयत।

XII यतस्ते लोका रक्षमि यद् यद् आचरन्ति तदुच्यारणम् अपि लज्जज्जकं।

XIII यतो दीप्त्या यद् यत् प्रकाशयते तत् तथा यकास्थते यय्य यकास्ति तद् दीप्तिस्वप्नं भवति।

XIV अेतत्कारणाद् उक्तम् आस्ते, "हे निद्रित प्रबुध्यस्व मृतेभ्यश्चोत्थितिं कुरु तत्कृते सूर्यवत् प्रीष्टः स्वयं त्वां द्योतयिष्यति।"

XV अतः सावधाना भवत, अज्ञाना एव माचरत किन्तु ज्ञानिन एव सतर्कम् आचरत।

XVI समयं बहुमूल्यं गणयध्वं यतः काला अभद्राः।

XVII तस्माद् यूयम् अज्ञाना न भवत किन्तु प्रभोरभिमतं किं तदवगता भवत।

- XVIII सर्व्वनाशजनेन सुरापानेन मत्ता मा भवत किन्त्वात्मना पूर्य्यध्वं।
 XIX अपरं गीतैर्गानैः पारमार्थिककीर्त्तनैश्च परस्परम् आलपन्तो मनसा सार्द्धं प्रभुम्
 उद्दिश्य गायत वाद्यत यत्
 XX सर्व्वदा सर्व्वविषयेऽस्मत्प्रभो यीशोः प्रीष्टस्य नाम्ना तातम् ईश्वरं धन्यं वदता
 XXI यूयम् ईश्वराद् भिताः सन्त अन्येऽपरेषां वशीभूता भवता
 XXII हे योषितः, यूयं यथा प्रभोस्तथा स्वस्वस्वामिनो वशङ्गता भवता
 XXIII यतः प्रीष्टो यद्भत् समिते मूर्द्धा शरीरस्य त्राता य भवति तद्भत् स्वामी योषितो
 मूर्द्धा।
 XXIV अतः समिति र्यद्भत् प्रीष्टस्य वशीभूता तद्भद् योषिद्विरपि स्वस्वस्वामिनो
 वशता स्वीकर्त्तव्या।
 XXV अपरञ्च हे पुरुषाः, यूयं प्रीष्ट एव स्वस्वयोषित्सु प्रीयध्वं।
 XXVI स प्रीष्टोऽपि समितौ प्रीतवान् तस्याः कृते य स्वप्राणान् त्यक्तवान् यतः स
 वाक्ये जलमज्जनेन तां परिष्कृत्य पावयितुम्
 XXVII अपरं तिलकवल्यादिविडीनां पवित्रां निष्कलङ्काञ्च तां समितिं तेजस्विनीं कृत्वा
 स्वहस्ते समर्पयितुञ्चाभिलषितवान्।
 XXVIII तस्मात् स्वतनुवत् स्वयोषिति प्रेमकरणं पुरुषस्योयितं, येन स्वयोषिति प्रेम
 क्रियते तेनात्मप्रेम क्रियते।
 XXIX कोऽपि कदापि न स्वकीयां तनुम् ऋतीयितवान् किन्तु सर्व्वे तां विभ्रति पुष्यन्ति
 या प्रीष्टोऽपि समितिं प्रति तदेव करोति,
 XXX यतो वयं तस्य शरीरस्याङ्गानि मांसास्थीनि य भवामः।
 XXXI अेतदर्थं मानवः स्वमातापितरोः परित्यज्य स्वभार्यायाम् आसंक्ष्यति तौ
 द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः।
 XXXII अेतन्निगूढवाक्यं गुरुतरं मया य प्रीष्टसमिति अधि तद् उच्यते।
 XXXIII अतयेव युष्माकम् अेकैको जनेनात्मवत् स्वयोषिति प्रीयतां भार्यापि
 स्वामिनं समादर्त्तुं यततां।

VI

- I हे बालकाः, यूयं प्रभुम् उद्दिश्य पित्रोराज्ञाग्राहिलो भवत यतस्तत् न्याय्यं।
 II त्वं निजपितरं मातरञ्च सम्मन्यस्वेति यो विधिः स प्रतिज्ञायुक्तः प्रथमो विधिः।
 III इलतस्तस्मात् तव कल्याणं देशे य दीर्घकालम् आयुर्भविष्यतीति।
 IV अपरं हे पितरः, यूयं स्वबालकान् मा रोषयत किन्तु प्रभो विनीत्यादेशाभ्यां तान्
 विनयत।
 V हे दासाः, यूयं प्रीष्टम् उद्दिश्य सत्भयाः कम्पान्विताश्च भूत्वा
 सरलान्तःकरणैरिडिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिलो भवता।
 VI दृष्टिगोचरीयपरियर्य्या मानुषेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु प्रीष्टस्य दासा एव
 निविष्टमनोभिरीश्वरस्येच्छां साधयत।
 VII मानवान् अनुद्दिश्य प्रभुमेवोद्दिश्य सद्भावेन दास्यकर्म कुरुध्वं।
 VIII दासमुक्तयो र्येन यत् सत्कर्म क्रियते तेन तस्य इलं प्रभुतो लप्स्यत इति जानीत
 यत्।
 IX अपरं हे प्रभवः, युष्माभिर्भर्त्सनं विहाय तान् प्रति न्याय्याकरणं क्रियतां यश्च
 कस्यापि पक्षपातं न करोति युष्माकमपि तादृश अेकः प्रभुः स्वर्गं विद्यत इति ज्ञायतां।
 X अधिकन्तु हे भ्रातरः, यूयं प्रभुना तस्य विक्रमयुक्तशक्त्या य बलवन्तो भवता।

XI યૂયં યત્ શયતાનશ્છલાનિ નિવારયિતું શકનુથ તદર્થમ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં પરિઘદ્ધ્વાં

XII યતઃ કેવલં રક્તમાંસાભ્યામ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ કર્તૃત્વપરાક્રમયુક્તૈસ્તિમિરરાજ્યસ્યેહલોકસ્યાધિપતિભિઃ સ્વર્ગોદ્ભવૈ દુષ્ટાત્મભિરેવ સાદ્ધ્મ્ અસ્માભિ ર્યુદ્ધં ક્રિયતો

XIII અતો હેતો યૂયં યથા સંકુલે દિનેડવસ્થાતું સર્વાણિ પરાજિત્ય દૃઢાઃ સ્થાતુઞ્ચ શક્ષયથ તામ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં ગૃહ્ણીતા

XIV વસ્તુતસ્તુ સત્યત્વેન શૃણ્વલેન કટિં બદ્ધ્વા પુણ્યેન વર્મણા વક્ષ આચ્છાદ્ય

XV શાન્તેઃ સુવાર્તયા જાતમ્ ઉત્સાહં પાદુકાયુગલં પદે સમર્પ્ય તિષ્ઠતા

XVI યેન ચ દુષ્ટાત્મનોડગ્નિબાણાન્ સર્વાન્ નિર્વાપયિતું શક્ષયથ તાદૃશં સર્વાચ્છાદકં ફલકં વિશ્વાસં ધારયતા

XVII શિરસ્ત્રં પરિત્રાણામ્ આત્મનઃ ખડ્ગેશ્વરસ્ય વાક્યં ધારયતા

XVIII સર્વસમયે સર્વયાચનેન સર્વપ્રાર્થનેન ચાત્મના પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં તદર્થં દૃઢાકાક્ષયા જાગ્રતઃ સર્વેષાં પવિત્રલોકાનાં કૃતે સદા પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં

XIX અહઞ્ચ યસ્ય સુસંવાદસ્ય શૃણ્વલબ્દ્ધઃ પ્રચારકદૂતોડસ્મિ તમ્ ઉપયુક્તેનોત્સાહેન પ્રચારયિતું યથા શકનુયાં

XX તથા નિર્ભયેન સ્વરેણોત્સાહેન ચ સુસંવાદસ્ય નિગૂઢવાક્યપ્રચારાય વક્તૃતા યત્ મહ્યં દીયતે તદર્થં મમાપિ કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં

XXI અપરં મમ યાવસ્થાસ્તિ યચ્ચ મયા ક્રિયતે તત્ સર્વં યદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયતે તદર્થં પ્રભુના પ્રિયભ્રાતા વિશ્વાસ્યઃ પરિચારકશ્ચ તુખિકો યુષ્માન્ તત્ જ્ઞાપયિષ્યતિ

XXII યૂયં યદ્ અસ્માકમ્ અવસ્થાં જાનીથ યુષ્માકં મનાંસિ ચ યત્ સાન્તવનાં લભન્તે તદર્થમેવાહં યુષ્માકં સન્નિધિં તં પ્રેષિતવાના

XXIII અપરમ્ ઈશ્વરઃ પ્રભુ ચીશુખ્રીષ્ટશ્ચ સર્વેભ્યો ભ્રાતૃભ્યઃ શાન્તિં વિશ્વાસસહિતં પ્રેમ ચ દેયાત્

XXIV યે કેચિત્ પ્રભૌ ચીશુખ્રીષ્ટેડક્ષયં પ્રેમ કુર્વન્તિ તાન્ પ્રતિ પ્રસાદો ભૂયાત્ તથાસ્તુ

ફિલિપિન: પત્ર

I પૌલતીમથિનામાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસૌ ફિલિપિનગરસ્થાન્ પ્રીષ્ટયીશો: સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ સમિતેરઘ્યક્ષાન્ પરિચારકાંશ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખત:।

II અસ્માકં તાત ઈશ્વર: પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્મભ્યં પ્રસાદસ્ય શાન્તેશ્ચ ભોગં દેયાસ્તાં।

III અહં નિરન્તરં નિજસર્વપ્રાર્થનાસુ યુષ્માકં સર્વેષાં કૃતે સાનન્દં પ્રાર્થનાં કુર્વન્

IV યતિ વારાન્ યુષ્માકં સ્મરામિ તતિ વારાન્ આ પ્રથમાદ્ અઘ યાવદ્

V યુષ્માકં સુસંવાદભાગિત્વકારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ।

VI યુષ્મન્મધ્યે યેનોત્તમં કર્મ કર્તુમ્ આરમ્ભિ તેનૈવ યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દિનં યાવત્ તત્ સાધયિષ્યત ઇત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તો।

VII યુષ્માન્ સર્વાન્ અધિ મમ તાદૃશો ભાવો યથાર્થો યતોડહં કારાવસ્થાયાં પ્રત્યુત્તરકરણે સુસંવાદસ્ય પ્રામાણ્યકરણે ચ યુષ્માન્ સર્વાન્ મયા સાર્દ્ધમ્ એકાનુગ્રહસ્ય ભાગિનો મત્વા સ્વહૃદયે ધારયામિ।

VIII અપરમ્ અહં પ્રીષ્ટયીશો: સ્નેહવત્ સ્નેહેન યુષ્માન્ કીદૃશં કાઙ્ક્ષામિ તદધીશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યોતે।

IX મયા યત્ પ્રાર્થ્યતે તદ્ ઇદં યુષ્માકં પ્રેમ નિત્યં વૃદ્ધિં ગત્વા

X જ્ઞાનસ્ય વિશિષ્ટાનાં પરીક્ષિકાયાશ્ચ સર્વવિધબુદ્ધે બાહુલ્યં ફલતુ,

XI પ્રીષ્ટસ્ય દિનં યાવદ્ યુષ્માકં સારલ્યં નિર્વિદ્યત્વચ્ચ ભવતુ, ઈશ્વરસ્ય ગૌરવાય પ્રશંસાયૈ ચ યીશુના પ્રીષ્ટેન પુણ્યફલાનાં પૂર્ણતા યુષ્મભ્યં દીયતામ્ ઇતિ।

XII હે ભ્રાતર:, માં પ્રતિ યદ્ યદ્ ઘટિતં તેન સુસંવાદપ્રચારસ્ય બાધા નહિ કિન્તુ વૃદ્ધિરેવ જાતા તદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું કામયેડહં।

XIII અપરમ્ અહં પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે બદ્ધોડસ્મીતિ રાજપુર્યામ્ અન્યસ્થાનેષુ ચ સર્વેષાં નિકટે સુસ્પષ્ટમ્ અભવત્,

XIV પ્રભુસમ્બન્ધીયા અનેકે ભ્રાતરશ્ચ મમ બન્ધનાદ્ આશ્વાસં પ્રાપ્ય વર્દ્ધમાનેનોત્સાહેન નિ:ક્ષોભં કથાં પ્રચારયન્તિ।

XV કેચિદ્ દ્વેષાદ્ વિરોધાચ્યાપરે કેચિચ્ચ સદ્ભાવાત્ પ્રીષ્ટં ઘોષયન્તિ;

XVI યે વિરોધાત્ પ્રીષ્ટં ઘોષયન્તિ તે પવિત્રભાવાત્ તન્ન કુર્વન્તો મમ બન્ધનાનિ બહુતરકલોશદાયીનિ કર્તુમ્ ઇચ્છન્તિ।

XVII યે ચ પ્રેમ્ના ઘોષયન્તિ તે સુસંવાદસ્ય પ્રામાણ્યકરણેડહં નિયુક્તોડસ્મીતિ જ્ઞાત્વા તત્ કુર્વન્તિ।

XVIII કિં બહુના? કાપટ્યાત્ સરલભાવાદ્ વા ભવેત્, યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ પ્રીષ્ટસ્ય ઘોષણા ભવતીત્યસ્મિન્ અહમ્ આનન્દામ્યાનન્દિષ્યામિ ચ।

XIX યુષ્માકં પ્રાર્થનયા યીશુખ્રીષ્ટસ્યાત્મનશ્ચોપકારેણ તત્ મન્નિસ્તારજનકં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાનામિ।

XX તત્ર ચ મમાકાઙ્ક્ષા પ્રત્યાશા ચ સિદ્ધિં ગમિષ્યતિ ફલતોડહં કેનાપિ પ્રકારેણ ન લજ્જિજ્ઞપ્યે કિન્તુ ગતે સર્વસ્મિન્ કાલે યદ્દત્ તદ્દદ્ ઇદાનીમપિ સમ્પૂર્ણોત્સાહદ્વારા મમ શરીરેણ પ્રીષ્ટસ્ય મહિમા જીવને મરણે વા પ્રકાશિષ્યતે।

XXI યતો મમ જીવનં પ્રીષ્ટાય મરણચ્ચ લાભાય।

XXII કિન્તુ યદિ શરીરે મયા જીવિતવ્યં તર્હિ તત્ કર્મફલં ફલિષ્યતિ તસ્માત્ કિં વરિતવ્યં તન્મયા ન જ્ઞાયતો

XXIII દ્વાભ્યામ્ અહં સમ્પીડ્યે, દેહવાસત્યજનાય ખ્રીષ્ટેન સહવાસાય ચ મમાભિલાષો ભવતિ યતસ્તત્ સર્વોત્તમં

XXIV કિન્તુ દેહે મમાવસ્થિત્યા યુષ્માકમ્ અધિકપ્રયોજનં

XXV અહમ્ અવસ્થાસ્યે યુષ્માભિઃ સર્વેઃ સાર્દ્ધમ્ અવસ્થિતિં કરિષ્યે ચ તયા ચ વિશ્વાસે યુષ્માકં વૃદ્ધ્યાનન્દૈ જનિષ્યેતે તદહં નિશ્ચિતં જાનામિ

XXVI તેન ચ મત્તોડર્થતો યુષ્મત્સમીપે મમ પુનરુપસ્થિતત્વાત્ યૂયં ખ્રીષ્ટેન યીશુના બહુતરમ્ આહ્વાદં લપ્સ્યધ્વે

XXVII યૂયં સાવધાના ભૂત્વા ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદસ્યોપયુક્તમ્ આચારં કુરુધ્વં યતોડહં યુષ્માન્ ઉપાગત્ય સાક્ષાત્ કુર્વન્ કિં વા દૂરે તિષ્ઠન્ યુષ્માકં યાં વાર્તા શ્રોતુમ્ ઇચ્છામિ સેયં યૂયમ્ એકાત્માનસ્તિષ્ઠથ, એકમનસા સુસંવાદસમ્બન્ધીયવિશ્વાસસ્ય પક્ષે યતધ્વે, વિપક્ષૈશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ ન વ્યાકુલીક્રિયધ્વ ઇતિ

XXVIII તત્ તેષાં વિનાશસ્ય લક્ષણં યુષ્માકન્નેશ્વરદત્તં પરિત્રાણસ્ય લક્ષણં ભવિષ્યતિ

XXIX યતો યેન યુષ્માભિઃ ખ્રીષ્ટે કેવલવિશ્વાસઃ ક્રિયતે તન્નહિ કિન્તુ તસ્ય કૃતે ક્લેશોડપિ સહ્યતે તાદૃશો વરઃ ખ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાદ્ યુષ્માભિઃ પ્રાપિ,

XXX તસ્માત્ મમ યાદૃશં યુદ્ધં યુષ્માભિરદર્શિ સામ્પ્રતં શ્રૂયતે ચ તાદૃશં યુદ્ધં યુષ્માકમ્ અપિ ભવતિ

II

I ખ્રીષ્ટાદ્ યદિ કિમપિ સાન્ત્વનં કશ્ચિત્ પ્રેમજાતો હર્ષઃ કિશ્ચિદ્ આત્મનઃ સમભાગિત્વં કાચિદ્ અનુકમ્પા કૃપા વા જાયતે તર્હિ યૂયં મમાહ્વાદં પૂરયન્ત

II એકભાવા એકપ્રેમાણ એકમનસ એકચેષ્ટાશ્ચ ભવતા

III વિરોધાદ્ દર્પાદ્ વા કિમપિ મા કુરુત કિન્તુ નમ્રતયા સ્વેભ્યોડપરાન્ વિશિષ્ટાન્ મન્યધ્વાં

IV કેવલમ્ આત્મહિતાય ન ચેષ્ટમાનાઃ પરહિતાયાપિ ચેષ્ઠધ્વાં

V ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો યાદૃશઃ સ્વભાવો યુષ્માકમ્ અપિ તાદૃશો ભવતુ

VI સ ઈશ્વરરૂપી સન્ સ્વકીયામ્ ઈશ્વરતુલ્યતાં શ્લાઘાસ્પદં નામન્યત,

VII કિન્તુ સ્વં શૂન્યં કૃત્વા દાસરૂપી બભૂવ નરાકૃતિં લેભે યા

VIII ઇત્યં નરમૂર્તિમ્ આશ્રિત્ય નમ્રતાં સ્વીકૃત્ય મૃત્યોરર્થતઃ કુશીયમૃત્યોરેવ ભોગાયાજ્ઞાગ્રાહી બભૂવા

IX તત્કારણાદ્ ઈશ્વરોડપિ તં સર્વોત્તમં ચકાર યચ્ચ નામ સર્વેષાં નામ્નાં શ્રેષ્ઠં તદેવ તસ્મૈ દદૌ,

X તતસ્તસ્મૈ યીશુનામ્ને સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલસ્થિતૈઃ સર્વે જાનુપાતઃ કર્તવ્યઃ,

XI તાતસ્થેશ્વરસ્ય મહિમ્ને ચ યીશુખ્રીષ્ટઃ પ્રભુરિતિ જિહ્વાભિઃ સ્વીકર્તવ્યાં

XII અતો હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માભિ યદ્વત્ સર્વદા ક્રિયતે તદ્વત્ કેવલે મમોપસ્થિતિકાલે તન્નહિ કિન્ત્વિદાનીમ્ અનુપસ્થિતેડપિ મયિ બહુતરયત્નેનાજ્ઞાં ગૃહીત્વા ભયકમ્પાભ્યાં સ્વસ્વપરિત્રાણં સાધ્યતાં

XIII યત ઈશ્વર એવ સ્વકીયાનુરોધાદ્ યુષ્મન્મધ્યે મનસ્કામનાં કર્મસિદ્ધિશ્ચ વિદધાતિ

XIV યૂયં કલહવિવાદવિજતમ્ આચારં કુર્વન્તોડનિન્દનીયા અકુટિલા

XV ईश्वरस्य निष्कलङ्काश्च सन्तानाद्यव वक्रभावानां कुटिलाचारिणाञ्च लोकानां मध्ये तिष्ठत,

XVI यतस्तेषां मध्ये यूयं श्रुवनवाक्यं धारयन्तो जगतो दीपका एव दीप्यध्वो युष्माभिस्तथा कृते मम यत्नः परिश्रमो वा न निष्कलो जात इत्यखं प्रीष्टस्य दिने श्लाघां कर्तुं शक्यामि

XVII युष्माकं विश्वासार्थकाय बलिदानाय सेवनाय य यद्यप्यखं निवेदितव्यो भवेयं तथापि तेनानन्दामि सर्वेषां युष्माकम् आनन्दस्यांशी भवामि या

XVIII तद्दृष्टुं यूयमप्यानन्दत मदीयानन्दस्यांशिनी भवत या

XIX युष्माकम् अवस्थाम् अवगत्याहमपि यत् सान्त्वनां प्राप्नुयां तदर्थं तीमथियं त्वरया युष्मत्समीपं प्रेषयिष्यामीति प्रभौ प्रत्याशां कुर्वी

XX यः सत्यरूपेण युष्माकं छिंतं यिन्तयति तादृश ऐकभावस्तस्मादन्यः कोऽपि मम सन्निधौ नास्ति

XXI यतोऽपरे सर्वे यीशोः प्रीष्टस्य विषयान् न यिन्तयन्त आत्मविषयान् यिन्तयन्ति

XXII किन्तु तस्य परीक्षितत्वं युष्माभिर्ज्ञायते यतः पुत्रो यादृक् पितुः सङ्कारी भवति तथैव सुसंवाद्यस्य परियर्यायां स मम सङ्कारी जातः

XXIII अतएव मम भाविदशां ज्ञात्वा तत्क्षणात् तमेव प्रेषयितुं प्रत्याशां कुर्वी

XXIV स्वयम् अहमपि तूर्णं युष्मत्समीपं गमिष्यामीत्याशां प्रभुना कुर्वी

XXV अपरं य एपाङ्कृती मम भ्राता कर्मयुद्धाभ्यां मम सहायश्च युष्माकं दूतो मदीयोपकाराय प्रतिनिधिश्चास्ति युष्मत्समीपे तस्य प्रेषणम् आवश्यकम् अभन्ये

XXVI यतः स युष्मान् सर्वान् अकाङ्क्षत युष्माभिस्तस्य रोगस्य वार्ताश्रावीति बुद्ध्वा पर्यशोयय्या

XXVII स पीडया मृतकल्पोऽभवदिति सत्यं किन्तु ईश्वरस्तं दयितवान् मम य दुःखात् परं पुनर्दुःखं यत्र भवेत् तदर्थं केवलं तं न दयित्वा मामपि दयितवान्

XXVIII अतएव यूयं तं विलोक्य यत् पुनरानन्दे त ममापि दुःखस्य ह्रासो यद् भवेत् तदर्थम् अखं त्वरया तम् अप्रेषयं

XXIX अतो यूयं प्रभोः कृते सम्पूर्णानन्देन तं गृहीत तादृशान् लोकांश्चादरणीयान् मन्यध्वं

XXX यतो मम सेवने युष्माकं त्रुटिं पूरयितुं स प्राणान् पण्यीकृत्य प्रीष्टस्य कार्यार्थं मृतप्रायेऽभवत्

III

I हे भ्रातरः, शेषे वदामि यूयं प्रभावानन्दता पुनः पुनरेकस्य वयो लोपनं मम क्लेशदं नहि युष्मदर्थञ्च भ्रमनाशकं भवति

II यूयं कुक्कुरेभ्यः सावधाना भवत दुष्कर्मकारिभ्यः सावधाना भवत छिन्नमूलेभ्यो लोकेभ्यश्च सावधाना भवत

III वयमेव छिन्नत्वयो लोका यतो वयम् आत्मनेश्वरं सेवामहे प्रीष्टेन यीशुना श्लाघामहे शरीरेण य प्रगल्भतां न कुर्वामिहे

IV किन्तु शरीरे मम प्रगल्भतायाः कारणं विद्यते, कश्चिद् यद्दि शरीरेण प्रगल्भतां यिकीर्षति तर्हि तस्माद् अपि मम प्रगल्भताया गुरुतरं कारणं विद्यते

V યતોડહમ્ અષ્ટમદિવસે ત્વછેદપ્રાપ્ત ઇસ્રાયેલ્વંશીયો બિન્યામીનગોષ્ઠીય ઇબ્રિકુલજાત ઇબ્રિયો વ્યવસ્થાયરણે ફિરૂશી

VI ધર્મોત્સાહકારણાત્ સમિતેરુપદ્રવકારી વ્યવસ્થાતો લભ્યે પુણ્યે યાનિન્દનીયઃ।

VII કિન્તુ મમ યદત્ લભ્યમ્ આસીત્ તત્ સર્વમ્ અહં પ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાત્ ક્ષતિમ્ અમન્યો

VIII કિન્ચાધુનાપ્યહં મત્પ્રભોઃ પ્રીષ્ટસ્ય યીશો જ્ઞાનસ્યોત્કૃષ્ટતાં બુદ્ધ્વા તત્ સર્વ્વ ક્ષતિં મન્યો

IX યતો હેતોરહં યત્ પ્રીષ્ટં લભ્યે વ્યવસ્થાતો જાતં સ્વકીયપુણ્યઞ્ચ ન ધારયન્ કિન્તુ પ્રીષ્ટે વિશ્વસનાત્ લભ્યં યત્ પુણ્યમ્ ઈશ્વરેણ વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા દીયતે તદેવ ધારયન્ યત્ પ્રીષ્ટે વિદ્યેય તદર્થં તસ્યાનુરોધાત્ સર્વ્વેષાં ક્ષતિં સ્વીકૃત્ય તાનિ સર્વાણ્યવકરાનિવ મન્યો

X યતો હેતોરહં પ્રીષ્ટં તસ્ય પુનરુત્થિતે ગુણં તસ્ય દુઃખાનાં ભાગિત્વઞ્ચ જ્ઞાત્વા તસ્ય મૃત્યોરાકૃતિઞ્ચ ગૃહીત્વા

XI યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ મૃતાનાં પુનરુત્થિતિં પ્રાપ્તું યતો

XII મયા તત્ સર્વમ્ અધુના પ્રાપિ સિદ્ધતા વાલમ્ભિ તન્નહિ કિન્તુ યદર્થમ્ અહં પ્રીષ્ટેન ધારિતસ્તદ્ ધારયિતું ધાવામિ

XIII હે ભ્રાતરઃ, મયા તદ્ ધારિતમ્ ઇતિ ન મન્યતે કિન્ત્વેતદૈકમાત્રં વદામિ યાનિ પશ્ચાત્ સ્થિતાનિ તાનિ વિસ્મૃત્યાહમ્ અગ્રસ્થિતાન્યુદિશ્ય

XIV પૂર્ણયત્નેન લક્ષ્યં પ્રતિ ધાવન્ પ્રીષ્ટયીશુનોદ્ધ્વાત્ મામ્ આહ્વયત ઈશ્વરાત્ જેતૃપણં પ્રાપ્તું યેષ્ટે

XV અસ્માકં મધ્યે યે સિદ્ધાસ્તૈઃ સર્વ્વેસ્તદેવ ભાવ્યતાં, યદિ ચ કન્નન વિષયમ્ અધિ યુષ્માકમ્ અપરો ભાવો ભવતિ તર્હાશ્વરસ્તમપિ યુષ્માકં પ્રતિ પ્રકાશયિષ્યતિ

XVI કિન્તુ વયં યદદ્ અવગતા આસ્મસ્તત્રાસ્માભિરેકો વિધિરાચરિતવ્ય એકભાવૈ ભવિતવ્યઞ્ચ

XVII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં મમાનુગામિનો ભવત વયઞ્ચ યાદૃગાયરણસ્ય નિદર્શનસ્વરૂપા ભવામસ્તાદૃગાયારિણો લોકાન્ આલોકયધ્વાં

XVIII યતોડનેકે વિપથે ચરન્તિ તે ચ પ્રીષ્ટસ્ય કુશસ્ય શત્રવ ઇતિ પુરા મયા પુનઃ પુનઃ કથિતમ્ અધુનાપિ રુદતા મયા કથ્યતે

XIX તેષાં શેષદશા સર્વ્વનાશ ઉદરશ્ચેશ્વરો લજ્જા ચ શ્લાઘા પૃથિવ્યાઞ્ચ લગ્નં મનઃ।

XX કિન્ત્વસ્માકં જનપદઃ સ્વર્ગે વિદ્યતે તસ્માચ્યાગમિષ્યન્તં ત્રાતારં પ્રભું યીશુપ્રીષ્ટં વયં પ્રતીક્ષામહે

XXI સ ચ યયા શક્ત્યા સર્વાણ્યેવ સ્વસ્ય વશીકર્તુ પારયતિ તયાસ્માકમ્ અધમં શરીરં રૂપાન્તરીકૃત્ય સ્વકીયતેજોમયશરીરસ્ય સમાકારં કરિષ્યતિ

IV

I હે મદીયાનન્દમુકુટસ્વરૂપાઃ પ્રિયતમા અભીષ્ટતમા ભ્રાતરઃ, હે મમ સ્નેહપાત્રાઃ, યૂયમ્ ઇત્યં પભૌ સ્થિરાસ્તિષ્ઠતા

II હે ઇવદિયે હે સુન્તુષ્ઠિ યુવાં પ્રભૌ એકભાવે ભવતમ્ એતદ્ અહં પ્રાર્થયે

III હે મમ સત્ય સહકારિન્ ત્વામપિ વિનીય વદામિ એતયોરુપકારસ્ત્વયા ક્રિયતાં યતસ્તે કલીમિનાદિભિઃ સહકારિભિઃ સાહ્યં સુસંવાદપ્રચારણાય મમ સાહાયાર્થ પરિશ્રમમ્ અકુર્વતાં તેષાં સર્વ્વેષાં નામાનિ ચ જીવનપુસ્તકે લિખિતાનિ વિદ્યન્તે

IV યૂયં પ્રભૌ સર્વ્વદાનન્દતા પુન વદામિ યૂયમ્ આનન્દતા

V युष्माकं विनीतत्वं सर्व्वमानवै ज्ञायितां, प्रभुः सन्निधौ विद्यते।

VI यूयं किमपि न यिन्तयत किन्तु धन्यवाद्युक्ताभ्यां प्रार्थनायाञ्चाभ्यां सर्व्वविषये स्वप्रार्थनीयम् ईश्वराय निवेद्यता।

VII तथा कृत ईश्वरीया या शान्तिः सर्व्वां बुद्धिम् अतिशेते सा युष्माकं यित्तानि मनांसि य प्रीष्टे यीशौ रक्षिष्यति।

VIII हे भ्रातरः, शेषे वदामि यद्यत् सत्यम् आदरणीयं न्याय्यं साधु प्रियं सुष्यातम् अन्येण येन केनचित् प्रकारेण वा गुणयुक्तं प्रशंसनीयं वा भवति तत्रैव मनांसि निधध्वां।

IX यूयं मां दृष्ट्वा श्रुत्वा य यद्यत् शिक्षितवन्तो गृहीतवन्तश्च तदेवायत् तस्मात् शान्तिदायक ईश्वरो युष्माभिः सार्द्धं स्थास्यति।

X ममोपकाराय युष्माकं या यिन्ता पूर्व्वम् आसीत् किन्तु कर्मद्वारे न प्राप्नोत् एदानीं सा पुनरङ्गलत् एत्यस्मिन् प्रभौ मम परमाह्लादोऽज्जायता।

XI अहं यद् दैन्यकारणाद् एदं वदामि तन्नहि यतो मम या कायिद् अवस्था भवेत् तस्यां सन्तोषुम् अशिक्षयं।

XII दरिद्रतां भोक्तुं शक्नोमि धनाढ्यताम् अपि भोक्तुं शक्नोमि सर्व्वथा सर्व्वविषयेषु विनीतोऽहं प्रयुरतां क्षुधाञ्च धनं दैन्यञ्चावगतोऽस्मि।

XIII मम शक्तिदायकेन प्रीष्टेन सर्व्वमेव मया शक्यं भवति।

XIV किन्तु युष्माभिः दैन्यनिवारणाय माम् उपकृत्य सत्कर्माकारि।

XV हे द्विलिपीयलोकाः, सुसंवादस्योद्यकाले यदाहं माकिदनियादेशात् प्रतिष्ठे तदा केवलान् युष्मान् विनापरया कयापि समित्या सह दानादानयो र्भम कोऽपि सम्बन्धो नासीद् एति यूयमपि ज्ञानीथा।

XVI यतो युष्माभि र्भम प्रयोजनाय थिषलनीकीनगरमपि मां प्रति पुनः पुनर्दानं प्रेषितां।

XVII अहं यद् दानं भृगये तन्नहि किन्तु युष्माकं लाभवर्द्धकं इलं भृगये।

XVIII किन्तु मम कस्याप्यभावो नास्ति सर्व्वं प्रयुरम् आस्ते यत ईश्वरस्य ग्राह्यं तुष्टिजनकं सुगन्धिनैवेद्यस्वरूपं युष्माकं दानं एपाकृदिताद् गृहीत्वाहं परितृप्तोऽस्मि।

XIX ममेश्वरोऽपि प्रीष्टेन यीशुना स्वकीयविभवनिधितः प्रयोजनीयं सर्व्वविषयं पूर्णरूपं युष्मभ्यं द्यात्।

XX अस्माकं पितुरीश्वरस्य धन्यवादोऽनन्तकालं यावद् भवतु। आमेन्।

XXI यूयं यीशुप्रीष्टस्यैकेकं पवित्रजनं नमस्कुलता मम सङ्गिभ्रातरो यूष्मान् नमस्कुर्व्वते।

XXII सर्व्वं पवित्रलोका विशेषतः कैसरस्य परिजना युष्मान् नमस्कुर्व्वते।

XXIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य प्रसादः सर्व्वान् युष्मान् प्रति भूयात्। आमेन्।

કલસિન: પત્રં

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતઃ પૌલસ્તીમથિયો ભ્રાતા ચ કલસીનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ વિશ્વસ્તાન્ ખ્રીષ્ટાશ્રિતભ્રાતૃન્ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ।

II અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં શાન્તિઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં।

III ખ્રીષ્ટે યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પ્રેમ્નશ્ચ વાર્તા શ્રુત્વા

IV વયં સદા યુષ્મદર્થં પ્રાર્થનાં કુર્વન્તઃ સ્વર્ગે નિહિતાયા યુષ્માકં ભાવિસમ્પદઃ કારણાત્ સ્વકીયપ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામઃ।

V યૂયં તસ્યા ભાવિસમ્પદો વાર્તા યયા સુસંવાદરૂપિણયા સત્યવાણયા જ્ઞાપિતાઃ

VI સા યદ્વત્ કૃત્સ્નં જગદ્ અભિગચ્છતિ તદ્વદ્ યુષ્માન્ અપ્યભ્યગમત્, યૂયઞ્ચ યદ્ દિનમ્ આરભ્યેશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય વાર્તા શ્રુત્વા સત્યરૂપેણ જ્ઞાતવન્તસ્તદારભ્ય યુષ્માકં મધ્યેડપિ ફલતિ વર્દ્ધતે ચા

VII અસ્માકં પ્રિયઃ સહદાસો યુષ્માકં કૃતે ચ ખ્રીષ્ટસ્ય વિશ્વસ્તપરિચારકો ય ઇપફ્રાસ્તદ્ વાક્યં

VIII યુષ્માન્ આદિષ્ટવાન્ સ એવાસ્માન્ આત્મના જનિતં યુષ્માકં પ્રેમ જ્ઞાપિતવાન્।

IX વયં યદ્ દિનમ્ આરભ્ય તાં વાર્તા શ્રુતવન્તસ્તદારભ્ય નિરન્તરં યુષ્માકં કૃતે પ્રાર્થનાં કુર્મઃ ફલતો યૂયં યત્ પૂર્ણાભ્યામ્ આત્મિકજ્ઞાનવૃદ્ધિભ્યામ્ ઈશ્વરસ્યાભિતમં સમ્પૂર્ણરૂપેણાવગચ્છેત,

X પ્રભો યોગ્યં સર્વથા સન્તોષજનકઆચારં કુર્યાતાર્થત ઈશ્વરજ્ઞાને વર્દ્ધમાનાઃ સર્વસત્કર્મરૂપં ફલં ફલેત,

XI યથા એશ્વરસ્ય મહિમયુક્તયા શક્ત્યા સાનન્દેન પૂર્ણા સહિષ્ણુતાં તિતિક્ષાઆચરિતું શક્યથ તાદૃશેન પૂર્ણબલેન યદ્ બલવન્તો ભવેત,

XII યશ્ચ પિતા તેજોવાસિનાં પવિત્રલોકાનામ્ અધિકારસ્યાંશિત્વાયાસ્માન્ યોગ્યાન્ કૃતવાન્ તં યદ્ ધન્યં વદેત વરમ્ એનં યાયામહે।

XIII યતઃ સોડસ્માન્ તિમિરસ્ય કર્તૃત્વાદ્ ઉદ્ધૃત્ય સ્વકીયસ્ય પ્રિયપુત્રસ્ય રાજ્યે સ્થાપિતવાન્।

XIV તસ્માત્ પુત્રાદ્ વયં પરિત્રાણમ્ અર્થતઃ પાપમોચનં પ્રાપ્તવન્તઃ।

XV સ યાદૃશ્યસ્યેશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિઃ કૃત્સ્નાયાઃ સૃષ્ટેરાદિકર્તા ચા

XVI યતઃ સર્વમેવ તેન સસૃજે સિંહાસનરાજત્વપરાક્રમાદીનિ સ્વર્ગમર્ત્યસ્થિતાનિ દૃશ્યાદૃશ્યાનિ વસ્તૂનિ સર્વાણિ તેનૈવ તસ્મૈ ચ સસૃજિરે।

XVII સ સર્વેષામ્ આદિઃ સર્વેષાં સ્થિતિકારકશ્ચા

XVIII સ એવ સમિતિરૂપાયાસ્તનો મૂર્દ્ધા કિઞ્ચ સર્વવિષયે સ યદ્ અગ્રિયો ભવેત્ તદર્થં સ એવ મૃતાનાં મધ્યાત્ પ્રથમત ઉત્થિતોડગ્રશ્ચા

XIX યત ઈશ્વરસ્ય કૃત્સ્નં પૂર્ણત્વં તમેવાવાસયિતું

XX કુશે પાતિતેન તસ્ય રક્તેન સન્ધિં વિધાય તેનૈવ સ્વર્ગમર્ત્યસ્થિતાનિ સર્વાણિ સ્વેન સહ સન્ધાપયિતુએશ્વરેણાભિલેષે।

XXI પૂર્વ દૂરસ્થા દુષ્ટિચારતમનસ્કત્વાત્ તસ્ય રિપવશ્ચાસ્ત યે યૂયં તાન્ યુષ્માન્ અપિ સ ઇદાનીં તસ્ય માંસલશરીરે મરણેન સ્વેન સહ સન્ધાપિતવાન્।

XXII यतः स स्वसम्भुषे पवित्रान् निष्कलङ्कान् अनिन्दनीयांश्च युष्मान् स्थापयितुम्
 दृष्टति

XXIII किन्त्वेतदर्थं युष्माभिर्बद्धमूलैः सुस्थिरैश्च भवितव्यम्,
 आकाशमण्डलस्याधःस्थितानां सर्व्वलोकानां मध्ये यं द्युष्यमाणो यः सुसंवाद्यो
 युष्माभिरश्रावि तञ्ज्जातायां प्रत्याशायां युष्माभिरयलैर्भवितव्यं।

XXIV तस्य सुसंवाद्यस्यैकः परियारको योऽहं पौलः सोऽहम् एदानीम् आनन्देन
 युष्मदर्थं दुःखानि सहैः प्रीष्टस्य क्लेशभोगस्य योऽहोऽपूर्वास्तमेव तस्य तनोः समितेः कृते
 स्वशरीरे पूर्यामि या

XXV यत ईश्वरस्य मन्त्राया युष्मदर्थम् ईश्वरीयवाक्यस्य प्रचारस्य भारो मयि
 समपितस्तस्माद् अहं तस्याः समितेः परियारकोऽभवाम्।

XXVI तत् निगूढं वाक्यं पूर्व्वयुगेषु पूर्व्वपुरुषेभ्यः प्रच्छन्नम् आसीत् किन्त्विदानीं तस्य
 पवित्रलोकानां सन्निधौ तेन प्रकाशयता

XXVII यतो भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं कीदृग्गौरवनिधिसम्बलितं तत्
 पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् ईश्वरोऽभ्यलषत्। युष्मन्मध्यवर्ती प्रीष्ट एव स निधि
 र्गौरवाशाभूमिश्च।

XXVIII तस्माद् वयं तमेव घोषयन्तो यद् अेकैकं मानवं सिद्धीभूतं प्रीष्टे स्थापयेम
 तदर्थमेकैकं मानवं प्रबोधयामः पूर्वाज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः।

XXIX अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलरूपेण मम मध्ये प्रकाशते तयाहं यतमानः
 श्राभ्यामि।

II

I युष्माकं लायदिकेयास्थभ्रातृणाञ्च कृते यावन्तो भ्रातरश्च मम शारीरिकमुषं न
 दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम कियान् यत्नो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् दृष्टामि।

II इलतः पूर्वाभ्युद्भिन्नपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य
 प्रीष्टस्य यं निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्वनां प्राप्नुयुरित्यर्थमहं यते।

III यतो विद्याज्ञानयोः सर्व्वे निधयः प्रीष्टे गुप्ताः सन्ति।

IV कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यन्न वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते।

V युष्मत्सन्निधौ मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्तते तेन युष्माकं सुरीतिं
 प्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्ट्वाहम् आनन्दामि।

VI अतो यूयं प्रभुं यीशुप्रीष्टं यादृग् गृहीतवन्तस्तादृक् तम् अनुसरत।

VII तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या यं शिक्षा युष्माभिर्बद्धा तदनुसाराद्
 विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाद् कुरुत।

VIII सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात् एल्लोकस्य वर्णमालातश्चोत्पन्ना प्रीष्टस्य
 विपक्षा या दर्शनविधा मिथ्याप्रतारणा यं तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु।

IX यत ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्वाता मूर्तिमती प्रीष्टे वसति।

X यूयञ्च तेन पूर्वा भवथ यतः स सर्व्वेषां राजत्वकर्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति,

XI तेन यं यूयम् अहस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन
 प्रीष्टस्य त्वकछेदेन छिन्नत्वयो ज्ञाता।

XII मञ्जने यं तेन सार्द्धं श्मशानं प्राप्ताः पुनर्भूतानां मध्यात्
 तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तेः इलं यो विश्वासस्तद्वारा तस्मिन्नेव मञ्जने तेन
 सार्द्धम् उत्थापिता अभवत।

XIII स य युष्मान् अपराधैः शारीरिकात्वकछेदेन य मृतान् दृष्ट्वा तेन सार्द्धं श्रुवितवान् युष्माकं सर्वान् अपराधान् क्षमितवान्,

XIV यस्य दण्डाज्ञात्प्रं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाञ्छितवान् शलाकाभिः कुशे बद्ध्वा दूरीकृतवांश्च।

XV किञ्च तेन राजत्वकर्तृत्वपदानि निस्तेजसि कृत्वा पराञ्जितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे हेपितवान्।

XVI अतो डेतोः षाद्याषाद्ये पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्चैतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिर्प्रं कमपि मा गृह्णीत।

XVII यत ऐतानि छायास्वप्नाणि किन्तु सत्या मूर्तिः प्रीष्टः।

XVIII अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् एष्टकर्मायिरन् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गर्वितः सन्

XIX सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धत ईश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धानं न धारयति तेन मानवेन युष्मत्तः इलापडरणं नानुष्णनीत।

XX यद्दि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धं संसारस्य वर्णमालायै मृता अभवत तर्हि यैर्द्रव्यैर्भोगेन क्षयं गन्तव्यं

XXI तानि मा स्पृश मा भुंक्व मा गृह्णाणेति मानवैरादिष्टान् शिक्षितांश्च विधीन्

XXII आयरन्तो यूयं कुतः संसारे श्रुवन्त एव भवथ?

XXIII ते विधयः स्वेष्टाभक्त्या नम्रतया शरीरकलेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगाद्याः शारीरिकाभाववर्द्धकाश्च सन्ति।

III

I यद्दि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत तर्हि यस्मिन् स्थाने प्रीष्ट ईश्वरस्य दक्षिणार्धे उपविष्ट आस्ते तस्योर्द्ध्वस्थानस्य विषयान् येष्टध्वं।

II पार्थिवविषयेषु न यतमाना उर्द्ध्वस्थविषयेषु यतध्वं।

III यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं श्रुवितञ्च प्रीष्टेन सार्द्धम् ईश्वरे गुप्तम् अस्ति।

IV अस्माकं श्रुवनस्वप्नः प्रीष्टो यदा प्रकाशिष्यते तदा तेन सार्द्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशिष्यध्वे।

V अतो वेश्यागमनम् अशुचिक्रिया रागः कुत्सिताभिलाषो देवपूजानुल्यो लोभश्चैतानि पार्थिवपुरुषस्याङ्गानि युष्माभिर्निहन्त्यन्तां।

VI यत ऐतेभ्यः कर्मभ्य आज्ञालङ्घिनो लोकान् प्रतीश्वरस्य क्रोधो वर्तते।

VII पूर्वं यदा यूयं तान्युपाश्रुवत तदा यूयमपि तान्येवायरतः;

VIII किन्त्विदानीं क्रोधो रोषो जिहिसिषा दुर्मुभता वधननिर्गतकदालपश्चैतानि सर्वाणि दूरीकुरुध्वं।

IX यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसहितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः

X स्वस्रष्टुः प्रतिमूर्त्यां तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्च।

XI तेन य यिद्धृदिभिन्नजातीययोश्छिन्नत्वगच्छिन्नत्वयोर्भ्रंशस्कुथीययोर्दसमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु सर्वः प्रीष्ट ऐवास्ते।

XII अतएव यूयम् ईश्वरस्य मनोभिलाषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां सल्लिष्युताञ्च परिधेध्वं।

XIII यूयम् ऐकैकस्यायरणं सल्लध्वं येन य यस्य किमप्यपराध्यते तस्य तं दोषं स क्षमतां, प्रीष्टो युष्माकं दोषान् यद्ददु क्षमितवान् यूयमपि तद्दत् कुरुध्वं।

XIV विशेषतः सिद्धिजन्केन प्रेमबन्धनेन बद्धा भवता

XV यस्याः प्राप्तये यूयम् अेकस्मिन् शरीरे समाहूता अभवत सेश्वरीया शान्ति
युष्माकं मनांस्यधितिष्ठतु यूयञ्च कृतज्ञा भवता

XVI प्रीष्टस्य वाक्यं सर्वविधज्ञानाय सम्पूर्णरूपेण युष्मदन्तरे निवमतु, यूयञ्च गीते
गानैः पारमार्थिकसङ्कीर्तनैश्च परस्परम् आदिशत प्रबोधयत य, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम्
उद्दिश्य स्वमनोभिर्गयित या

XVII वाया कर्म्मणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्व्वं प्रभो र्थीशो नमिना कुरुत तेन पितरम्
ईश्वरं धन्यं वदत या

XVIII डे योषितः, यूयं स्वामिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयते

XIX डे स्वामिनः, यूयं भार्यासु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं

XX डे बालाः, यूयं सर्व्वविषये पित्रोराज्ञाग्राहिणो भवत यतस्तदेव प्रभोः
सन्तोषजन्कां

XXI डे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयता

XXII डे दासाः, यूयं सर्व्वविषय औद्धिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिणो भवत
दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु सरलान्तःकरणैः प्रभो र्भाित्या
कार्य्यं कुरुध्वं

XXIII यस्य कुरुध्वे तत् मानुषमनुद्दिश्य प्रभुम् उद्दिश्य प्रकुल्लमनसा कुरुध्वं,

XXIV यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकाररूपं इलं लप्स्यामल इति यूयं जानीथ यस्माद् यूयं
प्रभोः प्रीष्टस्य दासा भवथा

XXV किन्तु यः कश्चिद् अनुयितं कर्म्म करोति स तस्यानुयितकर्म्मणः इलं लप्स्यते तत्र
कोडपि पक्षपातो न भविष्यति

IV

I अपरञ्च डे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थञ्चायराणं कुरुध्वं
युष्माकमप्येकोडधिपतिः स्वर्गे विद्यत इति जानीता

II यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्तध्वं धन्यवाढं कुर्वन्तस्तत्र प्रबुद्धास्तिष्ठत या

III प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं,

IV इलतः प्रीष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अलं बद्धोऽभवं तत्रकाशायेश्वरो यत् मधर्थं
वाग्द्वारं कुर्व्यात्, अलञ्च यथोयितं तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अेतत् प्रार्थयध्वं

V यूयं समयं बलुमूल्यं ज्ञात्वा बलिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानायारं कुरुध्वं

VI युष्माकम् आलापः सर्व्वदानुग्रहसूयको लवलणेन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यद्दुत्तरं
दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां

VII मम या दशाक्ति तां तुषिकनामा प्रभौ प्रियो मम भ्राता विश्वसनीयः परियारकः
सलदासश्च युष्मान् ज्ञापयिष्यति

VIII स यद् युष्माकं दशां जानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाढं

IX तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मदेशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च भ्रातरं प्रेषितवान् तौ युष्मान्
अत्रत्यां सर्व्ववार्त्तां ज्ञापयिष्यतः

X आरिष्टार्चनामा मम सलबन्दी बर्णबवा भागिनेयो मार्को युष्मान्ना विष्यातो
यीशुश्रैते छिन्नत्वयो भ्रातरो युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्व्वम्
आज्ञापिताः स यद् युष्मत्समीपम् उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां

XI डेवलमेत ईश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजन्काः सलकारिणोऽभवन्

XII ખ્રીષ્ટસ્ય દાસો યો યુષ્મદ્દેશીય ઇપફ્રા: સ યુષ્માન્ નમસ્કારં જ્ઞાપયતિ યૂયન્ત્રેશ્વરસ્ય સર્વસ્મિન્ મનોઽભિલાષે યત્ સિદ્ધા: પૂર્ણાશ્ચ ભવેત તદર્થં સ નિત્યં પ્રાર્થનયા યુષ્માકં કૃતે યતતે।

XIII યુષ્માકં લાયદિકેયાસ્થિતાનાં હિયરાપલિસ્થિતાનાઞ્ચ ભ્રાતૃણાં હિતાય સોઽતીવ યેષ્ટત ઇત્યસ્મિન્ અહં તસ્ય સાક્ષી ભવામિ।

XIV લૂકનામા પ્રિયશ્ચિકિત્સકો દીમાશ્ચ યુષ્મભ્યં નમસ્કુર્વાતે।

XV યૂયં લાયદિકેયાસ્થાન્ ભ્રાતૃન્ નુમ્ફાં તદ્ગૃહસ્થિતાં સમિતિઞ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયતા।

XVI અપરં યુષ્મત્સન્નિઘૌ પત્રસ્યાસ્ય પાઠે કૃતે લાયદિકેયાસ્થસમિતાવપિ તસ્ય પાઠો યથા ભવેત્ લાયદિકેયાઞ્ચ યત્ પત્રં મયા પ્રહિતં તદ્ યથા યુષ્માભિરપિ પઠયેત તથા યેષ્ઠધ્વાં।

XVII અપરમ્ આર્ષિષ્પં વદત પ્રભો ર્યત્ પરિચર્યાપિદં ત્વયાપ્રાપિ તત્સાધનાય સાવધાનો ભવ।

XVIII અહં પૌલ: સ્વહસ્તાક્ષરેણ યુષ્માન્ નમસ્કારં જ્ઞાપયામિ યૂયં મમ બન્ધનં સ્મરતા યુષ્માન્ પ્રત્યનુગ્રહો ભૂયાત્ આમેના।

૧ થિષલનીકિન: પત્રં

I પૌલ: સિલ્વાનસ્તીમથિયશ્ચ પિતુરીશ્વરસ્ય પ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્ય યાશ્રયં પ્રાપ્તા થિષલનીકીયસમિતિં પ્રતિ પત્રં લિખન્તિ અસ્માકં તાત ઈશ્વર: પ્રભુ રીશુપ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રત્યનુગ્રહં શાન્તિઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં

II વયં સર્વેષાં યુષ્માકં કૃતે ઈશ્વરં ધન્યં વદામ: પ્રાર્થનાસમયે યુષ્માકં નામોચ્ચાર્યામ:

III અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રભૌ રીશુપ્રીષ્ટે યુષ્માકં વિશ્વાસેન યત્ કાર્યં પ્રેમ્ના ય: પરિશ્રમ: પ્રત્યાશયા ય યા તિતિક્ષા જાયતે

IV તત્ સર્વં નિરન્તરં સ્મરામશ્ચા હે પિયભ્રાતર:, યૂયમ્ ઈશ્વરેણાભિરુચિતા લોકા ઇતિ વયં જાનીમ:

V યતોડસ્માકં સુસંવાદ: કેવલશબ્દેન યુષ્માન્ ન પ્રવિશ્ય શક્ત્યા પવિત્રેણાત્મના મહોત્સાહેન ય યુષ્માન્ પ્રાવિશત્ વચન્તુ યુષ્માકં કૃતે યુષ્મન્મધ્યે કીદૃશા અભવામ તદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતે

VI યૂયમપિ બહુકલેશભોગેન પવિત્રેણાત્મના દત્તેનાનન્દેન ય વાક્યં ગૃહીત્વાસ્માકં પ્રભોશ્ચાનુગામિનોડભવતા

VII તેન માકિદનિયાખાયાદેશયો ર્યાવન્તો વિશ્વાસિનો લોકા: સન્તિ યૂયં તેષાં સર્વેષાં નિદર્શનસ્વરૂપા જાતા:

VIII યતો યુષ્મત્ત: પ્રતિનાદિતયા પ્રભો વાણ્યા માકિદનિયાખાયાદેશૌ વ્યાપ્તૌ કેવલમેતન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરે યુષ્માકં યો વિશ્વાસસ્તસ્ય વાર્તા સર્વત્રાશ્રાવિ, તસ્માત્ તત્ર વાક્યકથનમ્ અસ્માકં નિષ્પ્રયોજનં

IX યતો યુષ્મન્મધ્યે વયં કીદૃશં પ્રવેશં પ્રાપ્તા યૂયઞ્ચ કથં પ્રતિમા વિહાયેશ્વરં પ્રત્યાવર્ત્તધ્વમ્ અમરં સત્યમીશ્વરં સેવિતું

X મૃતગણમધ્યાચ્ચ તેનોત્થાપિતસ્ય પુત્રસ્યાર્થત આગામિકોઘાદ્ અસ્માકં નિસ્તારયિતુ રીશો: સ્વર્ગાદ્ આગમનં પ્રતીક્ષિતુમ્ આરભધ્વમ્ એતત્ સર્વં તે લોકા: સ્વયમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપયન્તિ

II

I હે ભ્રાતર:, યુષ્મન્મધ્યે ડસ્માકં પ્રવેશો નિષ્ફલો ન જાત ઇતિ યૂયં સ્વયં જાનીથા

II અપરં યુષ્માભિ ર્યથાશ્રાવિ તથા પૂર્વં ફિલિપીનગરે ક્લિષ્ટા નિન્દિતાશ્ચ સન્તોડપિ વયમ્ ઈશ્વરાદ્ ઉત્સાહં લબ્ધ્વા બહુચત્નેન યુષ્માન્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદમ્ અબોધયામા

III યતોડસ્માકમ્ આદેશો ભ્રાન્તેરશુચિભાવાદ્ વોત્પન્ન: પ્રવચ્ચનાયુક્તો વા ન ભવતિ

IV કિન્ત્વીશ્વરેણાસ્માન્ પરીક્ષ્ય વિશ્વસનીયાન્ મત્વા ય યદ્વત્ સુસંવાદોડસ્માસુ સમાર્પ્યત તદ્દદ્ વયં માનવેભ્યો ન રુરોચિષમાણા: કિન્ત્વસ્મદન્ત:કરણાનાં પરીક્ષકાયેશ્વરાય રુરોચિષમાણા ભાષામહો

V વયં કદાપિ સ્તુતિવાદિનો નાભવામેતિ યૂયં જાનીથ કદાપિ છલવસ્ત્રેણ લોભં નાર્ષ્ટાદયામેત્યસ્મિન્ ઈશ્વર: સાક્ષી વિદ્યતે

VI વયં ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતા ઇવ ગૌરવાન્વિતા ભવિતુમ્ અશક્યામ કિન્તુ યુષ્મત્ત: પરસ્માદ્ વા કસ્માદપિ માનવાદ્ ગૌરવં ન લિપ્સમાના યુષ્મન્મધ્યે મૃદુભાવા ભૂત્વાવર્ત્તમિહિ

VII યથા કાયિન્માતા સ્વકીયશિશૂન્ પાલયતિ તથા વયમપિ યુષ્માન્ કાઙ્ક્ષમાણા

VIII युष्मभ्यं केवलम् ईश्वरस्य सुसंवादे तन्नहि किन्तु स्वकीयप्राणान् अपि दातुं मनोभिरभ्यलषाम, यतो यूयम् अस्माकं स्नेहपात्राण्यभवता

IX हे भ्रातरः, अस्माकं श्रमः क्लेशश्च युष्माभिः स्मर्यते युष्माकं कोऽपि यद् भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं वयं दिवानिशं परिश्राम्यन्तो युष्मन्मध्ये ईश्वरस्य सुसंवादेमघोषयाम

X अपरञ्च विश्वासिनो युष्मान् प्रति वयं कीदृक् पवित्रत्वयथार्थत्वनिर्दोषत्वायारिणोऽभवामेत ईश्वरो यूयञ्च साक्षिण आध्वे

XI अपरञ्च यद्भूत् पिता स्वबालकान् तद्भृद् वयं युष्माकम् अकैकं जन्म उपदिष्टवन्तः सान्त्वितवन्तश्च,

XII य ईश्वरः स्वीयराज्याय विभवाय य युष्मान् आहूतवान् तद्गुपयुक्तायरणाय युष्मान् प्रवर्त्तितवन्तश्चेति यूयं ज्ञानीथा

XIII यस्मिन् समये यूयम् अस्माकं मुपाद् ईश्वरेण प्रतिश्रुतं वाक्यम् अलभध्वं तस्मिन् समये तत् मानुषाणां वाक्यं न मत्त्वेश्वरस्य वाक्यं मत्वा गृहीतवन्त एति कारणाद् वयं निरन्तरम् ईश्वरं धन्यं वदामः, यतस्तद् ईश्वरस्य वाक्यम् एति सत्यं विश्वासिनां युष्माकं मध्ये तस्य गुणः प्रकाशते या

XIV हे भ्रातरः, प्रीष्टाश्रितवत्य ईश्वरस्य याः समित्यो यिद्धृदादेशे सन्ति यूयं तासाम् अनुकारिणोऽभवत, तद्भृक्ता लोकाश्च यद्भृद् यिद्धृदिलोकेभ्यस्तद्भृद् यूयमपि स्वजातीयलोकेभ्यो दुःखम् अलभध्वं

XV ते यिद्धृदीयाः प्रभुं यीशुं भविष्यद्वादिनश्च हतवन्तो ऽस्मान् दूरीकृतवन्तश्च, त ईश्वराय न रोयन्ते सर्वेषां मानवानां विपक्षा भवन्ति यः

XVI अपरं भिन्नजातीयलोकानां परित्राणार्थं तेषां मध्ये सुसंवादेमघोषणाद् अस्मान् प्रतिषेधन्ति येत्थं स्वीयपापानां परिमाणम् उत्तरोत्तरं पूरयन्ति, किन्तु तेषाम् अन्तकारी क्रोधस्तान् उपक्रमते

XVII हे भ्रातरः मनसा नहि किन्तु वदनेन कियत्कालं युष्मत्तो ऽस्माकं विच्छेदे ज्ञाते वयं युष्माकं मुषानि द्रष्टुम् अत्याकाङ्क्षया बद्धु यतितवन्तः।

XVIII द्विरेककृत्यो वा युष्मत्समीपगमनायस्माकं विशेषतः पौलस्य ममाभिलाषोऽभवत् किन्तु शयतानो ऽस्मान् निवारितवान्।

XIX यतोऽस्माकं का प्रत्याशा को वानन्दः किं वा श्लाघ्यकिरीटं? अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनकाले तत्सम्भुषस्था यूयं किं तन्न भविष्यथ?

XX यूयम् अेवास्माकं गौरवानन्दस्वरूपा भवथा

III

I अतोऽहं यदा सन्देहं पुनः सोढुं नाशक्नुवं तदानीम् आथीनीनगर अेकाकी स्थातुं निश्चित्य

II स्वभ्रातरं प्रीष्टस्य सुसंवादे सहकारिणश्चेश्वरस्य परियारकं तीमथियं युष्मत्समीपम् अप्रोषयं

III वर्त्तमानैः क्लेशैः कस्यापि याञ्जल्यं यथा न जायते तथा ते त्वया स्थिरीक्रियन्तां स्वकीयधर्ममधि समाश्रास्यन्ताश्चेति तम् आदिशं।

IV वयमेतादृशे क्लेशे नियुक्ता आस्मह एति यूयं स्वयं ज्ञानीथ, यतोऽस्माकं दुर्गतिं भविष्यतीति वयं युष्माकं समीपे स्थितिकालेऽपि युष्मान् अबोधयाम, तादृशमेव याभवत् तदपि ज्ञानीथा

V तस्मात् परीक्षकेण युष्मासु परीक्षितेष्वस्माकं परिश्रमो विद्मो भविष्यतीति भयं सोढुं यदाहं नाशकुनुवं तदा युष्माकं विश्वासस्य तत्त्वावधारणाय तम् अप्रेषयं

VI किन्त्वधुना तीमथियो युष्मत्समीपाद् अस्मत्सन्निधिम् आगत्य युष्माकं विश्वासप्रेमाणी अध्वस्मान् सुवार्तां ज्ञापितवान् वयञ्च यथा युष्मान् स्मरामस्तथा यूयमध्वस्मान् सर्व्वेदा प्रणयेन स्मरथ द्रष्टुम् आकाङ्क्षध्वे येति कथितवान्

VII हे भ्रातरः, वार्ताभिर्मां प्राप्य युष्मानधि विशेषतो युष्माकं क्लेशदुःखान्यधि युष्माकं विश्वासाद् अस्माकं सान्त्वनाज्जायतः

VIII यतो यूयं यद्दि प्रभाववतिष्ठथ तद्दिनेन वयम् अधुना ज्जुवामः।

IX वयञ्चास्मदीयेश्वरस्य साक्षाद् युष्मत्तो ज्ञातेन येनानन्देन प्रकुल्ला भवामस्तस्य कृत्स्नस्यानन्दस्य योग्यरूपेणेश्वरं धन्यं वदितुं कथं शक्यामः?

X वयं येन युष्माकं वदनानि द्रष्टुं युष्माकं विश्वासे यद् असिद्धं विद्यते तत् सिद्धीकर्तुञ्च शक्यामस्तादृशं वरं दिवानिशं प्रार्थयामहे।

XI अस्माकं तातेनेश्वरेण प्रभुना यीशुप्रीष्टेन य युष्मत्समीपगमनायास्माकं पन्था सुगमः क्रियतां।

XII परस्परं सर्व्वैश्च प्रति युष्माकं प्रेम युष्मान् प्रति यास्माकं प्रेम प्रभुना वर्द्धयतां बहुकुलं क्रियताञ्च।

XIII अपरमस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टः स्वकीयैः सर्व्वैः पवित्रलोकैः सार्द्धं यदागमिष्यति तदा यूयं यथास्माकं तातस्येश्वरस्य सम्भुषे पवित्रतया निर्दोषा भविष्यथ तथा युष्माकं मनांसि स्थिरीक्रियन्तां।

IV

I हे भ्रातरः, युष्माभिः कीदृग् आयरितव्यं ईश्वराय रोयितव्यञ्च तदध्यस्मत्तो या शिक्षा लब्धा तदनुसारात् पुनरतिशयं यत्नः क्रियतामिति वयं प्रभुयीशुना युष्मान् विनीयाद्विशाभः।

II यतो वयं प्रभुयीशुना कीदृशीराज्ञा युष्मासु समर्पितवन्तस्तद् यूयं ज्ञानीथा

III ईश्वरस्यायम् अन्विलाषो यद् युष्माकं पवित्रता भवेत्, यूयं व्यभियाराद् दूरे तिष्ठत।

IV युष्माकम् अकैको ज्ञनः स्वकीयं प्राणाधारं पवित्रं मान्यञ्च रक्षतु,

V ये य भिन्नजातीया लोका ईश्वरं न ज्ञानन्ति त एव तत् कामान्विलाषस्याधीनं न करोतु।

VI अेतस्मिन् विषये कोऽप्यत्याचारी भूत्वा स्वभ्रातरं न वञ्चयतु यतोऽस्माभिः पूर्व्वं यथोक्तं प्रमाणीकृतञ्च तथैव प्रभुरेतादृशानां कर्मणां समुचितं कुलं दास्यति।

VII यस्माद् ईश्वरोऽस्मान् अशुयितायै नाडूतवान् किन्तु पवित्रत्वायैवाडूतवान्।

VIII अतो हेतो र्यः कश्चिद् वाक्यमेतन्न गृह्णाति स मनुष्यम् अवजानातीति नडि येन स्वकीयात्मा युष्मदन्तरे समर्पितस्तम् ईश्वरम् अेवावजानाति।

IX भ्रातृषु प्रेमकरणमधि युष्मान् प्रति मम लिपनं निष्प्रयोजनं यतो यूयं परस्परं प्रेमकरणायेश्वरशिक्षिता लोका आध्वे।

X कृत्स्ने माकिदनियादेशे य यावन्तो भ्रातरः सन्ति तान् सर्व्वान् प्रति युष्माभिस्तत् प्रेम प्रकाशयते तथापि हे भ्रातरः, वयं युष्मान् विनयामहे यूयं पुनर्बहुतरं प्रेम प्रकाशयता।

XI अपरं ये बडिःस्थितास्तेषां दृष्टिगोचरे युष्माकम् आयरणं यत् मनोरम्यं भवेत् कस्यापि वस्तुनश्चाभावो युष्माकं यन्न भवेत्,

XII એતદર્થ યૂયમ્ અસ્મત્તો યાદૃશમ્ આદેશં પ્રાપ્તવન્તસ્તાદૃશં નિર્વિરોધાયારં કર્તું સ્વસ્વકર્મણિ મનાંમિ નિધાતું નિજકરૈશ્ચ કાર્યં સાધયિતું યતધ્વં

XIII હે ભ્રાતરઃ નિરાશા અન્યે લોકા ઇવ યૂયં યન્ન શોયેધ્વં તદર્થ મહાનિદ્રાગતાન્ લોકાનધિ યુષ્માકમ્ અજ્ઞાનતા મયા નાભિલખ્યતો

XIV યીશુ મૃતવાન્ પુનરુચિતવાંશ્રેતિ યદિ વયં વિશ્વાસમસ્તર્હિ યીશુમ્ આશ્રિતાન્ મહાનિદ્રાપ્રાપ્તાન્ લોકાનપીશ્વરોડવશ્યં તેન સાર્દ્ધમ્ આનેષ્યતિ

XV યતોડહં પ્રભો વાક્યેન યુષ્માન્ ઇદં જ્ઞાપયામિ; અસ્માકં મધ્યે યે જનાઃ પ્રભોરાગમનં યાવત્ જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે તે મહાનિદ્રિતાનામ્ અગ્રગામિનોન ન ભવિષ્યન્તિ;

XVI યતઃ પ્રભુઃ સિંહનાદેન પ્રધાનસ્વર્ગદ્ઘૂતસ્યોચ્ચૈઃ શબ્દેનેશ્વરીયતૂરીવાદ્યેન ચ સ્વયં સ્વર્ગાદ્ અવરોક્ષ્યતિ તેન પ્રીષ્ટાશ્રિતા મૃતલોકાઃ પ્રથમમ્ ઉત્થાસ્યાન્તિ

XVII અપરમ્ અસ્માકં મધ્યે યે જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે ત આકાશે પ્રભોઃ સાક્ષાત્કરણાર્થ તૈઃ સાર્દ્ધં મેઘવાહનેન હરિષ્યન્તે; ઇત્યઞ્ચ વયં સર્વદા પ્રભુના સાર્દ્ધં સ્થાસ્યામઃ

XVIII અતો યૂયમ્ એતાભિઃ કથાભિઃ પરસ્પરં સાન્ત્વયતા

V

I હે ભ્રાતરઃ, કાલાન્ સમયાંશ્ચાધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં,

II યતો રાત્રૌ યાદૃક્ તસ્કરસ્તાદૃક્ પ્રભો દિનમ્ ઉપસ્થાસ્યતીતિ યૂયં સ્વયમેવ સમ્યગ્ જ્ઞાનીથા

III શાન્તિ નિર્વિન્ધત્વઞ્ચ વિદ્યત ઇતિ યદા માનવા વદિષ્યન્તિ તદા પ્રસવવેદના યદ્દદ્ ગર્ભિર્મનીમ્ ઉપતિષ્ઠતિ તદ્દદ્ અકસ્માદ્ વિનાશસ્તાન્ ઉપસ્થાસ્યતિ તૈરુદ્ધારો ન લપ્સ્યતો

IV કિન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ અન્ધકારેણાવૃતા ન ભવથ તસ્માત્ તદિનં તસ્કર ઇવ યુષ્માન્ ન પ્રાપ્સ્યતિ

V સર્વે યૂયં દીપ્તેઃ સન્તાના દિવાયાશ્ચ સન્તાના ભવથ વયં નિશાવંશાસ્તિમિરવંશા વા ન ભવામઃ

VI અતો ડપરે યથા નિદ્રાગતાઃ સન્તિ તદ્દદ્ અસ્માભિ ન ભવિતવ્યં કિન્તુ જાગરિતવ્યં સયેતનૈશ્ચ ભવિતવ્યં

VII યે નિદ્રાન્તિ તે નિશાયામેવ નિદ્રાન્તિ તે ચ મત્તા ભવન્તિ તે રજ્જન્યામેવ મત્તા ભવન્તિ

VIII કિન્તુ વયં દિવસસ્ય વંશા ભવામઃ; અતો ડસ્માભિ વક્ષસિ પ્રત્યયપ્રોમરૂપં કવયં શિરસિ ચ પરિત્રાણાશારૂપં શિરસ્ત્રં પરિધાય સયેતનૈ ભવિતવ્યં

IX યત ઈશ્વરોડસ્માન્ ક્રોધે ન નિયુજ્યાસ્માકં પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન પરિત્રાણાસ્યાધિકારે નિયુક્તવાન્

X જાગ્રતો નિદ્રાગતા વા વયં યત્ તેન પ્રભુના સહ જીવામસ્તદર્થ સોડસ્માકં કૃતે પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્

XI અતએવ યૂયં યદ્દત્ કુરુથ તદ્દત્ પરસ્પરં સાન્ત્વયત સુસ્થિરીકુરુધ્વઞ્ચ

XII હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં મધ્યે યે જનાઃ પરિશ્રમં કુર્વન્તિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠન્ત્યુપદિશન્તિ ચ તાન્ યૂયં સમ્મન્યધ્વં

XIII સ્વકર્મહેતુના ચ પ્રેમ્ના તાન્ અતીવાદ્યધ્વમિતિ મમ પ્રાર્થના, યૂયં પરસ્પરં નિર્વિરોધા ભવતા

XIV હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયમ્ અવિહિતાચારિણો લોકાન્ ભર્ત્સયધ્વં, ક્ષુદ્રમનસઃ સાન્ત્વયત, દુર્બ્બલાન્ ઉપકુરુત, સર્વાન્ પ્રતિ સહિષ્ણવો ભવત ચા

XV અપરં કમપિ પ્રત્યનિષ્ટસ્ય ફલમ્ અનિષ્ટં કેનાપિ યન્ન ક્રિયેત તદર્થ સાવધાના ભવત, કિન્તુ પરસ્પરં સર્વાન્ માનવાંશ્ચ પ્રતિ નિત્યં હિતાચારિણો ભવતા

XXVI सर्व्वदानन्दता

XXVII निरन्तरं प्रार्थनां कुरुध्वां

XXVIII सर्व्वविषये कृतज्ञतां स्वीकुरुध्वं यत अेतदेव प्रीष्टयीशुना युष्मान् प्रति प्रकाशितम् ईश्वरात्मिमतां

XIX पवित्रम् आत्मानं न निर्व्वापयता

XX ईश्वरीयादेशं नावजानीता

XXI सर्वाणि परीक्ष्य यद् भद्रं तदेव धारयता

XXII यत् किमपि पापज्ञं भवति तस्माद् दूरं तिष्ठता

XXIII शान्तिदायक ईश्वरः स्वयं युष्मान् सम्पूर्णत्वेन पवित्रान् करोतु, अपरम् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनं यावद् युष्माकम् आत्मानः प्राणाः शरीराणि य निष्पिलानि निर्दोषत्वेन रक्षयन्तां।

XXIV यो युष्मान् आह्वयति स विश्वसनीयोऽतः स तत् साधयिष्यति।

XXV हे भ्रातरः, अस्माकं कृते प्रार्थनां कुरुध्वां

XXVI पवित्रयुम्बनेन सर्व्वान् भ्रातृन् प्रति सत्कुरुध्वां

XXVII पत्रमिदं सर्व्वेषां पवित्राणां भ्रातृणां श्रुतिगोचरे युष्माभिः पठ्यतामिति प्रभो नमिन्ना युष्मान् शपयामि।

XXVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे युष्मासु भूयात् आमेन्।

२ थिषलनीकिनः पत्रं

I पौलः सिल्वानस्तीमथियश्चेतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् ईश्वरं प्रभुं यीशुप्रीष्टआश्रितां थिषलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिखामः।

II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां।

III हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्व्वदा यथायोग्यम् ईश्वरस्य धन्यवाद्यो ऽस्माभिः कर्त्तव्यः, यतो हेतो युष्माकं विश्वास उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् अकैकस्य प्रेम य बढुङ्गलं भवति।

IV तस्माद् युष्माभि र्यावन्त उपद्रवकलेशाः सद्यन्ते तेषु यद् धैर्य्यं यश्च विश्वासः प्रकाश्यते तत्कारणाद् वयम् ईश्वरीयसमितिषु युष्माभिः श्लाघामहे।

V तस्येश्वरस्य न्यायवियारस्य प्रमाणं भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सध्वं तस्येश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथा।

VI यतः स्वकीयस्वर्गदूतानां बलैः सखितस्य प्रभो र्थीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं क्लेशकैः क्लेशेन इलदानं सार्द्धमस्माभिश्च।

VII क्लिश्यमानेभ्यो युष्मभ्यं शान्तिदानम् ईश्वरेण न्याय्यं भोत्स्यते;

VIII तदानीम् ईश्वरानभिज्ञेभ्यो ऽस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य सुसंवादाग्राहकैः लोकेभ्यो जाज्वल्यमानेन वह्निना समुचितं इलं यीशुना दास्यते;

IX ते य प्रभो र्वदनात् पराक्रमयुक्तविभववाच्य सदातनविनाशरूपं दण्डं लप्स्यन्ते,

X किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराजितुं युष्मान् अपरांश्च सर्व्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतो ऽस्माकं प्रमाणो युष्माभि र्विश्वासोऽकारि।

XI अतोऽस्माकम् ईश्वरो युष्मान् तस्याह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभइलं विश्वासस्य गुणैः पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्व्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते,

XII यतस्तथा सत्यस्माकम् ईश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य यानुग्राहाद् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशिष्यते।

II

I हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपे ऽस्माकं संस्थितिञ्चाधि वयं युष्मान् एदं प्रार्थयामहे,

II प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यद्दि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यञ्चलमनस उद्विग्नान्च न भवता।

III केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्वं धर्मलोपेनोपस्यातव्यं,

IV यश्च जनो विपक्षतां कुर्वन् सर्व्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्चोन्नस्यते स्वम् ईश्वरमिव दर्शयन् ईश्वरवद् ईश्वरस्य मन्दिर उपवेक्ष्यति य तेन विनाशपात्रेण पापपुरुषेणोद्देतव्यं।

V यदाहं युष्माकं सन्निधावासं तदानीम् अतद् अकथयमिति यूयं किं न स्मरथ?

VI साम्प्रतं स येन निवार्य्यते तद् यूयं जानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोद्देतव्यं।

VII विधर्मस्य निगूढो गुण एतदानीमपि इलति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽद्यापि दूरीकृतो नाभवत्।

VIII तस्मिन् दूरीकृते स विधम्युद्विष्यति किन्तु प्रभु र्थीशुः स्वमुपपवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति या

IX शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाशयमानानां मध्ये सर्वविधाः पराक्रमात्मिका आश्चर्यक्रिया लक्षणान्यधर्मज्ञाता सर्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः क्वं भविष्यति;

X यतो हेतोस्ते परित्राणप्राप्तये सत्यधर्मस्यानुरागं न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणाद्

XI ईश्वरेण तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते मृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति।

XII यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मं न विश्वस्याधर्मोण तुष्यन्ति तैः सर्वैर्दण्डभाजनैर्भवितव्यं।

XIII हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृत ईश्वरस्य धन्यवादोऽस्माभिः सर्वदा कर्तव्यो यत ईश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मं विश्वासेन य परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान्

XIV तदर्थञ्चास्माभिर्घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयास्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य तेजसोऽधिकारिणः करिष्यति।

XV अतो हे भ्रातरः यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्स्नां शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत।

XVI अस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टस्तात ईश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहेणोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मभ्यं दत्तवान्

XVII स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्वाक्ये सत्कर्म्मणि य सुस्थिरीकरोतु या

III

I हे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मभ्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो वाक्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रयरेत् मान्यञ्च भवेत्;

II यस्य वयम् अविवेककेभ्यो दुष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयाम यतः सर्वेषां विश्वासो न भवति।

III किन्तु प्रभु विश्वास्यः स अेव युष्मान् स्थिरीकरिष्यति दुष्टस्य कराद् उद्धरिष्यति या

IV यूयम् अस्माभि र्दद् आदिश्यध्वे तत् कुरुथ करिष्यथ येति विश्वासो युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते।

V ईश्वरस्य प्रेम्नि प्रीष्टस्य सङ्घिष्यतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु।

VI हे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एधम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभि र्था शिक्षलम्बि तां विधाय कश्चिद् भ्राता यद्यविडितायारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत।

VII यतो वयं युष्माभिः कथम् अनुकर्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथा युष्माकं मध्ये वयम् अविडितायारिणो नाभवाम,

VIII विनामूल्यं कस्याप्यन्नं नाभुञ्जमहि किन्तु कोऽपि यद् अस्माभि र्भारिग्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन य दिवानिशं कार्यम् अकुर्म्म।

IX अत्रास्माकम् अधिकारो नास्तीत्थं नहि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् एत्थन्तस्तद् अकुर्म्म।

X यतो येन कार्यं न क्रियते तेनाहोरोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीप
उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम।

XI युष्मन्मध्ये ऽविडिताचारिणः केऽपि जना विद्यन्ते ते य कार्यम् अकुर्वन्त
आलस्यम् आयरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते।

XII तादृशान् लोकान् अस्मतप्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयम् एहम् आदिशाम
आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन्नं भुञ्जतां।

XIII अपरं डे भ्रातरः, यूयं सदायरणे न क्लाम्यता।

XIV यद्दि य कश्चिद्देतत्पत्रे लिपिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं
लक्षयत तस्य संसर्गं त्यजत य तेन स त्रपिष्यते।

XV किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना भ्रातरमिव येतयत।

XVI शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा युष्मत्स्यं शान्तिं देयात्। प्रभु युष्माकं सर्वेषां
सङ्गी भूयात्।

XVII नमस्कार अेष पौलस्य मम करेण लिपितोऽभूत् सर्वस्मिन् पत्र अतन्मम चिह्नम्
अेतादृशैरक्षरै र्भया लिप्यते।

XVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु भूयात्। आमेन्।

१ तीमथियं पत्रं

I अस्माकं त्राणकर्तुं श्रीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमेः प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्यं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखति।

II अस्माकं तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टश्च त्वयि अनुग्रहं दयां शान्तिञ्च कुर्व्यस्तां।

III माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् इफ्रिषनगरे तिष्ठन् एतरशिक्षा न ग्रहीतव्या, अनन्तेषूप्याभ्यानेषु वंशावलिषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम्।

IV एति कांश्चित् लोकान् यद् उपदेशेरेतत् मयादिष्टोऽभवः, यतः सर्वैरेतैर्विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवाहो जायते।

V उपदेशस्य त्वभिप्रेतं क्वलं निर्भलान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेम।

VI केचित् जनाश्च सर्वाण्येतानि विहाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगामिनोऽभवन्।

VII यद् भाषन्ते यस्य निश्चिन्वन्ति तन्न बुध्यमाना व्यवस्थोपदेशारो भवितुम् इच्छन्ति।

VIII सा व्यवस्था यद्दि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्युत्तमा भवतीति वयं ज्ञानीमः।

IX अपरं सा व्यवस्था धार्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्मिको ऽवाधो दृष्टः पापिष्ठो ऽपवित्रो ऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता।

X देश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविक्रेता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्धा।

XI तथा सख्यिदानन्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवाहो मयि समर्पितस्तदनुयायिहितोपदेशस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राहिणः ज्ञातव्यां।

XII मह्यं शक्तिदाता योऽस्माकं प्रभुः प्रीष्टयीशुस्तमहं धन्यं वदामि।

XIII यतः पुरा निन्दक उपद्रावी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्यो ऽमन्ये परियारकत्वे न्ययुज्ये या तद् अविश्वासायरणम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरहं तेनानुकम्पितोऽभवम्।

XIV अपरं प्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमभ्यां संहितोऽस्मत्प्रभोरनुग्रहो ऽतीव प्रयुरोऽभवत्।

XV पापिनः परित्रातुं प्रीष्टो यीशु र्जगति समवतीर्णोऽभवत्, अेषा कथा विश्वासनीया सर्वे ग्रहणीया या।

XVI तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवा अनन्तज्ज्वनप्राप्त्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे यीशुना प्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना गिरसिष्युता यत् प्रकाश्यते तदर्थमेवाहम् अनुकम्प्यां प्राप्तवान्।

XVII अनादिरक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं महिमा यानन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्।

XVIII हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसाराद् अहम् अनेमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत्त्वं तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि।

XIX विश्वासं सत्संवेदञ्च धारयसि या अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरी भग्नाभवत्।

XX ङुमिनायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ ज्ञनौ, तौ यद् धर्म्मनिन्दान् पुन र् न कर्तुं शिक्षते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ।

II

I मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्त्तव्याः.

II सर्वेषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्विरोधत्वेन येश्वरभक्तिं विनीतत्वञ्चायरन्तः कालं यापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपदस्थानाञ्च कृते ते कर्त्तव्याः।

III यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तदेवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति,

IV स सर्वेषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिश्चेच्छति।

V यत अकोऽद्वितीय ईश्वरो विद्यते किञ्चेश्वरे मानवेषु यैकोऽद्वितीयो मध्यस्थः

VI स नरावतारः श्रीष्टो यीशु विद्यते यः सर्वेषां मुक्ते मूल्यम् आत्मदानं कृतवान्। अतेन येन प्रमाणेनोपयुक्ते समये प्रकाशितव्यं,

VII तद्दोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्म्मं य भिन्नजातीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्ययूज्ये, अेतदहं श्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि।

VIII अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः कोधसन्देहौ विना पवित्रकरान् उत्तोल्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां।

IX तद्गतं नार्थोऽपि सलज्जः संयतमनसश्च सत्यो योग्यमाश्छादनं परिदधतु किञ्च केशसंस्कारैः कण्ठमुक्ताभि र्भ्रष्टार्थपरिच्छेदैश्चात्मभूषणं न कुर्वत्यः

X स्वीकृतेश्वरभक्तीनां योषितां योग्यैः सत्यधर्म्भिः स्वभूषणं कुर्वतां।

XI नारी सम्पूर्णाविनीतत्वेन निर्विरोधं शिक्षतां।

XII नार्थ्याः शिक्षादानं पुरुषायाज्ञादानं वाहं नानुज्जानामि तथा निर्विरोधत्वम् आयरितव्यं।

XIII यतः प्रथमम् आहमस्ततः परं हवायाः सृष्टि र्भवूवा

XIV किञ्चाहम् भ्रान्तियुक्तो नाभवत् योषिदेव भ्रान्तियुक्ता भूत्वात्याचारिणी बभूवा

XV तथापि नारीगणो यदि विश्वासे प्रेम्नि पवित्रतायां संयतमनसि य तिष्ठति तर्हापत्यप्रसववर्त्मना परित्राणं प्राप्स्यति।

III

I यदि कश्चिद् अध्यक्षपदम् आकाङ्क्षते तर्हि स उत्तमं कर्म्म लिप्सत एति सत्यं।

II अतोऽध्यक्षेणानिन्दितेनैकस्या योषितो भर्त्रा परिमितभोगेन संयतमनसा सत्येनातिथिसेवकेन शिक्षणे निपुणेन

III न मद्यपेन न प्रहारकेण किन्तु मृदुभावेन निर्विवादेन निर्लोभेन

IV स्वपरिवाराणाम् उत्तमशासकेन पूर्णाविनीतत्वाद् वश्यानां सन्तानानां नियन्त्रा य भवितव्यं।

V यत आत्मपरिवारान् शासितुं यो न शक्नोति तेनेश्वरस्य समितेस्तत्त्वावधारणं कथं कारिष्यते?

VI अपरं स गर्वितो भूत्वा यत् शयतान एव दृश्योग्यो न भवेत् तदर्थं तेन नवशिष्येण न भवितव्यं।

VII यस्य निन्दायां शयतानस्य जाले य न पतेत् तदर्थं तेन बहिःस्थलोकानामपि मध्ये सुप्यातियुक्तेन भवितव्यं।

VIII तद्धत् परिचारकैरपि विनीतै द्विविधवाक्यरहितै र्बहुमद्यपाने ऽनासक्तै निर्लोभैश्च भवितव्यं,

IX निर्मूलसंवेदेन य विश्वासस्य निगूढवाक्यं धातिव्यञ्ज

X अत्रे तेषां परीक्षा क्रियतां ततः परम् अनिन्दिता भूत्वा ते परियर्था कुर्वन्तु।

XI अपरं योषिद्विरपि विनीताभिरनपवादिकाभिः सतर्काभिः सर्वत्र विश्वास्याभिश्च भवितव्यं।

XII परिचारका अकैकयोषितो भर्तारो भवेयुः, निजसन्तानानां परिजानानाञ्च सुशासनं कुर्युश्च।

XIII यतः सा परियर्था यै र्भद्ररूपेण साध्यते ते श्रेष्ठपदं प्राप्नुवन्ति श्रीष्टे यीशौ विश्वासेन मडोत्सुका भवन्ति य।

XIV त्वां प्रत्येतत्प्रत्रलेभनसमये शीघ्रं त्वत्समीपगमनस्य प्रत्याशा मम विद्यते।

XV यद्दि वा विलम्बेय तर्हीश्वरस्य गृहे ऽर्थतः सत्यधर्मस्य स्तम्भभित्तिमूलस्वर्पायाम् अमरेश्वरस्य समितौ त्वया कीदृश आचारः कर्तव्यस्तत् ज्ञातुं शक्यते।

XVI अपरं यस्य मडत्वं सर्वस्वीकृतम् ईश्वरभक्तेस्तत् निगूढवाक्यमिदम् ईश्वरो मानवदेहे प्रकाशित आत्मना सपुण्यीकृतो दूतैः सन्दृष्टः सर्वजातीयानां निकटे घोषितो जगतो विश्वासपात्रीभूतस्तेजःप्राप्तये स्वर्गं नीतश्चेति।

IV

I पवित्र आत्मा स्पष्टम् एदं वाक्यं वदति यरमकाले कतिपयलोका वह्निनाङ्कितत्वात्

II कठोरमनसां कापट्याद् अनृतवादिनां विवाहनिषेधकानां भक्ष्यविशेषनिषेधकानाञ्च

III भूतस्वर्पायाणां शिक्षायां भ्रमकात्मनां वाक्येषु य मनांसि निवेश्य धर्माद् भ्रंशिष्यन्तो तानि तु भक्ष्याणि विश्वासिनां स्वीकृतसत्यधर्माणाञ्च धन्यवादसङ्घिताय भोगायेश्वरेण ससृजिरे।

IV यत ईश्वरेण यद्यत् सृष्टं तत् सर्वम् उत्तमं यद्दि य धन्यवादेन भुज्यते तर्हि तस्य किमपि नाग्राह्यं भवति,

V यत ईश्वरस्य वाक्येन प्रार्थनया य तत् पवित्रीभवति।

VI अेतानि वाक्यानि यद्दि त्वं भ्रातृन् ज्ञापयेस्तर्हि यीशुप्रीष्टस्योत्तमः परियारको भविष्यसि यो विश्वासो ङितोपदेशश्च त्वया गृहीतस्तदीयवाक्यैराप्यायिष्यसे य।

VII यान्युपाध्यानानि दुर्भावानि वृद्धयोषितामेव योग्यानि य तानि त्वया विसृज्यन्ताम् ईश्वरभक्तये यत्नः क्रियताञ्च।

VIII यतः शारीरिको यत्नः स्वल्पङ्गलदो भवति किन्त्वीश्वरभक्तिरैङ्किपारत्रिकञ्चवनयोः प्रतिज्ञायुक्ता सती सर्वत्र ङ्गलदा भवति।

IX वाक्यमेतद् विश्वसनीयं सर्व्वैर्ग्रहणीयञ्च वयञ्च तदर्थमेव श्राम्यामो निन्दां भुञ्ज्महे य।

X यतो हेतोः सर्व्वमानवानां विशेषतो विश्वासिनां त्राता योऽमर ईश्वरस्तस्मिन् वयं विश्वसामः।

XI त्वम् अेतानि वाक्यानि प्रचारय समुपदिश य।

XII अल्पवयश्चत्वात् केनाप्यवज्ञेयो न भव किन्त्वालापेनायरणेन प्रेम्ना सदात्मत्वेन विश्वासेन शुचित्वेन य विश्वासिनाम् आदर्शा भव।

XIII यावन्नाहम् आगमिष्यामि तावत् त्व पाठे येतयने उपदेशे य मनो निधत्स्वा

XIV પ્રાચીનગણહસ્તાર્પણસહિતેન ભવિષ્યદ્વાક્યેન યદ્દાનં તુભ્યં વિશ્રાણિતં તવાન્તઃસ્થે તસ્મિન્ દાને શિથિલમના મા ભવા

XV એતેષુ મનો નિવેશય, એતેષુ વર્તસ્વ, ઇત્યન્ન સર્વવિષયે તવ ગુણવૃદ્ધિઃ પ્રકાશતાં

XVI સ્વસ્મિન્ ઉપદેશે ચ સાવધાનો ભૂત્વાવતિષ્ઠસ્વ તત્ કૃત્વા ત્વયાત્મપરિત્રાણં શ્રોતૃણાન્ન પરિત્રાણં સાધયિષ્યતે

V

I ત્વં પ્રાચીનં ન ભર્ત્સય કિન્તુ તં પિતરમિવ યૂનશ્ચ ભ્રાતૃનિવ

II વૃદ્ધાઃ સ્ત્રિયશ્ચ માતૃનિવ યુવતીશ્ચ પૂર્ણશુચિત્વેન ભગિનીરિવ વિનયસ્વા

III અપરં સત્યવિધવાઃ સમ્મન્યસ્વા

IV કસ્યાશ્ચિદ્ વિધવાયા યદિ પુત્રાઃ પૌત્રા વા વિદ્યન્તે તર્હિ તે પ્રથમતઃ સ્વીયપરિજ્ઞનાન્ સેવિતું પિત્રોઃ પ્રત્યુપકર્તુન્ન શિક્ષન્તાં યતસ્તદેવેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉત્તમં ગ્રાહ્યન્ કર્મ્મા

V અપરં યા નારી સત્યવિધવા નાથહીના યાસ્તિ સા ઈશ્વરસ્યાશ્રયે તિષ્ઠન્તી દિવાનિશં નિવેદનપ્રાર્થનાભ્યાં કાલં યાપયતી

VI કિન્તુ યા વિધવા સુખભોગાસક્તા સા જીવત્યપિ મૃતા ભવતિ

VII અતએવ તા યદ્ અનિન્દિતા ભવેયૂસ્તદર્થમ્ એતાનિ ત્વયા નિદિશ્યન્તાં

VIII યદિ કશ્ચિત્ સ્વજાતીયાન્ લોકાન્ વિશેષતઃ સ્વીયપરિજ્ઞનાન્ ન પાલયતિ તર્હિ સ વિશ્વાસાદ્ ભ્રષ્ટો ડખ્યધમશ્ચ ભવતિ

IX વિધવાવર્ગે યસ્યા ગણના ભવતિ તયા ષષ્ટિવત્સરેભ્યો ન્યૂનવયસ્કયા ન ભવિતવ્યં; અપરં પૂર્વમ્ એકસ્વામિકા ભૂત્વા

X સા યત્ શિશુપોષણોનાતિથિસેવનેન પવિત્રલોકાનાં ચરણપ્રક્ષાલનેન ક્લિષ્ટાનામ્ ઉપકારેણ સર્વવિધસત્કર્મ્માચરણેન ચ સત્કર્મ્મકરણાત્ સુખ્યાતિપ્રાપ્તા ભવેત્ તદધ્યાવશ્યકં

XI કિન્તુ યુવતી વિધવા ન ગૃહાણ યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીત્યેન તાસાં દર્પે જાતે તા વિવાહમ્ ઇચ્છન્તિ

XII તસ્માસ્ય પૂર્વધર્મ્મ પરિત્યજ્ય દણ્ડનીયા ભવન્તિ

XIII અનન્તરં તા ગૃહાદ્ ગૃહં પર્યટન્ત્ય આલસ્યં શિક્ષન્તે કેવલમાલસ્યં નહિ કિન્ત્વનર્થકાલાપં પરાધિકારચર્યાન્નાપિ શિક્ષમાણા અનુચિતાનિ વાક્યાનિ ભાષન્તે

XIV અતો મમેચ્છેયં યુવત્યો વિધવા વિવાહં કુર્વતામ્ અપત્યવત્યો ભવન્તુ ગૃહકર્મ્મ કુર્વતાન્નેત્યં વિપક્ષાય કિમપિ નિન્દાદ્ધારં ન દદતુ

XV યત ઇતઃ પૂર્વમ્ અપિ કાશ્ચિત્ શયતાનસ્ય પશ્ચાદ્દામિન્યો જાતાઃ

XVI અપરં વિશ્વાસિન્યા વિશ્વાસિનો વા કસ્યાપિ પરિવારાણાં મધ્યે યદિ વિધવા વિદ્યન્તે તર્હિ સ તાઃ પ્રતિપાલયતુ તસ્માત્ સમિતૌ ભારે ડનારોપિતે સત્યવિધવાનાં પ્રતિપાલનં કર્તુ તયા શક્યતે

XVII યે પ્રાન્નઃ સમિતિં સમ્યગ્ અધિતિષ્ઠન્તિ વિશેષત ઈશ્વરવાક્યેનોપદેશેન ચ યે યત્નં વિદધતે તે દ્વિગુણસ્યાદરસ્ય યોગ્યા માન્યન્તાં

XVIII યસ્માત્ શાસ્ત્રે લિખિતમિદમાસ્તે, ત્વં શસ્યમર્દકવૃષસ્યાસ્યં મા બધાનેતિ, અપરમપિ કાર્યકૃદ્ વેતનસ્ય યોગ્યો ભવતીતિ

XIX દ્વૌ ત્રીન્ વા સાક્ષિણો વિના કસ્યાયિત્ પ્રાચીનસ્ય વિરુદ્ધમ્ અભિયોગસ્ત્વયા ન ગૃહ્યતાં

XX अपरं ये पापमायरन्ति तान् सर्वेषां समक्षं भर्त्सयिष्यस्व तेनापरेषामपि भीति
र्णनिष्यते।

XXI अहम् ईश्वरस्य प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य मनोनीतदिव्यदूतानाञ्च गोयरे त्वाम् एदम्
आज्ञापयामि त्वं कस्याप्यनुरोधेन किमपि न कुर्वन् विनापक्षपातम् अेतान विधीन् पालया

XXII कस्यापि मूर्द्धि हस्तापर्णा त्वरया माकार्षीः। परपापानाञ्चांशी मा भवा स्वं शुचिं
रक्षा।

XXIII अपरं तवोदरपीडायाः पुनः पुन दुर्बलतायाश्च निमित्तं केवलं तोयं न पिवन्
किञ्चिन् मधं पिवा।

XXIV केषाञ्चित् मानवानां पापानि विचारात् पूर्वं केषाञ्चित् पश्चात् प्रकाशन्ते।

XXV तथैव सत्कर्मार्णयपि प्रकाशन्ते तदन्यथा सति प्रच्छन्नानि स्थातुं न शक्नुवन्ति।

VI

I यावन्तो लोका युगधारिणो दसाः सन्ति ते स्वस्वस्वामिनं पूर्णसमादरयोग्यं
मन्यन्तां नो येद् ईश्वरस्य नाम्न उपदेशस्य य निन्दा सम्भविष्यति।

II येषाञ्च स्वामिनो विश्वासिनः भवन्ति तैस्ते भ्रातृत्वात् नावज्ञेयाः किन्तु ते
कर्मकुलभोगिनो विश्वासिनः प्रियाश्च भवन्तीति हतोः सेवनीया येव, त्वम् अेतानि
शिक्षय समुपदिश या।

III यः कश्चिद् एतरशिक्षां करोति, अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य हितवाक्यानीश्वरभक्ते
योग्यां शिक्षाञ्च न स्वीकरोति।

IV स धर्मघातः सर्वथा ज्ञानहीनश्च विवादैर्वाग्युद्धैश्च रोगयुक्तश्च भवति।

V तादृशाद् भावाद् ईर्ष्याविरोधापवाद्दुष्टासूया भ्रष्टमनसां सत्यज्ञानहीनानाम्
ईश्वरभक्तिं लाभोपायम् एव मन्यमानानां लोकानां विवादाश्च ज्ञायन्ते तादृशेभ्यो
लोकेभ्यस्त्वं पृथक् तिष्ठा।

VI संयतेच्छया युक्ता येश्वरभक्तिः सा महालाभोपायो भवतीति सत्यं।

VII अेतज्जगत्प्रवेशनकालेऽस्माभिः किमपि नानायि तत्तयज्जनकालेऽपि किमपि नेतुं
न शक्यत एति निश्चितां।

VIII अतयेव प्राधान्याख्यादनानि य प्राप्यास्माभिः सन्तुष्टैर्भवितव्यां।

IX ये तु धनिनो भवितुं येष्टन्ते ते परीक्षायाम् उन्माथे पतन्ति ये याभिलाषा मानवान्
विनाशे नरके य मज्जयन्ति तादृशेष्वज्ञानाहिताभिलाषेष्वपि पतन्ति।

X यतोऽर्थस्पृहा सर्वेषां दुरितानां मूलं भवति तामवलम्ब्य केचिद् विश्वासाद्
अभ्रंशन्त नानाकलेशैश्च स्वान् अविध्यन्।

XI हे ईश्वरस्य लोक त्वम् अेतैः पलाय्य धर्म ईश्वरभक्तिं विश्वासः प्रेम
सहिष्णुता क्षान्तिश्चैतान्यायर।

XII विश्वासरूपम् उत्तमयुद्धं कुरु, अनन्तज्जवनम् आलम्बस्व यतस्तदर्थं त्वम्
आहूतो ऽभवः, बहुसाक्षिणां समक्षञ्चोत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान्।

XIII अपरं सर्वेषां ज्जवयितुरीश्वरस्य साक्षाद् यश्च प्रीष्टो यीशुः पन्तीयपीलातस्य
समक्षम् उत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान् तस्य साक्षाद् अहं त्वाम् एदम् आज्ञापयामि।

XIV ईश्वरेण स्वसमये प्रकाशितव्यम् अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यागमनं यावत् त्वया
निष्कलङ्कत्वेन निर्दोषत्वेन य विधी रक्षयतां।

XV स ईश्वरः सख्यिदानन्दः, अद्वितीयसम्राट्, राजां राजा, प्रभूनां प्रभुः,

XVI અમરતાયા અદ્વિતીય આકરઃ, અગમ્યતેજોનિવાસી, મર્ત્યાનાં કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ કેનાપિ ન દૃશ્યશ્ચા તસ્ય ગૌરવપરાક્રમૌ સદાતનૌ ભૂયાસ્તાં આમેન્

XVII ઇહલોકે યે ધનિનસ્તે ચિત્તસમુન્નતિં ચપલે ધને વિશ્વાસઞ્ચ ન કુર્વતાં કિન્તુ ભોગાર્થમ્ અસ્મભ્યં પ્રચુરત્વેન સર્વદાતા

XVIII યોડમર ઈશ્વરસ્તસ્મિન્ વિશ્વસન્તુ સદાચારં કુર્વન્તુ સત્કર્મધનેન ધનિનો સુકલા દાતાશ્ચ ભવન્તુ,

XIX યથા ચ સત્યં જીવનં પાખ્યુસ્તથા પારત્રિકામ્ ઉત્તમસમ્પદં સચ્ચિન્વન્ત્વેતિ ત્વયાદિશ્યન્તાં

XX હૈ તીમથિય, ત્વમ્ ઉપનિધિં ગોપય કાલ્પનિકવિદ્યાયા અપવિત્રં પ્રલાપં વિરોધોક્તિઞ્ચ ત્યજ ચ,

XXI યતઃ કતિપયા લોકાસ્તાં વિદ્યામવલમ્બ્ય વિશ્વાસાદ્ ભ્રષ્ટા અભવના પ્રસાદસ્તવ સહાયો ભૂયાત્ આમેન્

२ तीमथियं पत्रं

I प्रीष्टेन यीशुना या ज्वावनस्य प्रतिज्ञा तामधीश्वरस्येच्छया यीशोः प्रीष्टस्यैकः प्रेरितः पौलोडङ्गं स्वकीयं प्रियं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिप्तामि

II तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टश्च त्वयि प्रसादं द्यां शान्तिञ्च क्रियास्तां

III अहम् आ पूर्वपुरुषात् यम् ईश्वरं पवित्रमनसा सेवे तं धन्यं वदनं कथयामि, अहम् अहोरात्रं प्रार्थनासमये त्वां निरन्तरं स्मरामि

IV यश्च विश्वासः प्रथमे लोयीनामिकायां तव मातामह्याम् उनीडीनामिकायां मातरि यातिष्ठत् तवान्तरेऽपि तिष्ठतीति मन्ये

V तव तं निष्कपटं विश्वासं मनसि कुर्वन् तवाश्रुपातं स्मरन् यथानन्देन प्रङ्खलो भवेयं तदर्थं तव दर्शनम् आकाङ्क्षे

VI अतो डेतो र्मम हस्तार्पणेन लब्धो य ईश्वरस्य वरस्त्वयि विद्यते तम् उज्ज्वालयितुं त्वां स्मारयामि

VII यत ईश्वरोऽस्मभ्यं भयजनकम् आत्मानम् अदत्त्वा शक्तिप्रेमसतर्कतानाम् आकरम् आत्मानं दत्तवान्

VIII अतयेवास्माकं प्रभुमधि तस्य वन्दिदासं मामधि य प्रमाणां दातुं न त्रपस्व किन्त्वैश्वरीयशक्त्या सुसंवाद्यस्य कृते दुःखस्य सहभागी भव

IX सोऽस्मान् परित्राणपात्राणि कृतवान् पवित्रेणाह्वानेनाहूतवांश्च; अस्मत्कर्महेतुनेति नडि स्वीयनिर्पाणस्य प्रसादस्य य कृते तत् कृतवान् स प्रसादः सृष्टेः पूर्वकाले प्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यम् अदायि,

X किन्त्वधुनास्माकं परित्रातु यीशोः प्रीष्टस्यागमनेन प्राकाशता प्रीष्टो मृत्युं पराजितवान् सुसंवादेन य ज्वावनम् अमरताञ्च प्रकाशितवान्

XI तस्य घोषयिता दूतश्चान्यजातीयानां शिक्षकश्चाहं नियुक्तोऽस्मि

XII तस्मात् कारणात् ममायं क्लेशो भवति तेन मम लज्जा न जायते यतोऽङ्गं यस्मिन् विश्वसितवान् तमवगतोऽस्मि मखादिनं यावत् ममोपनिधे गोपनस्य शक्तिस्तस्य विद्यते एति निश्चितं ज्ञानामि

XIII छितदायकानां वाक्यानाम् आदर्शरूपेण मत्तः श्रुताः प्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेम्नोः कथा धारया

XIV अपरम् अस्मदन्तर्वासिना पवित्रेणात्मना तामुत्तमाम् उपनिधिं गोपया

XV आशियादेशीयाः सर्व्वे मां त्यक्तवन्त एति त्वं ज्ञानासि तेषां मध्ये कूगिल्लो हर्मगिनिश्च विद्येते

XVI प्रभुरनीषिङ्गरस्य परिवारान् प्रति कृपां विदधातु यतः स पुनः पुन र्माम् आप्यायितवान्

XVII मम शृङ्खलेन न त्रपित्वा रोमानगरे उपस्थितिसमये यत्नेन मां मृगयित्वा ममोद्देशं प्राप्तवान्

XVIII अतो विचारदिने स यथा प्रभोः कृपाभाजनं भवेत् तादृशं वरं प्रभुस्तस्मै देयात् एङ्किषनगरेऽपि स कति प्रकारै र्माम् उपकृतवान् तत् त्वं सम्यग् वेत्सि

II

I डे मम पुत्र, प्रीष्टयीशुतो योऽनुग्रहस्तस्य बलेन त्वं बलवान् भव

II અપરં બહુભિઃ સાક્ષિભિઃ પ્રમાણીકૃતાં યાં શિક્ષાં શ્રુતવાનસિ તાં વિશ્વાસ્યેષુ પરસ્મૈ શિક્ષાદાને નિપુણેષુ ચ લોકેષુ સમર્પયા

III ત્વં યીશુખ્રીષ્ટસ્યોત્તમો યોદ્ધેવ ક્લેશં સહસ્વા

IV યો યુદ્ધં કરોતિ સ સાંસારિકે વ્યાપારે મગ્નો ન ભવતિ કિન્તુ સ્વનિયોજયિત્રે રોચિતું ચેષ્ટેતે

V અપરં યો મલ્લૈ યુદ્ધયતિ સ યદિ નિયમાનુસારેણ ન યુદ્ધયતિ તર્હિ કિરીટં ન લપ્સ્યતે

VI અપરં યઃ કૃષીવલઃ કર્મ કરોતિ તેન પ્રથમેન ફલભાગિના ભવિતવ્યાં

VII મયા યદુચ્યતે તત્ ત્વયા બુદ્ધતાં યતઃ પ્રભુસ્તુભ્યં સર્વત્ર બુદ્ધિં દાસ્યતિ

VIII મમ સુસંવાદસ્ય વચનાનુસારાદ્ દાયુદ્ધંશીયં મૃતગણમધ્યાદ્ ઉત્થાપિતઞ્ચ યીશું ખ્રીષ્ટં સ્મરા

IX તત્સુસંવાદકારણાદ્ અહં દુષ્કર્મોવ બન્ધનદશાપર્યન્તં ક્લેશં ભુજ્ઞે કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અબદ્ધં તિષ્ઠતિ

X ખ્રીષ્ટેન યીશુના યદ્ અનન્તગૌરવસહિતં પરિત્રાણં જાયતે તદભિરુચિતૈ લોકૈરપિ યત્ લભ્યેત તદર્થમહં તેષાં નિમિત્તં સર્વાણ્યેતાનિ સહૈ

XI અપરમ્ એષા ભારતી સત્યા યદિ વયં તેન સાદ્ધ્ મિયામહે તર્હિ તેન સાદ્ધ્ જીવિવ્યામઃ, યદિ ચ ક્લેશં સહામહે તર્હિ તેન સાદ્ધ્ રાજત્વમપિ કરિષ્યામહે

XII યદિ વયં તમ્ અનફ્રીકુર્મસ્તર્હિ સો ડસ્માનપ્યનફ્રીકરિષ્યતિ

XIII યદિ વયં ન વિશ્વાસામસ્તર્હિ સ વિશ્વાસ્યસ્તિષ્ઠતિ યતઃ સ્વમ્ અપહ્નોતું ન શક્નોતિ

XIV ત્વમેતાનિ સ્મારયન્ તે યથા નિષ્ફલં શ્રોતૃણાં ભંશજનકં વાગ્યુદ્ધં ન કુર્યસ્તથા પ્રભોઃ સમક્ષં દૃઢં વિનીયાદિશા

XV અપરં ત્વમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સ્વં પરીક્ષિતમ્ અનિન્દનીયકર્મકારિણઞ્ચ સત્યમતસ્ય વાક્યાનાં સદ્ભિજને નિપુણઞ્ચ દર્શયિતું યતસ્વા

XVI કિન્ત્વપવિત્રા અનર્થકકથા દૂરીકુરુ યતસ્તદાલમ્બિન ઉત્તરોત્તરમ્ અધર્મો વદ્ધિષ્યન્તે,

XVII તેષાઞ્ચ વાક્યં ગલિતક્ષતવત્ ક્ષયવદ્ધકો ભવિષ્યતિ તેષાં મધ્યે હુમિનાયઃ ફિલીતશ્રેતિનામાનો દ્વી જનૌ સત્યમતાદ્ ભ્રષ્ટૌ જાતૌ,

XVIII મૃતાનાં પુનરુત્થિતિ વ્યતીતેતિ વદન્તૌ કેષાઞ્ચિદ્ વિશ્વાસમ્ ઉત્પાટયતશ્ચા

XIX તથાપીશ્વરસ્ય ભિન્તિમૂલમ્ અચલં તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્રેયં લિપિ મુદ્ધાફિતા વિદ્યેતો યથા, જાનાતિ પરમેશસ્તુ સ્વકીયાન્ સર્વમાનવાન્ અપગચ્છેદ્ અધર્માચ્ય યઃ કશ્ચિત્ ખ્રીષ્ટનામકૃત્

XX કિન્તુ બૃહન્નિકેતને કેવલ સુવર્ણમયાનિ રૌપ્યમયાણિ ચ ભાજનાનિ વિદ્યન્ત ઇતિ તર્હિ કાષ્ઠમયાનિ મૃણમયાન્યપિ વિદ્યન્તે તેષાઞ્ચ કિયન્તિ સમ્માનાય કિયન્તપમાનાય ચ ભવન્તિ

XXI અતો યદિ કશ્ચિદ્ એતાદૃશેભ્યઃ સ્વં પરિષ્કરોતિ તર્હિ સ પાવિતં પ્રભોઃ કાર્યયોગ્યં સર્વસત્કાર્યાયોપયુક્તં સમ્માનાર્થકઞ્ચ ભાજનં ભવિષ્યતિ

XXII યૌવનાવસ્થાયા અભિલાષાસ્ત્વયા પરિત્યજ્યન્તાં ધર્મો વિશ્વાસઃ પ્રેમ યે ચ શુચિમનોભિઃ પ્રભુમ્ ઉદિશ્ય પ્રાર્થનાં કુર્વતે તૈઃ સાદ્ધ્મ્ એક્યભાવશ્રૈતેષુ ત્વયા યત્નો વિધીયતાં

XXIII અપરં ત્વમ્ અનર્થકાન્ અજ્ઞાનાંશ્ચ પ્રશ્નાન્ વાગ્યુદ્ધોત્પાદકાન્ જ્ઞાત્વા દૂરીકુરુ

XXIV यतः प्रभो दर्शनेन युद्धम् अकर्तव्यं किन्तु सर्वान् प्रति शान्तेन शिक्षादानेऽङ्गुकेन सङ्घिषुना य भवितव्यं, विपक्षाश्च तेन नम्रत्वेन येतितव्याः।

XXV तथा कृते यदीश्वरः सत्यमतस्य ज्ञानार्थं तेभ्यो मनःपरिवर्तनरूपं वरं दद्यात्,

XXVI तर्हि ते येन शयतानेन निष्ठाभिलाषसाधनाय धृतास्तस्य जालात् येतनां प्राप्योद्धारं लब्धुं शक्यन्ति।

III

I यरमदिनेषु क्लेशज्जनकाः समया उपस्थास्यन्तीति जानीहि।

II यतस्तात्कालिका लोका आत्मप्रेमिणो ऽर्थप्रेमिण आत्मश्लाघिनो ऽभिमानिनो निन्दकाः पित्रोरनाज्ञाग्राहिणः कृतघ्ना अपवित्राः

III प्रीतिवर्जिता असन्धेया मृषापवादिनो ऽजितेन्द्रियाः प्रयत्ना लभद्द्वेषिणो

IV विश्वासघातका दुःसाहसिनो धर्मघाता ईश्वराप्रेमिणः किन्तु सुभप्रेमिणो

V भक्तवेशाः किन्त्वस्वीकृतभक्तिगुणा भविष्यन्ति; अेतादृशानां लोकानां संमर्गं परित्यज्या

VI यतो ये जनाः प्रच्छन्नं गेहान् प्रविशन्ति पापैर्भारग्रस्ता नानाविधाभिलाषैश्चाविता याः कामिन्यो

VII नित्यं शिक्षन्ते किन्तु सत्यमतस्य तत्त्वज्ञानं प्राप्तुं कदायित् न शक्नुवन्ति ता दासीवद् वशीकुर्वन्ते य ते तादृशा लोकाः।

VIII यान्नि र्याम्बिश्च यथा मूसमं प्रति विपक्षत्वम् अकुरुतां तथैव भ्रष्टमनसो विश्वासविषये ऽग्राह्याश्चैते लोका अपि सत्यमतं प्रति विपक्षतां कुर्वन्ति।

IX किन्तु ते बहुदूरम् अग्रसरा न भविष्यन्ति यतस्तयो मूढता यद्गतं तद्दृष्टे अतेषामपि मूढता सर्वदृश्या भविष्यति।

X ममोपदेशः शिष्टताभिप्रायो विश्वासो धर्म्यं प्रेम सङ्घिषुतोपद्रवः क्लेशा

XI आन्तियजियायाम् एकनिये लूस्त्रायाम् मां प्रति यद्यद् अघटत यांश्चोपद्रवान् अहम् असह्ये सर्वमेतत् त्वम् अवगतोऽसि किन्तु तत्सर्वतः प्रभु ममिम् उद्धृतवान्।

XII परन्तु यावन्तो लोकाः प्रीष्टेन यीशुनेश्वरभक्तिम् आरयितुम् इच्छन्ति तेषां सर्वेषाम् उपद्रवो भविष्यति।

XIII अपरं पापिष्ठाः जलाश्च लोका भ्राम्यन्तो भ्रमयन्तश्चोत्तरोत्तरं दृष्टत्वेन वर्द्धिष्यन्ते।

XIV किन्तु त्वं यद् यद् अशिक्षथाः, यस्य त्वयि समर्पितम् अभूत् तस्मिन् अवतिष्ठ, यतः कस्मात् शिक्षां प्राप्तोऽसि तद् वेत्सि;

XV यानि य धर्मशास्त्राणि प्रीष्टे यीशौ विश्वासेन परित्राणप्राप्तये त्वां ज्ञानिनं कर्तुं शक्नुवन्ति तानि त्वं शैशवकालाद् अवगतोऽसि।

XVI तत् सर्वं शास्त्रम् ईश्वरस्यात्मना दत्तं शिक्षायै दोषबोधाय शोधनाय धर्मविनयाय य इलयुक्तं भवति।

XVII तेन येश्वरस्य लोको निपुणः सर्वस्मै सत्कर्मिणो सुसज्जश्च भवति।

IV

I ईश्वरस्य गोचरे यश्च यीशुः प्रीष्टः स्वीयागमनकाले स्वराजत्वेन ज्जुवतां मृतानाञ्च लोकानां विचारं करिष्यति तस्य गोचरे ऽहं त्वाम् एहं दृढम् आज्ञापयामि।

II त्वं वाक्यं घोषय कालेऽकाले योत्सुको भव पूर्णया सङ्घिष्युतया शिक्षया य लोकान् प्रबोधय भर्त्सय विनयस्व या

III यत अेतादृशः समय आयाति यस्मिन् लोका यथार्थम् उपदेशम् असह्यमानाः कर्णकण्ठयनविशिष्टा भूत्वा निष्ठाभिलाषात् शिक्षकान् संग्रहीष्यन्ति

IV सत्यमतास्य श्रोत्राणि निवर्त्य विपथगाभिर्नो भूत्वोपाध्यानेषु प्रवर्तिष्यन्ते;

V किन्तु त्वं सर्व्वविषये प्रबुद्धो भव दुःखभोगं स्वीकुरु सुसंवाद्यप्रयारकस्य कर्म साधय निष्परियर्या पूर्णत्वेन कुरु या

VI मम प्राणानाम् उत्सर्गो भवति मम प्रस्थानकालश्चोपातिष्ठत्

VII अहम् उत्तमयुद्धं कृतवान् गन्तव्यमार्गस्यान्तं यावद् धावितवान् विश्वासञ्च रक्षितवान्

VIII शेषं पुण्यमुकुटं मर्द्यं रक्षितं विद्यते तस्य तस्मिन् महादिने यथार्थवियारकेण प्रभुना मह्यं दायिष्यते केवलं मह्यम् एति नहि किन्तु यावन्तो लोकास्तस्यागमनम् आकाङ्क्षन्ते तेभ्यः सर्व्वेभ्यो ऽपि दायिष्यते

IX त्वं त्वस्या मत्समीपम् आगन्तुं यतस्व,

X यतो दीमा अैडिकसंसारम् एडमानो मां परित्यज्य थिषलनीकीं गतवान् तथा क्रीष्किर्णालातियां गतवान् तीतश्च दाल्मातियां गतवान्

XI केवलो लुको मया सार्द्धं विद्यते। त्वं मार्कं सङ्गिनं कृत्वागच्छ यतः स परियर्य्या मभोपकारी भविष्यति,

XII तुष्किञ्चाहम् एङ्किषनगरं प्रेषितवान्

XIII यद् आरखाननवस्त्रं त्रौयानगरे कार्पस्य सन्निधौ मया निक्षिप्तं त्वमागमनसमये तत् पुस्तकानि य विशेषतश्चर्मग्रन्थान् आनया

XIV कांस्यकारः सिकन्दरो मम बह्वनिष्टं कृतवान् प्रभुस्तस्य कर्मणां समुचितङ्गलं ददातु।

XV त्वमपि तस्मात् सावधानास्तिष्ठ यतः सोऽस्माकं वाक्यानाम् अतीव विपक्षो जातः।

XVI मम प्रथमप्रत्युत्तरसमये कोऽपि मम सहायो नाभवत् सर्व्वे मां पर्य्यत्यजन् तान् प्रति तस्य द्रोषस्य गणना न भूयात्;

XVII किन्तु प्रभु मम सहायो ऽभवत् यथा य मया घोषणा साध्येत तन्नज्जातीयाश्च सर्व्वे सुसंवाद्यं शृणुयुस्तथा मह्यं शक्तिम् अददात् ततो ऽहं सिङ्गस्य मुभाद् उद्धृतः।

XVIII अपरं सर्व्वस्माद् दुष्कर्म्मतः प्रभु माम् उद्धरिष्यति निष्स्वर्गीयराज्यं नेतुं मां तारयिष्यति या तस्य धन्यवाद्यः सदाकालं भूयात्। आमेन्।

XIX त्वं प्रिष्काम् आक्किलम् अनीषिङ्गरस्य परिणानांश्च नमस्कुरु।

XX एरास्तः करिन्थनगरे ऽतिष्ठत् त्रङ्किमश्च पीडितत्वात् मिलीतनगरे मया व्यडीयता

XXI त्वं डेमन्तकालात् पूर्व्वम् आगन्तुं यतस्वा उबूलः पूदि लीनः क्लौदिया सर्व्वे भ्रातरश्च त्वां नमस्कुर्य्यते।

XXII प्रभु र्यीशुः प्रीष्टस्तवात्मना सह भूयात्। युष्मास्वनुग्रहो भूयात्। आमेन्।

तीतं पत्रं

I अनन्तश्रुवनस्याशातो ज्ञाताया ईश्वरभक्ते योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिरुचितलोकैर्लभ्यते तदर्थं

II यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोऽहं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति लिखामि

III निष्कपट ईश्वर आदिकालात् पूर्वं तत् श्रुवनं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्दिष्टसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान्

IV मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं मयि समर्पितम् अभूत् अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु यीशुप्रीष्टश्च तुल्यम् अनुग्रहं दयां शान्तिञ्च वितरतु।

V त्वं यद् असम्पूर्णाकार्याणि सम्पूरये मदीयादेशाख्य प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां क्रीत्युपद्वीपे स्थापयित्वा गतवान्

VI तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित ऐकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा दोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां जनको भवति स अेव योग्यः।

VII यतो ङेतोरघक्षणेेश्वरस्य गृहाघक्षणेवानिन्दनीयेन भवितव्यं तेन स्वेच्छाचारिणा क्रोधिना पानासक्तेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं

VIII किन्त्वितिथिसेवकेन सल्लोकानुरागिणा विनीतेन न्यायेन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं,

IX उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिणश्च निरुत्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं।

X यतस्ते बहवो ऽवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नत्वयां मध्ये केचित् तादृशा लोकाः सन्ति।

XI तेषाञ्च वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुयितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निभिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति।

XII तेषां स्वदेशीय ऐको भविष्यद्वादी वयनभिदमुक्तवान्, यथा, क्रीतीयमानवाः सर्वे सदा कापट्यवादिनः। डिंञ्जन्तुसमानास्ते ऽलसाश्चोदरभारतः॥

XIII साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो ङेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु

XIV रिड्डीयोपाख्यानेषु सत्यमतभ्रष्टानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिशा

XV शुयीनां कृते सर्वाण्येव शुयीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते शुचि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति।

XVI ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिजानन्ति किन्तु कर्मभिस्तद् अनङ्गीकुर्वते यतस्ते गर्हितान्नाज्ञाग्राहिणः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति।

II

I यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां

II विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सदिष्णुतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्

III प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्युः परनिन्दका बहुमद्यपानस्य निघनाश्च न भवेयुः

IV किन्तु सुशिक्षाकारिण्यः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं

V विनीतिं शुचित्वं गृहिणीत्वं सौजन्यं स्वामिनिघनञ्चादिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां।

VI तद्दृष्ट्वा यूनोऽपि विनीतये प्रबोधया

VII त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मिणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं

VIII निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवादस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रपिष्यते।

IX दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघनाः सर्वविषये तुष्टिज्जनाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्युः

X किमपि नापहरेयुः किन्तु पूर्णां सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिशा यत एवमप्रकारेणस्मकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये तैर्भूषितव्या।

XI यतो डेतोस्त्राणाम्ज्जना ईश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युद्धितवान्

XII स यास्मान् एहं शिक्षयति यद् वयम् अधर्मं सांसारिकाभिलाषान्श्रान्ङ्गीकृत्य विनीतत्वेन न्यायेनेश्वरभक्त्या येऽल्लोके आयु र्यापयामः,

XIII परमसुखस्याशाम् अर्थतो ऽस्माकं मलत ईश्वरस्य त्राणकर्तु र्याशुप्रीष्टस्य प्रभावस्योदयं प्रतीक्षामहे।

XIV यतः स यथास्मान् सर्वस्माद् अधर्मात् मोचयित्वा निष्ठाधिकारस्वर्पुं सत्कर्मसूक्तम् अकं प्रजावर्गं पावयेत् तदर्थम् अस्माकं कृते आत्मदानं कृतवान्।

XV अेतानि भाषस्व पूर्णसामर्थ्येन यादिश प्रबोधय य, कोऽपि त्वां नावमन्यतां।

III

I ते यथा देशाधिपानां शासकानाञ्च निघना आज्ञाग्राहिणश्च सर्वस्मै सत्कर्मिणो सुसज्जनाश्च भवेयुः

II क्मपि न निन्देयु निर्विरोधिनः क्षान्ताश्च भवेयुः सर्वान् प्रति य पूर्णं मुद्दुत्वं प्रकाशयेयुश्चेति तान् आदिशा।

III यतः पूर्वं वयमपि निर्वर्द्धा अनाज्ञाग्राहिणो भ्रान्ता नानाभिलाषाणां सुभानाञ्च दासेया दृष्टत्वेर्ष्यागारिणो घृणिताः परस्परं द्वेषिणश्चाभवामः।

IV किन्त्वस्माकं त्रातुरीश्वरस्य या दया मर्त्यानां प्रति य या प्रीतिस्तस्याः प्रादुर्भावे जाते

V वयम् आत्मकृतेभ्यो धर्मकर्मभ्यस्तन्नहि किन्तु तस्य कृपातः पुनर्जन्मरूपेण प्रक्षालनेन प्रवित्रस्यात्मनो नूतनीकरणेन य तस्मात् परित्राणां प्राप्ताः

VI स यास्माकं त्रात्रा यीशुप्रीष्टेनास्मदुपरि तम् आत्मानं प्रयुरत्वेन वृष्टवान्।

VII एत्थं वयं तस्यानुग्रहेण सपुण्यीभूय प्रत्याशयानन्तज्जवनस्याधिकारिणो जाताः।

VIII वाक्यमेतद् विश्वसनीयम् अतो डेतोरीश्वरे ये विश्वसितवन्तस्ते यथा सत्कर्मिण्यनुतिष्ठेयुस्तथा तान् दृढम् आज्ञापयेति ममाभिमतां तान्येवोत्तमानि मानवेभ्यः क्लृप्तानि य भवन्ति।

IX मूढेभ्यः प्रभ्रवंशावलिविवादेभ्यो व्यवस्थाया वितण्डाल्यश्च निवर्त्तस्व यतस्ता निष्कला अनर्थकाश्च भवन्ति।

X यो ज्जनो विभित्सुस्तम् अकवारं द्विर्वा प्रबोधय दूरीकुरु,

XI यतस्तादृशो ञनो विपथगामी पापिष्ठ आत्मदोषकश्च भवतीति त्वया ज्ञायतां।

XII यदाहम् आर्त्तिमां तुभिकं वा तव समीपं प्रेषयिष्यामि तदा त्वं नीकपलौ मम समीपम् आगन्तुं यतस्व यतस्तत्रैवाहं शीतकालं यापयितुं मतिम् अकार्षीं

XIII व्यवस्थापकः सीना आपल्लुश्चैतयोः कस्याप्यभावाो यत्र भवेत् तदर्थं तौ यत्नेन त्वया विसृज्येतां।

XIV अपरम् अस्मदीयलोका यन्निष्कला न भवेयुस्तदर्थं प्रयोजनीयोपकाराया सत्कर्माण्यनुष्ठातुं शिक्षन्तां।

XV मम सङ्गिनः सर्वे त्वां नमस्कुर्वन्ते ये विश्वासाद् अस्मासु प्रीयन्ते तान् नमस्कुरुः सर्वेषु युष्मास्वनुग्रहो भूयात् आमेन्।

ફિલોમોનં પત્રં

- I પ્રીષ્ટસ્ય યીશો બન્દિદાસઃ પૌલસ્તીથિયનામા ભ્રાતા ચ પ્રિયં સહકારિણં ફિલીમોનં
 II પ્રિયામ્ આપ્પિયાં સહસેનામ્ આર્ખિપ્પં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઞ્ચ પ્રતિ
 પત્રં લિખતઃ।
 III અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુપ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમ્ અનુગ્રહઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં।
 IV પ્રભું યીશું પ્રતિ સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ચ તવ પ્રેમવિશ્વાસયો વૃત્તાન્તં નિશમ્યાહં
 V પ્રાર્થનાસમયે તવ નામોચ્ચારયન્ નિરન્તરં મમેશ્વરં ધન્યં વદામિ।
 VI અસ્માસુ યદ્યત્ સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ સર્વ્વં પ્રીષ્ટં યીશું યત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય
 તવ વિશ્વાસમૂલિકા દાનશીલતા યત્ સફલા ભવેત્ તદહમ્ ઇચ્છામિ।
 VII હે ભ્રાતઃ, ત્વયા પવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવન્ એતસ્માત્ તવ
 પ્રેમ્નાસ્માકં મહાન્ આનન્દઃ સાન્ત્વના ચ જાતઃ।
 VIII ત્વયા યત્ કર્ત્તવ્યં તત્ ત્વામ્ આજ્ઞાપયિતું યદ્યપ્યહં પ્રીષ્ટેનાતીવોત્સુકો ભવેયં
 તથાપિ વૃદ્ધ
 IX ઇદાનીં યીશુપ્રીષ્ટસ્ય બન્દિદાસશ્ચૈવમ્ભૂતો યઃ પૌલઃ સોડહં ત્વાં વિનેતું વરં મન્યો
 X અતઃ શુઙ્ખલબદ્ધોડહં યમજનયં તં મદીયતનયમ્ ઓનીષિમમ્ અધિ ત્વાં વિનયો
 XI સ પૂર્વ્વં તવાનુપકારક આસીત્ કિન્વિદાનીં તવ મમ યોપકારી ભવતિ।
 XII તમેવાહં તવ સમીપં પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપઃ સ ત્વયાનુગૃહ્યતાં।
 XIII સુસંવાદસ્ય કૃતે શુઙ્ખલબદ્ધોડહં પરિચારકમિવ તં સ્વસન્નિઘૌ વર્ત્તયિતુમ્ ઐચ્છં।
 XIV કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદ્ બલેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયાઃ ફલં ભવેત્ તદર્થં તવ સમ્મતિં
 વિના કિમપિ કર્ત્તવ્યં નામન્યો।
 XV કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થં ત્વત્તસ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદ્ એતસ્યાયમ્ અભિપ્રાયો યત્
 ત્વમ્ અનન્તકાલાર્થં તં લપ્સ્યસે
 XVI પુન દાસમિવ લપ્સ્યસે તન્નહિ કિન્તુ દાસાત્ શ્રેષ્ઠં મમ પ્રિયં તવ ચ
 શારીરિકસમ્બન્ધાત્ પ્રભુસમ્બન્ધાચ્ચ તતોડધિકં પ્રિયં ભ્રાતરમિવા
 XVII અતો હેતો યદિ માં સહભાગિનં જાનાસિ તર્હિ મામિવ તમનુગૃહાણા
 XVIII તેન યદિ તવ કિમપ્યપરાદ્ધં તુભ્યં કિમપિ ધાર્યતે વા તર્હિ તત્ મમેતિ વિદિત્વા
 ગણાય
 XIX અહં તત્ પરિશોત્સ્યામિ, એતત્ પૌલોડહં સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં
 સ્વપ્રાણાન્ અપિ મહં ધારયસિ તદ્ વક્તું નેચ્છામિ।
 XX ભો ભ્રાતઃ, પ્રભોઃ કૃતે મમ વાગ્ધ્યાં પૂરય પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આપ્યાયયા
 XXI તવાજ્ઞાગ્રાહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ લિખ્યતે મયા યદ્યુચ્યતે તતોડધિકં ત્વયા
 કારિષ્યત ઇતિ જાનામિ।
 XXII તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહં ત્વયા સજ્જીક્રિયતાં યતો યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં
 ફલરૂપો વર ઇવાહં યુષ્મભ્યં દાયિષ્યે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતો।
 XXIII પ્રીષ્ટસ્ય યીશાઃ કૃતે મયા સહ બન્દિરિપાક્ષા
 XXIV મમ સહકારિણો માર્ક આરિષ્ટાર્ખો દીમા લૂકશ્ચ ત્વાં નમસ્કારં વેદયન્તિ।
 XXV અસ્માકં પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમ્ આત્મના સહ ભૂયાત્ આમેન્।

ઇબ્રિણ: પત્રં

I પુરા ય ઈશ્વરો ભવિષ્યદ્વાદિભિઃ પિતૃલોકેભ્યો નાનાસમયે નાનાપ્રકારં કથિતવાન્

II સ એતસ્મિન્ શેષકાલે નિજપુત્રેણાસ્મભ્યં કથિતવાન્ સ તં પુત્રં સર્વાધિકારિણં કૃતવાન્ તેનૈવ ય સર્વજગન્તિ સૃષ્ટવાન્

III સ પુત્રસ્તસ્ય પ્રભાવસ્ય પ્રતિબિમ્બસ્તસ્ય તત્ત્વસ્ય મૂર્તિશ્રાસ્તિ સ્વીયશક્તિવાક્યેન સર્વ ઘત્તે ય સ્વપ્રાણૈરસ્માકં પાપમાજ્ઞનં કૃત્વા ઊર્દ્ધ્વસ્થાને મહામહિમ્નો દક્ષિણપાર્શ્વે સમુપવિષ્ટવાન્

IV દિવ્યદૂતગણાદ્ યથા સ વિશિષ્ટનામ્નો ડધિકારી જાતસ્તથા તેભ્યોડપિ શ્રેષ્ઠો જાતઃ।

V યતો દૂતાનાં મધ્યે કદાચિદીશ્વરેણેદં ક ઉક્તઃ? યથા, "મદીયતનયો ડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયા।" પુનશ્ચ "અહં તસ્ય પિતા ભવિષ્યામિ સ ય મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ।"

VI અપરં જગતિ સ્વકીયાદ્વિતીયપુત્રસ્ય પુનરાનયનકાલે તેનોક્તં, યથા, "ઈશ્વરસ્ય સકલૈ દૂતૈરેષ એવ પ્રણમ્યતાં।"

VII દૂતાન્ અધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "સ કરોતિ નિજાન્ દૂતાન્ ગન્ધવાહસ્વરૂપકાન્ વહ્નિશિખાસ્વરૂપાંશ્ચ કરોતિ નિજસેવકાન્।"

VIII કિન્તુ પુત્રમુદ્દિશ્ય તેનોક્તં, યથા, "હે ઈશ્વર સદા સ્થાયિ તવ સિંહાસનં ભવેત્। યાથાર્થસ્ય ભવેદ્દણ્ડો રાજદણ્ડસ્ત્વદીયકઃ।

IX પુણ્યે પ્રેમ કરોષિ ત્વં કિંઆધર્મમ્ ઋતીયસો તસ્માદ્ ય ઈશ ઈશસ્તે સ તે મિત્રગણાદપિ અધિકાહ્વાદતૈલેન સેયનં કૃતવાન્ તવા।"

X પુનશ્ચ, યથા, "હે પ્રભો પૃથિવીમૂલમ્ આદૌ સંસ્થાપિતં ત્વયા। તથા ત્વદીયહસ્તેન કૃતં ગગનમણ્ડલં

XI ઇમે વિનંક્ષ્યતસ્ત્વન્તુ નિત્યમેવાવતિષ્ઠસો ઇદન્તુ સકલં વિશ્વં સંજરિષ્યતિ વસ્ત્રવત્।

XII સક્લોચિતં ત્વયા તત્તુ વસ્ત્રવત્ પરિવત્સ્યતો ત્વન્તુ નિત્યં સ એવાસી નિરન્તાસ્તવ વત્સરાઃ।"

XIII અપરં દૂતાનાં મધ્યે કઃ કદાચિદીશ્વરેણેદમુક્તઃ? યથા, "તવારીન્ પાદપીઠં તે યાવન્નહિ કરોમ્યહં મમ દક્ષિણાદિગભાગે તાવત્ ત્વં સમુપાવિશા।"

XIV યે પરિત્રાણસ્યાધિકારિણો ભવિષ્યન્તિ તેષાં પરિચર્યાર્થં પ્રેષ્યમાણાઃ સેવનકારિણ આત્માનઃ કિં તે સર્વે દૂતા નહિ?

II

I અતો વયં યદ્ ભ્રમસ્રોતસા નાપનીયામહે તદર્થમસ્માભિ ર્થદદ્ અશ્રાવિ તસ્મિન્ મનાંસિ નિઘાતવ્યાનિ

II યતો હેતો દૂતૈઃ કથિતં વાક્યં યદમોઘમ્ અભવદ્ યદિ ય તલ્લક્ષ્ણકારિણો તસ્યાગ્રાહકાય ય સર્વસ્મૈ સમુચિતં દણ્ડમ્ અદીયત,

III તદર્થસ્માભિસ્તાદૃશં મહાપરિત્રાણમ્ અવજ્ઞાય કથં રક્ષા પ્રાપ્સ્યતે, યત્ પ્રથમતઃ પ્રભુના પ્રોક્તં તતોડસ્માન્ યાવત્ તસ્ય શ્રોતૃભિઃ સ્થિરીકૃતં,

IV અપરં લક્ષણૈરદ્રુતકર્મભિ વિવિધશક્તિપ્રકાશેન નિજેચ્છાતઃ પવિત્રસ્યાત્મનો વિભાગેન ય યદ્ ઈશ્વરેણ પ્રમાણીકૃતમ્ અભૂત્।

V वयं तु यस्य भाविराज्यस्य कथां कथयामः, तत् तेन् दिव्यदूतानाम् अधीनीकृतमिति नडि।

VI किन्तु कुत्रापि कश्चित् प्रमाणम् ईदृशं दत्तवान्, यथा, "किं वस्तु मानवो यत् स नित्यं संस्मर्यते त्वया। किं वा मानवसन्तानो यत् स आलोच्यते त्वया।

VII दिव्यदूतगणोभ्यः स किञ्चिन् न्यूनः कृतस्त्वया। तेजोगौरवज्ञेयं किरीटेन विभूषितः। सृष्टं यत् ते कराभ्यां स तत्प्रभुत्वे नियोजितः।

VIII यरणाधश्च तस्यैव त्वया सर्व्वं वशीकृतां। " तेन सर्व्वं यस्य वशीकृतं तस्यावशीभूतं किमपि नावशेषितं किन्त्वधुनापि वयं सर्व्वाणि तस्य वशीभूतानि न पश्यामः।

IX तथापि दिव्यदूतगणोभ्यो यः किञ्चिन् न्युनीकृतोऽभवत् तं यीशुं मृत्युभोग्दत्तोस्तेजोगौरवज्ञेयं किरीटेन विभूषितं पश्यामः, यत ईश्वरस्यानुग्रहात् स सर्व्वेषां कृते मृत्युम् अस्वदत्।

X अपरञ्च यस्मै येन य कृत्स्नं वस्तु सृष्टं विद्यते बहुरसन्तानानां विभववायानयनकाले तेषां परित्राणाग्रसरस्य दुःखभोगेन सिद्धीकरणमपि तस्योपयुक्तम् अभवत्।

XI यतः पावकः पूयमानाश्च सर्व्वे ऐकस्मादेवोत्पन्ना भवन्ति, एतत्ते तेषां स तान् भ्रातृन् वदितुं न लज्जते।

XII तेन स उक्तवान्, यथा, "द्योतयिष्यामि ते नाम भ्रातृणां मध्यतो ममा परन्तु समिते मध्ये करिष्ये ते प्रशंसनं॥ "

XIII पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताडं। " पुनरपि, यथा, "पश्याडम् अपत्यानि य दत्तानि मह्यम् ईश्वरात्। "

XIV तेषाम् अपत्यानां रुधिरपल्लविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्वत् तद्विशिष्टोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युबलाधिकारिणं शयतानं मृत्युना बलहीनं कुर्व्यात्।

XV ये य मृत्युभयाद् यावज्जीवनं दासत्वस्य निधना आसन् तान् उद्धारयेत्।

XVI स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्त्वब्राहीमो वंशस्यैवोपकारी भवती।

XVII अतो डेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् ईश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो महायाजको भवेत् तदर्थं सर्व्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत्।

XVIII यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा यं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति।

III

I डे स्वर्गीयस्याह्वानस्य सडभागिनः पवित्रत्वातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम् आलोचयध्वं।

II मूसा यद्वत् तस्य सर्व्वपरिवारमध्ये विश्वास्य आसीत्, तद्वत् अयमपि स्वनियोजकस्य समीपे विश्वास्यो भवति।

III परिवाराय यद्वत् तत्स्थापयितुरधिकं गौरवं भवति तद्वत् मूससोऽयं बहुतरगौरवस्य योग्यो भवति।

IV ऐकैकस्य निवेशनस्य परिजनानां स्थापयिता कश्चिद् विद्यते यश्च सर्व्वस्थापयिता स ईश्वर एव।

V मूसाश्च वक्ष्यमाणानां साक्षी भूत्य एव तस्य सर्व्वपरिजनमध्ये विश्वास्योऽभवत् किन्तु प्रीष्टस्तस्य परिजनानामध्यक्ष एव।

VI वयं तु यदि विश्वासस्योत्साहं श्लाघनञ्च शेषं यावद् धारयामस्तर्हि तस्य परिजना भवामः।

VII अतो हेतोः पवित्रेणात्मना यद्भत् कथितं, तद्भत्, "अद्य यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ।

VIII तर्हि पुरा परीक्षाया दिने प्रान्तरमध्यतः। मदाज्ञानिग्रहस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा। तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः।

IX युष्माकं पितरस्तत्र मत्परीक्षाम् अकुर्वता कुर्वद्धि भेदनुसन्धानं तैरदृश्यन्त मत्क्रियाः। यत्वारिशत्समा यावत् कुङ्कुमाहन्तु तदन्वये।

X अवादिषम् एभे लोका भ्रान्तान्तःकरणाः सदा। मामकीनानि वर्तमानि परिजानन्ति नो एभे।

XI एति हेतोरहं कोपात् शपथं कृतवान् एमं प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं ममा। "

XII हे भ्रातरः सावधाना भवत, अमरेश्वरात् निवर्तको योऽविश्वासस्तद्युक्तं दृष्टान्तःकरणां युष्माकं कस्यापि न भवतु।

XIII किन्तु यावद् अद्यनामा समयो विद्यते तावद् युष्मन्मध्ये कोऽपि पापस्य वञ्चनया यत् कठोरीकृतो न भवेत् तदर्थं प्रतिदिनं परस्परम् उपदिशत।

XIV यतो वयं प्रीष्टस्यांशिना ज्ञाताः किन्तु प्रथमविश्वासस्य दृढत्वम् अस्माभिः शेषं यावद् अमोघं धारयितव्यं।

XV अद्य यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्ह्याज्ञावङ्घनस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा, तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि व एति तेन यद्भुक्तं,

XVI तदनुसाराद् ये श्रुत्वा तस्य कथां न गृहीतवन्तस्ते के? किं भूससा मिसरदेशाद् आगताः सर्वे लोका नहि?

XVII केभ्यो वा स यत्वारिशद्वर्षाणि यावद् अकुर्वथ? पापं कुर्वतां येषां कुषापाः प्रान्तरे ऽपतन् किं तेभ्यो नहि?

XVIII प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं ममेति शपथः केषां विरुद्धं तेनाकारि? किम् अविश्वासिनां विरुद्धं नहि?

XIX अतस्ते तत् स्थानं प्रवेष्टुम् अविश्वासात् नाशङ्नुवन् एति वयं वीक्षामहे।

IV

I अपरं तद्विश्रामप्राप्तेः प्रतिज्ञा यदि तिष्ठति तर्ह्यस्माकं कश्चित् येत् तस्याः इलेन वञ्चितो भवेत् वयम् अेतस्माद् बिम्बीमः।

II यतो ऽस्माकं समीपे यद्भत् तद्भत् तेषां समीपेऽपि सुसंवाहः प्रयारितो ऽभवत् किन्तु तैः श्रुतं वाक्यं तान् प्रति निष्कलम् अभवत्, यतस्ते श्रोतारो विश्वासेन सार्द्धं तन्नामिश्रयन्।

III तद् विश्रामस्थानं विश्वासिभिरस्माभिः प्रविश्यते यतस्तेनोक्तं, "अहं कोपात् शपथं कृतवान् एमं, प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं ममा " किन्तु तस्य कर्माणि जगतः सृष्टिकालात् समाप्तानि सन्ति।

IV यतः कस्मिंश्चित् स्थाने सप्तमं दिनमधि तेनेद्म् उक्तं, यथा, "एश्वरः सप्तमे दिने स्वकृतेभ्यः सर्वकर्मभ्यो विश्रामा। "

V किन्त्वेतस्मिन् स्थाने पुनस्तेनोच्यते, यथा, "प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं ममा

XI तमध्यस्माकं बडुकथाः कथयितव्याः किन्तु ताः स्तब्धकर्णैर् युष्माभिर् दुर्गम्याः।

XII यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्यत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वर्णमाला तामधि शिक्षाप्राप्ति युष्माकं पुनरावश्यकता भवति, तथा कठिनद्रव्ये नडि किन्तु द्रुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते।

XIII यो द्रुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणात् धर्मवाक्ये तत्परो नास्ति।

XIV किन्तु सदसद्विचारे येषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति।

VI

I वयं मृतिजनककर्मण्यो मनःपरावर्तनम् ईश्वरे विश्वासो मञ्जुशिक्षणं हस्तार्पणं मृतलोकानाम् उत्थानम्

II अनन्तकालस्थायिविचाराज्ञा यैतैः पुनर्भित्तिमूलं न स्थापयन्तः प्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अग्रसरा भवाम।

III ईश्वरस्यानुमत्या य तद् अस्माभिः कारिष्यते।

IV य अककृत्यो दीप्तिमया भूत्वा स्वर्गीयवररसम् आस्वदितवन्तः पवित्रस्यात्मनोऽंशिनो ज्ञाता

V ईश्वरस्य सुवाक्यं भाविकालस्य शक्तिञ्चास्वदितवन्तश्च ते लभ्यन्ते यदि

VI स्वमनोभिरीश्वरस्य पुत्रं पुनः कुशे धनन्ति लज्जन्तस्ते कुर्वन्ते य तर्हि मनःपरावर्तनाय पुनस्तान् नवीनीकर्तुं कोऽपि न शक्नोति।

VII यतो या भूमिः स्वोपरि भूयः पतितं वृष्टिं पिबती तत्कृत्वाधिकारिणां निमित्तम् छष्टानि शाकादीन्युत्पाद्यति सा ईश्वराद् आशिषं प्राप्ता।

VIII किन्तु या भूमिर् गोकुलकण्टकवृक्षान् उत्पाद्यति सा न ग्राह्या शापार्हा य शेषे तस्या दालो भविष्यति।

IX हे प्रियतमाः, यद्यपि वयम् अस्तादृशं वाक्यं भाषामहे तथापि यूयं तत् उत्कृष्टाः परित्राणपथस्य पथिकाश्चाध्व एति विश्वसामः।

X यतो युष्माभिः पवित्रलोकानां य उपकारो ऽकारि क्रियते य तेनेश्वरस्य नाम्ने प्रकाशितं प्रेम श्रमञ्च विस्मर्तुम् ईश्वरोऽन्यायकारी न भवति।

XI अपरं युष्माकम् अकैको ज्ञो यत् प्रत्याशापूरणार्थं शेषं यावत् तमेव यत्नं प्रकाशयेदित्यहम् छष्टामि।

XII अतः शिथिला न भवत किन्तु ये विश्वासेन सङ्घिष्युतया य प्रतिज्ञानां कृत्वाधिकारिणो ज्ञातास्तेषाम् अनुगामिनो भवत।

XIII ईश्वरो यदा एवञ्चाडीमे प्रत्यजानात् तदा श्रेष्ठस्य कस्याप्यपरस्य नाम्ना शपथं कर्तुं नाशक्नोत्, अतो हेतोः स्वनाम्ना शपथं कृत्वा तेनोक्तं यथा,

XIV "सत्यम् अहं त्वाम् आशिषं गदिष्यामि तवान्वयं वर्द्धयिष्यामि या "

XV अनेन प्रकारेण स सङ्घिष्युतां विधाय तस्याः प्रत्याशायाः क्वलं लब्धवान्।

XVI अथ मानवाः श्रेष्ठस्य कस्यचित् नाम्ना शपन्ते, शपथश्च प्रमाणार्थं तेषां सर्वविवादान्तको भवति।

XVII छत्यस्मिन् ईश्वरः प्रतिज्ञायाः कृत्वाधिकारिणः स्वीयमन्त्रणायाम् अमोघतां बाहुल्यतो दर्शयितुमिच्छन् शपथेन स्वप्रतिज्ञां स्थिरीकृतवान्।

XVIII अतरेव यस्मिन् अनृतकथनम् ईश्वरस्य न साध्यं तादृशेनायलेन विषयद्वयेन सम्भुजस्थरक्षास्थलस्य प्राप्तये पलायितानाम् अस्माकं सुदृढा सान्त्वना ज्ञायते।

XIX सा प्रत्याशास्माकं मनोनौकाया अयलो लङ्गरो भूत्वा विच्छेदकवस्त्रस्याभ्यन्तरं प्रविष्टा।

XX तत्रैवास्माकम् अग्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेदकः श्रेण्यां नित्यस्थायी याञ्जकोऽभवत्।

VII

I शालमस्य राज्ञा सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याञ्जकश्च सन् यो नृपतीनां मारणात् प्रत्यागतम् एब्राहीमं साक्षात्कृत्याशिषं गदितवान्,

II यस्मै येब्राहीम् सर्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेदक् स्वनाम्नोऽर्थेन प्रथमतो धर्म्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति।

III अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर्णय आयुष आरम्भो ज्वावनस्य शेषश्रौतेषाम् अभावो भवति, एत्थं स ईश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वनन्तकालं यावद् याञ्जकस्तिष्ठति।

IV अतश्चेवास्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् यस्मै लुठितद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स कीदृक् मडान् तद् आलोचयत।

V याञ्जकत्वप्राप्ता लेवेः सन्ताना व्यवस्थानुसारेण लोकेभ्योऽर्थत एब्राहीमो ज्ञातेभ्यः स्वीयभ्रातृभ्यो दशमांशग्रहणस्यादृशं लब्धवन्तः।

VI किन्त्वसौ यद्यपि तेषां वंशात् नोत्पन्नस्तथापीब्राहीमो दशमांशं गृहीतवान् प्रतिज्ञानाम् अधिकारिणाम् आशिषं गदितवांश्च।

VII अपरं यः श्रेयान् स क्षुद्रतरायाशिषं ददातीत्यत्र कोऽपि सन्देहो नास्ति।

VIII अपरम् एदानीं ये दशमांशं गृह्णन्ति ते मृत्योरधीना मानवाः किन्तु तदानीं यो गृहीतवान् स ज्वावतीतिप्रमाणप्राप्तः।

IX अपरं दशमांशग्राही लेविरपीब्राहीमद्वारा दशमांशं दत्तवान् अतदपि कथयितुं शक्यते।

X यतो यदा मल्कीषेदक् तस्य पितरं साक्षात् कृतवान् तदानीं स लेविः पितुरुरस्यासीत्।

XI अपरं यस्य सम्बन्धे लोका व्यवस्थां लब्धवन्तस्तेन लेवीययाञ्जकवर्गोऽपि यदि सिद्धिः समभविष्यत् तर्हि हारोणस्य श्रेण्या मध्याद् याञ्जकं न निरूप्येश्वरेण मल्कीषेदकः श्रेण्या मध्याद् अपरस्यैकस्य याञ्जकस्योत्थापनं कुत आवश्यकम् अभविष्यत्?

XII यतो याञ्जकवर्गस्य विनिमयेन सुतरां व्यवस्थाया अपि विनिमयो जायते।

XIII अपरञ्च तद् वाक्यं यस्योद्देश्यं सोऽपरेण वंशेन संयुक्ताऽस्ति तस्य वंशस्य य कोऽपि कदापि वेद्याः कर्म न कृतवान्।

XIV वस्तुतस्तु यं वंशमधि मूसा याञ्जकत्वस्यैकां कथामपि न कथितवान् तस्मिन् यिडूदावंशेऽस्माकं प्रभुर्जन्म गृहीतवान् एति सुस्पष्टं।

XV तस्य स्पष्टतरम् अपरं प्रमाणमिदं यत् मल्कीषेदकः सादृश्यवतापरेण तादृशेन याञ्जकेनोदितव्यं,

XVI यस्य निरुपां शरीरसम्बन्धीयविधियुक्तया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयज्वावनयुक्तया शक्त्या भवति।

XVII यत ईश्वर एदं साक्ष्यं दत्तवान्, यथा, "त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याञ्जकोऽसि सदातनः।"

XVIII अनेनाग्रवर्त्तिनो विधे दुर्बलताया निष्कलतायाश्च हेतोरर्थतो व्यवस्थाया किमपि सिद्धं न जातमितिहेतोस्तस्य लोपो भवति।

XIX यथा य वयम् ईश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यतो
 XX अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः।
 XXI यतस्ते शपथं विना याञ्जका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स एदमुक्तः,
 यथा,

XXII "परमेश एदं शेषे न य तस्मान्निवत्स्यते। त्वं मल्कीषेदकः श्रेष्ठ्यां याञ्जकोऽसि
 सदातनः।"

XXIII ते य बलवो याञ्जका अभवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थापित्वात् निवारिताः,

XXIV किन्त्वसावनन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याञ्जकत्वं न परिवर्तनीयं।

XXV ततो हेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं
 शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं श्रुवति।

XXVI अपरम् अस्माकं तादृशमहायाञ्जकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रो ऽर्हिसको
 निष्कलङ्कः पापित्यो भिन्नः स्वर्गाद्यभ्युत्थीकृतश्च स्यात्।

XXVII अपरं महायाञ्जकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां कृते ततः
 परं लोकानां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत आत्मबलिदानं कृत्वा तद्
 अेककृत्वस्तेन सम्पादितं।

XXVIII यतो व्यवस्थया ये महायाञ्जका निरूप्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु
 व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो महायाञ्जको निरूपितः सो ऽनन्तकालार्थं सिद्धः
 पुत्र अेव।

VIII

I कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अतादृश अेको महायाञ्जकोऽस्ति यः
 स्वर्गं महाभङ्गिन्ः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान्।

II यस्य दूष्यं न मनुजैः किन्त्वीश्वरेण स्थापितं तस्य सत्यदूष्यस्य पवित्रवस्तुनाञ्च
 सेवकः स भवति।

III यत अेकैको महायाञ्जको नैवेदानां बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो हेतोरेतस्यापि
 किञ्चिद् उत्सर्जनं विधत् एत्यावश्यकं।

IV किञ्च स यदि पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याञ्जको नाभविष्यत्, यतो ये
 व्यवस्थानुसारात् नैवेदानि ददत्येतादृशा याञ्जका विधन्ते।

V ते तु स्वर्गीयवस्तुनां दृष्टान्तेन छायाया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो मूससि दूष्यं
 साधयितुम् उद्यते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् क्लतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेहि
 गिरौ त्वां यद्यन्नदर्शनं दर्शितं तद्दत् सवर्वाणि त्वया क्रियन्तां।"

VI किन्त्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः
 स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत्।

VII स प्रथमो नियमो यदि निर्दोषोऽभविष्यत् तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि
 प्रयोजनं नाभविष्यत्।

VIII किन्तु स दोषमारोपयन् तेभ्यः कथयति, यथा, "परमेश्वर एदं भाषते
 पश्य यस्मिन् समयेऽहम् दृष्टायेलवंशेन यिद्धृदावंशेन य सार्द्धम् अेकं नवीनं नियमं
 स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः समय आयाति।

IX परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां मिसरदेशाद् आनयनार्थं यस्मिन्
 दिनेऽहं तेषां करं धृत्वा तैः सह नियमं स्थिरीकृतवान् तद्दिनस्य नियमानुसारेण नहि
 यतस्तै र्भम नियमे लङ्घितेऽहं तान् प्रति यिन्तां नाकरवां।

X किन्तु परमेश्वरः कथयति तद्दिनात् परमहं एसायेलवंशीयैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यित्ते मम विधीन्स्थापयिष्यामि तेषां हृत्पत्रे य तान् लेखिष्यामि, अपरमहं तेषाम् ईश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति।

XI अपरं त्वं परमेश्वरं ज्ञानीहीतिवाक्येन तेषामेकैको ज्ञनः स्वं स्वं समीपवासिनं भ्रातरञ्च पुन न शिक्षयिष्यति यत आक्षुद्रात् मडान्तं यावत् सर्व्वे मां ज्ञास्यन्ति।

XII यतो डेतोरहं तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि।"

XIII अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यस्य पुरातनं ञ्णार्थाञ्च ज्ञातं तस्य लोपो निकटो ऽभवत्।

IX

I स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिर्रैखिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत्।

II यतो दूष्यमेकं निरमीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनासनं दर्शनीयपूपानां श्रेणी यासीत्।

III तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरश्चरिष्या अन्त्यन्तरे ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्।

IV तत्र य सुवर्णमयो धूपाधारः परितः सुवर्णमण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः सुवर्णघटो डारोणस्य मञ्जरितदण्डस्तक्षितौ नियमप्रस्तरौ,

V तदुपरि य करुणासने छायाकारिणौ तेजोमयौ किड्वावास्ताम्, अतेषां विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः।

VI अतेष्वीदृक् निर्मितेषु याञ्जका ईश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तौ दूष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति।

VII किन्तु द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् ऐककृत्व ऐकाकिना मडयाञ्जकेन प्रविश्यते किन्त्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सञ्जर्णनीयं रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते।

VIII एत्यनेन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तद्विदं तत् प्रथमं दूष्यं यावत् तिष्ठति तावत् मडापवित्रस्थानगामी पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति।

IX तस्य दूष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो डेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निर्पितं तदनुसारात् सेवाकारिणो मानसिकसिद्धिकरणोऽसमर्थाभिः

X केवलं षाद्यपेयेषु विविधमञ्जनेषु य शारीरिकरीतिभि र्युक्तानि नैवेद्यानि बलिदानानि य भवन्ति।

XI अपरं भाविमङ्गलानां मडयाञ्जकः प्रीष्ट उपस्थायाडस्तनिर्मितेनार्थत अेतत्सृष्टे र्बडिर्भूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य दूष्येण गत्वा

XII छागानां गोवत्सानां वा रुधिरम् अनादाय स्वीयरुधिरम् आदायैककृत्व अेव मडापवित्रस्थानं प्रविश्यानन्तकालिकां मुक्तिं प्राप्तवान्।

XIII वृषछागानां रुधिरेण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यद्यशुयिलोकाः शारीरिशुयित्वाय पूयन्ते,

XIV तर्हि किं मन्यध्वे यः सदातनेनात्मना निष्कलङ्कबलिमिव स्वभेवेश्वराय दत्तवान्, तस्य प्रीष्टस्य रुधिरेण युष्माकं मनांस्यमरेश्वरस्य सेवायै किं मृत्युञ्जकैः कर्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते?

XV स नूतननियमस्य मध्यस्थोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ ज्ञातायाम् आडूतलोका अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाङ्गलं लभेरन्।

XVI यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य बले मृत्युना भवितव्यं।

XVII यतो हतेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलि र्यावत् श्रुवति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति।

XVIII तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः।

XIX कुलतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्वा आज्ञाः कथयित्वा मूसा जलेन सिन्दूरवर्णलोभ्ना ओषोवतृणेन य सार्द्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य बभाषे,

XX युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निरूपितवान् तस्य रुधिरमेतत्।

XXI तद्वत् स दूष्येऽपि सेवार्थकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्तवान्।

XXII अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्वाणि रुधिराणि परिष्कियन्ते रुधिरपातं विना पापमोचनं न भवति य।

XXIII अपरं यानि स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तास्तेषाम् अतैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तूनाम् अतेभ्यः श्रेष्ठैर् बलिदानैः पावनमावश्यकं।

XXIV यतः प्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं हस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मन्निमित्तम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थातुं स्वर्गमेव प्रविष्टः।

XXV यथा य मछायाजकः प्रतिवर्षं परशोषितमादाय मछापवित्रस्थानं प्रविशति तथा प्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्तव्यः,

XXVI कर्तव्ये सति जगतः सृष्टिकालमारभ्य बहुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्त्विदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् एककृत्वो जगतः शेषकाले प्रयकाशे।

XXVII अपरं यथा मानुषस्यैककृत्वो मरणं तत् पश्चाद् विचारो निरूपितोऽस्ति,

XXVIII तद्वत् प्रीष्टोऽपि बहुनां पापवहनार्थं बलिर्भूषणैककृत्व उत्ससृजे, अपरं द्वितीयवारं पापाद् भिन्नः सन् ये तं प्रतीक्षन्ते तेषां परित्राणार्थं दर्शनं दास्यति।

X

I व्यवस्था भविष्यन्मङ्गलानां छायास्वरूपा न य वस्तूनां मूर्तिस्वरूपा ततो हतो नित्यं दीयमानैरेकविधै वार्षिकबलिभिः शरणागतलोकान् सिद्धान् कर्तुं कदापि न शक्नोति।

II यद्यशक्ष्यत् तर्हि तेषां बलीनां दानं किं न न्यवर्त्तिष्यत? यतः सेवाकारिष्वेककृत्वः पवित्रीभूतेषु तेषां कोऽपि पापबोधः पुनर्नाभविष्यत्।

III किन्तु तैर् बलिदानैः प्रतिवत्सरं पापानां स्मारणं जायते।

IV यतो वृषाणां छागानां वा रुधिराण्य पापमोचनं न सम्भवति।

V अतत्कारणात् प्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेद्यं देहो मे निर्मितस्त्वया।

VI न य त्वं बलिभिर् हव्यैः पापघ्नैर् वा प्रतुष्यसि।

VII अवादिषं तद्वैवाहं पश्य कुर्व्यं समागमां धर्मग्रन्थस्य सर्गो मे विद्यते लिपिता कथा। ईश मनोऽभिलाषस्ते मया सम्भूरयिष्यते। "

VIII एत्यस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद् भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेद्यहव्यानि पापघ्नोपयारकं, नेमानि वाग्दृष्टि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति।

IX ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषं ते कर्तुं कुर्व्वं समागमं;" द्वितीयम् अेतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमं लुम्पति।

X तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुप्रीष्टस्यैककृत्वः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम।

XI अपरम् अेकैको याञ्जकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्व्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अेकज्ञानं बलीन् पुनः पुनरुत्सृञ्चन् तिष्ठति।

XII किन्त्वसौ पापनाशकम् अेकं बलिं दत्वानन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य

XIII यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणस्तिष्ठति।

XIV यत अेकेन बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान्।

XV अेतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाणयति

XVI "यतो ङेतोस्तदिनात् परम् अङ्गं तैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणोङ्गं कथितं, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेप्सिष्यामि य,

XVII अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि "

XVIII किन्तु यत्र पापमोयनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुन न भवति।

XIX अतो ङे भ्रातरः, यीशो रुधिरेण पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति,

XX यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिण्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं ञ्चवनयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्,

XXI अपरञ्चेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष अेको मडायाञ्जकोऽस्माकमस्ति।

XXII अतो ङेतोरस्माभिः सरलान्तःकरणैर् दृढविश्वासैः पापबोधात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलञ्जले स्नातशरीरैश्चेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या।

XXIII यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः।

XXIV अपरं प्रेमिन् सत्किंयासु यैकैकस्योत्साहवृद्ध्यर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं।

XXV अपरं कतिपयलोका यथा कुर्व्वन्ति तथास्माभिः सत्कारणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् मडादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते।

XXVI सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यदि वयं स्वच्छया पापायाः कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते।

XXVII किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते।

XXVIII यः कश्चित् मूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स ह्यां विना द्वयोस्तिस्त्राणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ङन्यते,

XXIX तस्मात् किं बुध्यध्वे यो ञन ईश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं ज्ञानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स किंनमडाधोरतरदण्डस्य योग्यो भविष्यति?

XXX यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं कुलस्य मत्कर्म सूयितं प्रदद्यात्।" पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निष्ठाः प्रजाः।" एङ्गं यः कथितवान् तं वयं ञानीमः।

XXXI अमरेश्वरस्य करयोः पतनं मडाभयानकं।

XXXII ङे भ्रातरः, पूर्व्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिज्ञं संग्रामं सङ्गमाना अेकतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत,

XXXIII अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनो ऽभवत।

XXXIV यूयं मम बन्धनस्य दुःभेन दुःपिनो ऽभवत्, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गे विधत् एति ज्ञात्वा सानन्दं सर्व्वस्वस्यापहरणम् असहध्वञ्चा

XXXV अतयेव मलापुरस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत्।

XXXVI यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः इलं लभध्वं तदर्थं युष्माभि र्वैर्यावलम्बनं कर्त्तव्यं।

XXXVII येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते।

XXXVIII "पुण्यवान् जनो विश्वासेन ञ्चिष्यति किन्तु यदि निवर्त्तते तर्हि मम मनस्तस्मिन् न तोषं यास्यति।"

XXXIX किन्तु वयं विनाशजनिकां धर्मात् निवृत्तिं न कुर्वाणः आत्मनः परित्राणाय विश्वासं कुर्वामहे।

XI

I विश्वास आशंसितानां निश्चयः, अदृश्यानां विषयाणां दर्शनं भवति।

II तेन विश्वासेन प्राञ्चो लोकाः प्रामाण्यं प्राप्तवन्तः।

III अपरम् ईश्वरस्य वाक्येन जगन्त्यसृज्यन्त, दृष्टवस्तूनि य प्रत्यक्षवस्तुभ्यो नोदपद्यन्तैतद् वयं विश्वासेन बुध्यामहे।

IV विश्वासेन ङाबिल् ईश्वरमुद्दिश्य काबिलः श्रेष्ठं बलिदानं कृतवान् तस्माद्येश्वरेण तस्य दानान्यधि प्रमाणे दत्ते स धार्मिक इत्यस्य प्रमाणं लब्धवान् तेन विश्वासेन य स मृतः सन् अद्यापि भाषते।

V विश्वासेन ङनोक्त् यथा मृत्युं न पश्येत् तथा लोकान्तरं नीतः, तस्योद्देशश्च केनापि न प्रापि यत ईश्वरस्तं लोकान्तरं नीतवान्, तत्रप्रामाण्यमिदं तस्य लोकान्तरीकरणात् पूर्वं स ईश्वराय रोचितवान् एति प्रमाणं प्राप्तवान्।

VI किन्तु विश्वासं विना कोऽपीश्वराय रोचितुं न शक्नोति यत ईश्वरोऽस्ति स्वान्वेषिलोकेभ्यः पुरस्कारं ददाति येतिकथायाम् ईश्वरशरणागतै र्विश्वसितव्यं।

VII अपरं तदानीं यान्यदृश्यान्यासन् तानीश्वरेणादिष्टः सन् नोङो विश्वासेन भीत्वा स्वपरिजनानां रक्षार्थं पोतं निर्मितवान् तेन य जगज्जनानां दोषान् दर्शितवान् विश्वासात् लभ्यस्य पुण्यस्याधिकारी बभूव य।

VIII विश्वासेनेब्राह्मीम् आहूतः सन् आज्ञां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकारस्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये क्क यामीति नाजानात्।

IX विश्वासेन स प्रतिज्ञाते देशे परदेशवत् प्रवसन् तस्याः प्रतिज्ञायाः समानांशिल्याम् ईरुहाका याकूबा य सह दृष्यवास्यभवत्।

X यस्मात् स ईश्वरेण निर्मितं स्थापितञ्च भित्तिमूलयुक्तं नगरं प्रत्यैक्षत्।

XI अपरञ्च विश्वासेन सारा वयोतिक्रान्ता सन्त्यपि गर्भधारणाय शक्तिं प्राप्य पुत्रवत्यभवत्, यतः सा प्रतिज्ञाकारिणं विश्वास्यम् अमन्यत्।

XII ततो ङेतो मृतकल्पाद् अेकस्मात् जनाद् आकाशीयनक्षत्राणीव गणानातीताः समुद्रतीरस्थसिकता एव यासंभ्या लोका उत्पेदिरे।

XIII अेते सर्व्वे प्रतिज्ञायाः इलान्यप्राप्य केवलं दूरात् तानि निरीक्ष्य वन्दित्वा य, पृथिव्यां वयं विदेशिनः प्रवासिनश्चास्मह एति स्वीकृत्य विश्वासेन प्राणान् तत्यजुः।

XIV ये तु जना इत्थं कथयन्ति तैः पैतृकदेशो ऽस्माभिरन्विष्यत एति प्रकाश्यते।

XV ते यस्माद् देशात् निर्गतास्तं यद्यस्मरिष्यन् तर्हि परावर्त्तनाय समयम् अलप्स्यन्त।

XVI કિન્તુ તે સર્વોત્કૃષ્ટમ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયં દેશમ્ આકાઙ્ક્ષન્તિ તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તાનધિ ન લજ્જમાનસ્તેષામ્ ઈશ્વર ઇતિ નામ ગૃહીતવાન્ યતઃ સ તેષાં કૃતે નગરમેકં સંસ્થાપિતવાન્।

XVII અપરમ્ ઇબ્રાહીમઃ પરીક્ષાયાં જાતાયાં સ વિશ્વાસેનેસ્હકમ્ ઉત્સસર્જ,

XVIII વસ્તુત ઇસ્હકિ તવ વંશો વિખ્યાસ્યત ઇતિ વાગ્ યમધિ કથિતા તમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રતિજ્ઞાપ્રાપ્તઃ સ ઉત્સસર્જ।

XIX યત ઈશ્વરો મૃતાનપ્યુત્યાપયિતું શકનોતીતિ સ મેને તસ્માત્ સ ઉપમારૂપં તં લેભે।

XX અપરમ્ ઇસ્હકઃ વિશ્વાસેન યાકૂબ્ એષાવે ચ ભાવિવિષયાનધ્યાશિષં દદૌ।

XXI અપરં યાકૂબ્ મરણકાલે વિશ્વાસેન યૂષકઃ પુત્રયોરેકૈકસ્મૈ જનાયાશિષં દદૌ યષ્ટ્યા અગ્રભાગે સમાલભ્ય પ્રણનામ યા

XXII અપરં યૂષક યરમકાલે વિશ્વાસેનેન્નાયેલ્વંશીયાનાં મિસરદેશાદ્ બહિર્ગમનસ્ય વારયં જગાદ નિજાસ્થીનિ યાધિ સમાદિદેશ।

XXIII નવજાતો મૂસાશ્ચ વિશ્વાસાત્ ત્રાનીન્ માસાન્ સ્વપિતૃભ્યામ્ અગોપ્યત યતસ્તૌ સ્વશિશું પરમસુન્દરં દૃષ્ટવન્તૌ રાજાજ્ઞાન્ ન શક્કિતવન્તૌ।

XXIV અપરં વયઃપ્રાપ્તો મૂસા વિશ્વાસાત્ ફિરૌણો દૌહિત્ર ઇતિ નામ નાઙ્ગીયકારા

XXV યતઃ સ ક્ષણિકાત્ પાપજસુખભોગાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિઃ સાર્દ્ધં દુઃખભોગં વવ્રે।

XXVI તથા મિસરદેશીયનિધિભ્યઃ ખ્રીષ્ટનિમિત્તાં નિન્દાં મહતીં સમ્પત્તિં મેને યતો હેતોઃ સ પુરસ્કારદાનમ્ અપેક્ષતા।

XXVII અપરં સ વિશ્વાસેન રાજાઃ ક્રોધાત્ ન ભીત્વા મિસરદેશં પરિતત્યાજ, યતસ્તેનાદૃશ્યં વીક્ષમાણેનેવ ઘૈર્યમ્ આલમ્બિ।

XXVIII અપરં પ્રથમજાતાનાં હન્તા યત્ સ્વીયલોકાન્ ન સ્પૃશેત્ તદર્થં સ વિશ્વાસેન નિસ્તારપર્વીયબલિચ્છેદનં રુઘિરસેયનન્નાનુષ્ઠિતાવાન્।

XXIX અપરં તે વિશ્વાસાત્ સ્થલેનેવ સૂક્ષ્માગરેણ જગ્મુઃ કિન્તુ મિસ્ત્રીયલોકાસ્તત્ કર્તુમ્ ઉપક્રમ્ય તોયેષુ મમજજુઃ।

XXX અપરન્ન વિશ્વાસાત્ તૈઃ સપ્તાહં યાવદ્ ચિરીહોઃ પ્રાચીરસ્ય પ્રદક્ષિણે કૃતે તત્ નિપપાતા।

XXXI વિશ્વાસાદ્ રાહબ્નામિકા વેશ્યાપિ પ્રીત્યા ચારાન્ અનુગૃહ્યાવિશ્વાસિભિઃ સાર્દ્ધં ન વિનનાશ।

XXXII અધિકં કિં કથયિષ્યામિ? ગિદિયોનો બારકઃ શિમ્શોનો ચિપ્તહો દાયૂદ્ શિમૂયેલો ભવિષ્યદ્વાદિનશ્રૈતેષાં વૃત્તાન્તકથનાય મમ સમયાભાવો ભવિષ્યતિ।

XXXIII વિશ્વાસાત્ તે રાજ્યાનિ વશીકૃતવન્તો ધર્મકર્માણિ સાધિતવન્તઃ પ્રતિજ્ઞાનાં ફલં લબ્ધવન્તઃ સિંહાનાં મુખાનિ રુદ્ધવન્તો।

XXXIV વહેદાહં નિર્વાપિતવન્તઃ ખઙ્ગધારાદ્ રક્ષાં પ્રાપ્તવન્તો દૌર્બલ્યે સબલીકૃતા યુદ્ધે પરાક્રમિણો જાતાઃ પરેષાં સૈન્યાનિ દવયિતવન્તશ્ચ।

XXXV યોષિતઃ પુનરુત્થાનેન મૃતાન્ આત્મજાન્ લેભિરે, અપરે ચ શ્રેષ્ઠોત્થાનસ્ય પ્રાપ્તેરાશયા રક્ષામ્ અગૃહીત્વા તાડનેન મૃતવન્તઃ।

XXXVI અપરે તિરસ્કારૈઃ કશાભિ બંધનૈઃ કારયા ય પરીક્ષિતાઃ।

XXXVII બહવશ્ચ પ્રસ્તરાઘાતૈર્હતાઃ કરપત્રૈર્વા વિદીર્ણા યન્ત્રૈર્વા ક્લિષ્ટાઃ ખઙ્ગધારૈર્વા વ્યાપાદિતાઃ તે મેષાણાં છાગાનાં વા યર્માણિ પરિઘાય દીનાઃ પીડિતા દુઃખાર્તાશ્ચાભ્રામ્યન્।

XXXVIII संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्वतेषु गह्वरेषु पृथिव्याश्छिद्रेषु य पर्यटन्।

XXXIX अतैः सर्व्वे विश्वासात् प्रमाणं प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः इत्वं न प्रापि।

XL यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धा न भवेयुस्तथैवेश्वरेणास्माकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे।

XII

I अतो डेतोरेतावत्साक्षिभेधै वेषिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुभाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्य्येण धावाम।

II यश्चास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामडै यतः स स्वसम्भुषस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुख्यीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् ँश्वरीयसिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वं समुपविष्टवांश्च।

III यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोययत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथा।

IV यूयं पापेन सड युध्यन्तोऽद्यापि शीणितव्ययपर्य्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुता।

V तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतां शास्तिं डे मत्पुत्र न तुख्यथा तेन संभर्त्सितश्चापि नैव क्लाम्य कदायना।

VI परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रडरत्यपि। "

VII यद्वि यूयं शास्तिं सडध्वं तर्डीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः साद्धं व्यवडरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति तादृशः पुत्रः कः?

VIII सर्व्वे यस्याः शास्तेरेशिनो भवन्ति सा यद्वि युष्माकं न भवति तर्डि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा आध्वे।

IX अपरम् अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न ञ्णुविष्यामः?

X ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं छिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय यास्मान् शास्ति।

XI शास्तिश्च वर्त्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका किन्तु शोकजनिकैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मइत्वं ददाति।

XII अतयेव यूयं शिथिलान् डस्तान् दुर्बलानि जानूनि य सबलानि कुरुध्वं।

XIII यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयरणार्थं सरलं मार्गं निर्माता।

XIV अपरञ्च सर्व्वेः सार्थम् अेक्यत्वावं यय्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लप्स्यते तत् पवित्रत्वं येष्टध्वं।

XV यथा कश्चिद् ँश्वरस्यानुग्रहात् न पतेत्, यथा य तिक्तताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य बडवोऽपवित्रा न भवेयुः,

XVI यथा य कश्चित् लम्पटो वा अेककृत्व आडारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविकेता य अेषौस्तद्दृढ अधर्माचारी न भवेत् तथा सावधाना भवता।

XVII यतः स अेषौः पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी भवितुम् ँख्यन्नपि नानुगृहीत ँति यूयं जानीथ, स याश्रुपातेन मत्यन्तरं प्रार्थयमानोऽपि तदुपायं न लेभे।

XVIII अपरञ्च स्पृश्यः पर्वतः प्रञ्चलितो वह्निः कृष्णावर्णो मेघो ऽन्धकारो ञ्ग्लश तूरीवाद्यं वाक्यानां शब्दश्च नैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XIX तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत् पुनर्न जायते तत् प्रार्थितवन्तः।

XX यतः पशुरपि यदि धराधरं स्पृशति तर्हि स पाषाणघातैर्हन्तव्य इत्यादेशं सोढुं ते नाशक्नुवन्।

XXI तस्य दर्शनम् अत्रेवं लभानकं यत् मूससोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति।

XXII किन्तु सीयोन्पर्वतो ऽमरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थयिज्ञाशालाम् अयुतानि द्रिव्यदूताः।

XXIII स्वर्गं लिपितानां प्रथमजातानाम् उत्सवः समितिश्च सर्वेषां विचाराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो

XXIV नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं ङाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रचारकं प्रोक्षणास्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XXV सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो हेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातस्तै र्यदि रक्षा नाप्रापि तर्हि स्वर्गीयवक्तुः पराङ्मुभीभूयास्माभिः कथं रक्षा प्राप्स्यते?

XXVI तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्विदानीं तेनेदं प्रतिज्ञातं यथा, "अहं पुनरेककृत्वः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्नर्हि गगनमपि कम्पयिष्यामि।"

XXVII स अेककृत्वः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये निर्मितानामिव यञ्चलवस्तूनां स्थानान्तरीकराणां प्रकाशयति।

XXVIII अतरेव निश्चलराज्यप्राप्तैरस्माभिः सोऽनुग्रह आलम्बितव्यो येन वयं सादरं सलभयञ्च तुष्टिञ्जनकरूपेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम।

XXIX यतोऽस्माकम् ईश्वरः संडारको वह्निः।

XIII

I त्नातृषु प्रेम तिष्ठतु। अतिथिसेवा युष्माभिर्न विस्मर्यतां।

II यतस्तया प्रच्छन्नरूपेण द्रिव्यदूताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन्।

III बन्दिनः सडबन्दिभिरिव दुःप्पिनश्च देडवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां।

IV विवाहः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तदीयशय्या य शुयिः किन्तु वेश्यागामिनः पारदारिकाश्चेश्वरेण दण्डयिष्यन्ते।

V यूयम् आचारं निर्लोभा भवत विद्यमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् ईश्वर अवेदं कथितवान्, यथा, "त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां ङास्यामि।"

VI अतरेव वयम् उत्साहेनेदं कथयितुं शक्नुमः, "मत्पक्षे परमेशोऽस्ति न लेष्यामि कदायना यस्मात् मां प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति।"

VII युष्माकं ये नायका युष्मत्पयम् ईश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आचारस्य परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुक्रियतां।

VIII यीशुः प्रीष्टः श्वोडध सदा य स अेवास्ते।

IX यूयं नानाविधनूतनशिक्षाभिर्न परिवर्तध्वं यतोऽनुग्रहेणान्तःकरणास्य सुस्थिरीभवन् क्षेमं न य पाद्यद्रव्यैः। यतस्तदाचारिणस्तैर्नोपकृताः।

X ये दृष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या द्रव्यभोजनस्यानधिकारिणस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते।

XI यतो येषां पशूनां शोणितं पापनाशाय मडायाजकेन मडापवित्रस्थानस्याभ्यन्तरे नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बहिर् ईद्वन्ते।

XII तस्माद् यीशुरपि यत् स्वरुधिरेण प्रजाः पवित्रीकुर्व्यात् तदर्थं नगरद्वारस्य बहिर्भृतिं भुक्तवान्।

XIII अतो डेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सडमानैः शिबिराद् बहिस्तस्य समीपं गन्तव्यं।

XIV यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विद्यते किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते।

XV अतश्चेव यीशुनास्माभिर् नित्यं प्रशंसाऽपो बलिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां इलम् ईश्वराय दातव्यं।

XVI अपरञ्च परोपकारो दानञ्च युष्माभिर् न विस्मर्यतां यतस्तादृशं बलिदानम् ईश्वराय रोयते।

XVII यूयं स्वनायकानाम् आज्ञाग्राहिलो वश्याश्च भवत यतो यैरुपनिधिः प्रतिदातव्यस्तादृशा लोका एव ते युष्मदीयात्मनां रक्षाणार्थं जाग्रति, अतस्ते यथा सानन्दास्तत् कुर्युर् न य सार्त्स्वरा अत्र यतध्वं यतस्तेषाम् आर्त्स्वरो युष्माकम् एष्टेनको न भवेत्।

XVIII अपरञ्च यूयम् अस्मन्निमित्तिं प्रार्थनां कुरुत यतो वयम् उत्तममनोविशिष्टाः सर्वत्र सदायारं कर्तुम् एष्टुकाश्च भवाम एति निश्चितं ज्ञानीमः।

XIX विशेषतोऽहं यथा त्वरया युष्मभ्यं पुनर् ईये तदर्थं प्रार्थनायै युष्मान् अधिकं विनये।

XX अनन्तनियमस्य रुधिरेण विशिष्टो मडान् मेषपालको येन मृतगणमध्यात् पुनरानायि स शान्तिदायक ईश्वरो।

XXI निजाभिमतसाधनाय सर्वस्मिन् सत्कर्मणि युष्मान् सिद्धान् करोतु, तस्य दृष्टौ य यद्यत् तुष्टिजनकं तदेव युष्माकं मध्ये यीशुना प्रीष्टेन साधयतु। तस्मै महिमा सर्व्वदा भूयात् आमेन्।

XXII हे भ्रातरः, विनयेऽहं यूयम् एदम् उपदेशवाक्यं सडध्वं यतोऽहं संक्षेपेण युष्मान् प्रति लिखितवान्।

XXIII अस्माकं भ्राता तीमथियो मुक्तोऽभवद् एति ज्ञानीत, स य यद्वि त्वरया समागच्छति तर्हि तेन सार्द्धम् अहं युष्मान् साक्षात् करिष्यामि।

XXIV युष्माकं सर्व्वान् नायकान् पवित्रलोकांश्च नमस्कुरुत। अपरम् एतालियादेशीयानां नमस्कारं ज्ञास्यथा।

XXV अनुग्राहो युष्माकं सर्व्वेषां सडायो भूयात् आमेन्।

યાફૂબ: પત્ર

I ઈશ્વરસ્ય પ્રભો રીંશુપ્રીષ્ટસ્ય ચ દાસો યાફૂબ્ વિકીર્ણીભૂતાન્ દ્વાદશં વંશાન્ પ્રતિ નમસ્કૃત્ય પત્રં લિખતિ।

II હે મમ ભ્રાતરઃ, યૂયં યદા બહુવિધપરીક્ષાષુ નિપતત તદા તત્ પૂર્ણાનન્દસ્ય કારણં મન્યધ્વાં।

III યતો યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પરીક્ષિતત્વેન ધૈર્યં સમ્પાદ્યત ઇતિ જાનીથા।

IV તસ્ય ધૈર્યં સિદ્ધફલં ભવતુ તેન યૂયં સિદ્ધાઃ સમ્પૂર્ણાશ્ચ ભવિષ્યથ કસ્યાપિ ગુણસ્યાભાવશ્ચ યુષ્માકં ન ભવિષ્યતિ।

V યુષ્માકં કસ્યાપિ જ્ઞાનાભાવો યદિ ભવેત્ તર્હિ ચ ઈશ્વરઃ સરલભાવેન તિરસ્કારઞ્ચ વિના સર્વેભ્યો દદાતિ તતઃ સ યાચતાં તતસ્તસ્મૈ દાયિષ્યતો।

VI કિન્તુ સ નિઃસન્દેહઃ સન્ વિશ્વાસેન યાચતાં યતઃ સન્દિગ્ધો માનવો વાયુના ચાલિતસ્યોત્પલ્લવમાનસ્ય ચ સમુદ્રતરંગસ્ય સદૃશો ભવતિ।

VII તાદૃશો માનવઃ પ્રભોઃ કિન્ચિત્ પ્રાપ્સ્યતીતિ ન મન્યતાં।

VIII દ્વિમના લોકઃ સર્વગતિષુ ચન્નલો ભવતિ।

IX યો ભ્રાતા નમ્રઃ સ નિજોન્નત્યા શ્લાઘતાં।

X યશ્ચ ધનવાન્ સ નિજનમ્રતયા શ્લાઘતાંયતઃ સ તૃણપુષ્પવત્ ક્ષયં ગમિષ્યતિ।

XI યતઃ સતાપેન સૂર્યોણોદિત્ય તૃણં શોષ્યતે તત્પુષ્પઞ્ચ ભ્રશ્યતિ તેન તસ્ય રૂપસ્ય સૌન્દર્યં નશ્યતિ તદ્દદ્ ધનિલોકોડપિ સ્વીયમૂઢતયા મ્લાસ્યતિ।

XII યો જનઃ પરીક્ષાં સહતે સ એવ ધન્યઃ, યતઃ પરીક્ષિતત્વં પ્રાપ્ય સ પ્રભુના સ્વપ્રેમકારિભ્યઃ પ્રતિજ્ઞાતં જીવનમુક્તું લપ્સ્યતો।

XIII ઈશ્વરો માં પરીક્ષત ઇતિ પરીક્ષાસમયે કોડપિ ન વદતુ યતઃ પાપાયેશ્વરસ્ય પરીક્ષા ન ભવતિ સ ચ કમપિ ન પરીક્ષતો।

XIV કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વીયમનોવાગ્મયાકૃષ્યતે લોભ્યતે ચ તસ્યૈવ પરીક્ષા ભવતિ।

XV તસ્માત્ સા મનોવાગ્મ્યા સગર્ભા ભૂત્વા દુષ્કૃતિં પ્રસૂતે દુષ્કૃતિશ્ચ પરિણામં ગત્વા મૃત્યું જનયતિ।

XVI હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યૂયં ન ભ્રામ્યતા।

XVII યત્ કિન્ચિદ્ ઉત્તમં દાનં પૂર્ણો વરશ્ચ તત્ સર્વમ્ ઊર્દ્ધ્વાદ્ અર્થતો યસ્મિન્ દશાન્તરં પરિવર્તનજાતચ્છાયા વા નાસ્તિ તસ્માદ્ દીપ્ત્યાકરાત્ પિતુરવરોહતિ।

XVIII તસ્ય સૃષ્ટવસ્તૂનાં મધ્યે વયં યત્ પ્રથમફલસ્વરૂપા ભવામસ્તદર્થં સ સ્વેચ્છાતઃ સત્યમતસ્ય વાક્યેનાસ્માન્ જનયામાસા।

XIX અતએવ હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યુષ્માકમ્ એકૈકો જનઃ શ્રવણે ત્વરિતઃ કથને ધીરઃ ક્રોધેડપિ ધીરો ભવતુ।

XX યતો માનવસ્ય ક્રોધ ઈશ્વરીયધર્મં ન સાધયતિ।

XXI અતો હેતો રૂયં સર્વામ્ અશુચિક્રિયાં દુષ્ટતાબાહુલ્યઞ્ચ નિક્ષિપ્ય યુષ્મન્મનસાં પરિત્રાણે સમર્થં રોપિતં વાક્યં નમ્રભાવેન ગૃહ્ણીતા।

XXII અપરઞ્ચ યૂયં કેવલમ્ આત્મવન્નચિતારો વાક્યસ્ય શ્રોતારો ન ભવત કિન્તુ વાક્યસ્ય કર્મકારિણો ભવતા।

XXIII यतो यः कश्चिद् वाक्यस्य कर्मकारी न भूत्वा केवलं तस्य श्रोता भवति स दर्पणो स्वीयशारीरिकवदनं निरीक्षमाणस्य मनुजस्य सदृशः।

XXIV आत्माकारे दृष्टे स प्रस्थाय कीदृश आसीत् तत् तत्क्षणाद् विस्मरति।

XXV किन्तु यः कश्चित् नत्वा मुक्तेः सिद्धां व्यवस्थाम् आलोक्य तिष्ठति स विस्मृतियुक्तः श्रोता न भूत्वा कर्मकर्त्तव्यं सन् स्वकार्ये धन्यो भविष्यति।

XXVI अनायत्तरसनः सन् यः कश्चित् स्वमनो वञ्चयित्वा स्वं भक्तं मन्यते तस्य भक्तिर्भुधा भवति।

XXVII क्लेशकाले पितृहीनानां विधवानाञ्च यद् अवेक्षायां संसाराख्य निष्कलङ्केन यद् आत्मरक्षायां तदेव पितुरीश्वरस्य साक्षात् शुचि निर्मला य भक्तिः।

II

I डे मम भ्रातरः, यूयम् अस्माकं तेजस्विनः प्रभो र्योशुभ्रीष्टस्य धर्मं मुभापेक्षया न धारयत।

II यतो युष्माकं सभायां स्वर्णाङ्गुरीयकयुक्ते भ्राजिष्णुपरिच्छेदे पुरुषे प्रविष्टे मलिनवस्त्रे कस्मिंश्चिद् दरिद्रेऽपि प्रविष्टे

III यूयं यदि तं भ्राजिष्णुपरिच्छेदवसानं ज्ञानं निरीक्ष्य वदेत भवान् अत्रोत्तमस्थान उपविशत्विति किञ्च तं दरिद्रं यदि वदेत त्वम् अमुस्मिन् स्थाने तिष्ठ यद्वात्र मम पादपीठ उपविशेति,

IV तर्हि मनःसु विशेष्य यूयं किं कुतर्कैः कुवियारका न भवथ?

V डे मम प्रियभ्रातरः, शृणुत, संसारे ये दरिद्रास्तान् ईश्वरो विश्वासेन धनिनः स्वप्नेमकारिभ्यश्च प्रतिश्रुतस्य राज्यस्याधिकारिणः कर्तुं किं न वरीतवान्? किन्तु दरिद्रो युष्माभिरवज्ञायते।

VI धनवन्त एव किं युष्मान् नोपद्रवन्ति बलाख्य विचारसनानां समीपं न नयन्ति?

VII युष्मदुपरि परिकीर्तितं परमं नाम किं तैरेव न निन्दते?

VIII किञ्च त्वं स्वसमीपवासिनि स्वात्मवत् प्रीयस्व, अतश्छास्त्रीयवयनानुसारतो यदि यूयं राजकीयव्यवस्थां पालयथ तर्हि भद्रं कुरुथा।

IX यदि य मुभापेक्षां कुरुथ तर्हि पापम् आचरथ व्यवस्थया याज्ञालङ्घिन एव दूष्यध्वे।

X यतो यः कश्चित् कृत्स्नां व्यवस्थां पालयति स यद्येकस्मिन् विधौ स्मलति तर्हि सर्वेषाम् अपराधी भवति।

XI यतो डेतोस्त्वं परदारान् मा गच्छेति यः कथितवान् स एव नरहत्यां मा कुर्था एत्यपि कथितवान् तस्मात् त्वं परदारान् न गत्वा यदि नरहत्यां करोषि तर्हि व्यवस्थालङ्घी भवसि।

XII मुक्ते र्व्यवस्थातो येषां विचारोऽपि भवितव्यं तादृशा लोका एव यूयं कथां कथयत कर्म कुरुत य।

XIII यो दयां नाचरति तस्य विचारो निर्दयेन कारिष्यते, किन्तु दया विचारम् अभिभविष्यति।

XIV डे मम भ्रातरः, मम प्रत्ययोऽस्तीति यः कथयति तस्य कर्माणि यदि न विदन्त तर्हि तेन किं क्लं? तेन प्रत्ययेन किं तस्य परित्राणं भवितुं शक्नोति?

XV केषुचिद् भ्रातृषु भगिनीषु वा वसनीनेषु प्रात्यखिकाडारहीनेषु य सत्सु युष्माकं कोऽपि तेभ्यः शरीरार्थं प्रयोजनीयानि द्रव्याणि न दत्त्वा यदि तान् वदेत्,

XVI यूयं सकुशलं गत्वोष्णगात्रा भवत तृप्यत येति तर्ह्येतेन किं क्लं?

XVII તદ્વત્ પ્રત્યયો યદિ કર્મભિ ર્યુક્તો ન ભવેત્ તર્હ્યકાકિત્વાત્ મૃત એવાસ્તે।

XVIII કિંચ કશ્ચિદ્ દંદં વદિષ્યતિ તવ પ્રત્યયો વિદ્યતે મમ ચ કર્માણિ વિદ્યન્તે, ત્વં કર્મહીનં સ્વપ્રત્યયં માં દર્શય તર્હ્યહમપિ મત્કર્મભ્યઃ સ્વપ્રત્યયં ત્વાં દર્શયિષ્યામિ।

XIX એક ઈશ્વરો ડસ્તીતિ ત્વં પ્રત્યેષિ ભદ્રં કરોષિ ભૂતા અપિ તત્ પ્રતિચન્તિ કમ્પન્તે ચ।

XX કિન્તુ હે નિબ્બાંધમાનવ, કર્મહીનઃ પ્રત્યયો મૃત એવાસ્ત્યેતદ્ અવગન્તું કિમ્ ઇચ્છસિ?

XXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષો ય ઇબ્રાહીમ્ સ્વપુત્રમ્ ઇસ્હાકં યજ્ઞવેદામ્ ઉત્સૃષ્ટવાન્ સ કિં કર્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતઃ?

XXII પ્રત્યયે તસ્ય કર્મણાં સહકારિણિ જાતે કર્મભિઃ પ્રત્યયઃ સિદ્ધો ડભવત્ તત્ કિં પશ્યસિ?

XXIII ઇત્યન્નેદં શાસ્ત્રીયવચનં સફલમ્ અભવત્, ઇબ્રાહીમ્ પરમેશ્વરે વિશ્વસિતવાન્ તસ્ય તસ્ય પુણ્યાયાગણ્યત સ ચેશ્વરસ્ય મિત્ર ઇતિ નામ લબ્ધવાન્।

XXIV પશ્યત માનવઃ કર્મભ્યઃ સપુણ્યીક્રિયતે ન ચૈકાકિના પ્રત્યયેના।

XXV તદ્દદ્ યા રાહબ્નામિકા વારાઙ્ગના ચારાન્ અનુગૃહ્યાપરેણ માર્ગેણ વિસસર્જ સાપિ કિં કર્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતા?

XXVI અતએવાત્મહીનો દેહો યથા મૃતોડસ્તિ તથૈવ કર્મહીનઃ પ્રત્યયોડપિ મૃતોડસ્તિ।

III

I હે મમ ભ્રાતરઃ, શિક્ષકૈરસ્માભિ ગુરુતરદણ્ડો લપ્સ્યત ઇતિ જ્ઞાત્વા યૂયમ્ અનેકે શિક્ષકા મા ભવતા।

II યતઃ સર્વે વયં બહુવિષયેષુ સ્ખલામઃ, યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યે ન સ્ખલતિ સ સિદ્ધપુરુષઃ કૃત્સ્નં વશીકર્તુ સમર્થશ્ચાસ્તિ।

III પશ્યત વયમ્ અશ્વાન્ વશીકર્તુ તેષાં વકત્રેષુ ખલીનાન્ નિધાય તેષાં કૃત્સ્નં શરીરમ્ અનુવર્તયામઃ।

IV પશ્યત યે પોતા અતીવ બૃહદાકારાઃ પ્રચણ્ડવાતૈશ્ચ ચાલિતાસ્તેડપિ કર્ણધારસ્ય મનોડભિમતાદ્ અતિક્ષુદ્રેણ કર્ણેન વાગ્મિષ્ટં સ્થાનં પ્રત્યનુવર્તન્તે।

V તદ્દદ્ રસનાપિ ક્ષુદ્રતરાઙ્ગં સન્તી દર્પવાક્યાનિ ભાષતો પશ્ય કીદૃક્ષ્ણહારણ્યં દહ્યતે ડલ્પેન વહ્નિના।

VI રસનાપિ ભવેદ્ વહ્નિરધર્મરૂપપિષ્ટપો અસ્મદ્જ્ઞેષુ રસના તાદૃશં સન્તિષ્ઠતિ સા કૃત્સ્નં દેહં કલક્રુચ્યતિ સૃષ્ટિરથસ્ય ચક્રં પ્રજ્વલલયતિ નરકાનલેન જ્વલલતિ ચ।

VII પશુપક્ષ્યુરોગજલચરાણાં સર્વેષાં સ્વભાવો દમયિતું શક્યતે માનુષિકસ્વભાવેન દમયાન્નક્રે ચ।

VIII કિન્તુ માનવાનાં કેનાપિ જિહ્વા દમયિતું ન શક્યતે સા ન નિવાર્યમ્ અનિષ્ટં હલાહલવિષેણ પૂર્ણા ચ।

IX તથા વયં પિતરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામઃ, તથા ચેશ્વરસ્ય સાદૃશ્યે સૃષ્ટાન્ માનવાન્ શપામઃ।

X એકસ્માદ્ વદનાદ્ ધન્યવાદશાપૌ નિર્ગચ્છતઃ। હે મમ ભ્રાતરઃ, એતાદૃશં ન કર્તવ્યં।

XI પ્રસ્રવણઃ કિમ્ એકસ્માત્ છિદ્રાત્ મિષ્ટં તિક્તન્ન તોયં નિર્ગમયતિ?

XII હે મમ ભ્રાતરઃ, ઉડુમ્બરતરુઃ કિં જિતફલાનિ દ્રાક્ષાલતા વા કિમ્ ઉડુમ્બરફલાનિ ફલિતું શક્નોતિ? તદ્દદ્ એકઃ પ્રસ્રવણો લવણમિષ્ટે તોયે નિર્ગમયિતું ન શક્નોતિ।

XIII युष्माकं मध्ये ज्ञानी सुबोधश्च क आस्ते? तस्य कर्माणि ज्ञानमूलकमृदुतायुक्तानीति सदायारात् स प्रमाणायतु।

XIV किन्तु युष्मदन्तःकरणमध्ये यदि तिकतेर्ष्या विवादेच्छा य विद्यते तर्हि सत्यमतस्य विरुद्धं न श्लाघध्वं नयानृतं कथयत।

XV तादृशं ज्ञानम् उर्द्धवाद् आगतं नहि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च।

XVI यतो डेतोरीर्ष्या विवादेच्छा य यत्र वेद्येते तत्रैव कलडः सर्व्वं द्रुष्टतञ्च विद्यते।

XVII किन्तूर्द्धवाद् आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं शुचि ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं दयादिसत्कलैः परिपूर्णां असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति।

XVIII शान्त्याचारिभिः शान्त्या धर्मकलं रोप्यते।

IV

I युष्माकं मध्ये समरा रणश्च कुत उत्पद्यन्ते? युष्मदङ्गशिबिराश्रिताभ्यः सुभेच्छाभ्यः किं नोत्पद्यन्ते?

II ययं वाग्धथ किन्तु नाप्नुथ, ययं नरुत्थ्याम् ँर्ष्याञ्च कुरुथ किन्तु कृतार्था भवितुं न शक्नुथ, ययं युध्यथ रणं कुरुथ य किन्त्वप्राप्तास्तिष्ठथ, यतो डेतोः प्रार्थनां न कुरुथा।

III ययं प्रार्थयध्वे किन्तु न लभध्वे यतो डेतोः स्वसुभलोणेषु व्ययार्थं कु प्रार्थयध्वे।

IV डे व्यभियारिणो व्यभियारिणश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद् ँश्वरस्य शात्रवमिति ययं किं न जानीथ? अत येव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अभिलषति स येवेश्वरस्य शत्रु भवति।

V ययं किं मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं कलडीनं भवेत्? अस्मदन्तर्वासी य आत्मा स वा किम् ँर्ष्यार्थं प्रेम करोति?

VI तत्रहि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति तस्माद् उक्तमास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नभ्रेभ्यः प्रसादाद् डीयते वरः॥

VII अतयेव ययम् ँश्वरस्य वश्या भवत शयतानं संरुन्ध तेन स युष्मत्तः पलायिष्यते।

VIII ँश्वरस्य समीपवर्तिनो भवत तेन स युष्माकं समीपवर्ती भविष्यति। डे पापिनः, ययं स्वकरान् परिष्कुरुध्वां डे द्विमनोलोकाः, ययं स्वान्तःकरणानि शुचीनि कुरुध्वां।

IX ययम् उद्विजध्वं शोयत विलपत य, युष्माकं ड्ढासः शोकाय, आनन्दश्च कातरतायै परिवर्त्ततां।

X प्रलोः समक्षं नम्रा भवत तस्मात् स युष्मान् उच्यीकरिष्यति।

XI डे भ्रातरः, ययं परस्परं मा दूषयता यः कश्चिद् भ्रातरं दूषयति भ्रातु विचारञ्च करोति स व्यवस्थां दूषयति व्यवस्थायाम्च विचारं करोति। त्वं यदि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि।

XII अद्वितीयो व्यवस्थापको विचारयिता य स येवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च पारयति। किन्तु कस्त्वं यत् परस्य विचारं करोषि?

XIII अद्य श्वो वा वयम् अमुकनगरं गत्वा तत्र वर्षभेकं यापयन्तो वाणिज्यं करिष्यामः लाभं प्राप्स्यामश्चेति कथां भाषमाणा ययम् ँदानीं शृणुता।

XIV श्वः किं घटिष्यते तद् ययं न जानीथ यतो ज्वनं वो भवेत् कीदृक् तत्तु बाष्पस्वरूपकं, क्षणमात्रं भवेद् दृश्यं लुप्यते य ततः परं।

XV तदनुक्त्वा युष्माकम् ँदं कथनीयं प्रभोरिच्छातो वयं यदि ज्वामस्तर्ह्येतत् कर्म तत् कर्म वा करिष्याम ँति।

XVI કિન્ત્વિદાનીં યૂયં ગર્વવાક્ચૈઃ શ્વાધનં કુરુધ્વે તાદૃશં સર્વં શ્વાધનં કુત્સિતમેવા
XVII અતો યઃ કશ્ચિત્ સત્કર્મ કર્ત્ત વિદિત્વા તન્ન કરોતિ તસ્ય પાપં જાયતો

V

I હે ધનવન્તઃ, યૂયમ્ ઇદાનીં શૃણુત યુષ્માભિરાગમિષ્યત્કલેશહેતોઃ કન્ધતાં વિલખ્યતાન્ના

II યુષ્માકં દ્રવિણં જીર્ણં કીટભુક્તાઃ સુચેલકાઃ

III કનકં રજતઆપિ વિકૃતિં પ્રગમિષ્યતિ, તત્કલકુશ્ચ યુષ્માકં પાપં પ્રમાણયિષ્યતિ, હુતાશવચ્ચ યુષ્માકં પિશિતં ખાદયિષ્યતિ ઇત્યમ્ અન્તિમધસ્રેષ્ઠુ યુષ્માભિઃ સચ્ચિતં ધનં

IV પશ્યત યૈઃ કૃષીવલૈ યુષ્માકં શસ્યાનિ છિન્નાનિ તેભ્યો યુષ્માભિ ર્યદ્ વેતનં છિન્નં તદ્ ઉચ્યૈ ધર્મિં કરોતિ તેષાં શસ્યચ્છેદકાનામ્ આર્તરાવઃ સેનાપતેઃ પરમેશ્વરસ્ય કર્ણકુહરં પ્રવિષ્ટઃ

V યૂયં પૃથિવ્યાં સુખભોગં કામુકતાઆરિતવન્તઃ, મહાભોજસ્ય દિન ઇવ નિજાન્તઃકરણાનિ પરિતર્પિતવન્તશ્ચા

VI અપરઞ્ચ યુષ્માભિ ધાર્મિકસ્ય દણ્ડાજ્ઞા હત્યા ચાકારિ તથાપિ સ યુષ્માન્ ન પ્રતિરુદ્ધવાન્

VII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પ્રભોરાગમનં યાવદ્ ધૈર્યમાલમ્બધ્વાં પશ્યત કૃષિવલો ભૂમે ભ્લુમૂલ્યં ફલં પ્રતીક્ષમાણો યાવત્ પ્રથમમ્ અન્તિમઞ્ચ વૃષ્ટિજલં ન પ્રાપ્નોતિ તાવદ્ ધૈર્યમ્ આલમ્બતો

VIII યૂયમપિ ધૈર્યમાલમ્બ્ય સ્વાન્તઃકરણાનિ સ્થિરીકુરુત, યતઃ પ્રભોરુપસ્થિતિઃ સમીપવર્તિન્યભવત્

IX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં યદ્ દણ્ડ્યા ન ભવેત તદર્થં પરસ્પરં ન ગ્લાયત, પશ્યત વિચારયિતા દ્વારસમીપે તિષ્ઠતી

X હે મમ ભ્રાતરઃ, યે ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રભો નામ્ના ભાષિતવન્તસ્તાન્ યૂયં દુઃખસહનસ્ય ધૈર્યસ્ય ય દૃષ્ટાન્તાન્ જાનીતા

XI પશ્યત ધૈર્યશીલા અસ્માભિ ધન્યા ઉચ્યન્તો આયુષ્વો ધૈર્યં યુષ્માભિરશ્રાવિ પ્રભોઃ પરિણામશ્ચાદર્શિ યતઃ પ્રભુ ભ્લુકૃપઃ સકરુણશ્ચાસ્તિ

XII હે ભ્રાતરઃ વિશેષત ઇદં વદામિ સ્વર્ગસ્ય વા પૃથિવ્યા વાન્યવસ્તુનો નામ ગૃહીત્વા યુષ્માભિઃ કોઽપિ શપથો ન ક્ષિયતાં, કિન્તુ યથા દણ્ડ્યા ન ભવત તદર્થં યુષ્માકં તથૈવ તન્નહિ ચેતિવાક્યં યથેષ્ટં ભવતુ

XIII યુષ્માકં કશ્ચિદ્ દુઃખી ભવતિ? સ પ્રાર્થનાં કરોતુ કશ્ચિદ્ વાનન્દિતો ભવતિ? સ ગીતં ગાયતુ

XIV યુષ્માકં કશ્ચિત્ પીડિતો ડસ્તિ? સ સમિતેઃ પ્રાચીનાન્ આહ્વાતુ તે ય પભો નામ્ના તં તૈલેનાભિષિચ્ય તસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કુર્વન્તુ

XV તસ્માદ્ વિશ્વાસજાતપ્રાર્થનયા સ રોગી રક્ષાં યાસ્યતિ પ્રભુશ્ચ તમ્ ઉત્થાપયિષ્યતિ યદિ ય કૃતપાપો ભવેત્ તર્હિ સ તં ક્ષમિષ્યતો

XVI યૂયં પરસ્પરમ્ અપરાધાન્ અફીકુરુધ્વમ્ આરોગ્યપ્રાપ્ત્યર્થઞ્ચૈકજનો ડન્યસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કરોતુ ધાર્મિકસ્ય સયત્ના પ્રાર્થના બહુશક્તિવિશિષ્ટા ભવતિ

XVII ય એલિયો વયમિવ સુખદુઃખભોગી મર્ત્ય આસીત્ સ પ્રાર્થનયાનાવૃષ્ટિં યાયિતવાન્ તેન દેશે સાહૃવત્સરત્રયં યાવદ્ વૃષ્ટિર્ન બભૂવા

XVIII पश्चात् तेन पुनः प्रार्थनायां कृतायाम् आकाशस्तोयान्यवर्षीत् पृथिवी य
स्वकृत्वानि प्रारोहयत्।

XIX हे भ्रातरः, युष्माकं कस्मिंश्चित् सत्यमताद् भ्रष्टे यद्वि कश्चित् तं परावर्त्तयति

XX तर्हि यो जनः पापिनं विपथभ्रमणात् परावर्त्तयति स तस्यात्मानं मृत्युत
उद्धरिष्यति बहुपापान्यावरिष्यति येति ज्ञानात्।

१ पितरस्य पत्रं

I पन्त-गालातिया-कप्पदकिया-आशिया-बिथुनियादेशेषु प्रवासिनो ये विकीर्णलोकाः

II पितुरीश्वरस्य पूर्वनिर्णयाद् आत्मनः पावनेन यीशुप्रीष्टस्याज्ञाग्रहणाय शोषितप्रोक्षणाय याभिरुचितास्तान् प्रति यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पितरः पत्रं लिखति युष्मान् प्रति बाहुल्येन शान्तिरनुग्रहश्च भूयास्तां।

III अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तात ईश्वरो धन्यः, यतः स स्वकीयबहुङ्कुपातो मृतगणमध्याद् यीशुप्रीष्टस्योत्थानेन श्रवणप्रत्याशार्थम् अर्थतो

IV ऽक्षयनिष्कलङ्काम्लानसम्पत्तिप्राप्त्यर्थम् अस्मान् पुन र्जनयामासा सा सम्पत्तिः स्वर्गो ऽस्माकं कृते सञ्चिता तिष्ठति,

V यूयञ्चेश्वरस्य शक्तितः शेषकाले प्रकाश्यपरित्राणार्थं विश्वासेन रक्षयध्वे।

VI तस्माद् यूयं यद्यप्यानन्देन प्रकुल्ला भवथ तथापि साम्प्रतं प्रयोजनहेतोः क्रियत्कालपर्यन्तं नानाविधपरीक्षाभिः क्लिश्यध्वे।

VII यतो वह्निना यस्य परीक्षा भवति तस्मात् नश्वरसुवर्णादपि बहुमूल्यं युष्माकं विश्वासरूपं यत् परीक्षितं स्वर्गं तेन यीशुप्रीष्टस्यागमनसमये प्रशंसायाः समाहरस्य गौरवस्य च योग्यता प्राप्तव्या।

VIII यूयं तं प्रीष्टम् अदृष्ट्वापि तस्मिन् प्रीयध्वे साम्प्रतं तं न पश्यन्तोऽपि तस्मिन् विश्वसन्तो ऽनिर्व्वयनीयेन प्रभावयुक्तेन यानन्देन प्रकुल्ला भवथ,

IX स्वविश्वासस्य परिणामरूपम् आत्मनां परित्राणं लभध्वे च।

X युष्मासु यो ऽनुग्रहो वर्त्तते तद्विषये य ईश्वरीयवाक्यं कथितवन्तस्ते भविष्यद्वादिनस्तस्य परित्राणस्यान्वेषणम् अनुसन्धानञ्च कृतवन्तः।

XI विशेषतस्तेषामन्तर्वासि यः प्रीष्टस्यात्मा प्रीष्टे वर्त्तिष्यमाणानि दुःभानि तदनुगामिप्रभावञ्च पूर्वं प्राकाशयत् तेन कः कीदृशो वा समयो निरदिश्यतैतस्यानुसन्धानं कृतवन्तः।

XII ततस्तै विषयैस्ते यत्र स्वान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाश्यता यांश्च तान् विषयान् दिव्यदृता अध्यवनतशिरसो निरीक्षितुम् अभिलषन्ति ते विषयाः साम्प्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः सहाय्याद् युष्मत्समीपे सुसंवाद्यप्रयारयितृभिः प्राकाश्यन्त।

XIII अतश्चैव यूयं मनःकटिबन्धनं कृत्वा प्रबुद्धाः सन्तो यीशुप्रीष्टस्य प्रकाशसमये युष्मासु वर्त्तिष्यमानस्यानुग्रहस्य सम्पूर्णां प्रत्याशां कुरुत।

XIV अपरं पूर्वीयाज्ञानतावस्थायाः कुत्सिताभिलाषाणां योग्यम् आचारं न कुर्वन्तो युष्मदाह्वानकारी यथा पवित्रो ऽस्ति

XV यूयमप्याज्ञाग्राहिसन्ताना एव सर्वस्मिन् आचारे तादृक् पवित्रा भवत।

XVI यतो लिखितम् आस्ते, यूयं पवित्रास्तिष्ठत यस्मादहं पवित्रः।

XVII अपरञ्च यो विनापक्षपातम् अकैकमानुषस्य कर्मानुसाराद् विचारं करोति स यदि युष्माभिस्तात आप्यायते तर्हि स्वप्रवासस्य कालो युष्माभिर्भीत्या याप्यतां।

XVIII यूयं निरर्थकात् पैतृकायारात् क्षयणीयै र्ण्यसुवर्णादिति भुक्तिं न प्राप्य

XIX निष्कलङ्कनिर्मलभेषशावकस्येव प्रीष्टस्य बहुमूल्येन रुधिरेश भुक्तिं प्राप्तवन्त इति ज्ञानीथा

XX स जगतो भित्तिमूलस्थापनात् पूर्व नियुक्तः किन्तु यस्मिन्नेषु युष्मदर्थं प्रकाशितो ऽभवत्।

XXI यतस्तेनैव मृतगणात् तस्योत्थापयितरि तस्मै गौरवदातरि येश्वरे विश्वसिथ तस्माद् ईश्वरे युष्माकं विश्वासः प्रत्याशा यास्ते।

XXII यूयम् आत्मना सत्यमतस्याज्ञाग्रहणद्वारा निष्कपटाय भ्रातृप्रेम्ने पावितमनसो भूत्वा निर्मलान्तःकरणैः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत।

XXIII यस्माद् यूयं क्षयणीयवीर्यात् नहि किन्त्वक्षयणीयवीर्याद् ईश्वरस्य ज्वनदायकेन नित्यस्थायिना वाक्येन पुनर्जन्म गृहीतवन्तः।

XXIV सर्वप्राणी तृणैस्तुल्यस्तत्तेजस्तृणपुष्पवत् तृणानि परिशुष्यति पुष्पाणि निपतन्ति य।

XXV किन्तु वाक्यं परेशस्यानन्तकालं वितिष्ठते। तदेव य वाक्यं सुसंवादेन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितं।

II

I सर्वान् द्वेषान् सर्वांश्च छलान् कापट्यानीर्ष्याः समस्तगलानिकथाश्च दूरीकृत्य

II युष्माभिः परित्राणाय वृद्धिप्राप्त्यर्थं नवजातशिशुभिरिव प्रकृतं वाग्दुग्धं पिपास्यतां।

III यतः प्रभुर्मधुरं अेतस्यास्वाद्यं यूयं प्राप्तवन्तः।

IV अपरं मानुषैरवज्ञातस्य किन्त्वीश्वरेणाभिरुचयितस्य बहुमूल्यस्य ज्वत्प्रस्तरस्येव तस्य प्रभोः सन्निधिम् आगत।

V यूयमपि ज्वत्प्रस्तरा एव नियीयमाना आत्मिकमन्दिरं श्रीष्टेन यीशुना येश्वरतोषकाणाम् आत्मिकबलीनां दानार्थं पवित्रो याजकवर्गो भवथा।

VI यतः शास्त्रे लिखितमास्ते, यथा, पश्य पाषाण्येको ऽस्ति सीयोनि स्थापितो मया। मुष्यकोणस्य योग्यः स वृत्तश्चातीव मूल्यवान्। यो जनो विश्वसेत् तस्मिन् स लज्जो न गमिष्यति।

VII विश्वासिनां युष्माकमेव समीपे स मूल्यवान् भवति किन्त्वविश्वासिनां कृते नियेतृभिरवज्ञातः स पाषाण्यः कोणस्य भित्तिमूलं भूत्वा बाधाजनकः पाषाण्यः स्फलनकारकश्च शैलो ज्ञातः।

VIII ते याविश्वासाद् वाक्येन स्फलन्ति स्फलने य नियुक्ताः सन्ति।

IX किन्तु यूयं येनान्धकारमध्यात् स्वकीयाश्चर्य्यदीप्तिमध्यम् आहूतास्तस्य गुणान् प्रकाशयितुम् अभिरुचयितो वंशो राजकीयो याजकवर्गः पवित्रा ज्ञातिरधिकर्तव्याः प्रज्ञाश्च ज्ञाताः।

X पूर्वं यूयं तस्य प्रज्ञा नाभवत् किन्त्विदानीम् ईश्वरस्य प्रज्ञा आध्वो पूर्वम् अननुकम्पिता अभवत् किन्त्विदानीम् अननुकम्पिता आध्वो।

XI हे प्रियतमाः, यूयं प्रवासिनो विदेशिनश्च लोका एव मनसः प्रातिकूल्येन योधिभ्यः शारीरिकसुखाभिलाषेभ्यो निवर्तध्वम् एत्यहं विनये।

XII देवपूजकानां मध्ये युष्माकम् आचार अेवम् उत्तमो भवतु यथा ते युष्मान् दुष्कर्माकारिलोकानिव पुनर्न निन्दन्तः कृपादृष्टिने स्वयक्षुर्गोचरीयसत्क्रियाभ्य ईश्वरस्य प्रशंसां कुर्युः।

XIII ततो हेतो र्युयं प्रभोरनुरोधात् मानवसृष्टानां कर्तृत्वपदानां वशीभवत् विशेषतो भूपालस्य यतः स श्रेष्ठः,

XIV દેશાધ્યક્ષાણાઞ્ચ યતસ્તે દુષ્કર્મકારિણાં દણ્ડદાનાર્થ સત્કર્મકારિણાં પ્રશંસાર્થઞ્ચ તેન પ્રેરિતાઃ।

XV ઇત્યં નિબ્બૌધમાનુષાણામ્ અજ્ઞાનત્વં યત્ સદાચારિભિ યુષ્માભિ નિરુત્તરીક્રિયતે તદ્ ઇશ્વરસ્યાભિમતાં

XVI યૂયં સ્વાધીના ઇવાચરત તથાપિ દુષ્ટતાયા વેષસ્વરૂપાં સ્વાધીનતાં ધારયન્ત ઇવ નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દાસા ઇવા

XVII સર્વાન્ સમાદ્રિયધ્વં ભ્રાતૃવર્ગે પ્રીયધ્વમ્ ઇશ્વરાદ્ બિભીત ભૂપાલં સમ્મન્યધ્વં

XVIII હે દાસાઃ યૂયં સમ્પૂર્ણાદેરેણ પ્રભૂનાં વશ્યા ભવત કેવલં ભદ્રાણાં દયાલૂનાઞ્ચ નહિ કિન્ત્વનૃજૂનામપિ

XIX યતો ડન્યાયેન દુઃખભોગકાલ ઇશ્વરચિન્તયા યત્ ક્લેશસહનં તદેવ પ્રિયં

XX પાપં કૃત્વા યુષ્માકં ચપેટાઘાતસહનેન કા પ્રશંસા? કિન્તુ સદાચારં કૃત્વા યુષ્માકં યદ્ દુઃખસહનં તદેવેશ્વરસ્ય પ્રિયં

XXI તદર્થમેવ યૂયમ્ આહૂતા યતઃ પ્રીષ્ટોડપિ યુષ્મન્નિમિત્તં દુઃખં ભુક્ત્વા યૂયં યત્ તસ્ય પદચિહ્નૈ વ્રજેત તદર્થં દૃષ્ટાન્તમેકં દર્શિતવાન્

XXII સ કિમપિ પાપં ન કૃતવાન્ તસ્ય વદને કાપિ છલસ્ય કથા નાસીત્

XXIII નિન્દિતો ડપિ સન્ સ પ્રતિનિન્દાં ન કૃતવાન્ દુઃખં સહમાનો ડપિ ન ભર્ત્સિતવાન્ કિન્તુ યથાર્થવિચારયિતુઃ સમીપે સ્વં સમર્પિતવાન્

XXIV વયં યત્ પાપેભ્યો નિવૃત્ય ધર્માર્થ જીવામસ્તદર્થ સ સ્વશરીરેણાસ્માકં પાપાનિ ક્રુશ ઊઠવાન્ તસ્ય પ્રહારૈ રૂયં સ્વસ્થા અભવતા

XXV યતઃ પૂર્વ્વ યૂયં ભ્રમણકારિમેષા ઇવાધ્વં કિન્ત્વધુના યુષ્માકમ્ આત્મનાં પાલકસ્યાધ્યક્ષસ્ય ચ સમીપં પ્રત્યાવર્તિતાઃ।

III

I હે યોષિતાઃ, યૂયમપિ નિજસ્વામિનાં વશ્યા ભવત તથા સતિ યદિ કેચિદ્ વાક્યે વિશ્વાસિનો ન સન્તિ તર્હિ

II તે વિનાવાક્યં યોષિતામ્ આચારેણાર્થતસ્તેષાં પ્રત્યક્ષેણ યુષ્માકં સભયસતીત્વાચારેણાક્રષ્ટું શક્ચન્તે।

III અપરં કેશરચનયા સ્વર્ણલક્ષ્મરધારણોન પરિચ્છેદપરિધાનેન વા યુષ્માકં વાહ્યભૂષા ન ભવતુ,

IV કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ બહુમૂલ્યક્ષમાશાન્તિભાવાક્ષયરત્નેન યુક્તો ગુપ્ત આન્તરિકમાનવ એવા

V યતઃ પૂર્વ્વકાલે યાઃ પવિત્રસ્ત્રિય ઇશ્વરે પ્રત્યાશામકુર્વન્ તા અપિ તાદૃશીમેવ ભૂષાં ધારયન્ત્યો નિજસ્વામિનાં વશ્યા અભવન્

VI તથૈવ સારા ઇબ્રાહીમો વશ્યા સતી તં પતિમાપ્યાતવતી યૂયઞ્ચ યદિ સદાચારિણ્યો ભવથ વ્યાકુલતયા ચ ભીતા ન ભવથ તર્હિ તસ્યાઃ કન્યા આધ્વે।

VII હે પુરુષાઃ, યૂયં જ્ઞાનતો દુબ્બલતરભાજનૈરિવ યોષિદ્ધિઃ સહવાસં કુરુત, એકસ્ય જીવનવરસ્ય સહભાગિનીભ્યતાભ્યઃ સમાદરં વિતરત ચ ન ચેદ્ યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં બાધા જનિષ્યતે।

VIII વિશેષતો યૂયં સર્વ્વ એકમનસઃ પરદુઃખૈ દુઃખિતા ભ્રાતૃપ્રમિણઃ કૃપાવન્તઃ પ્રીતિભાવાશ્ચ ભવતા

IX અનિષ્ટસ્ય પરિશોધેનાનિષ્ટં નિન્દાયા વા પરિશોધેન નિન્દાં ન કુર્વન્ત આશિષં દત્ત યતો યૂયમ્ આશિરધિકારિણો ભવિતુમાહૂતા ઇતિ જ્ઞાનીયા

X अपरञ्च, ञ्जवने प्रीयमाणो यः सुदिनानि द्दिदृक्षते। पापात् ञ्जिह्वां मृषावाक्यात् स्वाधरौ स निवर्त्तयेत्।

XI स त्यज्जेद् दृष्टतामार्गं सत्कियाञ्च समायरेत्। मृगयाणश्च शान्तिं स नित्यमेवानुधावतु।

XII लोयने परमेशस्योन्मीलिते धार्मिकान् प्रति। प्रार्थनायाः कृते तेषाः तच्छ्रोत्रे सुगमे सदा। क्रोधास्यञ्च परेशस्य कदायारिषु वर्त्तते।

XIII अपरं यद्दि यूयम् उत्तमस्यानुगामिनो भवथ तर्हि को युष्मान् छिंसिष्यते?

XIV यद्दि य धर्मार्थं क्लिश्यध्वं तर्हि धन्या भविष्यथा तेषाम् आशङ्कया यूयं न विभीत न विड्क्त वा।

XV मनोभिः किन्तु मन्यध्वं पवित्रं प्रभुमीश्वरं। अपरञ्च युष्माकम् आन्तरिकप्रत्याशायास्तत्त्वं यः कश्चित् पृच्छति तस्मै शान्तिभीतिभ्याम् उत्तरं दातुं सदा सुसज्जो भवत।

XVI ये य प्रीष्टधर्मे युष्माकं सदायारं दूषयन्ति ते दुष्कर्म्मकारिणामिव युष्माकम् अपवादनेन यत् लज्जिता भवेयुस्तदर्थं युष्माकम् उत्तमः संवेदो भवतु।

XVII ईश्वरस्याभिमताद् यद्दि युष्माभिः क्लेशः सोढव्यस्तर्हि सदायारिभिः क्लेशसहनं वरं न य कदायारिभिः।

XVIII यस्माद् ईश्वरस्य सन्निधिम् अस्मान् आनेतुम् अघार्मिकाणां विनिमयेन धार्मिकः प्रीष्टो ज्येककृतः पापानां दण्डं लुक्तवान्, स य शरीरसम्बन्धे मारितः किन्त्वात्मनः सम्बन्धे पुन ञ्जिवितो ऽभवत्।

XIX तत्सम्बन्धे य स यात्रां विधाय काराबद्धानाम् आत्मनां समीपे वाक्यं घोषितवान्।

XX पुरा नोदस्य समये यावत् पोतो निरमीयत तावद् ईश्वरस्य दीर्घसङ्घिष्युता यदा व्यलम्बत तदा तेऽनाज्ञात्राङ्घिणोऽभवन्। तेन पोतोनाल्पेऽर्थाद् अष्टावेव प्राणिनस्तोयम् उत्तीर्णाः।

XXI तन्निर्दर्शनञ्चावगाहनं (अर्थतः शारीरिकमलिनताया यस्त्यागः स नहि किन्त्वीश्वरायोत्तमसंवेदस्य या प्रतज्ञा सैव) यीशुप्रीष्टस्य पुनरुत्थानेनेदानीम् अस्मान् उत्तारयति,

XXII यतः स स्वर्गं गत्वेश्वरस्य दक्षिणे विद्यते स्वर्गीयदृताः शासका बलानि य तस्य वशीभूता अभवन्।

IV

I अस्माकं विनिमयेन प्रीष्टः शरीरसम्बन्धे दण्डं लुक्तवान् अतो डेतोः शरीरसम्बन्धे यो दण्डं लुक्तवान् स पापात् मुक्त

II एतिभावेन यूयमपि सुसज्जोभूय देववासस्यावशिष्टं समयं पुनर्मानवानाम् एच्छासाधनार्थं नहि किन्त्वीश्वरस्येच्छासाधनार्थं यापयत।

III आयुषो यः समयो व्यतीतस्तस्मिन् युष्माभि र्यद् देवपूजकानाम् एच्छासाधनं कामकुत्सिताभिलाषमद्यपानरङ्गरसमत्तताघृणार्द्धेवपूजयरणञ्चारि तेन बाहुल्यं।

IV यूयं तैः सह तस्मिन् सर्व्वनाशपङ्के मज्जितुं न धावथ, एत्यनेनाश्वर्य्यं विज्ञाय ते युष्मान् निन्दन्ति।

V किन्तु यो ञ्जवतां मृतानाञ्च विचारं कर्त्तुम् उद्यतोऽस्ति तस्मै तैरुत्तरं दायिष्यते।

VI यतो डेतो र्ये मृतास्तेषां यत् मानवोद्देश्यः शारीरिकविचारः किन्त्वीश्वरोद्देश्यम् आत्मिकञ्जवनं भवत् तदर्थं तेषामपि सन्निधौ सुसमायारः प्रकाशितोऽभवत्।

VII सर्वेषाम् अन्तिमकाल उपस्थितस्तस्माद् यूयं सुबुद्धयः प्रार्थनार्थं जगत्तश्च भवत।

VIII विशेषतः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत, यतः, पापानामपि बाहुल्यं प्रेम्नैवावच्छाद्यिष्यते।

IX कातरक्तिं विना परस्परम् आतिथ्यं कुरुत।

X येन यो वरो लब्धस्तेनैव स परम् उपकरोतु, एत्थं यूयम् ईश्वरस्य बहुविधप्रसादस्योत्तमा भाण्डागाराधिपा भवत।

XI यो वाक्यं कथयति स ईश्वरस्य वाक्यमिव कथयतु यश्च परम् उपकरोति स ईश्वरदत्तसामर्थ्याद्विवोपकरोतु। सर्वविषये यीशुप्रीष्टेनेश्वरस्य गौरवं प्रकाशयतां तस्यैव गौरवं पराक्रमश्च सर्वदा भूयात। आमेना।

XII हे प्रियतमाः, युष्माकं परीक्षार्थं यस्तापो युष्मासु वर्तते तम् असम्भवघटितं मत्वा नाश्चर्यं ज्ञानीत,

XIII किन्तु प्रीष्टेन क्लेशानां सङ्गभागित्वाद् आनन्दत तेन तस्य प्रतापप्रकाशेऽप्याननन्देन प्रकुल्ला भविष्यथा।

XIV यद्दि प्रीष्टस्य नामहेतुना युष्माकं निन्दा भवति तर्हि यूयं धन्या यतो गौरवदायक ईश्वरस्यात्मा युष्मास्वधितिष्ठति तेषां मध्ये स निन्दते किन्तु युष्मन्मध्ये प्रशंस्यते।

XV किन्तु युष्माकं कोऽपि छन्ता वा यैरो वा दुष्कर्म्मकृद् वा पराधिकारचर्यक एव दण्डं न भुङ्क्ता।

XVI यद्दि य प्रीष्टीयान एव दण्डं भुङ्क्ते तर्हि स न लज्जमानस्तत्कारणाद् ईश्वरं प्रशंसतु।

XVII यतो विचारस्यारम्भसमये ईश्वरस्य मन्दिरे युज्यते यद्दि यास्मत्स्वारभते तर्हि ईश्वरीयसुसंवादाग्राहिकां शेषदशा का भविष्यति?

XVIII धार्मिकेनापि येत् त्राणम् अतिकृच्छ्रेण गम्यते तर्ह्यधार्मिकपापित्ब्याम् आश्रयः कुत्र लप्स्यते।

XIX अत ईश्वरेच्छातो ये दुःखं भुञ्जते ते सदायारेण स्वात्मानो विश्वास्यस्रष्टुरीश्वरस्य कराभ्यां निदधता।

V

I प्रीष्टस्य क्लेशानां साक्षी प्रकाशिष्यमाणास्य प्रतापस्यांशी प्राचीनश्चाढं युष्माकं प्राचीनान् विनीयेदं वदामि।

II युष्माकं मध्यवर्ती य ईश्वरस्य भेषवृन्दो यूयं तं पालयत तस्य वीक्षाणं कुरुत य, आवश्यकत्वेन नहि किन्तु स्वेच्छातो न व कुलोभेन किन्त्विच्छुक्रमनसा।

III अपरम् अंशानाम् अधिकारिण एव न प्रभवत किन्तु वृन्दस्य दृष्टान्तस्वरूपा भवत।

IV तेन प्रधानपालक उपस्थिते यूयम् अम्लानं गौरवकिरीटं लप्स्यध्वे।

V हे युवानः, यूयमपि प्राचीनलोकाणां वश्या भवत सर्वे य सर्वेषां वशीभूय नम्रताभरणेन भूषिता भवत, यतः, आत्माभिमानिलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः।

VI अतो यूयम् ईश्वरस्य अवलत्करस्याधो नम्रीभूय तिष्ठत तेन स उचितसमये युष्मान् उच्यीकरिष्यति।

VII यूयं सर्वयिन्तां तस्मिन् निक्षिपत यतः स युष्मान् प्रति यिन्तयति।

VIII યૂયં પ્રબુદ્ધા જાગ્રતશ્ચ તિષ્ઠત યતો યુષ્માકં પ્રતિવાદી યઃ શયતાનઃ સ ગજ્જર્જનકારી સિંહ ઇવ પર્યટન્ કં ગ્રસિષ્યામીતિ મૃગયતે,

IX અતો વિશ્વાસે સુસ્થિરાસ્તિષ્ઠન્તસ્તેન સાહ્યં યુધ્યત, યુષ્માકં જગન્નિવાસિભ્રાતૃષ્વપિ તાદૃશાઃ કલેશા વર્તન્ત ઇતિ જાનીતા

X ક્ષણિકદુઃખભોગાત્ પરમ્ અસ્મભ્યં પ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયાનન્તગૌરવદાનાર્થ યોડસ્માન્ આહૂતવાન્ સ સર્વાનુગ્રાહીશ્વરઃ સ્વયં યુષ્માન્ સિદ્ધાન્ સ્થિરાન્ સબલાન્ નિશ્ચલાંશ્ચ કરોતુ!

XI તસ્ય ગૌરવં પરાક્રમશ્ચાનન્તકાલં યાવદ્ ભૂયાત્ આમેન્!

XII યઃ સિલ્વાનો (મન્યે) યુષ્માકં વિશ્વાસ્યો ભ્રાતા ભવતિ તદ્વારાહં સંક્ષેપેણ લિખિત્વા યુષ્માન્ વિનીતવાન્ યૂયન્ચ યસ્મિન્ અધિતિષ્ઠથ સ એવેશ્વરસ્ય સત્યો ડનુગ્રહ ઇતિ પ્રમાણં દત્તવાન્!

XIII યુષ્માભિઃ સહાભિરુચિતા યા સમિતિ ભાબિલિ વિદ્યતે સા મમ પુત્રો માર્કશ્ચ યુષ્માન્ નમસ્કારં વેદ્યતિ!

XIV યૂયં પ્રેમયુખ્મનેન પરસ્પરં નમસ્કુરુતા યીશુપ્રીષ્ટાશ્રિતાનાં યુષ્માકં સર્વેષાં શાન્તિ ભૂયાત્ આમેન્!

२ पितरस्य पत्रं

I ये जना अस्माभिः सार्द्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुश्रीष्टे य पुण्यसम्भलितविश्वासधनस्य समानांशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुश्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोन् पितरः पत्रं लिपति।

II ईश्वरस्यास्माकं प्रभो र्यीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्बाहुल्यं वर्तता।

III श्रुवनार्थम् ईश्वरभक्त्यर्थञ्च यद्यद् आवश्यकं तत् सर्व्वं गौरवसद्गुणाल्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्मभ्यं दत्तवती।

IV तत्सर्व्वेषां यास्मभ्यं तादृशा बहुमूल्या महाप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्याप्तात् कुत्सिताभिलाषमूलात् सर्व्वनाशाद् रक्षां प्राप्येश्वरीयस्वभावस्यांशिनो भवितुं शक्नुथा।

V ततो हेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्ये ज्ञानं

VI ज्ञान आयतेन्द्रियताम् आयतेन्द्रियतायां धैर्य्यं धैर्य्यं ईश्वरभक्तिम्

VII ईश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युङ्क्ता

VIII अेतानि यद्दि युष्मासु विद्यन्ते े वर्द्धन्ते य तर्ह्यस्मत्प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कलांश्च न स्थापयिष्यन्ति।

IX किन्वेतानि यस्य न विद्यन्ते सो ऽन्धो मुद्घितलोयनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माञ्जर्जनस्य विस्मृतिं गतश्च।

X तस्माद् हे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवरणयोर्दृढकरणे बहु यतध्वं, तत् कृत्वा कदाय न स्पलिष्यथा।

XI यतो ऽनेन प्रकारेणास्माकं प्रभोस्त्रात् र्यीशुश्रीष्टस्यानन्तराज्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यध्वे।

XII यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं जानीथ वर्त्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अडम् अयत्नवान् न भविष्यामि।

XIII यावद् अेतस्मिन् दृष्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रबोधयितुं विडितं मन्ये।

XIV यतो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तदनुसाराद् दृष्यमेतत् मया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति जनामि।

XV मम परलोकागमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये।

XVI यतो ऽस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य पराक्रमं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं क्वचितान्युपायानान्यन्वगच्छामेति नहि किन्तु तस्य मडिभ्नः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः।

XVII यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो मडिमयुक्ततेजोमध्याद् अेतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, अेष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः।

XVIII स्वर्गात् निर्गतं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन सार्द्धं विद्यमानैरस्माभिरश्रावि।

XIX अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विद्यते यूयञ्च यद्दि दिनारम्भं युष्मन्मनःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिमिरमये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्यध्वे तर्हि भद्रं करिष्यथा।

XX शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावबोधकं नहि, अेतद् युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां।

XXI यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणाम् छ्येतो नोत्पन्नं किन्तु ईश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त।

II

I अपरं पूर्वकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां कृतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्वरं विनाशं स्वेषु वर्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्येम् आनेष्यन्ति।

II ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकमार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति।

III अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्यै र्बुध्मन्तो लाभं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनदण्डाज्ञा न विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति।

IV ईश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमित्वा तिमिरशृङ्खलैः पाताले रुद्ध्वा विचारार्थं समर्पितवान्।

V पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जलाप्लावनेन मञ्जयित्वा सप्तजनैः सखितं धर्मप्रचारकं नोहं रक्षितवान्।

VI सिद्धोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विधाय भस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्।

VII किन्तु तैः कुत्सितव्यभियारिभिर्दुष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्।

VIII स धार्मिको जन्तुषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिश्चोत्रगोयरेभ्यस्तेषाम् अधर्मायारेभ्यः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान्।

IX प्रभुर्भक्तान् परीक्षाद् उद्धर्तुं विचारदिनञ्च यावद् दण्ड्यामानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति,

X विशेषतो ये ऽमेध्याभिलाषात् शारीरिकसुखम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावज्जानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च।

XI अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा दिव्यदूताः प्रभोः सन्निधौ येषां वैपरीत्येन निन्दासूयकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यपदस्थानां निन्दनाद् एभे न भीताः।

XII किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्तव्यतायै विनाश्यतायै य ज्ञायन्ते तत्सदृशा एभे यत्र बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाश्यतया विनक्ष्यन्ति स्वीयाधर्मस्य कुलं प्राप्स्यन्ति या

XIII ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुखं मन्यन्ते निज्जलैः सुखभोगिनः सन्तो युष्माभिः सार्द्धं भोजनं कुर्वन्तः कलङ्कितो द्रोषिणश्च भवन्ति।

XIV तेषां लोयनानि परदारकाङ्क्षिणि पापे यान्त्रान्तानि ते यत्रलानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति या

XV ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विहाय बियोरपुत्रस्य बिलियमस्य विपथेन व्रजन्तो भ्रान्ता अभवन्। स बिलियमो ऽध्यधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत,

XVI किन्तु निजापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्यार्थं भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अबाधत।

XVII एभे निर्जलानि प्रस्रवणानि प्रयाण्डवायुना यालिता मेघाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी धोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति।

XVIII ये य जना भ्रान्त्याचारिणात् कुच्छ्रेणोद्धृतास्तान् एभे ऽपरिमितदुर्कथा भाषमाणाः शारीरिकसुखाभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोहयन्ति।

XIX तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराजिग्ये स ज्ञातस्तस्य किङ्करः।

XX त्रातुः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराज्यन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुत्सिता भवति।

XXI तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानाप्राप्तिं वर्ते न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्तनं।

XXII किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इलितवती, यथा, कुङ्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्तते पुनः पुनः। लुठितुं कर्दमे तद्वत् क्षालितश्चैव शूकरः॥

III

I हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्भक्तृभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि त्रात्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान् स्मारयित्वा।

II युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एहं पत्रं लिखामि।

III प्रथमं युष्माभिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वेच्छाचारिणो निन्दका उपस्थाय।

IV वदिष्यन्ति प्रभोरगमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां मडानिद्रागमनात् परं सर्वाणि सृष्टेरारम्भकाले यथा तथैवावतिष्ठन्ते।

V पूर्वम् ईश्वरस्य वाक्येनाकाशमण्डलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविद्यतैतद् अनिच्छुकतातस्ते न जानन्ति,

VI ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः।

VII किन्त्वधुना वर्तमाने आकाशभूमण्डले तेनैव वाक्येन वदन्यर्थं गुप्ते विचारदिनं दृष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्ष्यते।

VIII हे प्रियतमाः, यूयम् अेतदेकं वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसहस्रवद् वर्षसहस्रञ्च दिनैकवत्।

IX केचिद् यथा विलम्बं मन्यन्ते तथा प्रभुः स्वप्रतिज्ञायां विलम्बते तन्नहि किन्तु कोऽपि यत्र विनश्येत् सर्व्वं अेव मनःपरावर्तनं गच्छेयुरित्यभिलषन् सो ऽस्मान् प्रति दीर्घसहिष्णुतां विदधाति।

X किन्तु क्षपायां यौर एव प्रभो दिनम् आगमिष्यति तस्मिन् मडाशब्देन गगनमण्डलं लोप्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते पृथिवी तन्मध्यस्थितानि कर्माणि य धक्ष्यन्ते।

XI अतः सर्व्वैरेतै विंकारे गन्तव्ये सति यस्मिन् आकाशमण्डलं दण्डेन विकारिष्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते।

XII तस्येश्वरदिनस्यागमनं प्रतीक्षमाणैराकाङ्क्षमाणैश्च यूष्माभिर्धर्मायारेश्वरभक्तिभ्यां कीदृशै लोके भवितव्यं?

XIII तथापि वयं तस्य प्रतिज्ञानुसारेण धर्मस्य वासस्थानं नूतनम् आकाशमण्डलं नूतनं भूमण्डलञ्च प्रतीक्षामहे।

XIV अतश्चैव हे प्रियतमाः, तानि प्रतीक्षमाणा यूयं निष्कलङ्का अनिन्दिताश्च भूत्वा यत् शान्त्याश्रितास्तिष्ठथैतस्मिन् यतध्वं।

XV अस्माकं प्रभो दीर्घसहिष्णुताञ्च परित्राणजनितां मन्यध्वं अस्माकं प्रियभ्रात्रे पौलाय यत् ज्ञानम् अदायि तदनुसारेण सोऽपि पत्रे युष्मान् प्रति तदेवाल्लिखत्।

XVI स्वकीयसर्वपत्रेषु यैतान्यधि प्रस्तुत्य तदेव गदति तेषु पत्रेषु कतिपयानि दुर्रुद्धाणि वाक्यानि विद्यन्ते ये य लोका अज्ञानाश्चञ्चलाश्च ते निजविनाशार्थम् अन्यशास्त्रीयवयनानीव तान्यपि विकारयन्ति।

XVII तस्माद् डे प्रियतमाः, यूयं पूर्वं बुद्ध्वा सावधानास्तिष्ठत, अधार्मिकाणां भ्रान्तिस्तोतसापहृताः स्वकीयसुस्थिरत्वात् मा भ्रश्यत।

XVIII किन्त्वस्माकं प्रभोस्त्रातु र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे ज्ञाने य वर्द्धन्वा तस्य गौरवम् ष्ठानीं सदाकालञ्च भूयात् आमेन्।

૧ યોહન: પત્રં

I આદિતો ય આસીદ્ યસ્ય વાગ્ અસ્માભિરશ્રાવિ યન્ન વયં સ્વનેત્રૈ દૃષ્ટવન્તો યન્ન વીક્ષિતવન્ત: સ્વકરૈ: સ્પૃષ્ટવન્તશ્ચ તં જીવનવાદં વયં જ્ઞાપયામઃ।

II સ જીવનસ્વરૂપ: પ્રકાશત વયન્ન તં દૃષ્ટવન્તસ્તમધિ સાક્ષ્યં દક્ષશ્ચ, યશ્ચ પિતુ: સન્નિધાવવર્તતાસ્માકં સમીપે પ્રકાશત ય તમ્ અનન્તજીવનસ્વરૂપં વયં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ।

III અસ્માભિ ર્યદ્ દૃષ્ટં શ્રુતન્ન તદેવ યુષ્માન્ જ્ઞાપ્યતે તેનાસ્માભિ: સહાંશિત્વં યુષ્માકં ભવિષ્યતિ અસ્માકન્ન સહાંશિત્વં પિત્રા તત્પુત્રેણ યીશુખ્રીષ્ટેન ય સાદ્ધ્વં ભવતિ।

IV અપરન્ન યુષ્માકમ્ આનન્દો યત્ સમ્મૂર્ણો ભવેદ્ તદર્થં વયમ્ એતાનિ લિખામઃ।

V વયં યાં વાર્તાં તસ્માત્ શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ સેયમ્ ઈશ્વરો જ્યોતિસ્તસ્મિન્ અન્ધકારસ્ય લેશોડપિ નાસ્તિ।

VI વયં તેન સહાંશિન ઇતિ ગદિત્વા યદ્ધન્ધાકારે ચરામસ્તર્હિ સત્યાચારિણો ન સન્તો ડનૃતવાદિનો ભવામઃ।

VII કિન્તુ સ યથા જ્યોતિષિ વર્તતે તથા વયમપિ યદિ જ્યોતિષિ ચરામસ્તર્હિ પરસ્પરં સહભાગિનો ભવામસ્તસ્ય પુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ઋધિરન્નાસ્માન્ સર્વ્વસ્માત્ પાપાત્ શુદ્ધયતિ।

VIII વયં નિષ્વાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ સ્વયમેવ સ્વાન્ વન્નયામઃ સત્યમતન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે।

IX યદિ સ્વપાપાનિ સ્વીકુર્મ્મહે તર્હિ સ વિશ્વાસ્યો યાથાર્થિકશ્ચાસ્તિ તસ્માદ્ અસ્માકં પાપાનિ ક્ષમિષ્યતે સર્વ્વસ્માદ્ અધર્માચ્યાસ્માન્ શુદ્ધયિષ્યતિ।

X વયમ્ અકૃતપાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ તમ્ અનૃતવાદિનં કુર્મ્મસ્તસ્ય વાક્યન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે।

II

I હે પ્રિયબાલકા:, યુષ્માભિ ર્યત્ પાપં ન ક્રિયતે તદર્થં યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખ્યન્તો યદિ તુ કેનાપિ પાપં ક્રિયતે તર્હિ પિતુ: સમીપે ડસ્માકં એક: સહાયો ડર્થતો ધાર્મિકો યીશુ: ખ્રીષ્ટો વિદ્યતે।

II સ ચાસ્માકં પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં કેવલમસ્માકં નહિ કિન્તુ લિખિલસંસારસ્ય પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં।

III વયં તં જાનીમ ઇતિ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાવગચ્છામઃ।

IV અહં તં જાનામીતિ વદિત્વા યસ્તસ્યાજ્ઞા ન પાલયતિ સો ડનૃતવાદી સત્યમતન્ન તસ્યાન્તરે ન વિદ્યતે।

V ય: કશ્ચિત્ તસ્ય વાક્યં પાલયતિ તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ સત્યરૂપેણ સિદ્ધયતિ વયં તસ્મિન્ વર્તમિહે તદ્ એતેનાવગચ્છામઃ।

VI અહં તસ્મિન્ તિષ્ઠામીતિ યો ગદતિ તસ્યેદમ્ ઉચિતં યત્ ખ્રીષ્ટો યાદૃગ્ આચરિતવાન્ સો ડપિ તાદૃગ્ આચરેત્।

VII હે પ્રિયતમા:, યુષ્માન્ પ્રત્યહં નૂતનામાજ્ઞાં લિખામીતિ નહિ કિન્ત્વાદિતો યુષ્માભિ લ્લબ્ધાં પુરાતનામાજ્ઞાં લિખામિ આદિતો યુષ્માભિ ર્યદ્ વાક્યં શ્રુતં સા પુરાતનાજ્ઞા।

VIII પુનરપિ યુષ્માન્ પ્રતિ નૂતનાજ્ઞા મયા લિખ્યત એતદપિ તસ્મિન્ યુષ્માસુ ય સત્યં, યતો ડન્ધકારો વ્યત્યેતિ સત્યા જ્યોતિશ્ચેદાનીં પ્રકાશતે;

IX અહં જ્યોતિષિ વર્ત્ત ઇતિ ગદિત્વા યઃ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડદ્યાપિ તમિસ્રે વર્ત્તતે।

X સ્વભ્રાતરિ યઃ પ્રીયતે સ એવ જ્યોતિષિ વર્ત્તતે વિઘ્નજનકં કિમપિ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે।

XI કિન્તુ સ્વભ્રાતરં યો દ્વેષ્ટિ સ તિમિરે વર્ત્તતે તિમિરે ચરતિ ય તિમિરેણ ચ તસ્ય નયને ડન્ધીક્રિયેતે તસ્માત્ ક્ક યામીતિ સ જ્ઞાતું ન શક્નોતિ।

XII હે શિશવઃ, યૂયં તસ્ય નામ્ના પાપક્ષમાં પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ।

XIII હે પિતરઃ, ય આદિતો વર્ત્તમાનસ્તં યૂયં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ હે યુવાનઃ યૂયં પાપત્માનં જિતવન્તસ્તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ હે બાલકાઃ, યૂયં પિતરં જાનીથ તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XIV હે પિતરઃ, આદિતો યો વર્ત્તમાનસ્તં યૂયં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ હે યુવાનઃ, યૂયં બલવન્ત આદ્યે, ઈશ્વરસ્ય વાક્યઞ્ચ યુષ્મદન્તરે વર્ત્તતે પાપાત્મા ય યુષ્માભિઃ પરાજિગ્યે તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XV યૂયં સંસારે સંસારસ્થવિષયેષુ ય મા પ્રીયધ્વં યઃ સંસારે પ્રીયતે તસ્યાન્તરે પિતુઃ પ્રેમ ન તિષ્ઠતિ।

XVI યતઃ સંસારે યદ્યત્ સ્થિતમ્ અર્થતઃ શારીરિકભાવસ્યાભિલાષો દર્શનિન્દ્રિયસ્યાભિલાષો જીવનસ્ય ગર્વ્વશ્ચ સર્વ્વમેતત્ પિતૃતો ન જાયતે કિન્તુ સંસારદેવા

XVII સંસારસ્તદીયાભિલાષશ્ચ વ્યત્યેતિ કિન્તુ ય ઈશ્વરસ્યેષ્ટં કરોતિ સો ડનન્તકાલં યાવત્ તિષ્ઠતિ।

XVIII હે બાલકાઃ, શેષકાલોડયં, અપરં પ્રીષ્ટારિણોપસ્થાવ્યમિતિ યુષ્માભિ ર્થથા શ્રુતં તથા બહવઃ પ્રીષ્ટાર્ય ઉપસ્થિતાસ્તસ્માદ્યં શેષકાલોડસ્તીતિ વયં જાનીમઃ।

XIX તે ડસ્મન્મધ્યાન્ નિર્ગતવન્તઃ કિન્ત્વસ્મદીયા નાસન્ યદ્યસ્મદીયા અભવિષ્યન્ તર્હસ્મત્સઙ્ગે ડસ્થાસ્યન્, કિન્તુ સર્વ્વે ડસ્મદીયા ન સન્ત્યેતસ્ય પ્રકાશ આવશ્યક આસીત્।

XX યઃ પવિત્રસ્તસ્માદ્ યૂયમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તસ્તેન સર્વાણિ જાનીથા

XXI યૂયં સત્યમતં ન જાનીથ તત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ તન્નહિ કિન્તુ યૂયં તત્ જાનીથ સત્યમતાર્ય કિમપ્યનૃતવાક્યં નોત્પદ્યતે તત્કારણાદેવા

XXII યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યો નાઙ્ગીકરોતિ તં વિના કો ડપરો ડનૃતવાદી ભવેત્? સ એવ પ્રીષ્ટારિ ર્થઃ પિતરં પુત્રઞ્ચ નાઙ્ગીકરોતિ।

XXIII યઃ કશ્ચિત્ પુત્રં નાઙ્ગીકરોતિ સ પિતરમપિ ન ધારયતિ યશ્ચ પુત્રમઙ્ગીકરોતિ સ પિતરમપિ ધારયતિ।

XXIV આદિતો યુષ્માભિ ર્થત્ શ્રુતં તદ્ યુષ્માસુ તિષ્ઠતુ, આદિતઃ શ્રુતં વાક્યં યદિ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ, તર્હિ યૂયમપિ પુત્રે પિતરિ ય સ્થાસ્યથા

XXV સ ય પ્રતિજ્ઞાયાસ્મભ્યં યત્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ તદ્ અનન્તજીવનં

XXVI યે જના યુષ્માન્ ભ્રામયન્તિ તાનધ્યહમ્ ઇદં લિખિતવાન્।

XXVII અપરં યૂયં તસ્માદ્ યમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તઃ સ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તતઃ કોડપિ યદ્ યુષ્માન્ શિક્ષયેત્ તદ્ અનાવશ્યકં, સ યાભિષેકો યુષ્માન્ સર્વાણિ શિક્ષયતિ સત્યશ્ચ ભવતિ ન યાતથ્યઃ, અતઃ સ યુષ્માન્ યદ્દદ્ અશિક્ષયત્ તદ્દત્ તત્ર સ્થાસ્યથા

XXVIII અતએવ હે પ્રિયબાલકા યૂયં તત્ર તિષ્ઠત, તથા સતિ સ યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા વયં પ્રતિભાન્વિતા ભવિષ્યામઃ, તસ્યાગમનસમયે ય તસ્ય સાક્ષાન્ન ત્રપિષ્યામહે।

XXIX સ ધાર્મિકો ડસ્તીતિ યદિ યૂયં જાનીથ તર્હિ યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તસ્માત્ જાત ઇત્યપિ જાનીતા

III

I पश्यत वयम् ईश्वरस्य सन्ताना इति नाम्नाभ्यामळे, अतेन पितास्मभ्यं कीदृक् मलाप्रेम प्रदत्तवान्, किन्तु संसारस्तं नाजानात् तत्कारणादस्मान् अपि न जानाति।

II हे प्रियतमाः, एतानीं वयम् ईश्वरस्य सन्ताना आस्मळे पश्चात् किं भविष्यामस्तद् अद्याप्यप्रकाशितं किन्तु प्रकाशं गते वयं तस्य सदृशा भविष्यामि इति जानीमः, यतः स यादृशो इस्ति तादृशो इस्माभिर्दर्शिष्यते।

III तस्मिन् अेषा प्रत्याशा यस्य कस्यचिद् भवति स स्वं तथा पवित्रं करोति यथा स पवित्रो इस्ति।

IV यः कश्चित् पापम् आयरति स व्यवस्थालङ्घनं करोति यतः पापमेव व्यवस्थालङ्घनं।

V अपरं सो इस्माकं पापान्यपहर्तुं प्राकाशतैतद् यूयं जानीथ, पापञ्च तस्मिन् न विद्यते।

VI यः कश्चित् तस्मिन् तिष्ठति स पापायारं न करोति यः कश्चित् पापायारं करोति स तं न दृष्टवान् न वावगतवान्।

VII हे प्रियबालकाः, कश्चिद् युष्माकं भ्रमं न जनयेत्, यः कश्चिद् धर्मायारं करोति स तादृग् धार्मिको भवति यादृक् स धार्मिको इस्ति।

VIII यः पापायारं करोति स शयतानात् जातो यतः शयतान आदितः पापायारी शयतानस्य कर्माणां लोपार्थमेवेश्वरस्य पुत्रः प्राकाशत।

IX यः कश्चिद् ईश्वरात् जातः स पापायारं न करोति यतस्तस्य वीर्यं तस्मिन् तिष्ठति पापायारं कर्तुञ्च न शक्नोति यतः स ईश्वरात् जातः।

X एत्यनेनेश्वरस्य सन्तानाः शयतानस्य य सन्ताना व्यक्ता भवन्ति। यः कश्चिद् धर्मायारं न करोति स ईश्वरात् जातो नहि यश्च स्वभ्रातरि न प्रीयते सो ऽपीश्वरात् जातो नहि।

XI यतस्तस्य य आदेश आदितो युष्माभिः श्रुतः स अेष अेव यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यं।

XII पापात्मतो जातो यः काबिल् स्वभ्रातरं हतवान् तत्सदृशैरस्माभिर्न भवितव्यं। स कस्मात् कारणात् तं हतवान्? तस्य कर्माणि दुष्टानि तद्भ्रातुश्च कर्माणि धर्माण्यासन् इति कारणात्।

XIII हे मम भ्रातरः, संसारो यदि युष्मान् द्वेष्टि तर्हि तद् आश्चर्यं न मन्यध्वं।

XIV वयं मृत्युम् उत्तीर्यं ज्ञानं प्राप्तवन्तस्तद् भ्रातृषु प्रेमकरणात् जानीमः। भ्रातरि यो न प्रीयते स मृत्यौ तिष्ठति।

XV यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेष्टि सं नरघाती किञ्चानन्तज्ञानं नरघातिनः कस्याप्यन्तरे नावतिष्ठते तद् यूयं जानीथ।

XVI अस्माकं कृते स स्वप्राणांस्त्यक्तवान् एत्यनेन वयं प्रेमन्तस्त्वम् अवगताः, अपरं भ्रातृणां कृते इस्माभिरपि प्राणास्त्यक्तव्याः।

XVII सांसारिकज्ञानविकाप्राप्तो यो जनः स्वभ्रातरं दीनं दृष्ट्वा तस्मात् स्वीयध्यां रुणद्धि तस्यान्तर ईश्वरस्य प्रेम कथं तिष्ठेत्?

XVIII हे मम प्रियबालकाः, वाक्येन जिह्वया वास्माभिः प्रेम न कर्तव्यं किन्तु कार्येण सत्यतया यैव।

XIX अतेन वयं यत् सत्यमतसम्बन्धीयास्तत् जानीमस्तस्य साक्षात् स्वान्तःकरणानि सान्त्वयितुं शक्यामश्च।

XX यतो इस्मदन्तःकरणं यद्यस्मान् दूषयति तर्ह्यस्मदन्तः करणाद् ईश्वरो मलान् सर्वज्ञश्च।

XXI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્મદન્તઃકરણં યદ્યસ્માન્ ન દૂષયતિ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રતિભાન્વિતા ભવામઃ।

XXII યચ્ચ પ્રાર્થયામહે તત્ તસ્માત્ પ્રાપ્નુમઃ, યતો વયં તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામસ્તસ્ય સાક્ષાત્ તુષ્ટિજનકમ્ આચારં કુર્મશ્ચ।

XXIII અપરં તસ્યેયમાજ્ઞા યદ્ વયં પુત્રસ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્નિ વિશ્વસિમસ્તસ્યાજ્ઞાનુસારેણ ય પરસ્પરં પ્રેમ કુર્મઃ।

XXIV યશ્ચ તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયતિ સ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ તસ્મિન્ સોડપિ તિષ્ઠતિ; સ યાસ્માન્ યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ તસ્માત્ સો ડસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ।

IV

I હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં સર્વૈષ્વાત્મસુ ન વિશ્વસિત કિન્તુ તે ઈશ્વરાત્ જાતા ન વેત્યાત્મનઃ પરીક્ષધ્વં યતો બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનો જગન્મધ્યમ્ આગતવન્તઃ।

II ઈશ્વરીયો ય આત્મા સ યુષ્માભિરનેન પરિચીયતાં, યીશુઃ પ્રીષ્ઠો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના સ્વીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયઃ।

III કિન્તુ યીશુઃ પ્રીષ્ઠો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના નાહ્નીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયો નહિ કિન્તુ પ્રીષ્ઠારેરાત્મા, તેન યાગન્તવ્યમિતિ યુષ્માભિઃ શ્રુતં, સ ચેદાનીમપિ જગતિ વર્તતે।

IV હે બાલકાઃ, યૂયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાસ્તાન્ જિતવન્તશ્ચ યતઃ સંસારાધિષ્ઠાનકારિણો ડપિ યુષ્મદધિષ્ઠાનકારી મહાન્।

V તે સંસારાત્ જાતાસ્તતો હેતોઃ સંસારાદ્ ભાષન્તે સંસારશ્ચ તેષાં વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ।

VI વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ, ઈશ્વરં યો જાનાતિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચેશ્વરાત્ જાતો નહિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ન ગૃહ્ણાતિ; અનેન વયં સત્યાત્માનં ભ્રામકાત્માનશ્ચ પરિચિનુમઃ।

VII હે પ્રિયતમાઃ, વયં પરસ્પરં પ્રેમ કરવામ, યતઃ પ્રેમ ઈશ્વરાત્ જાયતે, અપરં યઃ કશ્ચિત્ પ્રેમ કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાત ઈશ્વરં વેતિ ચ।

VIII યઃ પ્રેમ ન કરોતિ સ ઈશ્વરં ન જાનાતિ યત ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ।

IX અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય પ્રેમૈતેન પ્રાકાશત યત્ સ્વપુત્રેણાસ્મભ્યં જીવનદાનાર્થમ્ ઈશ્વરઃ સ્વીયમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં જગન્મધ્યં પ્રેષિતવાન્।

X વયં યદ્ ઈશ્વરે પ્રીતવન્ત ઇત્યત્ર નહિ કિન્તુ સ યદસ્માસુ પ્રીતવાન્ અસ્મત્પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તાર્થં સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાંશ્ચેત્યત્ર પ્રેમ સન્તિષ્ઠતો।

XI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્માસુ યદીશ્વરેણૈતાદૃશં પ્રેમ કૃતં તર્હિ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તુમ્ અસ્માકમપ્યુચિતાં।

XII ઈશ્વરઃ કદાચ કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ યદ્યસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ ક્રિયતે તર્હીશ્વરો ડસ્મન્મધ્યે તિષ્ઠતિ તસ્ય પ્રેમ યાસ્માસુ સેત્સ્યતે।

XIII અસ્મભ્યં તેન સ્વકીયાત્મનોડશો દત્ત ઇત્યનેન વયં યત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠામઃ સ ય યદ્ અસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ।

XIV પિતા જગત્રાતારં પુત્રં પ્રેષિતવાન્ એતદ્ વયં દૃષ્ટ્વા પ્રમાણયામઃ।

XV યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર એતદ્ યેનાહ્નીક્રિયતે તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્તિષ્ઠતિ સ ચેશ્વરે તિષ્ઠતિ।

XVI અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ વર્તતે તદ્ વયં જ્ઞાતવન્તસ્તસ્મિન્ વિશ્વાસિતવન્તશ્ચા ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ પ્રેમની યસ્તિષ્ઠતિ સ ઈશ્વરે તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્ચેશ્વરસ્તિષ્ઠતિ।

XVII स यादृशो ऽस्ति वयमध्येतस्मिन् जगति तादृशा भवाम् अेतस्माद् विचारदिने ऽस्माभि र्या प्रतिभा लभ्यते सास्मत्सम्बन्धीयस्य प्रेम्नः सिद्धिः।

XVIII प्रेम्नि भीति र् न वर्तते किन्तु सिद्धं प्रेम भीतिं निराकरोति यतो भीतिः सयातनास्ति भीतो मानवः प्रेम्नि सिद्धो न जातः।

XIX अस्मासु स प्रथमं प्रीतवान् एति कारणाद् वयं तस्मिन् प्रीयामहे।

XX ईश्वरे ऽहं प्रीय एत्युक्त्वा यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेषि सो ऽनृतवादी। स यं दृष्टवान् तस्मिन् स्वभ्रातरि यद्दि न प्रीयते तर्हि यम् ईश्वरं न दृष्टवान् कथं तस्मिन् प्रेम कर्तुं शक्नुयात्?

XXI अत ईश्वरे यः प्रीयते स स्वीयभ्रातर्यपि प्रीयताम् एयम् आज्ञा तस्माद् अस्माभि र् लब्धा।

V

I यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यः कश्चिद् विश्वासिति स ईश्वरात् जातः; अपरं यः कश्चित् जनयितरि प्रीयते स तस्मात् जाते जने ऽपि प्रीयते।

II वयम् ईश्वरस्य सन्तानेषु प्रीयामहे तद् अनेन ज्ञानीमो यद् ईश्वरे प्रीयामहे तस्याज्ञाः पालयामश्च।

III यत ईश्वरे यत् प्रेम तत् तदीयाज्ञापालनेनास्माभिः प्रकाशयितव्यं, तस्याज्ञाश्च कठोरा न भवन्ति।

IV यतो यः कश्चिद् ईश्वरात् जातः स संसारं जयति किञ्चास्माकं यो विश्वासः स अेवास्माकं संसारजयिज्यः।

V यीशुरीश्वरस्य पुत्र एति यो विश्वसिति तं विना कोऽपरः संसारं जयति?

VI सोऽभिषिक्तस्त्राता यीशुस्तोरुधिराभ्याम् आगतः केवलं तोयेन नहि किन्तु तोयरुधिराभ्याम्, आत्मा य साक्षी भवति यत आत्मा सत्यतास्वरूपः।

VII यतो हेतोः स्वर्गे पिता वादः पवित्र आत्मा य त्रय एभे साक्षिणः सन्ति, त्रय एभे यैको भवन्ति।

VIII तथा पृथिव्याम् आत्मा तोयं रुधिरञ्च त्रीण्येतानि साक्ष्यं ददाति तेषां त्रयाणाम् अेकत्वं भवति य।

IX मानवानां साक्ष्यं यद्यस्माभि र्गृह्यते तर्हीश्वरस्य साक्ष्यं तस्मादपि श्रेष्ठं यतः स्वपुत्रमधीश्वरेण दत्तं साक्ष्यमिदं।

X ईश्वरस्य पुत्रे यो विश्वासिति स निजान्तरे तत् साक्ष्यं धारयति; ईश्वरे यो न विश्वसिति स तम् अनृतवादिनं करोति यत ईश्वरः स्वपुत्रमधि यत् साक्ष्यं दत्तवान् तस्मिन् स न विश्वसिति।

XI तस्य साक्ष्यमिदं यद् ईश्वरो ऽस्मभ्यम् अनन्तज्ज्वनं दत्तवान् तस्य ज्ज्वनं तस्य पुत्रे विद्यते।

XII यः पुत्रं धारयति स ज्ज्वनं धारयति, ईश्वरस्य पुत्रं यो न धारयति स ज्ज्वनं न धारयति।

XIII ईश्वरपुत्रस्य नाम्नि युष्मान् प्रत्येतानि मया लिखितानि तस्याभिप्रायो ऽयं यद् यूयम् अनन्तज्ज्वनप्राप्ता एति ज्ञानीयात तस्येश्वरपुत्रस्य नाम्नि विश्वसेत य।

XIV तस्यान्तिके ऽस्माकं या प्रतिभा भवति तस्याः कारणमिदं यद् वयं यद्दि तस्याभिमतं किमपि तं यायामहे तर्हि सो ऽस्माकं वाक्यं शृणोति।

XV स यास्माकं यत् किञ्चन यायनं शृणोतीति यद्दि ज्ञानीमस्तर्हि तस्माद् यायिता वरा अस्माभिः प्राच्यन्ते तदपि ज्ञानीमः।

XVI કશ્ચિદ્ યદિ સ્વભ્રાતરમ્ અમૃત્યુજનકં પાપં કુર્વન્તં પશ્યતિ તર્હિ સ પ્રાર્થનાં કરોતુ તેનેશ્વરસ્તસ્મૈ જીવનં દાસ્યતિ, અર્થતો મૃત્યુજનકં પાપં યેન નાકારિતસ્મૈ કિન્તુ મૃત્યુજનકમ્ એકં પાપમ્ આસ્તે તદદિ તેન પ્રાર્થના ક્રિયતામિત્યહં ન વદામિ।

XVII સર્વ્વ એવાધર્મઃ પાપં કિન્તુ સર્વ્વપાપ મૃત્યુજનકં નહિ।

XVIII ય ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ કિન્ત્વીશ્વરાત્ જાતો જનઃ સ્વં રક્ષતિ તસ્માત્ સ પાપાત્મા તં ન સ્પૃશતીતિ વયં જાનીમઃ।

XIX વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ કિન્તુ કૃત્સ્નઃ સંસારઃ પાપાત્મનો વશં ગતો ડસ્તીતિ જાનીમઃ।

XX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર આગતવાન્ વયઞ્ચ યયા તસ્ય સત્યમયસ્ય જ્ઞાનં પ્રાપ્નુયામસ્તાદૃશીં ધિયમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ ઇતિ જાનીમસ્તસ્મિન્ સત્યમયે ડર્થતસ્તસ્ય પુત્રે યીશુપ્રીષ્ટે તિષ્ઠામશ્ચ; સ એવ સત્યમય ઈશ્વરો ડનન્તજીવનસ્વરૂપશ્ચાસ્તિ।

XXI હે પ્રિયબાલકાઃ, યૂયં દેવમૂર્તિભ્યઃ સ્વાન્ રક્ષતા આમેન્।

२ योहनः पत्रं

- I डे अभिरुयिते कुरिये, त्वां तव पुत्रांश्च प्रति प्रायीनोऽहं पत्रं लिप्तामि।
- II सत्यमताद् युष्मासु मम प्रेमास्ति केवलं मम नहि किन्तु सत्यमतज्ञानां सर्वेषामेवा यतः सत्यमतम् अस्मासु तिष्ठत्यनन्तकालं यावद्यास्मासु स्थास्यति।
- III पितुरीश्वरात् तत्पितुः पुत्रात् प्रभो रीशुप्रीष्टाय प्राप्यो ऽनुग्रहः कृपा शान्तिश्च सत्यताप्रेमभ्यां सार्द्धं युष्मान् अधितिष्ठतु।
- IV वयं पितृतो याम् आज्ञां प्राप्तवन्तस्तदनुसारेण तव केयिद् आत्मजाः सत्यमतम् आचरन्त्येतस्य प्रमाणं प्राप्याहं भृशम् आनन्दितवान्।
- V साम्प्रतञ्च डे कुरिये, नवीनां कश्चिद् आज्ञां न लिपन्नहम् आदितो लब्धाम् आज्ञां लिपन् त्वाम् ष्टं विनये यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यां।
- VI अपरं प्रेमैतेन प्रकाशते यद् वयं तस्याज्ञा आचरेमा आदितो युष्माभि र्या श्रुता सेयम् आज्ञा सा य युष्माभिराचरितव्या।
- VII यतो बहवः प्रवञ्चका जगत् प्रविश्य रीशुप्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अेतत् नाङ्गीकुर्वन्ति स अेव प्रवञ्चकः प्रीष्टारिश्चास्ति।
- VIII अस्माकं श्रमो यत् पाण्डश्रमो न भवेत् किन्तु सम्पूर्णं वेतनमस्माभि र्भवत्येत तदर्थं स्वानधि सावधाना भवतः।
- IX यः कश्चिद् विपथगामी भूत्वा प्रीष्टस्य शिक्षायां न तिष्ठति स ईश्वरं न धारयति प्रीष्टस्य शिक्षायां यस्तिष्ठति स पितरं पुत्रञ्च धारयति।
- X यः कश्चिद् युष्मत्सन्निधिमागच्छन् शिक्षामेनां नानयति स युष्माभिः स्ववेशमनि न गृह्यतां तव मङ्गलं भूयादिति वागपि तस्मै न कथ्यतां।
- XI यतस्तव मङ्गलं भूयादिति वागं यः कश्चित् तस्मै कथयति स तस्य दुष्कर्म्मणाम् अंशी भवति।
- XII युष्मान् प्रति मया बहूनि लेपितव्यानि किन्तु पत्रमसीत्त्यां तत् कर्तुं नेच्छामि, यतो ऽस्माकम् आनन्दो यथा सम्पूर्णां भविष्यति तथा युष्मत्समीपमुपस्थायाहं सम्मुप्रीभूय युष्माभिः सम्भाषिष्ये इति प्रत्याशा ममास्ते।
- XIII तवाभिरुयिताया भगिन्या बालकास्त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति आमेन्।

૩ યોહન: પત્રં

- I પ્રાચીનો ડહં સત્યમતાદ્ યસ્મિન્ પ્રીયે તં પ્રિયતમં ગાયં પ્રતિ પત્રં લિખામિ
- II હે પ્રિય, તવાત્મા યાદૃક્ શુભાન્વિતસ્તાદૃક્ સર્વવિષયે તવ શુભં સ્વાસ્થ્યઞ્ચ ભૂયાત્
- III ભ્રાતૃભિરાગત્ય તવ સત્યમતસ્યાર્થતસ્ત્વં કીદૃક્ સત્યમતમાયરસ્યેતસ્ય સાક્ષ્યે દત્તે મમ મહાનન્દો જાતઃ।
- IV મમ સન્તાનાઃ સત્યમતમાયરન્તીતિવાર્તાતો મમ ય આનન્દો જાયતે તતો મહત્તરો નાસ્તિ।
- V હે પ્રિય, ભ્રાતૃન્ પ્રતિ વિશેષતસ્તાન્ વિદેશિનો ભ્રાતૃન્ પ્રતિ ત્વયા યદત્ કૃતં તત્ સર્વં વિશ્વાસિનો યોગ્યં
- VI તે ય સમિતેઃ સાક્ષાત્ તવ પ્રમ્નઃ પ્રમાણં દત્તવન્તઃ, અપરમ્ ઈશ્વરયોગ્યરૂપેણ તાન્ પ્રસ્થાપયતા ત્વયા સત્કર્મ કારિષ્યતો
- VII યતસ્તે તસ્ય નામ્ના યાત્રાં વિધાય ભિન્નજાતીયેભ્યઃ કિમપિ ન ગૃહીતવન્તઃ।
- VIII તસ્માદ્ વયં યત્ સત્યમતસ્ય સહાયા ભવેમ તદર્થમેતાદૃશા લોકા અસ્માભિરનુગ્રહીતવ્યાઃ।
- IX સમિતિં પ્રત્યહં પત્રં લિખિતવાન્ કિન્તુ તેષાં મધ્યે યો દિયત્રિક્કિઃ પ્રધાનાયતે સો ડસ્માન્ ન ગૃહ્ણાતિ।
- X અતો ડહં યદોપસ્થાસ્યામિ તદા તેન યદત્ ક્રિયતે તત્ સર્વં તં સ્મારયિષ્યામિ, યતઃ સ દુર્વાક્યૈરસ્માન્ અપવદતિ, તેનાપિ તૃપ્તિં ન ગત્વા સ્વયમપિ ભ્રાતૃન્ નાનુગૃહ્ણાતિ યે યાનુગ્રહીતુમિચ્છન્તિ તાન્ સમિતિતો ડપિ બહિષ્કરોતિ।
- XI હે પ્રિય, ત્વયા દુષ્કર્મ નાનુક્રિયતાં કિન્તુ સત્કર્મૈવા યઃ સત્કર્માચારી સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ, યો દુષ્કર્માચારી સ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્।
- XII દીમીત્રિયસ્ય પક્ષે સર્વૈઃ સાક્ષ્યમ્ અદાયિ વિશેષતઃ સત્યમતેનાપિ, વયમપિ તત્પક્ષે સાક્ષ્યં દદ્મઃ, અસ્માકઞ્ચ સાક્ષ્યં સત્યમેવેતિ યૂયં જાનીથા
- XIII ત્વાં પ્રતિ મયા બહૂનિ લેખિતવ્યાનિ કિન્તુ મસીલેખનીભ્યાં લેખિતું નેચ્છામિ।
- XIV અચિરેણ ત્વાં દ્રક્ષ્યામીતિ મમ પ્રત્યાશાસ્તે તદાવાં સમ્મુખીભૂય પરસ્પરં સમ્માષિષ્યાવહે।
- XV તવ શાન્તિ ભૂયાત્। અસ્માકં મિત્રાણિ ત્વાં નમસ્કારં જ્ઞાપયન્તિ ત્વમપ્યેકૈકસ્ય નામ પ્રોચ્ય મિત્રેભ્યો નમસ્કુરુ ઇતિ।

यिडूदाः पत्रं

I यीशुश्रीष्टस्य दासो याकूबो भ्राता यिडूदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुश्रीष्टेन रक्षितांश्चाडूतान् लोकान् प्रति पत्रं लिखति।

II कृपा शान्तिः प्रेम य बाडुव्यरूपेण युष्मास्वधितिष्ठतु।

III डे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेभितुं मम बाडुयत्ने ज्ञाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयार्थं युष्मान् प्रति पत्रलेखनमावश्यकम् अमन्ये।

IV यस्माद् अेतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्वं लिखिताः केयिञ्जना अस्मान् उपसृप्तवन्तः, ते ऽधार्मिकलोका अस्माकम् ईश्वरस्यानुग्रहं ध्वञ्जकृत्य लम्पटताम् आयरन्ति, अद्वितीयो ऽधिपतिर्यो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति।

V तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुन युष्मान् स्मारयितुम् इच्छामि, इतः प्रभुरेककृत्वः स्वप्रजा मिसरदेशाद् उदधार यत् ततः परम् अविश्वासिनो व्यनाशयत्।

VI ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपदे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स महादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये ऽधःस्थाने सदास्थायिभिर्बन्धनैरबध्नात्।

VII अपरं सिदोमम् अमोरा तन्निकटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समरूपं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विपथं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृष्टान्तस्वरूपाणि भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते।

VIII तथैवेमे स्वप्नाचारिणोऽपि स्वशरीराणि कलङ्कयन्ति राजाधीनतां न स्वीकुर्वन्त्युर्यपदस्थान् निन्दन्ति य।

IX किन्तु प्रधानदिव्यदूतो मीजायेलो यदा भूससो देडे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तिस्रम् निन्दारूपं दण्डं समर्पयितुं साडसं न कृत्वाकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयतां।

X किन्त्विमे यत्र बुध्यन्ते तन्निन्दन्ति यय्य निर्वर्द्धपशव इवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति।

XI तान् धिक्, ते काबिलो मार्गो यरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो भ्रान्तिमनुधावन्ति कोरडस्य दुर्मुभत्वेन विनश्यन्ति य।

XII युष्माकं प्रेमभोज्येषु ते विघ्नजनका भवन्ति, आत्मभयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः सार्द्धं भुञ्जते। ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेघा डेमन्तकालिका निष्कला द्विर्भृता उन्मूलिता वृक्षाः,

XIII स्वकीयलज्जार्कैर्णोद्धमकाः प्रयण्डाः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् धोरतिमिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति।

XIV आद्यमतः सप्तमः पुरुषो यो हनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुण्यानाम् अयुतैर्वैष्टितः प्रभुः।

XV सर्वान् प्रति विचाराज्ञासाधनायागमिष्यति। तदा याधार्मिकाः सर्वे ज्ञाता यैरपराधिनः। विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात्। तथा तद्वैपरीत्येनाप्यधर्माचारिणां। उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात्। परमेशेन द्रोषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते॥

XVI ते वाक्कलङ्कारिणः स्वभाग्यनिन्दकाः स्वेच्छाचारिणो धर्पवादिमुषविशिष्टा
लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति।

XVII किन्तु हे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्य प्रेरितै र्यद् वाक्यं पूर्वं युष्मत्स्यं
कथितं तत् स्मरत,

XVIII झलतः शेषसमये स्वेच्छातो ऽधर्माचारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति।

XIX अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्महीनाश्च सन्ति।

XX किन्तु हे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वासे नियीयमानाः पवित्रेणात्मना
प्रार्थनां कुर्वन्त

XXI ईश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तश्रवनाय यास्माकं प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्य कृपां
प्रतीक्षध्वं।

XXII अपरं यूयं विविच्य कांश्चिद् अनुकम्पध्वं

XXIII कांश्चिद् अग्नित उद्धृत्य भयं प्रदर्श्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि
ऋतीयध्वं।

XXIV अपरञ्च युष्मान् स्पलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान्
स्थापयितुञ्च समर्था

XXV यो ऽस्माकम् अद्वितीयस्त्राणकर्ता सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं मङ्गिमा पराङ्मः
कर्तृत्वञ्चेदानीम् अनन्तकालं यावद् भूयात् आमेन्।

प्रकाशितं भविष्यद्वाक्यं

I यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुप्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योढनं ज्ञापितवान्।

II स येऽश्वरस्य वाक्ये प्रीष्टस्य साक्ष्ये य यद्यद् दृष्टवान् तस्य प्रमाणं दत्तवान्।

III अेतस्य भविष्यद्ग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिपिताज्ञाग्राहिएश्वर घन्या यतः स कालः सन्निकटः।

IV योढन् आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिपिता यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्मुखे तिष्ठन्ति

V यश्च यीशुप्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमज्जतो भूमण्डलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अेतैभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां।

VI यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेषास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गं नियुक्तवांश्च तस्मिन् मण्डिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां। आमेन्।

VII पश्यत स भैरवागच्छति तेनैकैकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्धवन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्वे वंशा विलपिष्यन्ति सत्यम् आमेन्।

VIII वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अडभेव कः क्षम्यार्थत आदिरन्तश्च।

IX युष्माकं भ्राता यीशुप्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सडभागी याडं योढन् ईश्वरस्य वाक्यडेतो यीशुप्रीष्टस्य साक्ष्यडेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसां।

X तत्र प्रभो दिने आत्मनाविष्टो ऽडं स्वपश्चात् तूरीध्वनिवत् मडारवम् अश्रौषं,

XI तेनोक्तम्, अडं कः क्षम्यार्थत आदिरन्तश्च त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिपित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् ँडिषं स्मुर्णां थुयातीरां सार्दिं ड्रिलादिडिड्यां लायडीकेयाञ्च प्रेषय।

XII ततो मया सम्भाषमाणस्य कस्य रवः श्रूयते तदर्शनार्थं मुषं परावर्तितं तत् परावर्त्य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः।

XIII तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिडितः सुवर्णशृङ्गभलेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको ज्ञनस्तिष्ठति,

XIV तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषलोमानीव डिमवत् श्रेतौ लोयने वह्निशिभासमे

XV यरणौ वह्निङ्कुण्डेतापितसुपित्तलसदृशौ रवश्च अडुतोयानां रवतुल्यः।

XVI तस्य दक्षिणडस्तं सप्त तारा विद्यन्ते वक्रत्राय्य तीक्ष्णो द्विधारः ञ्जो निर्गच्छति मुषमण्डलञ्च स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं।

XVII तं दृष्ट्वाडं मृतकल्पस्तय्यरणो पतितस्ततः स्वदक्षिणकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः; अडम् आदिरन्तश्च।

XVIII अडम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याडम् अनन्तकालं यावत् ञ्जवामि आमेन्। मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम डस्तगताः।

XIX अतो यद् भवति यथेतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिप्यतां।

XX मम दक्षिणहस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षास्त्वया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिदं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

II

I छिन्निस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् छिन्नं लिपि; यो दक्षिणहस्ते सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेदम् उच्यते।

II तव क्रियाः श्रमः सच्छिन्नाया य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोढुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्,

III अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं बहु सोढवानसि तथापि न पर्यङ्गलाभ्यस्तदपि ज्ञानामि।

IV किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यधीयत।

V अतः कुतः पतितोऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्वोक्तक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्तितेऽहं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि।

VI तथापि तवेषु गुणो विद्यते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अहम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे।

VII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो ज्ञायति तस्मा अहम् ईश्वरस्यारामस्थज्जवनतरोः इलं भोक्तुं दास्यामि।

VIII अपरं स्मृणास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि; य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्जितवान्श्च तेनेदम् उच्यते,

IX तव क्रियाः क्लेशोऽन्यत्र मम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य यिद्धदीया न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् यिद्धदीयान् वदन्ति तेषां निन्दामप्यहं ज्ञानामि।

X त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा लैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं कांश्चित् कारायां निक्षेप्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्तिष्यते या त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाहं ज्जवनकिरीटं तुभ्यं दास्यामि।

XI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो ज्ञायति स द्वितीयमृत्युना न हिंसिष्यते।

XII अपरं पर्णस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि, यस्तीक्ष्णं द्विधारं षड् धारयति स अवे भाषते।

XIII तव क्रिया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि ज्ञानामि। त्वं मम नाम धारयसि मद्भक्तैरस्वीकारस्त्वया न कृतो मम विश्वाससाक्षिणो आन्तिपाः समयेऽपि न कृतः। स तु युष्मन्मध्ये उधानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति।

XIV तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादनाय परदारगमनाय येस्त्रायेलः सन्तानानां सम्भुज उन्माथं स्थापयितुं आलाङ्ग्येनाशिक्ष्यत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् ज्ञानास्तत्र सन्ति।

XV तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् ज्ञाना अपि सन्ति तदेवाहम् ऋतीये।

XVI अतो हेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न येदहं त्वस्या तव समीपमुपस्थापय मद्भक्तस्थषड्भेन तैः सह योत्स्यामि।

XVII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहं गुप्तमान्नां भोक्तुं दास्यामि शुभ्रप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरं नूतनं नाम लिपितं तस्य ग्रहीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते।

XXVIII अपरं थुयातीरास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि। यस्य लोचने वह्निशिपासदृशे यरणी य सुपित्तलसङ्काशौ स ईश्वरपुत्रो भाषते,

XIX तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परियर्था सखिष्युता य मम गोयराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठास्तदपि ज्ञानामि।

XX तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या एषेभल्लामिका योषित्त्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति भ्राभयति य सा त्वया न निवार्यते।

XXI अहं मनःपरिवर्तनाय तस्यै समयं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्तयितुं नाभिलषति।

XXII पश्याहं तां शय्यायां निक्षेप्यामि, ये तथा सार्द्धं व्यभियारं कुर्वन्ति ते यद्वि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि मडाकलेशे निक्षेप्यामि।

XXIII तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि तेनाहम् अन्तःकरणां मनसाञ्चानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इलं मया दत्तव्यमिति सर्वाः समितयो ज्ञास्यन्ति।

XXIV अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकान् अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य कैश्चित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानहं वदामि युष्मासु क्मध्यपरं भारं नारोपयिष्यामि;

XXV किन्तु यद् युष्माकं विद्यते तत् ममागमनं यावद् धारयत।

XXVI यो जनो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा अहम् अन्यजातीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि;

XXVII पितृतो मया यद्भूत् कर्तृत्वं लब्धं तद्भूत् सो ऽपि लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति तेन मूढाज्जनीव ते यूष्णां भविष्यन्ति।

XXVIII अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि।

XXIX यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

III

I अपरं सार्द्धिस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि, यो जनो ईश्वरस्य सप्तात्मनः सप्त ताराश्च धारयति स एव भाषते, तव क्रिया मम गोयराः, त्वं ज्ञवदाप्यो ऽसि तथापि मृतो ऽसि तदपि ज्ञानामि।

II प्रबुद्धो भव, अवशिष्टं यद्यत् मृतकल्पं तदपि सबलीकुरु यत ईश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणां मया प्राप्तां।

III अतः कीदृशीं शिक्षां लब्धवान् श्रुतवाश्चासि तत् स्मरन् तां पालय स्वमनः परिवर्तय या येत् प्रबुद्धो न भवेत्सर्ह्यहं स्तेन एव तव समीपम् उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् दण्डे उपस्थास्यामि तत्र ज्ञास्यसि।

IV तथापि यैः स्ववासांसि न कलङ्कितानि तादृशाः कतिपयलोकाः सार्द्धिनगरे ऽपि तव विद्यन्ते ते शुभ्रपरिच्छदं भ्रम सङ्गे गमनागमने करिष्यन्ति यतस्ते योग्याः।

V यो जनो जयति स शुभ्रपरिच्छदं परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च ज्ञवनग्रन्थात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मत्पितुः साक्षात् तस्य दूतानां साक्षात् तस्य नाम स्वीकरिष्यामि।

VI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

VII अपरञ्च इलादिङ्कियास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप, यः पवित्रः सत्यमयश्चास्ति दायुद्ः कुञ्जिकां धारयति य येन मोयिते उपरः कोऽपि न रुणद्धि रुद्धे यापरः कोऽपि न मोययति स अेव भाषते।

VIII तव क्रिया मम गोयराः पश्य तव समीपे ऽहं मुक्तं द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धुं न शक्यते यतस्तवात्वं बलमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो ऽस्वीकारं न कृतवांश्च।

IX पश्य यिडूदीया न सन्तो ये मृषावादिनः स्वान् यिडूदीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाञ्ज्यानां कांश्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मदाज्ञात आगत्य तव यरणयोः प्रणंस्यन्ति त्वञ्च मम प्रियो ऽसीति ज्ञास्यन्ति।

X त्वं मम सङ्घिषुतासूयकं वाक्यं रक्षितवानसि तत्कारणात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनाकमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि।

XI पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को ऽपि तव किरीटं नापहरतु।

XII यो जनो जयति तमहं मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुनर्न निर्गमिष्यति। अपरञ्च तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुर्या अपि नाम अर्थतो या नवीना यिज्ञानम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्ष्यति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेपिष्यामि।

XIII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

XIV अपरञ्च लायदिकेयास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमयश्च साक्षी, ईश्वरस्य सृष्टेरादिश्चास्ति स अेव भाषते।

XV तव क्रिया मम गोयराः त्वं शीतो नासि तप्तो ऽपि नासीति ज्ञानामि।

XVI तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत्, शीतो न भूत्वा तप्तो ऽपि न भूत्वा त्वमेवभूतः कदूषणो ऽसि तत्कारणाद् अहं स्वमुष्मात् त्वाम् उद्धमिष्यामि।

XVII अहं धनी समृद्धश्चास्मि मम कस्याप्यभावो न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःभार्तो दुर्गतो दरिद्रो ऽन्धो नञ्चास्ति तत् त्वया नावगम्यते।

XVIII त्वं यद् धनी भवेस्तदर्थं मत्तो वह्नौ तापितं सुवर्णं क्रीणीडि नञ्चत्वात् तव लज्जया यन्न प्रकाशेत तदर्थं परिधानाय मत्तः शुभ्रवासांसि क्रीणीडि यय्य तव दृष्टिः प्रसन्ना भवेत् तदर्थं यक्षुर्लेपनायाञ्जनं मत्तः क्रीणीडीति मम मन्त्रेण।

XIX येष्वाहं प्रीये तान् सर्वान् भर्त्सयामि शास्मि य, अतस्त्वम् उद्यमं विधाय मनः परिवर्त्तय।

XX पश्याहं द्वारि तिष्ठन् तद् आहन्मि यदि कश्चित् मम रवं श्रुत्वा द्वारं मोययति तर्हाहं तस्य सन्निधिं प्रविश्य तेन साह्यं भोक्ष्ये सो ऽपि मया साह्यं भोक्ष्यते।

XXI अपरमहं यथा जितवान् मम पित्रा य सह तस्य सिंहासन उपविष्टश्चास्मि, तथा यो जनो जयति तमहं मया साह्यं मत्सिंहासन उपवेशयिष्यामि।

XXII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

IV

1 ततः परं मया दृष्टिपातं कृत्वा स्वर्गं मुक्तं द्वारम् अेकं दृष्टं मया सहभाषमाणस्य य यस्य तूरीवाद्यतुल्यो रवः पूर्वं श्रुतः स माम् अवोयत् स्थानमेतद् आरोहय, एतः परं येन येन भवितव्यं तदहं त्वां दर्शयिष्ये।

II तेनाडं तत्क्षणाद् आत्माविष्टो भूत्वा उपश्यं स्वर्गं सिंहासनमेकं स्थापितं तत्र सिंहासने अको ज्ञन उपविष्टो ऽस्ति।

III सिंहासने उपविष्टस्य तस्य ज्ञनस्य त्रुपं सूर्यकान्तमणोः प्रवालस्य य तुल्यं तत् सिंहासनञ्च मरुतमणिवद्रूपविशिष्टेन मेघधनुषा वेष्टितं।

IV तस्य सिंहासने यतुर्दक्षिणं यतुर्विशतिःसिंहासनानि तिष्ठन्ति तेषु सिंहासनेषु यतुर्विशति प्राचीनलोका उपविष्टास्ते शुभवासःपरिहित्वास्तेषां शिरांसि य सुवर्णकिरीटैर्भूषितानि।

V तस्य सिंहासनस्य मध्यात् तडितो रवाः स्तनितानि य निर्गच्छन्ति सिंहासनस्यान्तिके य सप्त दीपा ज्वलन्ति त ईश्वरस्य सप्तात्मानः।

VI अपरं सिंहासनस्यान्तिके स्फटिकतुल्यः कायमयो जलाशयो विद्यते, अपरम् अग्रतः पश्चात् अद्भुतक्षुब्धमन्तश्चत्वारः प्राणिनः सिंहासनस्य मध्ये यतुर्दक्षिणं य विद्यन्ते।

VII तेषां प्रथमः प्राणी सिंहाकारो द्वितीयः प्राणी गोवात्साकारस्तृतीयः प्राणी मनुष्यवद्गहनविशिष्टश्चतुर्थश्च प्राणी उड्डीयमानकुशरोपमः।

VIII तेषां यतुर्गाम् अकैकस्य प्राणिनः षट् पक्षाः सन्ति ते य सव्वङ्गिष्वभ्यन्तरे य अद्भुतक्षुर्विशिष्टाः, ते दिवानिशं न विभ्राम्य गदन्ति पवित्रः पवित्रः पवित्रः सर्वशक्तिमान् वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च प्रभुः परमेश्वरः।

IX एतथं तैः प्राणिभिस्तस्यानन्तज्जिविनः सिंहासनोपविष्टस्य ज्ञनस्य प्रभावे गौरवे धन्यवादे य प्रकीर्तिते।

X ते यतुर्विशतिप्राचीना अपि तस्य सिंहासनोपविष्टस्यान्तिके प्रणिन्य तम् अनन्तज्जिविनं प्रणमन्ति स्वीयकिरीटांश्च सिंहासनस्यान्तिके निक्षिप्य वदन्ति,

XI हे प्रभो ईश्वरस्माकं प्रभावं गौरवं अलां त्वमेवाहसि सम्प्राप्तुं यत् सर्वं ससृजे त्वया॥ तवाभिलाषतश्चैव सर्वं सम्भूय निर्भमे॥

V

I अनन्तरं तस्य सिंहासनोपविष्टज्ज्ञनस्य दक्षिणास्ते ऽन्तर्बहिश्च लिपितं पत्रमेकं मया दृष्टं तत् सप्तमुद्राभिरङ्कितं।

II तत्पश्चाद् अको अलवान् दूतो दृष्टः स उच्यैः स्वरेण वायमिमां घोषयति कः पत्रमेतद् विवरीतुं तन्मुद्रा मोययितुञ्चाहति?

III किन्तु स्वर्गमर्त्यपातालेषु तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्च कस्यापि सामर्थ्यं नाभवत्।

IV अतो यस्तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्चाहति तादृशज्ज्ञनस्याभावाद् अहं अद्भुत रोदितवान्।

V किन्तु तेषां प्राचीनानाम् अको ज्ञनो मामवदत् मा रोदीः पश्य यो यिद्ध्वावंशीयः सिंहा दायुदो भूलस्वत्रुपश्चास्ति स पत्रस्य तस्य सप्तमुद्राणाञ्च मोयनाय प्रभूतवान्।

VI अपरं सिंहासनस्य यतुर्गाम् प्राणिनां प्राचीनवर्गस्य य मध्य अको मेषशावको मया दृष्टः स छेदित एव तस्य सप्तशृङ्गाणि सप्तलयनानि य सन्ति तानि कृत्स्नां पृथिवीं प्रेषिता ईश्वरस्य सप्तात्मानः।

VII स उपागत्य तस्य सिंहासनोपविष्टज्ज्ञनस्य दक्षिणाकरात् तत् पत्रं गृहीतवान्।

VIII पत्रे गृहीते यत्वारः प्राणिनश्चतुर्विंशतिप्राचीनाश्च तस्य मेषशावकस्यान्तिके प्रणिपतन्ति तेषाम् अकैकस्य करयो वीणां सुगन्धिद्रव्यैः परिपूर्णां स्वर्णमयपात्रञ्च तिष्ठति तानि पवित्रलोकानां प्रार्थनास्वत्रुपाणि।

IX अपरं ते नूतनमेकं गीतमगायन्, यथा, ग्रीडितुं पत्रिकां तस्य मुद्रा मोचयितुं तथा। त्वमेवार्हसि यस्मात् त्वं बलिवत् छेदनं गतः। सर्वाभ्यो ज्ञातिभाषाभ्यः सर्वस्माद् वंशदेशतः। ईश्वरस्य कृतेऽस्मान् त्वं स्वीयस्कतेन क्रीतवान्।

X अस्मदीश्वरपक्षेऽस्मान् नृपतीन् याजकानपि कृतवांस्तेन राजत्वं करिष्यामो महीतले।

XI अपरं निरीक्षमाणेन मया सिंहासनस्य प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य य परितो बहूनां दूतानां रवः श्रुतः, तेषां संप्र्या अयुतायुतानि सडस्रसडस्त्राणि या

XII तैरुच्यैरिदम् उक्तं, पराक्रमं धनं ज्ञानं शक्तिं गौरवमादरं प्रशंसाञ्छाति प्राप्तुं छेदितो मेघशावकः।

XIII अपरं स्वर्गमर्त्यपातालसागरेषु यानि विद्यन्ते तेषां सर्वेषां सृष्टवस्तूनां वागियं मया श्रुता, प्रशंसां गौरवं शौर्यम् आधिपत्यं सनातनां सिंहासनोपविष्टश्च मेघवत्सश्च गच्छतां।

XIV अपरं ते यत्वारः प्राणिनः कथितवन्तस्तथास्तु, ततश्चतुर्विंशतिप्राचीना अपि प्राणित्य तम् अनन्तकालञ्च विनं प्राणमन्।

VI

I अनन्तरं मयि निरीक्षमाणे मेघशावकेन तासां सप्तमुद्राणाम् अंका मुद्रा मुक्ता ततस्तेषां यतुर्णाम् अकस्य प्राणिन आगत्य पश्येतिवायको मेघगर्जनतुल्यो रवो मया श्रुतः।

II ततः परम् अकः शुक्लाश्चो दृष्टः, तदारुढो ज्जो धनु धरियति तस्मै य किरीटमेकम् अदायि ततः स प्रभवन् प्रभविष्यंश्च निर्गतवान्।

III अपरं द्वितीयमुद्रायां तेन मोयितायां द्वितीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

IV ततो ऽरुणवर्णो ऽपर अको ऽश्वो निर्गतवान् तदारोहिणि पृथिवीतः शान्त्यपडरणस्य लोकानां मध्ये परस्परं प्रतिघातोत्पादनस्य य सामर्थ्यं समर्पितम्, अको बृहत्भङ्गो ऽपि तस्मा अदायि।

V अपरं तृतीयमुद्रायां तन मोयितायां तृतीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता, ततः कालवर्णो अको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोहिणो हस्ते तुला तिष्ठति।

VI अनन्तरं प्राणियतुष्टयस्य मध्याद् वागियं श्रुता गोधूमानामेकः सेटको मुद्रापादैकमूल्यः, यवानाञ्च सेटकत्रयं मुद्रापादैकमूल्यं तैलद्राक्षारसाश्च त्वया मा हिसितव्याः।

VII अनन्तरं यतुर्थमुद्रायां तेन मोयितायां यतुर्थस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

VIII ततः पाण्डुरवर्णो अको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोहिणो नाम मृत्युरिति परलोकश्च तम् अनुसरति अङ्गेन दुर्भिक्षेण मडामार्थ्या वन्यपशुभिश्च लोकानां अधाय पृथिव्याश्चतुर्थांशस्याधिपत्यं तस्मा अदायि।

IX अनन्तरं पञ्चममुद्रायां तेन मोयितायाम् ईश्वरवाक्यहेतोस्तत्र साक्ष्यदानाय्य छेदितानां लोकानां देहिनी वेद्या अधो मयादृश्यन्ता।

X त उच्यैरिदं गदन्ति, हे पवित्र सत्यमय प्रभो अस्माकं रक्तपाते पृथिवीनिवासिभिर्विवदितुं तस्य इल दानुञ्च कति कालं विलम्बसे?

XI ततस्तेषाम् अेकैकस्मै शुभ्रः परिच्छदो ऽदायि वागियञ्चाकथ्यत यूयमल्पकालम् अर्थतो युष्माकं ये सडादासा त्रातरो यूयमिव धानिष्यन्ते तेषां संप्या यावत् सम्पूर्णातां न गच्छति तावद् विरमता

XII अनन्तरं यदा स षष्ठमुद्राममोययत् तदा मयि निरीक्षमाणो मडान् लूकम्भो ऽभवत् सूर्यश्च उष्ट्रलोमजवस्त्रवत् कृषणवर्णश्चन्द्रमाश्च रक्तसङ्काशो ऽभवत्

XIII गगनस्थताराश्च प्रबलवायुना यालिताद् उडुम्बरवृक्षात् निपातितान्यपक्कङ्कलानीव भूतले न्यपतन्।

XIV आकाशमण्डलञ्च सङ्कुच्यमानग्रन्थेवान्तर्धानम् अगमत् गिरय उपद्वीपाश्च सर्वे स्थानान्तरं यालिताः

XV पृथिवीस्था भूपाला महाल्लोकाः सडस्त्रपतयो धनिनः पराक्रमिणश्च लोका दासा मुक्ताश्च सर्वे ऽपि गुडासु गिरिस्थशैलेषु य स्वान् प्रास्थाद्यन्।

XVI ते य गिरीन् शैलांश्च वदन्ति यूयम् अस्मद्दुपरि पतित्वा सिंहासनोपविष्टजनस्य दृष्टितो मेषशावकस्य कोपाय्यास्मान् गोपायतः

XVII यतस्तस्य क्रोधस्य महादिनम् उपस्थितं कः स्थातुं शक्नोति?

VII

I अनन्तरं यत्वारो दिव्यदूता मया दृष्टाः, ते पृथिव्याश्चतुर्षु कोणेषु तिष्ठन्तः पृथिव्यां समुद्रे वृक्षेषु य वायु र्यथा न वडेत् तथा पृथिव्याश्चतुरो वायून् धारयन्ति।

II अनन्तरं सूर्योदयस्थानाद् उद्यन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः सोऽभरेश्वरस्य मुद्रां धारयति, येषु यर्तुषु दूतेषु पृथिवीसमुद्रयो र्दिसनस्य त्मारो दत्तस्तान् स उच्यैरिदं अवदत्।

III ँश्चरस्य दासा यावद् अस्माभि र्भालेषु मुद्रयाङ्किता न भविष्यन्ति तावत् पृथिवी समुद्रो तरवश्च युष्माभि र्न िंस्यन्तां।

IV ततः परं मुद्राङ्कितलोकानां संप्या मयाश्रावि ँस्रायेलः सर्व्ववंशाीयाश्चतुश्चत्वारिंशत्सडस्राधिकलक्षलोका मुद्रयाङ्किता अभवन्,

V अर्थतो यिडूदावंशे द्वादशसडस्राणि र्भेणवंशे द्वादशसडस्राणि गादवंशे द्वादशसडस्राणि,

VI आशेरवंशे द्वादशसडस्राणि नप्तालिवंशे द्वादशसडस्राणि भिनशिवंशे द्वादशसडस्राणि,

VII शिमियोनवंशे द्वादशसडस्राणि लेविवंशे द्वादशसडस्राणि ँषाभरवंशे द्वादशसडस्राणि,

VIII सिबूलूनवंशे द्वादशसडस्राणि यूषङ्गवंशे द्वादशसडस्राणि भिन्यामीनवंशे य द्वादशसडस्राणि लोका मुद्राङ्किताः।

IX ततः परं सर्व्वजातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वदेशीयानां सर्व्वभाषावादिनाञ्च महालोकारणं मया दृष्टं, तान् गणयितुं केनापि न शक्यं, ते य शुभ्रपरिच्छदपरिडिताः सन्तः करैश्च तालवृन्तानि वडन्तः सिंहासनस्य मेषशावकस्य यान्तिके तिष्ठन्ति,

X उच्यैःस्वरैरिदं कथयन्ति य, सिंहासनोपविष्टस्य परमेशस्य नः स्तवः। स्तवश्च मेषवत्सस्य सम्भूयात् त्राणकारणात्।

XI ततः सर्व्वे दूताः सिंहासनस्य प्राचीनवर्गस्य प्राणियतुष्टयस्य य परितस्तिष्ठन्तः सिंहासनस्यान्तिके न्यूञ्ज्भूयेश्वरं प्रणम्य वदन्ति,

XII तथास्तु धन्यवाद्दश्व तेजो ज्ञानं प्रशंसनां शौर्यं पराक्रमश्चापि शक्तिश्च सर्वमेव तत्। वर्ततामीश्वरेऽस्माकं नित्यं नित्यं तथास्त्विति।

XIII ततः परं तेषां प्राचीनानाम् अको ज्जो मां सम्भाष्य ज्जगाद् शुभ्रपरिच्छेदपरिछिता एमे के? कुतो वागताः?

XIV ततो मयोक्तं हे मडेच्छे भवानेव तत् ज्ञानाति। तेन कथितं, एमे मडाकलेशमध्याद् आगत्य मे षशावकस्य रुधिरेश स्वीयपरिच्छेदान् प्रक्षालितवन्तः शुक्लीकृतवन्तश्चा

XV तत्कारणात् त एश्वरस्य सिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्तो दिवारात्रं तस्य मन्दिरे तं सेवन्ते सिंहासनोपविष्टो ज्जनश्च तान् अधिस्थास्यति।

XVI तेषां क्षुधा पिपासा वा पुन र्न भविष्यति रौद्रं कोप्युत्तापो वा तेषु न निपतिष्यति,

XVII यतः सिंहासनाधिष्ठानकारी मेषशावकस्तान् यारयिष्यति, अमृततोयानां प्रस्रवणानां सन्निधिं तान् गमयिष्यति य, एश्वरोऽपि तेषां नयनभ्यः सर्वमश्रु प्रमाक्ष्यति।

VIII

I अनन्तरं सप्तममुद्रायां तेन मोयितायां सार्द्धेऽड्डकालं स्वर्गो निःशब्दोऽभवत्।

II अपरम् अहम् एश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्याऽऽदीयन्त।

III ततः परम् अन्य अको दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्या उपरि सर्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपास्तस्मै दत्ताः।

IV ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम एश्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत्।

V पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेद्या वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिप्तवान् तेन रवा मेघगञ्जनानि विद्युतो भूमिकम्पश्चाभवन्।

VI ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी वरिद्यितुम् उद्यता अभवन्।

VII प्रथमेन तूर्या वादितायां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, त्रिणामपि तृतीयांशो दग्धः, हरिद्वर्णतृणानि य सर्वाणि दग्धानि।

VIII अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्या वादितायां वह्निना प्रज्वलितो मडापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः।

IX सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो मृतः, अर्णवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः।

X अपरं तृतीयदूतेन तूर्या वादितायां दीप एव ज्वलन्ती अका मडती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवणानाञ्चोपर्यावतीर्णा।

XI तस्यास्ताराया नाम नागदमनकमिति, तेन तोयानां तृतीयांशे नागदमनकीभूते तोयानां तिक्तत्वात् बहवो मानवा मृताः।

XII अपरं यतुर्थदूतेन तूर्या वादितायां सूर्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहतः, तेन तेषां तृतीयांशे ऽन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति।

XIII तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अेकस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्यै र्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभि र्दूतैस्तूर्या वादितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतूरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविष्यति।

IX

I ततः परं सप्तमदूतेन तूर्या वादितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित अेकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकादायि।

II तेन रसातलकूपे मुक्ते मडाग्निकुण्डस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद् उद्गतः। तस्मात् कूपधूमात् सूर्याकाशौ तिमिरावृतौ।

III तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकस्थवृश्चिकवत् बलं तेभ्योऽदायि।

IV अपरं पृथिव्यास्तृणानि हरिद्वर्णशाकाद्यो वृक्षाश्च तै र्न सिंङितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्गो नास्ति केवलं ते मानवास्तै र्हिंसितव्या एदं त आदिष्टाः।

V परन्तु तेषां बधाय नहि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानाय तेभ्यः सामर्थ्यमदायि वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते।

VI तस्मिन् समये मानवा मृत्युं मृगयिष्यन्ते किन्तु प्राप्तुं न शक्यन्ति, ते प्राणान् त्यक्तुम् अभिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते।

VII तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसज्जितानाम् अश्वानाम् आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णकिरीटानीव किरीटानि विद्यन्ते, मुखमण्डलानि च मानुषिकमुपतुल्यानि,

VIII केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, दन्ताश्च सिंङिततुल्याः,

IX लौहकवचवत् तेषां कवचानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाय धावतामश्वरथानां समूहस्य शब्दतुल्यः।

X वृश्चिकानामिव तेषां लाङ्गूलानि सन्ति, तेषु लाङ्गूलेषु कण्टकानि विद्यन्ते, अपरं पञ्च मासान् यावत् मानवानां हिंसनाय ते सामर्थ्यप्राप्ताः।

XI तेषां राज्ञ य रसातलस्य दूतस्तस्य नाम एब्रीयभाषया अबद्दोन् यूनानीयभाषया य अपल्लुयोन् अर्थतो विनाशक इति।

XII प्रथमः सन्तापो गतवान् पश्य एतः परमपि द्वाभ्यां सन्तापाभ्याम् उपस्थातव्यां

XIII ततः परं षष्ठदूतेन तूर्या वादितायाम् ईश्वरस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्याश्रुतुश्रुडातः कस्यचिद् रवो मयाश्रावि।

XIV स तूरीधारिणां षष्ठदूतम् अवदत्, इराताप्ये मडानदे ये यत्वारो दूता बद्धाः सन्ति तान् मोचय।

XV ततस्तदण्डस्य तद्दिनस्य तन्मासस्य तद्दत्सरस्य च कृते निरूपितास्ते यत्वारो दूता मानवानां तृतीयांशस्य बधार्थं मोचिताः।

XVI अपरम् अश्वारोहिंसैन्यानां संख्या मयाश्रावि, ते विंशतिकोटय आसन्।

XVII मया ये ऽश्वा अश्वारोहिणश्च दृष्टास्त अेतादृशाः, तेषां वह्निस्वर्षाणि नीलप्रस्तरस्वर्षाणि गन्धकस्वर्षाणि च वर्माण्यासन्, वाजिनाश्च सिंङमूर्द्धसदृशा मूर्द्धानः, तेषां मुपेभ्यो वह्निधूमगन्धका निर्गच्छन्ति।

XVIII अेतैस्त्रिभि र्दण्डैरर्थतस्तेषां मुपेभ्यो निर्गच्छद्भि र्वह्निधूमगन्धकै र्मानुषाणां तृतीयांशो ऽघानि।

XIX तेषां वाञ्छिनां बलं मुभेषु लाङ्गूलेषु य स्थितं, यतस्तेषां लाङ्गूलानि सर्पाकाराणि मस्तकविशिष्टानि य तैरेव ते हिंसन्ति।

XX अपरम् अवशिष्टा ये मानवा तैर्दण्डैर्न हतास्ते यथा दृष्टिश्रवणगमनशक्तिहीनान् स्वर्णशोषपित्तलप्रस्तरकाष्ठमयान् विग्रहान् भूतांश्च न पूजयिष्यन्ति तथा स्वहस्तानां क्रियाभ्यः स्वमनांसि न परावर्तितवन्तः।

XXI स्वबधकुलकव्यभियारयौर्ध्वोऽपि मनांसि न परावर्तितवन्तः।

X

I अनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर एको महाबलो दूतो मया दृष्टः, स परिहितमेघस्तस्य शिरश्च मेघधनुषा लूषितं मुभमण्डलञ्च सूर्यतुल्यं यरणौ य वह्निस्तम्भसमौ।

II स स्वक्रेण विस्तीर्णमेकं क्षुद्रग्रन्थं धारयति, दक्षिणयरणेन समुद्रे वामयरणेन य स्थले तिष्ठति।

III स सिंहागर्जनवद् उच्यैः स्वरेण न्यनदत् निनादे कृते सप्त स्तनितानि स्वकीयान् स्वनान् प्राकाशयन्।

IV तैः सप्त स्तनितैर्विक्रये कथिते ऽहं तत् लेपितुम् उद्यत आसं किन्तु स्वर्गाद् वागियं मया श्रुता सप्त स्तनितैर्यद् यद् उक्तं तत् मुद्रयाङ्गय मा लिषा।

V अपरं समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठन् यो दूतो मया दृष्टः स गगनं प्रति स्वदक्षिणकरमुत्थाप्य

VI अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुनर्मा सम्भाव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण, तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां।

VII किन्तु तूरीं वादिष्यतः सप्तमदूतस्य तूरीवादनसमय ईश्वरस्य गुप्ता मन्त्रणा तस्य दासान् भविष्यद्वादिनः प्रति तेन सुसंवादे यथा प्रकाशिता तथैव सिद्धा भविष्यति।

VIII अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुनर्मा सम्भाव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण,

IX तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां। स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिव, तवोदरे स तिकतरसो भविष्यति किन्तु मुभे मधुवत् स्वाद् भविष्यति।

X तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्चा स तु मम मुभे मधुवत् स्वादुरासीत् किन्त्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः।

XI ततः स माम् अवदत् बहून् ज्ञातिवंशभाषावहिराजान् अधि त्वया पुनर्भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं।

XI

I अनन्तरं परिमाणदण्डवद् एको नलो मह्यमदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उत्थायेश्वरस्य मन्दिरं वेदीं तत्रत्यसेवकांश्च मिमीष्य।

II किन्तु मन्दिरस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न मिमीष्य यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो दत्तं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यरणौ र्भिदिष्यते।

III पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तावुष्ट्रलोमजवस्त्रपरिहितौ षष्ठ्यधिकद्विशताधिकसहस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः।

IV तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्तौ ञितवृक्षौ दीपवृक्षौ य।

V यदि केचित् तौ हिंसितुं येष्टन्ते तर्हि तयोर्वदनाभ्याम् अग्निं निर्गत्य तयोः शत्रून् भस्मीकरिष्यति। यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टते तेनैवमेव विनष्टव्यं।

VI तयोर्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टिर्न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि शोषितत्रपाणि कर्तुं निजाभिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधदण्डैः पृथिवीम् आहन्तुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति।

VII अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुस्ताभ्यां सड युद्ध्वा तौ जेष्यति छनिष्यति च।

VIII ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां मडापुर्था कुशे ढतो ऽर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिद्धोभं मिसरश्चेति तस्या मडापुर्थाः सन्निवेशे तयोः कुषापे स्थास्यतः।

IX ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धदिनत्रयं तयोः कुषापे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुषापयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति।

X पृथिवीनिवासिनश्च तयोर्हृत्तरानन्दिष्यन्ति सुखभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति च यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः।

XI तस्मात् सार्द्धदिनत्रयात् परम् ईश्वरात् श्रुवनदायक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यरषौरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते ऽतीव त्रासयुक्ता अभवन्।

XII ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं स्वम् अश्रुतां युवां स्थानम् अेतद् आरोढतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ।

XIII तद्दण्डे मडाभूमिकम्पे जाते पुर्था दशमांशः पतितः सप्तसडस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन ढताः, अवशिष्टाश्च लयं गत्वा स्वर्गायेश्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्तयन्।

XIV द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति।

XV अनन्तरं सप्तदूतेन तूर्था वादितायां स्वर्गं उच्यैः स्वर्वांगियं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यद्दद् राज्यं तदधुनाभवत् अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य च तेन यानन्तकालीयं राजत्वं प्रकरिष्यते।

XVI अपरम् ईश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंहासनेषूपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्राचीना भुवि न्यड्भूषा भूत्वेश्वरं प्रणम्यावदन्,

XVII हे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वरा हे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुर्महे स्तवां यत् त्वया क्रियते राज्यं गृहीत्वा ते मडाबलां।

XVIII विजातीयेषु कुष्यत्सु प्रादुर्भूता तव कुषा मृतानामपि कालो ऽसौ वियारो भविता यदा भूत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिसाधवाः। ये च क्षुद्रा मडान्तो वा नामतस्ते हि बिभ्यति। यदा सर्वेभ्य अेतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते गन्तव्यश्च यदा नाशो वसुधाया विनाशकैः॥

XIX अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरमध्ये च नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो रवाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्चैतानि समभवन्।

XII

I ततः परं स्वर्गे मडाचित्रं दृष्टं योषिदेकासीत् सा परिहितसूर्था यन्द्रश्च तस्याश्चरणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत्।

II सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्तरावम् अकरोत्।

III ततः स्वर्गे ऽपरम् अेकं चित्रं दृष्टं मडानाग अेक उपातिष्ठत् स लोहितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु च सप्त किरीटान्यासन्।

IV स स्वलाङ्गुलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत्। स अत्रेव नागो नवज्जातं सन्तानं ग्रसितुम् उद्यतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो ऽन्तिके ऽतिष्ठत्।

V सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अत्रेव लौहमयराजदण्डेन सर्वज्जातीश्वारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तानं ईश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्भूतः।

VI सा य योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठ्यधिकशतद्रयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यं।

VII ततः परं स्वर्गं संग्राम उपापिष्ठत् भीमायेलस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सहायुध्यन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशकनुवन्

VIII यतः स्वर्गं तेषां स्थानं पुनर्नाविद्यत।

IX अपरं स महानागो ऽर्थतो द्वियावलः (अपवादकः) शयतानश्च (विपक्षः) एति नाम्ना विष्यातो यः पुरातनः सर्पः कृत्स्नं नरलोकं भ्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन साद्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातिताः।

X ततः परं स्वर्गं उच्यैर्भाषमाणो रवो ऽयं मयाश्रावि, त्राणं शक्तिश्च राजत्वमधुनैवेश्वरस्य नः। तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो ऽभवत्। यतो निपातितो ऽस्माकं भ्रातृणां सो ऽभियोजकः। येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते ऽदृष्यन्त द्विवानिशां।

XI मेषवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्ष्यवयनेन या ते तु निर्जितवन्तस्तं न य स्नेहम् अकुर्वता प्राणोष्वपि स्वकीयेषु मरणस्यैव सङ्कटे।

XII तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो हृष्यन्तां तन्निवाग्मिनः। हा भूमिसागरौ तापो युवामेवाकृमिष्यति। युवयोर्वतीर्णो यत् शैतानो ऽतीव कापनः। अल्पो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते॥

XIII अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत्।

XIV ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्युयात् तदर्थं महाकुटरस्य पक्षद्वयं तस्वै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाल्यते।

XV किञ्च स नागस्तां योषितं स्रोतसा प्लावयितुं स्वमुभात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत्।

XVI किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निजवदनं व्याधाय नागमुभाद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत्।

XVII ततो नागो योषिते कुट्ट्वा तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ईश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सह योद्धुं निर्गतवान्।

XVIII []

XIII

I ततः परमहं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्गच्छन्तम् अकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विद्यन्ते।

II मया दृष्टः स पशुश्चित्रव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य चरणौ भल्लूकस्येव वदनञ्च सिंहवदनमिवा नागेन तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं महाधिपत्यआदायि।

III मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् ऐकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवादृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकृत्यत ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः,

IV यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्व्वं तं प्राणामन् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विद्यते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति।

V अनन्तरं तस्मै र्धर्वाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि।

VI ततः स र्धश्वरनिन्दनार्थं मुषं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत।

VII अपरं धार्मिकैः सः योधनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्व्वज्जातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वभाषावादिनां सर्व्वदेशीयानाञ्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि।

VIII ततो जगतः सृष्टिकालात् छेदितस्य मेषवत्सस्य ज्वनपुस्तके यावतां नामानि लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्व्वं तं पशुं प्राणस्यन्ति।

IX यस्य श्रोत्रं विद्यते स शृणोतु।

X यो जनो ऽपरान् वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च भङ्गेन हन्ति स स्वयं भङ्गेन धानिष्यति अत्र पवित्रलोकानां सङ्घिष्यतया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं।

XI अनन्तरं पृथिवीत उद्गच्छन् अपर ऐकः पशु र्भया दृष्टः स मेषशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागवय्याभाषता।

XII स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्व्वं पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवी तन्निवासिनश्च कारयति।

XIII अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणादीनि म्हायित्राणि करोति।

XIV तस्य पशोः साक्षाद् येषां चित्रकर्मणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो भ्रामयति, विशेषतो यः पशुः भङ्गेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्जवत् तस्य प्रतिमानिर्माणां पृथिवीनिवासिन आदिशति।

XV अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा हन्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अदायि।

XVI अपरं क्षुद्रमडह्निनदिरिद्रमुक्तदासान् सर्व्वान् दक्षिणदिशि भाले वा कलङ्कं ग्राहयति।

XVII तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशो नाम तस्य नाम्नः संप्र्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि कथयिष्ये कर्तुं न शक्येते।

XVIII अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्र्यां गणायतु यतः सा मानवस्य संप्र्या भवति सा य संप्र्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि।

XIV

I ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेषशावको दृष्टः स सियोनपर्व्वतस्योपर्य्यतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिपितमास्ते तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकान्तेन सार्द्धम् आसन्।

II अनन्तरं बहुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव ऐको रवः स्वर्गात् मयाश्रावि मया श्रुतः स रवो वीणावादनानां वीणावादनस्य सदृशः।

III सिंहसनस्यान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनमेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिकीतान् तान् यतुश्चत्वारिंशत्यहस्राधिकलक्षलोकान् विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते।

IV ઇમે યોષિતાં સર્જન ન કલક્રિતા યતસ્તે ડમૈથુના મેષશાવકો યત્ કિમપિ સ્થાનં ગચ્છેત્ તત્સર્વ્વસ્મિન્ સ્થાને તમ્ અનુગચ્છન્તિ યતસ્તે મનુષ્યાણાં મધ્યતઃ પ્રથમફલાનીવેશ્વરસ્ય મેષશાવકસ્ય ચ કૃતે પરિક્રીતાઃ।

V તેષાં વદનેષુ યાનૃતં કિમપિ ન વિદ્યતે યતસ્તે નિર્દોષા ઈશ્વરસિંહાસનસ્યાન્તિકે તિષ્ઠન્તિ।

VI અનન્તરમ્ આકાશમધ્યેનોડ્ડીયમાનો ડપર એકો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ સો ડનન્તકાલીયં સુસંવાદં ધારયતિ સ ચ સુસંવાદઃ સર્વ્વજાતીયાન્ સર્વ્વવંશીયાન્ સર્વ્વભાષાવાદિનઃ સર્વ્વદેશીયાંશ્ચ પૃથિવીનિવાસિનઃ પ્રતિ તેન ઘોષિતવ્યઃ।

VII સ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણેદં ગદતિ યૂયમીશ્વરાદ્ બિભીત તસ્ય સ્તવં કુરુત ચ યતસ્તદીયવિચારસ્ય દણ્ડ ઉપાતિષ્ઠત્ તસ્માદ્ આકાશમણ્ડલસ્ય પૃથિવ્યાઃ સમુદ્રસ્ય તોયપ્રસ્તવણાનાશ્ચ સ્પષ્ટા યુષ્માભિઃ પ્રણમ્યતાં।

VIII તત્પશ્ચાદ્ દ્વિતીય એકો દૂત ઉપસ્થાયાવદત્ પતિતા પતિતા સા મહાબાબિલ્ યા સર્વ્વજાતીયાન્ સ્વકીયં વ્યભિચારરૂપં ક્રોધમદમ્ અપાયયત્।

IX તત્પશ્ચાદ્ તૃતીયો દૂત ઉપસ્થાયોચ્ચૈરવદત્, યઃ કશ્ચિત્ તં શશું તસ્ય પ્રતિમાશ્ચ પ્રણમતિ સ્વભાલે સ્વકરે વા કલક્રં ગૃહ્ણાતિ ચ

X સો ડપીશ્વરસ્ય ક્રોધપાત્રે સ્થિતમ્ અમિશ્રિતં મદત્ અર્થત ઈશ્વરસ્ય ક્રોધમદં પાસ્યતિ પવિત્રદૂતાનાં મેષશાવકસ્ય ચ સાક્ષાદ્ વહ્નિગન્ધકયો યાંતાનાં લપ્સ્યતે ચ।

XI તેષાં યાતનાયા ધૂમો ડનન્તકાલં યાવદ્ ઉદ્ગમિષ્યતિ યે ચ પશું તસ્ય પ્રતિમાશ્ચ પૂજયન્તિ તસ્ય નામ્નો ડક્રં વા ગૃહ્ણન્તિ તે દિવાનિશં કશ્ચન વિરામં ન પ્રાપ્સ્યન્તિ।

XII યે માનવા ઈશ્વરસ્યાજ્ઞા યીશૌ વિશ્વાસશ્ચ પાલયન્તિ તેષાં પવિત્રલોકાનાં સહિષ્ણુતયાત્ર પ્રકાશિતવ્યાં।

XIII અપરં સ્વર્ગાત્ મયા સહ સમ્ભાષમાણ એકો રવો મયાશ્રાવિ તેનોક્તં ત્વં લિખ, ઇદાનીમારભ્ય યે પ્રભૌ મિચન્તે તે મૃતા ધન્યા ઇતિ; આત્મા ભાષતે સત્યં સ્વશ્રમેભ્યસ્તૈ વિરામઃ પ્રાપ્તવ્યઃ તેષાં કર્માણિ ચ તાન્ અનુગચ્છન્તિ।

XIV તદનન્તરં નિરીક્ષમાણેન મયા શ્વેતવર્ણ એકો મેઘો દૃષ્ટસ્તન્મેઘારૂઢો જનો માનવપુત્રાકૃતિરસ્તિ તસ્ય શિરસિ સુવર્ણકિરીટં કરે ચ તીક્ષણં દાત્રં તિષ્ઠતિ।

XV તતઃ પરમ્ અન્ય એકો દૂતો મન્દિરાત્ નિર્ગત્યોચ્ચૈઃસ્વરેણ તં મેઘારૂઢં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા દાત્રં પ્રસાર્ય શસ્યચ્છેદનં ક્રિયતાં શસ્યચ્છેદનસ્ય સમય ઉપસ્થિતો યતો મેદિન્યાઃ શસ્યાનિ પરિપક્કાનિ।

XVI તતસ્તેન મેઘારૂઢેન પૃથિવ્યાં દાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યાઃ શસ્યચ્છેદનં કૃતાં।

XVII અનન્તરમ્ અપર એકો દૂતઃ સ્વર્ગસ્થમન્દિરાત્ નિર્ગતઃ સો ડપિ તીક્ષણં દાત્રં ધારયતિ।

XVIII અપરમ્ અન્ય એકો દૂતો વેદિતો નિર્ગતઃ સ વહેરધિપતિઃ સ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણ તં તીક્ષણદાત્રધારિણં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા સ્વં તીક્ષણં દાત્રં પ્રસાર્ય મેદિન્યા દ્રાક્ષાગુચ્છચ્છેદનં ક્રિયતાં યતસ્તત્કલાનિ પરિણતાનિ।

XIX તતઃ સ દૂતઃ પૃથિવ્યાં સ્વદાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યા દ્રાક્ષાફલચ્છેદનમ્ અકરોત્ તત્કલાનિ ચેશ્વરસ્ય ક્રોધસ્વરૂપસ્ય મહાકુણ્ડસ્ય મધ્યં નિરક્ષિપત્।

XX તત્કુણ્ડસ્થકલાનિ ચ બહિર્ મર્દિતાનિ તતઃ કુણ્ડમધ્યાત્ નિર્ગતં રક્તં ક્રોશશતપર્યન્તમ્ અશ્વાનાં ખલીનાન્ યાવદ્ વ્યાખ્નોત્।

XV

I ततः परम् अहं स्वर्गे ऽपरम् अहम् अद्भुतं मडायिहं दृष्टवान् अर्थतो यै
 ईर्इरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् दण्डान् धारयन्तः सप्त दूता मया दृष्टाः।

II वह्निमिश्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याकृतिरपि दृष्टा ये य
 पशोस्तत्प्रतिमायास्तन्नाम्नो ऽङ्कस्य य प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयजलाशयस्य तीरे
 तिष्ठन्त ईश्वरीयवीणा धारयन्ति,

III ईश्वरदासस्य मूससो गीतं मेघशावकस्य य गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा,
 सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वर त्वदीयसर्वकर्माणि मडान्ति याद्भुतानि या
 सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याय्या ऋताश्च ते।

IV हे प्रभो नामधेयात्ते को न भीतिं गमिष्यति को वा त्वदीयनाम्नश्च प्रशंसां न
 करिष्यति। केवलस्त्वं पवित्रो ऽसि सर्वजतीयमानवाः। त्वाभेवाभिप्राणस्यन्ति समागत्य
 त्वदन्तिकं यस्मात्तव विचाराज्ञाः प्रादुर्भावं गताः किला।

V तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणो सति स्वर्गे साक्ष्यावासस्य मन्दिरस्य द्वारं मुक्तं।

VI ये य सप्त दूताः सप्त दण्डान् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन्। तेषां
 परिच्छेदा निर्मलशुभ्रवर्णवस्त्रनिर्मिता वक्षांसि य सुवर्णशृङ्गमलैर्वेष्टितान्यासन्।

VII अपरं यतुर्णां प्राणिनाम् अकस्तेभ्यः सप्तदूतेभ्यः सप्तसुवर्णकंसान् अददात्।

VIII अनन्तरम् ईश्वरस्य तेजःप्रभावकारणात् मन्दिरं धूमेन परिपूर्णं तस्मात् तैः
 सप्तदूतैः सप्तदण्डानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यत।

XVI

I ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तदूतान् सम्भाषमाणो अेष मडारवो मयाश्रावि, यूयं गत्वा
 तेभ्यः सप्तकंसेभ्य ईश्वरस्य क्रोधं पृथिव्यां स्नावयत।

II ततः प्रथमो दूतो गत्वा स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् पृथिव्याम् अस्नावयत्
 तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्प्रतिमापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दृष्टव्राणा
 अभवन्।

III ततः परं द्वितीयो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् समुद्रे ऽस्नावयत् तेन स
 कुण्डपस्थशोणितत्रयभवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्वे प्राणिनो मृत्युं गताः।

IV अपरं तृतीयो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वं नदीषु जलप्रसवणेषु
 यास्नावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन्। अपरं तोयानाम् अधिपस्य दूतस्य वागियं
 मया श्रुता।

V वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यंश्च परमेश्वरः। त्वमेव न्याय्यकारी यद् अेतादृक् त्वं
 व्यचारयः।

VI भविष्यद्वाहिसाधूनां रक्तं तैरेव पातितं शोणितं त्वन्तु तेभ्यो ऽदास्तत्पानं तेषु
 युज्यते।

VII अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्ययिद् अयं रवो मया श्रुतः, हे परेश्वर सत्यं
 तत् हे सर्वशक्तिमन् प्रभो। सत्या न्याय्याश्च सर्वा हि विचाराज्ञास्त्वदीयकाः।

VIII अनन्तरं यतुर्था दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वं सूर्यो ऽस्नावयत् तस्मै य
 वह्निना मानवान् दग्धुं सामर्थ्यम् अदायि।

IX तेन मनुष्या मडातापेन तापितास्तेषां दण्डानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य
 नामानिन्दन् तत्प्रशंसार्थञ्च मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन्।

X ततः परं पञ्चमो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वं पशोः सिंहासने ऽस्त्रावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अदंष्टयत्।

XI स्वकीयव्यथाप्राणकारणाय स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्त्तयन्।

XII ततः परं षष्ठो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वं कुराताभ्यो महानदं ऽस्त्रावयत् तेन सूर्य्योदयदिशि आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्य्यशुष्यन्।

XIII अनन्तरं नागस्य वदनात् पशो र्वदनात् मिथ्याभविविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो ऽशुयय आत्मानो मया दृष्टास्ते मण्डूकाकाराः।

XIV त आश्चर्य्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्व्वशक्तिमत ईश्वरस्य महादिने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते कृत्स्नजगतो राज्ञाः संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति।

XV अपरम् षष्ठिभाषया ङ्गिदिनामकस्थने ते सङ्गृहीताः।

XVI पश्चादं यैरवद् आगच्छामि यो ज्ञनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नञः सन् न पर्य्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः।

XVII ततः परं सप्तमो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वम् आकाशे ऽस्त्रावयत् तेन स्वर्गीयमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् महारवो ऽयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति।

XVIII तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य यादृङ्गलाभूमिकम्पः कदापि नाभवत् तादृग् भूकम्पो ऽभवत्।

XIX तदानीं महानगरी त्रिपाटा ज्ञता भिन्नज्जातीयानां नगराणि य न्यपतन् महाबाबिल्व् येश्वरेण स्वकीयप्रयाण्डकोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता।

XX द्वीपाश्च पलायिता गिर्यश्चान्तडिताः।

XXI गगनमण्डलाय मनुष्याणाम् उपर्य्यैकैकद्रोणपरिमितशिलानां महावृष्टिरभवत् तच्छिलावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दन् यतस्तज्जगतः क्लेशो ऽतीव महान्।

XVII

I तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तदूतानाम् अेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यथा वेश्यया सार्द्धं व्यभियारकर्म कृतवन्तः,

II यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या बहुतोयेषूपविष्टाया महावेश्याया दण्डम् अदं त्वां दर्शयामि।

III ततो ऽहम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र निन्दानामभिः परिपूर्णां सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णां पशुमुपविष्टा योषिटेका मया दृष्टा।

IV सा नारी कृष्णलोडितवर्णा सिन्दूरवर्णा च परिच्छदं धारयति स्वर्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे घृणार्द्धद्रव्यैः स्वव्यभियारज्जातमलैश्च परिपूर्णा अेकः सुवर्णमयः कंसो विद्यते।

V तस्या भाले निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां घृण्यक्रियाणाञ्च माता महाबाबिल्विलिति नाम लिपितम् आस्ते।

VI मम दृष्टिगोचरस्था सा नारी पवित्रलोकानां रुधिरैण यीशोः साक्षिणां रुधिरैण य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्य्यज्ञानं ज्ञातं।

VII ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्य्यज्ञानं ज्ञायते? अस्या योषितस्तद्वाहनस्य सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अदं त्वां ज्ञापयामि।

VIII त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्त्तते किन्तु रसातलात् तेनोद्देतव्यं विनाशश्च गन्तव्यः। ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम् आरभ्य ज्ज्वनपुस्तके लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम् अवर्त्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्यं मंस्यन्ते।

IX अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यां तानि सप्तशिरोसि तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वरूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति।

X तेषां पञ्च पतिता ऐकश्च वर्त्तमानः शेषश्चाद्याप्यनुपस्थितः स यदोपस्थास्यति तदापि तेनाल्पकालं स्थातव्यं।

XI यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्त्तते स अवाप्तः, स सप्तानाम् ऐको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति यः।

XII त्वया दृष्टानि दशशुक्राण्यपि दश राजानः सन्ति, अद्यापि तै राज्ञ्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्त्तमेकं यावत् पशुना सार्द्धं ते राजान एव प्रभुत्वं प्राप्स्यन्ति।

XIII त ऐकमन्त्राणां भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावौ पशवे दास्यन्ति यः।

XIV ते मेषशावकेन सार्द्धं योत्स्यन्ति, किन्तु मेषशावकस्तान् जेष्यति यतः स प्रभूनां प्रभू राजां राजा यास्ति तस्य सङ्गिनो ऽप्याहूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च।

XV अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका जन्ता ज्ञतयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति।

XVI त्वया दृष्टानि दश शुक्राणि पशुश्चमे तां वेश्याम् ऋतीयिष्यन्ते दीनां नञ्चाञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसानि लोक्ष्यन्ते वह्निना तां दाडयिष्यन्ति यः।

XVII यत ईश्वरस्य वाक्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् ईश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् ऐकां मन्त्राणां कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्ञ्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्त्तितानि।

XVIII अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा मडानगरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राजत्वं कुरुते।

XVIII

I तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर ऐको दूतो मया दृष्टः स मडापराक्रमविशिष्टस्तस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता।

II स बलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोषयत् पतिता पतिता मडाबाबिलू, सा भूतानां वसतिः सर्वेषाम् अशुच्यात्मनां कारा सर्वेषाम् अशुयीनां घृणयानाञ्च पक्षिणां पिञ्जरश्चाभवत्।

III यतः सर्वज्जातीयास्तस्या व्यभियारज्जातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सड व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वणिजश्च तस्याः सुभभोगबाहुल्याद् धनाढ्यतां गतवन्तः।

IV ततः परं स्वर्गात् मयापर ऐष रवः श्रुतः, डे मम प्रजाः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या दण्डैश्च दण्डयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छत।

V यतस्तस्याः पापानि गगनस्पर्शान्यभवन् तस्या अधर्म्मक्रियाश्चेश्वरेण संस्मृताः।

VI परान् प्रति तथा यद्द्वय व्यवहृतं तद्दत् तां प्रति व्यवहरत, तस्याः कर्म्मणां द्विगुणफलानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कंसे सा परान् मद्यम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमद्येन पूरयत्।

VII तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकौ तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राजीवद् उपविष्टाहं नानाथा न य शोकवित्।

VIII तस्माद् द्विवस अेकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोयनेः, सा समाप्नोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद् वियाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः,

IX व्यभियारस्तया साद्धं सुपभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्व अेव राजानस्तदाडधूमदर्शनात्, प्ररोदिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति बाडुभिः।

X तस्यास्तै र्यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, डा डा बाबिल् मडास्थान डा प्रभावावन्विते पुरि, अेकस्मिन् आगता दएडे वियाराडा त्वदीयडा।

XI मेदिन्या वणिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोयन्ति य यतस्तेषां पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XII इलतः सुवर्णरौप्यमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृषणलोडितवासांसि पट्टवस्त्राणि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्दनादिकाष्ठाणि गण्ढन्तेन मडाधकाष्ठेन पित्तललौडाल्यां मर्भरप्रस्तरेण वा निर्भितानि सर्व्वविधपात्राणि।

XIII त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैवं शस्ययूर्णं गोधूमो गावो मेषा अश्वा रथा दासेया मनुष्यप्राणाश्चैतानि पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XIV तव मनोडभिलाषस्य इलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यधत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तद्दुदेशो न पुन लप्स्यते त्वया।

XV तद्विक्रेतारो ये वणिजस्तया धनिनो ज्ञातास्ते तस्या यातनाया भयाद् दूरे तिष्ठन्तो रोदिष्यन्ति शोयन्तश्चेदं गदिष्यन्ति।

XVI डा डा मडापुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृषणलोडितवस्त्रैः सिन्दूरवर्णवासोभिश्चाख्छादित्वा स्वर्णमणिमुक्ताभिरलङ्कृता यासीः,

XVII किन्त्वेकस्मिन् दएडे सा मडासम्पद् लुप्ता। अपरं पोतानां कर्णधाराः समूडलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्व्वे।

XVIII दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दडस्य धूमं निरीक्षमाणा उच्यैः स्वरेण वदन्ति तस्या मडानगर्थ्याः किं तुल्यं?

XIX अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोर्यैः स्वरेणैदं वदन्ति डा डा यस्या मडापुर्या बाडुव्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्व्वैः सामुद्रपोतनायकैः, अेकस्मिन्नेव दएडे सा सम्पूर्णाख्छिन्नतां गता।

XX डे स्वर्णवासिनः सर्व्वे पवित्राः प्रेरिताश्च डा डे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रडर्षता युष्माकं यत् तथा साद्धं यो विवाहः पुराभवत्। दएडं समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः॥

XXI अनन्तरम् अेको बलवान् दूतो बृडत्पेषणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृडीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ईदृगबलप्रकाशेन बाबिल् मडानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उदेशः पुन न लप्स्यते।

XXII वल्लकीवादिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वयि गाथाडानाञ्च शब्दो वा वंशीतूर्यादिवदिनां। शिल्पकर्मकरः को डपि पुन न द्रक्ष्यते त्वयि पेषणीप्रस्तरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वयि।

XXIII दीपस्यापि प्रभा तद्वत् पुन न द्रक्ष्यते त्वयि न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वणिजस्तेडभवन् तवा यस्माय्य ज्ञातयः सर्वा मोडितास्तव मायया।

XXIV भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च डता लुवि सर्व्वेषां शोणितं तेषां प्राप्तं सर्व्वं तवान्तरैः।

XIX

I ततः परं स्वर्गस्थानां मडाञ्जनताया मडाशब्दो ऽयं मया श्रुतः, भूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ईश्वरः। तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराक्रमः।

II विचाराज्ञाश्च तस्यैव सत्या न्याय्या भवन्ति या या स्ववेश्याक्रियाभिश्च व्यकरोत् कृत्स्नमेदिनीं तां स दृष्टितवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा। शोणितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान्॥

III पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, भूत परेश्वरं धन्यं यन्नित्यं नित्यमेव या तस्या दाडस्य धूमो ऽसौ दिशमूर्द्ध्वमुद्ध्यति॥

IV ततः परं यतुर्व्विशतिप्रायीनाश्चत्वारः प्राणिनश्च प्रणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् ईश्वरं प्राणभ्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्व्वैरेव प्रशस्यतां॥

V अनन्तरं सिंहासनमध्याद् अष रवो निर्गतो, यथा, डे ईश्वरस्य दासेयास्तद्भक्ताः सकला नराः। यूयं क्षुद्रा मडान्तश्च प्रशंसत व ईश्वरं॥

VI ततः परं मडाञ्जनतायाः शब्द एव बडुतोयानाञ्च शब्द एव गृतरस्तनितानाञ्च शब्द एव शब्दो ऽयं मया श्रुतः, भूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः। स परमेश्वरो ऽस्माकं यः सर्व्वशक्तिमान् प्रभुः।

VII कीर्त्तयामः स्तवं तस्य हृष्टाश्चोव्लासिता वयां यन्मेषशावकस्यैव विवाडसमयो ऽभवत्। वाग्दत्ता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता॥

VIII परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः॥

IX स सुयेलकः पवित्रलोकानां पुण्यानि ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिप मेषशावकस्य विवाडभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या एति। पुनरपि माम् अवदत्, एमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि।

X अनन्तरं अडं तस्य यरणयोरन्तिके निपत्य तं प्राणन्तुमुद्यतः। ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव भ्रातृभिस्त्वया य सडदासो ऽडं ईश्वरमेव प्राणम यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्वाक्यस्य सारं।

XI अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अकः श्वेतवर्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाडडो ञनो विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना ष्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्च करोति।

XII तस्य नेत्रे ऽग्निशिखातुल्ये शिरसि य बडुकिरीटानि विद्यन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम जानाति।

XIII स रुधिरमग्नेन परिच्छेदेनाच्छादित ईश्वरवाड एति नाम्नाभिधीयते या

XIV अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्वाडडानि परिडितनिर्भलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भूत्वा तमनुगच्छन्ति।

XV तस्य वक्राद् अकस्तीक्ष्णः षड्गो निर्गच्छति तेन षड्गेन सर्व्वजातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौडदएडेन तान् यारयिष्यति सर्व्वशक्तिमत ईश्वरस्य प्रयाडडोपरसोत्पादकद्राक्षाकुण्डे यद्यत् तिष्ठति तत् सर्व्वं स अवे पदाभ्यां पिनष्टि।

XVI अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राजां राजा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निपितमस्ति।

XVII अनन्तरं सूर्यो तिष्ठन् अको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उडुडियमानान् सर्व्वान् पक्षिणः प्रति स उर्यैःस्वरेणैदं घोषयति, अत्रागच्छत।

XVIII ईश्वरस्य मडाभोज्ये मिलत, राजां क्व्याणि सेनापतीनां क्व्याणि वीराणां क्व्याण्यश्वानां तदाडडानाञ्च क्व्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमडतां सर्व्वेषामेव क्व्याणि य युष्माभिर्भक्षितव्यानि।

XIX ततः परं तेनाश्चाऽऽढञ्जेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तोषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं।

XX ततः स पशु धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके यित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पञ्चङ्गधारिणस्तत्प्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन सार्द्धं धृतः। तौ य वह्निगन्धकञ्जवलितहृदे श्चवन्तौ निक्षिप्तौ।

XXI अवशिष्टाश्च तस्याश्चाऽऽढस्य वक्रनिर्गतजङ्गेन हताः, तेषां क्वयैश्च पक्षिणः सर्वे तृप्तिं गताः।

XX

I ततः परं स्वर्गाद् अवरोढन् अेको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका मडाशुङ्गमलञ्चैकं तिष्ठतः।

II अपरं नागो ऽर्थतः यो वृद्धः सर्पो ऽपवाहकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसहस्रं यावद् बद्धवान्।

III अपरं रसातले तं निक्षिप्य तदुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसहस्रं यावत् सम्पूर्णं न भवेत् तावद् भिन्नजातीयास्तेन पुन न भ्रमितव्याः। ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य भोयनेन भवितव्यं।

IV अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारभारो ऽदीयतः अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् ईश्वरवाक्यस्य कारणाच्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यै न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तोषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तश्चवनास्तद्वर्षसहस्रं यावत् प्रीष्टेन सार्द्धं राजत्वमकुर्वन्।

V किन्त्ववशिष्टा मृतजनास्तस्य वर्षसहस्रस्य समाप्तेः पूर्वं श्चवनं न प्रापन्।

VI अेषा प्रथमोत्थिताः यः कश्चित् प्रथमाया उत्थितेशी स धन्यः पवित्रश्चा तेषु द्वितीयमृत्युः को ऽप्यधिकारो नास्ति त ईश्वरस्य प्रीष्टस्य य याजका भविष्यन्ति वर्षसहस्रं यावत् तेन सह राजत्वं करिष्यन्ति य।

VII वर्षसहस्रे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्ष्यते।

VIII ततः स पृथिव्याश्रुतुर्दिक्षु स्थितान् सर्वज्जातीयान् विशेषतो शूजाभ्यान् माशूजाभ्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बहुसंख्यकान् जनान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संग्रहीतुं निर्गमिष्यति।

IX ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्त्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् षादितवान्।

X तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयो हृदे ऽर्थतः पशु मिथ्याभविष्यद्वादी य यत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रानन्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातनां भोक्ष्यन्ते।

XI ततः शुक्लम् अेकं मडासिंहासनं मया दृष्टं तदुपविष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदनान्तिकाद् भूनभोमण्डले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं।

XII अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्वे मृता मया दृष्टाः, ते सिंहासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त श्चवनपुस्तकाभ्यम् अपरम् अेकं पुस्तकमपि विस्तीर्णां तत्र ग्रन्थेषु यद्यत् लिपितं तस्मात् मृतानाम् अेकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIII तदानीं समुद्रेण स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकाभ्यामपि स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIV अपरं मृत्युपरलोकौ वह्निहृदे निक्षिप्तौ, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

XV यस्य कस्यचित् नाम ज्वनपुस्तके लिपितं नाविद्यत स अवे तस्मिन् वह्निहृदे न्यक्षिप्यता

XXI

I अनन्तरं नवीनम् आकाशमण्डलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमण्डलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विद्यते।

II अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना यिज्ञशालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत्।

III अनन्तरं स्वर्गाद् अेष महारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् ईश्वरस्थावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति।

IV तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रुणि सर्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुन न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुन न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्वाणि व्यतीतिनि।

V अपरं सिंहासनोपविष्टो जनोऽवदत् पश्याहं सर्वाणि नूतनीकरोमि पुनरवदत् लिप्यत एमानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति।

VI पन मीम् अवदत् समाप्तं, अहं कः क्षत्र, अहम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अहं ज्वनदायिप्रस्रवणस्य तोयं विनामूल्यं दास्यामि।

VII यो जयति स सर्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अहञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति।

VIII किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां धृष्टानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां मोहकानां देवपूजकानां सर्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकज्वलितहृदे भविष्यति, अेष अवे द्वितीयो मृत्युः।

IX अनन्तरं शेषसप्तदशैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्वसन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छाहं तां कन्याम् अर्थतो मेषशावकस्य भाविभार्या त्वां दर्शयामि।

X ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं महापर्वतमेकं नीत्वेश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्ती यिज्ञशालमाष्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान्।

XI सा ईश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो महाधरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणितेजस्तुल्यं।

XII तस्याः प्राचीरं बृहद् उच्यञ्च तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्रोपुरोपरि द्वादश स्वर्गद्वृता विद्यन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थत एसायेलीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिपितानि।

XIII पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चीमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति।

XIV नगर्याः प्राचीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेषाशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिपितानि।

XV अनरं नगर्यांस्तिदीयगोपुराणां तत्प्राचीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणस्य दूतस्य करे स्वर्णमय अेकः परिमाणदण्ड आसीत्।

XVI नगर्यां आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्घ्यप्रस्थे समो ततः परं स तेग परिमाणदण्डेन तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनल्वाः। तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यत्वञ्च समानानि।

XVII अपरं स तस्याः प्राचीरं परिमितवान् तस्य मानवास्यार्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यतुश्चत्वारिंशदधिकशतहस्तपरिमितं ।

XXVIII तस्य प्राचीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिभिर्नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मिता।

XIX नगर्याः प्राचीरस्य मूलानि य सर्व्वविधमहार्धमणिभिर्भूषितानि तेषां प्रथमं त्मितिमूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताम्रमणोः, यतुर्थं मरकतस्य,

XX पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं षेरोजस्य, द्वादशं मर्तीभ्रमणोश्चास्ति।

XXI द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्ताभिर्निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्या म्हामार्गश्चाख्यकायवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं।

XXII तस्या अन्तर अेकमपि मन्दिरं मया न दृष्टं सतः सर्व्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरं।

XXIII तस्यै नगर्यै दीप्तिदानार्थं सूर्यायन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत ईश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेषशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति।

XXIV परित्राणप्राप्तलोकनिवलाश्च तस्या आलोके गमनागमने कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम् आनयन्ति।

XXV तस्या द्वाराणि दिवा कदापि न रोत्स्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति।

XXVI सर्व्वजातीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते।

XXVII परन्त्वपवित्रं दृश्यकृद् अनुत्कृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेषशावकस्य ज्वनपुस्तके येषां नामानि लिखितानि केवलं त अेव प्रवेक्ष्यन्ति।

XXII

I अनन्तरं स स्फटिकवत् निर्मलम् अमृततीयस्य स्रोतो माम् अउर्शयत् तद् ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति।

II नगर्या मार्गमध्ये तस्या नद्याः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विद्यन्ते तेषां द्वादशकुलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वकुलं कुलति तद्भक्षपत्राणि यान्यजातीयानाम् आरोग्यजनकानि।

III अपरं किमपि शापग्रस्तं पुन न भविष्यति तस्या मध्य ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते।

IV तस्य वदनदर्शनं प्राप्स्यन्ति भालेषु य तस्य नाम लिखितं भविष्यति।

V तदानीं रात्रिः पुन न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तां दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राजत्वं करिष्यन्ते।

VI अनन्तरं स माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अयिराद् यै भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान्।

VII पश्याहं तूर्णम् आगच्छामि, अेतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स अेव धन्यः।

VIII योहनहम् अेतानि श्रुतवान् दृष्टवांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्ट्वा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तय्यरणयोरन्तिके ऽपतां।

IX ततः स माम् अवदत् सावधानो भव मैवं कुरु, त्वया तव भ्रातृभिर्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्थवाक्यपालनकारिभिश्च सहदासो ऽहं त्वम् ईश्वरं प्रणाम।

X સ પુન મર્મિ અવદત્, એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ ત્વયા ન મુદ્રાઙ્કયિતવ્યાનિ યતઃ સમયો નિકટવર્તી

XI અધર્માચાર ઇતઃ પરમપ્યધર્મમ્ આચરતુ, અમેધ્યાચાર ઇતઃ પરમપ્યમેધ્યમ્ આચરતુ ધર્માચાર ઇતઃ પરમપિ ધર્મમ્ આચરતુ પવિત્રાચારશ્ચેતઃ પરમપિ પવિત્રમ્ આચરતુ

XII પશ્યાહં તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ, એકૈકસ્મૈ સ્વક્રિયાનુયાયિફલદાનાર્થ મદાતવ્યફલં મમ સમવર્તી

XIII અહં કઃ ક્ષશ્ચ પ્રથમઃ શેષશ્ચાદિરન્તશ્ચ

XIV અમુતવૃક્ષસ્યાધિકારપ્રાપ્ત્યર્થ દ્વારૈ નગરપ્રવેશાર્થઞ્ચ યે તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયન્તિ ત એવ ધન્યાઃ

XV કુક્કુરૈ મર્ચિાવિભિઃ પુઙ્ગામિભિ નરહન્તૃભિ દૈવાચર્યકૈઃ સર્વૈરનૃતે પ્રીયમાણૈરનૃતાચારિભિશ્ચ બહિઃ સ્થાતવ્યં

XVI મણ્ડલીષુ યુષ્મભ્યમેતેષાં સાક્ષ્યદાનાર્થ યીશુરહં સ્વદૂતં પ્રેષિતવાન્, અહમેવ દાયુદો મૂલં વંશશ્ચ, અહં તેજોમયપ્રભાતીયતારાસ્વરૂપઃ

XVII આત્મા કન્યા ય કથયતઃ, ત્વયાગમ્યતાં શ્રોતાપિ વદતુ, આગમ્યતામિતિા યશ્ચ તૃષાર્તઃ સ આગચ્છતુ યશ્ચેચ્છતિ સ વિના મૂલ્યં જીવનદાયિ જલં ગૃહ્ણાતુ

XVIII યઃ કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ શૃણોતિ તસ્મા અહં સાક્ષ્યમિદં દદામિ, કશ્ચિદ્ યદ્યપરં કિમપ્યેતેષુ યોજયતિ તર્હીશ્વરોગ્રન્થેડસ્મિન્ લિખિતાન્ દણ્ડાન્ તસ્મિન્નેવ યોજયિષ્યતિ

XIX યદિ ય કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યેભ્યઃ કિમધ્યપહરતિ તર્હીશ્વરો ગ્રન્થે ડસ્મિન્ લિખિતાત્ જીવનવૃક્ષાત્ પવિત્રનગરાચ્ચ તસ્યાંશમપહરિષ્યતિ

XX એતત્ સાક્ષ્યં યો દદાતિ સ એવ વક્તિ સત્યમ્ અહં તૂર્ણમ્ આગચ્છામિા તથાસ્તુ પ્રભો યીશો, આગમ્યતાં ભવતા

XXI અસ્માકં પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહઃ સર્વેષુ યુષ્માસુ વર્તતાં આમેન્